

NOUL TESTAMENT

AL DOMNULUI NOSTRU IISUS HRISTOS

ȘI

PSALMII

EDIȚIE A SFÂNTULUI SINOD

BUCUREȘTI
TIPOGRAFIA CĂRȚILOR BISERICEȘTI
1 9 3 7

NOUL TESTAMENT

AL DOMNULUI NOSTRU IISUS HRISTOS

EDIȚIE A ȘPANTULUI SINOD

Noul Testament român
Ediție nouă revăzută și aprobată de Sfântul Sinod

Lamandi G. C.

EVANGHELIA DELA MATEI

*Neamul și Nașterea lui
Iisus Hristos.*

1. Cartea neamului lui Iisus Hristos, fiul lui David, fiul lui Avraam.

2. Avraam a născut pe Isaac, iar Isaac a născut pe Iacov, iar Iacov a născut pe Iuda și pe frații lui.

3. Iar Iuda a născut pe Fares și pe Zara din Tamar, iar Fares a născut pe Esrom, iar Esrom a născut pe Aram.

4. Iar Aram a născut pe Aminadav, iar Aminadav a născut pe Naason, iar Naason a născut pe Salmon.

5. Iar Salmon a născut pe Vooz din Rahav, iar Vooz a născut pe Oved din Rut, iar Oved a născut pe Iese.

6. Iar Iese a născut pe David regele, iar David regele a născut pe Solomon din femeia lui Uri.

7. Iar Solomon a născut pe Rofoam, iar Rofoam a născut pe Avia, iar Avia a născut pe Asa.

8. Iar Asa a născut pe Iosafat, iar Iosafat a născut pe Ioram, iar Ioram a născut pe Ozia.

9. Iar Ozia a născut pe Ioatam, iar Ioatam a nă-

scut pe Ahaz, iar Ahaz a născut pe Ezechia.

10. Iar Ezechia a născut pe Manase, iar Manase a născut pe Amon, iar Amon a născut pe Iosia.

11. Iar Iosia a născut pe Iehonia și pe frații lui, la mutarea în Babilon.

12. Iar după mutarea în Babilon, Iehonia a născut pe Salatiil, iar Salatiil a născut pe Zorobabel.

13. Iar Zorobabel a născut pe Aviud, iar Aviud a născut pe Eliachim, iar Eliachim a născut pe Azor.

14. Iar Azor a născut pe Sadoc, iar Sadoc a născut pe Ahim, iar Ahim a născut pe Eliud.

15. Iar Eliud a născut pe Eleazar, iar Eleazar a născut pe Matan, iar Matan a născut pe Iacov.

16. Iar Iacov a născut pe Iosif, bărbatul Mariei, din care s'a născut Iisus, ce se zice Hristos.

17. Deci, toate neamurile dela Avraam până la David, neamuri patrusprezece; și dela David până la mutarea în Babilon, neamuri patrusprezece; și dela mutarea în Babilon până la Hristos, neamuri patrusprezece.

18. Iar nașterea lui Iisus Hristos așa a fost: Că logodită fiind mama lui, Maria, cu Iosif, mai înainte de a se aduna ei, s'a aflat având în pânțe din Duhul Sfânt,

19. Iar Iosif, bărbatul ei, drept fiind și nevrând s'o vadesească, a vrut s'o lase în ascuns.

20. Și acestea gândind el, iată îngerul Domnului i s'a arătat în vis, grăind: Iosife, fiul lui David, nu te teme a lua pe Maria, femeia ta, că ce s'a zămislit în ea, din Duhul Sfânt este.

21. Și va naște fiu și vei chema numele lui IISUS, că acesta va mântui pe poporul său de păcatele sale;

22. Iar acestea toate s'au făcut ca să se împlinească ceea ce s'a zis de la Domnul prin proorocul, ce zice: «Iată, fecioara în pânțe va avea și va naște fiu și vor chema numele lui Emanuel, ce se tâlcuște: cu noi Dumnezeu».

23. Și sculându-se Iosif din somn, a făcut precum i-a poruncit îngerul Domnului și a luat pe femeia sa.

24. Și n'a cunoscut-o până ce a născut pe fiul său cel întâiu născut și a chemat numele lui IISUS.

Magii dela răsărit. Fuga în Egipt. Uciderea pruncilor. Întoarcerea din Egipt în Nazaret

2 1. Iar dacă s'a născut Iisus în Betleemul Iudeii, în zilele lui Irod regele, iată magi dela răsărit au venit în Ierusalim,

2. Zicând: Unde este regele Iudeilor, cel ce s'a născut? Că am văzut steaua lui în răsărit și am venit să ne închinăm lui

3. Și auzind Irod, regele, s'a turburat și tot Ierusalimul cu el

4. Și adunând pe toți mai marii preoților și cărturarii poporului, i-a întrebat: Unde este să se nască Hristos?

5. Iar ei i-au zis: În Betleemul Iudeii, că așa s'a scris prin proorocul:

6. «Și tu, Betleeme, pământul lui Iuda, nicidecum nu ești mai mic între domnii lui Iuda, că din tine va ieși povățuitor, care va păște pe poporul meu Israil».

7. Atunci Irod în ascuns chemând pe magi, a cercat cu deamănuntul de vremea în care s'a arătat steaua.

8. Și trimițându-i la Betleem, le-a zis: Mergând, cercetați cu amănuntul despre prunc, și dacă-l veți afla, să-mi vestiți și mie, ca și eu venind să mă închin lui.

9. Iar ei, ascultând pe

rege, s'au dus. Și iată steaua, pe care o văzuseră în răsărit, mergea înaintea lor, până a venit și a stat deasupra locului unde era pruncul.

10. Iar ei, văzând steaua, s'au bucurat cu bucurie mare foarte

11. Și intrând în casă, au văzut pruncul cu Maria, mama lui, și căzând s'au închinat lui, și deschizându-și vistieriile i-au adus daruri: aur și tămâie și smirnă

12. Și luând înștiințare prin vis să nu se întoarcă la Irod, pe altă cale s'au dus în țara lor.

13. Iar după ce s'au dus ei, iată îngerul Domnului în vis se arată lui Iosif, zicând: Sculându-te, ia pruncul și pe mama lui și fugi în Egipt și fiu acolo până îți voi zice, căci vrea Irod să cante pruncul să-i piardă.

14. Iar el sculându-se, a luat pruncul și pe mama lui noaptea și s'au dus în Egipt

15. Și a fost acolo până la moartea lui Irod, ca să se împlinească ceea ce s'a zis de Domnul, prin proorocul, ce zice: «Din Egipt am chemat pe Fiul meu».

16. Atunci Irod, văzând că a fost amăgit de magi, s'a mâniat foarte și trimițând, a ucis pe toți pruncii din Betleem și din

toate hotarele lui, de doi ani și mai mici, după vremea ce aflase dela magi.

17. Atunci s'a împlinit ceea ce s'a zis de Ieremia proorocul, ce zice:

18. «Glas în Rama s'a auzit, plângere și tânguire multă, Rahil plângând pe fiii săi și nu vrea să se mângâie, pentru că nu mai sunt».

19. Iar după ce a murit Irod, iată îngerul Domnului se arată în vis lui Iosif în Egipt,

20. Zicând: Sculându-te, ia pruncul și pe mama lui și mergi în pământul lui Israil, că a murit cei ce căutau sufletul pruncului.

21. Iar el sculându-se, a luat pruncul și pe mama lui și a venit în pământul lui Israil

22. Și auzind că Arhelau domnește în Iudeia, în locul lui Irod, tatăl său, s'a temut să meargă acolo și luând poruncă în vis, s'a dus în părțile Galileii

23. Și venind a locuit în cetatea ce se numește Nazaret, ca să se împlinească ceea ce s'a zis prin prooroci, că «Nazarinean se va chema».

Ioan Botezătorul în pustie. Botezul lui Iisus.

3 1. Iar în zilele acelea a venit Ioan Botezăto-

rul, propovăduind în pustia Iudeii

2. Și zicând: Pocăiți-vă, că s'a apropiat împărăția cerurilor.

3. Că acesta este despre care a zis Isaia, proorocul: «Glasul celui ce strigă în pustie: Gătiți calea Domnului, drepte faceți cărările lui».

4. Și acest Ioan avea îmbrăcămintea din peri de cămilă și brâu de curea împrejurul mijlocului lui, iar hrana lui era lăcuste și miere sălbatică.

5. Atunci ieșea la dansul Ierusalimului și toată Iudeia și toată latura dimprejurul Iordanului

6. Și se botezau de el în Iordan, mărturisindu-și păcatele.

7. Și văzând pe mulți din farisei și din saducei venind către botezul lui, le-a zis: Pui de vipere, cine v'a arătat să fugiți de mânia ce va să fie?

8. Faceți dar roade vrednice de pocăință

9. Și să nu vi se pară că puteți zice în sine: Părinte avem pe Avraam, căci zic vouă, că poate Dumnezeu și din pietrele acestea să ridice fii lui Avraam.

10. Căci iată și securca la rădăcina pomilor zace; deci, tot pomul, care nu face roadă bună, se taie și în foc se aruncă.

11. Eu vă botez pe voi

cu apă, spre pocăință, iar cel ce va veni după mine mai tare decât mine este, căruia nu sunt vrednic să-i duc încălțămintele. Acesta vă va boteza cu Duh Sfânt și eu foc,

12. A cărui lopată este în mână lui și va curăța aria sa și va aduna grâul în jitnița sa, iar pleava o va arde în foc nestins.

13. Atunci a venit Iisus din Galileia la Iordan către Ioan, ca să se boteze de el,

14. Iar Ioan îl oprea, zicând: Eu am trebuință să mă botez de tine și tu vii la mine?

15. Și răspunzând Iisus, i-a zis: Lasă acum, că așa se cuvine să împlinim toată dreptatea. Atunci l-a lăsat.

16. Și botezându-se Iisus, îndată a ieșit din apă și iată i s'au deschis cerurile și a văzut pe Duhul lui Dumnezeu coborîndu-se ca un porumbel și venind pește el.

17. Și iată glas din ceruri, zicând: Acesta este Fiul meu cel iubit, întru carele am binevoit.

Postul și ispășirea lui Iisus. Inceperea propovăduirii. Chemarea apostolilor.

1. Atunci a fost dus Iisus în pustie de Duhul, ca să se ispășească de diavolul

2. Și postind patruzeci de zile și patruzeci de nopți, după aceea a flămânzit

3. Și venind la el ispititorul, a zis: De ești Fiul lui Dumnezeu, zi ca pietrele acestea să se facă pâini.

4. Iar el răspunzând, a zis: Scris este: «Nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu tot cuvântul ce iese din gura lui Dumnezeu».

5. Atunci l-a dus diavolul în sfânta cetate și l-a pus pe streșina templului

6. Și i-a zis: De ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-te jos, că scris este: «Ingerilor săi va porunci pentru tine și pe mâini te vor ridica, ca să nu lovești de piatră piciorul tău».

7. Și a zis Iisus lui: Iarăși scris este: «Să nu ispitesti pe Domnul, Dumnezeuul tău».

8. Apoi l-a dus pe el diavolul pe un munte înalt foarte și i-a arătat toate împărățiile lumii și slava lor

9. Și a zis: Acestea toate îți le voi da, dacă vei cădea și te vei închina mie.

10. Atunci i-a zis Iisus: Mergi înapoia mea, Satano, că scris este: «Domnului Dumnezeuului tău să te închini și numai lui să-i slujești».

11. Atunci l-a lăsat dia-

volul și iată ingeri au venit la el și-i slujeau.

12. Iar auzind Iisus că Ioan a fost prins, s'a dus în Galileia.

13. Și lăsând Nazaretul a venit și a locuit în Capernaum, lângă mare, în hotarele Zavelonului și ale Neftalimului.

14. Ca să se îplinească ceea ce s'a zis prin Isaia, proorocul, care zice:

15. «Pământul Zavelonului și pământul Neftalimului, spre mare dincolo de Iordan, Galileia neamurilor;

16. Poporul ce ședea în întunerec a văzut lumină mare și celor ce ședea în latura și în umbra morții, lumină le-a răsărit».

17. De atunci a început Iisus a propovedui și a zice: Pocăiți-vă, că s'a apropiat împărăția cerurilor.

18. Și umblând pe lângă marea Galileii, a văzut doi frați: pe Simon ce se numește Petru și pe Andrei, fratele lui, aruncându-și mreaja în mare, că erau pescari

19. Și a zis lor: Veniți după mine și vă voi face pescari de oameni.

20. Iar ei îndată lăsându-și mreajile, au mers după el.

21. Și de acolo mai înainte mergând, a văzut alți doi frați: pe Iacov al lui

Zevedeu și pe Ioan, fratele lui, în corabie cu Zevedeu, tatăl lor, cărpindu-și mreжіle și i-a chemat și pe ei.

22. Iar ei îndată lăsând corabia și pe Zevedeu, tatăl lor, au mers după el.

23. Și a străbătut Iisus toată Galileia, învățând în sinagogi și propoveduind Evanghelia împărăției și vindecând toată boala și toată neputința în popor.

24. Și s'a dus vestea despre el în toată Siria și aduceau la el pe toți cei ce pătimeau de felurite boale și chinuri, și pe cei îndrăciți și lunatici, și pe cei slăbănogi și îi vindeca.

25. Și au mers după el mulțimi multe din Galileia și din Decapole și din Ierusalim și din Iudeia și de dincolo de Iordan.

Fericirile.

Apostolii sunt sare și lumină. Împlinirea legii și a poruncilor. Iubirea vrăjmașilor.

5 1. Și văzând Iisus mulțimile, s'a suit pe munte și șezând, au venit la el ucenicii lui.

2. Și deschizându-și gura, îi învăța, zicând:

3. Fericiri cei săraci cu duhul, că a lor este împărăția cerurilor.

4. Fericiri cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

5. Fericiri cei blânzi, că

aceia vor moșteni pământul.

6. Fericiri cei ce flămânzește și insetează de dreptate, că aceia se vor sătura.

7. Fericiri cei milostivi, că aceia se vor milui.

8. Fericiri cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

9. Fericiri făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

10. Fericiri cei prizoniți pentru dreptate, că a lor este împărăția cerurilor.

11. Fericiri veți fi când vă vor ocări și vă vor prizoni și vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră, mințind din priena mea.

12. Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri, căci așa au prizonit pe proorocii cei mai dinainte de voi.

13. Voi sunteți sarea pământului, iar dacă sarea se va strica, cu ce se va săra? De nimic nu mai este bună, decât să fie aruncată afară și călcată de oameni.

14. Voi sunteți lumina lumii. Nu poate cetatea să se ascundă stând deasupra muntelui,

15. Nici aprind făclie și o pun sub obroc, ci în sfeșnic, și luminează tuturor celor ce sunt în casă.

16. Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca să vadă faptele voastre cele bune și să slăvească pe Tatăl vostru cel din ceruri.

17. Să nu socotiți că am venit să stric legea sau proorocii. Nu am venit să stric, ci să împlinesc.

18. Căci amin grăesc vouă: Până ce va trece cerul și pământul, o iotă sau o cirtă nu va trece din lege, până ce nu vor fi toate.

19. Deci, cel ce va strica una din aceste porunci mai mici și va învăța așa pe oameni, mai mic se va chema în împărăția cerurilor; iar cel ce va face și va învăța, acela mare se va chema în împărăția cerurilor.

20. Că zic vouă: Că de nu va prisosi dreptatea voastră mai mult decât a cărturarilor și a fariseilor, nu veți intra în împărăția cerurilor.

21. Auzit-ați că s'a zis celor de demult: Să nu ucizi, că cine va ucide vinovat va fi judecării;

22. Iar eu zic vouă: Că oricine se mânie asupra fratelui său în desert, vinovat va fi judecării. Și cine va zice fratelui său: netrebnicul, vinovat va fi sinedriului, iar cine va zice: nebnule, vinovat va fi de gheena focului.

23. Deci, de-ți vei aduce

darul tău la altar și acolo îți vei aduce aminte că fratele tău are ceva asupra ta.

24. Lasă acolo darul tău înaintea altarului și mergi mai întâi de te împacă cu fratele tău și atunci venind, adu darul tău.

25. Împacă-te cu parișul tău degrab, până ești pe cale cu el, ca nu cumva parișul să te dea judecătorului și judecătorul slujitorului și să fii aruncat în temniță.

26. Amin grăiesc ție: Nu vei ieși de acolo, până nu vei da cel mai de pe urmă ban.

27. Auzit-ați că s'a zis celor de demult: Să nu preacurvești,

28. Iar eu zic vouă: Că oricine caută la femeie spre a o pofti, a și preacurvit cu ea în inima sa.

29. Și dacă ochiul tău drept te smintește, scoate-l și aruncă-l dela tine, căci mai de folos îți este să piară unul din măduarele tale și nu tot trupul tău să fie aruncat în gheena.

30. Și dacă mâna ta dreaptă te smintește, taie-o și aruncă-o dela tine, că mai de folos îți este să piară unul din măduarele tale și nu tot trupul tău să fie aruncat în gheena.

31. Iarăși s'a zis: Că cel ce-și va lăsa femeia

sa, să-i dea carte de despărțenie,

32. Iar eu zic vouă: Că oricine își va lăsa femeia sa, afară de cuvânt de desfrânare, o face să preacurvească și cel ce va lua pe cea lăsată, preacurvește.

33. Iarăși ați auzit, că s'a zis celor de demult: Să nu juri strâmb, ci să-ți înaintea Domnului jurămintele tale,

34. Iar eu zic vouă: Să nu te juri nicidecum, nici pe cer, că este tronul lui Dumnezeu,

35. Nici pe pământ, că este așternut al picioarelor lui, nici pe Ierusalim, că este cetate a marelui Împărat,

36. Nici pe capul tău să nu te juri, că nu poți face un fir de păr alb sau negru,

37. Ci să fie cuvântul vostru: Da, da; Nu, nu; iar ce este mai mult decât acestea, dela cel rău este.

38. Auzit-ați că s'a zis: Ochiu pentru ochiu și dinte pentru dinte,

39. Iar eu zic vouă: Să nu stați împotrivă celui rău; ci, de te va lovi cineva peste obrazul drept, întoarce-i și pe celălalt

40. Și celui ce voiește să se judece cu tine și să-ți ia haina, lasă-i și cămașa

41. Și de te va sili cineva să mergi o milă de loc,

mergi cu el două.

42. Celui ce-ți cere, dă-i și de cel ce voiește să se împrumute dela tine, nu întoarce fața.

43. Auzit-ați că s'a zis: Să iubești pe aproapele tău și să urăști pe vrăjmașul tău,

44. Iar eu zic vouă: Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă supără și vă prigonesc,

45. Ca să fiți fiii Tatălui vostru cel din ceruri, care soarele său îl răsare peste cei răi și peste cei buni și plouă peste cei drepti și peste cei nedrepti.

46. Că de iubiți pe cei ce vă iubesc pe voi, ce plată veți avea? Au nu și vameșii aceeași fac?

47. Și de veți îmbrățișa cu dragoste numai pe prietenii voștri, ce mai mult faceți? Au nu și vameșii fac așa?

48. Fiți dar voi desăvârșiți, precum și Tatăl vostru cel din ceruri desăvârșit este.

Milostenia. Rugăciunea Populului. Defăimarea celor lummești.

6 1. Luați aminte, milostenia voastră să nu o faceți înaintea oamenilor, spre a fi văzuți de dânșii,

iar de nu, plată nu veți avea dela Tatăl vostru, carele este în ceruri.

2. Deci, când faci milostenie, să nu trâmbițezi înaintea ta, precum fac fățarnicii în sinagogi și pe ulițe, ca să fie slăviți de oameni. Amin zic vouă, că își iau plata lor,

3. Iar tu, făcând milostenie, să nu știe stânga ta ce face dreapta ta,

4. Ca să fie milostenia ta într'ascuns și Tatăl tău, cel ce vede în ascuns, îți va răsplăti la arătare.

5. Și când te rogi, nu fii ca fățarnicii, că iubesc în sinagogi și în colțurile ulițelor stând să se roage, ca să se arate oamenilor. Amin zic vouă, că își iau plata lor,

6. Iar tu când te rogi, intră în cămara ta, și încuind ușa ta, roagă-te Tatălui tău, celui în ascuns și Tatăl tău, cel ce vede în ascuns, îți va răsplăti la arătare.

7. Și rugându-vă să nu grăiți multe ca păgânii, că li se pare, că în multa lor vorbă vor fi auziți.

8. Deci, nu vă asemănați lor, că știe Tatăl vostru de ce aveți trebuință mai înainte de a cere voi dela el.

9. Deci așa să vă rugați: Tatăl nostru, carele ești în ceruri, sfintească-se numele tău.

10. Vie împărăția ta. Fa-că-se voia ta, precum în cer și pe pământ.

11. Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă astăzi.

12. Și ne iartă nouă greșalele noastre, precum și noi iertăm greșililor noștri.

13. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean. Că a ta este împărăția și puterea și slava în veci, Amin.

14. Că de veți ierta oamenilor greșalele lor, ierta-va și vouă Tatăl vostru cel cerese,

15. Iar de nu veți ierta oamenilor greșalele lor, nici Tatăl vostru nu vă va ierta greșalele voastre.

16. Și când postiți, nu fiți ca fățarnicii triști, că își smolesc fețele, ca să arate oamenilor că postesc. Adevăr zic vouă, că își iau plata lor,

17. Iar tu când postești, unge-ți capul și spală-ți fața,

18. Ca să nu te arăți oamenilor că postești, ci Tatălui tău, cel ce vede în ascuns. Și Tatăl tău, cel ce vede în ascuns, îți va răsplăti la arătare.

19. Nu vă adunați comori pe pământ, unde moțiile și rugina le strică și unde furii le sapă și le fură.

20. Ci vă adunați eomori în cer, unde nici moliile, nici rugina nu le strică, și unde furii nu le sapă, nici nu le fură,

21. Că unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră.

22. Luminătorul trupului este ochiul. Deci, de va fi ochiul tău curat, tot trupul tău va fi luminat,

23. Iar de va fi ochiul tău rău, tot trupul tău va fi întunecat. Deci, dacă lumina care este în tine, este întunecată, dar întunecatul cu cât mai mult?

24. Nimeni nu poate să slujească la doi domni, că sau pe unul va urî și pe altul va iubi, sau de unul se va lipi și pe altul va disprețui. Nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui Mamona.

25. Pentru aceasta zic vouă: Nu vă îngrijiți pentru sufletul vostru ce veți mânca și ce veți bea, nici cu trupul vostru, cu ce vă veți îmbrăca. Au nu este sufletul mai mare decât hrana și trupul decât haina?

26. Căutați la pasările cerului, că nici nu seamănă, nici nu seceră, nici nu adună în jîtnițe și Tatăl vostru cel cereș le hrănește. Au nu aveți voi mai multă deosebire de ele?

27. Și cine din voi îngrijindu-se, poate să-și adauge statului său un cot?

28. Și de haină ce vă îngrijiți? Socotiți crinii câmpului cum cresc: nu se ostenește, nici tore

29. Și zic vouă, că nici Solomon, în toată mărirea sa, nu s'a îmbrăcat ca unul din ei.

30. Deci, dacă iarba câmpului, care astăzi este și mâine se aruncă în cuptor, Dumnezeu așa o îmbracă, nu cu mult mai vărtos pe voi, puțin credincioșilor?

31. Deci, nu vă îngrijiți, zicând: Ce vom mânca? sau: Ce vom bea? sau: Cu ce ne vom îmbrăca?

32. Că acestea toate păgânii le caută, că știe Tatăl vostru cel cereș, că aveți trebuință de toate acestea.

33. Ci căutați mai întâiu împărăția lui Dumnezeu și dreptatea lui și acestea toate se vor adăuga vouă.

34. Drept aceea, nu vă îngrijiți de ziua de mâine, că ziua de mâine va îngriji de ale sale. Ajunge zilei răutatea ei.

A nu judeca pe alții. Cinstirea celor sfinte. Stăruința în rugăciune. Calea mântuirii și a pierzării. Păzirea de prooroci mincinoși.

1. Nu judecați, ca să nu fiți judecați,

2. Căci, cu ce judecați veți judeca, veți fi judecați și cu ce măsura veți

măsura, vi se va măsura.

3. Și ce vezi paiul din ochiul fratelui tău, iar bârna din ochiul tău nu o ieși în seamă?

4. Sau, cum zici fratelui tău: Lasă să scot paiul din ochiul tău și iată bârna este în ochiul tău?

5. Fățarnice, scoate întâi bârna din ochiul tău și atunci vei vedea să scoti paiul din ochiul fratelui tău.

6. Nu dați cele sfinte câinilor, nici nu aruncați mărgăritarele voastre înaintea porcilor, ca nu cumva să le calce în picioare și întorcându-se, să vă sfășie.

7. Cereți și vi se va da. Căutați și veți afla, bateți și vi se va deschide,

8. Că oricine cere, ia, și cel ce caută, află, și celui ce bate, i se va deschide.

9. Sau, cine este omul acela dintre voi, dela care de va cere fiul său pâine, el să-i dea piatră?

10. Sau de va cere pește, el să-i dea șarpe?

11. Deci dacă voi, răi fiind, știți să dați daruri bune fiilor voștri, cu cât mai vărtos Tatăl vostru cel din ceruri va da cele bune celor ce cer dela el.

12. Așa dar, toate câte voiti să vă faceți vouă oamenii, faceți și voi lor asemenea, că aceasta este legea și proorocii.

13. Intrați prin ușa cea strâmtă, că largă este ușa și lată calea ce duce în pierzare și mulți sunt cei ce intră prin ea,

14. Că strâmtă este ușa și îngustă calea, care duce în viață și puțini sunt cei ce o află.

15. Păziți-vă de proorocii mincinoși, care vin la voi în haine de oi, iar înăuntru sunt lupi răpitori.

16. După roadele lor îi veți cunoaște. Au doară se culeg struguri din spini, sau smochine din ciulini?

17. Așa orice pom bun face roade bune, iar pomul rău, face roade rele.

18. Nu poate pomul bun să facă roade rele, nici pomul rău să facă roade bune.

19. Orice pom care nu face roadă bună, se taie și în foc se aruncă.

20. Pentru aceea, după roada lor îi veți cunoaște.

21. Nu oricine îmi zice mie: Doamne! Doamne! va intra în împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui meu, carele este în ceruri.

22. Mulți îmi vor zice în ziua aceea: Doamne! Doamne! au nu eu numele tău am proorocit? Și cu numele tău draci am scos? Și eu numele tău multe minuni am făcut?

23. Și atunci le voi mărturisi: Niciodată nu v'am

cunoscut. Depărtați-vă de la mine cei ce lucrați fără-de legea.

24. De aceea, oricine aude aceste cuvinte ale mele și le face, asemenea-l voi bărbatului înțelept, care și-a zidit casa pe piatră.

25. Și a căzut ploaie și au venit râurile și au suflat vânturile și au lovit în casa aceea și n'a căzut, că era întemeiată pe piatră.

26. Și oricine aude aceste cuvinte ale mele și nu le face, asemenea-se va bărbatului fără minte, care și-a zidit casa pe nisip.

27. Și a căzut ploaie și au venit râurile și au suflat vânturile și au lovit în casa aceea și a căzut și a fost căderea ei mare.

28. Și a fost după ce a sfârșit Iisus cuvintele acestea, se mirau mulțimile de învățătura lui.

29. Că îi învăța ca cel ce are putere, iar nu ca învățații lor.

Vindecări de felurite boale. Indepărtarea unui cârturar și chemarea celui ce avea să îngroape pe tatăl său. Potolirea mării și vindecarea a doi îndrăciți.

8. 1. Și coborîndu-se din munte, au mers după el mulțimi multe.

2. Și iată un leproș venind, i se închina, zicând:

Doamne, de vei vrea, poți să mă curățești.

3. Și întinzând Iisus mâna, s'a atins de el, zicând: Voiesc, curățește-te. Și îndată s'a curățit de lepra lui.

4. Și i-a zis Iisus: Vezi, nimănui să nu spui, ci mergi de te arată preotului și du darul care a poruncit Moise, spre mărturie lor.

5. Și intrând Iisus, în Capernaum, s'a apropiat de el un sutaș, rugându-l.

6. Și zicând: Doamne, sluga mea zace în casă bolnav, cumplit chinându-se.

7. Și i-a zis Iisus: Venind, îl voi vindeca.

8. Iar sutașul răspunzând, a zis: Doamne, nu sunt vrednic să intri sub acoperământul meu, ci numai zi cu cuvântul și se va tămădui sluga mea.

9. Că și eu sunt om subț stăpânire, având subț slujitori și zic acestuia: Du-te și se duce și altuia: Vino, și vine și slugii mele: Fă aceasta și face.

10. Iar Iisus auzind aceasta, s'a minunat și a zis celor ce veneau după el: Amin grăesc vouă, nici în Israel n'am aflat atâta credință.

11. Și zic vouă, că mulți dela răsărit și dela apus vor veni și se vor odihni cu Avraam și cu

Isaac și cu Iacov, în împărăția cerurilor.

12. Iar fiii împărăției vor fi isgoniți în întunecul cel mai dinafară. Acolo va fi plâns și scrâșnirea dinților.

13. Și a zis Iisus sutașului: Du-te și cum ai crezut, fie ție. Și s'a vindecat sluga lui în acel ceas.

14. Și venind Iisus în casa lui Petru, a văzut pe soacra lui zăcând, prinsă de friguri.

15. Și s'a atins de mâna ei și au lăsat-o frigurile și s'a sculat și slujea lui.

16. Iar făcându-se seară, au adus la el mulți îndrăciți și a scos duhurile numai cu cuvântul și pe toți bolnavii i-a tămăduit.

17. Ca să se împlinească ceea ce s'a zis prin proorocul Isaia, care zice: «Acesta neputințele noastre a luat și boalele noastre a purtat».

18. Și văzând Iisus mulțimi multe împrejurul său, a poruncit ucenicilor să treacă în cealaltă parte.

19. Și apropiindu-se un cârturar, i-a zis: Învățătorule, voi să merg după tine, ori unde vei merge.

20. Și i-a grăit Iisus: Vulpile au vizuini și pasările cerului cuiburi, iar Fiul Omului n'are unde să-și plece capul.

21. Iar altul din ucenicii lui i-a zis: Doamne, dă-mi

voie întâi să merg să îngrop pe tatăl meu;

22. Iar Iisus i-a zis: Vino după mine și lasă morții să-și îngroape pe morții lor.

23. Și intrând în corabie, au mers după el ucenicii lui.

24. Și iată, vifor mare s'a făcut pe mare, încât se acoperea corabia de valuri, iar el dormea.

25. Și venind ucenicii l-au deșteptat, zicând: Doamne, mântuește-ne, că pierim.

26. Și le-a grăit: Ce sunteți înfricoșiți, puțin credincioșilor? Atunci sculându-se, a certat vânturile și marea și s'a făcut liniște mare.

27. Iar oamenii se mirau, zicând: Cine este acesta, că și vânturile și marea ascultă de el?

28. Și trecând de cealaltă parte, în laturea Gherghesenilor, l-au întâmpinat doi îndrăciți, ieșind din morminte, foarte cumpliți, încât nu putea nimeni să treacă pe calca aceea.

29. Și iată, au strigat, grăind: Ce ai cu noi, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu? Ai venit aici mai înainte de vreme să ne muncești?

30. Și era departe de ei o turmă mare de porci, păscând.

31. Iar dracii îl rugau,

zicând: De ne scoți, dă-ne voie să ne ducem în turma de porci.

32. Și le-a zis: Duceți-vă! Iar ei ieșind, s'au dus în turma de porci și îndată a sărit toată turma de porci de pe țărmuri în mare și s'a înecat în apă.

33. Iar păzitorii au fugit și intrând în cetate, au spus toate și cele despre îndrăceți.

34. Și iată toată cetatea a ieșit într-o întâmpinare a lui Iisus și văzându-l, l-au rugat să treacă din hotarele lor.

Însănătoșirea unui slăbănog. Chemarea lui Matei. Învierea fiicei marelui sinagogii. Femeia ce-i curgea sânge. Vindecarea a doi orbi și a unui mut.

9. 1. Și intrând în corabie, a trecut și a venit în cetatea sa.

2. Și iată i-au adus un slăbănog, care zăcea în pat.

3. Și văzând Iisus credința lor, a zis slăbănogului: Îndrăznește, fiule! Iertate îți sunt păcatele!

4. Și iată, oarecare din cărturari au zis în sine: Acesta hulește.

5. Și cunoscând Iisus gândurile lor, a zis: Pentru ce cugetați cele rele în inimile voastre?

6. Că, ce este mai lesne? A zice: Iertate îți sunt pă-

catele, sau a zice: Scoală-te și umblă?

7. Dar ea să știți că putere are Fiul Omului pe pământ să ierte păcatele, a zis slăbănogului: Scoală-te, ia-ți patul și te du la casa ta.

8. Și sculându-se, și-a luat patul și s'a dus la casa sa; iar mulțimile văzând aceasta, se mirau și slăveau pe Dumnezeu, carele a dat putere ca aceasta oamenilor.

9. Și trecând Iisus de acolo, a văzut pe un om ce se numea Matei, șezând la vamă și i-a zis: Vino după mine! Și sculându-se, a mers după el.

10. Și când ședea el în casă, iată, mulți vameși și păcătoși venind ședeau cu Iisus și cu ucenicii lui la masă.

11. Și văzând fariseii, au zis ucenicilor lui: Pentru ce cu vameșii și cu păcătoșii mănâncă și bea în vătașorul vostru?

12. Iar Iisus auzind, le-a zis: N'au trebuință cei sănătoși de doctor, ci cei bolnavi.

13. Deci mergând în vățați-vă ce însemnează: «Milă voiesc, iar nu jertfă», că n'am venit să chem pe cei dreapți, ci pe cei păcătoși, la pocăință.

14. Atunci au venit la el ucenicii lui Ioan, zicând: Pentru ce noi și fariseii

postim mult, iar ucenicii tăi nu postesc?

15. Și le-a zis Iisus: Au doară pot să se jelească fiii nunții, câtă vreme este cu ei mirele? Ci vor veni zile, când se va lua dela ei mirele și atunci vor posti.

16. Nimeni nu pune petic de pânză nouă la haină veche, căci plinitura trage din haină și mai rea spărtură se face.

17. Nici nu pun vin nou în burdufuri vechi; iar de pun, se sparg burdufurile și vinul se varsă și burdufurile se strică; ci pun vinul nou în burdufuri noi și amândouă se țin.

18. Acestea grăind către ei, iată, un dregător venind, i s'a închinat, zicând: Fiica mea acum a murit, ci venind, pune-ți mâna peste ea și va învia.

19. Și sculându-se Iisus, au mers după el și ucenicii lui.

20. Și iată o femeie cu scurgere de sânge de doisprezece ani, venind dinapoi, s'a atins de poala hainei lui.

21. Că zicea în sine: Numai de mă voi atinge de haina lui, mă voi mântui.

22. Iar Iisus, întorcându-se și văzându-o, i-a zis: Îndrăznește, fiică, credința ta te-a mântuit. Și s'a tîmăduit femeia din casa aceluia.

23. Și venind Iisus în casa dregătorului și văzând cântăreții din fluier și mulțimea turburată, a zis: Depărtați-vă, că fata n'a murit, ci doarme.

24. Și râdeau de el.

25. Iar dacă a scos afară mulțimea, intrând, a luat-o de mână și s'a sculat fata.

26. Și s'a dus vestea aceasta peste tot pământul acela.

27. Și trecând Iisus de acolo au mers după el doi orbi, strigând și grăind: Mihulește-ne, Fiul lui David!

28. Iar după ce au intrat în casă, au venit la el orbi și le-a zis lor Iisus: Credeți că pot să fac eu aceasta? Zis-au lui: Da, Doamne!

29. Atunci s'a atins de ochii lor, grăind: După credința voastră, fie vouă! Și s'au deschis ochii lor.

30. Și le-a poruncit Iisus, zicând: Vedeți, nimeni să nu știe.

31. Iar ei ieșind, l-au vestit în tot pământul acela.

32. Și după ce au ieșit aceia, iată au adus la el un om mut îndrăcit.

33. Și scoțându-se dracul, a grăit mutul și s'au mirat mulțimile, zicând, că niciodată nu s'a arătat așa în Israel.

34. Iar fariseii ziceau:

Cu domnul dracilor scoate pe draci.

35. Și străbătea Iisus prin toate cetățile și orașele, învățând în sinagoga lor și propoveduind Evanghelia împărăției și vindecând toată boala și toată neputința în popor.

36. Iar văzând el mulțimile, i s'a făcut milă de ele, că erau necăjite și rătăcite ca oile ce n'au păstor.

37. Atunci a zis ucenicilor săi: Iată secerișul este mult iar lucrătorii puțini.

38. Deci, rugați pe Domnul secerișului, ca să scoată lucrătorii la secerișul său.

Chemarea apostolilor și trimiteră lor la propoveduire.

10 1. Și chemând pe cei doisprezece ucenici ai săi, le-a dat putere asupra duhurilor necurate, ca să le scoată și să vindece orice boală și orice neputință.

2. Iar numele celor doisprezece apostoli sunt acestea: întâiu Simon, ce se numește Petru și Andrei, fratele lui, Iacov al lui Zevedeu și Ioan, fratele lui,

3. Filip și Vartolomeu, Toma și Matei vameșul, Iacov al lui Alfeu și Levi, ce se zice Tadeu,

4. Simon Canaanitul și

Iuda Iscariotul, cel care l-a și vândut.

5. Pe acești doisprezece i-a trimis Iisus, poruncindu-le și zicând: În calea păgânilor să nu mergeți, și în cetate de Samarineni să nu intrați.

6. Ci mai vărtos mergeți către oile pierdute ale casei lui Israel.

7. Și umblând, propoveduiți, zicând: S'a apropiat împărăția cerurilor.

8. Pe cei bolnavi vindecați, pe cei leproși curațiți, pe cei morți înviați, dracii scoateți; în dar ați luat, în dar dați.

9. Să nu aveți aur, nici argint, nici bani în cingătorile voastre,

10. Nici traistă pe cale, nici două haine, nici încălțăminte, nici toiag, că vrednic este lucrătorul de hrana sa.

11. Și în orice cetate sau sat veți intra, cerețați cine este în el vrednic și acolo să rămâneți până când veți ieși.

12. Și intrând în casă, urați-i, zicând: Pace casei acesteia.

13. Și de va fi casa aceea vrednică, va veni pacea voastră peste ea; iar de nu va fi vrednică, pacea voastră se va întoarce la voi.

14. Și oricine nu vă va primi, nici nu va asculta cuvintele voastre, ieșind din

casa sau din cetatea aceea, scuturați praful de pe picioarele voastre.

15. Amin grăiesc vouă, că mai ușor va fi pământului Sodomei și Gomorei, în ziua judecății, decât cetății aceleia.

16. Iată, eu vă trimit pe voi ca oile în mijlocul lupilor. Deci fiți înțelepți ca șerpilor și blânzi ca porumbicilor.

17. Feriți-vă de oameni, că vă vor da în soboare, și în adunările lor vă vor biciui,

18. Încă și la dregători și la împărați veți fi duși din pricina mea, spre mărturie lor și păgânilor,

19. Iar când vă vor duce, nu vă îngrijiiți cum, sau ce veți grăi, că se va da vouă în acel ceas ce veți grăi,

20. Că nu voi sunteți cei ce grăiți, ci Duhul Tatălui vostru este carele grăiește în voi.

21. Și va da frate pe frate spre moarte și tată pe fiu și se vor scula fiii asupra părinților și îi vor ucide. Și veți fi urîți de toți pentru numele meu,

22. Iar cel ce va răbda până în sfârșit, acela se va mântui.

23. Iar când vă vor urmări în cetatea aceasta fugiți în cealaltă. Amin grăiesc vouă: Nu veți sfârși cetățile lui Israel până

când va veni Fiul Omului.

24. Nu este ucenic mai presus de dascălul său, nici slugă mai presus de stăpânul său.

25. Ajunge ucenicului să fie ca dascălul său. Dacă pe stăpânul casei l-au numit Beelzebul, cu cât mai vărtos pe casnicii lui?

26. Deci nu vă temeți de ei, căci nimic nu este acoperit, care să nu se descopere și ascuns, care să nu se vădească.

27. Ceea ce grăiesc vouă la întunec, spuneți la lumină și ce auziți la ureche, propoveduiți de pe case.

28. Și să nu vă temeți de cei ceucid trupul, iar sufletul nu pot să-l ucidă, ci temeți-vă mai vărtos de cel ce poate să piardă și trupul și sufletul în gheena.

29. Au nu se vând două pasări de un ban? Și nici una din ele nu cade pe pământ fără știrea Tatălui vostru;

30. Iar vouă și perii capului vă sunt toți numărați.

31. Pentru aceea nu vă temeți, că voi sunteți cu mult mai de preț decât pasările.

32. Deci, oricine mă va mărturisi pe mine înaintea oamenilor, îl voi mărturisi și eu pe el înaintea

Tatălui meu, carele este în ceruri,

33. Iar de cel ce se va lepăda de mine înaintea oamenilor, mă voi lepăda și eu de el înaintea Tatălui meu, carele este în ceruri.

34. Să nu socotiți că am venit să aduc pace pe pământ; n'am venit să aduc pace, ci sabie.

35. Că am venit să desbin pe fiu de tatăl său și pe fiică de mama sa și pe noră de soacra sa.

36. Și vrăjmașii omului, sunt casnicii lui.

37. Cel ce iubeste pe tată sau pe mamă mai mult decât pe mine, nu este vrednic de mine. Și cel ce iubeste pe fiu sau pe fiică mai mult decât pe mine, nu este vrednic de mine.

38. Și cel ce nu-și va lua crucea și să vină după mine, nu este vrednic de mine.

39. Cel ce și-a aflat viața sa, o va pierde și cel ce și-a pierdut viața pentru mine, o va afla.

40. Cel ce vă primește pe voi, pe mine mă primește și cel ce mă primește pe mine, primește pe cel ce m'a trimis pe mine.

41. Cel ce primește prooroc în nume de prooroc, plată de prooroc va lua și cel ce primește pe drept

în nume de drept, plată de drept va lua.

42. Și cel ce va adăpa pe unul din acești mici numai cu un pahar de apă rece în numele de ucenic, amin grăesc vouă: Nu își va pierde plata sa.

Trimisii lui Ioan la Iisus. Asemănarea fariseilor și legiuitorilor cu copiii ce se jucă în târg. Muștrarea unor cetăți. Iisus laudă pe Tatăl și cheamă la sine pe cei osteniți.

11. 1. Și când a sfârșit Iisus de dat porunci celor doisprezece ucenici ai săi, s'a mutat de acolo, ca să învețe și să propoveduiască în cetățile lor.

2. Iar Ioan auzind din închisoare de faptele lui Iisus, trimițând pe doi din ucenicii săi, i-a zis:

3. Tu ești cel ce vine, sau pe altul să așteptăm?

4. Și răspunzând Iisus, le-a zis: Mergând spuneți lui Ioan cele ce auziți și vedeți:

5. Orbii văd și schiopii umblă, leproșii se curătesc și surzii aud, morții înviază și săracilor li se binevestește

6. Și fericit este cel ce nu se va sminti întru mine.

7. Și ducându-se ei, a început Iisus a grăi mulțimilor despre Ioan: Ce ați ieșit în pustie să vedeți?

Au trestie clătinată de vânt?

8. Dar ce ați ieșit să vedeți? Om îmbrăcat în haine moi? Iată, cei ce poartă haine moi sunt în casele împăraților.

9. Atunci, ce ați ieșit să vedeți? Prooroc? Adevăr grăesc vouă: Și mai mult decât prooroc,

10. Că acesta este de care este scris: «Iată, eu trimit pe îngerul meu înaintea feței tale, care va găti calea ta înaintea ta».

11. Amin grăiesc vouă: Nu s'a ridicat între cei născuți din femei mai mare decât Ioan Botezătorul, iar cel mai mic în împărăția cerurilor mai mare decât el este.

12. Din zilele lui Ioan Botezătorul până acum, împărăția cerurilor se ia cu sila și cei silnici o răpesc.

13. Că toți proorocii și legea până la Ioan au proorocit

14. Și de voiți să primiți, el este Iisus, cel ce va să vie.

15. Cel ce are urechi de auzit, să audă.

16. Cu cine voi asemăna neamul acesta? Asemenea este copiii care șed în piețe și strigă către soții lor

17. Și grăiesc: Fluerați-vă vouă și n'ați jucat; de jale am cântat și nu ați plâns.

18. Că a venit Ioan, nici mâncând, nici bănd, și zic: Drac are.

19. A venit și Fiul Omului mâncând și bănd, și zic: Iată om mândăcios și băutor de vin, prietenul vameșilor și al păcătoșilor. Și înțelepciunea a fost socotită dreaptă de fiii săi.

20. Atunci a început Iisus a muștra cetățile în care se făcuseră minunile sale cele mai multe, că nu s'au pocăit:

21. Vai ție, Horazine! Vai ție, Betsaida! Că de s'ar fi făcut în Tir și în Sidon minunile care s'au făcut în voi, de mult în sac și în cenușă s'ar fi pocăit.

22. Dar zic vouă: Tirului și Sidonului mai ușor le va fi în ziua judecății decât vouă.

23. Și tu, Capernaume, care până la cer te-ai înălțat, până la iad te vei coborî, că de s'ar fi făcut în Sodoma minunile care s'au făcut în tine, ar fi rămas până în ziua de astăzi.

24. Inșă zic vouă, că pământului Sodomei mai ușor îi va fi în ziua judecății decât ție.

25. În acea vreme grăind Iisus, a zis: Te laud pe tine, Părinte, Doamne al cerului și al pământului, că ai ascuns acestea

de cei înțelepți și pricepuți și le-ai descoperit pruncilor.

26. Da, Părinte, căci așa a fost bunavoință înaintea ta.

27. Toate îmi sunt date dela Tatăl meu și nimeni nu cunoaște pe Fiul decât Tatăl, nici pe Tatăl nu-l cunoaște nimeni decât Fiul și căruia va voi Fiul să-i descopere.

28. Veniți la mine toți cei osteniți și împovărați și eu vă voi odihni.

29. Luați jugul meu asupra voastră și învățați-vă dela mine, că sunt blând și smerit cu inima și veți afla odihnă sufletelor voastre:

30. Că jugul meu este bun și povara mea este ușoară.

Ucenicii rupând spice sâmbăta. Vindecarea omului cu mâna uscată, și a celui orb și surd. Păcatul împotriva Duhului Sfânt. Semnul lui Iona. Mama lui Iisus și frații săi.

12 1. În vremea aceea mergea Iisus sâmbăta prin semănături, iar ucenicii lui au flămânzit și au început să smulgă spice și să mănânce.

2. Iar fariseii văzând, i-au zis: Iată, ucenicii tăi fac ce nu se cade a face sâmbăta.

3. Iar el le-a zis: Au n'ați citit ce a făcut David, când a flămânzit el și cei ce erau cu el?

4. Cum a intrat în casa lui Dumnezeu și a mâncat pâinile punerii înainte, pe care nu se cădea să le mănânce, nici el nici cei ce erau cu el, ci numai preoții?

5. Sau n'ați citit în lege, că preoții sâmbăta în templu spurcă sâmbăta și nevinovați sunt?

6. Ci grăiesc vouă, că mai mare decât templul este aici.

7. Și de ați ști ce însemnează: «Milă voiesc, iar nu jertfă», n'ați fi osândit pe cei nevinovați,

8. Că Domn este și al sâmbetei Fiul Omului.

9. Și trecând de acolo, a venit în sinagoga lor.

10. Și iată era acolo un om având mâna uscată. Și l-au întrebat, zicând, de se cuvine a vindeca sâmbăta, ca să-l invinuiască,

11. Iar el le-a zis: Cine este între voi, care va avea o oaie și, de va cădea aceea sâmbăta în groapă, nu o va apuca și o va scoate?

12. Dar omul cu cât se deosebește de oaie? Pentru aceea se cuvine a face bine sâmbăta.

13. Atunci a zis omului: Intinde mâna ta. Și a întins-o și a venit la starea

cea dintâi, sănătoasă ca și cealaltă.

14. Iar fariseii ieșind, au făcut sfat asupra lui, ca să-l piardă,

15. Dar Iisus cunoscând, s'a dus de acolo. Și au mers după el mulțimi multe și i-a vindecat pe toți.

16. Și le-a poruncit să nu-l facă arătat,

17. Ca să se împlinească ceea ce s'a zis prin Isaia proorocul, ce zice:

18. «Iată Fiul meu, pe carele am ales, Iubitul meu, întru care a binevoit sufletul meu. Pune-voi Duhul meu peste el și judecată neamurilor va vesti.

19. Nu se va sfădi, nici nu va striga, nici nu va auzi cineva pe uliți glasul lui.

20. Trestie zdrobită nu va frânge și feștilă care pălpăie nu va stinge, până ce va scoate judecata spre biruință

21. Și în numele lui vor nădăjdui neamurile».

22. Atunci au adus la el pe un îndrăcit orb și mut și l-a tămăduit, încât cel orb și mut grăia și vedea.

23. Și se mirau mulțimile și ziceau: Nu cumva acesta este Fiul lui David?

24. Iar fariseii auzind, ziceau: Acesta nu scoate dracii decât cu Beelzebul, domnul dracilor,

25. Iar Iisus cunoscând gândurile lor, le-a zis: Ori-

ce împărăție desbinată în sine, se pustiește și orice cetate sau casă desbinată în sine, nu va dăinui,

26. Și dacă Satana scoate pe Satana, s'a desbinat în sine; deci, cum va dăinui împărăția lui?

27. Și dacă eu cu Beelzebul scot dracii, feciorii voștri cu cine îi scot? Pentru aceasta ei vă vor fi judecători

28. Iar dacă eu cu Duhul lui Dumnezeu scot dracii, iată a ajuns la voi împărăția lui Dumnezeu.

29. Sau cum poate cineva să intre în casa celui tare și lucrurile lui să le jefuiască, de nu va lega întâi pe cel tare? Și atunci va jefui casa lui.

30. Cel ce nu este cu mine, împotriva mea este și cel ce nu adună cu mine, risipește.

31. Pentru aceasta zic vouă: Orice păcat și hulă se va ierta oamenilor, iar hula care este împotriva Duhului, nu se va ierta oamenilor.

32. Și oricui va zice cuvânt împotriva Fiului Omului, se va ierta lui, dar oricui va zice împotriva Duhului Sfânt, nu se va ierta lui nici în veacul de acum, nici în cel ce va să fie.

33. Sau ziceți că pomul e bun și roada lui bună, sau ziceți că pomul e rău și

roada lui rea, că după roada se cunoaște pomul.

34. Pui de vipere, cum puteți grăi cele bune, răi fiind? Că din prisosința inimii grăește gura.

35. Omul bun, din comoara cea bună a inimii scoate lucruri bune, iar omul rău din comoara cea rea scoate lucruri rele.

36. Și zic vouă: Că de orice cuvânt deșert, pe care-l vor grăi oamenii, își vor da seamă în ziua judecării.

37. Că din cuvintele tale te vei îndrepta și din cuvintele tale te vei osândi.

38. Atunci au răspuns unii dintre cărturari și farisei, zicând: Învățătorule, voim să vedem dela tine semn.

39. Iar el răspunzând, le-a zis: Neam viclean și preacurvar cere semn și semn nu i se va da decât semnul lui Iona proorocul.

40. Că, precum Iona a fost în pântecul chitului trei zile și trei nopți, așa va fi Fiul Omului în inima pământului trei zile și trei nopți.

41. Bărbații din Ninive se vor scula la judecată cu neamul acesta și-l vor osândi, căci ei s'au pocăit la propovăduirea lui Iona. Și iată mai mult decât Iona este aici.

42. Împărăteasa dela miazăzi se va scula la ju-

decată cu neamul acesta și-l va osândi, că a venit dela marginile pământului să audă înțelepciunea lui Solomon. Și iată mai mult decât Solomon este aici.

43. Iar când duhul ne curat iese din om, umblă prin locuri fără de apă, căutând odihnă și nu află.

44. Atunci zice: Mă voi întoarce în casa mea de unde am ieșit și venind, o află goală, măturată și împodobită.

45. Atunci se duce și ia cu sine alte șapte duhuri mai rele decât el și intrând, locnesc acolo și se fac cele de pe urmă ale omului aceluia mai rele decât cele dintâi. Așa va fi și cu acest neam viclean.

46. Și încă grăind el multilor, iată, mama lui și frații lui stăteau afară, căutând să vorbească cu el.

47. Și a zis lui oarecine: Iată mama ta și frații tăi stau afară, vrând să vorbească cu tine.

48. Iar el răspunzând, a zis celui ce-i spusese: Cine este mama mea și cine sunt frații mei?

49. Și întinzând mâna spre ucenicii săi, a zis: Iată mama mea și frații mei.

50. Că oricine va face voia Tatălui meu celui din ceruri, acela este fratele meu și sora și mama mea.

Pilda semănătorului și alte pilde pentru împărăția cerurilor.

1. În ziua aceea ieșind Iisus din casă, sedea lângă mare.

2. Și s'au adunat la el mulțimi multe, încât intrând sezea în corabie și toată mulțimea sta pe tărâm.

3. Și le-a grăit multe în pilde, zicând: Iată, a ieșit semănătorul să semene sământa sa.

4. Și semănând el, unele au căzut lângă cale și au venit pasările și le-au mâncat.

5. Iar altele au căzut pe pietriș, unde n'aveau pământ mult și îndată au răsarit, pentru că n'aveau pământ adânc.

6. Și răsărind soarele, s'au pălit și, neavând rădăcină, s'au uscat.

7. Iar altele au căzut între spini și au crescut spinii și le-au înăbușit.

8. Iar altele au căzut pe pământ bun și au dat roada: una adevă o sută, iar alta șasezeci, iar alta treizeci.

9. Cel ce are urechi de auzit, să audă.

10. Și apropiindu-se ucenicii, i-au zis: De ce în pilde le grăești?

11. Iar el răspunzând, a zis: Pentru că vouă vi s'a dat să cunoașteți tai-

nele împărăției cerurilor, iar aceloră nu s'a dat,

12. Că celui ce are i se va da și fi va prisosi, iar celui ce n'are, și ceea ce are i se va lua.

13. Pentru aceasta le grăește în pilde, că văzând nu văd și auzind nu aud, nici nu înțeleg.

14. Și se împlinește cu ei proorocia lui Isaia, care zice: «Cu auzul veți auzi și nu veți înțelege și privind veți privi și nu veți vedea».

15. Că s'a îngroșat inima poporului acestuia și cu urechile greu a auzit și ochii și-a închis, ca nu cumva să vadă cu ochii și să audă cu urechile și cu inima să înțeleagă și să se întoracă și să-l vindec».

16. Iar ochii voștri fericiți sunt că văd și urechile vouastre că aud,

17. Căci amin grăiesc vouă: Mulți prooroci și drepti au dorit să vadă cele ce vedeți voi și n'au văzut și să audă cele ce auziți și n'au auzit.

18. Voi deci ascultați pilda semănătorului:

19. Dela oricine aude cuvântul împărăției și nu-l înțelege, vine vicleanul și răpește ceea ce este semănat în inima lui. Acesta este închipuit prin sămânța semănată lângă cale.

20. Iar cea semănată pe pietriș, închipuește pe cel

care aude cuvântul și îndată cu bucurie îl primește,

21. Dar n'are rădăcină în sine, ci este până la o vreme, iar făcându-se necaz, sau prigonire pentru cuvânt, îndată se sminteste.

22. Iar cea semănată între spini, închipuește pe cel care aude cuvântul, dar grija veacului acestuia și înșelăciunea bogăției înăbușește cuvântul și se face neroditor.

23. Iar cea semănată pe pământ bun, închipuește pe cel care aude cuvântul și-l înțelege, care aduce roadă și face: unul o sută, iar altul șasezeci, iar altul treizeci.

24. Altă pildă le-a pus înainte, zicând: Asemănatu-s'a împărăția cerurilor, omului care a semănat sămânță bună în țarina sa,

25. Dar dormind oamnei, a venit vrăjmașul lui și a semănat neghină printre grâu și s'a dus;

26. Iar dacă a crescut paiul și a făcut roadă, atunci s'a arătat și neghina.

27. Și venind slugile stăpânului casei, i-au zis: Doamne, au n'ai semănat sămânță bună în țarina ta? De unde dar are și neghina?

28. Iar el le-a zis: Un om vrăjmaș a' făcut a-cesta. Iar slugile i-au zis:

Vrei deci să mergem să le plivim?

29. Iar el le-a zis: Nu, ca nu cumva plivind neghina, să smulgeți și grăul împreună cu ea.

30. Lăsați să crească a-măndonă împreună până la seceriș, și atunci, la vremea secerișului, voi zice secerătorilor: Pliviți întâi neghina și legați-o în snopi, ca să o ardem, iar grăul adunați-l în jitnița mea.

31. Altă pildă le-a pus înainte, zicând: Asemenea este împărăția cerurilor, grăuntelui de mustar, pe care luându-l omul, l-a semănat în țarina sa,

32. Care este mai mic decât toate semințele, iar dacă crește este mai mare decât toate legumele și se face pom, încât vin pasările cerului și se sălășlușc în ramurile lui.

33. Altă pildă le-a spus: Asemenea este împărăția cerurilor aluatului, pe care luându-l o femeie, l-a ascuns în trei măsuri de făină, până ce s'a dospit toată.

34. Acestea toate le-a grăit Iisus mulțimilor în pilde, și fără pilde nu le grăia nimic,

35. Ca să se împlinească ceea ce s'a grăit prin proorocul, ce zice: «Deschide-voin în pilde gura mea, spune-voin cele ascunse de la începutul lumii».

36. Atunci lăsând Iisus mulțimile a venit în casă

37. Și s'au apropiat de el ucenicii lui, zicând: Spune-ne pilda neghinei din țarină;

38. Iar el răspunzând, le-a zis: Cel ce a semănat sămânța cea bună este Fiul Omului,

39. Iar țarina este lumea, iar sămânța cea bună sunt fiii împărăției, iar neghina sunt fiii celui rău,

40. Iar vrăjmașul, care a semănat-o, este diavolul, iar secerișul este sfârșitul veacului, iar secerătorii sunt îngerii. Deci, cum se adună neghina și se arde în foc, așa va fi la sfârșitul veacului:

41. Va trimite Fiul Omului pe îngerii săi și vor aduna din împărăția lui toate smintelele și pe cei ce fac fără-de-lege,

42. Și-i vor arunca în cuptorul cel de foc; acolo va fi plângerea și scrâsnirea dinților.

43. Atunci dreptii vor străluci ca soarele în împărăția Tatălui lor. Cel ce are urechi de auzit, să audă.

44. Iarăși, asemenea este împărăția cerurilor cu o comoară ascunsă în țarină, pe care găsim-o un om, a tănuț-o și de bucuria ei s'a dus și toate câte avea le-a vândut și a cumpărat țarina.

45. Asemenea este iarăși împărăția cerurilor, cu un neguțător, care caută mărgăritare bune

46. Și găsim un mărgăritar de mult preț, mergând a vândut tot ce avea și l-a cumpărat.

47. Asemenea este iarăși împărăția cerurilor cu un năvod care s'a aruncat în mare și a adunat tot felul de pești,

48. Pe care, când s'a umplut, pescarii scotându-l la mal și șezând, au ales pe cei buni în vase, iar pe cei răi i-au lepădat afară.

49. Așa va fi la sfârșitul veacului: Vor ieși îngerii și vor despărți pe cei răi din mijlocul celor drepti

50. Și-i vor arunca în cuptorul cel de foc; acolo va fi plângerea și scrâsnirea dinților.

51. Zis-a lor Iisus: Înțeleați-vă toate acestea? Zis-au lui: Da, Doamne.

52. Iar el le-a zis: Pentru aceasta, orice cărturar, care cunoaște cele despre împărăția cerurilor, asemenea este omului stăpân de casă, care scoate din vistieria sa noi și vechi.

53. Și după ce a sfârșit Iisus pildele acestea, a trecut de acolo

54. Și venind în patria sa, îi învăța în sinagoga lor, încât se mirau toți și ziceau: De unde are înțe-

lepciunea aceasta și puterile?

55. Au nu este acest feciorul teslarului? Au nu se numește mama lui, Maria, și frații lui: Iacov și Iosi și Simon și Iuda?

56. Și surorile lui, nu sunt toate la noi? Deci, de unde are acestea toate?

57. Și se sminteau de el. Iar Iisus le-a zis: Nu este prooroc disprețuit decât în patria sa și în casa sa.

58. Și n'a făcut acolo multe minuni, din pricina necredinței lor.

Tăierea capului sf. Ioan Botezătorul. Minunea înmulțirii pâinilor. Iisus umblând pe mare.

14. 1. În vremea aceea a auzit Irod tetrarhul vestea despre Iisus.

2. Și a zis slujitorilor săi: Acesta este Ioan Botezătorul; el a înviat din morți și pentru aceasta se fac minuni prin el.

3. Căci Irod prinzând pe Ioan, l-a legat și l-a pus în temniță, pentru Irodiada, femeia lui Filip, fratele său.

4. Că îi zicea Ioan: Nu ți se cade s'o ai.

5. Și vrând să-l omoare se temea de mulțime, căci drept prooroc îl ținea;

6. Iar prăznuindu-și Irod

ziua nașterii, a jucat fata Irodiadei în nujloc și a plăcut lui Irod.

7. Pentru aceea cu jurământ i-a mărturisit să-i dea orice va cere;

8. Iar ea, îndemnată fiind de mama sa, a zis: Dă-mi aici în tipsie capul lui Ioan Botezătorul.

9. Și s'a întristat regele, dar, pentru jurământ și pentru oaspeți, a poruncit să i se dea.

10. Și trimițând a tăiat capul lui Ioan în temniță.

11. Și a fost adus capul lui în tipsie și dat fetei, iar ea l-a dus la mama sa.

12. Și venind ucenicii lui, au luat trupul și l-au îngropat și venind au vestit lui Iisus.

13. Și auzind Iisus, s'a dus de acolo cu corabia în loc pustiu, deosebi: Și auzind mulțimile s'au dus după el pe jos din cetăți.

14. Și ieșind Iisus, a văzut mulțime mare și i s'a făcut milă de ei și a tălmăduit pe bolnavii lor,

15. Iar făcându-se seară, au venit la el ucenicii lui, zicând: Locul este pustiu și vremea iată a trecut; slobozește mulțimea ca să se ducă prin sate să-și cumpere demănecare,

16. Iar Iisus le-a zis: Nu trebuie să meargă; dați-le voi să mănânce,

17. Iar ei i-au zis: N'a-

vem aici decât cinci pâini și doi pești.

18. Și el a zis: Aduceți-le aici la mine.

19. Și a poruncit mulțimii să șadă pe iarba și luând cele cinci pâini și cei doi pești și căutând la cer, a binecuvântat și frângând a dat ucenicilor pâinile, iar ucenicii mulțimilor.

20. Și au mâncat toți și s'au săturat și au luat rămășițele de fărâmituri douăsprezece coșuri pline.

21. Iar cei ce mâncaseră erau bărbați ca cinci mii, afară de femei și de copii.

22. Și îndată a silit Iisus pe ucenicii săi să intre în corabie și să meargă înaintea sa de cealaltă parte, până ce va slobozi mulțimile.

23. Și slobozind mulțimile, s'a suit la munte să se roage deosebi și făcându-se seară, era acolo singur,

24. Iar corabia era în mijlocul mării, învâlnindu-se de valuri, că era vântul împotrivă.

25. Și într'a patra strajă a nopții a mers la el Iisus, umblând pe mare.

26. Și văzându-l ucenicii umblând pe mare, s'au spăimântat, zicând că năluca este și de frică au strigat,

27. Dar Iisus îndată le-a grăit, zicând: Indrăzniți, eu sunt, nu vă temeți;

28. Iar Petru răspun-

zând, a zis: Doamne, de ești tu, poruncește-mi să vin la tine pe apă; iar el i-a zis: Vino.

29. Și coborîndu-se Petru din corabie, umbla pe apă ca să meargă la Iisus,

30. Iar văzând vântul tare, s'a înfricoșat și începând a se afunda, a strigat zicând: Doamne, scapă-mă.

31. Și îndată Iisus întinzând mâna, l-a apucat și i-a zis: Puțin credinciosule, pentru ce te-ai îndoit?

32. Și intrând ei în corabie a stat vântul.

33. Iar cei ce erau în corabie venind, i s'au închinat, zicând: Cu adevărat Fiul lui Dumnezeu ești.

34. Și trecând a venit în pământul Ghenisaretului

35. Și cunoscându-l oamenii locului acelaia, au trimis în toată latura aceea și au adus la el pe toți bolnavii

36. Și-l rugau ca numai să se atingă de poalele veșmintelor lui și câți se atingeau se tămăduiau.

Obiceiuri omenești împotriva poruncilor lui Dumnezeu. Vindecarea fiicei Hanaenței și a altor bolnavi. Săturarea a patru mii de oameni în pustie.

15. 1. Atunci au venit la Iisus cărturarii și fa-

riseii din Ierusalim, zicând:

2. Pentru ce ucenicii tăi calcă așezământul bătrânilor? Că nu-și spală mâinile când mănâncă pâine,

3. Iar el răspunzând, le-a zis: Pentru ce și voi călcați porunca lui Dumnezeu pentru datina voastră?

4. Că Dumnezeu a poruncit zicând: «Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta» și: «Cel ce va grăi de rău pe tatăl său, sau pe mama sa, cu moarte să se sfârșească»;

5. Iar voi ziceți: Cel ce ar zice tatălui său sau mamei sale: Dăruit este lui Dumnezeu ceea ce puteai avea dela mine,

6. Nu este dator să ajute pe tatăl său, sau pe mama sa. Deci ați stricat porunca lui Dumnezeu, pentru datina voastră.

7. Fățarnicilor, bine a proorocit despre voi Isaia, zicând:

8. «Poporul acesta se apropie de mine cu gura și cu buzele mă cinstește, iar inima lui este departe de mine.

9. Și în zadar mă cinstește învățându-mă învățături ce sunt porunci omenești».

10. Și chemând la sine mulțimea, le-a zis: Auziți și înțelegeți:

11. Nu ce intră în gură spurcă pe om, ci ce iese din gură, aceea spurcă pe om.

12. Atunci apropiindu-se ucenicii lui, i-au zis: Știi că fariseii auzind acest cuvânt, s'au scandalizat?

13. Iar el răspunzând, a zis: Orice sad, pe care nu l-a sădit Tatăl meu cel cereșc, se va desrădăcina.

14. Lăsați-i: Sunt călăuze oarbe orbilor și dacă orb pe orb va călăuzi, amândoi vor cădea în groapă.

15. Și răspunzând Petru, a zis: Spune-ne pilda aceasta,

16. Iar Iisus le-a zis: Încă și voi sunteți nepricepuți?

17. Dar nu înțelegeți, că tot ce intră în gură merge în pântece și se aruncă afară?

18. Iar cele ce ies din gură, din inimă ies, și acestea spurcă pe om,

19. Că din inimă ies gânduri rele, ucideri, adulter, desfrânare, furtisaguri, mărturii mincinoase, hule.

20. Acestea sunt care spurcă pe om, iar a mânca cu mâini nespălate nu spurcă pe om.

21. Și ieșind Iisus de acolo, s'a dus în părțile Tirului și ale Sidonului.

22. Și iată o femeie hanaeancă, ieșind în calea lui, striga, zicând: Milu-este-mă, Doamne, Fiul lui David; fiica mea rău se îndrăcește,

23. Iar el nu i-a răspuns niciun cuvânt. Și apropiindu-se ucenicii lui, îl rugau zicând: Slobozeste-o, că strigă în urma noastră,

24. Iar el răspunzând, a zis: Nu sunt trimis decât către oile pierdute ale casei lui Israel.

25. Și ea venind, i s'a închinat, zicând: Doamne, ajută-mi!

26. Iar el răspunzând, a zis: Nu este bine să iei pâinea copiilor și s'o arunci câinilor,

27. Iar ea a zis: Da, Doamne, dar și câinii mănâncă din fărâmiturile ce cad dela masa stăpânilor.

28. Atunci, răspunzând Iisus, i-a zis: O femeie, mare este credința ta; fie precum vorești. Și s'a tălmăduit fiica ei din acel ceas.

29. Și trecând Iisus de acolo, a venit lângă marea Galileii și suindu-se pe munte, a șezut acolo.

30. Și au venit la el mulțimi multe, având cu sine schiopi, orbi, muți, ciungi și alți mulți și i-au aruncat la picioarele lui și i-a tămăduit,

31. Încât se mirau mulțimile văzând pe muți grăind, pe ciungi sănătoși, pe schiopi umblând și pe orbi văzând și slăveau pe Dumnezeu lui Iisus,

32. Iar Iisus chemând la sine pe ucenicii săi, a zis:

Milă-mi este de mulțime, că iată trei zile sunt de când așteaptă lângă mine și n'au ce să mănânce și a-i slobози flămânzi nu voiesc, ca să nu se istovească pe cale.

33. Și i-au grăit ucenicii lui: De unde să avem noi în pustie atâtea pâini, încât să se sature atâtea mulțime?

34. Și le-a zis Iisus: Câte pâini aveți? Iar ei au zis: Șapte și puținii peștișori.

35. Și a poruncit mulțimii să șadă jos pe pământ

36. Și luând cele șapte pâini și peștii, mulțumind a frânt și a dat ucenicilor, iar ucenicii mulțimii.

37. Și au mâncat toți și s'au săturat și au luat rămășițele de fărâmituri șapte coșuri pline,

38. Iar cei ce mâncaseră erau ca patru mii de bărbați, afară de femei și de copii.

39. Și slobozind mulțimile, a intrat în corabie și a trecut în ținutul Magdala.

Iudeii cer semn. Aluatul fariseilor. Mărturisirea lui Petru. Lepădarea de sine și luarea crucii. Mustrarea lui Petru.

16 1. Și apropiindu-se fariseii și saduceii, is-

pitindu-l, îl rugau să le arate semn din cer,

2. Iar el răspunzând, le-a zis: Când se face seară ziceți: Senin va fi, că se roșește cerul.

3. Și dimineata ziceți: Astăzi va fi furtună, că se roșește cerul posomorit. Fărniceilor, fața cerului știți să o socotiți, iar semnele vremilor nu puteți?

4. Neamul viclean și desfrânat cere semn și semn nu i se va da decât semnul lui Iona proorocul. Și lăsându-i, s'a dus.

5. Și mergând ucenicii de cealaltă parte, uitaseră să ia pâine.

6. Iar Iisus le-a zis: Căutați și vă păziți de aluatul fariseilor și al saduceilor.

7. Iar ei cugetau în sine, zicând: Pâine n'am luat,

8. Iar Iisus cunoscând aceasta, le-a zis: Ce cugetați în voi înșivă, puțin credincioșilor, că n'ați luat pâine?

9. Dar nu înțelegeți, nici nu vă aduceți aminte de cele cinci pâini la cele cinci mii și câte coșuri ați luat?

10. Nici de cele șapte pâini la cele patru mii și câte coșuri ați luat?

11. Cum nu înțelegeți, că nu despre pâine v'am zis, ci să vă păziți de aluatul fariseilor și al saduceilor?

12. Atunci au înțeles că nu de aluatul pâinii a zis lor să se păzească, ci de învățătura fariseilor și a saduceilor.

13. Și venind Iisus în părțile Cezareii lui Filip, a întrebat pe ucenicii săi, zicând: Cine zic oamenii că sunt eu, Fiul Omului?

14. Iar ei au zis: Unii Ioan Botezătorul, alții Ilie, iar alții Ieremia, sau unul din prooroci.

15. Zis-a lor Iisus: Dar voi cine ziceți că sunt?

16. Și răspunzând Simon Petru, a zis: Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu cel viu.

17. Și răspunzând Iisus i-a zis: Fericit ești Simone, fiul lui Iona, că nu trup și sânge ți-au descoperit ție aceasta, ci Tatăl meu cel din ceruri.

18. Și cu îți zic ție, că tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Biserica mea și porțile iadului nu o vor birui.

19. Și ți voi da cheile împărăției cerurilor și orice vei lega pe pământ, va fi legat și în ceruri și orice vei deslega pe pământ va fi deslegat și în ceruri.

20. Atunci a poruncit ucenicilor săi să nu spună nimănui că el este Hristos.

21. De atunci a început Iisus a spune ucenicilor

săi, că trebuie să meargă la Ierusalim și multe să pătinească dela bătrâni și dela mai marii preoților și dela cărturari, și să fie omorât și a treia zi să învieze.

22. Și Petru luându-l la o parte a început să-i stea împotrivă, zicând: Milostiv fii ție, Doamne; să nu ți fie aceasta,

23. Iar el întorcându-se, a zis lui Petru: Mergi înapoia mea, Satana! Smin-teală îmi ești, că nu cugeti cele ale lui Dumnezeu, ci cele ale oamenilor.

24. Atunci a zis Iisus ucenicilor săi: Oricine vôlește să vină după mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-mi urmeze,

25. Că cine vrea să-și scape viața, o va pierde, iar cine își va pierde viața pentru mine, o va afla,

26. Că ce ar folosi omului de ar dobândi lumea toată, iar sufletul și l-ar pierde? Sau ce va da omul în schimb pentru sufletul său?

27. Că va să vină Fiul Omului întru slava Tatălui său, cu îngerii săi, și atunci va răsplăti fiecăruia după faptele sale.

28. Amin grăesc vouă: Sunt unii din cei ce stau aici, care nu vor gusta moarte până ce nu vor vedea pe Fiul Omului venind în împărăția sa.

Schimbarea la față. Vindecarea lunaticului. Plata dajdiei.

17 1. Și după șase zile, a luat Iisus pe Petru și pe Iacov și pe Ioan, fratele lui, și i-a suit pe un munte înalt deosebi.

2. Și s'a schimbat la față înaintea lor și a strălucit fața lui ca soarele, iar hainele lui s'au făcut albe ca lumina.

3. Și iată, s'au arătat lor Moise și Ilie, vorbind cu el.

4. Și răspunzând Petru, a zis către Iisus: Doamne, bine este nouă să fim aici. De voiești, să facem aici trei colibi: Ție una și lui Moise una și lui Ilie una.

5. Și încă grăind el, iată, nor luminos i-a umbrit și iată glas din nor, zicând: Acesta este Fiul meu cel iubit, întru care am binevoit; de aceasta să ascultați.

6. Și auzind ucenicii, au căzut cu fața la pământ și s'au spăimântat foarte.

7. Și apropiindu-se Iisus, s'a atins de ei și a zis: Sculați-vă și nu vă temeți.

8. Și ridicându-și ochii, pe nimeni n'au văzut, decât pe Iisus singur.

9. Și coborîndu-se din munte, le-a poruncit Iisus, zicând: Nimănui să nu spuneți vedenia aceasta.

până când Fiul Omului va învia din morți.

10. Și l-au întrebat ucenicii, zicând: Dar ce zic cărturarii că trebuie să vină mai întâi Ilie?

11. Iar Iisus răspunzând le-a zis: Ilie adevărat va veni mai înainte și va așeza toate,

12. Iar grăiesc vouă, că Ilie a și venit și nu l-au cunoscut, ci au făcut lui câte au voit. Așa și Fiul Omului va pătimi dela ei.

13. Atunci au înțeles ucenicii că despre Ioan Botezătorul le-a vorbit.

14. Și venind ei la mulțime, s'a apropiat de el un om, ingenunchind înaintea lui și zicând:

15. Doamne, miluește pe fiul meu, că este lunatic și rău pătimește, că de multe ori cade în foc și de multe ori în apă.

16. Și l-am adus la ucenicii tăi și n'au putut să-l vindece.

17. Iar Iisus răspunzând, a zis: O neam necredincios și îndărătnic! Până când voi fi cu voi? Până când vă voi suferi pe voi? Aduceți-l aici la mine.

18. Și l-a certat Iisus și a ieșit dracul din el și s'a tămăduit copilul din ceasul acela.

19. Atunci apropiindu-se ucenicii de Iisus deosebi, au zis: De ce noi n'am pu-

tut să-l scoatem?

20. Iar Iisus le-a zis: Din pricina necredinței voastre; că amin grăiesc vouă: De veți avea credință cât grăunțele de munte, veți zice muntelui acesta: Mută-te de aici acolo și se va muta și nimic nu vă va fi cu neputință,

21. Că acest soi nu iese decât cu rugăciune și cu post.

22. Și întorcându-se ei în Galileia, le-a zis Iisus: Va să se dea Fiul Omului în mâinile oamenilor.

23. Și-l vor omori și a treia zi va învia. Și s'au intristat ei foarte.

24. Și venind în Capernaum, s'au apropiat cei ce luau dajdie de Petru și au zis: Învățătorul vostru nu dă dajdie? Zis-a: Da.

25. Și când a intrat în casă, a apucat Iisus mai înainte de el, zicând: Ce îți se pare, Simone? Împărății pământului de la cine iau dajdie sau bir? Dela fiii lor, sau dela cei străini?

26. Zis-a Petru lui: Dela cei străini. Zis-a Iisus lui: Iată dar că fiii sunt scutiți.

27. Dar ca să nu-i smintim, mergând la mare, aruncă undița și peștele care vei prinde întâi, ia-l și deschizându-i gura, vei afla un statir; acela luău-

du-l, dă-l lor pentru mine și pentru tine.

Întrebări despre înțietate. Despre scandal. Puterea de a lega și a deslega. Certarea greșalii fratelui. Iertarea greșalelor.

18. 1. În ceasul acela s'au apropiat ucenicii către Iisus, grăind: Cine este care mai mare în împărăția cerurilor?

2. Și chemând Iisus un prunc, l-a pus în mijlocul lor.

3. Și a zis: Amin grăiesc vouă: De nu vă veți întoarce și nu veți fi ca pruncii, nu veți intra în împărăția cerurilor.

4. Că cine se va smeri pe sine ca pruncul acesta, acela este mai mare în împărăția cerurilor.

5. Și cine va primi pe un prunc ca acesta în numele meu, pe mine mă primește.

6. Iar celui ce va sminti pe unul din acești mici, care cred în mine, mai de folos i-ar fi ca să-și atârne o piatră de moară de gât și să fie aruncat în adâncul mării.

7. Vai lumii, din pricina smintelelor! Că smintelele trebuie să vină, dar, vai de omul acela, prin care vine sminteala!

8. Iar de te sminteste mâna ta, sau piciorul tău,

taie-le și aruncă-le dela tine, că mai bine este ție să intri în viață schiop sau ciung, decât amândouă mâinile sau amândouă picioarele având, să fii aruncat în focul cel veșnic.

9. Și dacă ochiul tău te sminteste, scoate-l și aruncă-l dela tine; că mai bine este ție cu un ochiu să intri în viață, decât amândoi ochii având, să fii aruncat în gheena focului.

10. Căutați să nu defăimați pe vreunul dintr'acești mici; că zic vouă: Că îngerii lor în ceruri pururea văd fața Tatălui meu, care este în ceruri.

11. Că a venit Fiul Omului să mântuiască pe cel pierdut.

12. Ce vi se pare? Dacă ar avea un om o sută de oi și s'ar rătăci una din ele, nu lasă pe cele nouăzeci și nouă în munți și mergând, caută pe cea răătăcită?

13. Și de i se va întâmpla s'o găsească, amin grăiesc vouă, că se bucură de ea mai vărtos decât de cele nouăzeci și nouă, ce nu s'au rătăcit.

14. Așa nu este vrere înaintea Tatălui vostru cel din ceruri, ca să se piardă vreunul din aceștia mici.

15. Și de-ți va greși fratele tău, mergi și-l mu-

stră între tine și el singur. De te va asculta, ai dobândit pe fratele teu,

16. Iar de nu te va asculta, mai ia împreună cu tine încă unul sau doi, ca prin gura a doi sau trei martori să se statornicească orice cuvânt.

17. Și de nu-i va asculta pe ei, spune-l Bisericii și de nu va asculta nici de Biserică, să-ți fie ție ca un păgân și vameș.

18. Amin grăiesc vouă: Oricâte veți lega pe pământ, vor fi legate și în mânt, și oricâte veți deslega pe pământ, vor fi deslegate și în cer.

19. Iarăși amin grăiesc vouă, că dacă doi dintre voi se vor învoi pe o mânt pentru orice lucru ce vor cere, se va da lor dela Tatăl meu, carele este în ceruri.

20. Că unde sunt doi sau trei adunați în numele meu, acolo sunt și eu în mijlocul lor.

21. Atunci apropiindu-se de el Petru, a zis: Doamne, de câte ori va greși mie fratele meu și eu îi voi ierta lui? Până de șapte ori?

22. Grăit-a Iisus lui: Nu-ți zic până de șapte ori, ci până de șaptezeci de ori câte șapte.

23. De aceea asemănatu s'a împărăția cerurilor unui împărat, care a vrut să ia

socoteala slugilor sale.

24. Și începând, i s'a adus un datornic cu zece mii de talanți,

25. Dar ne având el să-i plătească, a poruncit stăpânul său să-l vândă pe el și pe femeia lui și pe copiii și toate câte avea și să plătească.

26. Deci căzând sluga aceea se închina, zicând: Doamne, mai îngăduște-mă și-ți voi plăti tot.

27. Și milostivindu-se stăpânul slugii aceleia, a slobozit-o și i-a iertat și datoria.

28. Iar ieșind sluga aceea, a aflat pe unul din cei ce slujeau cu ea, care-i era dator o sută de dinari și apucându-l îl sugruma, zicând: Plătește-mi ce-mi ești dator.

29. Deci, căzând cel împreună slugă la picioarele ei, o rugă zicând: Mai îngăduște-mă și-ți voi plăti.

30. Iar ea n'a vrut, ci ducându-se a băgat-o în temniță până când va plăti datoria.

31. Iar celelalte slugi văzând cele ce s'au făcut, s'au întristat foarte și venind, au spus stăpânului toate cele întâmplate.

32. Atunci chemând-o pe ea stăpânul ei, i-a zis: Slugă vicleană, toată datoria aceea ți-am iertat-o, pentru că m'ai rugat,

33. Dar ție nu ți se cădea să-ți fie milă de cel împreună slugă cu tine, precum mie mi-a fost milă de tine?

34. Și mâniindu-se stăpânul, a dat-o chinurilor, până ce va plăti toată datoria.

35. Așa și Tatăl meu cel ceresc va face vouă, de nu veți ierta fiecare fratelui său, din toată inima.

Despărțirea căsătoriei. Binecuvântarea pruncilor. Primejdiile avuției. Vica de veci ca răsplătire următorilor lui Hristos.

19. 1. Și a fost când a sfârșit Iisus cuvintele acestea, a trecut din Galileia și a venit în hotarele Iudeii, dincolo de Iordan.

2. Și au mers după el mulțimi multe și i-a vindecat pe ei acolo.

3. Și au venit la el fariseii, ispitindu-l și zicând: Se cade omului să-și lase femeia pentru fiecă pri-

4. Iar el răspunzând le-a zis: Dar n'ați citit, că Cel ce a făcut dintâi, bărbat și femeie i-a făcut?

5. Și a zis: Pentru aceasta va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va alipi de femeia sa și vor fi amândoi un trup.

6. Pentru aceea nu mai sunt doi, ci un trup. Deci,

ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă.

7. Zis-au lui: Dar cum Moise a poruncit să i se dea carte de despărțire și s'o lase?

8. Zis-a lor: Moise după învârtosarea inimii voastre a dat voie să vă lăsați femeile, dar din început n'a fost așa,

9. Iar eu grăiesc vouă: Oricine va lăsa pe femeia sa, afară de cuvânt de desfrânare și va lua alta, preacurvește și cel ce va lua pe cea lăsată, preacurvește.

10. Zis-au lui ucenicii: Dacă așa este pricina omului cu femeia, nu este de folos a se însura,

11. Iar el le-a zis: Nu toți pricep cuvântul acesta, ci celor ce s'a dat,

12. Că sunt fameni, care din pântecul maicii lor s'au născut așa și sunt fameni, care s'au făcut de oameni și sunt fameni, care singuri s'au făcut pentru împărăția cerurilor. Cine poate înțelege, să înțeleagă.

13. Atunci i s'au adus copii, ca să-și pună mâinile peste ei și să se roage, iar ucenicii i-au cer-

14. Dar Iisus le-a zis: Lăsați copiii și nu-i opriți să vină la mine, că a unora ca aceștia este împărăția cerurilor.

15. Și punându-și peste

ei mâinile, s'a dus de a colo.

16. Și iată un tânăr venind la el, i-a zis: Învățătorule bun, ce bine voin face, ca să am viața de veci?

17. Iar el i-a zis: Ce-mi zici bun? Nimeni nu este bun, decât numai unul Dumnezeu, dar de voiești să intri în viață, păzește poruncile.

18. Zis-a lui: Care? Iar Iisus a zis: Să nu ucizi, să nu faci desfrânare, să nu furi, să nu fii mărturie mincinoasă;

19. Cinsteste pe tatăl tău și pe mama ta și să in-bești pe aproapele tău ca pe tine însuși.

20. Zis-a lui tânărul: Toate acestea le-am păzit din tinerețile mele, ce încă îmi lipsește?

21. Zis-a Iisus lui: De voiești să fii desăvârșit, mergi, vinde-ți averile și le dă săracilor și vei avea comoră în cer și vine, de urmează mie,

22. Iar tânărul auzind cuvântul, s'a dus întristat, că avea ayuții multe.

23. Și Iisus a zis ucenicilor săi: Amin grăesc vouă, că anevoie va intra bogatul în împărăția cerurilor

24. Și iarăși vă zic: Mai legne este a trece cămila prin urechile acului, decât să intre bogatul în împă-

răția lui Dumnezeu,

25. Iar ucenicii auzind, s'au îngrozit foarte, zicând: Dar cine poate să se mântuiască?

26. Iar Iisus privindu-i, le-a zis: La oameni aceasta este cu neputință, iar la Dumnezeu toate sunt cu putință.

27. Atunci răspunzând Petru, i-a zis: Iată noi am lăsat toate și am urmat ție: Ce oare va fi nouă?

28. Iar Iisus a zis: Amin grăesc vouă, că voi cei ce ați urmat mie, la înnoirea lumii, când Fiul Omului va șede pe tronul slavei sale, veți șede și voi pe douăsprezece tronuri, judecând pe cele douăsprezece seminții ale lui Israel;

29. Și oricine a lăsat frați sau surori, sau tată, sau mamă, sau femeie, sau copii, sau țarine, sau case pentru numele meu, înscutit va lua și viața veșnică va moșteni.

30. Și mulți dintăi vor fi pe urmă și de pe urmă întâi.

Pilda despre lucrătorii viei. Iisus vestește patimile sale. Fiul lui Zevedeu iubitor de slavă. Vindecarea a doi orbi.

20 1. Căci asemenea este împărăția cerului, o-

mului stăpân de casă, care a ieșit disdedimineață să tocmască lucrători la via sa.

2. Și tocmindu-se cu lucrătorii câte un dinar pe zi, i-a trimis în via sa.

3. Și ieșind la al treilea ceas, a văzut pe alții stând în piață fără lucru

4. Și a zis și aceloră: Mergeți și voi în vie și ce va fi cu dreptul, vă voi da, iar ei s'au dus.

5. Iarăși ieșind în al șaselea și în al nouălea ceas, a făcut asemenea;

6. Iar în al unsprezecelea ceas ieșind, aflat-a pe alții stând fără lucru și le-a zis: De ce ați stat aici toată ziua fără lucru?

7. Zis-au lui: Nimeni nu ne-a tocmnit. Zis-a lor: Mergeți și voi în via mea și ce va fi cu dreptul veți lua.

8. Iar dacă s'a făcut seară a zis stăpânul viei către îngrijitorul său: Chiamă pe lucrători și dă-le plata, începând dela cei de pe urmă până la cei dintăi.

9. Deci venind cei dela al unsprezecelea ceas, au luat câte un dinar.

10. Iar venind cei dintăi, socoteau că vor lua mai mult, și au luat și ei câte un dinar.

11. Iar după ce au luat, cărteau împotriva stăpânului de casă, zicând:

12. Aceștia de pe urmă un ceas au lucrat și i-ai plătit deopotrivă cu noi, care am dus greutatea zilei și zăduful,

13. Iar el răspunzând, a zis unuia dintre ei: Prietene, nu-ți fac strâmbătate: Au nu un dinar te-ai tocmnit cu mine?

14. Ia-ți al tău și pleacă. Voiesc acestuia de pe urmă să-i dau ca și ție.

15. Au nu mi se cade să fac ce vreau eu ale mele? Sau ochiul tău este viclean, pentru că eu sunt bun?

16. Așa vor fi cei de pe urmă întâi și cei dintăi pe urmă, că mulți sunt chemați, dar puțini aleși.

17. Și suindu-se Iisus la Ierusalim, a luat pe cei doisprezece ucenici deosebi, pe cale, și le-a zis:

18. Iată, ne suim în Ierusalim și Fiul Omului se va da mai marilor preoților și cărturarilor și-l vor osândi la moarte.

19. Și-l vor da păgânilor, ca să-l batjocorească și să-l bată și să-l răstignească și a treia zi va învia.

20. Atunci s'a apropiat de el mama fiilor lui Zevedeu, împreună cu fiii săi, închinându-se și cerând ceva dela ei,

21. Iar el a zis ei: Ce voiești? Zis-a lui: Zi ca să șadă acești doi fii ai mei, unul de-a dreapta ta, iar al-

tul de-a-stânga ta, în împărăția ta,

22. Iar Iisus răspunzând, a zis: Nu știți ce cereți. Puteți să beți paharul, pe care-l voi bea eu și eu botezul cu care eu mă botez să vă botezați? Zis-au lui: Putem.

23. Și a zis lor: Paharul meu cu adevărat îl veți bea și eu botezul cu care eu mă botez, vă veți boteza; dar a ședea de-a dreapta mea și de-a stânga mea, nu este al meu a da, ci celor ce s'au gătit de Tatăl meu.

24. Și auzind cei zece, s'au mâniat pe cei doi frați.

25. Iar Iisus chemându-i, le-a zis: Știți că domnitorii păgânilor îi domnesc și cei mari îi stăpânesc,

26. Iar între voi nu va fi așa, ci, care dintre voi va vrea să fie mai mare, să fie slujitorul vostru.

27. Și care dintre voi va vrea să fie întâiu, să vă fie vouă slugă.

28. Precum și Fiul Omului n'a venit să i se slujească lui, ci să slujească el și să-și dea sufletul răscumpărare pentru mulți.

29. Și ieșind ei din Ierihon, a mers după el mulțime mare.

30. Și iată, doi orbi șezând lângă cale, auzind că Iisus trece, au strigat, zicând: Miluște-ne pe noi,

Doamne, Fiul lui David,

31. Iar mulțimea i-a cerat ca să tacă, dar ei mai tare strigau, zicând: Miluște-ne pe noi, Doamne, Fiul lui David.

32. Și stând Iisus, i-a strigat și le-a zis: Ce voți să vă fac?

33. Zis-au lui: Doamne, să se deschidă ochii noștri.

34. Și făcându-i-se milă lui Iisus, s'a atins de ochii lor și îndată au văzut și au mers după el.

Intrarea lui Hristos în Ierusalim. Alungarea vânzătorilor din templu. Smochinul uscat. Botezul lui Ioan. Pilda cu cei doi fii trimiși în vie. Lucrătorii cei răi.

21. 1. Și când s'au apropiat de Ierusalim și au venit la Betfaghe, spre muntele Măslinilor, atunci Iisus a trimis doi ucenici.

2. Zicându-le: Mergeți în satul care este înaintea voastră și îndată veți găsi o asină legată și un mânz cu ea; deslegând-o, aduceți-o la mine.

3. Și de va zice vouă cineva ceva, veți zice, că acestea Domnului trebuiesc și numaidecât le va trimite.

4. Iar acestea toate s'au făcut, ca să se împlinească ceea ce s'a zis prin prorocul ce zice:

5. Ziceți fetei Sionului: «Iată, Împăratul tău vine la tine blând și șezând pe asină și pe mânz, fiul celei de sub jug».

6. Și mergând ucenicii, au făcut precum le-a poruncit lor Iisus.

7. Și au adus asina și mânzul și au pus pe ele veșmintele lor și el a șezut pe ele.

8. Iar cei mai mulți din mulțime își așterneau veșmintele pe cale, iar alții tăiau ramuri din copaci și le așterneau pe cale.

9. Iar mulțimile care mergeau înainte și care veneau pe urmă, strigau, zicând: Osana, Fiului lui David, binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului! Osana întru cei de sus!

10. Și intrând el în Ierusalim, s'a cutremurat toată cetatea, zicând: Cine este acesta?

11. Iar mulțimile ziceau: Acesta este Iisus, proorocul din Nazaretul Galileii.

12. Și a intrat Iisus în templul lui Dumnezeu și a scos afară pe toți cei ce vindeau și cumpărau în templu și a răsturnat mesele schimbătorilor de bani și scaunele celor ce vindeau porumbei.

13. Și le-a zis: Scris este: «Casa mea, casă de rugăciune se va chema. Iar

voi ați făcut-o peșteră de tâlhari».

14. Și au venit la el în templu orbi și schiopi și i-a vindecat.

15. Iar văzând mai marii preoților și cărturarii minunile care a făcut și pruncii strigând în templu și zicând: Osana Fiul lui David, s'au mâniat.

16. Și i-au zis: Auzi ce zic aceștia? Iar Iisus le-a zis: Da. Niciodată n'ați citit, că «din gura copiilor și a celor ce sug și-ai pregătit laudă»?

17. Și lăsându-i, a ieșit afară din cetate, la Betania și a rămas acolo peste noapte.

18. Iar a doua zi întorcându-se în cetate, a flămânzit.

19. Și văzând un smochin lângă cale, a venit la el și n'a aflat nimic în el, decât frunze și a zis lui: De acum să nu se mai facă din tine rod în veci. Și îndată s'a uscat smochinul.

20. Și văzând ucenicii s'au minunat, zicând: Cum s'a uscat îndată smochinul!

21. Și răspunzând Iisus, a zis lor: Amin grăiesc vouă, de veți avea credință și nu vă veți îndoi, nu numai ce s'a făcut cu smochinul veți face, ci și muntelui acestuia de veți zice: Ridică-te

te și aruncă-te în mare, așa va fi

22. Și toate câte veți cere rugându-vă cu credință, veți lua.

23. Și venind el în templu, au mers la el când în vâta, mai marii preoților și bătrânii poporului, zicând: Cu ce putere faci acestea? Și cine ți-a dat puterea aceasta?

24. Și răspunzând Iisus, le-a zis: Vă întreb și eu pe voi un cuvânt, pe care de mi-l veți spune și eu vă voi spune vouă cu ce putere fac acestea.

25. Botezul lui Ioan de unde a fost? Din cer, sau dela oameni? Iar ei euge-tau în sine, zicând: De vom zice «din cer», va zice nouă: de ce dar n'ați cre-zut lui?

26. Iar de vom zice: «de la oameni», ne temem de popor, că toți țin pe Ioan drept prooroc.

27. Și răspunzând lui Iisus, au zis: Nu știm. Zis-a lor și el: Nici eu nu vă voi spune cu ce putere fac acesten.

28. Dar ce vi se pare? Un om avea doi feciori și mergând la cel dintâi, i-a zis: Fiule, du-te astăzi de lucrează în via mea.

29. Iar el răspunzând, a zis: Nu vreau, iar mai pe urmă căindu-se a mers.

30. Și mergând la al doilea, a zis asemenea. Iar

el răspunzând, a zis: Eu, Doamne, voi merge și n'a mers.

31. Care dintr'acești doi a făcut voia tatălui său? Zis-au lui: Cel dintâi. Zis-a lor Iisus: Amin gră-iesc vouă, că vameșii și desfrânatele merg înaintea voastră în împărăția lui Dumnezeu.

32. Că a venit la voi Ioan, în calea dreptății, și n'ați crezut lui, iar vameșii și desfrânatele au crezut lui, dar voi văzând nu v'ați căut nici după aceea, ca să credeți lui.

33. Așcutați altă pildă: Era un om, stăpân de casă, care a sădit vie și a împrejmuț-o cu gard și a săpat în ea teasc și a zidit turn și a dat-o lucrătorilor și s'a dus departe.

34. Iar când s'a apropiat vremea roadelor, a trimis slugile sale la lucrători, ca să ia rodirile ei.

35. Dar lucrătorii prin-zând pe slugile lui, pe una au bătut-o, pe alta au omorât-o, iar pe alta cu pietre au ucis-o.

36. Iarăși a trimis alte slugi mai multe decât cele dintâi și a făcut și cu ele tot așa.

37. Iar mai pe urmă a trimis la ei pe fiul său, zicând: Se vor rușina de fiul meu.

38. Iar lucrătorii văzând pe fiul, au zis între ei:

Acesta este moștenitorul, veniți să-l ucidem și să luăm noi moștenirea lui.

39. Și prinzându-l, l-au scos afară din vie și l-au omorât.

40. Deci, când va veni stăpânul viei, ce va face lucrătorilor aceloră?

41. Zis-au lui: Pe cei răi cu rău îi va pierde și via o va da altor lucrători, care îi vor da rodirile la vremea lor.

42. Zis-a lor Iisus: Nici odinioară n'ați citit în Scripturi: «Piatra pe care nu o au băgat în seamă ziditorii, aceasta s'a făcut în capul unghiului; dela Dom-nul s'a făcut aceasta și este minunată în ochii noștri?»

43. Pentru aceea vă zic, că se va lua dela voi împărăția lui Dumnezeu și se va da neamului care va face rodirile ei.

44. Și cel ce va cădea peste piatra aceasta, se va sfărâma, iar peste care va cădea ea, îl va zdrobi.

45. Și auzind mai marii preoților și fariseii pildele lui, au înțeles că despre ei grăiește.

46. Și căutând să-l prin-dă, s'au temut de popor, pentru că drept prooroc îl ținea.

Chemarea la nuntă. Intre-barea despre dădăie. Sadu-ceii și învierea morților.

Intrebarea legiitorului pentru porunca cea mai mare din lege. Iisus întreabă pe cărtuari: al cui fiu este Hristos.

22. 1. Și răspunzând Iisus, iarăși a grăit lor în pilde, zicând:

2. Asemănatu-s'a împă-răția cerului, unui împă-rat, care a făcut nuntă fiului său.

3. Și a trimis slugile sa-le să cheme pe cei poftiți la nuntă, dar nu vreau să vie.

4. Iarăși a mai trimis pe alte slugi, zicând: Spuneți celor chemați: Iată, am gătit prânzul meu; juncii mei și cele hrănite ale mele s'au junghiat și toate sunt gata: Veniți la nuntă.

5. Dar ei neținând sea-mă, s'au dus: unul la ta-rina sa, altul la neguțăto-ria sa.

6. Iar ceilalți prinzând pe slugile lui, și-au bătut joc de ele și le-au omorât.

7. Și auzind împăratul, s'a mâniat și trimițând oștile sale, a pierdut pe ucigașii aceia și cetatea lor a ars-o.

8. Atunci a zis slugilor sale: Iată nunta este gata, dar cei poftiți n'au fost vrednici.

9. Deci mergeți la ră-s-pântile căilor și pe câți ve-ți afla, chemați-i la nuntă.

10. Și ieșind slugile ace-

lea la răspântii, au adunat pe toți câți au aflat și buni și răi și s'a umplut casa de oaspeți.

11. Iar împăratul intrând să vadă pe oaspeți, a văzut acolo un om, care nu era îmbrăcat în haină de nuntă.

12. Și i-a zis: Prietene, cum ai intrat aici, neavând haină de nuntă? Iar el tăcea.

13. Atunci împăratul a zis slugilor: Legându-i mâinile și picioarele, luați-l și-l aruncați în întunerecul cel mai din afară. Acolo va fi plângerea și serăsnirea dinților.

14. Că mulți sunt chemați, dar puțini aleși.

15. Atunci mergând fariseii, sfat au făcut ca să-l prindă în cuvânt.

16. Și au trimis pe ucenicii lor împreună cu Irodianii, zicând: Învățătorule, știm că adevărat ești și calea lui Dumnezeu în adevăr înveți și nu-ți este teamă de nimeni, că nu cauți la fața oamenilor.

17. Deci spune nouă: Ce ți se pare? Se cade a da dajdie Cezarului, sau nu?

18. Iar Iisus cunoscând vicleșugul lor, a zis: Ce mă vicleșugul lor, a zis: Ce mă ispitiți, fățarnicilor? Arătați-mi banul de dajdie.

19. Iar ei au adus un dinar.

20. Și le-a zis: Al cui

este chipul acesta și scriitura de pe el?

21. Zis-au lui: Ale Cezarului. Atunci a zis lor: Dați deci cele ale Cezarului Cezarului, și lui Dumnezeu cele ale lui Dumnezeu.

22. Și auzind s'au mirat și lăsându-l s'au dus.

23. Intr'acea zi au venit la el saduceii, care zice, că nu este înviere și l-au întrebat, zicând:

24. Învățătorule, Moise a zis: De va muri cineva neavând copii, să ia fraatele lui pe femeia lui și să lase urmași fratelui său.

25. Deci erau la noi șapte frați și cel dintâi însurându-se a murit și neavând urmași, a lăsat pe femeia sa fratelui său.

26. Asemenea și al doilea și al treilea. până la al șaptelea,

27. Iar mai pe urmă de toți a murit și femeia,

28. Deci la înviere, a căruia din cei șapte va fi femeia? Că toți au avut-o de soție.

29. Iar Iisus răspunzând, le-a zis: Rătăciți, neglijați Scripturile nici puterea lui Dumnezeu.

30. Că la înviere nici nu se însoară, nici nu se mărită, ci ca îngerii lui Dumnezeu în cer sunt,

31. Iar despre învierea morților, au n'ați citit

ceea ce s'a spus vouă de Dumnezeu, grăind:

32. «Eu sunt Dumnezeu lui Avraam, și Dumnezeu lui Isaac și Dumnezeu lui Iacov». Nu este Dumnezeu, Dumnezeu morților, ci al viilor.

33. Și auzind mulțimile, se mirau de învățătura lui;

34. Iar fariseii auzind că a astupat gura saduceilor, s'au adunat împreună.

35. Și l-a întrebat unul din ei, învățător de lege, ispitindu-l și zicând:

36. Învățătorule, care poruncă este mai mare în lege?

37. Iar Iisus a zis lui: Să iubești pe Domnul Dumnezeu tău cu toată inima ta și cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău. Aceasta este întâia și cea mai mare poruncă,

38. Iar a doua asemenea acesteia: Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.

39. În aceste două porunci se cuprinde toată legea și proorocii.

40. Și fiind adunați fariseii, i-a întrebat Iisus, zicând:

41. Ce vi se pare de Hristos? Al cui fiu este? Zis-au lui: Al lui David.

42. Zis-a lor: Dar cum David cu duhul îl numește Domn? zicând:

43. «Zis-a Domnul Domnului meu: Șezi de-a dreap-

ta mea, până ce voi pune pe vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale».

44. Deci dacă David îl numește Domn, cum este fiul lui?

45. Și nimeni nu putea să-i răspundă cuvânt, nici n'a mai îndrăznit cineva din acea zi să-l mai întrebe.

Mustări cârturarilor și fariseilor.

23. 1. Atunci a grăit Iisus mulțimilor și ucenicilor săi, zicând:

2. Pe scaunul lui Moise au șezut cârturarii și fariseii.

3. Deci toate câte vă vor zice păziți și faceți, iar după faptele lor să nu faceți, că ei zic și nu fac.

4. Că leagă sarcini grele și cu anevoie de purtat și le pun pe umerii oamenilor, iar ei nici cu degetul nu vor să le miște.

5. Și toate faptele lor le fac ca să fie văzuți de oameni, că își lătesc filacteriile și-și lungesc ciucurii hainelor lor.

6. Și le place să stea în capul mesei la ospete și în băncile dintâi în sinagogi.

7. Și să li se plece lumea în piețe și să fie numiți de oameni: învățători.

8. Iar voi să nu vă numiți învățători, că unul este învățătorul vostru: Hri-

stos, iar voi toți frați sunteți

9. Și tată al vostru să nu numiți pe pământ, căci unul este Tatăl vostru cel din ceruri.

10. Nici povățuitori să vă numiți, că unul este povățuitorul vostru, Hristos.

11. Iar cel ce este mai mare între voi, să fie vouă slugă;

12. Că cine se va înălța pe sine se va smeri, și cine se va smeri pe sine, se va înălța.

13. Vai vouă, cărturari și farisei fățarnici! Că mâncați casele văduvelor, făcând rugăciuni lungi cu fățarnicie, pentru aceasta mai multă osândă veți lua.

14. Vai vouă, cărturari și farisei fățarnici! Că închideți împărăția cerurilor înaintea oamenilor, căci voi nu intrați, nici pe cei ce vor să intre nu-i lăsați.

15. Vai vouă, cărturari și farisei fățarnici! Că înconjurați marea și uscatul, ca să faceți un ucenic și dacă se face, îl faceți fiu gheenei de două ori mai mult decât voi.

16. Vai vouă, călăuze oarbe, care ziceți: Că cel ce se va jura pe templu, nimic nu este dator, iar cel ce se va jura pe aurul templului, dator este.

17. Nebuni și orbi! Căci ce este mai mare? Aurul,

sau templul, care sfințește aurul?

18. Și: Cel ce se va jura pe altar nimic nu este dator, iar cel ce se va jura pe darul ce este deasupra lui, dator este.

19. Nebuni și orbi! Căci ce este mai mare? Darul sau altarul care sfințește darul?

20. Deci cel ce se jură pe altar, se jură pe el și pe toate câte sunt pe el.

21. Și cel ce se jură pe templu, se jură pe el și pe cel ce locuiește în el.

22. Și cel ce se jură pe cer, se jură pe tronul lui Dumnezeu și pe cel ce șade pe el.

23. Vai vouă, cărturari și farisei fățarnici! Că dați zeciuială din ismă, din mărar și din chimen și ați lăsat cele mai grele ale legii: judecata dreaptă și mila și credința; acestea se cădea să le faceți și acelea să nu le lăsați.

24. Călăuze oarbe, care strecurați fânțarul și înghițiți cămila.

25. Vai vouă, cărturari și farisei fățarnici! Că voi curățiți partea dinafară a paharului și a blidului, iar înăuntru sunt pline de răpire și de nedreptate.

26. Fariseu orb! Curăță întâiu partea dinăuntru a paharului și a blidului, ca să fie și cea dinafară curată.

27. Vai vouă, cărturari și farisei fățarnici! Că vă asemănați mormintelor văluite, care pe dinafară se arată frumoase, iar înăuntru sunt pline de oase de morți și de toată necurăția.

28. Așa și voi: pe dinafară vă arătați drepti oamenilor, iar înăuntru sunteți plini de fățarnicie și de fără-de-lege.

29. Vai vouă, cărturari și farisei fățarnici! Că zidiți mormintele proorocilor și împodobiți pe ale dreptilor.

30. Și ziceți: De am fi fost noi în zilele părinților noștri, n'am fi fost părtași cu ei la sângele proorocilor.

31. Astfel dar mărturișiți voi înșivă, că sunteți fii ai celor ce au ucis pe prooroci.

32. Umpleți dar și voi măsura părinților voștri.

33. Șerpi, pui de vipere! Cum veți scăpa de osândă gheenei?

34. De aceea, iată eu trimit la voi prooroci și înțelepți și cărturari; dintre ei veți ucide și veți răstigni; dintre ei veți biciui în sinagogi și-i veți urmări din cetate în cetate.

35. Ca să vină asupra voastră tot sângele drept, vărsat pe pământ, dela sângele dreptului Abel, până în sângele lui Zaharia, fiul

lui Varahia, pe care l-ați ucis între templu și altar.

36. Amin grăiesc vouă: Vor veni toate acestea asupra neamului acestuia.

37. Ierusalime, Ierusalime, care omori pe prooroci și ucizi cu pietre pe cei trimiși la tine! De câte ori am vrut să adun pe fiii tăi, precum adună cloșca puii săi sub aripi și n'ați vrut!

38. Iată, se lasă pustie casa voastră,

39. Că zic vouă: De acum nu mă veți mai vedea, până când veți zice: «Bine cuvântat este cel ce vine întru numele Domnului».

*Dărîmarea Ierusalimului.
Sfârșitul lumii.*

24 1. Și ieșind Iisus, se ducea dela templu și s'au apropiat de el ucenicii lui ca să-i arate clădirile templului,

2. Iar Iisus le-a zis: Vedeti acestea toate? Amin grăiesc vouă: Nu va rămâne aici piatră pe piatră, care să nu se risipească.

3. Și șezând pe muntele Măslinilor, s'au apropiat de el ucenicii lui deosebi, zicând: Spune nouă, când vor fi acestea și care este semnul venirii tale și al sfârșitului veacului?

4. Și răspunzând Iisus le-a zis: Vedeti să nu vă amăgească cineva,

5. Căci mulți vor veni în numele meu, zicând: Eu sunt Hristos și pe mulți vor amăgi.

6. Și veți auzi de războaie și zvonuri de războaie. Vedeti să nu vă spăimântați, căci trebuie să fie toate, dar încă nu va fi sfârșitul.

7. Căci se va scula neam peste neam și împărăție peste împărăție și va fi foamete și ciumă și cutremure pe alocuri.

8. Dar acestea toate sunt începutul durerilor.

9. Atunci vă vor da pe voi spre asuprire și vă vor ucide și veți fi urâți de toate neamurile pentru numele meu.

10. Atunci mulți se vor sminti și se vor vinde unii pe alții și se vor urî unii pe alții.

11. Și mulți prooroci mincinoși se vor scula și vor amăgi pe mulți.

12. Și din pricina înmulțirii fără-de-legii, va răci dragostea multora.

13. Dar cel ce va răbda până la sfârșit, acela se va mântui.

14. Și se va propovedui această Evanghelie a împărăției în toată lumea, spre mărturie la toate neamurile și atunci va veni sfârșitul.

15. Deci, când veți vedea uriciunea pustiirii, ce s'a zis prin Daniil proorocul,

stând în locul cel sfânt — cine citește să înțeleagă —

16. Atunci cei din Iudeia să fugă la munți

17. Și cel de pe acoperiș, să nu se pogoare să ia ceva din casă,

18. Iar cel din țarină să nu se întoarcă înapoi, ea să-și ia hainele.

19. Vai celor ce vor avea în pânzele și celor ce vor alăpta în zilele acelea!

20. Rugați-vă să nu fie fuga voastră iarna, nici sâmbăta.

21. Că va fi atunci ne-raz mare, care n'a fost dela începutul lumii până acum, nici nu va mai fi.

22. Și de nu s'ar fi scurtat zilele acelea, n'ar mai scăpa niciun trup, dar pentru cei aleși se vor scurta zilele acelea.

23. Atunci de vă va zice cineva: Iată Hristos aici este sau dincolo, să nu credeți.

24. Că se vor scula Hristoși mincinoși și prooroci mincinoși și vor da semne mari și minuni, încât să amăgească, de va fi cu puțință, și pe cei aleși.

25. Iată v'am spus de mai înainte.

26. Deci, de vă vor zice: Iată în pustie este, să nu ieșiți; iată în cămări, să nu credeți,

27. Căci precum fulgerul iese dela răsărit și se aru-

tă până la apus, așa va fi și venirea Fiului Omului.

28. Că unde va fi stărvul, acolo se vor aduna vulturii.

29. Iar îndată după ne-razul acelor zile, soarele se va întunece și luna nu-și va mai da lumina ei și stelele vor cădea din cer și puterile cerului se vor clătina.

30. Atunci se va arăta pe cer semnul Fiului Omului și se vor jeli toate semintele pământului și vor vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului cu putere și cu slavă multă.

31. Și va trimite pe îngerii săi cu sunet mare de trâmbiță și vor aduna pe aleșii lui din cele patru vânturi, dela o margine a cerului până la cealaltă.

32. Iar dela smochin învățați pildă: Când mlădița lui se face fragedă și înfrunzește, cunoașteți că aproape este vara.

33. Așa și voi, când veți vedea acestea toate, să știți că aproape este, lângă uși.

34. Amin grăiesc vouă: Nu va trece neamul acesta, până nu vor fi toate acestea.

35. Cerul și pământul vor trece, iar cuvintele mele nu vor trece.

36. Iar de ziua și de ceasul acela nimeni nu știe, nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl.

37. Și precum în zilele lui Noe, așa va fi și venirea Fiului Omului.

38. Căci, precum în zilele dinainte de potop mândru și beau, se însurau și se măritau, până în ziua când a intrat Noe în corabie

39. Și n'au știut până ce a venit potopul și i-a luat pe toți; așa va fi și venirea Fiului Omului.

40. Atunci, din doi care vor fi în țarină, unul se va lua, și unul se va lăsa,

41. Din două care vor măcina la rășniță, una se va lua și alta se va lăsa.

42. Deci priveghiați, că nu știți în care zi vine Domnul vostru.

43. Aceea cunoașteți, că de ar ști stăpânul casei la ce strează din noapte va veni furul, ar veghia și n'ar lăsa să i se spargă casa.

44. De aceea și voi fiți gata, că în ceasul în care nu gândiți va veni Fiul Omului.

45. Cine este oare sluga credincioasă și înțeleaptă, pe care a pus-o stăpânul peste slugile sale, ca să le dea hrană la vreme?

46. Fericită este sluga aceea, pe care venind domnul său, o va afla făcând așa.

47. Amin grăiesc vouă, că peste toate averile sale o va pune;

48. Iar dacă acea slugă

rea fiind, va zice în inima sa: Stăpânul meu întârziează.

49. Și va începe să bată pe celelalte slugi și să mănânce și să bea cu bețivii.

50. Veni-va stăpânul slugii aceleia în ziua când nu se așteaptă și în ceasul pe care nu-l cunoaște.

51. Și o va pedepsi aspru și partea ei cu fățarnicii o va pune. Acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților.

Pildele cu cele zece fecioare și cu talanții. Judecata de apoi.

25 1. Atunci se va ase-măna împărăția cerurilor cu zece fecioare, care luându-și candelile, au ieșit întru întâmpinarea mirelui.

2. Și cinci dintre ele erau înțelepte, iar cinci nebune.

3. Cele bune luându-și candelile, n'au luat cu sine untdelemn;

4. Iar cele înțelepte au luat untdelemn în vase, odată cu candelile lor.

5. Și zăbovind mirele, au ațipit toate și au adormit.

6. Iar la miezul nopții s'a făcut strigare: Iată mirele vine, ieșiți întru întâmpinarea lui.

7. Atunci s'au sculat toate fecioarele acelea și și-au împodobit candelile;

8. Iar cele bune au zis celor înțelepte: Dați-ne din

untdelemnul vostru, că se sting candelile noastre.

9. Și au răspuns cele înțelepte, zicând: Nu, ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă nici vouă, ci mai bine mergeți la cei ce vând și vă cumpărați.

10. Deci mergând ele să cumpere, a venit mirele și cele ce erau gata au intrat cu el la nuntă și s'a închis ușa;

11. Iar mai pe urmă au venit și celelalte fecioare, zicând: Doamne, Doamne, deschide nouă;

12. Iar el răspunzând, a zis: Amin grăiesc vouă: Nu vă cunosc.

13. Drept aceea priveghiați, că nu știți ziua, nici ceasul în care Fiul Omului va veni.

14. Căci precum un om plecând departe, a chemat slugile sale și le-a dat averea sa.

15. Și unuia i-a dat cinci talanți, iar altuia doi, iar altuia unul, fiecăruia după puterea lui, și s'a dus îndată.

16. Mergând cel ce luase cinci talanți, a lucrat cu ei și a făcut alți cinci talanți.

17. Asemenea și cel cu doi, a câștigat încă doi;

18. Iar cel ce luase unul, ducându-se a săpat în pământ și a ascuns argintul stăpânului su;

19. Iar după multă vre-

me a venit domnul slugilor acelora și a făcut socoteală cu ele.

20. Și venind cel ce a luat cinci talanți, a adus alți cinci talanți, zicând: Doamne, cinci talanți mi-ai dat; iată, alți cinci talanți am câștigat cu ei.

21. Zis-a lui stăpânul său: Bine, slugă bună și credincioasă, peste puține ai fost credincioasă, peste multe te voi pune: Intră întru bucuria domnului tău.

22. Venind și cel ce luase doi talanți, a zis: Doamne, doi talanți mi-ai dat, alți doi am câștigat cu ei.

23. Zis-a lui stăpânul său: Bine slugă bună și credincioasă, peste puține ai fost credincioasă, peste multe te voi pune: Intră întru bucuria domnului tău.

24. Și venind și cel ce luase un talant, a zis: Doamne, am știut că ești om aspru, care seceri unde n'ai semănat și aduni de unde n'ai împrăștiat.

25. Și temându-mă, m'am dus de am ascuns talantul tău în pământ: Iată, ai al tău.

26. Iar stăpânul său răspunzând, i-a zis: Slugă vicleană și leneșă, știai că secer unde n'am semănat și adun de unde n'am împrăștiat?

27. Trebuia să dai argintul meu la zarafi și

venind eu, aș fi luat al meu cu dobândă.

28. Luați, deci, dela el talantul, și dați-l celui ce are zece talanți.

29. Că tot celui ce are i se va da și-i va prisosi, iar dela cel ce n'are și ceea ce are i se va lua;

30. Iar pe sluga netrebnică aruncați-o în întunecul cel mai dinafară: Acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților.

31. Iar când va veni Fiul Omului întru slava sa și toți sfinții îngeri cu el, atunci va ședea pe tronul slavei sale.

32. Și se vor aduna înaintea lui toate neamurile și-i va despărți pe unii de alții precum desparte păstorul oile de capre.

33. Și va pune oile de-a dreapta sa, iar caprele de-a stânga.

34. Atunci va zice Împăratul celor de-a dreapta lui: Veniți binecuvântații Părintelui meu, moștenii împărăția cea pregătită vouă dela întemeierea lumii.

35. Căci am flămânzit și mi-ați dat de am mâncat, am însetat și mi-ați dat de am băut, străin am fost și m'ați primit.

36. Gol și m'ați îmbrăcat, bolnav am fost și m'ați cercetat, în temniță am fost și ați venit la mine.

37. Atunci vor răspunde

lui dreptii, zicând: Doamne, când te-am văzut flămând și te-am hrănit? Sau însetat și ți-am dat să bei?

38. Când te-am văzut străin și te-am primit? Sau gol și te-am îmbrăcat?

39. Și când te-am văzut bolnav sau în temniță și am venit la tine?

40. Și răspunzând Împăratul va zice lor: Amin grăiesc vouă: Intru cât ați făcut unuia dintr'acești frați ai mei prea mici, mie mi-ați făcut.

41. Atunci va zice și celor de-a stânga: Duceți-vă dela mine, blestemaților, în focul cel veșnic, care este pregătit diavolului și îngerilor lui.

42. Căci am flămânzit și nu mi-ați dat să mănânc, am însetat și nu mi-ați dat să beau.

43. Străin am fost și nu m'ați primit, gol și nu m'ați îmbrăcat, bolnav și în temniță și nu m'ați cercetat.

44. Atunci vor răspunde și ei, zicând: Doamne, când te-am văzut flămând, sau însetat, sau străin, sau gol, sau bolnav, sau în temniță și nu ți-am slujit?

45. Atunci le va răspunde, zicând: Amin grăiesc vouă: Intru cât n'ați făcut unuia dintr'acești prea mici, nici mie nu mi-ați făcut.

46. Și vor merge aceștia

la osândă veșnică, iar dreptii la viață veșnică.

Sfat împotriva lui Iisus, Ungerea lui cu mir. Cina cea de taină. Vânzarea lui. Rugăciunea în grădină. Prinderea și ducerea lui la Caiafa. Lepădarea lui Petru.

26 1. Și a fost când a sfârșit Iisus toate cuvintele acestea, a zis ucenicilor săi:

2. Știți că după două zile va fi Paștele, și Fiul Omului se va da să se răstignească.

3. Atunci s'au adunat mai marii preoților și cărturarii și bătrânii poporului în curtea marelui preot, care se numea Caiafa.

4. Și sfat au făcut să prindă pe Iisus cu vicleșug și să-l ucidă.

5. Dar ziceau: Nu în ziua praznicului, ca să nu se facă turburare în popor.

6. Și fiind Iisus în Betania, în casa lui Simon Leprosul.

7. Venit-a la el o femeie având un alabastru cu mir de mult preț și l-a turnat pe capul lui, pe când ședea la masă.

8. Iar ucenicii lui văzând, s'au mâhnit, zicând: De ce risipa aceasta?

9. Că se putea vinde scump acest mir și banii să se dea săracilor;

10. Iar Iisus înțelegând le-a zis: De ce faceți supărare femeii? Căci bună faptă a făcut cu mine,

11. Că pe săraci pururea îi aveți cu voi, iar pe mine nu mă aveți pururea,

12. Că vărsând mirul acesta pe trupul meu, spre îngroparea mea a făcut-o.

13. Amin grăiesc vouă: Ori unde se va propovedui Evanghelia aceasta, în toată lumea, se va spune și ce a făcut ea, spre pomenirea ei.

14. Atunci unul din cei doisprezece, care se numea Iuda Iscariotul, ducându-se la mai marii preoților, a zis lor:

15. Ce voiti să-mi dați și eu îl voi da vouă? Iar ei s'au învoit cu el treizeci de arginți.

16. Și de atunci căuta prilej potrivit ca să-l dea;

17. Iar în ziua cea dintâi a Azimilor au venit ucenicii la Iisus zicându-i: Unde voești să-ți gătim să mâncăm Paștele?

18. Iar el a zis: Mergeți în cetate la cutare și spuneți-i: Învățătorul zice: Vremea mea este aproape. La tine voi să fac Paștele cu ucenicii mei.

19. Și au făcut ucenicii precum le-a poruncit Iisus, și au pregătit Paștele.

20. Iar făcându-se seară, s'a așezat la masă cu cei doisprezece ucenici.

21. Și mâncând ei, a zis: Amin grăiesc vouă, că unul din voi mă va vinde.

22. Iar întristându-se foarte, au început să-i zică fiecare dintre ei: Nu cumva eu sunt, Doamne?

23. Iar el răspunzând, a zis: Cel ce a întins cu mine mâna în blid, acela mă va vinde,

24. Că Fiul Omului va merge, precum este scris despre el, dar vai acelui om prin care Fiul Omului se vinde! Bine era de omul acela de nu se năștea.

25. Și răspunzând Iuda, cel ce l-a vândut, a zis: Nu cumva sunt eu, Învățătorule? Zis-a lui: Tu ai zis.

26. Deci mâncând ei, a luat Iisus pâinea și mulțumind, a frânt și a dat ucenicilor și a zis: Luați, mâncați, acesta este trupul meu.

27. Și luând paharul și mulțumind le-a dat, zicând:

28. Beți dintr'acesta toți, că acesta este sângele meu, al legii celei noi, carele pentru multi se varsă spre iertarea păcatelor.

29. Și zic vouă, că nu voi mai bea de acum dintr'această roadă a viței, până în ziua aceea când îl voi bea cu voi nou într'impărăția Tatălui meu.

30. Și după ce au cântat laude, au ieșit la muntele Măslinilor.

31. Atunci le-a zis Iisus: Toți voi vă veți sminti întru mine în noaptea aceasta, că scris este: Bate-voiu păstorul și se vor risipi oile turmei.

32. Dar după învierea mea, voi merge mai înainte de voi în Galileia.

33. Iar Petru răspunzând i-a zis: Dacă toți se vor sminti întru tine, eu niciodată nu mă voi sminti.

34. Zis-a Iisus lui: Amin grăiesc ție, că în noaptea aceasta, mai înainte de a cânta cocoșul, de trei ori te vei lepăda de mine.

35. Zis-a Petru lui: Chiar de ar fi să mor împreună cu tine, nu mă voi lepăda de tine. Asemenea au zis și toți ucenicii.

36. Atunci a mers Iisus împreună cu ei în locul ce se numește Ghetsimane și a zis ucenicilor: Sedeți aici până voi merge să mă rog colo.

37. Și luând pe Petru și pe cei doi fii ai lui Zevedeu, a început a se întrista și a se mâhni.

38. Atunci le-a zis: Intristat este sufletul meu până la moarte. Rămâneți aici și priveghiați împreună cu mine.

39. Și mergând puțin mai înainte, a căzut cu fața la pământ, rugându-se și zicând: Părintele meu, de este cu putință să treacă dela mine paharul acesta,

dar nu precum voesc eu, ei precum voiești tu.

40. Și a venit la ucenici și i-a aflat dormind, și a zis lui Petru: Așa, n'ai putut veghea un ceas cu mine!

41. Priveghiați și vă rugați, ca să nu intrați în ispită, căci duhul este osârduitor, iar trupul neputincios.

42. Iarăși, a doua oară ducându-se s'a rugat, zicând: Părintele meu, de nu poate trece acest pahar dela mine, ca să nu-l beau, fie voia ta.

43. Și venind, i-a aflat iarăși dormind, căci erau ochii lor îngreuiți.

44. Și lăsându-i, s'a dus iarăși și s'a rugat a treia oară, același cuvânt zicând.

45. Atunci a venit la ucenicii săi și le-a zis: Dormiți de acum și vă odihniți. Iată, s'a apropiat ceasul și Fiul Omului se va da în mâinile păcătoșilor.

46. Sculați-vă să mergeți; Iată s'a apropiat cel ce m'a vândut.

47. Și încă vorbind el, iată Iuda, unul din cei doisprezece, și împreună cu el gloată multă, cu săbii și cu bețe, trimiși dela marii preoților și dela bătrânii poporului.

48. Iar vânzătorul le dăduse un semn, zicând: Pe care voi săruta, acela este, prindeți-l.

49. Și îndată apropiindu-se de Iisus, a zis: Bucură-te, învățătorule! și l-a sărutat.

50. Iar Iisus a zis lui: Prietene, pentru ce ai venit? Atunci apropiindu-se ei, au pus mâinile pe Iisus și l-au prins.

51. Și iată unul din cei ce erau cu Iisus întinzând mâna, a scos sabia și lovind pe sluga mai-marelui preoților, i-a tăiat o ureche.

52. Atunci a zis Iisus lui: Intoarce sabia la locul ei, că toți cei ce scot sabia de sabie vor muri.

53. Au ți se pare că nu pot să rog pe Tatăl meu și să-mi trimită acum mai mult de douăsprezece legiuni de îngeri?

54. Dar cum se vor împlini scripturile, că așa trebuie să fie?

55. În același ceas a zis Iisus gloatelor: Ca la un tâlhar ați ieșit cu săbii și cu bețe să mă prindeți! În toate zilele ședeam în templu învățând și nu m'ati prins.

56. Dar toate acestea s'au făcut, ca să se împlinească scripturile proorociilor. Atunci toți ucenicii lăsându-l, au fugit.

57. Iar cei care au prins pe Iisus l-au dus la Caiafa, marele preot, unde erau adunați cărturarii și bătrânii.

58. Iar Petru îl urma de

departe, până la curtea marelui preot și intrând înăuntru, a șezut cu slugile, ca să vadă sfârșitul.

59. Iar marii preoților și bătrânii și tot sine-driul căntau martor mincinos împotriva lui Iisus, ca să-l omoare.

60. Și n'au aflat, deși veniseră mulți martori mincinoși, iar mai pe urmă venind doi, au zis:

61. Acesta a zis: Pot să dăream templul lui Dumnezeu și în trei zile să-l zidesc.

62. Și sculându-se marele preot a zis lui: Nu răspunzi nimic la ce mărturisesc aceștia împotriva ta?

63. Iar Iisus tăcea. Și răspunzând marele preot, a zis lui: Te jur pe Dumnezeu cel viu, să ne spui, de ești tu Hristos, Fiul lui Dumnezeu.

64. Zis-a Iisus lui: Tu ai zis. Și vă spun încă: De acum veți vedea pe Fiul Omului șezând de-a dreapta puterii și venind pe norii cerului.

65. Atunci marele preot și-a sfâșiat veșmintele, zicând: A huli! Ce mai avem nevoie de alți martori? Iată, acum ați auzit hula lui.

66. Ce vi se pare? Iar ei răspunzând, au zis: Vinovat este de moarte.

67. Atunci l-au sculpat în obraz și l-au bătut cu

pumnii, iar unii îi dau palme, zicând:

68. Ghicește, Hristoase, cine este cel ce te-a lovit?

69. Iar Petru ședea afară în curte și a venit la el o slujnică, zicând: Și tu erai cu Iisus Galileianul,

70. Dar el s'a lepădat înaintea lor, a tuturor, zicând: Nu știu ce zici.

71. Și ieșind el la poartă, l-a văzut alta și a zis celor de acolo: Și acesta era cu Iisus Nazarineanul

72. Și iarăși s'a lepădat cu jurământ: Nu cunosc pe Omul acesta,

73. Iar după puțin, apropiindu-se cei ce stau în preajmă, au zis lui Petru: Cu adevărat și tu ești dintre ei, căci și graiul te vădește.

74. Atunci el a început să se blesteme și să se jure: Nu cunosc pe omul acesta. Și îndată a cântat cocoșul

75. Și și-a adus aminte Petru de cuvântul lui Iisus, care-i zisese: Mai înainte de a cânta cocoșul, de trei ori te vei lepăda de mine. Și ieșind afară, a plâns cu amar.

Iisus înaintea lui Pilat. Căminul lui Iuda. Patimile Domnului. Răstignirea, moartea și îngroparea. Paza mormântului.

27

1. Iar dacă s'a făcut ziua, sfat au făcut

toți mai marii preoților și bătrânii poporului asupra lui Iisus, ca să-l omoare

2. Și legându-l, l-au dus și l-au dat lui Pontiu Pilat, dregătorul.

3. Atunci văzând Iuda, cel ce l-a vândut, că a fost osândit la moarte, căindu-se, a întors cei treizeci de arginți mai marilor preoților și bătrânilor, zicând:

4. Greșit-am, vânzând sânge nevinovat. Iar ei au zis: Ce ne privește pe noi? Tu vei vedea.

5. Și aruncând arginții în templu, a plecat și ducându-se, s'a spânzurat,

6. Iar mai marii preoților luând arginții, au zis: Nu se cade să-i punem în vistieria templului, deoarece ce preț de sânge sunt

7. Și sfat ținând, au cumpărat cu ei Țarina Olarului, pentru îngroparea străinilor.

8. Pentru aceea s'a numit Țarina aceea, Țarina Sângelui, până în ziua de astăzi.

9. Atunci s'a împlinit ceea ce s'a zis de Ieremia proorocul, care zice: «Și au luat cei treizeci de arginți, prețul Ceiui prețuit, pe care l-au prețuit fiii lui Israel.

10. Și i-au dat pe Țarina Olarului, precum mi-a spus mie Domnul».

11. Iar Iisus sta înaintea dregătorului și l-a în-

trebat dregătorul, zicând: Tu ești împăratul Iudeilor? Iar Iisus a zis lui: Tu zici,

12. Iar când grăiau împotriva lui mai marii preoților și bătrânii, nimic nu răspundea.

13. Atunci a zis Pilat lui: Nu auzi câte mărturisesc împotriva ta?

14. Și nu i-a răspuns lui la niciun cuvânt, încât se mira dregătorul foarte.

15. Iar la praznicul Paștelui avea obiceiul dregătorul să slobozească poporului un vinovat, pe care vreau ei.

16. Și aveau atunci un vinovat vestit, ce se numea Baraba.

17. Deci, adunați fiind, le-a zis Pilat: Pe care voți să vă slobozesc? Pe Baraba, sau pe Iisus care se cheamă Hristos?

18. Că știa, că din ură l-au dat lui.

19. Și șezând el în scaunul de judecată, a trimis la el femeia lui, zicând: Nimic să nu ai cu dreptul acela, că multe am suferit azi în vis pentru el,

20. Iar mai marii preoților și bătrânii au înduplecat gloatele să ceară pe Baraba, iar pe Iisus să-l piardă.

21. Și răspunzând dregătorul, le-a zis: Pe care voți din amândoi să vă slobozesc? Iar ei au zis:

Pe Baraba.

22. Zis-a lor Pilat: Dar ce să fac cu Iisus, ce se cheamă Hristos? Zis-au toți: Să se răstignească!

23. Iar el a zis: Dar ce rău a făcut? Și ei mai vărtos strigau, zicând: Să se răstignească!

24. Deci văzând Pilat că nimic nu folosește, ci mai mare turburare se face, luând apă și-a spălat mâinile înaintea poporului, zicând: Nevinovat sunt de sângele Dreptului acestuia. Voi veți vedea

25. Și răspunzând tot poporul, a zis: Sângele lui asupra noastră și asupra copiilor noștri.

26. Atunci le-a slobozit pe Baraba, iar pe Iisus hăcuindu-l, l-a dat să fie răstignit.

27. Atunci ostașii dregătorului ducând pe Iisus în pretoriu, au adunat în jurul lui toată cohorta

28. Și desbrăcându-l, l-au îmbrăcat cu hlamidă roșie

29. Și impletind o cunună de spini, i-au pus-o pe cap și trestie în dreapta lui și îngenuchind înaintea lui, își băteau joc de el, zicând: Bucură-te, împăratul Iudeilor!

30. Și scuipându-l, au luat trestia și-l băteau pe ste cap.

31. Și după ce l-au batjocorit, l-au desbrăcat de hlamidă și l-au îmbrăcat

cu hainele sale și l-au dus să-l răstignească.

32. Și ieșind afară, au aflat pe un om din Cirene, cu numele Simon. Pe acesta l-au silit să ducă crucea lui.

33. Și venind la locul numit Golgota, care înseamnă Locul Căpătării,

34. I-au dat să bea oțet amestecat cu fiere și gustând, nu a vrut să bea.

35. Iar după ce l-au răstignit, au împărțit hainele lui, aruncând sorți, ca să se împlinească ceea ce s'a zis de proorocul: «Împărțit-au hainele mele lor-și, și pentru cămașa mea au aruncat sorți».

36. Și șezând, îl păzeau acolo.

37. Și au pus deasupra capului lui, vina lui scrisă: Acesta este Iisus, împăratul Iudeilor.

38. Atunci au răstignit împreună cu el doi tâlhari, unul de-a dreapta și unul de-a stânga.

39. Iar cei ce treceau huleau, clătinându-și capetele și zicând:

40. Cel ce dărași templul și în trei zile îl zidești, mântuiește-te pe tine însuși! De esti Fiul lui Dumnezeu, coboară-te de pe cruce!

41. Asemenea și mai marii preoților batjocorindu-l, împreună cu cărturarii și cu bătrânii și cu fari-

seii, ziceau:

42. Pe alții a mântuit, iar pe sine nu se poate mântui? De este împăratul lui Israil, coboară-se acum de pe cruce și vom crede în el.

43. Nădăjduia în Dumnezeu. Să-l scape acum, dacă îl vrea, căci a zis: Fiul lui Dumnezeu sunt.

44. Asemenea îl ocărau și tâlharii, cei răstigniți împreună cu el.

45. Iar dela al șaselea ceas, întunerec s'a făcut peste tot pământul până la al nouălea ceas;

46. Iar în al nouălea ceas a strigat Iisus cu glas mare, zicând: «Ili Ili, lama savahtani!» Adecă: Dumnezeuul meu, Dumnezeul meu, de ce m'ai părăsit?

47. Iar unii din cei ce stau acolo auzind, ziceau: Pe Ilie strigă acesta.

48. Și îndată alergând unul din ei și luând un burete, l-a umplut de oțet și punându-l într-o trestie, i-a dat să bea.

49. Iar ceilalți ziceau: Lasă să vedem, veni-va Ilie să-l mântuiască?

50. Iar Iisus iarăși strigând cu glas mare, și-a dat duhul.

51. Și iată catapeteasma templului s'a sfâșiat în două, de sus până jos, și pământul s'a cutremurat și pietrele s'au despicat.

52. Și mormintele s'au

deschis și multe trupuri de sfinți adormiți s'au sculat.

53. Și ieșind din morminte, după învierea lui, au venit în sfânta cetate și s'a arătat multora.

54. Iar sutașul și cei ce împreună cu el păzeau pe Iisus, văzând cutremurul și cele ce s'au făcut, s'au înfricoșat foarte, zicând: Cu adevărat Fiul lui Dumnezeu a fost acesta!

55. Și erau acolo și femei multe, de departe privind, care urmaseră pe Iisus din Galileia, slujindu-i.

56. Între care era Maria Magdalena și Maria, mama lui Iacov și a lui Iosif și mama fiilor lui Zevedeu.

57. Iar făcându-se seară, a venit un om bogat din Arimateia cu numele Iosif, care era și el ucenic al lui Iisus.

58. Acesta ducându-se la Pilat, a cerut trupul lui Iisus. Atunci Pilat a poruncit să i se dea trupul.

59. Și luând Iosif trupul, l-a înfășurat în giulgiu curat.

60. Și l-a pus într'un mormânt nou al său, pe care îl săpase în stâncă, și prăvălind o piatră mare la ușa mormântului, s'a dus.

61. Și erau acolo Maria Magdalena și cealaltă Marie, șezând în fața mormântului.

62. Iar a doua zi, care

este după vineri, s'au adunat mai marii preoților și fariseii la Pilat,

63. Zicând: Doamne, ne-am adus aminte că amăgitorul acela a zis, încă fiind viu: După trei zile mă voi scula.

64. Deci, poruncește să fie păzit mormântul până a treia zi, ca nu cumva, venind ucenicii lui noaptea, să-l fure și să zică poporului că s'a sculat din morți, căci va fi rădăcirea de pe urmă mai rea decât cea dintâi.

65. Zis-a lor Pilat: Aveți strajă, mergeți de întăriți cum știți.

66. Iar ei mergând, au întărit mormântul cu strajă și au pecetluit piatra.

Învierea lui Hristos. Ingerul și femeile la mormânt. Arătările lui Hristos. Porunca botezului.

28 1. Iar târziu sâmbăta, când se lumina de ziua întâi a săptămânii (Duminecă), au venit Maria Magdalena și cealaltă Marie să vadă mormântul.

2. Și iată, cutremur mare s'a făcut, căci ingerul Domnului, coborîndu-se din cer și venind, a prăvălit piatra dela ușă și ședea deasupra ei.

3. Și era înfățișarea lui ca fulgerul și îmbrăcămintea lui albă ca zăpada.

4. Și de frica lui s'au cutremurat străjerii și s'au făcut ca morții.

5. Iar îngerul răspunzând, a zis femeilor: Nu vă temeți, căci știu, că pe Iisus cel răstignit căutați.

6. Nu este aci, căci s'a sculat precum a zis. Veniți de vedeți locul unde fusese pus Domnul.

7. Și degrab mergând, spuneți ucenicilor lui, că s'a sculat din morți și iată, va merge mai înainte de voi în Galileia. Acolo îl veți vedea. Iată, am spus vouă.

8. Și ieșind degrab dela mormânt, cu frică și cu bucurie mare au alergat să vestească ucenicilor lui.

9. Și când mergeau ele să vestească ucenicilor, iată, Iisus le-a întâmpinat, zicând: Bucurați-vă! Iar ele apropiindu-se, au cuprins picioarele lui și i s'au închinat.

10. Atunci le-a zis Iisus: Nu vă temeți! Mergeți și vestiți fraților mei, ca să meargă în Galileia. Acolo mă vor vedea.

11. Iar mergând ele, iată unii din strejari venind în cetate, au vestit mai multor preoților toate cele ce se făcuseră.

12. Și adunându-se împreună cu bătrânii și ținând sfat, au dat ostașilor arginți mulți, zicând:

13. Spuneți așa: Ucenicii lui, venind noaptea, l-au furat, pe când noi dormiam.

14. Și de se va auzi aceasta la dregătorul, noi îl vom îmbuna și pe voi fără grijă vă vom face.

15. Iar ei luând arginții au făcut precum i-au învățat și s'a vestit cuvântul acesta între Iudei până în ziua de azi.

16. Iar cei unsprezece ucenici au mers în Galileia, la muntele unde le-a poruncit lor Iisus.

17. Și văzându-l, s'au închinat lui, iar unii s'au îndoit.

18. Și apropiindu-se Iisus, le-a grăit, zicând: Datu-mi-s'a toată puterea în cer și pe pământ,

19. Drept aceea mergând, învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh,

20. Învățându-le să păzească toate câte am poruncit vouă. Și iată eu cu voi sunt în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin.

SFÂNTA EVANGHELIE DELA MARCU

Ioan Botezătorul. Botezul și ispitirea lui Iisus. Chemarea apostolilor. Vindecări de felurite boale.

1. Inceputul Evangheliei lui Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu.

2. Precum este scris în prorocii: «Iată, eu trimit pe îngerul meu înaintea feței tale, care va pregăti calea ta înaintea ta.

3. Glasul celui ce strigă în pustie: Gătiți calea Domnului, drepte faceți cărările lui».

4. Ioan boteza în pustie și propoveduia botezul pocăinței, spre iertarea păcatelor.

5. Și ieșeau la el tot tipul Iudeii și cei din Ierusalim și se botezau toți de el, în râul Iordanului, mărturisindu-și păcatele.

6. Iar Ioan era îmbrăcat cu peri de cămilă și cu brâu de curea împrejurul mijlocului și mânca acride și miere slăbatică.

7. Și propoveduia, zicând: Vine în urma mea Cel mai tare decât mine, căruia nu sunt vrednic, plecându-mă, să-i desleg cureaua încălțămintelor.

8. Eu adevărat v'am botezat cu apă, iar el vă va boteza cu Duh sfânt.

9. Și în acele zile, a venit Iisus din Nazaretul Galileii și s'a botezat dela Ioan în Iordan.

10. Și îndată ieșind din apă, a văzut cerurile deschise și Duhul ca un porumbel coborîndu-se peste el.

11. Și glas s'a făcut din ceruri: Tu ești Fiul meu cel iubit, întru tine am binevoit.

12. Și îndată l-a mânat duhul în pustie.

13. Și a stat în pustie patruzeci de zile, ispitindu-se de Satana. Și era împreună cu fiarele și îngerii îi slujeau.

14. Iar după ce a fost prins Ioan, a venit Iisus în Galileia, propoveduind Evanghelia împărăției lui Dumnezeu.

15. Și zicând: S'a împlinit vremea și s'a apropiat împărăția lui Dumnezeu. Pocăiți-vă și credeți în Evanghelia.

16. Și umblând pe lângă marea Galileii, a văzut pe Simon și pe Andrei, frații lui, aruncând mreaja în mare, căci erau pescari.

17. Și le-a zis Iisus: Veniți după mine și vă voi face să fiți pescari de oameni.

18. Și îndată lăsându-și mrejele, au urmat lui.

19. Și mergând puțin mai înainte, a văzut pe Iacov al lui Zevedeu și pe Ioan, fratele lui, dregându-și și ei mreșile în corabie

20. Și îndată i-a chemat. Și lăsând pe tatăl lor Zevedeu în corabie, împreună cu simbriașii, s'au dus după el.

21. Și au venit la Capernaum și îndată, sâmbăta, intrând în sinagogă, învăța

22. Și erau uimiți toți de învățătura lui, căci îi învăța ca Cel ce are putere, iar nu în felul cărturarilor.

23. Și era în sinagoga lor un om cu duh necurat și a strigat, grăind:

24. Ce ai cu noi, Iisuse Nazarinene? Ai venit să ne pierzi? Te știi cine ești: Sfântul lui Dumnezeu.

25. Iar Iisus l-a certat, grăind: Taci și ieși din el.

26. Și l-a scuturat duhul necurat și strigând cu glas mare, a ieșit din el.

27. Și s'au spăimântat toți, încât se întrebau între ei, zicând: Ce este această învățătură nouă? Că, cu stăpânire poruncește și duhurilor necurate și-l ascultă.

28. Și a ieșit vestea despre el pretutindeni în toată împrejurimea Galileii.

29. Și îndată ieșind din sinagogă, a venit în casa

lui Simon și a lui Andrei, cu Iacov și cu Ioan.

30. Iar soacra lui Simon zăcea aprinsă de friguri și îndată i-au spus despre ea.

31. Și apropiindu-se, a ridicat-o, apucând-o de mână, și îndată au lăsat-o frigurile și le sluzea.

32. Iar făcându-se seară, când apunea soarele, aduceau la el pe toți bolnavii și îndrăciții

33. Și toată cetatea era adunată la ușă

34. Și a vindecat pe mulți, care pătimeau rău de felinite boale și mulți draici a scos și nu lăsa pe draici să grăiască, pentru că știau că el este Hristos.

35. Și a doua zi foarte de noapte sculându-se, a ieșit și s'a dus într'un loc pustiu și se ruga acolo.

36. Și au mers după el Simon și cei ce erau cu el

37. Și găsimdu-l i-au zis: Toți te caută.

38. Și el le-a zis: Să mergem în cetățile și în satele ce sunt mai aproape, ca să propoveduesc și acolo, că pentru aceasta am venit.

39. Și a propovăduit în sinagoga lor, în toată Galileia și draici scotea.

40. Și a venit la el un lepros, rugându-l și închinându-se înaintea lui și zicând: Dacă vei vrea, poți să mă curățești.

41. Și făcându-i-se milă de el, a întins mâna și s'a

atins de el, și i-a zis: Voiesc, curățește-te

42. Și zicând el, îndată s'a depărtat dela acela lepra, și s'a curățit.

43. Și răstindu-se la el, îndată la scos afară

44. Și i-a zis: Vezi mării și te arată preotului și du, pentru curățirea ta, cele ce a orânduit Moise, spre mărturie lor.

45. Iar el ieșind, a început să spună multe și să vestească cuvântul, încât nu mai putea Iisus să intre pe față în cetate, ci sta afară, în locuri pustii, și veneau la el de pretutindeni.

Vindecarea slăbănogului din Capernaum. Chemarea lui Levi. Despre post. Ucenicii smulg spice sâmbăta.

2 1. Și au intrat iarăși în Capernaum după câteva zile și s'a auzit că este în casă.

2. Și îndată s'au adunat mulți, încât nu mai era loc nici înaintea ușii și le grăia cuvântul.

3. Și au venit la el, aducând un slăbănog, care se purta de patru inși

4. Și neputând să se apropie de el, din pricina mulțimii, au descoperit casa unde era Iisus și spărgând acoperișul, au coborât patul în care zăcea slăbănogul;

5. Iar Iisus văzând credința lor, a zis slăbănogului: Fiule iertate îți sunt păcatele tale.

6. Și erau acolo unii din cărturari șezând și eugetând în inimile lor:

7. Ce grăiește acesta asemenea hule? Cine poate ierta păcatele, decât numai unul Dumnezeu?

8. Și îndată cunoscând Iisus cu duhul său, că așa cugetau aceia în sine, le-a zis: De ce cugetați acestea în inimile voastre?

9. Ce este mai ușor: A zice slăbănogului, iertate îți sunt păcatele? sau a zice: Scoală-te, ia-ți patul și umblă?

10. Ci ca să știți că putere are Fiul Omului pe pământ să ierte păcatele, a zis slăbănogului:

11. Tăc zic: Scoală-te, ia-ți patul și mergi la casa ta.

12. Și s'a sculat îndată și luându-și patul, a ieșit înaintea tuturor, încât erau toți uimiți și laudau pe Dumnezeu, zicând: Niciodată n'am văzut asemenea lucruri.

13. Și a ieșit iarăși la mare și toată mulțimea venea la el și îi învăța.

14. Și trecând, a văzut pe Levi al lui Alfeu, șezând la vamă și i-a zis: Vino după mine. Și sculându-se, l-a urmat.

15. Și când ședea în

casa lui, mulți vameși și păcătoși ședeau la masă cu Iisus și cu ucenicii lui, că erau mulți și mergeau după el.

16. Iar cărturarii și fariseii văzându-l că mănâncă cu vameșii și cu păcătoșii, ziceau ucenicilor lui: De ce mănâncă și bea Invățătorul vostru cu vameșii și cu păcătoșii?

17. Și auzind Iisus, le-a zis: N'au trebuință cei sănătoși de doctor, ci cei bolnavi, că n'am venit să chem la pocăință pe cei drepti, ci pe cei păcătoși.

18. Și ucenicii lui Ioan și ai fariseilor posteau și au venit și au zis: De ce ucenicii lui Ioan și ai fariseilor postesc, iar ucenicii tăi nu postesc?

19. Și le-a zis Iisus: Pot oare fiii nunții să postească cât timp este mirele cu ei? Cât timp au pe mire cu ei, nu pot să postească.

20. Dar vor veni zile când se va lua mirele dela ei și atunci vor posti în acele zile.

21. Nimeni nu coase petec de pânză nouă la haină veche, iar de nu, petecul nou trage din haina veche și mai rea ruptură se face.

22. Și nimeni nu pune vin nou în burdufuri vechi, iar de nu, vinul nou sparge burdufurile și vinul se varsă și burdufurile se strică, ci vinul nouă se cade să se pună în burdufuri noi.

23. Și când mergea el sâmbăta prin semăraturi, au început ucenicii lui să facă drum smulgând spice.

24. Iar fariseii au zis: Vezi? De ce fac sâmbăta ce nu se cade?

25. Iar el le-a zis: Auci odată n'ati citit ce a făcut David, când a avut nevoie și a flămânzit el și cei ce erau cu el?

26. Cum a intrat în casa lui Dumnezeu, în vremea lui Aviatar, marele preot, și a mâncat pâinile punerii înainte, care nu se cădea să le mănânce decât numai preoții și a dat și celor ce erau cu el?

27. Și le zicea: Sâmbăta a fost făcută pentru om, iar nu omul pentru sâmbăta.

28. Așa că Fiul Omului este Domn și al sâmbetei.

Vindecarea omului cu mâna uscată. Chemarea celor 12 apostoli. Hula împotriva Duhului Sfânt. Mama și frații lui Iisus.

1. Și a intrat iarăși în sinagogă și era acolo un om având mâna uscată.

2. Și îl pânneau pe Iisus, să vadă de il va vindeca sâmbăta, ca să-i găsească vină.

3. Și a zis omului care avea mâna uscată: Ridică-te în mijloc.

4. Și a zis lor: Se cade

sâmbăta a face bine, sau a face rău? A mântui un suflet sau a-l pierde? Iar ei tăceau.

5. Și căutând spre ei cu mânie, întristându-se pentru împietrirea inimii lor, a zis omului: întinde-ți mâna. Și a întins-o și s'a făcut sănătoasă ca și cealaltă.

6. Și ieșind fariseii, îndată au făcut sfat cu Irodianii împotriva lui, ca să-l piardă;

7. Iar Iisus s'a dus cu ucenicii săi către mare și a mers după el mulțime multă din Galileia și din Iudeia.

8. Și din Ierusalim și din Idumeia și de dincolo de Iordan și dimprejurul Tirului și al Sidonului, mulțime mare, care auzind căte făcea, venea la el.

9. Și văzând atâta mulțime, a zis ucenicilor să stea la îndemâna lui o corăbioară, ca să nu-l îmbulzească.

10. Căci pe mulți a vindecat, încât năvăleau asupra lui, ca să se atingă de el toți câți erau în suferințe.

11. Și duhurile necurate când îl vedeau, cădeau înaintea lui și strigau, zicând: Tu ești Fiul lui Dumnezeu.

12. Și el le certa mult, ca să nu-l dea pe față.

13. Și s'a suit la munte și a chemat la sine pe câți a vrut și au venit la el.

14. Și a făcut pe doisprezece să fie cu el și să-i trimită să propoveduiască.

15. Și să aibă putere să vindece boalele și să scoată dracii.

16. Și a rânduit pe cei doisprezece: pe Simon, căruia i-a pus numele Petru,

17. Și pe Iacov al lui Zevedeu și pe Ioan, fratele lui Iacov, și le-a pus numele de Voanergheș, adică: Fiii tunetului,

18. Și pe Andrei și pe Filip și pe Vartolomeu și pe Matei și pe Toma și pe Iacov al lui Alfeu și pe Tadeu și pe Simon Cananitul

19. Și pe Iuda Iscariotul, care l-a și vândut.

20. Și a venit în casă și iarăși s'a adunat mulțimea, încât nu puteau nici pâine să mănânce.

21. Și auzind ai săi, au ieșit să-l prindă, căci ziceau: Si-a ieșit din fire.

22. Și cărturarii care coborau dela Ierusalim ziceau, că are pe Beelzebul, și că, cu domnul dracilor scoate dracii.

23. Și chemându-i la sine, le grăia în pilde: Cum poate Satana să scoată pe Satana?

24. Dacă o împărăție se va desbina în sine, aceea împărăție nu poate să stea.

25. Și dacă o casă se va desbina în sine, casa aceea nu poate să stea.

26. Și dacă Satana s'a sculat însuși asupra sa, s'a desbinat și nu poate să stea, ci are sfârșit.

27. Nimeni nu poate să jefuiască lucrurile celui tare intrând în casa lui, de nu va lega întâi pe cel tare și atunci va jefui casa lui.

28. Amin grăiesc vouă: Toate păcatele se vor ierta fiilor oamenilor și hulele, câte vor huli,

29. Dar cine va huli împotriva Sfântului Duh, n'a re iertare în veac, el este vinovat de osânda veșnică.

30. Pentru că ziceau: Are duh necurat.

31. Atunci au venit mama lui și frații și stând afară, au trimis la el, ca să-l cheme.

32. Și mulțimea ședea împrejurul lui și i-au zis: Iată mama ta și frații tăi și surorile tale afară, te caută.

33. Și le-a răspuns, zicând: Cine este mama mea și frații mei?

34. Și privind pe cei ce sedeau împrejurul său, a zis: Iată mama mea și frații mei,

35. Că oricine va face voia lui Dumnezeu, acela este fratele meu și sora mea și mama mea.

Pilde despre împărăția lui Dumnezeu. Potolirea furtunii de pe mare.

4 1. Și iarăși a început să învețe lângă mare

și s'a adunat la el mulțime multă, încât a intrat în corabie și ședea pe mare și toată mulțimea sta pe uscat lângă mare.

2. Și-i învăța multe în pilde și le zicea în învățătura sa:

3. Ascultați! Iată a ieșit semănătorul să semene,

4. Și când semăna el, o sămânță a căzut lângă cale și au venit pasările cerului și au mâncat-o.

5. Și alta a căzut pe loc pietros, unde n'avea pământ mult și îndată a răsarit, căci n'avea pământ adânc,

6. Și răsărind soarele, s'a pălit și, neavând rădăcină, s'a uscat.

7. Alta a căzut între spinii și au crescut spinii și au înăbușit-o și n'a dat rod;

8. Iar alta a căzut pe pământul cel bun și înălțându-se și crescând, a dat rod și a adus: una treizeci, alta șasezeci, alta o sută.

9. Și le zicea: Cine are urechi de auzit, să audă.

10. Iar când a fost singur, l-au întrebat despre pildă, cei ce erau lângă el, împreună cu cei doisprezece.

11. Și le-a zis: Vouă vă este dat să cunoașteți tainele împărăției lui Dumnezeu, iar pentru cei de afară toate se fac în pilde,

12. Ca privind să privească și să nu vadă și auzind să audă și să nu înțeleagă, ca nu cumva să se întoarcă și să li se ierte păcatele.

13. Și le-a zis: Nu pricepeți pilda aceasta și cum veți înțelege toate pildele?

14. Semănătorul, seamănă cuvântul,

15. Cele de lângă cale închipuiesc pe aceia în care se seamănă cuvântul și cum îl aud, îndată vine Satana și ia cuvântul semănat în inimile lor.

16. Asemenea și cele semănate pe loc pietros închipuiesc pe aceia care, când aud cuvântul, îndată cu bucurie îl primesc,

17. Dar n'au rădăcină în sineși, ci sunt până la o vreme, când făcându-se neceaz sau prigonire pentru cuvânt, îndată se smintese.

18. Și cele semănate între spinii închipuiesc pe cei care aud cuvântul,

19. Dar grijile veacului acestuia și înșelăciunea bogăției și poftetele după celelalte pătrunzând în ei, înneacă cuvântul și-l fac neroditor.

20. Iar cele semănate pe pământul cel bun închipuiesc pe cei care aud cuvântul și-l primesc și aduc rod: unul treizeci și unul șasezeci și unul o sută.

21. Și le zicea: Se aduce oare făclia, ca să fie

pusă sub obroc, sau sub pat? Nu ca să fie pusă în sfeșnic?

22. Căci nu este ceva ascuns care să nu se vădească, nici n'a fost ceva tănuț, decât ca să vină la arătare.

23. De are cineva urechi de auzit, să audă.

24. Și le zicea: Luați seama la ce auziți: Cu ce măsură măsurați, vi se va măsura, și vouă celor ce ascultați vi se va da cu adaus,

25. Căci celui ce are, i se va da, iar celui ce n'are și ceea ce are i se va lua.

26. Și zicea: Așa este împărăția lui Dumnezeu, ca omul care aruncă sămânța în pământ,

27. Și doarme și se scoală noaptea și ziua, și sămânța răsare și crește cum el nu știe.

28. Căci pământul dela sine rodește: întâi paiu, apoi spic, după aceea grâu deplin în spic,

29. Iar când se couce rodul, îndată trimite secera, că a sosit secerișul.

30. Și zicea: Cum vom asemăna împărăția lui Dumnezeu, sau prin ce pildă o vom înfățișa?

31. Cu grăuntele de muștar, care, când se seamănă în pământ, este mai mic decât toate semințele de pe pământ,

32. Iar după ce se sea-

mână, crește și se face mai mare decât toate legumele și face ramuri mari, încât sub umbra lui pot să locuiască pasările cerului.

33. Și cu multe pilde ca acestea le grăia cuvântul, după cum puteau să înțeleagă.

34. Și fără pilde nu le grăia, iar ucenicilor săi le lămură toate în deosebi.

35. Și le-a zis în ziua aceea, când s'a înserat: Să trecem dincolo.

36. Și lăsând mulțimea, l-au luat în corabie, așa cum era, că erau și alte corăbii cu el.

37. Și s'a făcut furtună mare de vânt și valurile se prăvăleau peste corabie, încât mai se umplea.

38. Și el era la cârmă dormind pe căpătâiu și l-au deșteptat și i-au zis: Invățătorule, nu-ți este grijă că pierim?

39. Și sculându-se, a cerat vântul și a zis mării: Taci! Incetează! Și a stat vântul și s'a făcut liniște mare.

40. Și le-a zis: Ce sunteți așa de fricoși? Cum de n'aveți credință?

41. Și i-a cuprins frică mare și zicea unul către altul: Oare, cine este acesta, că și vântul și marea ascultă de el?

Vindecarea unui om având duh necurat. Femeia ce-i curgea sânge. Invierea fiicei lui Iair.

5 1. Și a venit de cealaltă parte a mării, în ținutul Gadarenilor.

2. Și ieșind din corabie, îndată l-a întâmpinat din morminte un om cu duh necurat.

3. Care avea locuința în morminte și nimeni nu putea să-l lege nici cu lanțuri de fier.

4. Pentru că de multe ori, fiind legat în obezi și în lanțuri, rupea lanțurile și obezile le sfărâma și nimeni nu putea să-l domolească.

5. Și pururea, noaptea și ziua, era prin munți și prin morminte, strigând și tăindu-se de pietre.

6. Iar văzând pe Iisus de departe, a alergat și s'a închinat lui.

7. Și strigând cu glas mare, a zis: Ce ai cu mine, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, cel prea înalt? Te jur pe Dumnezeu, să nu mă muncеști.

8. Căci îi zicea: Ieși duh necurat, din omul acesta.

9. Și l-a întrebat: Care îți este numele? Și a răspuns, grăind: Legiune imi este numele, căci suntem mulți.

10. Și îl rugau mult să

nu-i trimiță afară din acel ținut.

11. Și era acolo o turmă mare de porci păscând lângă munte.

12. Și l-au rugat, zicând: Trimite-ne în porci, ca să intrăm în ei.

13. Și le-a îngăduit îndată. Și ieșind duhurile necurate, au intrat în porci. Și s'a pornit turma de pe țărnițe în mare. Și erau ca la două mii și s'au înecat în mare.

14. Iar cei care-i pășteau, au fugit și au vestit în cetate și în sate. Și au ieșit să vadă ce s'a întâmplat.

15. Și au venit la Iisus și au văzut pe cel îndrăcit șezând îmbrăcat și întreg la minte, pe cel ce avuse se legiunea, și s'au spăimântat.

16. Și le povesteau cei ce văzuseră, ce s'a făcut cu îndrăcitul și despre porci.

17. Și l-au rugat să plece din hotarele lor.

18. Și intrând în corabie, îl ruga cel ce fusese îndrăcit, ca să-l ia cu el.

19. Iar Iisus nu l-a lăsat, ci i-a zis: Mergi la casa ta, la ai tăi și spune-le câte ți-a făcut Domnul și cum te-a miluit.

20. Și s'a dus și a început să vestească în Decapole câte i-a făcut Iisus lui și toți se minunau.

21. Și trecând Iisus cu

corabia iarăși de ceastă parte, s'a adunat mulțime mare la el și era lângă mare.

22. Și a venit unul din mai-marii sinagogii, cu numele Iair, și văzându-l, a căzut la picioarele lui.

23. Și-l ruga zicând: Fiica mea este pe moarte, ci venind pune-ți mâinile peste ea, ca să scape și să trăiască.

24. Și a mers Iisus cu el și mulțime mare îl urma și-l îmbulzea.

25. Și era o femeie care avea curgere de sânge de doisprezece ani,

26. Și multe îndurase dela mulți doctori și cheltuise tot ce avusese, și nimic nu folosise, ci mai vartos spre mai rău mergea.

27. Auzind ea de Iisus și venind în mulțime pe la spate, s'a atins de haina lui.

28. Căci își zicea: Măcar de hainele lui de mă voi atinge, mă voi vindeca.

29. Și îndată a secăt izvorul sângelui ei și a simțit în trup că s'a vindecat de boală.

30. Și simțind îndată Iisus în sine puterea ieșită din el, întorcându-se către mulțime, a zis: Cine s'a atins de hainele mele?

31. Și i-au zis ucenicii lui: Vezi, mulțimea îmbul-

zindu-te și zici: Cine s'a atins de mine?

32. Și căuta împrejur să vadă pe ceea ce făcuse aceasta.

33. Iar femeia înfricoșându-se și tremurând, știind ce i se făcuse, a venit și a căzut înaintea lui și i-a spus tot adevărul.

34. Iar el i-a zis: Fiică, credința ta te-a mântuit, mergi în pace și fii sănătoasă de boala ta.

35. Încă grăind el, au venit dela mai-marele sinagogii, zicând: Fiica ta a murit. Ce mai superi pe învățătorul?

36. Iar Iisus auzind îndată cuvântul grăit, a zis mai-marelui sinagogii: Nu te teme. Crede numai.

37. Și n'a lăsat pe nimeni să meargă după el decât pe Petru și pe Iacov și pe Ioan, fratele lui Iacov.

38. Și au venit la casa mai-marelui sinagogii și a văzut turburare și pe cei ce plângeau și se tânguiau mult.

39. Și intrând, le-a zis: Ce vă turburați și plângeți? Copila n'a murit, ci doarme. Și rădeau de el.

40. Iar el, scoțând afară pe toți, a luat cu sine pe tatăl copilei și pe mama ei și pe cei ce erau cu el și au intrat unde era copila zăcând.

41. Și apucând pe co-

pilă de mână, i-a zis: Tălita cumi, care se tălcuește: Copilă, ție zic, scoală-te.

42. Și îndată s'a sculat copila și umbla, căci era de doisprezece ani. Și s'au spăimântat cu spaimă mare.

43. Și le-a poruncit cu stăruință, ca nimeni să nu afle de aceasta. Și a zis să-i dea fetei să mănânce.

Proorocul este disprețuit în patria sa. Trimiterea apostolilor la propovăduire. Uciderea lui Ioan Botezătorul. Minunea înmulțirii pâinilor. Iisus umblând pe mare.

6 1. Și a ieșit de acolo și a venit în patria sa, și au mers ucenicii lui după el.

2. Și fiind sâmbătă a început să învețe în sinagogă, dar mulți auzindu-l, se mirau zicând: De unde are el acestea? Și ce este înțelepciunea dată lui, că se fac minuni ca acestea prin mâinile lui?

3. Au nu este acesta țelul, fiul Mariei și fratelul lui Iacov și al lui Iosif și al lui Iuda și al lui Simon? Și nu sunt surorile lui aici la noi? Și se sminteau întru el.

4. Iar Iisus le zicea: Nu este prooroc disprețuit decât în patria sa și între rudele sale și în casa sa.

5. Și n'a putut acolo să facă nicio minune, decât că punându-și mâinile peste puțini bolnavi, i-a vindecat.

6. Și se mira de necredința lor și umbla prin satele de primprejur, învățând.

7. Și a chemat la sine pe cei doisprezece și a început să-i trimită câte doi și le-a dat putere asupra duhurilor necurate.

8. Și le-a poruncit să nu ia nimic cu ei pe cale: nici pâine, nici traisă, nici bani la brâu.

9. Ci numai toiag, să fie încălțați cu sandale și să nu se îmbrace cu două haine.

10. Și le zicea: Ori unde veți intra în casă, rămâneți acolo până ce veți ieși de acolo.

11. Și de nu vă vor primi, nici nu vă vor asculta, ieșind de acolo, scuturați praful de sub picioarele voastre spre măturile împotriva lor. Amin grăiesc vouă: Mai ușor va fi Sodomei și Gomorei în ziua judecății decât cetății acesteia.

12. Și ieșind ei, propovăduiau să se pocăiască,

13. Și draci mulți scoteau și ungeau cu untdelemn pe mulți bolnavi și-i tămăduiau.

14. Și a anzit regele Irod, căci se făcuse cunoscut nu-

mele lui Iisus, și zicea, că Ioan Botezătorul s'a sculat din morți și de aceea se fac acele minuni prin el.

15. Alții ziceau, că Ilie este, iar alții ziceau, că prooroc este, ca unul din prooroci.

16. Iar Irod auzind zicea: Este Ioan, căruia eu am pus să-i taie capul. El s'a sculat din morți.

17. Căci Irod trimițând, prinsese pe Ioan și-l legase în temniță, din pricina Irodiadei, femeia lui Filip, fratele său, pe care o luase de soție.

18. Că zicea Ioan lui Irod: Nu ți se cade să ai pe femeia fratelui tău.

19. Iar Irodiada îl ura și vrea să-l omoare, dar nu putea.

20. Că Irod se temea de Ioan, știindu-l om drept și sfânt, și îl ocoltea și auzindu-l, multe făcea și bucurios îl asculta.

21. Și fiind o zi cu bun prilej, când Irod făcea ospăț, de ziua nasterii sale, celor mai-mari ai săi și căpeteniilor oștirii și fruntașilor Galileii.

22. Și intrând fiica Irodiadei și jucând și plăcând lui Irod și celor ce sedeau cu el, a zis fetei regele: Cere dela mine orice vei vrea și-ți voi da.

23. Și s'a jurat el, zicând: Orice vei cere dela

mine îți voi da, până la jumătate din regatul meu.

24. Iar ea ieșind, a zis mamei sale: Ce să cer? Iar aceea a zis: Capul lui Ioan Botezătorul.

25. Și intrând îndată cu grabă la rege, a cerut, zicând: Voiu să-mi dai acum pe tipsis capul lui Ioan Botezătorul.

26. Și regele s'a întristat foarte, dar pentru jurământ și pentru oaspeti, n'a vrut să-și calce cuvântul.

27. Și trimițând îndată regele un paznic, a poruncit a-i aduce capul.

28. Iar acela mergând, i-a tăiat capul în tămiță și l-a adus pe tipsis și l-a dat fetei și fata l-a dat mamei sale.

29. Și auzind ucenicii lui, au venit și au ridicat trupul lui și l-au pus în mormânt.

30. Și s'au adunat apostolii la Iisus și i-au vestit toate câte făcuseră și câte învățaseră.

31. Și le-a zis: Veniți numai voi înșivă deosebi, în loc pustiu, și vă odihniți puțin. Căci erau mulți care veneau și se duceau și n'aveau vreme nici să mănânce.

32. Și s'a dus cu corabia spre un loc pustiu deosebi.

33. Și i-au văzut plecând și mulți i-au înțeles și au

alergat acolo pe jos din toate cetățile și au sosit înaintea lor și s'au adunat la el.

34. Și ieșind Iisus din corabie, a văzut multime mare și i s'a făcut milă de ei, pentru că erau ca oile ce n'au păstor și a început să-i învețe multe.

35. Și târziu fiind, s'au apropiat de el ucenicii și i-au zis: Locul este pustiu și ceasul a trecut.

36. Slobozește-i, ca mergând în cetățile dimprejur și în sate, să-și cumpere pâine, că n'au ce să mănânce.

37. Iar el răspunzând, le-a zis: Dați-le voi să mănânce. Și ei au zis: Să mergem să cumpărăm pâini de două sute de dinari, ca să le dăm să mănânce?

38. Iar el a zis: Câte pâini aveți? Mergeți și vedeți! Și aflând, au zis: Cinci și doi pești.

39. Și le-a poruncit să-i așeze în cete pe iarbă verde.

40. Și au șezut cete, cete, câte o sută și câte cinci-zece.

41. Și el luând cele cinci pâini și cei doi pești, privind la cer a binecuvântat și a frânt pâinile și le-a dat ucenicilor, ca să le pună înainte și cei doi pești i-a împărțit la toți.

42. Și au mâncat toți și s'au săturat.

43. Și au luat douăsprezece coșuri pline de fărâmituri și cu ce a rămas din pești.

44. Și erau cei ce mâncaseră pâinile ca la cinci mii de bărbați.

45. Și îndată a silit pe ucenici să intre în corabie și să meargă înainte, de cealaltă parte, la Betsaida, până ce el va slobози mulțimea.

46. Și după ce i-a slobozit, s'a dus pe un munte să se roage.

47. Și făcându-se seară, era corabia în mijlocul mării și el singur pe țarm.

48. Și i-a văzut că se chinuise vâslind, că le era vântul împotrivă. Și către a patra strajă a nopții a venit la ei, umblând pe mare, și vrea să treacă pe lângă ei.

49. Iar ei văzându-l umblând pe mare, li s'a părut că este nălucă, și au strigat.

50. Căci l-au văzut toți și s'au turburat. Și el îndată a grăit cu ei și le-a zis: Indrăzniți. Eu sunt. Nu vă temeți.

51. Și s'a suit la ei în corabie și a încetat vântul. Și ei peste măsură erau uimiți în sine și se minunau.

52. Căci nu pricepuseră nimic dela pâini, că era împietrită inima lor.

53. Și trecând au venit

în pământul Ghenisaretului și au tras la țarm.

54. Și ieșind din corabie, îndată l-au cunoscut,

55. Și cutreierând tot ținutul acela, au început să aducă pe bolnavi pe paturi acolo unde auzeau că este el.

56. Și ori unde intra în sate sau în cetăți sau în târguri, puneau la răspântii pe cei bolnavi și-l rugau ca măcar de poalele veșmintelor lui să se atingă. Și câți se atingeau de el, se vindeau.

Fărnicia fariseilor. Fiica Hanaanencei. Vindecarea unui surd și mut.

7. 1. Atunci s'au adunat la el fariseii și unii din cărturari, care veniseră din Ierusalim.

2. Și văzând pe unii din ucenicii lui mâncând pâine cu mâinile necurate, adică nespălate, căteau.

3. Căci fariseii și toți Iudeii, dacă nu-și spală mâinile până în cot, nu mănâncă, ținând datina bătrânilor.

4. Și din târg venind, dacă nu se spală, nu mănâncă, și alte multe sunt pe care au primit să le țină: spălarea paharelor și a urcioarelor și a căldărilor și a paturilor.

5. După aceea l-au întrebat fariseii și cărturarii:

Pentru ce ucenicii tăi nu umblă după datina bătrânilor, ci mănâncă pâine cu mâinile nespălate?

6. Iar el răspunzând, le-a zis: Bine a proorocit Isaia despre voi, fățarnicilor, precum este scris: «Poporul acesta mă cinstește cu buzele, dar inima lui este departe de mine,

7. Dar înzadar mă cinstește învățând învățături ce sunt porunci omenești».

8. Căci lăsând porunca lui Dumnezeu, ți-neți datina oamenilor, ca spălarea urci-oarelor și a paharelor și alte multe ca acestea faceți.

9. Și le zicea: Bine! Ați desființat porunca lui Dumnezeu, ca să ți-neți rânduiala voastră!

10. Că Moise a zis: «Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta», și: «Cel ce va grăi de rău pe tatăl său sau pe mama sa, cu moarte să se sfârșească».

11. Iar voi ziceți: De va zice un om tatălui său sau mamei sale: Corban, adică: Dăruit este lui Dumnezeu ceea ce puteai avea dela mine,

12. Nu-l mai lăsați să facă nimic pentru tatăl sau mama sa,

13. Călcând astfel cuvântul lui Dumnezeu, cu rânduiala voastră pe care sin-guri ați dat-o. Și alte multe ca acestea faceți.

14. Și chemând la sine toată mulțimea, le zicea: Ascultați-mă toți și înțelegeți:

15. Nu este nimic din-afară care intrând în om să poată să-l spurce. Ci cele ce ies din om sunt care îl spurcă.

16. De are cineva urechi de auzit, să audă.

17. Și după ce a intrat în casă, dela mulțime, l-au întrebat ucenicii despre aceea pildă

18. Și le-a zis: Și voi sunteți așa de neînțelegători? Nu pricepeți, că tot ce intră în om dinafară nu poate să-l spurce?

19. Că nu intră în inima lui, ci în pân-tece, și iese afară. Deci toate bu-catele sunt curate.

20. Și zicea, că ceea ce iese din om aceea spurcă pe om,

21. Căci dinăuntru, din inima oamenilor, ies gândurile rele, desfrânările, adulterul, uciderile.

22. Furtisagurile, asupri-rile, vicleșugurile, înșelăciu-nile, necumpătarea, pisma, hula, trufia, ușurătatea.

23. Toate aceste rele ies dinăuntru și spurcă pe om.

24. Și ridicându-se de acolo, s'a dus în hotarele Tirului și ale Sidonului și intrând într-o casă, vrea să nu știe nimeni de el, dar n'a putut să rămână tănu-it,

25. Căci îndată auzind de el o femeie, a cărei fiică avea duh necurat, venind a căzut la picioarele lui.

26. Și femeia era păgână de neam din Fenicia Si-riei și-l ruga să gonească dracul din fiica ei,

27. Iar Iisus i-a zis: La-să să se sature întâi copiii, că nu este bine să iei pâi-ne-a copiilor și s'o arunci căinilor.

28. Iar ea răspunzând, i-a zis: Da, Doamne, dar și căinii subț masă mănâncă din fărâmiturile copiilor.

29. Și i-a zis: Pentru a-cest cuvânt, mergi. A ie-șit dracul din fiica ta.

30. Și ducându-se acasă, a aflat dracul ieșit și pe fiică eulcată în pat.

31. Și iarăși ieșind din hotarele Tirului și ale Si-donului, a venit la marea Galileii, prin mijlocul ținu-tului Decapole.

32. Și au adus la el un surd, grăind anevoie și l-au rugat să-și pună mâna pe-ste el.

33. Și luându-l din mul-țime deosebi, și-a pus dege-tele în urechile lui, și scu-pând s'a atins de limba lui,

34. Și căutând la cer, a suspinat și i-a zis: Effatta. ceea ce însemnează: Deschi-de-te.

35. Și îndată s'au des-chis urechile lui și s'a des-legat legătura limbii lui și grăia bine.

36. Și le-a poruncit să nu spună nimănui, dar cu cât el îi oprea, cu atât mai vartos vesteau.

37. Și peste măsură se mirau, zicând: Toate le-a făcut bine. Pe surzi i-a fă-cut să audă și pe muți să vorbească.

Minunea cu cele șapte pâini. Iudeii cerând semă din cer. Aluatul fariseilor. Mărturisirea lui Petru și certarea lui.

8 1. În zilele acelea fiind iarăși mulțime mare foarte și neavând ce mân-ca, chemând Iisus pe uce-nicii, le-a zis:

2. Milă-mi este de popor, că iată trei zile sunt de când așteaptă lângă mine și n'au ce mânca.

3. Și de-i voi slobozi fi-l-mânzi la casele lor, se vor istovi pe cale, că unii din ei au venit de departe,

4. Și i-au răspuns uceni-cii săi: De unde ar putea cineva să-i sature pe a-cestia cu pâine aici în pus-tie?

5. Și el i-a întrebat: Câte pâini aveți? Iar ei au zis: Șapte.

6. Și a poruncit mulțimii să șadă pe pământ și luând cele șapte pâini, mulțumind a frânt și a dat ucenicilor săi, ca să le pună înainte și le-au pus înaintea mul-țimii.

7. Și aveau și puțini peștișori și binecuvântându-i a zis să-i pună și pe aceia înaintea lor.

8. Și au mâncat toți și s'au săturat și au luat rămășițe de fărâmituri șapte coșuri.

9. Și cei ce mâncaseră erau ca patru mii. Și i-a slobozit.

10. Și îndată intrând în corabie cu ucenicii săi, a venit în părțile Dalmanutei.

11. Și au ieșit fariseii și au început a se sfădi cu el, cerând dela el semn din cer, ispitindu-l.

12. Și suspinând cu duhul, a zis: Pentru ce neamul acesta cere semn? Amin grăiesc vouă, că nu se va da semn acestui neam.

13. Și lăsându-i, a intrat iarăși în corabie și a trecut de cealaltă parte.

14. Și ucenicii uitaseră să ia pâine, ci numai o pâine aveau cu ei în corabie.

15. Și le-a poruncit, zicând: Căutați de vă păziți de aluatul fariseilor și de aluatul lui Irod,

16. Și cugetau în sine, unul către altul zicând: Ne zice aceasta, pentrucă n'avem pâine.

17. Iar Iisus înțelegând, le-a zis: Ce cugetați, că n'aveți pâine? Tot nu înțelegeți, nici nu pricepeți? Tot împietrită este inima voastră?

18. Ochi având, nu vedeți și urechi având, n'auziți?

19. Și nu vă aduceți aminte, când am frânt cele cinci pâini la cei cinci mii, câte coșuri pline de fărâmituri ați luat? Zis-au lui: Douăsprezece.

20. Și când cu cele șapte pâini la cei patru mii, câte coșuri pline de fărâmituri ați luat? Iar ei au zis: Șapte.

21. Și le-a zis: Încă nu înțelegeți?

22. Și a venit la Betsaida, și i-au adus un orb și l-au rugat să se atingă de el.

23. Și apucând pe orb de mână l-a scos afară din sat și scuipește pe ochii lui și punându-și mâinile pe el, l-a întrebat de vede ceva,

24. Și el ridicându-și ochii, zicea: Văd oameni umblând, fi văd ca copacii!

25. După aceea iarăși a pus mâinile pe ochii lui și l-a făcut să vadă și s'a îndreptat și vedea pe toți lămurit.

26. Și l-a trimis la casa sa, zicând: Să nu intri în sat, nici să spui cuiva din sat.

27. Și a ieșit Iisus și ucenicii lui în satele Cezaarei lui Filip și pe cale a întrebat pe ucenicii săi, zicându-le: Cine zic oamenii că sunt eu?

28. Iar ei au răspuns:

Ioan Botezătorul, iar alții Ilie, iar alții unul din prooroci.

29. Și el le-a zis: Dar voi cine ziceți că sunt? Și răspunzând Petru i-a zis: Tu ești Hristos.

30. Și le-a poruncit să nu spună nimănui aceasta despre el.

31. Și a început să-i învețe, că Fiul Omului trebuie să pătimească multe și să fie defăimat de bătrâni și de mai-marii preoților și de cărturari și să fie omorât și după trei zile să învieze.

32. Și grăia pe față acest cuvânt. Și luându-l Petru de o parte, a început să-l dojenească,

33. Iar el întorcându-se și căutând spre ucenicii săi, a certat pe Petru, zicând: Mergi înapoia mea, Satano, că nu cugești cele ale lui Dumnezeu, ci cele ale oamenilor.

34. Și chemând la sine mulțimea împreună cu ucenicii săi, le-a zis: Oricine voiește să vină după mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-mi urmeze.

35. Că cine va vrea să-și măntuiască viața, o va pierde, iar cine-și va pierde viața sa pentru mine și pentru Evanghelie, acela o va măntui.

36. Că ce va folosi omul de va dobândi lumea toată, și-și va pierde sufletul?

37. Sau ce va da omul schimb pentru sufletul său?

38. Căci de cel ce se va rușina de mine și de cuvintele mele, în neamul acesta desfrânat și păcătos, și Fiul Omului se va rușina de el, când va veni în mărirca Tatălui său cu sfinții îngeri.

Schimbarea la față a lui Hristos. Vindecarea lunaticului. Cearta ucenicilor pentru întâietate. Ferirea de scandal.

9. 1. Și le zicea: Amin grăiesc vouă, că sunt unii din cei ce stau aici, care nu vor gusta moarte până nu vor vedea împărăția lui Dumnezeu venind cu putere.

2. Și după șase zile a luat Iisus pe Petru și pe Iacov și pe Ioan și i-a dus într'un munte înalt, deosebi, pe ei singuri și s'a schimbat la față înaintea lor.

3. Și veșmintele lui s'au făcut strălucitoare, albe foarte, ca zăpada, cum nu poate pe pământ să înalbească nălbitorul.

4. Și s'a arătat Ilie împreună cu Moise și grăiau cu Iisus.

5. Și răspunzând Petru a zis lui Iisus: Învățătorule, bine este nouă să fim aici și să facem trei colibe: Ție una și lui Moise una și lui Ilie una;

6. Căci nu știa ce să spună, că erau înfricoșați.

7. Și s'a făcut nor umbrindu-i și a venit glas din nor, grăind: Acesta este Fiul meu cel iubit, de acesta să ascultați.

8. Și deodată uitându-se împrejur, n'au mai văzut pe nimeni, ci numai pe Iisus singur cu ei.

9. Și coborîndu-se din munte, le-a poruncit ca nimănui să nu spună cele ce văzuseră, decât numai când Fiul Omului va învia din morți.

10. Și ei au păstrat cuvântul întrebându-se între ei: Ce însemnează a învia din morți?

11. Și-l întrebau pe el, zicând: Pentru ce zic fariseii și cărturarii, că trebuie să vină mai întâi Ilie?

12. Iar el răspunzând, le-a zis: Ilie venind întâi, va așeza toate. Și cum este scris despre Fiul Omului așa va să pătimească multe și să fie defăimat.

13. Dar zic vouă, că Ilie a venit și au făcut cu el toate câte au vrut, precum s'a scris despre el.

14. Și venind la ucenici, a văzut mulțime mare împrejurul lor, și cărturari sfădindu-se cu ei.

15. Și îndată toată mulțimea văzându-l, s'a spăimântat și alergând s'au închinat lui.

16. Și a întreat pe căr-

turari: Ce vă sfădiți între voi?

17. Și răspunzând unul din mulțime, a zis: Învățătorule, am adus pe fiul meu la tine, având duh mut.

18. Și oriunde îl apucă îl aruncă la pământ și face spume și serășnește din dinți și întepenește. Și am zis ucenicilor tăi să-l scoată, dar n'au putut.

19. Iar el răspunzând, i-a zis: O neam necredincios! Până când voi fi cu voi? Până când vă voi suferi pe voi? Aduceți-l la mine!

20. Și l-au adus la el. Și văzându-l, l-a scuturat îndată duhul și căzând la pământ se svârcolea spumegând.

21. Și a întreat pe tatăl lui: Câtă vreme este de când i-a venit aceasta? Iar el a zis: Din pruncie;

22. Și de multe ori l-a aruncat și în apă și în foc, ca să-l piardă, dar de poți ceva, ajută-ne, fiindu-ți milă de noi.

23. Iar Iisus i-a zis: De poți crede, toate sunt cu putință celui ce crede.

24. Și îndată strigând tatăl copilului, a zis cu lacrimi: Cred, Doamne! Ajută necredinței mele.

25. Iar Iisus văzând că năvălește mulțimea, a cerat duhul necurat, zicându-i: Duh mut și surd, eu

ți poruncesc: Ieși din el și de acum să nu mai intri în el.

26. Și răcnind și sguindu-l cu putere, a ieșit. Și copilul era ca mort, încât mulți ziceau că a murit.

27. Iar Iisus apucându-l de mână, l-a ridicat și s'a sculat.

28. Și intrând în casă, ucenicii lui l-au întreat deosebi: De ce noi n'am putut să-l scoatem?

29. Iar el le-a zis: Acest neam cu nimic nu poate fi scos decât cu rugăciune și cu post.

30. Și ieșind de acolo, străbăteau Galileia și Iisus nu vrea să știe cineva;

31. Că învăța pe ucenicii săi și le zicea: Fiul Omului se va da în mâinile oamenilor și-l vor omori și, după ce-l vor omori, a treia zi va învia.

32. Iar ei nu înțelegeau cuvântul și se temeau să-l întrebe.

33. Și a venit în Capernaum și fiind în casă, i-a întreat: Ce vorbești între voi pe cale?

34. Iar ei au tăcut, căci se sfădiseră pe cale unul cu altul, cine dintre ei este mai mare.

35. Și șezând a chemat pe cei doisprezece și le-a zis: Cel ce voiește să fie întâiu, să fie cel din urmă dintre toți și tuturor slugă.

36. Și luând un copil, l-a pus în mijlocul lor și luându-l în brațe, le-a zis:

37. Oricine va primi pe unul dintr'acești copii în numele meu, pe mine mă primește. Și oricine mă primește pe mine, nu mă primește pe mine, ci pe cel ce m'a trimis pe mine.

38. Și l-a întreat Ioan, zicând: Învățătorule, am văzut pe cineva, care nu vine după noi, scoțând draci în numele tău și l-am oprit, pentru că nu vine după noi.

39. Iar Iisus a zis: Nu-l opriți, că nu este nimeni care să facă minuni în numele meu și să poată degrab să mă grăiască de rău.

40. Căci cine nu este împotriva noastră, este pentru noi.

41. Și cine vă va da să beți un pahar de apă în numele meu, că ai lui Hristos sunteți, amin grăiesc vouă, nu-și va pierde plata sa.

42. Și cine va sminti pe unul din acești mici, care cred în mine, mai bine i-ar fi de și-ar lega de gât o piatră de moară și s'ar arunca în mare.

43. Și de te smintește mâna ta, taie-o, că mai bine îți este ciung să intri în viață, decât amândouă mâinile având, să te duci în gheena focului,

44. Unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge.

45. Și de te smintește piciorul tău, taie-l, că mai bine îți este să intri în viață șchiop, decât amândouă picioarele având, să fii aruncat în gheena focului.

46. Unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge.

47. Și de te smintește ochiul tău, scoate-l, că mai bine îți este cu un ochiu să intri în împărăția lui Dumnezeu, decât amândoi ochii având, să fii aruncat în gheena focului.

48. Unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge.

49. Căci fiecare cu foc se va săra și orice jertfă cu sare se va săra.

50. Bun lucru este sarea, dar dacă sarea își pierde puterea, cu ce o veți dregge? Aveți sare în voi și pace unii cu alții.

Despre despărțirea soților. Iisus binecuvintează pe copii. Tânărul bogat. A treia vestire a patimilor. Fiii lui Zevedeu. Bartimeu orbul.

10. 1. Și sculându-se de acolo, a venit în hotarele Iudeii pe cealaltă parte de Iordan și iarăși s'au adunat mulțimile la el

și iarăși le învăța ca de obicei.

2. Și apropiindu-se farisei, îl întrebau, ispitindu-l, dacă se cade bărbatului să-și lase femeia.

3. Iar el răspunzând, le-a zis: Ce v'a poruncit Moise?

4. Iar ei au zis: Moise a dat voie să-i scrie carte de despărțire și s'o lase.

5. Și răspunzând Iisus, le-a zis: După învățarea inimii voastre v'a scris porunca aceasta;

6. Dar din începutul făpturii un bărbat și o femeie a făcut Dumnezeu.

7. «De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va alipi de femeia sa,

8. Și vor fi amândoi un trup», așa că nu mai sunt doi, ci un trup.

9. Deci, ceea ce a unit Dumnezeu, omul să nu despartă.

10. Și în casă iarăși l-au întrebat ucenicii despre aceasta,

11. Și le-a zis: Oricine își va lăsa femeia și va lua alta, păcătuiește cu ea.

12. Și femeia de-și va lăsa bărbatul și se va mărita cu altul, păcătuiește.

13. Și aduceau la el copii, ca să se atingă de el, iar ucenicii certau pe cei ce îi aduceau.

14. Iar Iisus văzând, s'a supărat și le-a zis: Lăsați

copiii să vină la mine și nu-i opriți, că a unora ca aceștia este împărăția lui Dumnezeu.

15. Amin grăiesc vouă: Cine nu va primi împărăția lui Dumnezeu ca un copil, nu va intra în ea.

16. Și luându-i în brațe, i-a binecuvântat, punându-și mâinile peste ei.

17. Și ieșind el în drum, a alergat la el unul și, înghenunchind înaintea lui, îl întreba, zicând: Învățătorule bun, ce să fac ca să mostenesc viața veșnică?

18. Iar Iisus i-a zis: Ce îmi zici bun? Nimeni nu este bun, decât unul Dumnezeu.

19. Știi poruncile? Să nu faci desfrânări, să nu uicizi, să nu furi, să nu măturisești strâmb, să nu înșeli, cinstește pe tatăl tău și pe mama ta.

20. Iar el răspunzând, i-a zis: Învățătorule, toate acestea le-am păzit din tinerețele mele.

21. Iar Iisus căutând la el, cu drag, i-a zis: Una însă îți lipsește: Mergi, vinde tot ce ai și dă săracilor, și vei avea comoară în cer, și luându-ți crucea, vino de-mi urmează mie.

22. Iar el întristându-se de cuvântul acesta, s'a dus mâhnit, pentru că avea bogății multe.

23. Și Iisus uitându-se împrejur, a zis ucenicilor

săi: Cât de greu vor intra cei avuți în împărăția lui Dumnezeu!

24. Iar ucenicii erau uimiți de cuvintele lui. Dar Iisus, iarăși vorbind, le-a zis: Fiilor, cât de greu este celor ce se încred în avuții să intre în împărăția lui Dumnezeu!

25. Mai lesne este cămilei să treacă prin urechile acului, decât bogatului să intre în împărăția lui Dumnezeu.

26. Iar ei mai mult se mirau, zicând unul către altul: Și cine poate să se mântuiască?

27. Și Iisus căutând la ei, le-a zis: La oameni este cu neputință, dar nu la Dumnezeu; căci la Dumnezeu toate sunt cu putință.

28. Și a început Petru să-i zică: Iată, noi am lăsat toate și ți-am urmat.

29. Iar Iisus răspunzând, a zis: Amin grăiesc vouă: Nimeni nu este care și-a lăsat casă, sau tată, sau mamă, sau frați sau surori sau copii, sau țarină, pentru mine și pentru Evanghelie.

30. Și să nu ia înșutit acum în vremea aceasta de prigoniri case și frați și surori și tată și mamă și copii și holde și țarine, iar în veacul ce va să vină viecea veșnică,

31. Și mulți dintâi vor

fi pe urmă și de pe urmă întâi.

32. Și erau pe cale suindu-se la Ierusalim, și Iisus mergea înaintea lor. Și ei erau uimiți și mergând după el erau înfricoșați.

33. Și luând iarăși pe cei doisprezece, a început să le spună cele ce erau să i se întâmple: Iată, ne suim la Ierusalim și Fiul Omului va fi dat mai-marilor preoților și cărturarilor și-l vor osândi la moarte și-l vor da păgânilor.

34. Și-l vor batjocori și-l vor biciui și-l vor scuipa și-l vor omori și a treia zi va învia.

35. Și au venit la el Iacov și Ioan, fiii lui Zevedeu, zicând: Învățătorule, voim ca ceea ce-ți vom cere să ne faci.

36. Iar el le-a zis: Ce voiți să vă fac?

37. Iar ei i-au zis: Dă-ne să ședem unul de-a dreapta ta și altul de-a stânga ta, întru slava ta.

38. Iar Iisus le-a zis: Nu știți ce cereți. Puteți să beți paharul pe care îl beau eu și cu botezul cu care mă botez eu să vă botezați?

39. Iar ei au zis: Putem. Iar Iisus le-a zis: Paharul pe care eu îl beau, cu adevărat îl veți bea și cu bo-

tezul cu care mă botez eu, vă veți boteza,

40. Dar a ședea de-a dreapta mea și de-a stânga mea, nu este al meu să dau, ci celor pentru care s'a pregătit.

41. Și auzind cei zece, au început a se mânia pe Iacov și pe Ioan,

42. Iar Iisus chemându-i, le-a zis: Știți că cei ce se socotesc căpetenii ale popoarelor domnesc peste ele și cei mari ai lor le stăpânesc;

43. Dar între voi nu va fi așa, ci care va vrea să fie mai mare între voi, să vă fie slugă,

44. Și care va vrea să fie între voi întâiu, să fie tuturor slugă;

45. Că și Fiul Omului n'a venit ca să i se slujească, ci ca să slujească el și să-și dea sufletul răscumpărare pentru mulți.

46. Și au venit în Ierihon. Și ieșind din Ierihon, el și ucenicii lui și mulțime destulă, Bartimeu orbul, fiul lui Timeu, ședea lângă drum cerșind,

47. Și auzind că este Iisus Nazarineanul, a început să strige și să zică: Iisuse, Fiul lui David, miluește-mă!

48. Și mulți îl certau, ca să tacă, iar el cu mult mai vărtos striga: Fiul lui David, miluește-mă!

49. Și stând Iisus, a zis:

Chemati-l. Și au chemat pe orb zicându-i: Indrăsnește; Scoală-te. Te chiamă.

50. Iar el lepădându-și haina, s'a sculat și a venit la Iisus.

51. Și vorbindu-i Iisus, i-a zis: Ce voiești să-ți fac? Iar orbul i-a zis: Învățătorule, să văd.

52. Iar Iisus i-a zis: Mergi. Credința ta te-a mântuit. Și îndată a văzut și urma lui Iisus pe cale.

Intrarea în Ierusalim. Smochinul neroditor. Curățirea templului. Puterea credinței. Botezul lui Ioan.

11 1. Și când s'au apropiat de Ierusalim, la Betfaghe și la Betania, spre muntele Măslinilor, a trimis pe doi din ucenicii săi

2. Și le-a zis: Mergeți în satul dinaintea voastră și intrând în el, îndată veți afla un mânz legat, pe care nimeni din oameni n'a șezut. Deslegându-l, aduceți-l.

3. Și de vă va zice cineva: De ce faceți aceasta, spuneți că Domnul are trebuință de el și numaidecât îl va trimite aici.

4. Deci au mers și au aflat mânzul legat lângă ușă afară la răspântie, și l-au deslegat.

5. Iar unii din cei ce stau acolo, au zis: Ce fa-

ceți? De ce deslegați mânzul?

6. Iar ei le-au răspuns precum le poruncise Iisus, și i-au lăsat.

7. Și au adus mânzul la Iisus și și-au pus pe el hainele și Iisus a șezut deasupra.

8. Și mulți așterneau veșmintele lor pe cale, iar alții tăiau ramuri și le așterneau pe cale.

9. Și cei ce mergeau înainte și cei ce veneau pe urmă strigau, zicând: Osana! Binecuvântat este cel ce vine în numele Domnului.

10. Binecuvântată este împărăția ce vine, a părintelui nostru David! Osana întru cei de sus!

11. Și a intrat Iisus în Ierusalim și în templu și privind toate și vremea fiind în de seară, a ieșit la Betania cu cei doisprezece.

12. Iar a doua zi ieșind ei din Betania, el a flămânzit,

13. Și văzând un smochin de departe, având frunze, a mers să vadă de va afla ceva în el, și venind la el, n'a aflat nimic decât frunze, că încă nu era vremea smochinelor.

14. Și a zis Iisus: Nimeni să nu mai mănânce rod din tine în veac. Și ucenicii lui auzeau.

15. Și a venit la Ierusalim și intrând Iisus în tem-

plu, a început să dea afară pe cei ce vindeau și cumpărau în templu și mesele schimbătorilor de bani și scaunele celor ce vindeau porumbiei le-a răsturnat,

16. Și nu lăsa să treacă cineva vreun lucru prin templu,

17. Și-i învăța zicând: Nu este scris: «Casa mea, casă de rugăciune se va chema la toate neamurile?» Iar voi ați făcut-o peșteră de tâlhari.

18. Și au auzit mai-marii preoților și cărturarii și cântau cum să-l piardă, căci se temeau de el, pentru că toată mulțimea era uimită de învățătura lui.

19. Și când s'a făcut seară, a ieșit afară din cetate.

20. Și a doua zi trecând pe acolo, a văzut smochinul uscat din rădăcină,

21. Și aducându-și aminte Petru, i-a zis: Învățătorule, iată smochinul pe care l-ai blestemat, s'a uscat.

22. Și răspunzând Iisus, le-a zis: Aveți credință în Dumnezeu,

23. Căci amin grăiesc vouă, că cel ce ar zice muntelui acestuia: Ridică-te și aruncă-te în mare și nu se va îndoi în inima sa, ci va crede că cele ce zice vor fi, va fi lui orice va zice.

24. De aceea vă zic: Toa-

te câte cereți, rugându-vă, credeți că veți lua și le veți avea.

25. Și când stați de vă rugați, iertați orice aveți împotriva cuiva, ca și Tatăl vostru cel din ceruri să vă ierte greșalele voastre;

26. Iar dacă voi nu iertați, nici Tatăl vostru cel din ceruri, nu va ierta greșalele voastre.

27. Și au venit iarăși la Ierusalim și umblând el prin templu, mai-marii preoților au venit la el și cărturarii și bătrânii,

28. Și i-au zis: Cu ce putere faci acestea? Și cine ți-a dat puterea aceasta ca să faci acestea?

29. Iar Iisus le-a zis: Vă voi întreba și eu un cuvânt și să-mi răspundeți și vă voi spune și eu cu ce putere fac acestea:

30. Botezul lui Ioan era din cer sau dela oameni? Răspundeți-mi.

31. Și chibzuiau între ei, zicând: De vom zice: Din cer, va zice: Pentru ce dar n'ați crezut lui?

32. De vom zice: Dela oameni, ne temem de popor, căci toți cred că Ioan a fost prooroc.

33. Și răspunzând, au zis lui Iisus: Nu știm. Și Iisus răspunzând, le-a zis: Nici eu nu vă spun cu ce putere fac acestea.

Pilda cu lucrătorii viei. Plata dajdiei. Învierea morților. Cea mai mare poruncă din lege. Al cui fiu este Hristos? Fătărnicia cărturarilor. Banul cădavei.

12. 1. Și a început să le grăiască în pilde: Un om a sădit vie și a împrejmuit-o cu gard și a săpat groapă sub teacă și a zidit turn și a dat-o lucrătorilor și s'a dus departe.

2. Și la vreme a trimis o slugă la lucrători, ca să ia dela ei din rodul viei,

3. Iar ei prinzându-l, au bătut-o și au trimis-o cu mâna goală.

4. Și iarăși a trimis altă slugă. Și pe aceea bătându-o cu pietre, i-au spart capul și i-au dat drumul cu ocară.

5. Și iarăși a trimis alta. Și pe aceea au omorât-o, și multe altele: pe unele bătându-le, pe altele ucizându-le.

6. Deci având încă un fiu al său iubit, l-a trimis și pe el cel din urmă la ei, zicând: Se vor rușina de fiul meu,

7. Iar acei lucrători văzându-l venind, au zis între ei: Acesta este moștenitorul. Veniți să-l ucidem și moștenirea lui va fi a noastră.

8. Și prinzându-l l-au ucis și l-au aruncat afară din vie.

9. Deci ce va face stăpânul viei? Va veni și va pierde pe lucrători, iar via o va da altora.

10. Au nici scriptura aceea n'ați citit? «Piatra pe care n'au luat-o în seamă ziditorii, aceasta a ajuns în capul unghiului;

11. Dela Doranul s'a făcut aceasta și este minunată în ochii noștri».

12. Și cântau să-l prindă, dar se temeau de mulțime, căci au înțeles că împotriva lor zisese pilda și lăsându-l s'au dus.

13. Și au trimis la el pe unii din farisei și din Irodiani, ca să-l prindă în cuvânt;

14. Iar ei venind, i-au zis: Învățătorule, știm că adevărat ești și nu-ți este teamă de nimeni, că nu cauți la fața oamenilor, ci într'adevăr calea lui Dumnezeu înveți. Se cade să dăm dajdie Cezarului, sau nu? Să dăm, ori să nu dăm?

15. Dar el știind fătărnicia lor, a zis: Ce mă ispititi? Aduceți-mi un dinar să-l văd.

16. Și i-au adus. Și i-a întrebat Iisus: Al cui este acest chip și scrisul de pe el? Și ei au zis: Ale Cezarului.

17. Și răspunzând Iisus, le-a zis: Dați Cezarului cele ale Cezarului și lui Dumnezeu cele ale lui Dumnezeu.

zeu. Și s'au minunat de el.

18. Și au venit la el săduceii, care zic că nu este înviere și-l întrebau, zicând:

19. Învățătorule, Moise ne-a lăsat scris, că de va muri fratele cuiva și-i va rămânea femeia fără copii, să ia fratele său pe femeia lui și să ridice fratelui său urmași.

20. Au fost deci șapte frați și cel dintâi și-a luat femeie și murind n'a lăsat urmași.

21. Și a luat-o al doilea și a murit și nici acela n'a lăsat urmași. Tot așa și al treilea.

22. Și au luat-o toți șapte și n'au lăsat urmași. În urma tuturor a murit și femeia.

23. Deci la înviere, când vor învia, a căruia dintre ei va fi femeia, căci toți șapte au avut-o de soție?

24. Și răspunzând Iisus, le-a zis: Oare nu pentru aceasta rătăciți, că greșiți neștiind Scripturile nici puterea lui Dumnezeu?

25. Căci când vor învia din morți, nici nu se însoară nici nu se mărită, ci vor fi ca îngerii din ceruri.

26. Iar despre morți, că înviază, au n'ați citit în cartea lui Moise, cum i-a grăit Dumnezeu din rug, zicând: «Eu sunt Dumne-

zeul lui Avraam și Dumne-

zeul lui Isaac și Dumnezeu lui Iacov?»

27. Dumnezeu nu este al celor morți, ci al celor vii. Deci voi mult rătăciți.

28. Și apropiindu-se unul din cărturari, care îi auzise vorbind și văzând că bine le-a răspuns, l-a întrebat: Care poruncă este întâia dintre toate?

29. Iar Iisus i-a răspuns, că întâia este: «Ascultă, Israile: Domnul Dumnezeuul nostru, este singurul Domn»

30. Și: «Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta și din tot sufletul tău și din tot cugetul tău și din toată puterea ta». Aceasta este cea dintâi poruncă.

31. Iar a doua asemenea, este aceasta: «Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși». Mai mare de cât acestea, nu este altă poruncă.

32. Și i-a zis cărturarul: Bine, Învățătorule. Adevărat ai grăit că unul este Dumnezeu și nu este altul afară de el.

33. Și a-l iubi pe el din toată inima și din tot cugetul și din tot sufletul și din toată puterea și a iubi pe aproapele ca pe sine însuși, este mai mult decât toate arderile de tot și jertfele.

34. Iar Iisus văzând că înțelept a răspuns, i-a

zis: Nu ești departe de împărăția lui Dumnezeu. Și nimeni nu mai îndrăsnea să-l întrebe.

35. Și învățând Iisus în templu, zicea: Cum zic cărturarii că Hristos este Fiul lui David?

36. Căci însuși David a zis înșuflat de Duhul Sfânt: «Zis-a Domnul Domnului meu: Șezi de-a dreapta mea, până ce voi pune pe vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale».

37. Deci, însuși David îl numește pe el Domn. De unde dar este fiul lui? Și marea mulțime îl asculta cu plăcere.

38. Și le zicea în învățătura sa: Feriți-vă de cărturari, cărora le place să se plimbe în veșminte lungi și să li se plece lumea în piețe,

39. Și să stea în băncile dintâi în sinagogi și în capul mesei la ospete,

40. Care mănâncă văduvelor casele și cu fățărnicie îndelung se roagă. Aceștia mai grea osândă vor lua.

41. Și șezând Iisus în fața cutiei templului, privea cum aruncă mulțimea bani în cutie. Și mulți bogati aruncau mult.

42. Și venind o văduvă săracă, a aruncat doi bani, adică un codrant.

43. Și chemând pe neceicii săi, le-a zis: Amin

grăiesc vouă, că această văduvă săracă a aruncat în cutie mai mult decât toți ceilalți.

44. Căci toți au aruncat din prisosul lor, iar ea din sărăcie, a aruncat tot ce avea, tot din ce trăia.

*Dărâmarea Ierusalimului.
Sfârșitul lumii.*

13 1. Și ieșind el din templu, i-a zis unul din ucenicii săi: Învățătorule, privește ce fel de pietre și de zidiri!

2. Și răspunzând Iisus, i-a zis: Vezi aceste mari zidiri? Nu va rămânea din ele piatră peste piatră, care să nu se risipească.

3. Și șezând pe muntele Măslinilor, în preajma templului, l-au întrebat pe el deosebi Petru și Iacov și Ioan și Andrei:

4. Spune nouă, când vor fi acestea? Și care va fi semnul, când va fi să se împlinească toate acestea?

5. Iar Iisus răspunzând, a început să le spună: Lu-ați seama să nu vă amăgească cineva,

6. Că mulți vor veni în numele meu, zicând: Eu sunt Hristos și pe mulți vor amăgi,

7. Iar când veți auzi de războaie și de svonuri de războaie, să nu vă spăimântați, că trebuie să fie acestea, dar încă nu va fi sfârșitul.

8. Și se va ridica neam peste neam și împărăție peste împărăție și vor fi cutremure pe alocuri și foamete și turburări. Acestea sunt începutul durerilor.

9. Luați seama la voi înșivă, căci vă vor da în sinedrii și în sinagogi veți fi bătuiți și înaintea domnilor și a împăraților veți sta pentru mine, spre mărturie lor.

10. Ci mai întâi trebuie să se propoveduiască Evanghelia la toate neamurile.

11. Iar când vă vor duce să vă dea să nu vă îngrijiți de mai înainte ce veți grăi, ci ceea ce vi se va da în acel ceas, aceea să grăiți: Că nu voi sunteți cei ce veți grăi, ci Duhul Sfânt.

12. Atunci va da frate pe frate la moarte și tată pe fiu și se vor secula copiii asupra părinților și-i vor omori.

13. Și veți fi urâți de toți pentru numele meu, dar cel ce va răbda până în sfârșit, acela se va mântui.

14. Și când veți vedea urciunea pustiirii, cea prezisă de Daniil prorocul, stând unde nu se cade (cine citește să înțeleagă), atunci cei ce vor fi în Iudeia, să fugă la munți,

15. Și cel ce pe acopo-

riș să nu se coboare în casă, nici să intre ca să ia ceva din casa sa,

16. Și cel ce va fi în țarină să nu se întoarcă înapoi ca să-și ia haina,

17. Dar voi celor ce vor avea în pânțele și celor ce vor alăpta în zilele acelea!

18. Ci rugați-vă să nu fie fuga voastră iarna,

19. Căci va fi în zilele acelea necaz, cum n'a fost până acum dela începutul făpturii, pe care a zidit-o Dumnezeu și nici nu va mai fi.

20. Și de n'ar fi scurtaț Dumnezeu zilele acelea, n'ar mai scăpa niciun trup, dar pentru cei aleși, pe care i-a ales, a scurtaț zilele acelea.

21. Atunci de vă va zice cineva: Iată aici este Hristos, sau iată acolo, să nu credeți,

22. Căci se vor secula Hristoși mincinoși și proroci mincinoși și vor face semne și minuni, ca să înșele, de va fi cu putință, și pe cei aleși,

23. Iar voi luați seama. Iată mai înainte v'am spus toate.

24. Și în zilele acelea, după necazul acela, soarele se va întunece și luna nu-și va mai da lumina ei

25. Și stelele vor cădea din cer și puterile din ceruri se vor clătina,

26. Atunci vor vedea pe Fiul Omului venind în nori, cu putere multă și cu slavă.

27. Și atunci va trimite pe îngerii săi și va aduna pe aleșii săi din cele patru vânturi, dela marginea pământului până la marginea cerului.

28. Iar dela smochin învâțați pildă: Când ramura lui este fragedă și înfrunzește, știți că aproape este vara.

29. Așa și voi, când veți vedea acestea împlinindu-se, să știți că el este aproape lângă uși.

30. Amin grăiește vouă, că nu va trece neamul acesta, până nu vor fi toate acestea.

31. Cerul și pământul vor trece, iar cuvintele mele nu vor trece.

32. Iar de ziua sau de ceasul acela nimeni nu știe, nici îngerii din cer, nici Fiul, ci numai Tatăl.

33. Luați aminte, priveghiați și vă rugați, căci nu știți când va fi vremea aceea.

34. Este ca un om plecat departe, care lăsându-și casa și dând slugilor puterea și ficărcia lucrul său, a poruncit portarului să vegheze.

35. Priveghiați dar, căci nu știți când va veni stăpânul casei: seara, ori la

miezul nopții, ori la cântatul cocoșilor, ori dimineața,

36. Ca nu cumva venind fără de veste, să vă afle dormind.

37. Iar ceea ce zic vouă, tuturor zic: Priveghiați!

Ungerea cu mir din Betania. Cina cea de taină. Vânzarea. Ghetsemane. Prinderea și ducerea lui Iisus la Caiafa. Lepădarea lui Petru.

14 1. Și după două zile erau Paștele și Azimile și cântau mai-marii preoților și cărturarii, cum să-l prindă cu viclesug, ca să-l omoare.

2. Dar ziceau: Nu la praznic, ca să nu fie turburare în popor.

3. Și fiind el în Betania, în casa lui Simon leprosul și sezând la masă, a venit o femeie având un alabastru cu mir de nard curat, de mare preț, și spărgând vasul a turnat mirul pe capul lui.

4. Și erau unii mâhniți în cugetul lor, zicând: Pentru ce s'a făcut această risipă de mir?

5. Căci se putea vinde cu mai mult de trei sute de dinari și să se dea săracilor. Și murmurau împotriva lui.

6. Iar Iisus a zis: Lăsați-o. De ce îi faceți supă-

rare? Că bun lucru a făcut cu mine.

7. Căci pe săraci pururea îi aveți cu voi și ori-când voți, puteți să le faceți bine, dar pe mine nu mă aveți pururea.

8. Ea ce a avut de făcut, a făcut: mai dinainte a apucat să ungă trupul meu spre îngropare.

9. Amin grăiesc vouă: Ori unde se va propovedui Evanghelia aceasta, în toată lumea, se va povesti și ce a făcut ea, spre pomenirea ei.

10. Și Iuda Iscariotul, unul din cei doisprezece, s'a dus la mai-marii preoților, ca să vândă pe Iisus.

11. Iar ei auzind, s'au bucurat și au făgăduit să-i dea bani. Și el căuta, vreme cu prilej, să-l dea lor.

12. Și în ziua cea dintâi a Azimilor, când jertfiau mielul de Paște, i-au zis uceniciei săi: Unde v iești ca mergând, să gătim să mănânci Paștele?

13. Și a trimis doi din uceniciei săi și le-a zis: Duceți-vă în cetate și vă va întâmpina un omducând un vas de lut cu apă. Mergeți după el.

14. Și unde va intra, ziceți stăpânului casei: În-vățătorul zice: Unde este camera în care să mănânc Paștele cu uceniciei mei?

15. Și el vă va arăta o încăpere mare sus, aster-

nută, gata. Acolo pregătiți-l.

16. Și au ieșit uceniciei lui și au venit în cetate și au aflat precum le zisese și au pregătit Paștele.

17. Și făcându-se seară, a venit cu cei doisprezece,

18. Și șezând ei și măn-când, le-a zis Iisus: Amin grăiesc vouă, că unul din voi, care mănâncă cu mine, va să mă vândă;

19. Iar ei au început să se întristeze și să zică unul câte unul: Nu cumva sunt eu?

20. Iar el răspunzând, le-a zis: Unul din cei doisprezece, care întinge cu mine în blid.

21. Ci Fiul Omului merge precum este scris despre el, dar vai omului aceluia, prin care Fiul Omului se vinde! Bine ar fi fost de omul acela, de nu s'ar fi născut.

22. Și măn-când ei, a luat Iisus pâine și binecuvântând, a frânt și le-a dat și a zis: Luați, mâncați, aceasta este trupul meu.

23. Și luând paharul, mulțumind, le-a dat și au băut din el toți.

24. Și le-a zis: Acesta este sângele meu, al legii celei noi, care pentru mulți se varsă.

25. Amin grăiesc vouă, că de acum nu voi mai bea din rodul viței, până în ziua aceea, când îl voi

bea nou în împărăția lui Dumnezeu.

26. Și după ce au cântat laude, a ieșit la muntele Măslinilor,

27. Și a zis Iisus: Toți vă veți lepăda de mine în noaptea aceasta, că scris este: «Bate-voiu păstorul și se vor risipi oile»;

28. Dar după ce voi în-via, voi merge mai înainte de voi în Galileia,

29. Iar Petru i-a zis: Chiar dacă toți se vor lepăda, eu nu.

30. Și i-a zis Iisus: Amin grăiesc ție, că tu astăzi, în noaptea aceasta, mai înainte de a cânta cocoșul de două ori, de trei ori te vei lepăda de mine.

31. Iar el cu mult mai vărtos zicea: De ar fi să și mor cu tine, nu mă voi lepăda de tine. Asemenea ziceau toți.

32. Și au venit la un loc, al cărui nume este Ghetsemane, și a zis ucenicilor săi: Ședeți aici până mă voi ruga.

33. Și a luat cu sine pe Petru și pe Iacov și pe Ioan și a început să se înspăimânte și să se turbure,

34. Și le-a zis: Intristat este sufletul meu până la moarte. Rămâneți aici și priveghiați.

35. Și mergând puțin mai înainte, a căzut cu fața la pământ și se ruga, că de

este cu puțină, să treacă dela el ceasul acela.

36. Și zicea: Părinte, toate îți sunt cu puțină. De-părtează dela mine paharul acesta, dar fie nu ce voiesc eu, ci ce v iești tu.

37. Și a venit și i-a găsit dormind, și a zis lui Petru: Simone, dormi? Nu putuși să priveghezi un ceas!

38. Priveghiați și vă rugați, ca să nu intrați în ispită, căci duhul este veghetor, iar trupul neputincios.

39. Și iarăși mergând s'a rugat, același cuvânt zicând.

40. Și întorcându-se, i-a aflat iarăși dormind, căci ochii lor erau îngreuiți și nu știau ce să-i răspundă.

41. Și a venit a treia oară și le-a zis: Dormiți de acum și vă odihniți! Destul este! A sosit ceasul: Iată, Fiul Omului este dat în mâinile păcătoșilor.

42. Sculați-vă să mergeți: Iată, cel ce m'a vândut s'a apropiat.

43. Și îndată, încă vorbind el, a venit Iuda, unul din cei doisprezece, și cu el gloată multă cu săbii și cu bete, dela mai-marii preoților și dela cărturari și dela bătrâni,

44. Iar cel ce îl vându-se, le dăduse semn, zicând: Pe care-l voi săruta, ace-

la este. Prindeți-l și duceți-l sub pază.

45. Și venind îndată și apropiindu-se de el, i-a zis: Învățătorule! Și l-a sărutat.

46. Iar ei au pus mâinile pe el și l-au prins.

47. Și unul din cei ce stau lângă el, scoțând sabia, a lovit pe sluga marelui preot și i-a tăiat o ureche.

48. Și răspunzând Iisus, le-a zis: Ca la un tâlhar ați ieșit cu săbii și cu bețe să mă prindeți!

49. În toate zilele am fost la voi în templu, învățând și nu m'ați prins. Dar acestea sunt ca să se împlinească Scripturile.

50. Și lăsându-l ucenicii, au fugit toți,

51. Iar un tânăr mergea după el, înfășurat într'un giulgiu pe trupul gol, și l-au prins tinerii,

52. Iar el, lăsând giulgiul, a fugit gol.

53. Și au dus pe Iisus la marele preot și s'au adunat la el toți mai-marii preoților și bătrânii și cărturarii,

54. Iar Petru de departe a mers după el, până înăuntru în curtea marelui preot și sedea împreună cu slugile încălzindu-se la foc.

55. Iar mai-marii preoților și tot sinedriul căutau împotriva lui Iisus mărtu-

rie, ca să-l omoare și nu aflau.

56. Căci mulți mărturiseau mincinos împotriva lui și mărturiile nu se potriveau.

57. Și ridicându-se unui, mărturiseau strâmb împotriva lui, zicând:

58. Noi l-am auzit zicând: Dărâma-voi acest templu făcut de mână și în trei zile altul, nefăcut de mână, voi zidi.

59. Și nici așa nu era la fel mărturia lor.

60. Și sculându-se în mijlocul sinedriului marele preot, a întrebat pe Iisus, zicând: Nu răspunzi nimic la ce mărturisese aceștia împotriva ta?

61. Iar el tăcea și nu răspundea nimic. Iarăși l-a întrebat marele preot și i-a zis: Tu ești Hristos, Fiul Celui binecuvântat?

62. Iar Iisus a zis: Eu sunt și veți vedea pe Fiul Omului șezând de-a dreapta puterii și venind pe norii cerului.

63. Iar marele preot rupându-și hainele, a zis: Ce ne mai trebuiește martori?

64. Ați auzit hula. Ce vi se pare? Iar ei toți l-au socotit vinovat de moarte.

65. Și au început unui să-l scuipe și să-i acopere fața și să-i dea pumni și să-i zică: Ghicește cine te-a lovit? Și slujitorii îl băteau cu palmele.

66. Și fiind Petru jos în curte, a venit una din slujnicile marelui preot,

67. Și văzând pe Petru încălzindu-se, a zis, uitându-se la el: Și tu erai cu Iisus Nazarineanul.

68. Iar el s'a lepădat, zicând: Nu știu, nici nu pricep ce zici. Și a ieșit afară înaintea curții și a cântat cocoșul.

69. Iar slujnica văzându-l iarăși, a început să zică celor de față, că și acesta este dintre ei. Iar el iarăși s'a lepădat.

70. Și peste puțin, cei ce stau de față au zis lui Petru: Adevărat dintre ei ești, căci ești Galileian și graiul tău se aseamănă.

71. Iar el a început să se blesteme și să se jure, zicând: Nu cunosc pe omul acesta de care ziceți.

72. Și îndată a cântat cocoșul a doua oară. Și și-a adus aminte Petru de cuvântul pe care i-l spusese Iisus: Mai înainte de a cânta cocoșul de două ori, de trei ori te vei lepăda de mine. Și aruncându-se cu fața la pământ, a plâns.

Iisus înaintea lui Pilat. Judecarea, osândirea, răstignirea și îngroparea sa.

1. Și îndată dimineața, mai-marii preoților sfat făcând cu bătrânii și cu cărturarii și tot sinedriul și legând pe Iisus.

l-au dus și l-au dat lui Pilat.

2. Și l-a întrebat Pilat: Tu ești împăratul Iudeilor? Iar el răspunzând, i-a zis: Tu zici.

3. Iar mai-marii preoților îl învinuiau de multe.

4. Și Pilat îl întreba, zicând: Nu răspunzi nimic? Iată câte spun împotriva ta.

5. Iar Iisus nimic n'a mai răspuns, încât se mira Pilat.

6. Iar la praznicul Paștelui le slobozea un întemnițat, pe care îl cereau.

7. Și era unul numit Baraba, închis împreună cu niște răsculați, care în răsccoală făcuserăucidere.

8. Și gloata strigând, a început să ceară să le dea cum făcea totdeauna.

9. Iar Pilat le-a răspuns, zicând: Voiți să vă slobozesc pe împăratul Iudeilor?

10. Căci știa că din ură îl dăduseră mai-marii preoților.

11. Iar mai-marii preoților au îndemnat gloata, ca mai vartos să ceară pe Baraba să-l slobozească.

12. Iar Pilat răspunzând, iarăși le-a zis: Dar ce voți să fac cu cel pe care îl numiți împăratul Iudeilor?

13. Ei iarăși au strigat: Răstignește-l.

14. Iar Pilat le-a zis:

Dar ce rău a făcut? Iar ei mai vărtos strigau: Răstignește-l.

15. Și Pilat vrând să facă pe voia gloatei, a slobozit pe Baraba, iar pe Iisus biciuindu-l, l-a dat să se răstignească.

16. Iar ostașii l-au dus înăuntrul curții, adică în pretoriu și au chemat toată cohorta

17. Și l-au îmbrăcat în porfiră și împletind cunună de spini, l-au pus-o pe cap.

18. Și au început să i se închine, zicând: Bucură-te, împăratul Iudeilor,

19. Și-i băteau peste cap cu o trestie și-l scuipau, și căzând în genunchi i se închinau.

20. Și după ce l-au batjocorit, l-au desbrăcat de porfiră și l-au îmbrăcat cu hainele sale și l-au dus să-l răstignească.

21. Și au silit pe un trecător care venea din țarină, Simon Cireneul, tatăl lui Alexandru și al lui Ruf, ca să-i ducă crucea.

22. Și l-au dus la locul Golgota, care se tâlmăcește: Locul Căpățânii,

23. Și-i dau să bea vin amestecat cu smirnă, iar el n'a luat.

24. Și răstignindu-l și-au împărțit hainele lui, aruncând sorți pe ele, care ce să ia.

25. Și era ceasul al treilea și l-au răstignit.

26. Și era pricina vinii lui scrisă: Împăratul Iudeilor.

27. Și împreună cu el au răstignit doi tâlhari, unul de-a dreapta și unul de-a stânga lui.

28. Și s'a împlinit Scriptura care zice: «Și cu cei fără-de-lege s'a socotit».

29. Și cei ce treceau îl huleau, elătinându-și capetele și zicând: O! Cel ce dărași templul și în trei zile îl zidești,

30. Mântuește-te pe tine însuși și coboară-te de pe cruce!

31. Asemenea și mai-marii preoților și cărturarii, bătându-și joc, zicea unul către altul: Pe alții a mântuit, pe sine nu se poate mântui!

32. Hristos împăratul lui Israil, coboară-se acum de pe cruce, ca să vedem și să credem lui. Și cei împreună cu el răstigniți, îl ocărau.

33. Iar când a fost ceasul al șaselea, întunec s'a făcut peste tot pământul până la ceasul al nouălea.

34. Și în ceasul al nouălea a strigat Iisus cu glas mare zicând: *Eloi Eloi, lama sabahani?* care se tâlmăcește: Dumnezeuul meu, Dumnezeuul meu, pentru ce m'ai părăsit?

35. Iar unii din cei ce

stan de față auzind, ziceau: Iată, pe Ilie îl strigă.

36. Și alergând unul și umplând un burete de otet și punându-l într-o trestie, îi da să bea, zicând: Lăsați să vedem, veni-va Ilie să-l coboare de pe cruce?

37. Iar Iisus scoțând strigăt mare, și-a dat duhul.

38. Și catapoteasma templului s'a sfâșiat în două, de sus până jos.

39. Și văzând sutașul, care sta în fața lui, că așa strigând și-a dat duhul, a zis: Cu adevărat, omul acesta Fiul lui Dumnezeu era.

40. Și erau de față și femei de departe privind, între care era și Maria Magdalena și Maria, mama lui Iacov cel mic și a lui Iosif și Salomi.

41. Care și când era el în Galileia mergeau după el și îi slujeau și multe altele, care se suiseră cu el la Ierusalim.

42. Și făcându-se seară, pentrucă era vineri, care este înaintea sâmbetei,

43. A venit Iosif din Arimateia, sfetnic ales, care era așteptând și el împărația lui Dumnezeu, și îndrăsnind, a intrat la Pilat și a cerut trupul lui Iisus.

44. Iar Pilat s'a mirat că a murit așa curând și, chemând pe sutaș, l-a întrebat de a murit de mult

45. Și aflând dela sutaș, a dăruit lui Iosif trupul.

46. Și el cumpărând giulgiu și coborîndu-l de pe cruce, l-a înfășurat în giulgiu și l-a pus într'un mormânt, care era săpat în stâncă, și a prăvălit o piatră pe ușa mormântului.

47. Iar Maria Magdalena și Maria lui Iosif priveau unde îl pun.

Învierca lui Hristos. Arătările sale. Porunca botezului. Îndălțarea la cer.

16 1. Și trecând sâmbăta, Maria Magdalena și Maria, mama lui Iacov, și Salomi, au cumpărat mirresme, ca venind să-l ungă.

2. Și în ziua întâia a săptămânii, foarte de dimineață, când răsărea soarele, au venit la mormânt

3. Și zicea una către alta: Cine ne va prăvăli piatra dela ușa mormântului?

4. Și ridicându-și ochii, au văzut piatra prăvălită, căci era foarte mare.

5. Și intrând în mormânt, au văzut un tânăr sezând în partea dreaptă, îmbrăcat în veșmânt alb, și s'au spăimântat,

6. Iar el le-a zis: Nu vă spăimântați. Căutați pe Iisus Nazarineanul, cel răstignit? A înviat! Nu este

aici. Iată locul unde fusese pus.

7. Ci mergeți de spuneți ucenicilor lui și lui Petru, că va merge mai înainte de voi în Galileia. Acolo îl veți vedea, precum v'a zis.

8. Și ieșind, au fugit de la mormânt, că erau cuprinse de frică și de uimire și nimănui nimic n'au spus, căci se temeau.

9. Iar după ce a înviat Iisus, dimineața, în ziua dintâi a săptămânii (duminică), s'a arătat întâi Mariei Magdalene, din care scosese șapte draci.

10. Aceea mergând, a vestit pe cei ce fuseseră cu el, care plâneau și se tănguiau.

11. Și aceia auzind că el este viu și a fost văzut de ea, n'au crezut.

12. După aceea s'a arătat în altă înfățișare la doi din ei, care mergeau la o țarină,

13. Și aceia mergând, au spus celorlalți, dar nici altora n'au crezut.

14. Iar după aceea se-

zând ei, cei unsprezece, li s'a arătat și a imputat necredinței și împietririi inimii lor, că n'au crezut celor ce l-au văzut că a înviat.

15. Și le-a zis: Mergeți în toată lumea și propoveduiți Evanghelia la toată făptura;

16. Cel ce va crede și se va boteza se va mântui, iar cel ce nu va crede se va osândi.

17. Iar celor ce vor crede, aceste semne vor urma: în numele meu draci vor scoate, în limbi noi vor grai,

18. Serpi vor lua în mână și chiar de vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma, peste bolnavi mâinile își vor pune și se vor însănătoși.

19. Deci Domnul, după ce a vorbit cu ei, s'a înălțat la cer și a șezut de-a dreapta lui Dumnezeu.

20. Iar ei ieșind au propovedit pretutindeni, Domnul ajutându-le și întărind cuvântul prin semnele ce urmau. Amin.

SFÂNTA EVANGHELIE DELA LUCA

Vestirea nașterii lui Ioan Botezătorul. Bunavestire. Sf. fecioară Maria și Elisaveta. Nașterea lui Ioan. Zaharia proorocște.

1. Deoarece mulți s'au încercat să alcătuiască o istorisire despre faptele ce s'au adevărit între noi,

2. Precum ne-au împărtășit cei ce dela început au fost văzători și slujitori ai Cuvântului,

3. Mi s'a părut și mie, urmând toate, cu deamă-nuntul dela început, pe rând să ți le scriu, puter-nice Teofile,

4. Ca să cunoști temeinicia învățăturilor pe care le-ai primit.

5. Fost-a în zilele lui Irod, regele Iudeii, un preot oarecare cu numele Zaharia, din clasa proorocască a lui Avia, și femeia lui din fiicele lui Aron și numele ei Elisaveta.

6. Si erau amândoi drepti înaintea lui Dumnezeu, ublând fără prihană în toate poruncile și rânduielile Domnului

7. Și n'aveau copii, pentru că Elisaveta era stearpă și amândoi erau înaintați în zilele lor.

8. Și când a slujit el,

în rândul săptămânii sale, înaintea lui Dumnezeu,

9. După obiceiul preoției, a ieșit sortul să tămâieze, intrând în templul Domnului.

10. Și toată mulțimea poporului era rugându-se afară în vremea tămâierii.

11. Și i s'a arătat îngerul Domnului, stând de-a dreapta altarului tămâierii

12. Și s'a spăimântat Zaharia văzându-l, și frică a căzut peste el.

13. Iar îngerul a zis către el: Nu te teme, Zaharia, că s'a auzit rugăciunea ta și femeia ta Elisaveta îți va naște un fiu și-i vei pune numele Ioan

14. Și îți va fi bucurie și veselie și mulți se vor bucura de nașterea lui;

15. Căci va fi mare înaintea Domnului și vin și sicheră nu va bea și se va umplea de Duh Sfânt încă din pântecul mamei sale

16. Și pe mulți din fiii lui Israel va întoarce la Domnul Dumnezeu lor

17. Și va merge înaintea lui cu duhul și cu puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinților spre fii și pe cei neascultători la înțelepciunea dreptilor, ca să gătească Domnului popor pregătit.

18. Și a zis Zaharia către inger: După ce voi cunoaște aceasta? Că eu sunt bătrân și femeia mea trecută în zilele ei.

19. Și răspunzând ingerul, i-a zis: Eu sunt Gavriil, cel ce stă înaintea lui Dumnezeu și sunt trimis să grăiesc către tine și să-ți vestesc acestea;

20. Și iată, vei fi mut și nu vei putea vorbi până în ziua când vor fi acestea, pentru că n'ai crezut cuvintelor mele, care se vor împlini la vremea lor.

21. Și poporul aștepta pe Zaharia și se mira că zăbovește în templu.

22. Și ieșind el, nu putea să le vorbească și au cunoscut ei că vedenie a văzut în templu, că le făcea semne cu mâna și a rămas mut.

23. Și când s'au împlinit zilele slujbei lui, s'a dus la casa sa.

24. Iar dură zilele acestea, a rămas grea Elisaveta, femeia sa, și s'a lăsnuit cinci luni, zicând:

25. Că așa mi-a făcut Domnul în zilele în care a socotit să ridice ocară mea dintre oameni.

26. Iar în luna a șasea, trimis a fost ingerul Gavriil dela Dumnezeu în cetatea Galileii, al cărei nume era Nazaret,

27. La o fecioară logodită cu bărbat, al cărui

nume era Iosif, din casa lui David. Și numele fecioarei Maria.

28. Și intrând ingerul la ea, a zis: Bucură-te, cea plină de dar, Domnul este cu tine, binecuvântată ești tu între femei.

29. Iar ea văzând, s'a spăimântat de cuvântul lui și cugeta ce va fi însemnând urarea aceasta.

30. Și i-a zis ingerul: Nu te teme, Maria, că ai aflat har la Dumnezeu.

31. Și iată vei lua în pântec și vei naște fiu și vei chema numele lui Iisus.

32. Acesta va fi mare și Fiul Celui prea înalt se va chema și-i va da lui Domnul Dumnezeu tronul lui David, tatăl său,

33. Și va împărăți peste casa lui Iacov în veci și împărăția lui nu va avea sfârșit.

34. Și a zis Maria către inger: Cum va fi aceasta, de vreme ce nu știu de bărbat?

35. Și răspunzând ingerul, i-a zis: Duhul Sfânt se va cobori peste tine și puterea Celui prea înalt te va umbri; pentru aceasta și sfântul ce se va naște din tine, se va chema Fiul lui Dumnezeu.

36. Și iată Elisaveta, rudenia ta, și ea a zămislit fiu la bătrânețea ei și aceasta este a șasea lună

pentru ea care se chema stearpă,

37. Că la Dumnezeu nici-un lucru nu este cu neputință.

38. Și a zis Maria: Iată roaba Domnului sunt. Fie mie după cuvântul tău. Și s'a dus ingerul dela ea.

39. Și sculându-se Maria în zilele acelea, mers-a la munte cu degrabă, într'o cetate a seminției lui Iuda,

40. Și a intrat în casa lui Zaharia și a salutat pe Elisaveta.

41. Și când a auzit Elisaveta salutarea Mariei, a săltat pruncul în pântecul ei și s'a umplut de Duh Sfânt Elisaveta

42. Și a strigat cu glas mare și a zis: Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul pântecului tău.

43. Și de unde mie aceasta, ca să vină la mine maica Domnului meu?

44. Că iată, cum veni glasul salutării tale la urechile mele, a săltat pruncul cu bucurie în pântecul meu

45. Și fericită este ceea ce a crezut că se vor împlini cele spuse ei dela Domnul.

46. Și a zis Maria: 47. Mărește sufletul meu pe Domnul și duhul meu s'a bucurat de Dumnezeu, Mântuitorul meu,

48. Că a căutat spre smerenia roabei sale, că iată,

de acum mă vor fericii toate neamurile,

49. Că mi-a făcut mie mărire cel Puternic și sfânt este numele lui

50. Și mila lui în neam și în neam spre cei ce se tem de el.

51. Arătat-a tăria brațului său, risipit-a pe cei mândri în cugetul inimii lor,

52. Coborât-a pe cei puternici de pe tronuri și a înălțat pe cei smeriți,

53. Pe cei flămânzi i-a umplut de bunătați și pe cei bogați i-a scos afară deșerti,

54. Sprijinit-a pe Israel, sluga sa, ca să pomenească mila sa,

55. Precum a grăit către părinții noștri, lui Avraam și seminției lui până în veci.

56. Și a rămas Maria împreună cu ea ca trei luni și s'a întors la casa sa,

57. Iar Elisavetei i s'a împlinit vremea să nască și a născut fiu.

58. Și au auzit cei ce locuiau împrejur și rudele ei, că a mărit Domnul mila sa cu ea și se bucurau împreună cu ea.

59. Și în ziua a opta, au venit să taie împrejur pruncul și-l numeau Zaharia, după numele tatălui său.

60. Și răspunzând mama lui, a zis: Nu, ci se va chema Ioan.

61. Și au zis către ea, că nimeni nu este în rudenia ta, care să se cheme cu numele acesta.

62. Și au făcut semn tatălui lui, cum ar vrea să-l cheme.

63. Și cerând el o tăbliță, a scris, zicând: Ioan este numele lui. Și s'au mirat toți.

64. Și îndată i s'a deslegat gura și limba și vorbea, lăudând pe Dumnezeu.

65. Și a cuprins frica pe toți care locuiau împrejurul lor și în toată latura muntoasă a Iudeii s'au vestit toate cuvintele acestea.

66. Și toți care auzeau au pus în inima lor, zicând: Oare ce va fi pruncul acesta? Căci și mâna Domnului era cu el.

67. Și Zaharia, tatăl lui, s'a umplut de Duh Sfânt și a proorocit, zicând:

68. Binecuvântat fie Domnul Dumnezeu lui Israel, că a cercetat și a făcut răscumpărare poporului său.

69. Și ne-a ridicat Mântuitor puternic din casa lui David, sluga sa,

70. Precum a grăit din veac prin gura sfinților săi prooroci,

71. Că ne-a mântuit de vrăjmașii noștri și din mâna tuturor celor ce ne urăsc,

72. Făcând milă cu părinții noștri și aducându-și

aminte de legătura lui cea sfântă,

73. De jurământul cu care s'a jurat către Avraam părintele nostru,

74. Ca izbăvindu-ne din mâinile vrăjmașilor noștri,

75. Să ne dea fără frică să-i slujim, în sfințenie și în dreptate, în toate zilele vieții noastre.

76. Și tu, pruncule, prooroc al Celui prea înalt te vei chema, că vei merge înaintea feței Domnului să gătești căile sale,

77. Să dai cunoștința mântuirii poporului său pentru iertarea păcatelor lui,

78. Prin milostivirea milei Dumnezeului nostru, cu care ne-a cercetat Răsăritul cel de sus,

79. Ca să lumineze pe cei ce ședeau în întunec și în umbra morții și să îndrepteze picioarele noastre în calea păcii.

80. Iar pruncul creștea și se întărea cu duhul, și a fost în pustie până în ziua arătării sale către Israel.

Nașterea lui Iisus. Ingerii și păstorii. Tăierea împrejur. Aducerea lui Iisus la templu. Simeon și Ana. Iisus în templu la 12 ani.

2 1. Și în zilele acelea a ieșit poruncă dela Cezarul August să se înscrie toată lumea.

2. Această înscriere s'a făcut întâi pe când stăpânea în Siria Quirinus.

3. Și se duceau toți să se înscrie, fiecare în cetatea sa.

4. Și s'a suit și Iosif din Galileia, din cetatea Nazaret, în Iudeia, în cetatea lui David, care se chiamă Betleem, pentru că era din casa și din seminția lui David,

5. Să se înscrie cu Maria, cea logodită cu el, fiind grea.

6. Și pe când erau acolo, s'au împlinit zilele ca să nască.

7. Și a născut pe fiul său, cel întâiu-născut și l-a înfășat și l-a culcat în iesle, pentru că nu aveau loc în casa de oaspeți.

8. Și erau niște păstori în partea aceea stând pe câmp și făcând de strajă noaptea împrejurul turmei lor.

9. Și iată un inger al Domnului a statut înaintea lor și slava Domnului a strălucit împrejurul lor și s'au înfricoșat cu frică mare.

10. Și le-a zis ingerul: Nu vă temeți, că iată vă binevestesc bucurie mare, care va fi pentru tot poporul,

11. Că vi s'a născut astăzi Mântuitorul care este Hristos Domnul, în cetatea lui David.

12. Și aceasta vă va fi

semn: Veți afla un prunc înfășat, culcat în iesle.

13. Și deodată s'a văzut, împreună cu ingerul, mulțime de oaste cerască, lăudând pe Dumnezeu și zicând:

14. Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoie.

15. Și cum s'au dus dela ei ingerii la cer, păstorii au zis unii către alții: Să mergem dar până la Betleem și să vedem harul acesta ce s'a făcut, pe care Domnul ni l-a descoperit.

16. Și au venit de grabă și au aflat pe Maria și pe Iosif și pruncul culcat în iesle.

17. Și văzând, au spus ce li s'a grăit despre pruncul acesta.

18. Și toți care au auzit s'au mirat de cele ce le-au spus păstorii,

19. Iar Maria păstra toate cuvintele acelea, punându-le în inima sa.

20. Și s'au întors păstorii, slăvind și lăudând pe Dumnezeu pentru toate cele ce au auziseră și văzuseră, precum li se spusese.

21. Și când s'au împlinit opt zile, ca să-l taie împrejur, i-a pus numele Iisus, cum s'a spus de inger mai înainte de a se zămisli în pântec.

22. Și când s'au împlinit zilele curățirii lor, după

legea lui Moise, l'au dus la Ierusalim, ca să-l pună înaintea Domnului,

23. Precum este scris în legea Domnului: «Orice întâiu născut de parte bărbătească, să fie închinat Domnului»

24. Și ca să dea jertfă, — precum s'a zis în legea Domnului — o pereche de turturele, sau doi pui de porumbiel.

25. Și iată era un om în Ierusalim cu numele Simeon și omul acela era drept și temător de Dumnezeu, așteptând mângâierea lui Israil și Duhul Sfânt era peste dânsul.

26. Și i se făgăduise de Duhul Sfânt să nu vadă moartea până ce nu va vedea pe Hristosul Domnului.

27. Și a venit cu Duhul în templu, când au adus înăuntru părinții pe pruncul Iisus, ca să facă cu el după rânduiala legii.

28. Și acela l-a luat în brațe și a binecuvântat pe Dumnezeu și a zis:

29. Acum slobozești pe robul tău, Stăpâne, după cuvântul tău în pace,

30. Că văzură ochii mei mântuirea ta,

31. Pe care ai gătit-o în fața tuturor popoarelor, ca să fie

32. Lumină spre descoperire neamurilor și slavă poporului tău Israil.

33. Și se mirau Iosif și mama lui de cele ce se grăiau despre el.

34. Și i-a binecuvântat Simeon și a zis către Maria, mama lui: Iată, acesta este pus spre căderea și scularea multora în Israil și spre semn de contrazicere, ca să descopere cugetele multor inimi

35. Și prin însuși suflul tău va trece sabie.

36. Și era și Ana proorocița, fiica lui Fanuil, din seminția lui Așer. Aceasta era înaintată în zile multe și trăise cu bărbatul său șapte ani după fecioria sa

37. Și a fost văduvă ea optzeci și patru de ani și nu se depărta dela templu, slujind noaptea cu posturi și cu rugăciuni.

38. Și venind și acesta în acel ceas, lăuda pe Dumnezeu și cuvânta despre el tuturor celor ce așteptau mântuire în Ierusalim.

39. Și cum au săvârșit toate după legea Domnului, s'au întors în Galileia, în cetatea lor, Nazaret.

40. Iar pruncul creștea și se întărea cu duhul, umplându-se de înțelepciune și darul lui Dumnezeu era peste el.

41. Și se duceau părinții lui în fiecare an la Ierusalim, de praznicul Paștelui.

42. Și când a fost el de doisprezece ani, suindu-se

ei la Ierusalim, după obiceiul praznicului,

43. Și sfârșindu-se zilele de praznic, când s'au întors ei, a rămas copilul Iisus în Ierusalim și n'au știut Iosif și mama lui.

44. Și socotind că este în ceată călătorilor, au venit cale de o zi și l-au căutat printre rudenii și cunoscuți

45. Și neaflându-l, s'au întors la Ierusalim, căutându-l.

46. Și după trei zile l-au aflat în templu, șezând în mijlocul dascălilor, ascultând la ei și punându-le întrebări

47. Și se minunau toți, care-l auzeau, de priceperea și de răspunsurile lui.

48. Și văzându-l, s'au snăimântat și a zis către el mama lui: Fiule, de ce ai făcut așa? Iată tatăl tău și eu te căutam îngrijați.

49. Și a zis către ei: De ce mă căutați? Au n'ați știut că în cele ale Tatălui meu mi se cade să fiu?

50. Și ei n'au înțeles cuvântul ce le-a spus.

51. Și s'a coborât împreună cu ei și a venit în Nazaret și le era supus. Iar mama lui păstra toate cuvintele acestea în inima sa.

52. Și Iisus sporea cu înțelepciunea și cu vârsta și cu harul la Dumnezeu și la oameni,

Ioan Botezătorul, predica, botezul și moartea lui. Botezul și spita neamului lui Iisus.

3 1. Iar în anul al cincisprezecelea al împărăției lui Tiberiu Cezarul, fiind procurator al Iudeii Pontiu Pilat și tetrarh al Galileii Irod, iar Filip, fratele lui, tetrarh al Itureii și al ținutului Trahonitiei, și Lisania tetrarh al Abilenei,

2. În zilele marilor preoți Ana și Caiafa, fost-a cuvântul lui Dumnezeu către Ioan, fiul lui Zaharia în pustie.

3. Și a venit acesta în toată împrejurimea Iordanului, propovăduind botezul pocăinței spre iertarea păcatelor,

4. Precum este scris în cartea cuvintelor lui Isaia proorocul, care zice: «Gătiți calea Domnului, drepte faceți cărările lui.

5. Toată valea să se umple și tot muntele și dealul să se micșoreze și căile strâmbe să se îndrepte și cele colțuroase să se facă netede

6. Și toată făptura va vedea mântuirea lui Dumnezeu».

7. Deci zicea mulțimilor care se duceau să se boteze de el: Pui de vipere, cine v'a arătat să fugiți de mânia ce va să fie?

8. Faceți dar roade vred-

nice de pocăință și nu începeți a zice în voi: Avem tată pe Avraam, că vă spun că Dumnezeu poate și din pietrele acestea să ridice fii lui Avraam.

9. Iată și securea stă la rădăcina pomilor. Deci orice pom care nu face roadă bună se taie și în foc se aruncă.

10. Și-l întrebau mulțimile, zicând: Dar ce să facem?

11. Iar el răspunzând, le zicea: Cel ce are două haine să dea celui ce n'are și cel ce are bucate, asemenea să facă.

12. Și au venit și vameșii să se boteze de el, și au zis către el: Învățătorule, ce să facem?

13. Iar el a zis către ei: Nimic mai mult decât vă este rânduit să nu faceți.

14. Și-l întrebau și ostășii, zicând: Dar noi ce să facem? Și a zis către ei: Pe nimeni să nu asupriți, nici să nu păriți și să vă mulțumiți cu lefii voastre.

15. Iar așteptând poporul și toți eugetând în inimile lor de Ioan, dacă nu cumva el este Hristos,

16. A răspuns Ioan tuturor, zicând: Eu vă botez cu apă, dar vine Cel mai tare decât mine, căruia nu sunt vrednic să-i desleg cureaua încălțămintelor. Acela vă va boteza cu Duh Sfânt și cu foc.

17. A cărui lopată este în mâna lui și va curăți aria sa și va aduna grâul în jitnița sa, iar pleava o va arde în foc nestins.

18. Încă și alte multe binevestea poporului, mângându-l.

19. Iar Irod tetrarhul, muștrat fiind de el, pentru Irodiada, femeia fratelui său, și pentru toate relele pe care le făcea,

20. A adaus și aceasta la toate: A închis pe Ioan în temniță.

21. Și dacă s'a botezat tot poporul, botezându-se și Iisus și rugându-se, s'a deschis cerul

22. Și s'a coborât Duhul Sfânt peste el, în chip trupesc, ca un porumbel și glas din cer s'a auzit, zicând: Tu ești Fiul meu cel iubit. În tine am binevoit.

23. Și Iisus însuși era ca de treizeci de ani când a început, fiind, precum se socotea fiul lui Iosif, al lui Eli.

24. Al lui Matat, al lui Levi, al lui Melhi, al lui Iana, al lui Iosif,

25. Al lui Matatia, al lui Amos, al lui Naum, al lui Esli, al lui Nangai,

26. Al lui Maat, al lui Matatia, al lui Semei, al lui Iosif, al lui Iuda,

27. Al lui Ioana, al lui Risa, al lui Zorobabel, al lui Salatiil, al lui Neri,

28. Al lui Melhi, al lui Adi, al lui Cosan, al lui Elmodam, al lui Er,

29. Al lui Iosis, al lui Eliezer, al lui Iorim, al lui Matat, al lui Levi,

30. Al lui Simon, al lui Iuda, al lui Iosif, al lui Ionan, al lui Eliachim,

31. Al lui Melea, al lui Mainan, al lui Matata, al lui Natan, al lui David,

32. Al lui Iese, al lui Oved, al lui Vooz, al lui Salmon, al lui Naason,

33. Al lui Aminadav, al lui Araam al lui Esrom, al lui Farès, al lui Iuda,

34. Al lui Iacov, al lui Isaac, al lui Avraam, al lui Tara, al lui Nahor,

35. Al lui Saruh, al lui Ragav, al lui Falec, al lui Ever, al lui Sala,

36. Al lui Cainan, al lui Arfaxad, al lui Sim, al lui Noe, al lui Lameh,

37. Al lui Matusala, al lui Enoh, al lui Jared, al lui Maleleil, al lui Cainan.

38. Al lui Enos, al lui Sit, al lui Adam, al lui Dumnezeu.

*Ispitirea lui Iisus.
El invață în Nazaret și este amenințat de Iudei.
Vindecă felurite boale.*

1. Iar Iisus plin de Duhul Sfânt s'a întors dela Iordan și s'a dus de Duhul în pustie,

2. Patruzeci de zile ispi-

tindu-se de diavolul. Și n'a mâncat nimic în zilele acelea, iar când s'au sfârșit a flămânzit.

3. Și i-a zis diavolul: De ești Fiul lui Dumnezeu, zi pietrei acesteia să se facă pâine.

4. Și a răspuns Iisus către el, zicând: Seris este că «nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu orice cuvânt al lui Dumnezeu».

5. Și suindu-l diavolul pe un munte înalt, i-a arătat într'o clipă toate împărățiile lumii

6. Și i-a zis diavolul: Tie îți voi da stăpânirea aceasta toată și slava lor, că mie îmi este dată și oricui voiese o dau.

7. Deci, de te vei închina înaintea mea, va fi a ta toată.

8. Și răspunzând Iisus, i-a zis: Mergi înapoia mea, Satano, că scris este: «Domnului Dumnezeuului tău să te închini și numai lui să-i slujești».

9. Și l-a dus în Ierusalim și l-a pus pe streșina templului și i-a zis: De ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-te de aci jos,

10. Că scris este că «îngerilor săi va porunci pentru tine, să te păzească»

11. Și că «pe mâini te nu-ți lovești de piatră piciorul tău».

12. Și răspunzând Iisus

i-a zis: Zis este: «Să nu ispitești pe Domnul Dumnezeuul tău».

13. Și sfârșind diavolul toată ispita, a fugit dela el până la o vreme potrivită.

14. Și s'a întors Iisus în puterea Duhului în Galilea și a ieșit vestea despre el în toată împrejurimea aceea.

15. Și învăța în sinagogle lor slăvit fiind de toți.

16. Și a venit în Nazaret, unde fusese crescut și a intrat, după obiceiul său, în zina sâmbetei în sinagogă și s'a sculat să citească.

17. Și i s'a dat cartea lui Isaia proorocul. Și deschizând cartea, a aflat locul unde era scris:

18. «Duhul Domnului peste mine, pentru că m'a uns să binevestesc săracilor. M'a trimis să vindec pe cei zdrobiți la inimă, să propovăduiesc robilor iertare și orbilor vedere. Să slobozesc pe cei apăsați.

19. Să vestesc anul milei Domnului».

20. Și închizând cartea a dat-o slujitorului și a șezut și ochii tuturor din sinagogă erau ațintiți la el.

21. Și el a început a zice către ei: Astăzi s'a împlinit Scriptura aceasta în auzul vostru.

22. Și toți îl încuviințau și se mirau de cuvintele harului care ieșeau din gura lui și ziceau: Au nu este acesta feciorul lui Ioan?

23. Și a zis către ei: Cu adevărat îmi veți spune pilda aceasta: Doctore, vindecă-te pe sine-ți. Fă și aici în patria ta câte am auzit că s'au făcut în Capernaum.

24. Și a zis: Amin grădiesc vouă, că niciun prooroc nu este primit în patria sa.

25. Și adevărat vă spun: Multe văduve erau în zilele lui Ilie în Israil, când s'a închis cerul trei ani și șase luni, încât s'a făcut foamete mare peste tot pământul.

26. Și către niciuna din ele n'a fost trimis Ilie decât la Sarepta Sidonului, la o femeie văduvă.

27. Și mulți leproși erau în zilele lui Elisei proorocul în Israil și niciunul din ei nu s'a curățit decât Neemar Sirianul.

28. Și s'au umplut toți de mânie în sinagogă, auzind aceasta.

29. Și sculându-se, l-au scos afară din cetate și l-au dus până în sprinceană muntelui pe care era zidită cetatea lor, ca să-l arunce jos.

30. Iar el trecând prin mijlocul lor, s'a dus.

31. Și s'a coborât la Capernaum, cetate a Galileii și era învățându-i sâmbăta.

32. Și erau uimiți de învățătura lui, căci era cu putere cuvântul lui.

33. Și în sinagogă era un om având duh de drac necurat și a strigat cu glas mare,

34. Zicând: Lasă, ce ai cu noi, Iisuse Nazarinene? Ai venit să ne pierzi? Te știi cine ești: Sfântul lui Dumnezeu.

35. Și l-a certat Iisus, zicând: Taci și ieși din el. Și aruncându-l dracul în mijlocul sinagogii a ieșit din el, nevătmându-l.

36. Și s'a făcut frică peste toți și se întrebau între sine, zicând: Ce este cuvântul acesta? Căci cu stăpânire și cu putere poruncește duhurilor necurate și ies.

37. Și se ducea vestea despre el în tot locul de împrejur.

38. Și sculându-se din sinagogă, a intrat în casa lui Simon, iar soacra lui Simon era cuprinsă de febră și l-a rugat pentru ea.

39. Și stând plecat asupra ei, a certat februrile și au lăsat-o și îndată sculându-se, le slujea.

40. Și apunând soarele, toți câți aveau bolnavi de felurite boale i-au adus la el, iar el pe fiecare din ei punându-și mâinile, i-a vindecat.

41. Și ieșeau și draci

din mulți, strigând și zicând: Tu ești Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Și certându-i, nu-i lăsa să vorbească, pentru că știau că el este Hristos.

42. Iar făcându-se ziua, ieșind s'a dus în loc pustiu și mulțimile îl căutau și au venit până la el și-l țineau să nu se ducă dela ei.

43. Și el a zis către ei: Trebuie să vestesc și celorlalte cetăți împărăția lui Dumnezeu, că pentru aceasta sunt trimis.

44. Și propoveduia în sinagogle Galileii.

Pescuirea minunată. Vindecarea unui leproș și a unui slăbănog. Chemarea lui Matei. Despre post.

5 1. Și când îl îmbulzea mulțimea ca să audă cuvântul lui Dumnezeu, el sta lângă lacul Ghenisaret.

2. Și a văzut două corăbii stând lângă lac, iar pescarii ieșind din ele, spălau mrețele.

3. Și intrând într-o corăbie, care era a lui Simon, l-a rugat s'o depărteze puțin dela uscat și șezând, învăța mulțimile din corăbie.

4. Iar când a încetat să vorbească, a zis către Simon: Depărtează-o la adânc și aruncăți mrețele pentru pescuit.

5. Și răspunzând Simon,

i-a zis: Învățătorule, toată noaptea ostenindu-ne, nimic n'am prins, dar după cuvântul tău, voi arunca mreжіle.

6. Și aceasta făcând, au prins multime multă de pește încât se rupeau mreжіle.

7. Și au făcut semn tovarășilor lor, care erau într'altă corabie, ca, venind, să le ajute. Și au venit și au umplat amândouă corăbiile, încât se afundau.

8. Iar Simon Petru văzând, a căzut la picioarele lui Iisus, zicând: Ieși dela mine, că om păcătos sunt, Doamne.

9. Că-l cuprinsese spaima pe el și pe toți cei împreună cu el, pentru pescuirea peștilor ce prinseseră.

10. Asemenea și pe Iacov și pe Ioan fiii lui Zevedeu, care erau tovarăși lui Simon. Și a zis Iisus către Simon: Nu te teme, de acum vei pescui oameni.

11. Și trăgând corăbiile la țarm, lăsând toate, au mers după el.

12. Și odată când era într'una din cetăți, iată un om era plin de lepră și văzând pe Iisus, a căzut pe fața sa și s'a rugat lui, zicând: Doamne, de vei vrea poți să mă curățești.

13. Și întinzând Iisus

mâna, s'a atins de el, zicând: Voiesc. Curățește-te. Și îndată lepra s'a dus dela el.

14. Și i-a poruncit nimănu-i să nu spună și i-a zis: Mergi de te arată preotului și du jertfă pentru curățirea ta, precum a poruncit Moise, spre încredințarea lor.

15. Iar vestea despre el mai mult străbătea și se adunau mulțimi mari, ca să-l asculte și să se vindece de boalele lor.

16. Iar el se ducea în pustie și se ruga.

17. Și într'una din zile, când învăța el și sebeau fariseii și învățătorii de lege, care veniseră din toate satele Galileii și ale Iudeii și din Ierusalim și puterea Domnului era să-i vindece.

18. Iată, niște bărbați purtau în pat pe un om, care era slăbănog și căutau să-l ducă înăuntru și să-l pună înaintea lui.

19. Și neaflând pe unde să-l ducă, din pricina mulțimii, suindu-se pe acoperiș, printre cărămizi l-au lăsat cu patul în mijloc, înaintea lui Iisus.

20. Și el văzând credința lor, a zis: Omule, iertate îți sunt păcatele tale.

21. Iar cărturarii și fariseii, au început să cugete, grăind: Cine este acesta ce grăiește hule? Cine poa-

te să ierte păcatele decât numai unul Dumnezeu?

22. Iar Iisus cunoscând gândurile lor, răspunzând a zis către ei: Ce gândiți în inimile voastre?

23. Ce este mai lesne a zice: Iertate îți sunt păcatele tale, sau a zice: Scoală și umblă?

24. Ci ca să știți, că putere are Fiul Omului pe pământ să ierte păcatele, a zis slăbănogului: Tăc zic: Scoală și luându-ți patul, mergi la casa ta.

25. Și îndată sculându-se înaintea lor, a luat patul pe care zăcea și s'a dus la casa sa, slăvind pe Dumnezeu.

26. Și spaimă a cuprins pe toți și slăveau pe Dumnezeu și s'au umplut de frică, zicând: Am văzut lucruri minunate astăzi.

27. Și după acestea a ieșit și a văzut pe un vameș, anume Levi, șezând la vamă, și i-a zis: Vino după mine.

28. Și lăsând toate, s'a sculat și a mers după el.

29. Și i-a făcut Levi ospăț mare în casa sa. Și era multime mare de vameși și alții, care sebeau cu ei.

30. Și cărteau cărturarii lor și fariseii către ucenicii lui, grăind: Pentru ce cu vameșii și cu păcătoșii mâncați și beți?

31. Și răspunzând Iisus, a zis către ei: N'au trebuință de doctor cei sănătoși, ci cei bolnavi.

32. Nu am venit să chem pe cei dreپți la pocăință, ci pe cei păcătoși.

33. Iar ei au zis către el: Pentru ce ucenicii lui Ioan postesc adesea și fac rugăciuni, asemenea și ai fariseilor, iar ai tăi mănâncă și beau?

34. Iar el a zis către ei: Puteți oare să faceți pe fiii nunții să postească, cât timp este mirele cu ei?

35. Dar vor veni zile când se va lua mirele dela ei și atunci, în acele zile, vor posti.

36. Și grăia și pildă către ei: Nimeni nu pune petec de haină nouă la haină veche, iar de nu, și pe cea nouă o strică și la cea veche nu se potrivește petecul cul din cea nouă.

37. Nimeni nu pune vin nou în burduf vechiu, iar de nu, va sparge vinul nou burduful și el se varsă, și burduful se nimicește.

38. Ci vinul nou se cade să fie pus în burduf nou și amândouă se vor păstra.

39. Și nimeni bând vin vechiu, îndată nu vrea de cel nou, că zice, cel vechiu este bun.

Ucenicii rup spice sâmbătă. Omul cu mâna uscată. Che-marca celor doisprezece apostoli. Fericitățile. Iubirea de vrăjmași. A nu judeca pe aproapele. Casa zidită pe temelie bună.

6 1. Și s'a întâmplat într-o sâmbătă, a doua după cea dintâi (a Pastelui), să treacă prin semănături și ucenicii lui smulgeau spice și mâncau, frecându-le în palmă.

2. Iar unii din farisei le-au zis: De ce faceți ceea ce nu se cade a face sâmbătă?

3. Și răspunzând Iisus, a zis către ei: Nici aceasta n'ați citi ce a făcut David, când a flămânzit el și cei ce erau cu el?

4. Cum a intrat în casa lui Dumnezeu și a luat pâinile punerii înainte, pe care nu se cădea să le mănânce decât preoții și a mâncat și a dat și celor ce erau cu el.

5. Și le zicea: Că Fiul Omului este Domn și al sâmbetei.

6. Și în altă sâmbătă a intrat în sinagogă și învăța. Și era acolo un om a cărui mână dreaptă era uscată.

7. Și îl pândeau cărturarii și fariseii, de-l va vindeca sâmbătă, ca să-i găsească vină.

8. Dar el știa gândurile

lor și a zis omului care avea mâna uscată: Scoală-te și stăi în mijloc. Și sculându-se, a stătut.

9. Atunci a zis Iisus către ei: Vă voi întreba: Ce se cade sâmbătă: a face bine sau a face rău? A mântui sau a pierde?

10. Și căutând spre toți i-a zis: Intindeți mâna. Iar el a făcut așa. Și a venit mâna lui la starea cea dintâi sănătoasă ca și cealaltă.

11. Iar ei s'au umplut de mânie și vorbeau unul cu altul, ce ar fi făcut cu Iisus.

12. Și în zilele acestea a ieșit la munte să se roage și toată noaptea a petrecut în rugăciune către Dumnezeu.

13. Și când s'a făcut ziua, a chemat pe ucenicii săi și a ales dintre ei doisprezece, pe care i-a numit apostoli:

14. Pe Simon, pe care l-a numit și Petru, și pe Andrei, fratele lui, pe Iacov și pe Ioan, pe Filip și pe Bartolomeu,

15. Pe Matei și pe Toma, pe Iacov al lui Alfeu și pe Simon, ce se chiamă Zilotul,

16. Pe Iuda al lui Iacov și pe Iuda Iscariotul, care se vânzător s'a făcut.

17. Și coborînduse cu ei, a stătut în loc șes, el și mulțimea ucenicilor lui, și

mulțime mare de popor din toată Iudeia și din Ierusalim și de pe țărmul Tirului și al Sidonului, care veniseră să-l asculte și să se vindece de boalele lor.

18. Și cei ce se chinuiau de duhuri necurate și se vindecau.

19. Și toată mulțimea căuta să se atingă de el, că putere ieșea din el și-l vindeca pe toți.

20. Și el, ridicându-și ochii spre ucenicii săi, zicea: Fericiți sunteți, săracilor, că a voastră este împărăția lui Dumnezeu.

21. Fericiți sunteți care flămânziți acum, că vă veți sătura. Fericiți sunteți care plângeți acum, că veți râde.

22. Fericiți veți fi când vă vor urî pe voi oamenii și când vă vor alunga și vă vor ocări și vor lepăda numele vostru ca un rău din pricina Fiului Omului.

23. Bucurați-vă în aceea zi și vă veseliți, că iată, plata voastră multă este în ceruri; că tot așa făceau părinții lor proorocilor.

24. Dar vai vouă, bogaților! că vă luați mângăierea voastră.

25. Vai vouă, celor ce sunteți sătui acum! că veți flămânzi. Vai vouă, celor ce râdeți acum! că veți plânge și vă veți tăngui.

26. Vai vouă! când toți oamenii vă vor vorbi de

bine, căci așa făceau părinții lor proorocilor mincinoși.

27. Iar vouă, celor ce ascultați, vă zic: Iubiți pe vrăjmașii voștri, faceți bine celor ce vă urăsc,

28. Binecuvântați pe cei ce vă blestemă și rugați-vă pentru cei ce vă necăjesc.

29. Celui ce te lovește peste un obraz, întoarce-i și pe celălalt și pe cel ce îți ia haina, nu-l opri să-ți ia și cămașa.

30. Oricui cere dela tine, dă-i și dela cel ce îți ia ale tale, nu cere înapoi.

31. Și precum voiți să vă facă vouă oamenii, faceți-le și voi asemeni.

32. Și de iubiți pe cei ce vă iubesc, ce mulțumire aveți? Că și păcătoșii iubesc pe cei ce îi iubesc pe ei.

33. Și de faceți bine celor ce vă fac bine, ce mulțumire aveți? Că și păcătoșii aceeași fac.

34. Și de dați împrumut celor dela care nădăjduiți să luați înapoi, ce mulțumire aveți? Că și păcătoșii dau păcătoșilor împrumut, ca să ia înapoi întocmai.

35. Ci iubiți pe vrăjmașii voștri și faceți bine și dați împrumut, nimic nădăjduind, și va fi plata voastră multă și veți fi fiii Celui Preaînalt, că el este bun cu cei neamulțumitori și cu cei răi,

36. Deci, fiți milostivi precum și Tatăl vostru este milostiv.

37. Nu judecați și nu veți fi judecați! Nu osândiți și nu veți fi osândiți. Iertați și vi se va ierta.

38. Dați și vi se va da. Măsura bună, îndesată, clătită și cu vârf se va vârșă în sânul vostru, căci cu măsura cu care veți măsura, vi se va măsura.

39. Și le-a spus și pildă: Poate orb pe orb să călăuzească? Nu vor cădea amândoi în groapă?

40. Nu este ucenic mai presus de dascălul său; dar orice ucenic desăvârșit, va fi ca dascălul său.

41. Și ce vezi paiul din ochiul fratelui tău, iar bârna din ochiul tău n'oi în seamă?

42. Sau cum poți zice fratelui tău: Frate, lasă să scot paiul din ochiul tău, iar tu nu vezi bârna din ochiul tău? Fățarnice, scoate întâi bârna din ochiul tău și atunci vei vedea să scoti paiul din ochiul fratelui tău.

43. Căci nu este pom bun, care să facă roadă rea, nici pom rău, care să facă roadă bună.

44. Că orice pom din roadă sa se cunoaște, căci nu se adună smochine din măracini, nici nu se culeg struguri din spini.

45. Omul bun din vistie-

ria cea bună a inimii sale scoate cele bune și omul rău din vistieria cea rea a inimii sale scoate cele rele, căci din prisosința inimii grăiește gura lui.

46. Și ce mă chemați: Doamne, Doamne și nu faceți cele ce zic?

47. Vă voi arăta cui este asemenea oricine vine către mine și aude cuvintele mele și le face.

48. Asemenea este omului, care zidindu-și casă, a săpat și a adâncit și a pus temelie pe piatră și vârșându-se apele, a lovit pârâul în casă și n'a putut-o clătina, căci era întemeiată de piatră.

49. Iar cel ce a auzit și n'a făcut, asemenea este omului care și-a zidit casa pe pământ fără temelie, în care a lovit pârâul și îndată a căzut și căderea casei aceleia a fost mare.

Findecarea slugii sutașului. Învierea fiului văduvei din Nain. Trimișii lui Ioan Botezătorul. Femeia păcătoasă unge pe Iisus. Pilda cu cei doi datornici.

1. Și după ce a sfârșit toate cuvintele sale în auzul poporului, a intrat în Capernaum.

2. Iar sluga unui sutaș, care era la el în cinste, fiind bolnavă, era să moară,

3. Și auzind sutașul de Iisus, a trimis la el bătrâni ai Iudeilor, rugându-l să vină să vindece pe sluga lui.

4. Iar ei venind către Iisus, îl rugau stăruitor, zicând: Este vrednic să-i faci aceasta,

5. Căci iubește neamul nostru și sinagoga el ne-a zidit-o.

6. Iar Iisus mergea cu ei. Și nefiind departe de casă, a trimis sutașul la ei prieteni, zicând: Doamne, nu te osteni, că nu sunt vrednic să intri sub acoperământul meu.

7. De aceea nici pe mine nu m'am socotit vrednic să vin către tine, ci zi numai eu cuvântul și se va vindeca sluga mea,

8. Că și eu sunt om sub stăpânire, având sub mine slujitori și zic acestuia: Mergi și merge, și altuia: Vino și vine și slugii mele: Fă aceasta și face.

9. Iar Iisus auzind acestea, s'a mirat de el, și întorcându-se, a zis mulțimii, care mergea după el: Zic vouă, că nici în Israel n'am aflat atâta credință.

10. Și întorcându-se trimișii acasă au aflat pe slugă sănătoasă.

11. Și după acestea mergea într-o cetate ce se cheama Nain și împreună cu

el mergeau ucenicii lui mulți și mulțime mare,

12. Iar dacă s'au apropiat de poarta cetății, iată scoteau pe un mort, fiu unic al mamei sale și aceea era văduvă și mulțime mare din cetate era cu ea.

13. Și văzând-o, i s'a făcut milă de ea și i-a zis: Nu plânge.

14. Și apropiindu-se, s'a atins de pat, iar cei ce îl duceau au stătut și el a zis: Tinerce, ție îți zic: Scoală-te!

15. Și s'a sculat mortul și a început să vorbească și l-a dat mamei lui.

16. Și a cuprins frică pe toți și slăveau pe Dumnezeu, zicând: Prooroc mare s'a sculat între noi și: A cercetat Dumnezeu pe poporul său.

17. Și a ieșit cuvântul acesta despre el în toată Iudeia și în toată latura dimprejur

18. Și au vestit lui Ioan ucenicii lui de toate acestea.

19. Și chemând Ioan doi din ucenicii săi, i-a trimis către Iisus, zicând: Tu ești Cel ce vine, sau pe altul să așteptăm?

20. Și venind către el bărbatul acela, au zis: Ioan Botezătorul ne-a trimis către tine zicând: Tu ești Cel ce vine, sau pe altul să așteptăm?

21. Și în acel ceas a vin-

decat pe mulți de boale și de răni și de duhuri rele și a dat vedere multor orbi.

22. Și răspunzând Iisus, le-a zis: Mergeți și spuneți lui Ioan cele ce ați văzut și ați auzit, că orbii văd, șchiopii umblă, leproșii se curățesc, surzii aud, morții se scoală, săracilor se binevestește.

23. Și fericit este cel ce va crede în mine.

24. Iar după ce s'au dus trimișii lui Ioan, a început să vorbească mulțimilor de Ioan: Ce ați ieșit în pustie să vedeți? Trestie clătită în vânt?

25. Sau ce ați ieșit să vedeți? Om îmbrăcat în haine moi? Iată, cei în haine scumpe și care petrec în desfătări sunt în casele împărătești.

26. Sau ce ați ieșit să vedeți? Prooroc? Adevăr zic: Și mai mult decât prooroc.

27. Acesta este despre care este scris: «Iată eu trimit îngerul meu înaintea feței tale, care va găti calea ta înaintea ta».

28. Că vă zic: Intre cei născuți din femei nimeni nu este prooroc mai mare decât Ioan Botezătorul, iar cel mai mic în împărăția lui Dumnezeu, mai mare decât el este.

29. Și tot poporul și vămeșii auzind, slăveau pe

Dumnezeu, botezându-se cu botezul lui Ioan.

30. Iar fariseii și învățătorii de lege au lepădat voia lui Dumnezeu față de ei, nebotezându-se de el.

31. Deci cu cine voi asemăna pe oamenii neamului acestuia? Și cu cine sunt asemenea?

32. Asemenea sunt cu copiii ce șed în piață și strigă unii către alții, zicând: V'am cântat din flaut și n'ați jucat, v'am cântat de jale și n'ați plâns.

33. Căci a venit Ioan Botezătorul, nici pâine mâncând nici vin bănd, și ziceți: Are drac.

34. A venit Fiul Omului mâncând și bănd, și ziceți: Iată om mâncător și băutor de vin, prieten vameșilor și păcătoșilor.

35. Și s'a îndreptățit înțelepciunea de către toți fiii săi.

36. Și-l ruga unul din farisei, să mănânce cu el. Și intrând în casa fariseului a șezut.

37. Și iată o femeie, din cetate, care era păcătoasă, înțelegând că șade în casa fariseului, aducând un alabastru cu mir.

38. Și stând la spate, lângă picioarele lui, plângând a început să-i ude picioarele cu lacrimi și cu perii capului ei le ștergea

și-i săruta picioarele și le ungea cu mir.

39. Iar văzând fariseul care-l chemase, a zis în sine: Acesta, de ar fi prooroc, ar ști cine și ce fel este femeia ce se atinge de el, că este păcătoasă.

40. Și răspunzând Iisus a zis către el: Simone, am să-ți spun ceva: Iar el a zis: Învățătorule, spune.

41. Doi oameni erau dator unui cămătar: unul era dator cinci sute de dinari, iar celălalt cincizeci.

42. Și neavând cu ce plăti, i-a iertat pe amândoi de datorie. Deci care dintre ei, spune-mi, îl va iubi mai mult?

43. Iar Simon răspunzând, a zis: Socotesc că cel căruia i-a iertat mai mult. Iar el i-a zis: Drept ai judecat.

44. Și întorcându-se către femeie a zis lui Simon: Vezi pe această femeie? Am intrat în casa ta și apă pe picioarele mele n'ai dat, iar ea cu lacrimi mi-a udat picioarele și cu părul capului ei le-a șters.

45. Sărutare nu mi-ai dat, iar ea de când am intrat, n'a încetat sărutându-mi picioarele.

46. Cu untdelemn capul nu mi-ai uns, iar ea cu mir mi-a uns picioarele.

47. De aceea îți zic: Iertate sunt păcatele ei cele multe, că a iubit mult. Iar

cui se iartă puțin, iubește puțin.

48. Și a zis ei: Iertate îți sunt păcatele.

49. Și au început cei ce ședeau cu el să zică în sine: Cine este acesta care iartă și păcatele?

50. Și a zis către femeie: Credința ta te-a mântuit mergi în pace.

Pilda semănătorului. Mama și frații lui Iisus. Certarea furtunilor. Înrăcitură din Gadara. Învierea fiicei lui Iair. Femeia ce-i curgea sânge.

8 1. Și după aceea umbra prin cetăți și prin sate, propovăduind și binevestind împărăția lui Dumnezeu, el și cei doisprezece

2. Și niște femei care fuseseră vindecate de duhuri rele și de boale: Maria ce se chema Magdalena, din care ieșiseră șapte draei,

3. Și Ioana, femeia lui Iuza, ispravnicul lui Irod, și Susana și altele multe care-i slujeau din avuturile lor.

4. Și adunându-se mulțime mare și cei de prin cetăți venind către el, a zis în pildă:

5. Ieșit-a semănătorul să semene sămânța sa. Și semănând el, una a căzut lângă cale și a fost călcată și pasările cerului au mănecat-o.

6. Și alta a căzut pe pia-tră, și răsărind s'a uscat, pentru că n'avea umezeală;

7. Și alta a căzut în mijlocul spinilor și crescând spinii, au înecat-o;

8. Și alta a căzut pe pământul cel bun și crescând, a făcut rod însutit. Acestea zicând, a strigat: Cel ce are urechi de auzit, să audă.

9. Și l-au întrebat ucenicii lui, zicând: Ce însemnează pilda aceasta?

10. Iar el a zis: Voaie vă este dat a ști tainele împărăției lui Dumnezeu, iar celorlalți le grăiesc în pildă, ca văzând să nu vadă și auzind să nu înțeleagă.

11. Iar pilda aceasta însemnează: Sămânța este cuvântul lui Dumnezeu,

12. Iar cea de lângă cale închipuiește pe cei care ascultă, apoi vine diavolul și ia cuvântul din inima lor, ca nu cumva crezând să se mântuiască,

13. Iar cea de pe pia-tră, închipuiește pe cei care când aud, cu bucurie primesc cuvântul, dar rădăcină n'au, ci până la o vreme cred și în vreme de ispită se leapădă,

14. Iar cea căzută între spini închipuiește pe cei care au auzit, dar cu grijile și cu bogățiile și cu dulceața vieții acesteia umblând, se înăbușesc și nu aduc roadă,

15. Iar cea de pe pământul bun închipuiește pe accia care, auzind cuvântul cu inimă bună și curată, îl țin și fac roadă în răbdare.

16. Și nimeni aprinzând lumina nu o acopere cu vas sau o pune sub pat, ci o pune în sfeșnic, ca cei ce intră să vadă lumina,

17. Căci nu este lucru tănuț care să nu fie dat pe față, nici lucru ascuns care să nu fie cunoscut și să nu iasă la lumină.

18. Deci luați seama cum auziți, căci celui ce are, i se va da, celui ce n'are și ce i se pare că are, i se va lua.

19. Și au venit către el mama lui și frații lui și nu puteau să se apropie de el din pricina mulțimii.

20. Și i s'a spus, zicând: Mama ta și frații tăi stau afară, vrând să te vadă,

21. Iar el răspunzând, a zis către ei: Mama mea și frații mei sunt aceștia, care ascultă cuvântul lui Dumnezeu și-l fac.

22. Și într'una din zile a intrat în corabie cu ucenicii lui și a zis către ei: Să trecem de cealaltă parte a lacului și au plecat,

23. Iar mergând ei cu corabia, ea adormi. Și s'a lăsat pe lac o furtună de vânt și se acopereau de valuri și erau în primejdie.

24. Și apropiindu-se, i au deșteptat, zicând: Învățătorule! Învățătorule! Pie-
rim! Iar el sculându-se, a certat vântul și valul apei și au înecat și s'a făcut liniște

25. Și a zis către ei: Unde este credința voastră? Iar ei spăimântându-se, s'au mirat, zicând unul către altul: Cine este acesta, că și vânturilor și apei poruncește și-l ascultă?

26. Și au venit cu corabia în ținutul Gadarenilor, care este în fața Galileii;

27. Și ieșind la uscat, l-a întâmpinat un om oarecare din cetate, având draci de mult timp în haină nu se îmbrăca și în casă nu petrecea, ci prin morminte,

28. Iar văzând pe Iisus și strigând a căzut înaintea lui și cu glas mare a zis: Ce ai cu mine, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu celui prea înalt? Rogu-te, nu mă munci,

29. Căci porunca duhului necurat să iasă din omul acela, pentru că de mulți ani îl stăpânea și-l legau cu lanțuri de fier și cu obezi, păzindu-l, dar sfărâmând legăturile era gonit de dracul prin pustie.

30. Și l-a întrebat Iisus, zicând: Care îți este numele? Iar el a zis: Legion, că draci mulți intraseră în el;

31. Și-l rugau să nu poruncească să meargă în adânc.

32. Și era acolo o turmă de porci mulți păscând pe munte și-l rugau să le dea voie să intre în ei și le-a dat voie.

33. Și ieșind dracii din om, au intrat în porci și s'a pornit turma de pe țărmuri în lac și s'a înecat

34. Iar păzitorii văzând ceea ce se făcuse, au fugit și au spus în cetate și prin sate.

35. Și au ieșit să vadă ce se făcuse și au venit la Iisus și au aflat pe omul din care ieșiseră dracii, îmbrăcat și întreg la minte, șezând lângă picioarele lui Iisus și s'au spăimântat.

36. Și le-au spus și cei ce văzuseră, cum s'a izbăvit îndrăcitul.

37. Și l-a rugat toată mulțimea ținutului Gadarenilor, să se ducă dela ei, că erau cuprinși de frică mare. Iar el intrând în corabie, s'a întors înapoi.

38. Și bărbatul din care ieșiseră dracii îl ruga să fie cu el, dar Iisus l-a slobozit, zicând:

39. Intoarce-te la casa ta și povestește câte ți-a făcut Dumnezeu. Și s'a dus propoveduind prin toată cetatea câte i-a făcut Iisus.

40. Și când s'a întors

Iisus. I-a primit mulțimea, că toți îl așteptau.

41. Și iată, a venit un om, căruia îi era numele Iair, și acesta era mai-marele sinagogii și căzând la picioarele lui Iisus, îl ruga să intre în casa lui.

42. Că avea o singură fiică, de vreo doisprezece ani, și aceea murea. Iar pe când mergea, îl impresurau mulțimile.

43. Și o femeie având curgere de sânge de doisprezece ani, care cheltuisese cu doctori toată averea sa, și de nici unul nu putuse să fie vindecată,

44. Apropiindu-se pe dinapoi, s'a atins de poala hainei lui și îndată s'a oprit curgerea sângelui ei.

45. Și a zis Iisus: Cine s'a atins de mine? Iar lepădându-se toți, a zis Petru și cei ce erau cu el: Învățătorule, mulțimile te îmbulzesc și te strâmtorează, și tu zici: Cine s'a atins de mine?

46. Iar Iisus a zis: S'a atins de mine cineva, că am simțit puterea ce a ieșit din mine.

47. Atunci femeia văzând că n'a rămas tănuță, a venit tremurând, și căzând înaintea lui, i-a spus, înaintea a tot poporul, pentru care pricină s'a atins de el și cum s'a tămăduit îndată.

48. Iar el i-a zis: In-

drăsnește, fiică. Credința ta te-a mântuit. Mergi în pace.

49. Încă vorbind el, a venit cineva dela mai-marele sinagogii, zicându-i: A murit fiica ta. Nu mai suspăra pe învățătorul,

50. Iar Iisus auzind, a răspuns lui, zicând: Nu te teme. Crede numai și se va izbăvi.

51. Iar intrând în casă n'a lăsat pe nimeni să intre cu el, decât pe Petru și pe Iacov și pe Ioan și pe tatăl fecioarei și pe mama ei.

52. Și plângeau toți și o jeleau, iar el a zis: Nu plângeți. N'a murit, ci doarme.

53. Și rădeau de el, știind că a murit.

54. Iar el scoțând pe toți afară, și apucând-o de mână, s'a strigat, zicând: Copilă, scoală-te!

55. Și s'a întors duhul ei și a înviat îndată. Și a poruncit să-i dea să mănânce

56. Și s'au spăimântat părinții ei; iar el le-a poruncit, să nu spună nimă-nui ceea ce se făcuse.

Trimiterea apostolilor la propovăduire. Săturarea celor cinci mii. Lepădarea de sine și luarea crucii. Schimbarea la față. Lunaticul. Cearta pentru întâietate.

9 1. Și chemând pe cei doisprezece ucenici ai

săi, le-a dat putere și stăpânire peste toți dracii și să vindece boalele;

2. Și i-a trimis să propovăduiască împărăția lui Dumnezeu și să vindece pe cei bolnavi.

3. Și a zis către ei: Nimeni să nu luați pe cale: Nici toiag, nici traistă, nici pâine, nici argint, nici câte două haine să aveți.

4. Și în ori ce casă veți intra, acolo să petreceți și de acolo să ieșiți.

5. Și câți nu vă vor primi, ieșind din cetatea aceea și praful de pe picioarele voastre scuturați, spre mărturie împotriva lor.

6. Și ieșind, umblau prin sate binevestind și tămăduind pretutindeni.

7. Și a auzit Irod tertrarhul toate cele ce se făceau și nu se dumerea, că unii ziceau că Ioan s'a sculat din morți,

8. Iar alții, că Ilie s'a arătat, iar alții, că un prooroc din cei de demult a înviat,

9. Zis-a Irod: Lui Ioan eu i-am tăiat capul, dar acesta cine este, de care aud unele ca acestea? Și căuta să-l vadă.

10. Și întorcându-se apostolii, i-au spus toate câte au făcut. Și luându-i, s'a dus deosebi în loc pustiu, aproape de cetatea ce se chiamă Betsaida,

11. Iar mulțimile aflând,

au mers după el și primindu-le, le vorbea despre împărăția lui Dumnezeu și pe cei ce aveau trebuință de vindecare, îi vindeca.

12. Iar ziua începuse a se pleca și venind cei doisprezece, i-au zis: Dă drumul mulțimii, ca mergând în satele și în cetățile de pîmprejur, să poposească și să-și afle demăncare, că aici suntem în loc pustiu.

13. Iar el a zis către dânșii: Dați-le voi să mănânce. Iar ei au zis: Nu avem mai mult decât cinci pâini și doi pești, afară numai dacă ne vom duce noi să cumpărăm la tot poporul acesta bucate,

14. Că erau ca cinci mii de bărbați. Și a zis către ucenicii săi: Așezați-i în cete de câte cincizeci.

15. Și au făcut așa și i-au așezat pe toți.

16. Deci luând cele cinci pâini și cei doi pești, căutând la cer, le-a binecuvântat și le-a frânt și le-a dat ucenicilor să le pună înaintea mulțimii.

17. Și au mâncat și s'au săturat toți și au luat, din fărâmurile care rămăseseră douăsprezece coșuri.

18. Și când se ruga deosebi, erau cu el ucenicii lui și i-a întrebat, zicând: Cine zic mulțimile că sunt eu?

19. Iar ei răspunzând, au zis: Ioan Botezătorul,

iar alții Ilie, iar alții, că un prooroc oarecare din cei de demult a înviat.

20. Și le-a zis: Dar voi, cine ziceți că sunt? Iar Petru răspunzând, a zis: Hristosul lui Dumnezeu.

21. Iar el certându-l, le-a poruncit, nimănui să nu spună aceasta.

22. Zicând: Că trebuie Fiul Omului să pătimească multe și să fie defăimat de bătrâni și de mai-marii preoților și de cărturari și să fie omorât și a treia zi să învieze.

23. Și zicea către toți: Dacă cineva voiește să vie după mine, să se lepede de sine și să-și ia crucea în fiecare zi și să-mi urmeze.

24. Căci cine voiește să-și scape viața, o va pierde, iar cine-și va pierde viața pentru mine, acesta o va scăpa.

25. Că ce folosește omul de va dobândi lumea toată, iar pe sine se va pierde sau se va păgubi?

26. Că de cel ce se va rușina de mine și de cuvintele mele, de acesta și Fiul Omului se va rușina când va veni întru slava sa și a Tatălui și a sfinților îngeri.

27. Și vă zic cu adevărat: Sunt unii din cei ce stau aici, care nu vor gusta moarte, până când nu vor vedea împărăția lui Dumnezeu.

28. Și după cuvintele acestea, ca la opt zile, luând pe Petru și pe Ioan și pe Iacov, s'a suit pe munte să se roage.

29. Și s'a făcut, când se ruga, chipul feței lui altul și îmbrăcămintea lui albă strălucind.

30. Și iată doi bărbați vorbeau cu el, care erau Moise și Ilie.

31. Care arătându-se în slavă, vorbeau de sfârșitul care avea să se împlinească în Ierusalim.

32. Iar Petru și cei ce erau cu el erau îngreuiți de somn și desteptându-se, au văzut slava lui și pe cei doi bărbați stând împreună cu el.

33. Și când s'au despărțit ei de el, a zis Petru către Iisus: Învățătorule, bine este nouă să fim aici și să facem trei colibi: una ție și una lui Moise și una lui Ilie, neștiind ce spune.

34. Și acestea zicând el, s'a făcut nor și i-a umbrit și s'au spăimântat când au intrat în nor.

35. Și glas s'a făcut din nor, zicând: Acesta este Fiul meu cel iubit, de acesta să ascultați.

36. Și după ce s'a făcut glasul, s'a aflat Iisus singur. Și ei au tăcut și nimănui n'au spus în zilele acelea nimic din cele ce văzuseră.

37. Și a doua zi, coborîndu-se din munte, l-a întâmpinat pe el mulțime mare.

38. Și iată un bărbat din mulțime a strigat, zicând: Învățătorule, rogu-te caută spre fiul meu, că îl am numai pe el.

39. Și iată, duh îl apucă și îndată răcește și-l scutură și spumează și abia se duce dela el, după ce l-a sfărâmat.

40. Și m'am rugat de ucenicii tăi să-l scoată și n'au putut.

41. Iar Iisus răspunzând, a zis: O, neam necredincios și îndărătnic, până când voi fi cu voi și vă voi suferi? Adu aci pe fiul tău.

42. Și încă apropiindu-se acela, l-a trântit dracul la pământ și l-a scuturat. Iar Iisus a certat duhul necurat și a vindecat copilul și l-a dat tatălui său.

43. Și se spăimântau toți de mărirea lui Dumnezeu. Și mirându-se toți de toate câte făcea, a zis Iisus către ucenicii săi:

44. Puneți în urechile voastre cuvintele acestea, că Fiul Omului se va da în mâinile oamenilor.

45. Iar ei nu înțelegeau cuvântul acesta și era ascuns față de ei, ca să nu-l priceapă și se temeau să-l întrebe de cuvântul acesta.

46. Și a intrat gând în

inima lor: Cine dintre ei ar fi mai mare?

47. Iar Iisus știind gândul inimii lor, luând un prunc, l-a pus lângă sine.

48. Și a zis lor: Oricine va primi pruncul acesta în numele meu, pe mine mă primește. Și oricine mă va primi pe mine, primește pe Cel ce m'a trimis pe mine. Că cel ce este mai mic între voi toți, acesta este mare.

49. Iar Ioan răspunzând a zis: Învățătorule, am văzut pe oarecare scoțând draci în numele tău și l-am oprit, că nu-ți urmează cu noi.

50. Și a zis Iisus către el: Nu-l opriți, că cel ce nu este împotriva noastră, este pentru noi.

51. Și când s'au împlinit zilele înălțării sale, și-a îndreptat fața ca să meargă la Ierusalim.

52. Și a trimis vestitori înaintea sa și mergând au intrat într'un sat al Samarinenilor, ca să-i gătească.

53. Și nu l-au primit, că fața lui era mergând spre Ierusalim.

54. Și văzând ucenicii lui, Iacov și Ioan, au zis: Doamne, voiești să zicem să se coboare foc din cer și să-i mistuiască, cum a făcut și Ilie?

55. Iar Iisus întorcându-se, i-a certat și a zis:

Nu știți ai cărui duh sunteți.

56. Că Fiul Omului n'a venit să piardă sufletele oamenilor, ci să le mântuiască. Și a mers într'alt sat.

57. Și când mergeau ei pe cale, a zis oarecine către el: Doamne, voui să merg după tine, oriunde vei merge.

58. Și i-a zis Iisus: Vulpile au vizuini și pasările cerului cuiburi, iar Fiul Omului n'are unde să-și plece capul.

59. Și a zis către altul: Urmează-mi. Iar el a zis: Doamne, dă-mi voie întâi să merg să îngrop pe tatăl meu.

60. Iar Iisus i-a zis: Lasă morții să-și îngroape pe morții lor, iar tu mergi de vestește împărăția lui Dumnezeu.

61. Și a zis și altul: Voin să-ți urmez, Doamne, dar întâi dă-mi voie să rânduiesc cele din casa mea.

62. Iar Iisus a zis către el: Nimeni, care-și pune mâna pe plug și caută înapoi, nu este potrivit pentru împărăția lui Dumnezeu.

Cei șaptezeci de apostoli. Legiutorul doritor de viața de veci. Pilda Samari-neanului milos. Marta și Maria.

10

1. Iar după acestea a ales Domnul pe alți

șaptezeci și i-a trimis câte doi înaintea feței sale, în toate cetățile și locul unde avea el să meargă.

2. Și zicea către ei: Secerișul este mult, iar lucrătorii puțini; deci rugați pe Domnul secerișului, să scoată lucrători la secerișul său.

3. Mergeți, iată eu vă trimit ca pe niște miei în mijlocul lupilor.

4. Să nu purtați pungă, nici traistă, nici încălțăminte și pe nimeni să nu salutați în cale.

5. Și în orice casă veți intra, întâi ziceți: Pace casei acesteia.

6. Și de va fi acolo fiul păcii, se va odihni peste el pacea voastră, iar de nu, se va întoarce la voi.

7. Și în acea casă petreceți, mâncând și bănd cele ce vă vor da, că vrednic este lucrătorul de plata sa. Să nu vă mutați din casă în casă.

8. Și în orice cetate veți intra și vă vor primi, mâncați cele ce vi se vor pune înainte.

9. Și vindecați bolnavii care vor fi în ea și ziceți-le: S'a apropiat de voi împărăția lui Dumnezeu.

10. Iar în orice cetate veți intra și nu vă vor primi, ieșind în piețele ei, ziceți:

11. Și praful ce s'a lipit de noi din cetatea voa-

stră, vi-l scuturăm. Inșă aceasta să știți, că s'a apropiat împărăția lui Dumnezeu.

12. Zic vouă: Că mai ușor va fi Sodomei, în ziua aceea, decât cetății aceleia.

13. Vai ție, Horazine! Vai ție, Betsaida! Că de s'ar fi făcut în Tir și în Sidon minunile care s'au făcut în voi, de mult, în sac și în cenușă stând, s'ar fi pocăit.

14. Dar Tirului și Sidonului mai ușor va fi la judecată decât vouă.

15. Și tu, Capernaume, care până la cer te-ai înălțat, până la iad te vei coborî.

16. Cel ce vă ascultă pe voi, pe mine mă ascultă și cel ce se leapădă de voi, de mine se leapădă. Iar cel ce se leapădă de mine, se leapădă de Cel ce m'a trimis pe mine.

17. Și s'au întors cei șaptezeci cu bucurie, zicând: Doamne, și dracii ni se pleacă în numele tău.

18. Și le-a zis: Am văzut pe Satana ca un fulger din cer căzând.

19. Iată, v'am dat stăpânire să călcați peste șerpi și peste scorpii și peste toată puterea vrăjmașului și nimie nu vă va vătăma.

20. Dar nu vă bucurați de aceasta, că duhurile vi se pleacă, ci vă bucurați mai vârtos, că numele voa-

stre s'au scris în ceruri.

21. În acel ceas s'a bucurat cu duhul Iisus și a zis: Mulțumescu-ți, Părinte, Doamne al cerului și al pământului, că ai ascuns acestea de cei înțelepți și pricepuți și le-ai descoperit pruncilor. Da, Părinte, că așa a fost bunăvoința ta.

22. Și întorcându-se către ucenicii săi, a zis: Toate imi sunt date de Tatăl meu și nimeni nu știe cine este Fiul, decât Tatăl și cine este Tatăl decât Fiul și căruia va voi Fiul să-i descopere.

23. Și întorcându-se către ucenicii deosebi, a zis: Fericiți ochii care văd cele ce vedeți voi.

24. Că zic vouă: Mulți prooroci și împărați au voit să vadă cele ce vedeți voi și n'au văzut și să audă cele ce auziți și n'au auzit.

25. Și iată, un învățător de lege s'a sculat, ispitindu-l și zicând: Învățătorule, ce să fac ca să moștenesc viața veșnică?

26. Iar el a zis: În lege ce este scris? Cum citești?

27. Iar el răspunzând a zis: Să iubesc pe Domnul Dumnezeul tău din toată inima ta și din tot sufletul tău și din toată puterea ta și din tot cugetul tău și pe aproapele tău ca pe tine însuși.

28. Zis-a lui: Drept ai răspuns. Fă aceasta și voi fi viu.

29. Iar el vrând să se îndreptățească, a zis către Iisus: Și cine este aproapele meu?

30. Iar Iisus răspunzând, a zis: Un om oarecare se cobora din Ierusalim la Ierihon și a căzut între tâlhari, care desbrăcându-l, s'au dus, lăsându-l abia viu.

31. Și din întâmplare se cobora pe calea aceea un preot și văzându-l a trecut pe alături.

32. Asemeni și un levit, ajungând la acel loc, venind și văzându-l a trecut pe alături.

33. Iar un Samaritanean mergând pe cale, a venit la el și văzându-l, i s'a făcut milă.

34. Și apropiindu-se, i-a legat rănilor, turnând untdelemn și vin și punându-l pe dobitocul său, l-a dus la o casă de oaspeți și a purtat grijă de el.

35. Și a doua zi plecând, a scos doi dinari, a dat gazdei și i-a zis: Poartă grijă de el și orice vei mai cheltui, îți voi da când mă voi întoarce.

36. Deci care din acei trei ți se pare că a fost aproapele celui căzut între tâlhari?

37. Iară el a zis: Cel ce a avut milă de el. Iar

Iisus i-a zis: Mergi de fă și tu asemenea.

38. Și când se duceau ei, el a intrat într'un sat, iar o femeie cu numele Marta, l-a primit în casa sa.

39. Și aceea avea o soră ce se chema Maria, care și șezând lângă picioarele lui Iisus, asculta cuvintele lui.

40. Iar Marta se zorea cu multă treabă și stând a zis: Doamne, au nu socotești că soru-mea m'a lăsat să slujesc singură? Ci zi ei să-mi ajute.

41. Și răspunzând Iisus, i-a zis: Marto, Marto, mult te silești și multă grijă duci.

42. Dar un lucru trebuie, iar Maria partea cea bună și-a ales, care nu i se va lua.

Rugăciunea domnească.
Vindecarea unui mut. O femeie fericeste pe Iisus. Iudeii cer semn din cer. Iisus învață la un ospăț și muștră pe învățătorii de lege.

11 1. Și a fost când era într'un loc rugându-se, după ce a încetat, a zis unul din ucenicii săi către el: Doamne, învață-ne să ne rugăm, precum și Ioan a învățat pe ucenicii săi.

2. Și le-a zis: Când vă rugați ziceți: Tatăl nostru, carele ești în ceruri, sfîn-

țenscă-se numele tău. Vie împărăția ta. Fie voia ta, precum în cer și pe pământ.

3. Pâinea noastră cea spre ființă, dă-ne-o nouă în fiecare zi.

4. Și ne iartă păcatele noastre, că și noi iertăm tuturor celor ce ne greșesc nouă. Și nu ne duce în ispită, ci ne izbăvește de cel rău.

5. Și a zis către ei: Cine din voi având un prieten, va merge la el la miezul nopții și-i va zice: Prietene, dă-mi împrumut trei pâini.

6. Că a venit din cale un prieten la mine și n'am ce-i pune înainte.

7. Și acela răspunzând dinăuntru, va zice: Nu mă da de osteneală. Acum ușa s'a încuiat și copiii mei sunt în așternut cu mine. Nu pot să mă scol să-ți dau.

8. Zic vouă: Chiar dacă sculându-se, nu i-ar da pentru că-i este prieten, dar pentru îndrăzneala lui sculându-se, îi va da cât îi trebuie.

9. Și eu zic vouă: Cereți și vi se va da, căutați și veți afla, bateți și vi se va deschide.

10. Că oricine cere ia și cel ce caută află și celui ce bate i se va deschide.

11. Și care tată dintre voi, de-i va cere fiul lui pâine, îi va da piatră? Sau

pește și în loc de pește îi va da șarpe?

12. Sau de va cere ou, îi va da scorpie?

13. Deci dacă voi fiind răi, știți să dați daruri bune fiilor voștri, cu cât mai vărtos Tatăl cel din cer va da Duh Sfânt celor ce cer dela el?

14. Și a scos un drac și acela era mut. Și după ce a ieșit dracul, a vorbit mult și se mirau mulțimile.

15. Iar unii din ei ziceau: Cu Beelzebul, domnul dracilor, scoate dracii.

16. Și alții ispitindu-l, cereau dela el semn din cer.

17. Iar el știind gândurile lor, le-a zis: Orice împărăție, ce se desbină în sine, se pustiește și casă peste casă cade.

18. Deci și Satana dacă s'a desbinat în sine, cum va sta împărăția lui? Că ziceți că, eu cu Beelzebul scot dracii.

19. Iar dacă eu cu Beelzebul scot dracii, fiii voștri cu cine-i scot? De aceea ei vă vor fi judecători.

20. Iar dacă eu cu degetul lui Dumnezeu scot dracii, iată a ajuns la voi împărăția lui Dumnezeu.

21. Când cel tare, înarmat fiind, își păzește curtea, în pace sunt averile lui.

22. Iar când va veni unul mai tare decât el și-l va birui, îi ia toate armele, în

care nădăduia și împarte cele răpite dela el.

23. Cel ce nu este cu mine, este împotriva mea și cel ce nu adună cu mine, risipește.

24. Când duhul necurat iese din om, umblă prin locuri fără de apă, căutând odihnă și neaflând, zice: Mă voi întoarce în casa mea, de unde am ieșit.

25. Și venind o află măturată și împodobită.

26. Atunci merge și ia alte șapte duhuri mai rele decât el și intrând, locuiesc acolo și se fac cele de pe urmă ale omului aceluia mai rele decât cele dintâi.

27. Și când zicea el acestea, ridicând o femeie glas din mulțime i-a zis: Fericit este pântecul care te-a purtat și pieptul la care ai supt,

28. Iar el a zis: Adevărat, fericiți cei ce ascultă cuvântul lui Dumnezeu și-l păzesc.

29. Iar adunându-se mulțimile a început a zice: Neamul acesta este viclean. Cere semn și semn nu i se va da decât semnul lui Iona proorocul.

30. Că, precum Iona a fost semn Ninevitenilor, așa va fi și Fiul Omului neamului acesta.

31. O împărăteasă dela miazăzi se va scula la judecată cu bărbații neamului acestuia și-i va osândi,

că a venit dela marginile pământului să asculte înțelepciunea lui Solomon și atât mai mult decât Solomon este aci.

32. Bărbații Nineviteni se vor scula la judecată cu neamul acesta și-i vor osândi, că ei s'au pocăit la predica lui Iona și atât mai mult decât Iona este aci.

33. Nimeni aprinzând făclia n'o pune în ascuns, nici sub obroc, ci în sfeșnic, ca cei ce intră să vadă lumina.

34. Făclia trupului este ochiul. Când ochiul tău este curat și tot trupul tău este luminat, iar când este bolnav și trupul tău va fi întunecat.

35. Ia seama dar ca lumina care este în tine să nu fie întunecată.

36. Deci dacă trupul tău este tot luminat, neavând nicio parte întunecată, va fi luminat întreg, ca și când făclia te luminează cu strălucirea ei.

37. Și pe când vorbea, un fariseu îl ruga să prânzească la el și intrând, a șezut.

38. Iar fariseul văzând, s'a mirat că nu s'a spălat mai întâi, înainte de masa.

39. Și Domnul a zis către el: Acum voi, farisei, partea din afară a paharului și a blidului o curățiți,

iar cea dinăuntru voastră este plină de răpire și de vicleșug.

40. Nesocotiților! Au nu cel ce a făcut pe cea din afară, a făcut și pe cea dinăuntru?

41. Dați milostenie celor ce sunt în voi și iată, toate vă vor fi curate.

42. Dar vai vouă, fariseilor! Că dați zeciuială din ismă și din rută și din toate verdețurile și treceți cu vederea judecata dreaptă și dragostea lui Dumnezeu. Acestea se cădea să le faceți și pe acelea să nu le lăsați.

43. Vai vouă fariseilor! Că iubiți seacănele dintâi din sinagogi și închinăciunile prin piețe.

44. Vai vouă, cărturari și farisei fățarnici! Că sunteți ca mormintele ce nu se văd și oamenii, care umblă pe deasupra lor, nu le știu.

45. Și răspunzând unul din învățătorii de lege, i-a zis: Învățătorule, acestea zicând și pe noi ne mustri?

46. Iar el a zis: Vai și vouă, învățătorilor de lege! Că puneți pe oameni sarcini grele de purtat, iar voi nici cu un deget al vostru nu vă atingeți de sarcini.

47. Vai vouă! Că zidiți mormintele proorocilor și părinții voștri i-au ucis.

48. Deci mărturisiți și învuiinați faptele părin-

ților voștri, că ei i-au ucis, iar voi le zidiți mormintele.

49. De aceea și înțelepciunea lui Dumnezeu a zis: «Voiu trimite la ei prooroci și apostoli și dintre ei vor ucide și vor prigoni».

50. Ca să se ceară dela neamul acesta sângele tuturor proorocilor, ce s'a vărsat dela începutul lumii.

51. Dela sângele lui Abel până la sângele lui Zaharia, care a pierit între altar și templu. Adevărat vă zic: Se va cere dela neamul acesta.

52. Vai vouă, învățătorilor de lege! Că ati luat cheia cunoștinței. Voi n'ați intrat și pe cei ce voiau să intre i-ați oprit.

53. Și ieșind de acolo, au început cărturarii și fariseii să-l urască groaznic și să-i dea pricină să vorbească de multe,

54. Pândindu-l și căutând să prindă ceva din gura lui, ca să-l învinuiască.

Aluatul fariseilor. Hula împotriva Duhului Sfânt. Sfaturi împotriva lăcomiei. Lepădarea de cele lumești. Impăcarea cu protivnicul.

12 1. Și adunându-se mulțime mare de oameni, încât se călcau unii pe alții, a început să zică mai întâi ucenicilor săi:

Feriți-vă de aluatul fariseilor, care este fățaria,

2. Că nimic nu se aco-perit care să nu se desco-pere și ascuns, care să nu se cunoască.

3. De aceea câte ați spus la întunec, la lumină se vor auzi și ce ați vorbit la ureche în cămări, se va propovedui de pe acoperișul caselor.

4. Dar vouă prietenii mei, vă zic: Nu vă temeți de cei ceucid trupul și după aceea nu pot să facă nimic mai mult.

5. Ci vă voi arăta de cine să vă temeți: De cel ce are putere, după ce a ucis, să arunce în gheena. Adevăr zic vouă: De acela să vă temeți.

6. Au nu se vând cinci vrăbii pe doi bani? Și nici-una din ele nu este uitată înaintea lui Dumnezeu.

7. Ci și perii capului vostru toți sunt numărați. Deci nu vă temeți. Voi sunteți mai de preț decât multe vrăbii.

8. Și zic: Oricine mă va mărturisi pe mine înaintea oamenilor și Fiul Omului îl va mărturisi pe el înaintea îngerilor lui Dumne-zeu.

9. Iar cel ce se va lepă-da de mine înaintea oame-nilor, lepădat va fi înain-tea îngerilor lui Dumnezeu.

10. Și oricine va zice cu-vânt împotriva Fiului O-

mului, i se va ierta, dar celui ce va huli împotriva Duhului Sfânt, nu i se va ierta.

11. Iar când vă vor duce în sinagogi și la dregători și la stăpâni, nu vă îngri-jiți, cum și ce veți răs-punde sau ce veți zice,

12. Căci Duhul Sfânt vă va învăța în acel ceas ce trebuie să spuneți.

13. Iar fratele meu să împartă mulțime: Învățătorule, zi fratelui meu să împartă moștenirea cu mine.

14. Iar el i-a zis: Omule, cine m'a pus pe mine ju-decător sau împărțitor in-tre voi?

15. Și a zis către ei: Ve-deți și vă feriți de lăcomie, căci viața cuiva nu stă în prisosul avuțiilor sale.

16. Și a spus o pildă că-tre ei, zicând: Unui om bo-gat i-a rodit țarina

17. Și augeta în sine, zi-când: Ce să fac? Că nu am unde să-mi adun roa-dele.

18. Și a zis: Aceasta voi face: Voi strica jitnițele mele și mai mari le voi zidi și voi strânge acolo toate roadele mele și bu-nătățile mele

19. Și voi zice sufletu-lui meu: Suflete, ai multe bunătăți strânse pentru mulți ani, odihnește-te, mă-năncă, bea, veselește-te.

20. Iar Dumnezeu i-a zis: Nebune, în noaptea aceasta

ți se va lua sufletul, iar cele ce ai gătit, ale cui vor fi?

21. Așa este cel ce-și adună comori, iar în Dum-nezeu nu se îmbogățește.

22. Și a zis către uce-nicii săi: De aceea vă zic: Nu vă îngrijiți cu sufletul vostru, ce veți mânca, nici cu trupul, cu ce vă veți îmbrăca.

23. Sufletul este mai mult decât hrana și tru-pul decât haina.

24. Priviți la corbi, că nu seamănă, nici nu sece-ră, nu au cămări, nici jit-nițe și Dumnezeu îi hră-nește. Cu cât mai de preț sunteți voi decât pasările?

25. Și cine din voi îngrijindu-se, poate să adau-ge staturii sale un cot?

26. Deci dacă nu puteți face nici cel mai mic lu-eru, de ce vă îngrijiți de celelalte?

27. Priviți crinii cum cresc: Nu se ostenesc, nici nu tore și vă zic, că nici Solomon în toată slava sa nu s'a îmbrăcat ca unul din aceștia.

28. Și dacă iarba, care astăzi este pe câmp și mâi-ne se aruncă în cuptor, Dumnezeu așa o îmbracă, cu cât mai vărtos pe voi, puțin ereticilor?

29. Și voi nu căutați ce să mâncați și ce să beți și nu fiți necumpătați,

30. Că toate acestea pă-

gânii lumii le caută, iar Tatăl vostru știe că vă trebuiesc acestea.

31. Ci căutați mai întâi împărăția lui și acestea toate vi se vor adăuga.

32. Turmă mică, nu te teme, că a binevoit Tatăl vostru să vă dea împără-ția.

33. Vindeți-vă averile și dați milostenie. Faceți-vă pungi care nu se învechesc. Strângeți comoară nesecată în ceruri, unde furul nu se apropie, nici molia nu strică.

34. Căci unde este comoa-ra voastră, acolo va fi și inima voastră.

35. Să vă fie mijloacele încinse și făcliile aprinse,

36. Iar voi asemenea oa-menilor care așteaptă pe stăpânul lor, când se va întoarce dela nuntă, ca ve-nind și bătând, îndată să-i deschidă.

37. Fericite sunt slugile acelea, pe care venind stă-pânul, le va afla priveghind. Amin zic vouă, că se va încinge și le va pune la masă și apropiindu-se le va sluji.

38. Și de va veni în a doua strajă și în a treia și le va afla așa, fericite sunt slugile acelea.

39. Iar aceasta să știți, că de ar ști stăpânul casei în care ceas va veni furul, ar priveghia și nu ar lăsa să-i sape casa.

40. Deci și voi fiți gata, că în ceasul în care nu gândiți vine Fiul Omului.

41. Și a zis Petru: Doamne, către noi spui pilda aceasta, sau și către toți?

42. Și a zis Domnul: Cine este economul credincios și înțelept, pe care îl va pune stăpânul peste slugile sale, ca să le dea la vreme măsura de grâu?

43. Fericită este sluga aceea, pe care venind stăpânul său, o va afla făcând așa.

44. Adevăr zic vouă, că o va pune peste toate averile sale.

45. Iar de va zice sluga aceea în inima sa: Stăpânul meu întârzie să vină, și va începe să bată pe slugi și pe slujnice și să mănânce și să bea și să se îmbete,

46. Veni-va stăpânul slugii aceleia în ziua în care nu gândeste și în ceasul în care nu știe și o va pedepsi aspru și partea ei cu necredincioșii o va pune.

47. Și sluga aceea care a știut voia stăpânului său și nu a pregătit nimic, nici n'a făcut după voia lui, se va bate mult.

48. Iar cea care nu a știut și a făcut fapte vrednice de bătaie, se va bate puțin. Și oricui i s'a dat mult, mult i se va cere și cui i s'a încredințat mult, mai mult i se va cere.

49. Foc am venit să arunc pe pământ și cât voiese să fie aprins acum!

50. Și cu botez am să mă botez și cât sunt de nerăbdător până se va săvârși!

51. Vi se pare că am venit să dau pace pe pământ? Vă zic, nu, ci desbinare.

52. Că de acum înainte de vor fi cinci într-o casă, se vor împărți trei împotriva a doi și doi împotriva a trei.

53. Se va împărți tatăl împotriva fiului și fiul împotriva tatălui, mama împotriva fiicei și fiica împotriva mamei, soacra împotriva norei și nora împotriva soacrei.

54. Și zicea și multimilor: Când vedeți norul ridicându-se dela apus, îndată ziceți că ploaie mare vine și așa este.

55. Și când vedeți suflând vântul de miazăzi, ziceți că zăduf va fi și este.

56. Fățarnicilor, fața cerului și a pământului știți s'o cercetați, dar vremea aceasta cum n'o cercetați?

57. De ce nu judecați și dela voi înșivă ce este drept?

58. Și când mergi cu protivnicul tău la stăpânitor, dă-ți silința să te scapi de el pe cale, ca nu cumva să te tragă la jude-

cător și judecătorul să te dea temnicerului și temnicerul să te arunce în temniță.

59. Iți spun: Nu vei ieși de acolo, până nu vei plăti și cel din urmă ban.

Galileienii uciși. Pilda smochinului neroditor, a grăunțelii de muștar și a aluatului. Ușa cea strâmtă. Iisus amenințat cu moartea de Irod. Ierusalimul ucigător de prooroci.

13 1. Și au venit unii în acea vreme spunându-i de Galileienii, al căror sânge Pilat l-a amestecat cu jertfele lor

2. Și răspunzând Iisus, le-a zis: Vi se pare că Galileienii aceștia mai păcătoși au fost decât toți Galileienii, că au păținit acestea?

3. Vă zic, nu, ci, de nu vă veți pocăi, toți așa veți pieri.

4. Sau acei optsprezece, peste care a căzut turnul în Siloam și i-a omorât, vi se pare că aceștia au fost mai păcătoși decât toți oamenii care locuiesc în Ierusalim?

5. Vă zic, nu. De nu vă veți pocăi, toți așa veți pieri.

6. Și zicea pilda aceasta: Cineva avea un smochin sădit în via sa și a venit cău-

tând roadă în el și n'a aflat.

7. Și a zis către vier: Iată, trei ani sunt de când vin căutând rod în smochinul acesta și nu aflui. Taie-l, pentru ce mai încurcă locul?

8. Iar el răspunzând, i-a zis: Doamne, lasă-l și acest an, până-l voiui săpa împrejur și voiui pune gunoier.

9. Poate va face rod în anul viitor.

10. Și învăța într'una din sinagogi sâmbăta

11. Și iată o femeie, care avea duhul neputinței de optsprezece ani și era garbovă și nu putea să se ridice în sus nicidecum,

12. Iar Iisus văzând-o, a chemat-o și i-a zis: Femeie, te-ai izbăvit de slăbiciunea ta

13. Și și-a pus mâinile pe ea și îndată s'a îndreptat și slăvea pe Dumnezeu,

14. Iar mai-marele sinagogii, mănîindu-se că o vindecase Iisus sâmbăta, răspunzând, zicea multimii: Șase zile sunt în care se cade a lucra. Deci în aceea venind vindecați-vă, iară nu în ziua sâmbetei.

15. Iar Domnul i-a răspuns și a zis: Fățarnice, fiecare din voi sâmbăta au nu-și desleagă boul său, ori asinul dela iesle și-l duc de-l adapă?

16. Dar aceasta, fiică a lui Avraam fiind, pe care

a legat-o Satana, iată de optsprezece ani, nu se cădea să fie deslegată din legătura aceasta în ziua sâmbetei?

17. Și acestea zicând el, se rușinau toți cei ce stau împotriva lui și toată mulțimea se bucura de toate cele slăvite ce se făceau de el.

18. Deci zicea: Cu ce este asemenea împărăția lui Dumnezeu? Și cu ce o voiți asemăna?

19. Asemenea este grăunțelului de muștar, pe care luându-l un om, l-a aruncat în grădina sa și a crescut și s'a făcut copac mare și pasările cerului s'au sălășluit în ramurile lui.

20. Iarăși a zis: Cu ce voiți asemenea împărăția lui Dumnezeu?

21. Asemenea este aluatului, pe care luându-l o femeie, l-a ascuns în trei măsuri de făină, până s'a dospit toată.

22. Și umbla prin cetăți și prin sate învățând și cale făcând la Ierusalim.

23. Și i-a zis cineva: Doamne, au puțini sunt cei ce se mântuiesc? Iar el le-a zis:

24. Nevoiți-vă să intrați prin poarta cea strâmtă, că mulți, zic vouă, vor căuta să intre și nu vor putea.

25. După ce se va scula stăpânul casei și va încuia ușa și veți începe a sta

afară și a bate în ușă, zicând: Doamne, Doamne, deschide-ne și răspunzând, vă va zice: Nu vă știu de unde sunteți,

26. Atunci veți începe să ziceți: Am mâncat și am băut înaintea ta și în piețele noastre ai învățat.

27. Și va zice: Vă spun: Nu vă știu de unde sunteți. Depărtați-vă de la mine toți făptuitorii de nedreptate.

28. Acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților, când veți vedea pe Avraam și pe Isaac și pe Iacov și pe toți proorocii în împărăția lui Dumnezeu, iar pe voi aruncați afară.

29. Și vor veni alții dela răsărit și dela apus și dela miazănoapte și dela miazăzi și vor ședea în împărăția lui Dumnezeu.

30. Și iată, sunt unii pe urmă care vor fi întâi și sunt alții întâi care vor fi pe urmă.

31. În ziua aceea s'au apropiat unii din farisei, zicându-i: Ieși și du-te de aici, că Irod vrea să te omoare.

32. Și le-a zis: Mergând, spuneți vulpii acesteia: Iată scot draci și fac vindecări astăzi și mâine și a treia zi voi sfârși,

33. Însă mi se cade astăzi și mâine și în cealaltă zi să merg, că nu este cu putință să piară vreun prooroc afasă din Ierusalim.

34. Ierusalime! Ierusalime! cel ce omori proorocii și ucizi cu pietre pe cei trimiși la tine, de câte ori am vrut să adun pe fiii tăi, cum adună cloșca puii săi sub aripi și nu ai voit.

35. Iată, vi se lasă casa voastră pustie și amin grăiesc vouă, că nu mă veți vedea de acum până va veni vremea când veți zice: Binecuvântat este cel ce vine în numele Domnului.

Iisus vindecă pe un bolnav de idropică și învață a nu căuta locurile dintâi la mese. Pilda despre cei chemați la cină. Lepădarea de sine.

14. 1. Și când a intrat el în casa unuia din căpeteniile fariseilor sâmbăta, ca să mănânce pâine și aceia îl pândeau.

2. Iată un om bolnav de idropică era înaintea lui.

3. Și răspunzând Iisus, a grăit către farisei și către învățătorii de lege zicând: Este oare îngăduit a vindeca sâmbăta, ori nu?

4. Iar ei tăceau. Și atinându-l, l-a vindecat și i-a dat drumul.

5. Și răspunzând Iisus către ei, a zis: Căruia din voi, de-i va cădea în puț așinul sau boul, nu îndată îl va scoate în ziua sâmbetei?

6. Și nu i-au putut răspunde la aceasta.

7. Și a spus o pildă către cei chemați, după ce a luat seama cum își alegeau locurile cele dintâi, zicând către ei:

8. Când vei fi chemat de cineva la nuntă, nu ședea în locul cel dintâi, ca nu cumva să fie chemat de el altul mai cinstit decât tine.

9. Și venind cel ce v'a chemat și pe tine și pe acela, îți va zice: Dă locul acestuia și atunci vei începe cu rușine să șezi în locul cel mai dela urmă.

10. Ci când vei fi chemat, mergând șezi în locul cel din urmă, ca atunci când va veni cel ce te-a chemat, să-ți zică: Prietene, suete mai sus. Atunci vei avea cinste înaintea celor ce vor ședea împreună cu tine.

11. Că tot cel ce se înalță pe sine, se va smeri și cel ce se smerește se va înălța.

12. Și zicea celui ce-l chemase: Când faci prânz sau cină, nu chema prieteni tăi, nici frații tăi, nici rudele tale, nici vecini bogăți, ca nu cândva să te cheme și ei pe tine și să ți se dea răsplata,

13. Ci când faci ospăț, chiamă pe săraci, neputincioși, șchiopi și orbi.

14. Și fericit vei fi, căci

nu pot să-ți întorcă, ci ți se va întoarce la învierea dreptilor.

15. Și auzind acestea, unul din cei ce ședeau cu el, a zis: Fericit este cel ce va prânzi în împărăția lui Dumnezeu.

16. Iar el i-a zis: Un om oarecare a făcut cină mare și a chemat pe mulți.

17. Și a trimis pe sluga sa în ceasul cinei să zică celor chemați: Veniți, că iată gata sunt toate.

18. Și au început toți a cere iertare unul după altul. Cel dintâiu i-a zis: Tarină am cumpărat și am nevoie să ies să o văd. Rogu-te să mă ierți.

19. Și altul a zis: Cinci perechi de boi am cumpărat și merg să-i înec. Rogu-te să mă ierți.

20. Și altul a zis: Femeie mi-am luat și de aceea nu pot veni.

21. Și întorcându-se sluga, a spus domnului său acestea. Atunci mâniindu-se stăpânul casei, a zis slugii sale: Ieși îndată la răspântiile și ulițele cetății și săracii și neputincioșii și schiopii și orbiu adu-i aici.

22. Și a zis sluga: Doamne, s'a făcut precum ai poruncit și încă mai este loc.

23. Și a zis domnul către slugă: Ieși la drumuri și la garduri și-i silește să

între, ca să mi se umple casa.

24. Oă vă zic, că nici-unul din bărbații aceia chemați nu va gusta din cina mea.

25. Și mergeau cu el mulțimi multe și întorcându-se, le-a zis:

26. Dacă vine cineva la mine și nu urăște pe tatăl său și pe mamă și pe femeie și pe copii și pe frați și pe surori, încă și sufletul său, nu poate fi ucenic al meu.

27. Și cel ce nu-și poartă crucea și nu vine după mine, nu poate fi ucenic al meu.

28. Căci cine din voi vrând să zidească un turn, nu stă mai întâi și-și socotește cheltuiala, de are cu ce isprăvi?

29. Ca nu cumva punând temelie și neputându-l isprăvi, toți cei ce-l vor vedea, să înceapă a-l lua în râs, zicând:

30. Acest om a început să zidească și n'a putut isprăvi.

31. Sau care împărat, mergând să se măsoare la războiu cu alt împărat, nu va sta întâi să se sfătuiască, de va putea cu zece mii de ostași să întâmpine pe cel ce vine asupra lui cu douăzeci de mii?

32. Iar de nu, încă fiind acela departe, trimițând solie, se roagă de pace.

33. Astfel deci, oricare din voi, care nu se leapădă de toate averile sale, nu poate fi ucenic al meu.

34. Bună este sarea, iar dacă și sarea se va strica, cu ce se va drege?

35. Nici în pământ, nici în gunoier nu mai este bună. Afară se aruncă. Cel ce are urechi de auzit, să audă.

Pilda despre oaia și drahma pierdută. Fiul risipitor.

15. 1. Și se apropiau de el toți yameșii și păcătoșii, ca să-l asculte.

2. Iar fariseii și cărturarii cărteau, zicând: Acesta primește pe păcătoși și mănâncă cu ei.

3. Și le-a spus pilda aceea, zicând:

4. Care om dintre voi, având o sută de oi și pierzând una din ele, nu lasă pe cele nouăzeci și nouă în pustie și merge după cea pierdută, până când o găsește?

5. Și găsim-o, o pune pe umeri, bucurându-se

6. Și venind acasă, chiamă prietenii și vecinii, zicându-le: Bucurați-vă împreună cu mine, că am găsit oaia mea cea pierdută.

7. Zic vouă: Că așa și în cer va fi mai mare bucurie de un păcătos ce se pocăiește, decât de nouăzeci

și nouă de drepti cărora nu le trebuie pocăință.

8. Sau care femeie având zece drahme, de pierde o drahmă, nu aprinde făclia și mătură casa și caută cu deădinsul până o găsește?

9. Și găsim-o, chiamă prietenele și vecinele, zicând: Bucurați-vă împreună cu mine, că am găsit drahma ce pierdusem.

10. Zic vouă, așa se face bucurie înaintea îngurilor lui Dumnezeu pentru un păcătos ce se pocăiește.

11. Și a spus: Un om avea doi fii.

12. Și a zis cel mai tânăr din ei tatălui său: Tată, dă-mi partea ce mi se cade de avere. Și le-a împărțit averea.

13. Și nu după multe zile, adunând toate, fiul cel mai tânăr s'a dus într-o țară departe și acolo a risipit toată averea sa, vietuind în desfrânări.

14. Și cheltuind el toate, s'a făcut foamete mare în acea țară și el a început să ducă lipsă.

15. Și mergând s'a lipit de unul din locuitorii țării aceleia și acela l-a trimis la țarinile sale să pască porcii.

16. Și dorea să și sature pântecul din roșcovele ce mâncau porcii și nimeni nu-i da.

17. Iar venindu-și în sine a zis: Câți argați ai tatălui meu sunt îndestulați de pâine, iar eu pier aici de foame!

18. Seula-mă-voiu și mă voiu duce la tatăl meu și-i voiu zice: Tată, am greșit la cer și înaintea ta.

19. Și nu mai sunt vrednic să mă chem fiul tău. Fă-mă ca pe unul din argații tăi.

20. Și sculându-se, a venit la tatăl său. Și încă departe fiind, l-a văzut pe el tatăl lui și i s'a făcut milă și alergând, a căzut pe grumazii lui și l-a sărutat.

21. Și i-a zis fiul: Tată, am greșit la cer și înaintea ta și nu mai sunt vrednic să mă chem fiul tău.

22. Și a zis tatăl către slugile sale: Aduceți haina cea dintâi și-l îmbrăcați și dați inel în mână lui și încălțăminte în picioarele lui.

23. Și aducând vițelul cel îngrășat, junghiați-l și măncați să ne veselim.

24. Că fiul meu acesta mort era și a înviat, pierdut era și s'a aflat. Și au început să se veselească.

25. Iar fiul lui cel mare era la țarină și cum a venit și s'a apropiat de casă, a auzit cântece și jocuri.

26. Și chemându-l, i-a zis: Ce este aceasta? Ce aud de din slugi, a întrebat; Ce sunt acestea?

27. Iar ea a zis: Frațele tău a venit și a junghiat tatăl tău vițelul cel îngrășat, pentru că să-nătos l-a primit.

28. Și s'a mâniat acela și nu vrea să intre, iar tatăl lui ieșind, îl ruga,

29. Iar el răspunzând, a zis tatălui său: Iată, de atâția ani îți slujesc și niciodată porunca ta n'am călcat și mie niciodată nu mi-ai dat măcar un ied, ca să mă veselesc cu prietenii mei.

30. Iar când veni acest fiu al tău, care ți-a mâncat avuția cu desfrănatele, îi injunghiași vițelul cel îngrășat.

31. Iar el a zis: Fiule, tu în toată vremea ești cu mine și toate ale mele, ale tale sunt.

32. Dar se cădea să ne veselim și să ne bucurăm, căci fratele tău acesta mort era și a înviat și pierdut era și s'a aflat.

Economul nedrept. Nimeni nu poate sluji la doi domni. Despărțirea de femeie. Bogatul și Lazăr.

16 1. Și zicea și către ucenicii săi: Era un om bogat, care avea un econom și acesta a fost pârît la el că-i risipește avuțiile.

2. Și chemându-l, i-a zis: Ce este aceasta ce aud de tine? Dă seama de econo-

mia ta, căci nu mai poți fi econom.

3. Iar economul a zis în sine: Ce voiu face? Că domnul meu ia economia dela mine? Să sap nu pot, să cer îmi este rușine.

4. Știu ce voiu face că dacă voiu fi scos din economie, să mă primească alții în casele lor.

5. Și chemând câte unul pe fiecare din datornicii domnului său, a zis celui dintâi: Cât ești dator domnului meu?

6. Iar el a zis: O sută de măsuri de untdelemn. Și i-a zis: Ia-ți zapisul și șezând, scrie repede: cinci-zeci.

7. După aceea a zis altuia: Dar tu cât ești dator? Iar el a zis: O sută de măsuri de grâu. Și i-a zis: Ia-ți zapisul și scrie: optzeci.

8. Și a laudat stăpânul pe economul nedrept că înțelepțește a făcut, că fiii veacului acestuia sunt mai înțelepți în neamul lor, decât fiii luminii.

9. Și eu vă zic: Faceți-vă prieteni cu bogăția nedreaptă, ca dacă veți să-răci, să vă primească aceia în corturile veșnice.

10. Cel ce este credincios în foarte puțin și în mult este credincios și cel ce este nedrept în foarte puțin și în mult este nedrept.

11. Deci dacă n'ați fost credincioși față de bogăția nedreaptă, pe cca cinstită cine vă o va încredința?

12. Și dacă în ce este străin n'ați fost credincioși, cine vă va da ce este al vostru?

13. Nicio slugă nu poate să slujească la doi domni, pentru că sau pe unul va urî și pe altul va iubi, sau de unul se va ține și pe altul va disprețui. Nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui Mamona.

14. Și auzeau acestea toate și fariseii, care erau iubitori de argint și-l batjocoreau.

15. Și le-a zis: Voi sunteți cei ce vă faceți pe voi drepti înaintea oamenilor, iar Dumnezeu știe inimile voastre, că ce este între oameni înalt, uriciune este înaintea lui Dumnezeu.

16. Legea și proorocii până la Ioan au fost, de atunci se binevestește împărăția lui Dumnezeu și fiecare spre ea se sileste.

17. Iar mai lesne este cerul și pământul să treacă, decât să cadă din lege un corn de literă.

18. Oricine-și lasă femeia sa și ia alta preacurveste, și cel ce ia pe cea lăsată de bărbat preacurveste.

19. Era un oarecare om bogat și se îmbrăca în

porfiră și în vison, veselindu-se în toate zilele strălucit.

20. Iar un sărac oarecare, anume Lazăr, zăcea înaintea porții lui plin de bube.

21. Și poftind să se sature din fărâmiturile ce cădeau dela masa bogatului, dar și câinii venind îi lingeau bubele.

22. Și a murit săracul și a fost dus de îngeri în sânul lui Avraam și a murit și bogatul și s'a îngropat.

23. Și în iad ridicându-și ochii, fiind în munci, vede pe Avraam de departe și pe Lazăr în sânul lui.

24. Și strigând, a zis: Părinte Avraam, milueștemă și trimite pe Lazăr, să-și ude vârful degetului lui în apă și să-mi răcorească limba, că mă chinuesc în văpaia aceasta.

25. Iar Avraam a zis: Fiule, aduți aminte că ai luat cele bune ale tale în viața ta și Lazăr asemenea cele rele, iar acum acesta se mângăie aici, iar tu te chinuiești.

26. Și peste toate acestea, între noi și voi prăpastie mare s'a săpat, ca cei ce vor vrea să treacă de aici la voi să nu poată, nici cei de acolo la noi să nu treacă.

27. Și a zis: Rogu-te, dar, părinte, să-l trimiți în casa tatălui meu,

28. Că am cinci frați. Să le spună acestea, ca să nu vie și el la acest loc de chin.

29. Și i-a zis Avraam: Au pe Moise și pe prooroci, să-i asculte pe ei.

30. Iar el a zis: Nu, părinte Avraam, ei de va merge la dâșii cineva dintre morți, se vor pocăi.

31. Și i-a zis: Dacă nu ascultă de Moise și de prooroci, nu vor crede nici de ar învia cineva din morți.

Despre sminteli. Iertarea greșalcilor și puterea credinței. Cei zece leproși. A doua venire a Domnului.

17. 1. Și a zis către ucenicii săi: Cu neputință este să nu vie smintelele, dar vai aceluia prin care vin!

2. Mai de folos i-ar fi de i s'ar lega o piatră de moară de gât și ar fi aruncat în mare, decât să smintească pe unul din acoștia mici.

3. Luați aminte de voi înșivă: De-ți va greși frațele tău, ceartă-l, și de se va pocăi, iartă-l.

4. Și chiar de șapte ori pe zi de-ți va greși și de șapte ori se va întoarce, zicând: Mă pocăiesc, iartă-l.

5. Și au zis apostolii către Domnul: Adăugă-ne credință,

6. Iar Domnul a zis: De

ați avea credință cât un grăunte de muștar, ați zice acestui sicomor: Desrădăcinează-te și te sădește în mare și v'ar asculta.

7. Și cine din voi având slugă la arat, sau la păscut vitele și venind aceea din câmp, îi va zice: Vino îndată de șezi la masă?

8. Și nu-i va zice: Gătește-mi, ca să cinez și încin-gându-te slujește-mi, până voi mânca și voi bea și după aceea vei mânca și vei bea și tu.

9. Va mulțumi oare slugii că a făcut ce i s'a poruncit? Nu mi se pare.

10. Așa și voi, când veți face toate cele ce vi s'au poruncit, să ziceți: Slugi netrebnice suntem, că ce am fost datorii să facem am făcut.

11. Și când mergea la Ierusalim și trecea prin mijlocul Samariei și al Galileii,

12. Intrând într'un sat, l-au întâmpinat zece bărbai leproși, care au stătut departe.

13. Și au ridicat glas, zicând: Iisuse, învățătorule, miluește-ne.

14. Și Iisus văzându-i, le-a zis: Mergeți și vă arătați preoților. Și când mergeau s'au curățit.

15. Iar unul din ei, văzând că s'a vindecat, s'a întors cu glas mare, slăvind pe Dumnezeu.

16. Și a căzut cu fața la picioarele lui, mulțumindu-i și acela era Samarinean.

17. Iar Iisus răspunzând, a zis: Oare nu zece s'au curățit? Dar cei nouă unde sunt?

18. Nu s'a aflat să se întoarcă să dea slavă lui Dumnezeu decât acesta de alt neam?

19. Și i-a zis: Scoală-te și du-te. Credința ta te-a mântuit.

20. Și întrebând fiind de farisei, cănd va veni împărăția lui Dumnezeu, le-a răspuns și a zis: Impărăția lui Dumnezeu nu vine pe văzutele,

21. Nici nu vor zice: Iată este aici sau acolo, căci iată împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru.

22. Și a zis către ucenici: Vor veni zile când veți dori să vedeți una din zilele Fiului Omului și nu veți vedea.

23. Și vă vor zice: Iată acolo, iată aci. Să nu vă duceți, nici să nu mergeți după ei.

24. Căci precum fulgerul fulgerând dintr-o parte de sub cer luminează până la partea cealaltă de sub cer, așa va fi și Fiul Omului în ziua sa,

25. Dar întâi trebuie să pătimească multe și să fie lepădat de neamul acesta.

26. Și precum a fost în zilele lui Noe, așa va fi și în zilele Fiului Omului:

27. Măncau, beau, se însurau, se măritau, până în ziua în care a intrat Noe în corabie și a venit potopul și i-a pierdut pe toți.

28. Și cum a fost în zilele lui Lot: Măncau, beau, cumpărau, vindeau, sădeau, zideau,

29. Iar în ziua în care a ieșit Lot din Sodoma, a plouat foc și pucioasă din cer și i-a pierdut pe toți

30. La fel va fi în ziua în care se va arăta Fiul Omului.

31. În aceia zi, cel ce va fi pe acoperișul casei și lucrurile lui în casă, să nu se coboare să le ia și cel ce va fi în țarină, asemenea să nu se întoarcă înapoi.

32. Aduceți-vă aminte de femeia lui Lot.

33. Cine va căuta să-și mântuiască sufletul, îl va pierde și cine îl va pierde, îl va învia.

34. Zic vouă: În acea noapte de vor fi doi într'un pat, unul se va lua și altul se va lăsa.

35. Din două care vor măcina împreună, una se va lua și alta se va lăsa.

36. Din doi care vor fi în țarină, unul se va lua și altul se va lăsa.

37. Și răspunzând ucenicilor, au zis lui: Unde

Doamne? Iar el le-a zis: Unde va fi stărvul, acolo se vor aduna și vulturii.

Judecătorul nedrept. Fariseul și vameșul. Iisus binecuvintează copiii. Bogatul care dorește viețu de veci, Iisus vestește patimile sale. Orbul din Ierihon.

18 1. Și le spune și pildă, că trebuie să se roage și să nu se lenevească, zicând:

2. Intr'o cetate era un judecător care de Dumnezeu nu se temea și de om nu se rușina.

3. Era și o văduvă în cetatea aceea și venea la el, zicând: Scapă-mă de pârșul meu.

4. Și n'a vrut un timp, iar după aceea a zis în sine: Deși de Dumnezeu nu mă tem și de om nu mă rușinez,

5. Dar pentru că îmi face supărare văduva aceasta, o voi izbăvi, ca nu până la sfârșit venind să mă necăjească.

6. Și a zis Domnul: Auziți ce zice judecătorul nedreptății?

7. Dar Dumnezeu nu va izbăvi pe aleșii săi, care strigă către el ziua și noaptea și va răbda mult pentru ei?

8. Zic vouă, că îi va izbăvi îndată. Dar când va

veni Fiul Omului, va afla oare credință pe pământ?

9. Și a zis și pilda aceasta către unii care credeau în ei înșiși că sunt drepți și disprețuiau pe ceilalți:

10. Doi oameni s'au suit în templu să se roage, unul fariseu și altul vameș.

11. Fariseul stând, așa se ruga în sine: Dumnezeu, mulțumescu-ți, că nu sunt ca ceilalți oameni, răpitori, nedrepți, desfrânați, sau ca și acest vameș,

12. Postesc de două ori pe săptămână, dau zeciuilă din toate câte câștig.

13. Iar vameșul departe stând, nu vrea nici ochii să-și ridice la cer, ci își bătea pieptul, zicând: Dumnezeu, milostiv fii mie, păcătosul.

14. Zic vouă, s'a coborât acesta mai îndreptat la casa sa decât acela, că tot cel ce se înalță pe sine se va smeri, iar cel ce se smereste pe sine se va înălța.

15. Și aduceau la el și pruncii, ca să se atingă de ei, iar ucenicii văzând, i-au certat.

16. Iar Iisus chemându-i la sine, a zis: Lăsați copiii să vină la mine și nu-i opriți, că a unora ca aceștia este împărăția lui Dumnezeu.

17. Amin grăiesc vouă: Cine nu va primi împărăția lui Dumnezeu ca un copil, nu va intra în ea.

18. Și l-a întrebat un fruntaș, zicând: Învățătorule bun, ce să fac ca să moștenesc viața veșnică?

19. Iar Iisus i-a zis: Do ce îmi zici bun? Nimeni nu este bun decât unul Dumnezeu.

20. Știi poruncile. Să nu fii desfrânat, să nu ucizi, să nu furi, să nu fii martor mincinos și cinstește pe tatăl tău și pe mama ta,

21. Iar el a zis: Acestea toate le-am păzit din tinerețile mele,

22. Iar Iisus auzind acestea, i-a zis: Încă nu îți lipsește: Toate câte ai vinde-le și le împarte săracilor și vei avea comoară în cer și vino de urmează mie.

23. Iar el auzind acestea, s'a întristat, căci era foarte bogat.

24. Și văzându-l Iisus că s'a întristat, a zis: Cât de anevoie vor intra în împărăția lui Dumnezeu cei ce au avuții!

25. Că mai lesne este a trece cămila prin urechile acului, decât să intre bogatul în împărăția lui Dumnezeu.

26. Iar cei ce au auzit acestea au zis: Și cine poate să se mântuiască?

27. Iar el a zis: Cele ce nu sunt cu puțință la oameni sunt cu puțință la Dumnezeu.

28. Și a zis Petru: Iată, noi am lăsat toate și ți-am urmat ție,

29. Iar el le-a zis: Amin grăiesc vouă, că nimeni nu este care a lăsat casă, sau părinți, sau frați sau femeie, sau copii pentru în-părâția lui Dumnezeu

30. Și să nu ia cu mult mai mult în vremea aceasta, și în veacul viitor vie-ță veșnică.

31. Și luând cu sine pe cei doisprezece, a zis către ei: Iată ne suim la Ieru-salim și se vor împlini toa-te cele scrise prin prooroci despre Fiul Omului,

32. Căci va fi dat păgâ-nilor și va fi batjocorit și ocărit și scuipat

33. Și bătându-l, îl vor omorî și a treia zi va în-via.

34. Iar ei n'au înțeles nimic din acestea și era cuvântul acesta ascuns pen-tru ei și nu înțelegeau cele spuse.

35. Și când s'a apropiat de Ierihon, un orb ședea lângă cale cerșind

36. Și auzind mulțimea trecând, întreba: Ce este aceasta?

37. Și i-au spus, că Iisus Nazarineanul trece.

38. Și el a strigat, zi-când: Iisuse, Fiul lui Da-vid, miluește-mă.

39. Și cei ce mergeau înaintea îl certau să tacă, dar el cu mult mai vârtos

striga: Fiul lui David, mi-luește-mă.

40. Și stând Iisus, a po-runcit să-l aducă la sine și apropiindu-se de el, l-a în-trebat, zicând:

41. Ce vorești să-ți fac? Iar el a zis: Doamne, să vad.

42. Și Iisus i-a zis: Vei. Credința ta te-a mântuit.

43. Și îndată a văzut și mergea după el, slăvind pe Dumnezeu și tot poporul văzând aceasta a dat laudă lui Dumnezeu.

Zacheu. Pilda despre ar-ginții incredințați slugilor. Intrarea în Ierusalim. Iisus plânge Ierusalimul. Izgoni-rea vânzătorilor din templu.

19. 1. Și intrând, trecea prin Ierihon

2. Și iată un om cu nu-mele Zacheu și acesta era mai mare vameșilor și era bogat

3. Și căuta să vadă pe Iisus cine este și nu putea de mulțime, că era mic de stat.

4. Și alergând înainte, s'a suit într'un dud, ca să-l vadă, că pe acolo a-vea să treacă.

5. Și când a venit la lo-cul acela, uitându-se în sus Iisus, l-a văzut și a zis că-tre el: Zacheu, grăbește de te coboară, că astăzi în casa ta trebuie să rămân.

6. Și grăbindu-se, s'a co-

borit, și l-a primit bucu-rându-se.

7. Și văzând, toți căr-teau, zicând: Că la un om păcătos a intrat să găz-duiască,

8. Iar Zacheu stând, a zis către Domnul: Iată ju-mătate din averia mea, Doamne, o dau săracilor și de am năpăstuit pe cine-va cu ceva, întore împătrit.

9. Și a zis Iisus către el: Astăzi s'a făcut mân-tuire casei acesteia, pen-trecă și acesta fiu al lui Avraam este,

10. Că a venit Fiul O-mului să caute și să mân-tuiască pe cel pierdut.

11. Și ascultând ei ace-stea, a adăugat să spună o pildă, pentru că era a-proape de Ierusalim și li-se părea că îndată va să se arate împărăția lui Dum-nezeu.

12. Deci a zis: Un om de bun neam, s'a dus în-tr'o țară departe să-și ia domnie și să se întoarcă,

13. Și chemând zece slugi și a zis către ele: Neguță-toriți până voi veni,

14. Iar cetățenii lui îl urau și au trimis solie du-pă el, zicând: Nu voim ca acesta să domnească pe-ste noi.

15. Și când s'a întors el, după ce luase domnia, a zis să-i cheme slugile a-celea cărora le dăduse ar-

gintul, ca să știe cine ce a neguțătorit.

16. Și a venit cea dia-tăi zicând: Doamne, mi-na ta a adus câștig zece mine

17. Și a zis ei: Bine, slugă bună, pentru că ai fost credincioasă peste foarte puțin, să ia stăpânire peste zece cetăți.

18. Și a venit cea de a doua, zicând: Doamne, mi-na ta a adus câștig cinci mine

19. Și a zis și acesteia: Și tu să ai stăpânire peste cinci cetăți.

20. Și alta a venit, zi-când: Doamne, iată mina ta, pe care am ținut-o le-gată în ștergar,

21. Căci m'am temut de tine, pentru că ești om as-pru, iei ce n'ai pus și se-ceri ce n'ai semănat.

22. Și i-a zis: După cu-vântul tău te voi judeca, slugă vicleană. Ai știut că sunt om aspru, luând ce n'am pus și secărând ce n'am semănat,

23. Pentru ce dar n'ai dat argintul meu la bancă și venind eu, l-aș fi luat cu dobândă?

24. Și celor ce erau de față le-a zis: Luați dela ea mina și dați-o celei ce are zece mine.

25. Și i-au zis: Doamne, acela are zece mine.

26. Zic vouă, că oricui are i se va da, iar dela

cel ce n'are și ce are i se va lua.

27. Iar pe acei vrăjmași ai mei, care n'au voit să domnesc peste ei, aduceți-i încoace și-i înjunghiați înaintea mea.

28. Și zicând acestea, mergeau înainte, suindu-se la Ierusalim.

29. Și când s'a apropiat de Betfaghe și de Betania, către muntele ce se cheamă al Măslinilor, a trimis doi din ucenicii săi, zicând:

30. Mergeți în satul care este înaintea voastră, în care intrând, veți găsi un mânz legat, pe care nimeni din oameni niciodată n'a șezut; deslegați-l și-l aduceți.

31. Și de vă va întreba cineva: Pentru ce îl deslegați? Așa să-i spuneți: Pentrucă Domnul are trebuință de el.

32. Și mergând trimișii, au aflat cum le zisese.

33. Și deslegând mânzul, au zis stăpânii lui către ei: Ce deslegați mânzul?

34. Iar ei au zis: Pentrucă Domnul are trebuință de el.

35. Și l-au adus la Iisus și aruncându-și veșmintele pe mânz, au pus pe Iisus deasupra.

36. Și mergând el, își așterneau veșmintele pe cale.

37. Și apropiindu-se la

coborișul muntelui Măslinilor, a început toată mulțimea ucenicilor, bucurându-se, să laude pe Dumnezeu cu glas mare pentru toate minunile ce văzuse.

38. Zicând: Binecuvântat este împăratul Cel ce vine întru numele Domnului: Pace în cer și slară întru cei de sus.

39. Și unii dintre fațsei din mulțime au zis către el: Învățătorule, ce-ți-ți ucenicii.

40. Și răspunzând, lea zis: Zic vouă, că de vor tăcea aceștia, pietrele vor striga.

41. Și când s'a apropiat, văzând cetatea, a plâns de ea.

42. Zicând: De ai fi cunoscut și tu, măcar în ziua aceasta a ta, cele pentru pacea ta! Dar acum s'au ascuns pentru ochii tăi.

43. Că vor veni asupra ta zile, când vrăjmașii tăi vor săpa șanț împrejurul tău și te vor înconjura și te vor strimtora de toate părțile.

44. Și te vor face una cu pământul, pe tine și pe copiii tăi în tine și nu vor lăsa în tine piatră pe piatră, pentrucă n'ai cunoscut vremea cercetării tale.

45. Și intrând în templu, a început să scoată afară pe cei ce vindeau în el și cumpărau, zicând:

46. Seris este: Casa mea,

casă de rugăciune este, iar voi ați făcut-o peșteră de tâlhari.

47. Și era învățând în toate zilele în templu. Iar mai-marii preoților și cărturarii și bătrânii poporului căutau să-l piardă,

48. Și nu găseau ce să-i facă, fiindcă tot poporul se ținea de el, ascultându-l.

Iudeii întreabă pe Iisus despre puterea sa. Pilda viei. Întrebarea despre dădie și despre învierea morților. Al cui fiu este Hristos. Îngâmfarea cărtururilor. Lăcomia.

20 1. Și într'una din zilele acelea, învățând el poporul în templu și binevestind, au venit preoții și cărturarii cu bătrânii.

2. Și l-au întrebat, zicând: Spune-ne, cu ce putere faci acestea? Sau cine este cel ce ți-a dat puterea aceasta?

3. Iar el răspunzând, a zis către ei: Vă voi întreba și eu pe voi un cuvânt, și să-mi spuneți:

4. Botezul lui Ioan din cer era, sau dela oameni?

5. Iar ei cugetau în sine, zicând: De vom zice, din cer, va zice: Pentru ce dar n'ați crezut lui?

6. Iar de vom zice, dela oameni, tot poporul ne va ucide eu piatră, căci este încredințat că Ioan a fost proroc.

7. Și au răspuns, că nu știu de unde.

8. Și Iisus le-a zis: Nici eu nu vă spun cu ce putere fac acestea. Un om a sădit vie și a dat-o lucrătorilor și s'a dus departe multă vreme.

9. Și a început a zice către popor pilda aceasta:

10. Și la vremea culesului, a trimis către lucrători o slugă, ca să-i dea din rodul viei, iar lucrătorii bătând-o, au trimis-o deșartă.

11. Și a adaus a trimite altă slugă, iar ei și pe aceea bătând-o și batjocorind-o au trimis-o deșartă.

12. Și a adaus a trimite și a treia, iar ei și pe aceea răbind-o, au scos-o afară.

13. Și a zis stăpânul viei: Ce voi face? Voiu trimite pe fiul meu cel iubit, poate văzându-l, se vor rușina.

14. Iar lucrătorii văzându-l, s'au sfătuit între ei, zicând: Acesta este moștenitorul. Veniți să-l ucidem, ca moștenirea să fie a noastră.

15. Și scoțându-l afară din vie, l-au omorât. Deci, ce le va face stăpânul viei?

16. Va veni și va pierde pe lucrătorii aceștia și via o va da altora. Iar ei au zind, au zis: Să nu fie!

17. El însă privind la ei, a zis: Ce însemnează dar aceasta ce este scris:

«Piatra pe care n'au luat-o în seamă ziditorii, aceasta s'a pus în capul unghiului,

18. Oricine va cădea pe acea piatră se va sfărâma, iar peste care va cădea ea, îl va zdrobi?»

19. Și căutau mai-marii preoților și cărturarii să pună mâna pe el în acel ceas și s'au temut de popor, căci înțelesesă că pentru ei zisese pilda aceasta.

20. Și pândindu-l, au trimis iscoade, care se prefăceau că sunt drepti, să-l prindă în cuvânt, ca să-l dea stăpânirii și puterii dregătorului.

21. Și l-au întrebat, zicând: Învățătorule, știm că drept vorbești și înveți și nu ești părtinitor, ci într'adevăr calea lui Dumnezeu înveți:

22. Se cade să dăm dajdie Cezarului, sau nu?

23. Iar el pricepând viclesugul lor, a zis către ei: Ce mă ispitiți?

24. Arătați-mi un dinar. Al cui chip și scriere are pe el? Iar ei răspunzând, au zis: Ale Cezarului.

25. Și el le-a zis: Dați dar Cezarului cele ale Cezarului și cele ale lui Dumnezeu lui Dumnezeu.

26. Și nu l-au putut prinde în cuvânt înaintea poporului și minunându-se de răspunsul lui, au tăcut.

27. Iar apropiindu-se unii

din saducei, care zice că nu este înviere, l-au întrebat, zicând:

28. Învățătorule, Moise ne-a scris: De va muri fratele cuiva, având femeie și acesta va muri fără copii, să ia fratele lui pe femeia aceea și să ridice urmași fratelui său.

29. Deci erau șapte frați și cel dintâi, luând femeie, a murit fără copii.

30. Și a luat al doilea pe femeia aceea și acela a murit fără copii.

31. Apoi a luat-o al treilea și asemenea câte șapte n'au lăsat copii și au murit.

32. Iar în urma tuturor, a murit și femeia.

33. Deci la înviere, căruia din ei va fi femeie, căci câte șapte au avut-o de femeie?

34. Și răspunzând Iisus, le-a zis: Fiii veacului acestui se însoară și se mărită.

35. Iar cei ce se învrednicesc a dobândi acel veac și învierea din morți, nici nu se însoară, nici nu se mărită.

36. Că nici să moară nu mai pot, căci sunt asemenea cu îngerii și fii ai lui Dumnezeu sunt, fiind fii ai învierii.

37. Iar că morții înviază, a și arătat Moise la rug, când numește Domn pe Dumnezeu lui Avraam și

Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeu lui Iacov,

38. Iar Dumnezeu nu este al morților, ci al viilor, că toți pentru el sunt vii.

39. Și răspunzând unii din cărturari, au zis: Învățătorule, bine ai zis,

40. Căci nu mai îndrăzneau să-l întrebe nimic.

41. Și a zis către ei: Cum zice că Hristos este fiul lui David?

42. Căci însuși David zice în cartea Psalmilor: «Zis-a Domnul Domnului meu: Șezi de-a dreapta mea,

43. Până ce voi pune pe vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale».

44. Deci David, Domn îl numește și cum este fiu al lui?

45. Și ascultând tot poporul, a zis ucenicilor săi:

46. Păziți-vă de cărturari, căroră le place a umbla în haine lungi și iubesc închinăciunile prin piețe și scaunele cele mai de sus în sinagogi și locurile dintâi la ospete,

47. Care casele văduvelor mănâncă și se roagă cu fățarnicie îndelung. Aceștia vor lua multă osândă.

Banii văduvei. Întrebare despre sfârșitul lumii. Pustirea Ierusalimului. Semnele venirii a doua a lui Hristos.

21

1. Și căutând, a văzut pe cei bogați a-

runcând darurile lor în cutia templului.

2. Și a văzut și o văduvă săracă aruncând acolo doi bani

3. Și a zis: Adevărat vă zice, că această văduvă săracă a aruncat mai mult decât toți,

4. Că toți aceștia din prisosul lor au aruncat la darurile lui Dumnezeu, iar aceasta din sărăcia sa, tot ce avea pentru traiu a aruncat.

5. Și unii zicând despre templu, că este împodobit cu pietre frumoase și cu podoaabe, el a zis:

6. Aceștia pe care le vedeți, vor veni zile în care nu va rămânea piatră pe piatră, care să nu se risipească.

7. Și l-au întrebat, zicând: Învățătorule, dar când vor fi acestea și care va fi semnul când au să fie acestea?

8. Iar el a zis: Vedeți să nu vă amăgiți, că mulți vor veni în numele meu, zicând că eu sunt și vremea s'a apropiat. Să nu vă luați după ei.

9. Și când veți auzi de războaie și de răscoale, să nu vă spăimântați, căci trebuie să fie acestea întâi, dar sfârșitul nu va fi îndată.

10. Atunci le zicea: Se va ridica neam peste neam și împărăție peste împărăție

11. Și vor fi cutremure mari pe alocuri și foamete și ciume și spaimă și semne mari din cer vor fi.

12. Iar mai înainte de toate acestea, vor pune mâinile pe voi și vă vor prizoni, dându-vă în sinagogi și în temnițe, ducându-vă la împărați și la domni pentru numele meu.

13. Și veți fi siliți să mărturisiți.

14. Puneți dar în inimile voastre, să nu gândiți mai înainte ce veți răspunde,

15. Că eu vă voi da gură și înțelepciune, căreia nu-i vor putea sta împotrivă nici să-i răspundă toți care vă vor sta împotrivă vouă.

16. Și veți fi dați și de părinți și de frați și de rudeni și de prieteni și vor omori dintre voi.

17. Și veți fi urși de toți pentru numele meu.

18. Și păr din capul vostru nu va pieri.

19. Prin răbdarea voastră vă veți mântui suflete.

20. Iar când veți vedea Ierusalimul înconjurat de ostași, atunci să știți că s'a apropiat pustiirea lui.

21. Atunci cei din Iudeia să fugă la munți și cei din mijlocul lui să plece și cei de prin țărini să nu intre în el.

22. Că zilele răsbunării sunt acestea, ca să se îm-

plinească toate cele scrise.

23. Dar vai, celor ce vor avea în pânțele și celor ce vor alăpta în acele zile! Că va fi nevoie mare în țară și mânie asupra poporului acesta.

24. Și vor cădea de ascuțișul săbiei și vor fi duși robi la toate neamurile și Ierusalimul va fi călcat de neamuri, până se vor implini vremile neamurilor.

25. Și vor fi semne în soare, în lună și în stele și pe pământ spaimă și nedumerire neamurilor la auzul vuetului mării și al valurilor.

26. Și oamenii se vor sfârși de frică și de așteptarea celor ce au să vină în lume, că puterile cerurilor se vor clăti.

27. Și atunci vor vedea pe Fiul Omului venind pe nori cu putere și cu slavă multă.

28. Și când vor începe să fie acestea, sculați-vă și vă ridicați capetele, că se apropie răscumpărarea voastră.

29. Și le-a spus o pildă: Vedeti smochinul și toți copacii.

30. Când îi vedeți înfrunzind, dela voi înșivă știți că de acum aproape este vara.

31. Așa și voi, când veți vedea acestea întâmplându-se, să știți că aproape este împărăția lui Dumnezeu.

32. Amin grăiesc vouă, că nu va trece neamul acesta, până când vor fi toate acestea.

33. Cerul și pământul vor trece, iar cuvintele mele nu vor trece.

34. Dar luați aminte de voi înșivă, ca să nu se îngreueze inimile voastre de mâncare și de băutură peste măsură și de grijile lumii și fără de veste să vină asupra voastră ziua aceea.

35. Căci ea o cursă va veni peste toți cei ce sed pe toată fața pământului.

36. Priveghiați dar, în toată vremea rugându-vă, ca să vă învredniciți să scăpați de toate cele ce vor să fie și să stați înaintea Fiului Omului.

37. Și era ziua învățând în templu, iar noaptea ieșind, petrecea pe muntele ce se chiamă al Măslinilor.

38. Și tot poporul se ducea de dimineață la el în templu, ca să-l asculte.

Vinderea lui Iisus. Cina cea de taină. Apostolii discută despre întâietate. Rugăciunea lui Iisus, prinderea și ducerea lui la marele preot. Lepădarea lui Petru.

22 1. Și se apropia praznicul Azimelor care se chiamă Paște

2. Și căutau mai-marii

preoților și cărturarii cum să-l omoare, că se temeau de popor.

3. Iar Satana a intrat în Iuda, ce se chiamă Iscariotul, fiind din numărul celor doisprezece.

4. Și mergând el, a vorbit cu mai-marii preoților și cu căpeteniile oastei, cum să-l dea în mâinile lor.

5. Și s'au bucurat aceia și s'au tocmnit cu el să-i dea bani.

6. Și el s'a învoit și căuta vreme cu prilej să-l dea lor fără știrea mulțimii.

7. Și a venit ziua Azimelor în care trebuia să se jertfească mielul Paștelui.

8. Și a trimis pe Petru și pe Ioan, zicând: Mergeți de ne gătiți să mâncăm Paștele.

9. Iar ei i-au zis: Unde voiești să gătim?

10. Și el le-a zis: Iată, intrând în cetate, vă va întâmpina un om ducând un vas de lut cu apă. Mergeți după el în casa unde va intra.

11. Și ziceți stăpânului casei: Învățătorul zice: Unde este încăperea în care să mâncăm Paștele cu ucenicii mei?

12. Și el vă va arăta un foisor mare, așternut. Acolo gătiți.

13. Și mergând ei, au găsit precum le spusese și au gătit Paștele.

14. Și când a venit cea-

sul, au șezut și cei doisprezece apostoli cu el

15. Și le-a zis: Mult am dorit să mănânc cu voi, acest Paște, mai înainte de patima mea,

16. Căci vă spun, că de acum nu voi mai mânca din acestea, până când se vor împlini în împărăția lui Dumnezeu.

17. Și luând paharul, mulțumind, a zis: Luați aceasta și împărțiți-l între voi,

18. Căci zic vouă: Nu voi mai bea din rodul vitei, până când va veni împărăția lui Dumnezeu.

19. Și luând pâinea, mulțumind, a frânt și le-a dat, zicând: Acesta este trupul meu, carele se dă pentru voi. Aceasta să faceți spre pomenirea mea.

20. Asemeni și paharul după ce au cinat, zicând: Acest pahar este legea cea nouă în sângele meu, care se varsă pentru voi.

21. Dar iată, mâna vânzătorului meu este la masă cu mine

22. Și Fiul Omului merge, precum este orânduit, dar vai omului acelui prim care se vinde!

23. Și ei au început a se întreba între sine, cine să fie acela dintre ei, care va să facă aceasta?

24. Și s'a făcut și pricie între ei, care dintre ei se pare că este mai mare,

25. Iar el le-a zis: Împărății păgânilor domnesc peste ei și cei ce-i stăpânesc se chiamă făcători de bine,

26. Dar între voi să nu fie așa, ci cel mai mare dintre voi să fie ca cel mai mic și căpetenia ca cel ce slujește,

27. Că cine este mai mare: Cel ce șade sau cel ce slujește? Nu este oare cel ce șade? Iar eu sunt în mijlocul vostru ca cel ce slujește

28. Și voi sunteți care ați rămas împreună cu mine în ispitele mele.

29. Și eu vă rânduiesc împărăție, precum mi-a rânduit mie Tatăl meu,

30. Ca să mâncați și să beți la masa mea, în împărăția mea și să ședeți pe tronuri, judecând cele douăsprezece seminții ale lui Israel.

31. Și a zis Domnul: Simone, Simone, iată Satana v'a cerut să vă cearnă ca grâul,

32. Iar eu m'am rugat pentru tine, ca să nu piară credința ta și tu întorcându-te, întărește pe frații tăi.

33. Iar el i-a zis: Doamne, cu tine sunt gata și în temniță și la moarte să merg.

34. Iar Iisus i-a zis: Zice, Petre, nu va cânta azi cocoșul până ce de trei

ori te vei lepăda, că nu mă cunoști.

35. Și le-a zis: Când v'am trimis fără pungă și fără traistă și fără încălțăminte, avut-ați lipsă de ceva? Iar ei au zis: De nimic.

36. Zis-a lor: Acum dar cel ce are pungă să o ia, asemeni și traistă, iar cel ce n'are sabie, să-și vândă haina și să-și cumpere,

37. Căci vă zic că trebuie să se îplinească cu mine Scriptura aceasta: «Și cu cei fără-de-lege s'a socotit, căci cele pentru mine sunt gata să se îplinească».

38. Iar ei au zis: Doamne, iată aici două săbii. Și el a zis: Sunt de ajuns.

39. Și ieșind, a mers după obiceiul la muntele Măslinilor și l-au urmat și ucenicii săi.

40. Și sosind în acel loc, le-a zis: Rugați-vă să nu intrați în ispită

41. Și s'a depărtat dela ei ca de o aruncătură de piatră și îngenuchind, se ruga.

42. Zicând: Părinte, de voiești treacă paharul acesta dela mine, însă nu voia mea, ci a ta să se facă.

43. Și i s'a arătat înger din cer, întărindu-l

44. Și fiind în agonie, mai cu stăruință se ruga. Și i se făcuse sudoarea ca

picăturile de sânge ce pică pe pământ.

45. Și sculându-se dela rugăciune, venind către ucenici, i-a aflat dormind de întristare

46. Și le-a zis: Ce dormiți? Sculați-vă și vă rugați, ca să nu intrați în ispită.

47. Și încă vorbind, iată venea mulțime și cel ce se chema Iuda, unul din cei doisprezece, mergea înaintea lor și s'a apropiat de Iisus ca să-l sărute. (Pentru că acest semn le dăduse: Pe care îl voi săruta, acela este),

48. Iar Iisus i-a zis: Iuda, cu sărutare vinzi pe Fiul Omului?

49. Și văzând cei ce erau pe lângă el, ce avea să fie, i-au zis: Doamne, să lovim cu sabie?

50. Și unul din ei a lovit pe sluga marelui preot și i-a tăiat urechea dreaptă,

51. Iar Iisus răspunzând, a zis: Lăsați, până aici. Și atingându-i urechea l-a vindecat.

52. Și a zis Iisus celor ce veniseră la el, mai-marilor preoților și căpeteniilor templului și bătrânilor: Ca la un tâlhar ați ieșit cu săbii și cu bețe?

53. În toate zilele fiind eu voi în templu, n'ați întins mâinile asupra mea, dar acesta este ceasul vo-

stru și stăpânirea întunecului.

54. Și prinzându-l, l-au adus și l-au băgat în casa marelui preot, iar Petru mergea departe în urma lui.

55. Și făcând foc în mijlocul curții și șezând împreună, a șezut și Petru în mijlocul lor.

56. Și văzându-l o slujnică șezând la foc, și căutând spre el, a zis: Și acesta a fost cu el,

57. Iar Petru s'a lepădat de el, zicând: Femeie, nu-l cunosc.

58. Și după puțin, văzându-l, altul i-a zis: Și tu ești dintre ei, iar Petru a zis: Omule, nu sunt.

59. Și trecând ea un coas, altul adevărat, zicând: Adevărat, și acesta a fost cu el, că Galileian este,

60. Iar Petru a zis: Omule, nu știu ce zici. Și îndată încă vorbind el, a cântat cocoșul.

61. Și întorcându-se Domnul, a căutat spre Petru și și-a adus aminte Petru de cuvântul Domnului, cum îi zisese, că mai înainte de a cânta cocoșul, de trei ori te vei lepăda de mine,

62. Și ieșind afară, a plâns cu amar.

63. Iar oamenii care țineau pe Iisus, îl batjocoreau, bătându-l

64. Și acoperindu-i fața, îl loveau peste obraz și-l în-

trebau, zicând: Ghicește, cine este cel ce te-a lovit?

65. Și multe altele ziceau, hulind împotriva lui.

66. Și cum s'a făcut ziuă, s'au adunat bătrânii poporului și mai-marii preoților și cărturarii și l-au dus în soborul lor, zicând:

67. De ești tu Iristosul, spune-ne nouă. Și le-a zis: De vă voi spune, nu veți crede

68. Și de vă voi întreba, nu veți răspunde, nici nu mă veți slobozi.

69. De acum Fiul Omului va ședea de-a dreapta puterii lui Dumnezeu.

70. Și au zis toți: Dar tu ești Fiul lui Dumnezeu? Iar el a zis către ei: Voi înșivă ziceți, că eu sunt.

71. Iar ei au zis: Ce mai avem trebuință de mărturie, căci noi înșine am auzit din gura lui.

Iisus înaintea lui Pilat și a lui Irod. Răstignirea și tâlharul pocăit. Ingroparea lui Iisus.

23 1. Și sculându-se toată mulțimea lor, l-au dus la Pilat

2. Și au început a-l pări, zicând: Pe acesta l-am găsit răzvrătind neamul nostru și oprind a da dădă Cezarului, zicând că este el Hristos, împărat.

3. Iar Pilat l-a întrebat zicând: Tu ești împăratul

Iudeilor? Iar el răspunzând a zis lui: Tu zici.

4. Iar Pilat a zis către mai-marii preoților și către norod: Nu găsec nicio vină în omul acesta.

5. Dar ei stăruiau, zicând că întărită poporul, învățând prin toată Iudeia, începând din Galileia până aici.

6. Iar Pilat auzind de Galileia, a întrebat, dacă Galileian este omul

7. Și înțelegând că este din ținutul lui Irod, l-a trimis la Irod, fiind și el în Ierusalim în acele zile,

8. Iar Irod văzând pe Iisus, s'a bucurat foarte, că dorea de multă vreme să-l vadă, pentru că auzea multe despre el și nădăjduia să vadă vreo minune făcută de el

9. Și l-a întrebat cu evinște multe, iar el nimic nu i-a răspuns.

10. Și mai-marii preoților și cărturarii stau de față, învinuindu-l cu înversunare,

11. Iar Irod, împreună cu ostașii săi, batjocorindu-l și răzând de el, l-a îmbrăcat într'un veșmânt luminos și l-a trimis iarăși la Pilat

12. Și s'au făcut prieteni Pilat și Irod în aceea zi unul cu altul, căci mai înainte erau învrăbiți între ei.

13. Iar Pilat chemând pe mai-marii preoților și pe căpetenii și poporul,

14. A zis către ei: Mi-ați adus pe acest om, ca răzvrătind poporul și iată, eu cercetându-l înaintea voastră, n'am găsit în acest om nicio vină din câte ridicați împotriva lui

15. Și nici Irod, căci l-a trimis la mine și iată, nimic vrednic de moarte n'a făcut.

16. Deci pedepsindu-l îl voi slobozi.

17. Și trebuia să le slobozească de praznic un vinovat

18. Și striga toată mulțimea, zicând: Ia-l pe acesta și slobozește-ne pe Barabă,

19. Care, pentru o răscălașă și ucideră ce se făcuse în cetate, era aruncat în temniță.

20. Și iarăși a vorbit Pilat, vrând să slobozească pe Iisus,

21. Dar ei strigau zicând: Răstignește-l, răstignește-l.

22. Iar el a treia oară a zis către ei: Dar ce rău a făcut acesta? Nicio vină de moarte n'am găsit în el. Deci pedepsindu-l, îl voi slobozi,

23. Iar ei stăruiau strigând tare și cerând să fie răstignit. Și au biruit strigătele lor și ale mai marilor preoților.

24. Deci Pilat a hotărît să se facă cererea lor

25. Și le-a slobozit pe cel aruncat în temniță pentru răscoală și ucidere, pe care îl cercau ei, iar pe Iisus l-a dat în voia lor.

26. Și când îl duceau, prinzând pe un oarecare Simon Cireneul, ce venea din țarină, au pus pe el crucea, ca s'o ducă după Iisus.

27. Și mergea după el multime multă de popor și de femei, care se tânguiau și-l plângeau

28. Și întorcându-se către ele, a zis Iisus: Fiice ale Ierusalimului, nu mă plângeți pe mine, ci pe voi plângeți-vă și pe copiii voștri,

29. Că iată vin zile, în care vor zice: Fericite sunt cele sterpe și pântecele care n'au născut și sânurile care n'au alăptat.

30. Atunci vor începe a zice munților: Cădeți pe ste noi, și dealurilor: Acoperiți-ne,

31. Că de fac acestea cu copacul verde, dar cu cel uscat ce va fi?

32. Și duceau împreună cu el și doi făcători de rele, ca să-i răstignească împreună cu el.

33. Și dacă au ajuns la locul ce se chiamă al Căpătânii, acolo l-au răstignit pe el și pe făcătorii de

rele, unul de-a-dreapta și unul de-a stânga,

34. Iar Iisus zicea: Părinte, iartă-le lor, căci nu știu ce fac. Și împărțind hainele lui, au aruncat sorti.

35. Și sta poporul privind și căpeteniile își băteau joc de el, zicând: Pe alții a mântuit, mântuiește-se și pe sine, de este el Hristos, alesul lui Dumnezeu.

36. Și îl luau în răs și ostașii, apropiindu-se, aducându-i oțet

37. Și zicând: Dacă tu ești împăratul Iudeilor, mântuește-te pe tine însuși.

38. Și era și scris deasupra lui cu litere elinești și latinești și evreești: Acesta este Împăratul Iudeilor.

39. Iar unul din făcătorii de rele răstigniți îl hulă, zicând: De ești tu Hristosul, mântuește-te pe tine și pe noi

40. Și răspunzând celălalt, îl certa, zicând: Nu te temi de Dumnezeu, că într'aceiași osândă ești?

41. Și noi după dreptate, căci primim cele cuvenite după faptele noastre, iar acesta niciun rău n'a făcut

42. Și zicea lui Iisus: Poamnește-mă, Doamne, când vei veni în împărăția ta.

43. Și i-a zis Iisus: A-

min grăiesc ție, astăzi vei fi împreună cu mine în ceruri.

44. Și era ca la al șaselea ceas și întunecă s'a făcut peste tot pământul, până la al nouălea ceas

45. Și s'a întunecat soarele și catapeteasma templului s'a sfâșiat prin mijloc

46. Și Iisus strigând cu glas mare, a zis: Părinte, în mâinile tale încredințez duhul meu, și acestea zicând, și-a dat duhul,

47. Iar sutașul văzând ceea ce se făcuse, a slăvit pe Dumnezeu, zicând: Cu adevărat omul acesta drept a fost.

48. Și toate mulțimile ce veniseră împreună la această privesc, văzând ceea ce se făcuseră, bătându-și pieptul, se întoreau

49. Și stau departe, privind acestea toți cunoștinții lui și femeile care îl urmașă din Galileia.

50. Și iată, un bărbat cu numele Iosif, din Arimateia, cetate a Iudeilor, sfetnic fiind, bărbat bun și drept,

51. Care nu luase parte la sfatul și la fapta lor și care aștepta și el împărăția lui Dumnezeu,

52. Venind la Pilat, a cerut trupul lui Iisus

53. Și coborîndu-l, l-a înfășurat în giulgiu și l-a pus în mormânt săpat în

piatră, în care niciodată nimeni nu fusese pus.

54. Și ziua aceea era vineri și se lumina spre sâmbătă.

55. Și urmându-i femeile care veniseră cu el din Galileia, au văzut mormântul, și cum a fost pus trupul lui

56. Și întorcându-se, au gătit miresme și miruri și sâmbătă s'au odihnit, după porunca legii.

Femeile la mormânt. Învierea lui Hristos. Arătarea lui la doi ucenici pe cale spre Emaus și la toți apostolii. Cele din urmă porunci. Înălțarea.

24 1. Iar în ziua întâia a săptămânii (duminică), foarte de dimineață au venit la mormânt împreună cu altele, aducând miresmele ce gătiseră

2. Și au găsit piatra răsturnată de pe mormânt

3. Și intrând, n'au aflat trupul Domnului Iisus.

4. Și pe când se mirau ele de aceasta, iată, doi bărbați au statut înaintea lor în veșminte strălucitoare

5. Și înfricoșându-se, ele, și plecându-și fețele la pământ, au zis aceia către ele: Ce căutați pe cel viu între cei morți?

6. Nu este aici, ci s'a sculat. Aduceți-vă aminte

cum v'a vorbit fiind încă în Galileia,

7. Zicând, că trebuie să fie dat Fiul Omului în mâinile oamenilor păcătoși și să fie răstignit și a treia zi să învieze.

8. Și ele și-au adus aminte de cuvintele lui

9. Și întorcându-se dela mormânt, au spus toate acestea celor unsprezece și celorlalți.

10. Și era Maria Magdalena și Ioana și Maria lui Iacov și celelalte împreună cu ele, care spuneau acestea către apostoli,

11. Și s'au părut apostolilor că o poveste cuvintele lor și nu le credeau,

12. Iar Petru sculându-se, a alergat la mormânt și plecându-se, a văzut numai giulgiurile grămadite și s'a dus de acolo, mirându-se în sine de ceea ce se făcuse.

13. Și iată doi din ei mergeau în aceeași zi la un sat, departe de Ierusalim ca la șasezeci de stadii, al cărui nume Emmaus.

14. Și aceia vorbeau între ei de toate întâmplările acestea

15. Și pe când vorbeau și se întrebau, însuși Iisus apropiindu-se, mergea împreună cu ei,

16. Iar ochii lor erau ținuți ca să nu-l cunoască.

17. Și a zis către ei: Ce sunt cuvintele acestea pe care le schimbați între voi

mergând și sunteți triști?

18. Și răspunzând unul, al cărui nume era Cleopa, a zis către el: Tu singur ești străin în Ierusalim și nu știi cele ce s'au întâmplat în el zilele acestea?

19. Și el le-a zis: Ce a-dică? Iar ei i-au zis: Cele despre Iisus Nazarineanul, care era bărbat prooroc, puternic în faptă și în cuvânt înaintea lui Dumnezeu și a tot poporul,

20. Cum l-au osândit la moarte mai-marii preoților și căpeteniile noastre și l-au răstignit,

21. Iar noi nădăjuim că el este cel ce va izbăvi pe Israel: dar cu toate acestea, a treia zi este astăzi de când s'au făcut acestea,

22. Ci și niște femei dintr'ale noastre ne-au spăimântat, ducându-se de dimineață la mormânt

23. Și neaflând trupul lui, au venit zicând, că și arătare de îngeri au văzut, care zic că el este viu.

24. Și s'au dus unii din cei cu noi la mormânt și au găsit așa precum au zis femeile, dar pe el nu l-au văzut.

25. Și el a zis către ei: O nepricepuților și zăbavnici cu inima a crede toate câte au spus proorocii!

26. Au nu trebuia să pătimească acestea Hristos și să intre în slava sa?

27. Și începând dela Moi-

se și dela toți proorocii, le tâlcuia din toate Scripturile cele despre el.

28. Și s'au apropiat de satul la care mergeau și el se făcea că merge mai departe

29. Și au stăruit de el, zicând: Rămâi cu noi, căci către seară este și s'a plecat ziua. Și a intrat să rămână cu ei.

30. Și când a șezut la masă cu ei, luând pâinea a binecuvântat și frângând le-a dat-o

31. Și li s'au deschis ochii și l-au cunoscut și el s'a făcut nevăzut de ei.

32. Și a zis unul către altul: Au nu ardea inima în noi, când ne vorbea pe cale și când ne tâlcuia Scripturile?

33. Și sculându-se în acel ceas, s'au întors la Ierusalim și au aflat adunați pe cei unsprezece și pe cei împreună cu ei,

34. Care ziceau: S'a sculat Domnul cu adevărat și s'a arătat lui Simon.

35. Și ei povesteau cele de pe cale și cum li s'a făcut cunoscut la frângerea pâinii.

36. Și acestea vorbind ei, însuși Iisus a statut în mijlocul lor și le-a zis: Pace vouă!

37. Iar ei spăimântându-se și înfricoșându-se, li se părea că văd duh.

38. Și le-a zis: Ce sunteți turburați și pentru ce se sue gânduri în inimile voastre?

39. Vedeți mâinile și picioarele mele, că eu însumi sunt. Pipăiți-mă și vedeți, că duhul carne și oase nu are, precum mă vedeți pe mine că am.

40. Și acestea zicând, le-a arătat mâinile și picioarele.

41. Și încă necrezând ei de bucurie și mirându-se, le-a zis: Aveți ceva de mâncare aici?

42. Iar ei i-au dat o bucată de pește fript și dintr'un fagur de miere

43. Și luând înaintea lor, a mâncat

44. Și le-a zis: Acestea sunt cuvintele pe care vi le-am vorbit încă fiind cu voi, că trebuie să se împlinească toate cele scrise în legea lui Moise și în prooroci și în psalmi despre mine.

45. Atunci le-a deschis mintea, ca să înțeleagă Scripturile

46. Și le-a zis: Așa este scris și așa trebuia să pătimească Hristos și a treia zi să învieze din morți

47. Și să se propoveduiască în numele lui pocăința și iertarea păcatelor la toate neamurile, începând dela Ierusalim,

48. Iar voi sunteți martorii acestora.

49. Și iată, eu trimit făgăduința Tatălui meu peste voi, iar voi ședeți în cetatea Ierusalim, până vă veți îmbrăca cu putere de sus.

50. Și i-a scos afară până în Betania și ridicându-și mâinile, i-a binecuvântat

51. Și când îi binecuvânta s'a depărtat dela ei și s'a înălțat la cer

52. Iar ei închinându-se lui, s'au întors la Ierusalim cu bucurie mare

53. Și erau în toată vremea în templu, laudând și binecuvântând pe Dumnezeu. Amin.

SFÂNTA EVANGHELIE DELA IOAN

Dumnezeu Cuvântul. Mărturisirea lui Ioan. Chemarea lui Andrei, a lui Petru, a lui Filip și a lui Natanael.

1. La început era Cuvântul și Cuvântul era la Dumnezeu și Dumnezeu era Cuvântul.

2. Acesta era în început la Dumnezeu.

3. Toate prin el s'au făcut și fără el nimic nu s'a făcut din ce s'a făcut.

4. În el era viață, și viața era lumina oamenilor.

5. Și lumina în întunec luminează și întunecul nu a cuprins-o.

6. Fost-a un om trimis dela Dumnezeu, numele lui Ioan.

7. Acesta a venit spre mărturie, ca să mărturisească de Lumină, ca toți să creadă prin el.

8. Nu era acela Lumina, ci ca să mărturisească de Lumină.

9. Cuvântul era Lumina cea adevărată, care venind în lume, luminează pe tot omul.

10. Acosta în lume era, și lumea prin el s'a făcut, dar lumea nu l-a cunoscut.

11. Intr'ale sale a venit,

și ai săi pe el nu l-au primit.

12. Iar la câți l-au primit, celor ce cred în numele lui, le-a dat putere, ca să se facă fii ai lui Dumnezeu,

13. Care nu din sânge, nici din poftă trupească, ci dela Dumnezeu s'a născut.

14. Și Cuvântul trup s'a făcut și s'a sălășluit între noi și am văzut slava lui, slavă ca a unuia-născut din Tatăl, plin de har și de adevăr.

15. Ioan mărturisea despre el și striga, zicând: Acesta era despre care am zis: Cel ce vine după mine, a ajuns să fie înaintea mea, pentru că înainte de mine a fost

16. Și din plinul lui noi toti am luat și har pentru har,

17. Că legea prin Moise s'a dat, iar harul și adevărul prin Iisus Hristos s'au făcut.

18. Pe Dumnezeu nimeni, niciodată nu l-a văzut. Cel unul-născut. Fiul, carele este în sânul Tatălui, acela a spus.

19. Și aceasta este mărturia lui Ioan, când au trimis Iudeii din Ierusalim

preoți și leviți, ca să-l întrebe: Tu cine ești?

20. Și a mărturisit și n'a tăgăduit și a mărturisit: Nu sunt eu Hristosul.

21. Și l-au întrebat pe el: Ce dar? Ilie ești? Și a zis: Nu sunt. Proorocul ești? Și a răspuns: Nu.

22. Deci i-au zis: Cine ești? Ca să dăm răspuns celor ce ne-au trimis. Ce zici tu însuși despre tine?

23. Zis-a el: Eu sunt glasul celui ce strigă în pustie: «Indreptați calea Domnului», precum a zis Isaia proorocul.

24. Și trimișii erau din farisei.

25. Și l-au întrebat și i-au zis: Pentru ce dar botezi, dacă nu ești tu Hristosul, nici Ilie, nici proorocul?

26. Răspuns-a lor Ioan, zicând: Eu botez cu apă, iar în mijlocul vostru stă Acel pe care voi nu-l știți.

27. Care vine după mine, dar care mai înaintea mea a ajuns să fie, căruia nu sunt vrednic să-i desleg cureaua încălțămintei.

28. Acestea s'au petrecut în Betabara dincolo de Iordan, unde boteza Ioan.

29. A doua zi a văzut Ioan pe Iisus venind către el și a zis: Iată mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii.

30. Acesta este pentru

care eu am zis: După mine vine bărbat, care înaintea mea a ajuns să fie, pentru că înainte de mine a fost

31. Și eu nu-l cunoșteam, ci ca să fie arătat lui Israel, pentru aceasta am venit eu, botezând cu apă.

32. Și a mărturisit Ioan, zicând: Am văzut Duhul ca un porumbel coborîndu-se din cer și a rămas peste el.

33. Și eu nu-l cunoșteam, ci Cel ce m'a trimis să botez cu apă, acela mi-a zis: Peste care vei vedea Duhul coborîndu-se și rămânând peste el, acela este

care botează cu Duh Sfânt.

34. Și eu am văzut și am mărturisit, că acesta este Fiul lui Dumnezeu.

35. A doua zi iarăși sta Ioan și doi din ucenicii lui

36. Și văzând pe Iisus, care umbla, zise: Iată mielul lui Dumnezeu!

37. Și l-au auzit cei doi ucenici zicând aceasta și au mers după Iisus.

38. Iar Iisus întorcându-se și văzându-i că merg după el, a zis: Ce căutați? Iar ei i-au zis: Rabbi, adică Învățătorule, unde locuiești?

39. Zis-a lor: Veniți și vedeți. Și s'au dus și au văzut unde locuia și au rămas la el în ziua aceea. Și era ca la al zecelea ceas.

40. Și era Andrei, fratele lui Simon Petru, unul

din cei doi care auziseră dela Ioan și merseseră după el.

41. Acesta a aflat întâi pe fratele său Simon și i-a zis: Am aflat pe Mesia, adică pe Hristos.

42. Și l-a adus către Iisus. Și căutând Iisus la el a zis: Tu ești Simon, fiul lui Iona, tu te vei chema Chefa, adică Petru.

43. Iar a doua zi a vrut Iisus să meargă în Galileia și a aflat pe Filip, și i-a zis: Urmează-mi.

44. Și era Filip din Betsaida, din cetatea lui Andrei și a lui Petru.

45. Filip a aflat pe Natanael și i-a zis: Am aflat pe acela despre care a scris Moise în lege și proorocii, pe Iisus fiul lui Iosif, din Nazaret.

46. Și i-a zis Natanael: Din Nazaret poate fi ceva bun? Zis-a Filip lui: Vino și vezi.

47. A văzut Iisus pe Natanael venind către el și a zis despre el: Iată cu adevărat Israelit în care nu este viclesug.

48. Zis-a Natanael lui: De unde mă cunoști? Răspuns-a Iisus și i-a zis: Mai înainte de a te chema Filip, fiind sub smochin, te-am văzut.

49. Răspuns-a Natanael și i-a zis: Rabbi, tu ești Fiul lui Dumnezeu, tu ești împăratul lui Israel.

50. Răspuns-a Iisus și i-a zis: Pentru că ți-am zis că te-am văzut sub smochin, crezi? Mai mari decât acestea vei vedea.

51. Și i-a zis: Amin, amin, grăicse vouă, de acum veți vedea cerul deschizându-se și pe îngerii lui Dumnezeu suindu-se și coborîndu-se peste Fiul Omului.

Nunta din Cana. Izgonirea vânzătorilor din templu.

1. Și a treia zi nuntă s'a făcut în Cana Galileii. Și era și mama lui Iisus acolo.

2. Și a fost chemat și Iisus, și ucenicii lui la nuntă.

3. Și sfârșindu-se vinul, a zis mama lui Iisus către el: Vin nu mai este.

4. Zis-a ei Iisus: Ce am eu cu tine, femeie? Încă n'a venit ceasul meu.

5. Zis-a mama lui slugilor: Faceți orice vă va zice.

6. Și erau acolo șase vase de piatră, puse pentru curățirea Iudeilor, care luau câte două sau trei vedre.

7. Zis-a lor Iisus: Umpleți vasele cu apă și le-au umplut până sus.

8. Și le-a zis: Scoateți acum și aduceți nunului și i-au adus.

9. Și după ce a gustat nunul apa ce se făcuse vin, și nu știa de unde este, ci

numai slugile care scosese apă știau, a strigat nunul pe mire

10. Și i-a zis: Orice om pune întâi vinul cel bun și când se ametește, pe cel mai slab, iar tu ai ținut vinul cel bun până acum.

11. Acest început al minunilor l-a făcut Iisus în Cana Galileii și și-a arătat slava sa și au crezut în el ucenicii săi.

12. După aceasta s'a coborât în Capernaum, el și mama sa și frații săi și ucenicii săi și acolo au rămas nu multe zile.

13. Și era aproape Paștele Iudeilor și s'a suit Iisus la Ierusalim

14. Și a găsit șezând în templu pe cei ce vindeau boi și oi și porumbiei și pe schimbătorii de bani

15. Și făcând un biclu de ștreanguri, a scos din templu pe toți și oile și boii, și schimbătorilor le-a vărsat banii și le-a răsturnat mesele

16. Și celor ce vindeau porumbiei, le-a zis: Luați acestea de aici. Nu faceți casa Tatălui meu casă de negustorie.

17. Și și-au adus aminte ucenicii lui că este scris: «Râvna casei tale mă mistue».

18. Răspuns-au Iudeii și i-au zis: Ce semn ne arăți, că ai drept să faci acestea?

19. Răspuns-a Iisus și

le-a zis: Stricați acest templu și în trei zile îl voi ridica

20. Și au zis Iudeii: În patruzeci și șase de ani s'a zidit templul acesta și tu în trei zile îl vei ridica?

21. Iar el zicea despre templul trupului său.

22. Deci când s'a sculat din morți și-au adus aminte ucenicii săi că aceasta le spusese și au crezut Scripturii și cuvântului, pe care-l spusese Iisus.

23. Și când era în Ierusalim la sărbătoarea Paștelui, mulți au crezut în numele lui, văzând minunile ce făcea.

24. Iar Iisus însuși nu se încredea în ei, pentru că îi cunoștea pe toți

25. Și n'avea trebuință ca cineva să-i dea mărturie despre om, căci el cunoștea ce era în om.

Convorbirea lui Iisus cu Nicodim. Ioan și ucenicii săi.

5 1. Și era, între farisei, un om cu numele Nicodim fruntaș al Iudeilor.

2. Acesta a venit către Iisus noaptea și i-a zis: Rabbi, știm că dela Dumnezeu ai venit învățător, căci nimeni nu poate să facă aceste minuni, pe care tu le faci, dacă nu este Dumnezeu cu el.

3. Răspuns-a Iisus și

i-a zis: Amin, amin grăiesc ție, de nu se va naște cineva de sus, nu va putea să vadă împărăția lui Dumnezeu.

4. Zis-a către el Nicodim: Cum poate omul să se nască fiind bătrân? Au poate a doua oară să intre în pântecele maicii sale și să se nască?

5. Răspuns-a Iisus: Amin, amin grăiesc ție, de nu se va naște cineva din apă și din Duh, nu va putea să intre în împărăția lui Dumnezeu.

6. Ce este născut din trup, trup este, și ce este născut din Duh, duh este.

7. Nu te mira că ți-am zis: Trebuie să vă nașteți de sus.

8. Vântul suflă unde vrea și auzi glasul lui, dar nu știi de unde vine și unde merge. Așa este oricine este născut din Duh.

9. Răspuns-a Nicodim și i-a zis: Cum pot să fie acestea?

10. Răspuns-a Iisus și i-a zis: Tu ești învățătorul lui Israel și nu cunoști acestea?

11. Amin, amin grăiesc ție: Noi ce știm, grăim și ce am văzut mărturisim și mărturia noastră n'o primim.

12. Dacă v'am spus cele pământești și nu credeți, cum veți crede de vă voi spune cele cerești?

13. Și nimeni nu s'a suit în cer, decât Cel ce s'a coborât din cer, Fiul Omului, care este în cer

14. Și precum Moise a înălțat șarpele în pustie, așa trebuie să se înalte Fiul Omului,

15. Ca tot cel ce crede în el să nu piară, ci să aibă viața veșnică,

16. Pentru că așa a iubit Dumnezeu lumea, încât și pe Fiul său, cel unul-născut, l-a dat, ca oricine crede în el să nu piară, ci să aibă viața de veci,

17. Că n'a trimis Dumnezeu pe Fiul său în lume, ca să judece lumea, ci ca să se mântuiască lumea prin el.

18. Cel ce crede în el, nu se judecă, iar cel ce nu crede, iată este judecat, că n'a crezut în numele Celui unuia-născut Fiul al lui Dumnezeu.

19. Iar aceasta este judecata, că Lumina a venit și oamenii au iubit mai mult întunerecul decât Lumina, că faptele lor erau rele.

20. Că oricine face rele, urăște Lumina și nu vine la Lumină, ca să nu se vadăască faptele lui,

21. Iar cel ce face adevărul, vine la Lumină, ca să se arate faptele lui, că în Dumnezeu sunt săvârșite.

22. După acestea a venit Iisus și ucenicii lui în pă-

mântul Iudeii și a rămas acolo cu ei și boteza.

23. Și boteza și Ioan în Enon, aproape de Salim, că erau acolo ape multe și veneau mulți și se botezau.

24. Că încă nu era Ioan aruncat în temniță.

25. Și a fost neînțelegere între ucenicii lui Ioan și un Iudeu despre curățire,

26. Și ei au venit către Ioan și i-au zis: Rabbî, cel ce era cu tine dincolo de Iordan, pentru care tu ai mărturisit, iată botează și toți merg către el.

27. Răspuns-a Ioan și a zis: Nu poate omul să ia nimic, de nu-i va fi dat din cer.

28. Voi înșivă îmi mărturisiți, că am zis: Nu sunt eu Hristosul, ci sunt trimis înaintea lui.

29. Cel ce are mireasă este mire, iar prietenul mirelui, care stă și-l ascultă, se bucură foarte de glasul mirelui. Deci această bucurie a mea s'a împlinit.

30. Acela trebuie să crească, iar eu să mă micșorez.

31. Cel ce vine de sus, deasupra tuturor este, cel ce este de pe pământ, pământesc este și de pe pământ grăiește. Cel ce vine din cer deasupra tuturor este

32. Și ce a văzut și a

auzit mărturisește și mărturia lui nimeni nu o primește.

33. Cel ce primește mărturia lui, a întărit, că Dumnezeu adevărat este.

34. Că cel pe care l-a trimis Dumnezeu, cuvintele lui Dumnezeu rostește, căci nu cu măsură dă Dumnezeu Duhul.

35. Tatăl iubeste pe Fiul și toate le-a dat în mâna lui.

36. Cel ce crede în Fiul are viață veșnică, iar cel ce nu ascultă de Fiul, nu va vedea viață, ci mânia lui Dumnezeu rămâne peste el.

Convorbirea lui Iisus cu Samarineanca. Omul împărătesc.

1. Deci cum a înțeles Domnul, că au auzit fariseii, că Iisus botează și face mai mulți ucenici decât Ioan,

2. Deși Iisus însuși nu boteza, ci ucenicii lui,

3. A lăsat Iudeia și s'a dus iarăși în Galileia

4. Și trebuia să treacă prin Samaria.

5. Deci a venit în cetatea Samariei, care se cheamă Sihar, aproape de locul pe care l-a dat Iacov lui Iosif, fiul său.

6. Și era acolo puțul lui Iacov, iar Iisus, fiind ostenit de călătorie, s'a așe-

zat lângă puț. Și era ca la al șaselea ceas.

7. Atunci a venit o femeie din Samaria să scoată apă. Zis-a ei Iisus: Dă-mi să beau.

8. Că ucenicii lui se duseseră în cetate să cumpere demâncare.

9. Deci i-a zis femeia samarineancă: Cum tu, Iudeu, ceri să bei delă mine, femeie samarineancă? Pentru că n'au amestec Iudeii cu Samarinenii.

10. Răspuns-a Iisus și i-a zis: De ai fi știut darul lui Dumnezeu și cine este cel ce-ți zice: Dă-mi să beau, ai fi cerut tu dela el și ți-ar fi dat apă vie.

11. Zis-a lui femeia: Doamne, nici ciutură n'ai și puțul este adânc, de unde dar ai apa cea vie?

12. Au doară mai mare ești tu decât Iacov, părințele nostru, care ne-a dat puțul acesta și el însuși a băut din el și fiii și dobitoacele lui?

13. Răspuns-a Iisus și i-a zis: Oricine bea din apa aceasta, va înseta iarăși.

14. Iar cel ce va bea din apa, pe care i-o voi da eu, nu va înseta în veac, căci apa, pe care eu i-o voi da, se va face în el izvor de apă care curge spre viața veșnică.

15. Zis-a femeia către el: Doamne, dă-mi această

apă, ca să nu mai însetez, nici să nu mai vin aici să scot.

16. Zis-a ei Iisus: Du-te, chiamă pe bărbatul tău și vino aici.

17. Răspuns-a femeia și i-a zis: N'am bărbat. Zis-a ei Iisus: Bine ai zis că n'ai bărbat.

18. Căci cinci bărbați ai avut și pe care îl ai acum nu-ți este bărbat. Aceasta adevărat ai spus.

19. Zis-a lui femeia: Doamne, văd că prooroc ești.

20. Părinții noștri în muntele acesta s'au închinat și voi ziceți, că în Ierusalim este locul unde trebuie a se închina.

21. Zis-a ei Iisus: Femeie, crede-mă, că va veni vremea, când nici în muntele acesta, nici în Ierusalim nu vă veți închina Tatălui.

22. Voi vă închinați la ceea ce nu știți, noi ne închinăm la ceea ce știm, că mântuirea din Iudei este,

23. Ci vine vremea și acum este, când adevărații închinători se vor închina Tatălui cu duhul și cu adevărul, că Tatăl acest fel de închinători caută.

24. Duh este Dumnezeu și cei ce se închină lui, în duh și în adevăr trebuie să i se închine.

25. Zis-a lui femeia: Știm că va veni Mesia,

care se cheamă Hristos. Când va veni acela, ne va spune toate.

26. Zis-a ei Iisus: Eu sunt, cel ce vorbesc cu tine.

27. Și atunci au venit ucenicii lui și se mirau că stă de vorbă cu o femeie, dar nimeni nu i-a zis: Ce întrebă? Sau: Ce grăiești cu ea?

28. Iar femeia și-a lăsat ciutura și a mers în cetate și a zis oamenilor:

29. Veniți de vedeți un om, care mie mi-a spus toate câte am făcut. Nu cumva acesta e Hristos?

30. Deci au ieșit din cetate și veneau către el.

31. Între acestea ucenicii îl rugau, zicând: Răbi, mănâncă,

32. Iar el le-a zis: Eu am să mănânc o mâncare, pe care voi n'o știți.

33. Iar ucenicii ziceau între ei: Nu cumva i-a adus cineva să mănânce?

34. Zis-a lor Iisus: Mâncarea mea este să fac voia Celui ce m'a trimis și să săvârșesc lucrul lui.

35. Nu ziceți voi oare: Că mai sunt patru luni și secerișul va veni? Iată vă zic: Ridicați-vă ochii și vedeți holdele, că sunt albe spre seceriș acum.

36. Și cel ce seceră, plată ia, și adună roada în vieța veșnică, ca să se bucure împreună și cel ce

seamănă și cel ce seceră.

37. Că în această împrejurare este adevărat cuvântul, că altul este cel ce seamănă și altul cel ce seceră.

38. Eu v'am trimis pe voi să secerăți unde nu v'ați ostenit. Alții s'au ostenit și voi ați intrat în osteneala lor,

39. Iar din cetatea aceea mulți din Samarineni au crezut în el pentru cuvântul femeii, care mărturisea: Mie mi-a spus toate câte am făcut.

40. Deci după ce au venit la el Samarinenii, îl rugau să rămână la ei și a rămas acolo două zile.

41. Și mult mai mulți au crezut pentru cuvântul lui,

42. Iar femeii îi ziceau: Nu mai credem pentru vorba ta, că înșine am auzit și știm, că acesta este cu adevărat Hristos, Mântuitorul lumii.

43. Iar după cele două zile, a ieșit de acolo și a mers în Galileia,

44. Că însuși Iisus a mărturisit, că un prooroc nu are cinste în patria sa.

45. Și când a venit în Galileia, l-au primit Galileenii, care văzuseră toate câte făcuse în Ierusalim la praznic, căci ei veniseră la praznic.

46. Și a venit Iisus iarăși în Cana Galileii, unde prefăcuse apa în vin. Și era în Capernaum un om împărătesc, al cărui fiu era bolnav.

47. Acesta auzind că Iisus a venit din Iudeia în Galileia, a mers la el și-l ruga să se coboare și să vindece pe fiul lui, că era să moară,

48. Iar Iisus a zis către el: De nu veți vedea semne și minuni, nu veți crede.

49. Zis-a către el omul împărătesc: Doamne, coboară-te mai înainte de a muri copilul meu.

50. Zis-a Iisus lui: Du-te, fiul tău trăiește. Și a crezut omul în cuvântul pe care i l-a spus Iisus și s'a dus.

51. Și iată coborîndu-se, slugile lui l-au întâmpinat și i-au spus, zicând: Copilul tău trăiește.

52. Deci îi întreba de ceasul în care i-a fost mai bine și i-au zis: Ieri în ceasul al șaptelea l-au lăsat frigurile.

53. Deci a cunoscut tatăl, că în ceasul acela a fost, în care i-a zis Iisus: Fiul tău trăiește. Și a crezut el și toată casa lui.

54. Aceasta este a doua minune pe care a făcut-o Iisus, venind din Iudeia în Galileia.

Slăbănogul dela Betezda și cuvântarea Domnului către Iudei despre puterea sa dumnezeiască.

5. 1. După acestea era praznicul Iudeilor și s'a suit Iisus la Ierusalim.

2. Și este în Ierusalim lângă poarta oilor o scăldătoare, care se cheamă evreește Betezda, cinci pridvoare având.

3. Într'acelea zăcea multime multă de bolnavi, orbi, schiopi, uscați, așteptând mișcarea apei,

4. Că inger se cobora în scăldătoare la anumită vreme și turbura apa și cine intra întâi după turburarea apei se făcea sănătos ori de ce boală era ținut.

5. Deci era acolo un om, treizeci și opt de ani de boală având.

6. Pe acesta văzându-l Iisus zăcând și cunoscând că de multă vreme zăcea, i-a zis: Voiești să fii sănătos?

7. Răspuns-a lui bolnavul: Doamne, om n'am, ca dacă se turbură apa, să mă bage în scăldătoare, deci până când merg eu, altul înaintea mea se coboară.

8. Zis-a Iisus lui: Scoală-te, ia-ți patul și umblă.

9. Și îndată s'a făcut sănătos omul și și-a luat

patul și umbla. Și era aceea zi sâmbătă.

10. Deci ziceau Iudeii celui vindecat: Este sâmbătă, nu-ți este iertat să-ți iei patul.

11. Răspuns-a lor: Cel ce m'a făcut sănătos, acela mi-a zis: Ia-ți patul și umblă.

12. Și l-au întrebat: Cine este omul acela care ți-a zis: Ia-ți patul și umblă?

13. Iar cel vindecat nu știa cine este, că Iisus se dăduse în lături, fiind mulțime în acel loc.

14. După aceea l-a întâlnit Iisus în templu și i-a zis: Iată, te-ai făcut sănătos, de acum să nu mai greșești, ca să nu-ți fie ceva mai rău.

15. Atunci s'a dus omul și a vestit Iudeilor, că Iisus este cel ce l-a făcut sănătos.

16. De aceea prigoneau Iudeii pe Iisus și căutau să-l omoare, că făcea acestea sâmbăta.

17. Iar Iisus le-a răspuns: Tatăl meu până acum lucrează și eu lucrez.

18. Deci pentru aceasta mai vărtos căutau Iudeii să-l omoare, că nu numai deslega sâmbăta, ci și pe Dumnezeu îl numea Tatăl său, făcându-se pe sine deopotrivă cu Dumnezeu.

19. Deci a răspuns Iisus și le-a zis: Amin, amin, vă zic: Fiul nu poate să

facă dela sine nimic, de nu va vedea pe Tatăl făcând. Că cele ce face el, acestea le face și Fiul asemenea.

20. Că Tatăl iubește pe Fiul și-i arată toate câte face el și-i va arăta lucruri mai mari decât acestea, ca să vă mirați.

21. Că precum Tatăl scoală morții și-i înviază, așa și Fiul, pe care vrea să îi înviază.

22. Că Tatăl nu judecă pe nimeni, ci toată judecata a dat-o Fiului.

23. Ca toți să cinstească pe Fiul, precum cinstește pe Tatăl. Cel ce nu cinstește pe Fiul, nu cinstește pe Tatăl, care l-a trimis.

24. Amin, amin, grăiesc vouă: Cel ce ascultă cuvintele mele și crede în cel ce m'a trimis pe mine, are viață veșnică și la judecată nu va veni, ci s'a mântuit din moarte în viață.

25. Amin, amin, grăiesc vouă, că vine ceasul și acum este, când morții vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu și care vor auzi vor învia.

26. Căci precum Tatăl are viață în sine, așa a dat și Fiului să aibă viață în sine.

27. Și putere i-a dat să facă judecată, căci Fiul Omului este.

28. Nu vă mirați de aceasta, că vine ceasul în

care toți cei din morminte vor auzi glasul lui.

29. Și vor ieși cei ce au făcut fapte bune la învierea vieții, iar cei ce au făcut fapte rele, la învierea judecării.

30. Nu pot eu să fac de sine-mi nimic. Precum aud judec și judecata mea este dreaptă, pentru că nu caut voia mea, ci voia Tatălui celui ce m'a trimis.

31. De mărturisește eu pentru mine însumi, mărturia mea nu este adevărată.

32. Altul este care mărturisește pentru mine și știu că adevărată este mărturia, care mărturisește pentru mine.

33. Voi ați trimis către Ioan și el a mărturisit adevărul.

34. Iar eu nu dela om iau mărturia, ci zic acestea, ca să vă mântuiți.

35. Acela era făclia care ardea și lumina, iar voi ați voit să vă veseliți o clipă în lumina lui.

36. Iar eu am mărturie mai mare decât pe Ioan, căci lucrurile, pe care mi le-a dat Tatăl să le săvârșesc, înșeși aceste lucruri pe care eu le fac, mărturisește pentru mine, că Tatăl m'a trimis.

37. Și Tatăl care m'a trimis, acela a mărturisit pen-

tru mine, iar voi nici glasul lui nu l-ați auzit vreodată, nici chipul lui nu l-ați văzut.

38. Și cuvântul lui nu-l aveți petrecând în voi, că pe care l-a trimis el, în aceasta nu credeți.

39. Cercetați Scripturile, căci socotiți că în ele aveți viață veșnică și acelea sunt care mărturisesc pentru mine.

40. Și nu voiți să veniți către mine ca să aveți viață.

41. Slavă dela oameni nu primesc.

42. Ci v'am cunoscut că n'aveți în voi dragostea lui Dumnezeu.

43. Eu am venit în numele Tatălui meu și nu mă primiți. De va veni altul în numele său, pe acela îl veți primi.

44. Cum puteți crede, când primiți slavă unul dela altul și slava dela unicul Dumnezeu nu o căutați?

45. Să nu vi se pară, că vă voi învinui la Tatăl. Este cine să vă învinuiască: Moise, spre care ați nădăjduit.

46. Căci de ați fi crezut pe Moise, m'ați fi crezut și pe mine, căci acela a scris despre mine.

47. Iar dacă scripturile aceleia nu le credeți, cum veți crede cuvintele mele?

Săturarea celor cinci mii. Umblarea pe mare. Iisus este pâinea care se coboară din cer. Mărturisirea lui Petru.

6. 1. După acestea s'a dus Iisus dincolo de marea Galileii sau a Tiberiadei.
2. Și a mers după el mulțime mare, căci vedeau minunile ce făcea cu cei bolnavi.
3. Și s'a suit în munte și a șezut acolo cu ucenicii săi.

4. Și era aproape Pastele, sărbătoarea Iudeilor.

5. Deci ridicându-și Iisus ochii și văzând că mulțime mare vine la el, a zis către Filip: De unde să cumpărăm pâine, ca să mâncăm aceștia?

6. Iar aceasta o zicea, ispitindu-l, căci el știa ce avea să facă.

7. Răspunsu-i-a Filip: Pâini de două sute de dinari nu le vor ajunge, ca fiecare din ei să ia câte puțin.

8. Zis-a lui unul din ucenici, Andrei, fratele lui Simon Petru:

9. Este un băiat, care are cinci pâini de orz și doi pești. Dar ce sunt acestea la atâția?

10. Și a zis Iisus: Faceți pe oameni să șadă. Și era iarbă multă în acel loc. Deci au șezut bărbații, în număr ca la cinci mii.

11. Și a luat pâinile Iisus și mulțumind, a împărțit ucenicilor, iar ucenicii celor ce ședeau. Asemeni și din pești cât au vrut ei.

12. Iar când s'au săturat, a zis Iisus ucenicilor săi: Adunați fărâmiturile ce au rămas, ca să nu se piardă ceva.

13. Deci au adunat și au umplut douăsprezece coșuri de fărâmituri, care au rămas de la cei ce au mâncat din cele cinci pâini de orz.

14. Iar oșmenii aceia, văzând minunea pe care o făcuse Iisus, ziceau: Acesta este cu adevărat prorocul ce va să vină în lume.

15. Deci Iisus cunoscând, că vor să vină și să-l ia cu sila, ca să-l facă rege, s'a dus iarăși la munte, el singur.

16. Și când s'a făcut seară, s'au coborât ucenicii lui la mare.

17. Și intrând în corabie, mergeau dincolo de mare, la Capernaum. Și iată întunerec s'a făcut și nu venise către ei Iisus.

18. Și suflând vânt tare marea se întărâtă.

19. Deci venind ei ca la douăzeci și cinci sau treizeci de stadii, au văzut pe Iisus umblând pe mare și apropiindu-se de corabie și s'au înfricoșat,

20. Iar el le-a zis: Eu sunt. Nu vă temeți.

21. Deci voiau să-l ia în corabie și îndată corabia a sosit la pământul la care mergeau.

22. A doua zi, mulțimea care sta dincolo de mare, văzu că altă corabie nu era acolo decât una în care intraseră ucenicii lui, și cum că Iisus n'a intrat în corabie împreună cu ucenicii săi, ei singuri ucenicii s'au dus.

23. Și alte corăbii au venit dela Tiberiada aproape de locul unde au mâncat pâinea, mulțumind Domnului.

24. Deci când a văzut mulțimea că nici Iisus nu este acolo, nici ucenicii lui, au intrat ei în corăbii și au mers în Capernaum, căutând pe Iisus.

25. Și găsiindu-l dincolo de mare, i-au zis: Rabbi, când ai venit aici?

26. Răspuns-a lor Iisus, și a zis: Amin, amin, grăiesc vouă: Mă căutați, nu pentru că ați văzut minuni, ci pentru că ați mâncat din pâini și v'ați săturat.

27. Lucrați nu pentru mănecarea cea pieritoare, ci pentru mănecarea care rămâne în viața veșnică, pe care Fiul Omului vă o va da, că pe aceasta și-a pus pecetea Dumnezeu Tatăl.

28. Deci au zis către el:

Ce să facem ca să lucrăm lucrurile lui Dumnezeu?

29. Răspuns-a Iisus și le-a zis: Acesta este lucrul lui Dumnezeu, ca să credeți în cel ce l-a trimis el.

30. Deci i-au zis: Dar ce semn faci tu, ca să vedem și să credem în tine? Ce încrezi?

31. Părinții noștri mană au mâncat în pustie, precum este scris: «Pâine din cer le-a dat de au mâncat».

32. Deci le-a zis Iisus: Amin, amin grăiesc vouă: Nu Moise v'a dat pâinea din cer, ci Tatăl meu vă dă din cer pâinea cea adevărată,

33. Pentru că pâinea lui Dumnezeu este ceea ce se coboară din cer și dă viață lumii.

34. Deci au zis către el: Doamne, dă-ne totdeauna pâinea aceasta.

35. Și le-a zis Iisus: Eu sunt pâinea vieții. Cel ce vine la mine nu va flămânzi și cel ce crede în mine nu va înseta niciodată.

36. Ci v'am zis: Că m'ați și văzut și nu credeți.

37. Tot ce îmi dă Tatăl, va veni la mine și pe cel ce vine la mine nu-l voi scosote afară.

38. Că m'am coborât din cer, nu ca să fac voia mea, ci voia Celui ce m'a trimis.

39. Și aceasta este voia Tatălui celui ce m'a trimis, ca din tot ce mi-a dat să nu pierd, ci să-l înviez în ziua cea de apoi,

40. Căci aceasta este voia Celui ce m'a trimis, ca oricine vede pe Fiul și crede în el, să aibă viață veșnică și eu îl voi învia în ziua cea de apoi.

41. Deci căteau Iudeii contra lui, că zisese: Eu sunt pâinea ce s'a coborît din cer

42. Și ziceau: An nu este acesta Iisus, fiul lui Iosif, pe al cărui tată și mamă noi îi știm? Cum dar zice: M'am coborît din cer?

43. Deci a răspuns Iisus și le-a zis: Nu murmurati între voi.

44. Nimeni nu poate să vină la mine, de nu-l va trage Tatăl, cel ce m'a trimis și eu îl voi învia în ziua cea de apoi.

45. Scris este în prooroci: «Și vor fi toți învățați de Dumnezeu». Deci oricine a auzit pe Tatăl și a învățat dela el, vine la mine.

46. Nu doar că pe Tatăl l-a văzut cineva, decât cel ce este dela Dumnezeu, acela a văzut pe Tatăl.

47. Amin, amin grăiesc vouă: Cel ce crede în mine, are viață veșnică.

48. Eu sunt pâinea vieții.

49. Părinții voștri au mâncat mană în pustie și au murit.

50. Aceasta este pâinea, care se coboară din cer, ca cine va mânca din ea să nu moară.

51. Eu sunt pâinea cea vie, care s'a coborît din cer. De va mânca cineva din pâinea aceasta, va fi viu în veci. Și pâinea pe care eu o voi da, este trupul meu, pe care îl voi da pentru viața lumii.

52. Deci se priceau între sine Iudeii, zicând: Cum poate acesta să ne dea trupul său să-l mâncăm?

53. Și le-a zis Iisus: Amin, amin, grăiesc vouă: De nu veți mânca trupul Fiului Omului și de nu veți bea sângele lui, nu veți avea viață în voi.

54. Cel ce mănâncă trupul meu și bea sângele meu are viață veșnică și eu îl voi învia în ziua cea de apoi.

55. Că trupul meu este adevărată mâncare și sângele meu este adevărată băutură.

56. Cel ce mănâncă trupul meu și bea sângele meu petrece în mine și eu în el.

57. Precum m'a trimis pe mine Tatăl cel viu și eu viez pentru Tatăl și cel ce mă mănâncă pe mine și acela va fi viu prin mine.

58. Aceasta este pâinea care s'a coborît din cer.

Cel ce va mânca pâinea aceasta, va fi viu în veac, nu precum au mâncat mană părinții voștri, și au murit.

59. Acestea a zis în sinagogă, învățând în Capernaum.

60. Deci mulți din uceniciei lui, auzind acestea, au zis: Greu este cuvântul acesta. Cine poate să-l asculte?

61. Iar Iisus știind în sine că ucenicii săi cătesc pentru aceasta, le-a zis: Aceasta vă smintește?

62. Dar de veți vedea pe Fiul Omului suindu-se unde era mai înainte?

63. Duhul este dătător de viață trupul nu folosește nimic. Cuvintele pe care vi le-am spus eu duh sunt și viață sunt,

64. Dar sunt unii din voi care nu cred. Că știa din început Iisus, cine sunt cei ce nu cred și cine este cel ce avea să-l vândă

65. Și zicea: De aceea v'am zis, că nimeni nu poate să vină la mine, de nu-i va fi dat dela Tatăl meu.

66. De atunci mulți din uceniciei lui s'au depărtat și nu mai umblau ea el.

67. Deci a zis Iisus celor doisprezece: Oare și voi voiti să vă duceți?

68. Răspuns-a Simon Petru: Doamne, la cine

să ne ducem? Tu ai cucerit toate viciile veșnice

69. Și noi am crezut și am cunoscut că tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu cel viu.

70. Răspuns-a lor Iisus: Oare nu v'am ales eu pe voi cei doisprezece? Și unul din voi este diavol.

71. Și zicea de Iuda al lui Simon Iscariotul, căci acela, unul din cei doisprezece fiind, avea să-l vândă.

Iisus învață în templu la sărbătoarea corturilor.

7. 1. Și umbla Iisus după acestea prin Galileia, că nu voia să umble prin Iudeia, pentru că-l căutau Iudeii să-l omoare.

2. Și era aproape praznicul Iudeilor, înfigerea corturilor.

3. Deci au zis către el frații săi: Treci de aici și mergi în Iudeia, ca să vadă și ucenicii tăi lucrurile pe care le faci.

4. Că nimeni nu face ceva în ascuns, ci caută să fie la arătare. Dacă faci acestea, arată-te lumii.

5. Pentru că nici frații săi nu credeau în el.

6. Deci le-a zis Iisus: Vremea încă n'a sosit, iar vremea voastră totdeauna este gata.

7. Pe voi nu poate lumea să vă urască, dar pe mine mă urăște, pentru că eu

mărturisesc de ea, că lucrurile ei sunt rele.

8. Suiți-vă voi la sărbătoarea aceasta, iar eu nu merg la această sărbătoare, pentru că vremea mea încă nu s'a împlinit.

9. Și acestea zicându-le, s'a rămas în Galileia.

10. Și după ce s'au dus frații săi, atunci s'a dus și el la sărbătoare, dar nu pe față, ci cam pe ascuns.

11. Iar Iudeii îl căutau la sărbătoare și ziceau: Unde este acela?

12. Și pricire multă era despre el în mulțime, că unii ziceau: Bun este, iar alții ziceau: Nu, ci amăgește mulțimea.

13. Dar pe față nimeni nu grăia de el, de frica Iudeilor.

14. Iar la jumătatea sărbătorii, s'a suit Iisus în templu și învăța.

15. Și se mirau Iudeii, zicând: Cum știe acesta carte, fără să fi învățat?

16. Deci le-a răspuns Iisus și a zis: Învățătura mea nu este a mea, ci a celui ce m'a trimis.

17. De va voi cineva să facă voia lui, va cunoaște despre învățătura aceasta, dacă este dela Dumnezeu, sau eu dela mine v'o spun.

18. Cel ce grăiește dela sine slava sa caută, iar cel ce caută slava celui ce l-a trimis, acesta ade-

vărat este și nedreptate nu este în el.

19. Oare nu Moise v'a dat legea? Și nimeni din voi nu ține legea. De ce căutați să mă omoriți?

20. Răspuns-a mulțimea și a zis: Drac ai. Cine caută să te omoare?

21. Răspuns-a Iisus și le-a zis: Un lucru am făcut și toți vă mirați.

22. Moise v'a dat tăierea împrejur, deși nu dela Moise este, ci dela părinți și sâmbăta tăiați împrejur pe om.

23. Dacă omul primește tăierea împrejur sâmbăta, ca să nu se strice legea lui Moise, pe mine vă mâniați că am făcut sâmbăta un om întreg sănătos?

24. Nu judecați după înfățișare, ci judecați dreaptă să judecați.

25. Deci ziceau unii din Ierusalimiteni: Oare nu este acesta, pe care îl căutam să-l omoare?

26. Și iată pe față grăiește și nimic nu-i zic. Nu cumva au cunoscut cu ade-vărat căpeteniile că acesta este Hristos?

27. Ci pe acesta îl știm de unde este, iar Hristos când va veni, nimeni nu știe de unde este.

28. Deci striga Iisus în templu, învățând și zicând: Și pe mine mă știți și de unde sunt știți, și dela mine n'am venit, ci adevă-

rat este cel ce m'a trimis, pe care voi nu-l știți.

29. Iar eu îl știu, că dela el sunt și el m'a trimis.

30. Deci îl căutau să-l prindă și nimeni nu și-a pus mâinile pe el, că încă nu venise ceasul lui.

31. Și mulți din mulțime au crezut în el și ziceau: Când va veni Hristos, oare va face mai multe semne decât cele pe care le-a făcut acesta?

32. Auzit-au fariseii mulțimea vorbind despre el acestea și au trimis slugi fariseii și mai-marii preoților, ca să-l prindă.

33. Deci le-a zis Iisus: Încă puțină vreme sunt cu voi și merg la cel ce m-a trimis.

34. Mă veți căuta și nu mă veți găsi și unde sunt eu, voi nu puteți veni.

35. Deci au zis Iudeii între sine: Unde are să se ducă acesta, ca noi să nu-l găsim? Nu cumva la cei împrăștiați între Elini vrea să meargă și să învețe pe Elini?

36. Ce este cuvântul acesta, pe care l-a spus: Mă veți căuta și nu mă veți afla și unde sunt eu, voi nu puteți veni?

37. Iar în cea din urmă zi mare a sărbătorii, a statut Iisus și a strigat, zicând: De însetează cineva, să vină la mine și să bea.

38. Din pântecul celui ce crede în mine, râuri de apă vie vor curge, precum a zis Scriptura.

39. Iar aceasta a zis despre Duhul, pe care aveau să-l primească cei ce cred în el, că încă nu era dat Duhul Sfânt, pentru că Iisus încă nu se proslăvise.

40. Deci mulți din mulțime auzind cuvântul, ziceau: Acesta este cu ade-vărat prorocul.

41. Alții ziceau: Acesta este Hristosul. Iar alții ziceau: Oare din Galileia va să vină Hristos?

42. Au n'a zis Scriptura, că din sământa lui David și din orașul Betleem, unde a fost David, va să vină Hristos?

43. Și s'a făcut desbinare în mulțime pentru el.

44. Iar unii din ei voiau să-l prindă, dar nimeni nu și-a pus mâinile pe el.

45. Deci au venit slugile către mai-marii preoților și către farisei, și le-au zis aceia: Pentru ce nu l-ați adus?

46. Răspuns-au slugile: Niciodată nu a vorbit un om, ca omul acesta.

47. Și le-au răspuns fariseii: Nu cumva și voi v'ați amăgit?

48. A crezut oare în el cineva din căpetenii sau din farisei?

49. Ci mulțimea aceasta,

care nu cunoaște legea, este blestemată.

50. Zis-a către ei Nicodim, care venise noaptea la el, fiind unul dintre ei:

51. Au doară legea noastră osândește pe om, dacă nu-l ascultă mai întâi și nu cunoaște ce face?

52. Răspuns-au și i-au zis: Nu cumva și tu ești din Galileia? Cercetează și vezi, că prooroc din Galileia nu se ridică.

53. Și a mers fiecare la casa sa.

Iisus întrebat despre Tatăl său Iisus făgăduiește următorilor săi slobozenia. Iisus amenințat cu pietre.

8 1. Iar Iisus s'a dus în muntele Măslinilor,

2. Iar dimineața, iarăși a venit în templu și toată mulțimea a venit la el și el șezând, o învăța.

3. Și au adus la el cărturarii și fariseii pe o femeie prinsă în preacurvie și punând-o în mijloc,

4. Au zis lui: Învățătorule, această femeie a fost prinsă preacurvind,

5. Iar Moise în lege ne-a poruncit pe unele ca acestea cu pietre să le ucidem. Deci tu ce zici?

6. Și aceasta ziceau, ispitindu-l, ca să aibă de ce să-l învinuiască. Iar Iisus plecându-se jos, scria cu degetul pe pământ

7. Și neîncetând să-l întrebe, el s'a ridicat și le-a zis: Cel fără de păcat între voi să arunce întâi cu piatra în ea

8. Și iarăși plecându-se jos, a scris pe pământ.

9. Iar ei auzind și muștrați fiind de cuget, începând dela cei bătrâni, până la cei din urmă și a rămas Iisus singur și femeia stând în mijloc,

10. Și ridicându-se Iisus și nevăzând pe nimeni, decât pe femeie, i-a zis: Femeie, unde sunt parișii tăi? Nimeni nu te-a osândit?

11. Iar ea a zis: Nimeni, Doamne. Și i-a zis Iisus: Nici eu nu te osândesc. Du-te și de acum să nu mai păcătuești.

12. Deci iarăși le-a grăit Iisus, zicând: Eu sunt lumina lumii. Cel ce-mi urmează mie, nu va umbla în întunec, ci va avea lumina vieții.

13. Deci i-au zis fariseii: Tu însuși mărturisești despre tine. Deci mărturia ta nu este adevărată.

14. Răspuns-a Iisus și le-a zis: Deși eu însumi mărturisesc despre mine, este adevărată mărturia mea, pentru că știu de unde am venit și unde merg, iar voi nu știți de unde vin și unde merg,

15. Voi judecați după

trup, eu nu judec pe nimeni

16. Și chiar de așa judeca eu, judecata mea este adevărată, că nu sunt singur, ci suntem doi: Eu și Tatăl, cel ce m'a trimis

17. Și în legea voastră este scris, că mărturia a doi oameni este adevărată.

18. Eu sunt cel ce mărturisesc despre mine însumi și mărturisește despre mine Tatăl, cel ce m'a trimis.

19. Deci îi ziceau: Unde este Tatăl tău? Răspuns-a Iisus: Nici pe mine nu mă știți, nici pe Tatăl meu. De m'ați ști pe mine și pe Tatăl meu ați ști.

20. Aceste cuvinte le-a rostit Iisus în vistierie, învățând în templu, și nimeni nu l-a prins, că încă nu venise ceasul lui.

21. Și iarăși le-a zis Iisus: Eu mă duc și mă veți căuta și în păcatul vostru veți muri. Unde mă duc eu, voi nu puteți veni.

22. Deci ziceau Iudeii: Vrea oare să se omoare, că zice: Unde mă duc eu, voi nu puteți veni?

23. Și le-a zis: Voi din cele de jos sunteți, eu din cele de sus sunt. Voi din lumea aceasta sunteți, eu nu sunt din lumea aceasta.

24. Deci v'am spus, că veți muri în păcatele vo-

astre, căci de nu veți crede că eu sunt, veți muri în păcatele voastre.

25. Deci îi ziceau ei: Dar cine ești tu? Și a zis lor Iisus: Ceea ce dela început vă spun.

26. Multe am de zis și de judecat de voi, ci cel ce m'a trimis adevărat este și eu ce am auzit dela el, acestea grăiesc în lume.

27. Și n'au cunoscut că de Tatăl le vorbea.

28. Deci le-a zis Iisus: Când veți înălța pe Fiul Omului, atunci veți cunoaște că eu sunt și că dela mine însumi nimic nu fac, ci cum m'a învățat Tatăl meu, așa vorbesc

29. Și cel ce m'a trimis pe mine, este cu mine. Nu m'a lăsat singur Tatăl, că eu cele plăcute lui fac pururea.

30. Acestea vorbind, mulți au crezut în el.

31. Deci zicea Iisus către Iudeii, care crezuseră în el: De veți rămâne în cuvântul meu, cu adevărat necenicii mei sunteți

32. Și veți cunoaște adevărul și adevărul vă va face slobozi.

33. Răspuns-au ei lui: Urmași ai lui Avraam suntem, nimănui n'am fost robi niciodată. Cum zici dar: Slobozi veți fi?

34. Răspuns-a Iisus lor: Amin, amin grăiesc vouă:

Oricine face păcat, rob este păcatului.

35. Și robul nu rămâne în casă în veci, iar Fiul rămâne în veci.

36. Deci dacă vă va slobozi Fiul, cu adevărat slobozi veți fi.

37. Știu că urmași ai lui Avraam sunteți, dar căutați să mă omoriți, pentru că cuvântul meu n'are loc în voi.

38. Eu ceea ce am văzut la Tatăl meu grăiesc și voi ceea ce ați văzut la tatăl vostru faceți.

39. Răspuns-au și au zis lui: Tatăl nostru este Avraam. Zis-a lor Iisus: De ați fi fii ai lui Avraam, lucrurile lui Avraam ați face.

40. Iar acum căutați să mă omoriți pe mine, omul care v'am spus adevărul, pe care l-am auzit dela Dumnezeu. Aceasta n'a făcut Avraam.

41. Voi faceți lucrurile tatălui vostru. Zis-au drept aceea lui: Noi nu suntem născuți din curvie și un Tată avem: pe Dumnezeu.

42. Zis-a lor Iisus: De ar fi fost Dumnezeu Tatăl vostru, m'ați fi iubit, că eu dela Dumnezeu am ieșit și am venit, că n'am venit dela mine însumi, ci el m'a trimis.

43. Pentru ce nu înțelegeți vorba mea? Pentru că

nu puteți asculta cuvântul meu.

44. Voi din tatăl vostru diavolul sunteți și poftele tatălui vostru voiți să faceți. Acela ucigător de oameni a fost din început și n'a stat în adevăr, pentru că nu este adevăr în el. Când spune minciună, dintr'ale sale o spune, pentru că mincinos este și tatăl ei.

45. Iar pe mine nu mă credeți, pentru că spun adevărul.

46. Cine din voi mă vădește de păcat? Iar dacă spun adevărul, pentru ce nu mă credeți?

47. Cel ce este dela Dumnezeu ascultă cuvintele lui Dumnezeu. De aceea nu ascultați voi, pentru că nu sunteți dela Dumnezeu.

48. Răspuns-au Iudeii și i-au zis: Oare nu zicem noi bine că ești Samarinean și ai drac?

49. Răspuns-a Iisus: Eu drac n'am, ci cinstesc pe Tatăl meu și voi mă necinstiți pe mine.

50. Iar eu nu caut slava mea. Este cine s'o caute și să judece.

51. Amin, amin, grăiesc vouă: De va păzi cineva cuvântul meu, nu va vedea moartea în veac.

52. Deci i-au zis Iudeii: Acum am cunoscut că ai drac. Avraam a murit, asemenea și proorocii și tu zici: De va păzi cineva

cuvântul meu, nu va gusta moartea în veac.

53. Oare ești tu mai mare decât părintele nostru Avraam, care a murit? Și proorocii au murit. Cine te crezi că ești?

54. Răspuns-a Iisus: De mă slăvesc eu însumi, slava mea nimic nu este. Cel ce mă slăvește este Tatăl meu, de care voi ziceți că este Dumnezeu vostru.

55. Și nu l-ați cunoscut, iar eu îl știu și de aș zice că nu-l știu, aș fi un mincinos, asemenea vouă, ci îl știu și cuvântul lui îl păzesc.

56. Avraam, părintele vostru, a fost bucuros să vadă ziua mea și a văzut-o și s'a bucurat.

57. Deci au zis Iudeii către el: Iacă n'ai cincizeci de ani și ai văzut pe Avraam?

58. Zis-a lor Iisus: Amin, amin grăiesc vouă: Eu sunt mai înainte de a se fi născut Avraam.

59. Deci au luat pietre, ca să arunce în el, iar Iisus s'a ferit și a ieșit din templu, mergând prin mijlocul lor și s'a dus.

Vindecarea orbului din naștere.

9 1. Și trecând Iisus, a văzut un om orb din naștere.

2. Și l-au întrebat u-

cenicii lui, zicând: Rabbî, cine a păcătuit: Acesta sau părinții lui, de s'a născut orb?

3. Răspuns-a Iisus: Nici acesta n'a păcătuit, nici părinții lui, ci ca să se arate prin el lucrurile lui Dumnezeu.

4. Mie mi se cade să luerez lucrurile celui ce m'a trimis până este ziua, căci vine noaptea, când nimeni nu poate lucra.

5. Când sunt în lume, lumină sunt lumii.

6. Acestea zicând, a scuipat jos și a făcut tină din scuipat și a uns cu tină ochii orbului.

7. Și i-a zis: Du-te de te spală în scăldătoarea Siloamului, care se tâlcește: Trimis. Deci s'a dus și s'a spălat și a venit văzând.

8. Iar vecinii și cei ce îl văzuseră mai înainte că era orb, ziceau: Au nu este acesta cel ce ședea și cerea?

9. Unii ziceau: Acesta este, iar alții ziceau: Seamănă cu el, iar el zicea: Eu sunt.

10. Deci îi ziceau: Cum ți s'au deschis ochii?

11. Răspuns-a el și a zis: Un om, ce se numește Iisus, a făcut tină și mi-a uns ochii și mi-a zis: Du-te la scăldătoarea Siloamului și te spală, și cându-mă și spălându-mă, am văzut.

12. Și i-au zis: Unde este acela? Zis-a el: Nu știu.

13. Dus-au la farisei pe cel ce fusese oarecând orb.

14. Și era sâmbătă când a făcut Iisus tina și i-a deschis ochii.

15. Deci iarăși l-au întrebat și fariseii, cum a văzut, iar el le-a zis: Tină a pus pe ochii mei și m'am spălat și văd.

16. Deci ziceau unii din farisei: Acest om nu este dela Dumnezeu, că nu păzește sâmbăta. Alții ziceau: Cum poate un om păcătos să facă minuni ca acestea? Și era desbinare între ei.

17. Zis-au orbului iarăși: Tu ce zici despre el, că ți-a deschis ochii? Iar el a zis: Prooroc este.

18. Deci n'au crezut Iudeii despre el că a fost orb și a văzut, până ce n'au chemat pe părinții celui ce văzuse.

19. Și i-au întrebat, zicând: Acesta este fiul vostru, care ziceți că s'a născut orb? Cum dar vede acum?

20. Răspuns-au lor părinții lui și au zis: Știm că acesta este fiul nostru și că orb s'a născut,

21. Iar cum vede acum, nu știm, sau cine i-a deschis ochii nu știm. Pe el întrebați-l, să spună el despre sine, căci este în vârstă.

22. Acestea au zis părinții lui, că se temeau de Iudei, pentru că se sfătuiseră Iudeii, că de îl va mărturisi cineva că este Hristos, să fie dat afară din sinagogă.

23. De aceea au zis părinții lui, că este în vârstă, pe el întrebați-l.

24. Deci au chemat a doua oară pe omul care fusese orb și i-au zis: Dă slavă lui Dumnezeu. Noi știm că omul acesta este păcătos.

25. Iar acela a răspuns și a zis: De este păcătos nu știu, una știu, că eu am fost orb și acum văd.

26. Și i-au zis iarăși: Ce ți-a făcut? Cum ți-a deschis ochii?

27. Răspuns-a lor: V'am spus acum și n'ați auzit? Ce voiți să auziți iarăși? Nu cumva și voi voiți să vă faceți ucenici ai lui?

28. Deci l-au ocărit și au zis: Tu ești ucenic al aceluia, iar noi suntem ucenici ai lui Moise.

29. Noi știm că cu Moise a vorbit Dumnezeu, iar pe acesta nu-l știm de unde este.

30. Răspuns-a omul și a zis lor: În aceasta stă minunea, că voi nu știți de unde este și el mi-a deschis ochii.

31. Și știm că pe păcătoși Dumnezeu nu-i ascultă, ci, dacă este cineva cin-

tititor de Dumnezeu și face voia lui, pe acesta îl ascultă.

32. Din veac nu s'a auzit să fi deschis cineva ochii vreunui orb din naștere.

33. De n'ar fi acesta dela Dumnezeu, n'ar putea face nimic.

34. Răspuns-au și au zis lui: În păcate te-ai născut tot și tu ne înveți pe noi? Și l-au dat afară.

35. Auzit-a Iisus că l-au dat afară și aflându-l, i-a zis: Crezi tu în Fiul lui Dumnezeu?

36. Răspuns-a el și a zis: Și cine este, Doamne, ca să cred în el?

37. Și i-a zis Iisus: L-ai și văzut și cel ce vorbește cu tine acela este.

38. Iar el a zis: Cred, Doamne, și i s'a închinat.

39. Și a zis Iisus: Spre judecată am venit în lumea aceasta, ca cei ce nu văd să vadă și cei ce văd să fie orbi.

40. Și au auzit aceștia unii din farisei, care erau cu el și i-au zis: Au doară și noi suntem orbi?

41. Zis-a lor Iisus: De ați fi orbi, n'ați avea păcat, iar acum ziceți: Vedem. De aceea păcatul rămâne asupra voastră.

Păstorul cel bun. Iisus întrebat de este el Mesia.

10. Amin, amin, grăiesc vouă: Cel ce nu

intră prin ușă în staulul oilor, ci sare pe aiurea, acela fur este și tâlhar.

2. Iar cel ce intră prin ușă, păstor este oilor.

3. Acestuia portarul îi deschide și oile ascultă glasul lui și oile sale le cheamă pe nume și le scote.

4. Și când scoate oile sale, merge înaintea lor și oile merg după el, căci cunosc glasul lui.

5. Iar după străin nu merg, ci fug de el, că nu cunosc glasul străinilor.

6. Această pildă le-a zis Iisus, iar aceia n'au înțeles ce erau cele ce le vorbea.

7. Deci iarăși le-a zis Iisus: Amin, amin, grăiesc vouă: Eu sunt ușă oilor.

8. Toți câți au venit mai înainte de mine furi sunt și tâlhari, dar oile nu i-au ascultat.

9. Eu sunt ușă. Prin mine de va intra cineva se va mântui și va intra și va ieși și pășune va afla.

10. Furul nu vine decât să fure și să junghie și să piardă. Eu am venit ca oile mele să aibă viață și de prisos să aibă.

11. Eu sunt păstorul cel bun. Păstorul cel bun își pune sufletul pentru oi,

12. Iar năimitul și care nu este păstor, care nu este stăpân al oilor, vede lupul venind și lasă oile

și fuge și lupul le răpește și risipește.

13. Năimitul fuge, că năimit este și nu are grijă de oi.

14. Eu sunt păstorul cel bun și cunosc pe ale mele și ale mele mă cunosc.

15. Precum mă cunoaște Tatăl și eu cunosc pe Tatăl și sufletul îmi pun pentru oi.

16. Am și alte oi, care nu sunt din staulul acesta. Și pe acelea trebuie să le aduc și vor auzi glasul meu și va fi o turmă și un păstor.

17. Pentru aceasta mă iubeste Tatăl, că îmi pun sufletul ca iarăși să-l iau.

18. Nimeni nu-l ia dela mine, ci însumi îl pun. Putere am să-l pun și putere am iarăși să-l iau. Această poruncă am luat-o dela Tatăl meu.

19. Deci iarăși s'a făcut pricire între Iudei pentru cuvintele acestea.

20. Și ziceau mulți din ei: Are draci și este nebun. Pentru ce îl ascultați?

21. Alții ziceau: Aceste cuvinte nu sunt de îndrăcit. Poate oare dracul să deschidă ochii orbilor?

22. Și se prăznuia atunci înnoirea templului din Ierusalim și era iarnă.

23. Și umbla Iisus prin templu, prin pridvorul lui Solomon.

24. Deci l-au împresu-

rat Iudeii, și i-au zis: Până când ne scoți sufletul? De ești tu Hristos, spune-ne fără de sfială.

25. Răspuns-a lor Iisus: V'am spus și nu credeți. Lucrurile pe care le fac în numele Tatălui meu, acelea mărturisesc despre mine,

26. Dar voi nu credeți, că precum v'am spus, nu sunteți din oile mele.

27. Oile mele ascultă glasul meu și eu le cunosc și ele vin după mine.

28. Și le dau viață veșnică și nu vor pieri în veac și nimeni nu le va răpi din mâna mea.

29. Tatăl meu, care mi le-a dat, este mai mare decât toți și nimeni nu poate să le răpească din mâna Tatălui meu.

30. Eu și Tatăl una suntem.

31. Deci Iudeii iarăși au luat pietre, ca să-l omoare.

32. Răspuns-a lor Iisus: Multe lucruri bune v'am arătat dela Tatăl meu. Pentru care din aceste lucruri voiți să mă uciideți cu pietre?

33. Răspuns-au lui Iudeii, zicând: Pentru lucru bun nu te ucidem cu pietre, ci pentru hulă, căci tu om fiind, te faci Dumnezeu.

34. Răspuns-a lor Iisus: Au nu este scris în legea voastră: Eu am zis: Dumnezeu sunteți?

35. Dacă pe aceia i-a numit dumnezeu, către care a fost cuvântul lui Dumnezeu și Scriptura nu poate fi desființată,

36. Apoi de cel pe care Tatăl l-a sfințit și l-a trimis în lume, ziceți: Hulă grăiești, pentru că am zis: Fiul lui Dumnezeu sunt?

37. De nu fac lucrurile Tatălui meu, să nu mă credeți.

38. Iar de le fac, atunci dacă nu mă credeți pe mine, credeți lucrurile mele, ca să cunoașteți și să credeți, că Tatăl este în mine și eu în el.

39. Deci căutau iarăși să-l prindă, dar a scăpat din mâna lor.

40. Și a mers iarăși dincolo de Iordan, în locul unde a botezat întâi Ioan, și a rămas acolo.

41. Și mulți veneau la el și ziceau: Ioan n'a făcut nicio minune, iar toate câte a zis Ioan despre acesta adevărate au fost.

42. Și mulți au crezut acolo în el.

Învierea lui Lazăr. Mai-mari preoților și fariseii uneltesc moartea lui Iisus. Sfatul lui Caiafa.

11. 1. Și era bolnav un oarecare Lazăr din Betania, din satul Mariei și al Martei, sora ei,

2. Iar Maria era aceea

care a uns pe Domnul cu mir și i-a șters picioarele cu părul capului ei, al cărei frate Lazăr era bolnav.

3. Deci au trimis surorile către el, zicând: Doamne, iată acela pe care-l iubești, este bolnav,

4. Iar Iisus auzind, a zis: Această boală nu este spre moarte, ci pentru slava lui Dumnezeu, ca să se proslăvească Fiul lui Dumnezeu prin ea.

5. Și iubea Iisus pe Marta și pe sora ei și pe Lazăr.

6. Deci după ce a auzit că este bolnav, atunci a rămas încă două zile în locul în care era.

7. Apoi după aceea a zis ucenicilor: Să mergem iarăși în Iudeia.

8. Zis-au lui ucenicii: Învățătorule, acum te caută Iudeii să te ucidă cu pietre, și iarăși mergi acolo?

9. Răspuns-a Iisus: Oare nu douăsprezece ceasuri sunt în zi? De umblă cineva ziua nu se împiedcă, pentru că vede lumina lumii acesteia,

10. Iar de umblă cineva noaptea, se împiedcă, pentru că lumina nu este în el.

11. Acestea a zis și după aceea le-a spus: Lazăr, prietenul nostru, a adormit, dar merg să-l deștept.

12. Deci i-au zis ucenicii: Doamne, de a adormit, se va însănătoși.

13. Aceasta zicea Iisus despre moartea lui, iar ei socoteau că de adormirea somnului zice.

14. Deci atunci le-a zis Iisus lămurit: Lazăr a murit.

15. Și mă bucur pentru voi că n'am fost acolo, ca să credeți. Dar să mergem la el.

16. Deci a zis Toma, care se numește Geamăn, celorlalți împreună ucenici: Să mergem și noi, ca să murim cu el!

17. Deci venind Iisus, l-a aflat de patru zile în mormânt.

18. Și era Betania aproape de Ierusalim, ca la cincisprezece stadii.

19. Și mulți din Iudei veniseră la Marta și Maria, ca să le mângâie de moartea fratelui lor.

20. Deci Marta, cum a auzit că vine Iisus, a ieșit în întâmpinarea lui, iar Maria sedea în casă.

21. Și a zis Marta către Iisus: Doamne, de ai fi fost aici, fratele meu n'ar fi murit.

22. Dar și acum știu, că oricâte vei cere dela Dumnezeu, îți va da Dumnezeu.

23. Zis-a ei Iisus: Frațele tău va învia.

24. Zis-a lui Marta: Știu că va învia la înviere, în ziua cea de apoi.

25. Zis-a ei Iisus: Eu sunt învierea și viața. Cel

ce crede în mine chiar de va muri, va trăi.

26. Și oricine este viu și crede în mine, nu va muri în veac. Crezi aceasta?

27. Zis-a lui: Da, Doamne. Eu am crezut că tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, care a venit în lume.

28. Și acestea zicând, s'a dus și a chemat pe Maria, sora sa, în taină, zicând: Învățătorul a venit și te cheamă.

29. Acela cum a auzit, s'a sculat în grabă și a mers la el.

30. Și Iisus încă nu venise în sat, ci era în locul unde îl întâmpinase Marta.

31. Iar Iudeii care erau cu ea în casă și o mângâiau, văzând pe Maria, că degrab s'a sculat și a ieșit, au mers după ea, zicând: Merge la mormânt, ca să plângă acolo.

32. Deci Maria venind unde era Iisus și văzându-l, a căzut la picioarele lui, zicându-i: Doamne, de ai fi fost aici, n'ar fi murit fratele meu.

33. Iar Iisus dacă a văzut-o plângând și pe Iudeii care veniseră împreună cu ea plângând, a suspinat cu duhul și s'a turburat în sine.

34. Și a zis: Unde l-ai pus? Zis-au lui: Doamne, vino și vezi.

35. Și a lăcrămat Iisus. 36. Deci ziceau Iudeii: Iată cum îl iubea!

37. Iar unii din ei au zis: Au nu putea acesta, care a deschis ochii orbului, să facă ca și acesta să nu moară?

38. Deci Iisus iarăși suspinând în sine, a mers la mormânt. Și era peștera și piatră era pe ea.

39. Zis-a Iisus: Ridicați piatra. Zis-a lui Marta, sora mortului: Doamne, miroase, că este de patru zile.

40. Zis-a ei Iisus: Nu ți-am spus, că de vei crede, vei vedea slava lui Dumnezeu?

41. Și au ridicat piatra de unde era mortul zăcând, iar Iisus și-a ridicat ochii în sus și a zis: Părinte, mulțumescu-ți, că m'ai ascultat.

42. Și eu știam că pururea mă ascuți, dar pentru mulțimea care stă împrejur am zis, ca să creadă că tu m'ai trimis.

43. Și acestea zicând, a strigat cu glas mare: Lazăre, vino afară.

44. Și a ieșit mortul, legat fiindu-i mâinile și picioarele cu fese și fața înfășurată cu mahramă. Zis-a lor Iisus: Deslegați-l și lăsați-l să meargă.

45. Deci mulți din Iudeii care veniseră la Maria și

au văzut cele ce a făcut Iisus, au crezut în el.

46. Iar unii din ei au mers la farisei și le-au spus cele ce a făcut Iisus.

47. Deci au adunat marii preoților și fariseii sinedriul și ziceau: Ce să facem? Pentru că omul acesta multe minuni face.

48. De îl vom lăsa așa, toți vor crede în el și vor veni Romanii și ne vor lua și locul și neamul.

49. Iar unul dintr'înșii, Caiafa, mare preot fiind în anul acela, le-a zis: Nu știți nimic.

50. Nici nu gândiți că mai de folos ne este să moară un om pentru popor și nu tot neamul să piară.

51. Iar aceasta nu dela sine a zis-o, ci mare preot fiind în anul acela, a proorocit că Iisus avea să moară pentru popor.

52. Și nu numai pentru popor, ci și ca să adune într'una pe fiii lui Dumnezeu cei risipiți.

53. Deci din ziua aceea s'au sfătuit să-l omoare.

54. De aceea Iisus nu mai umbla pe față între Iudei, ci s'a dus de acolo într'un ținut aproape de pustie, într'o cetate ce se cheamă Efrem, și acolo a rămas cu ucenicii săi.

55. Și era aproape Paștele Iudeilor și s'au suit mulți în Ierusalim din ți-

nutul acela mai înainte de Paște, ca să se curățească.

56. Deci căutau Iudeii pe Iisus și ziceau între ei, stând în templu: Ce vi se pare? Oare nu o să vină la sărbătoare?

57. Și dăduseră mai-marii preoților și fariseii porunci, că de va ști cineva unde este, să dea de veste ca să-l prindă.

Maria unge pe Domnul cu mir. Intrarea în Ierusalim. Elinii doresc să vadă pe Iisus. Glasul din cer.

12 1. Deci Iisus, mai înainte de Paște cu șase zile, a venit în Betania, unde era Lazăr, pe care l-a înviat din morți.

2. Și i-au făcut acolo cină și Marta slujea, iar Lazăr era unul din cei ce ședeau împreună cu el la masă.

3. Deci Maria, luând o litră cu mir de nard curat, de mult preț, a uns picioarele lui Iisus și le-a șters cu părul capului ei, iar casa s'a umplut de mirosul mirului.

4. Deci a zis unul din ucenicii lui, Iuda al lui Simon Iscariotul, care avea să-l vândă:

5. Pentru ce nu s'a vândut acest mir pe trei sute de dinari și să se fi dat săracilor?

6. Iar aceasta a zis-o, nu

pentru că avea grijă de săraci, ci pentru că fur era și ținea punga și lua din ce se puneau în ea.

7. Și a zis Iisus: Las-o, că pentru ziua îngropării mele l-a păstrat.

8. Că pe săraci pururea îi aveți cu voi, iar pe mine nu mă aveți pururea.

9. Și a înțeles mulțime mare din Iudei că este acolo și a venit nu numai pentru Iisus, ci ca să vadă și pe Lazăr, pe care îl înviase din morți.

10. Și s'au sfătuit mai-marii preoților ca și pe Lazăr să-l omoare.

11. Căci din pricina lui mulți din Iudei mergeau și credeau în Iisus.

12. Iar a doua zi mulțime mare, care venise la sărbătoare, auzind că vine Iisus în Ierusalim.

13. A luat stâlparei de finici și a ieșit în întâmpinarea lui și striga: Osanna! Binecuvântat este regele lui Israil, cel ce vine în numele Domnului!

14. Și găsind Iisus un asin, a șezut pe el, precum este scris:

15. «Nu te teme, fiica Sionului. Iată, regele tău vine la tine, șezând pe mânzul asinei».

16. Acestea nu le-au înțeles ucenicii lui la început, ci după ce s'a proslăvit Iisus, atunci și-au adus aminte, că acestea erau pen-

tru el scrise și că aceia i-au făcut acestea.

17. Deci da mărturie mulțimea care era cu el, când a strigat pe Lazăr din mormânt și l-a sculat din morți.

18. De aceea l-a și întâmpinat atâta mulțime, că auzise că el a făcut minunea aceasta.

19. Deci au zis fariseii unii către alții: Vedeti, că nimic nu folosiți? Iată lumina s'a dus după el.

20. Și erau niște Elini din cei ce se suiseră să se închine la sărbătoare.

21. Deci aceștia s'au apropiat de Filip, care era din Betsaida Galileii și l-au rugat zicând: Doamne, voim să vedem pe Iisus.

22. Filip a venit și a spus lui Andrei și au mers Andrei și Filip de au spus lui Iisus.

23. Iar Iisus le-a răspuns, zicând: A venit ceasul ca să se proslăvească Fiul Omului.

24. Amin, amin, grăiesc vouă: Bobul de grâu căzând pe pământ, de nu va muri, rămâne singur, iar de va muri, multă roadă aduce.

25. Cel ce își iubește sufletul său îl va pierde, și cel ce își urăște sufletul său în lumea aceasta, îl va păstra pentru viața de veci.

26. De-mi slujește cineva,

să-mi urmeze, și unde sunt eu, acolo va fi și cel ce-mi slujește. De-mi slujește cineva, îl va cinsti Tatăl meu din cer.

27. Acum sufletul meu s'a turburat și ce voi zice? Părinte, izbăvește-mă de ceasul acesta. Dar pentru aceasta am venit în ceasul acesta.

28. Părinte, proslăvește-ți numele. Deci a venit glas din cer zicând: «Și l-am proslăvit și iarăși îl voi proslăvi».

29. Iar mulțimea care sta și auzea, zicea: A tunat. Alții ziceau: Un înger i-a vorbit.

30. Răspuns-a lor Iisus și a zis: Nu pentru mine s'a făcut glasul acesta, ci pentru voi.

31. Acum este judecata lumii acesteia. Acum stăpânitorul lumii acesteia va fi aruncat afară.

32. Și eu, când mă voi înălța de pe pământ, voi trage pe toți la mine.

33. Iar aceasta zicea, însemnând cu ce moarte avea să moară.

34. Răspuns-a lui mulțimea: Noi am auzit din lege, că Hristos rămâne în veac și cum zici tu, că Fiul Omului trebuie să se înalțe? Cine este acesta Fiul Omului?

35. Deci le-a zis Iisus: Încă puțină vreme Lumina este cu voi. Umblați cât

aveți Lumina, ca să nu vă cuprindă întunerecul și cine umblă în întunerec, nu știe unde merge.

36. Cât aveți Lumina, credeți în Lumină, ca fii ai luminii să fiți. Acestea a grăit Iisus, și mergând s'a ascuns de ei.

37. Și atâtea minuni făcând înaintea lor, tot nu credeau în el,

38. Ca să se împlinescă cuvântul lui Isaia proorocul, care a zis: «Doamne, cine a crezut celor auzite dela noi? Și brațul Domnului cui s'a descoperit?».

39. De aceea nu puteau să creadă, că iarăși a zis Isaia:

40. «Au orbit ochii lor și inima lor s'a împietrit, ca să nu vadă cu ochii și să nu înțeleagă cu inima și să nu se întoarcă, să-i vindec».

41. Acestea a zis Isaia, când a văzut slava lui, și a vorbit de el,

42. Dar și din căpetenii mulți au crezut în el, însă din pricina fariseilor nu-l mărturiseau, ca să nu fie dați afară din sinagogă,

43. Căci au iubit slava oamenilor mai mult decât slava lui Dumnezeu.

44. Iar Iisus a strigat și a zis: Cel ce crede în mine, nu crede în mine, ci în Cel ce m'a trimis pe mine

45. Și cel ce mă vede pe

mine, vede pe Cel ce m'a trimis pe mine.

46. Eu lumină am venit în lume, ca oricine crede în mine, să nu rămână în întunerec

47. Și de va auzi cineva cuvintele mele și nu va crede, eu nu-l judec, că n'am venit să judec lumea, ci ca să mântuiesc lumea.

48. Pe cel ce se leapădă de mine și nu primește cuvintele mele, este cine să-l judece: Cuvântul pe care l-am spus, acela îl va judeca în ziua cea de apoi,

49. Că eu nu am vorbit dela mine, ci Tatăl, care m'a trimis, acela mi-a poruncit, ce să zic și ce să vorbesc

50. Și știu că porunca lui este vieată veșnică. Deci eu vorbesc precum mi-a spus Tatăl. Așa vorbesc.

Cel din urmă cină. Spălarea picioarelor. Iisus descoperă ucenicilor pe vânzătorul. Porunca dragostei. Iisus vestește lepădarea lui Petru.

13 1. Iar mai înainte de sărbătoarea Paștelui, știind Iisus că i-a venit ceasul ca să se muté din lumea aceasta la Tatăl, a arătat că iubind pe ai săi, care erau în lume, până în sfârșit i-a iubit.

2. Și făcându-se cină,

când diavolul pusese acum în inima lui Iuda al lui Simon Iscariotul, gândul ca să-l vândă,

3. Știind Iisus că toate i-a dat Tatăl în mâini și că dela Dumnezeu a ieșit și la Dumnezeu merge,

4. S'a sculat dela cină, și și-a pus veșmintele și luând un ștergar, s'a în-cins.

5. După aceea a turnat apă în lighian și a început să spele picioarele ucenicilor și să le ștergă cu ștergarul cu care era încins.

6. Deci a venit la Simon Petru și acela i-a zis: Doamne, au tu vrei să-mi speli picioarele?

7. Răspuns-a Iisus și i-a zis: Ceea ce fac eu, tu nu știi acum, iar după acestea vei pricepe.

8. Zis-a Petru lui: În veac nu-mi vei spăla picioarele. Răspuns-a Iisus lui: De nu te spăl, n'ai parte cu mine.

9. Zis-a Simon Petru lui: Doamne, spală-mi nu numai picioarele, ci și mâinile și capul.

10. Zis-a Iisus lui: Cel ce s'a scăldat n'are trebuință decât picioarele să i se spele, căci este curat tot și voi sunteți curați, dar nu toți,

11. Că știa pe cel ce avea să-l vândă. De aceea

a zis: Nu toți sunteți curați.

12. Deci după ce le-a spălat picioarele și și-a luat veșmintele, șezând iarăși le-a zis: Înțelegeți ce v'am făcut?

13. Voi mă numiți În-vățător și Domn, și bine ziceți, căci sunt.

14. Deci dacă eu, Domnul și În-vățătorul, v'am spălat picioarele, și voi sunteți datori să spălați picioarele unul altuia,

15. Căci pildă v'am dat, ca, precum v'am făcut eu, și voi să faceți.

16. Amin, amin grăiesc vouă: Nu este sluga mai mare decât stăpânul său, nici solul mai mare decât cel care l-a trimis.

17. Când știți acestea, fericiți sunteți de le veți și face.

18. Nu de voi toți zic, căci știu pe cei ce i-am ales, ci ca să se împlinescă Scriptura: «Cel ce mănâncă pâine cu mine, a ridicat călcâiul asupra mea».

19. Vă spun aceasta acum mai înainte de a se săvârși, ca atunci când se va săvârși, să credeți că eu sunt.

20. Amin, amin grăiesc vouă: Cel ce primește pe cel ce voin trimite eu, pe mine mă primește, iar cel ce mă primește pe mine, primește pe cel ce m'a trimis pe mine.

21. Acestea zicând Iisus, s'a turburat cu duhul și a mărturisit și a zis: Amin, amin grăiesc vouă, că unul din voi mă va vinde.

22. Deci se uitau ucenicii, unul la altul, nepricepând de cine vorbește.

23. Și era culcat la sănul lui Iisus unul din ucenicii lui, pe care îl iubea Iisus.

24. Deci a făcut semn acestuia Simon Petru și i-a zis: Spune: Cine este cel de care vorbește?

25. Și căzând acela pe pieptul lui Iisus, i-a zis: Doamne, cine este?

26. Răspuns-a Iisus: Acela este, căruia eu întingând pâinea, i-o voi da. Și întingând pâinea, a luat și a dat lui Iuda al lui Simon Iscariotul.

27. Și după pâine atunci a intrat în el Satana. Deci i-a zis Iisus: Ceea ce ai să faci, fă mai de grabă.

28. Și nimeni din cei ce ședeau la masă n'au știut pentru ce i-a zis aceasta.

29. Că unii socoteau, de vreme ce Iuda avea punga, că îi zice Iisus: Cumpără cele ce ne trebuie pentru sărbătoare sau să dea ceva săracilor.

30. Deci după ce a luat pâinea, a ieșit îndată și era noapte când a ieșit.

31. Zis-a Iisus: Acum s'a proslăvit Fiul Omului

și Dumnezeu s'a proslăvit în el.

32. Dacă s'a proslăvit Dumnezeu în el și Dumnezeu îl va proslăvi pe el în sine și îndată îl va proslăvi.

33. Fiilor, încă puțin sunt cu voi. Mă veți căuta și, precum am zis Iudeilor, că unde merg eu voi nu puteți veni, vă zic și vouă acum.

34. Poruncă nouă vă dau: Să vă iubiți unul pe altul. Precum v'am iubit eu pe voi, așa să vă iubiți și voi unul pe altul.

35. După aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii mei, dacă veți avea dragoste între voi.

36. Zis-a Simon Petru lui: Doamne, unde mergi? Răspuns-a Iisus lui: Unde merg eu, tu nu poți veni acum după mine, dar mai pe urmă vei veni.

37. Zis-a Petru lui: Doamne, pentru ce nu pot veni acum? Sufletul îmi voi pune pentru tine.

38. Răspuns-a Iisus lui: Sufletul îți vei pune pentru mine? Amin, amin grăiesc ție: Nu va cânta cocoșul până ce nu te vei lepăda de mine de trei ori.

Iisus merge la Tatăl. Făgăduința Mângâietorului. Pacea cea adevărată.

14 1. Să nu se turbure inima voastră. Cre-

deți în Dumnezeu, și în mine credeți.

2. În casa Tatălui meu multe locașuri sunt, iar de n'ar fi, v'aș fi spus. Mă duc să vă gătesc loc.

3. Și de mă voi duce și vă voi găti loc, iarăși voi veni și vă voi lua la mine, ca unde sunt eu să fiți și voi.

4. Și unde merg eu știți, și calea o știți.

5. Zis-a Toma lui: Doamne, nu știm unde mergi și cum putem să știm calea?

6. Zis-a Iisus lui: Eu sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl, decât prin mine.

7. De m'ați fi cunoscut pe mine și pe Tatăl meu l-ați fi cunoscut și de acum îl cunoașteți și l-ați văzut.

8. Zis-a Filip lui: Doamne, arată-ne pe Tatăl și ne va ajunge.

9. Zis-a Iisus lui: Atâta vreme cu voi sunt și nu m'ai cunoscut, Filipe? Cel ce m'a văzut pe mine, a văzut pe Tatăl. Și cum zici tu: Arată-ne pe Tatăl?

10. Nu crezi că eu sunt în Tatăl și Tatăl este în mine? Cuvintele pe care vi le spun, nu le spun dela mine, iar Tatăl care locuiește în mine, acela face lucrurile lui.

11. Credeți-mă că eu sunt în Tatăl și Tatăl este în mine, iar de nu, credeți-mă pentru lucrurile acestea.

12. Amin, amin grăiesc vouă, cel ce crede în mine, va face și el lucrurile pe care le fac eu și mai mari decât acestea va face, că eu mă duc la Tatăl meu.

13. Și orice veți cere în numele meu, aceea voi face, ca să se proslăvească Tatăl în Fiul.

14. De veți cere ceva în numele meu, eu voi face.

15. De mă iubiți, păziți poruncile mele.

16. Și eu voi ruga pe Tatăl și alt Mângâietor va da, ca să rămână cu voi în veac.

17. Duhul adevărului, pe care lumea nu-l poate primi, pentru că nu-l vede nici nu-l cunoaște, iar voi îl cunoașteți, căci eu voi este și în voi va fi.

18. Nu vă voi lăsa orfani, ci voi veni la voi.

19. Încă puțin și lumea nu mă va mai vedea, iar voi mă veți vedea, căci eu trăiesc și voi veți trăi.

20. În aceea zi veți cunoaște, că eu sunt în Tatăl meu și voi în mine și eu în voi.

21. Cel ce are poruncile mele și le păzește, acela este care mă iubește și cel ce mă iubește pe mine, va fi iubit de Tatăl meu

și îl voi iubi și eu și mă voi arăta lui.

22. Zis-a Iuda lui, nu Iscariotul: Doamne, ce s'a întâmplat, că vrei să te arăți nouă și nu lumii?

23. Răspuns-a Iisus și i-a zis: De mă iubește cineva, va păzi cuvântul meu și Tatăl meu îl va iubi și vom veni la el și locaș la el vom face.

24. Cel ce nu mă iubește, nu păzește cuvintele mele și cuvântul pe care îl auziți nu este al meu, ci al Tatălui, care m'a trimis.

25. Acestea vi le-am spus, fiind eu voi.

26. Iar Mângâietorul, Duhul Sfânt, pe care-l va trimite Tatăl în numele meu, acela vă va învăța toate și vă va aduce aminte toate câte v'am spus.

27. Pace vă las, pacea mea vă dau. Nu precum dă lumea vă dau eu. Să nu se turbure inima voastră, nici să nu se spăimânte.

28. Ați auzit că v'am zis: Mă duc și voi veni la voi. De m'ați iubi, v'ați fi bucurat, că v'am zis: Mă duc la Tatăl, pentru că Tatăl meu este mai mare decât mine.

29. Și acum v'am spus aceasta mai înainte de a se face, pentru ca atunci când se va face, să credeți.

30. Nu voi mai vorbi multe cu voi, căci vine stă-

pănitul lumii acesteia și în mine n'are nimic.

31. Dar ca să cunoască lumea că iubesc pe Tatăl și precum mi-a poruncit Tatăl, așa fac. Sculați-vă să mergem de aici.

Vița cea adevărată. Cea mai mare iubire. Prietenii alesi. Ura și viaa lumii. Mângâietorul.

15 1. Eu sunt vița cea adevărată și Tatăl meu este lucrătorul.

2. Orice coardă din mine, care nu aduce roadă, o taie și pe cea care aduce roadă o curățește, ca mai multă roadă să aducă.

3. Acum voi sunteți curați pentru cuvântul pe care vi l-am spus.

4. Rămâneți în mine și eu în voi. Precum coarda nu poate aduce roadă de sine, de nu va rămânea în viță, așa nici voi, de nu veți rămânea în mine.

5. Eu sunt vița, voi coardele. Cel ce rămâne în mine și eu în el, acesta aduce roadă multă, pentru că fără de mine nu puteți face nimic.

6. De nu rămâne cineva în mine se scoate afară ca o coardă și se usucă și o adună și în foc o aruncă și arde.

7. De veți rămânea în mine și cuvintele mele de vor rămânea în voi, cereți

orice veți vrea și vi se va da.

8. Prin aceasta s'a proslăvit Tatăl meu, ca să aduceți roadă multă și să vă faceți ucenicii mei.

9. Precum m'a iubit pe mine Tatăl și eu v'am iubit pe voi. Rămâneți în dragostea mea.

10. De veți păzi poruncile mele, veți rămânea în dragostea mea, precum am păzit eu poruncile Tatălui meu și rămân în dragostea lui.

11. Acestea vi le-am spus, ca bucuria mea să rămână în voi și bucuria voastră să fie deplină.

12. Aceasta este porunca mea, ca să vă iubiți unul pe altul, precum v'am iubit eu.

13. Mai mare dragoste decât aceasta, ca cineva să-și pună sufletul pentru prietenii săi, nimeni nu are.

14. Voi prietenii mei sunteți, de veți face câte vă poruncesc.

15. De acum nu vă mai zic slugi, că sluga nu știe ce face stăpânul său, ci v'am numit prieteni, pentru că toate câte am auzit dela Tatăl meu, v'am arătat.

16. Nu voi m'ați ales pe mine, ci eu v'am ales pe voi și v'am rânduit să mergeți și roadă să aduceți și roada voastră va

rămânea, ca orice veți cere dela Tatăl în numele meu, să vă dea.

17. Acestea vă poruncesc, ca să vă iubiți unul pe altul.

18. De vă urăște pe voi lumea știți că pe mine mai înainte de voi m'a urât.

19. De ați fi din lume, lumea ar iubi ce este al său, dar pentru că nu sunteți din lume, ci eu v'am ales din lume, pentru aceasta vă urăște lumea,

20. Aduceți-vă aminte de cuvântul pe care vi l-am spus: Nu este sluga mai mare decât stăpânul său. De m'au prigonit pe mine și pe voi vă vor prigoni. De au păzit cuvântul meu și pe al vostru îl vor păzi.

21. Dar toate acestea le vor face vouă din pricina numelui meu, pentru că ei nu cunosc pe cel ce m'a trimis.

22. De n'aș fi venit și nu le-aș fi spus, păcat n'ar avea, iar acum n'au îndreptățire pentru păcatul lor.

23. Cel ce mă urăște pe mine, urăște și pe Tatăl meu.

24. De n'aș fi făcut între ei lucruri pe care nimeni altul nu le-a făcut, păcat n'ar avea, iar acum și m'au văzut și m'au urât și pe mine și pe Tatăl meu,

25. Dar s'a făcut ca să

se împlinescă cuvântul scris în legea lor: «că fără pricină m'au urît».

26. Iar când va veni Mângâietorul, pe care îl voi trimite vouă dela Tatăl, Duhul adevărului, carele dela Tatăl purcede, acela va mărturisi pentru mine.

27. Încă și voi mărturisiți, că dela început sunteți cu mine.

Prigonirile viitoare. Mângâietorul. Întristarea schimbătoare în bucurie. Rugăciunile făcute în numele lui Hristos. Fuga ucenicilor.

16 1. Acestea vi le-am grăit, ca să nu vă smintiți.

2. Vă vor scoate din sinagogi și va veni vremea, ca oricine vă va uicide, să i se pară că aduce slujbă lui Dumnezeu.

3. Și acestea vă vor face, pentru că n'au cunoscut nici pe Tatăl, nici pe mine,

4. Dar acestea vi le-am spus, ca, dacă va veni vremea, să vă aduceți aminte de ele, că vi le-am spus. Și nu v'am spus acestea dela început, pentru că eram cu voi.

5. Iar acum mă duc la cel ce m'a trimis și nimeni din voi nu mă întreabă: Unde te duci?

6. Dar pentru că v'am

spus acestea, întristarea v'a umplut inima.

7. Ci adevărat vă spun: Mai de folos vă este să mă duc, că de nu mă voi duce eu, Mângâietorul nu va veni la voi, iar de mă voi duce, îl voi trimite la voi.

8. Și venind acela, va vădi lumea de păcat și de dreptate și de judecată:

9. De păcat, pentru că nu cred în mine,

10. De dreptate, pentru că la Tatăl meu mă duc și nu mă veți mai vedea

11. Și de judecată, pentru că stăpânitorul lumii acesteia a fost judecat.

12. Încă multe am a vă spune, dar nu le puteți purta acum;

13. Iar când va veni acela, Duhul adevărului, vă va călăuzi la tot adevărul, căci nu va vorbi dela sine, ci câte va auzi va vorbi și cele viitoare vă va vesti.

14. Acela mă va slăvi, pentru că din al meu va lua și vă va vesti.

15. Toate câte are Tatăl ale mele sunt. De aceea am zis, că din al meu va lua și vă va vesti.

16. Puțin și nu mă veți mai vedea și iarăși puțin și mă veți vedea, că la Tatăl mă duc.

17. Deci au zis unii din ucenicii lui între sine: Ce va să zică aceasta ce ne spune: Puțin și nu mă veți

mai vedea și iarăși puțin și mă veți vedea și că la Tatăl meu mă duc?

18. Deci ziceau: Ce este aceasta ce zice: Puțin? Nu știm ce spune.

19. Înțeles-a Iisus că voiau să-l întrebe și le-a zis: Despre aceasta vă întrebați între voi, că am zis: Puțin și nu mă veți mai vedea și iarăși puțin și mă veți vedea?

20. Amin, amin grăiesc vouă, că voi veți plânge și vă veți tângui, iar lumea se va bucura. Vă veți întrista, dar întristarea voastră în bucurie se va schimba.

21. Femeia când naște, întristare are, căci i-a sosit ceasul ei, iar după ce naște copilul, nu-și mai aduce aminte de durere, pentru bucuria că s'a născut un om în lume.

22. Deci și voi întristați aveți acum, dar iarăși vă voi vedea și se va bucura inima voastră și bucuria voastră nimeni nu o va lua dela voi.

23. Și în acea zi nu mă veți întreba nimic. Amin, amin, grăiesc vouă: Orice veți cere dela Tatăl în numele meu vă va da.

24. Până acum n'ați cerut nimic în numele meu. Cereți și veți lua, ca bucuria voastră să fie deplină.

25. Acestea vi le-am spus în pilde, dar va veni cea-

sul când nu vă voi mai vorbi în pilde, ci pe față vă voi vorbi de Tatăl.

26. În acea zi veți cere în numele meu și nu vă zic că voi ruga pe Tatăl pentru voi,

27. Că însuși Tatăl vă iubește, pentru că și voi m'ați iubit și ați crezut că dela Dumnezeu am ieșit.

28. Ieșit-am dela Tatăl și am venit în lume. Acum iarăși las lumea și mă duc la Tatăl.

29. Zis-au lui ucenicii: Iată acum lămurit grăiești și nicio pildă nu spui.

30. Acum știm că știi toate și nu-ți trebuie să te întrebe cineva. De aceea credem că dela Dumnezeu ai ieșit.

31. Răspuns-a lor Iisus: Acum credeți!

32. Iată vine ceasul și acum a sosit, ca să vă risipiți fiecare la ale sale și pe mine să mă lăsați singur, dar nu sunt singur, că Tatăl meu este cu mine.

33. Acestea v'am vorbit ca în mine să aveți pace. În lume necaz veți avea, dar îndrăzniți, eu am biruit lumea.

Rugăciunea către Tatăl pentru sine, pentru ucenici și pentru toți credincioșii.

17 1. Acestea a grăit Iisus și și-a ridicat ochii la cer și a zis: Pă-

rinite, a sosit ceasul. Proslăvește pe Fiul tău, ca și Fiul tău să te proslăvească.

2. Precum i-ai dat stăpânire peste tot trupul, ca să dea viață veșnică la tot ce i-ai dat.

3. Și aceasta este viața veșnică: Să te cunoască pe tine unicul Dumnezeu adevărat și pe cel pe care l-ai trimis, pe Iisus Hristos.

4. Eu te-am proslăvit pe tine pe pământ, lucrul pe care mi l-ai dat să-l fac, l-am săvârșit.

5. Și acum proslăvește-mă, Părinte, la tine însuși, cu slava pe care am avut-o la tine mai înainte de a fi lumea.

6. Arătat-am numele tău oamenilor pe care mi i-ai dat din lume. Ai tăi erau și mie mi i-ai dat și cuvântul tău au păzit.

7. Acum au cunoscut că toate câte mi-ai dat, dela tine sunt.

8. Pentru că cuvintele ce mi-ai dat, le-am dat lor și ei le-au primit și au cunoscut cu adevărat că dela tine am ieșit și au crezut că tu m'ai trimis.

9. Eu pentru aceștia mă rog, nu pentru lume mă rog, ci pentru cei pe care mi i-ai dat, că ai tăi sunt.

10. Și ale mele toate ale tale sunt și ale tale ale mele și m'am proslăvit în ei.

11. Și eu nu mai sunt în lume, iar ei sunt în lume și eu la tine vin. Părinte sfinte, păzește-i în numele tău pe cei care mi i-ai dat, ca să fie una, ca și noi.

12. Când eram eu ei în lume, eu îi păzeam în numele tău. Pe care mi i-ai dat i-am păzit și nimeni din ei n'a pierit, decât fiul pierzării, ca să se împlinească Scriptura.

13. Iar acum vin la tine și acestea rostesc în lume, ca să fie bucuria mea deplină în ei.

14. Eu le-am dat cuvântul tău, și lumea i-a urit, pentru că nu sunt din lume, precum nu sunt eu din lume.

15. Nu mă rog să-i iei din lume, ci ca să-i păzești de cel viclean.

16. Ei nu sunt din lume, precum nici eu nu sunt din lume.

17. Sfințește-i în adevărul tău, căci cuvântul tău este adevărul.

18. Precum m'ai trimis pe mine în lume și eu i-am trimis pe ei în lume.

19. Și pentru ei mă sfințesc pe mine însumi, ca și ei să fie sfințiți în adevăr.

20. Și nu numai pentru aceștia mă rog, ci și pentru cei care vor crede în mine, prin cuvântul lor.

21. Ca toți să fie una, precum tu, Părinte, în mine și eu în tine, așa și a-

ceștia în noi să fie una, ca să creadă lumea că tu m'ai trimis.

22. Și eu slava pe care mi-ai dat-o, am dat-o lor, ca să fie una, precum noi una suntem.

23. Eu în ei și tu în mine, ca să fie desăvârșiți într'una și să cunoască lumea că tu m'ai trimis și i-ai iubit, precum m'ai iubit pe mine.

24. Părinte, voiesc ca unde sunt eu să fie împreună cu mine și aceia pe care mi i-ai dat, ca să vadă slava mea, pe care mi-ai dat-o, pentru că m'ai iubit mai înainte de întemeierea lumii.

25. Părinte drept, lumea nu te-a cunoscut, iar eu te-am cunoscut și aceștia au cunoscut, că tu m'ai trimis.

26. Și le-am arătat numele tău și-l voi arăta, ca dragostea cu care m'ai iubit să fie în ei și eu în ei.

Prinderea lui Iisus și ducerea lui la Ana și la Caiafa. Lepădarea lui Petru. Iisus înaintea lui Pilat. Baraba.

18. Acestea zicând Iisus, a ieșit împreună cu ucenicii săi dincolo de pârâul Cedrilor, unde era o grădină, în care au intrat el și ucenicii săi.

2. Și știa locul și Iuda, cel ce-l vânduse, pentru că de multe ori se aduna acolo Iisus cu ucenicii săi.

3. Deci Iuda, luând oaste și slujitori dela mai-marii preoților și dela farisei, a venit acolo cu felinare și cu făclii și cu arme.

4. Iar Iisus, știind toate cele ce erau să vină asupra sa, ieșind, le-a zis: Pe cine căutați?

5. Răspus-au lui: Pe Iisus Nazarineanul. Zis-a lor Iisus: Eu sunt. Și sta împreună cu ei și Iuda cel care-l vânduse.

6. Deci după ce le-a zis: Eu sunt, s'au întors înapoi și au căzut la pământ.

7. Și iarăși i-a întrebat: Pe cine căutați? Iar ei au zis: Pe Iisus Nazarineanul.

8. Răspuns-a Iisus și a zis: V'am spus că eu sunt. Deci de mă căutați pe mine, lăsați pe aceștia să se ducă.

9. Pentru ca să se împlinească cuvântul spus de el: Din care mi i-ai dat n'am pierdut niciunul.

10. Iar Simon Petru având sabie, a scos-o și a lovit pe sluga marelui preot și i-a tăiat urechea dreaptă. Și era numele slugii Malb.

11. Și a zis Iisus lui Petru: Bagă sabia ta în teacă. Paharul pe care mi l-a dat Tatăl, oare nu-l voiu bea?

12. Deci oastea și căpetenia cea peste o mie și slujitorii Iudeilor au prins pe Iisus și l-au legat.

13. Și l-au dus întâi la Ana, căci era socrul lui Caiafa, care era mare preot în anul acela.

14. Și Caiafa era cel ce sătuse pe Iudei, că mai de folos este să moară un om pentru popor.

15. Și mergea după Iisus Simon Petru și celălalt ucenic, iar ucenicul acela era cunoscut marelui preot și a intrat împreună cu Iisus în curtea marelui preot,

16. Iar Petru a stătut la ușă afară. Deci a ieșit celălalt ucenic, care era cunoscut marelui preot și a zis portăriței și a băgat înăuntru pe Petru.

17. Și a zis lui Petru slujnica portăriței: Nu cumva și tu ești din ucenicii omului acesta? Și el a zis: Nu sunt.

18. Și stau slugile și slujitorii care făcuseră foe, că era frig și se încălzeau, și sta eu ei și Petru încălzindu-se.

19. Deci marele preot a întrebat pe Iisus de ucenicii lui și de învățătura lui.

20. Răspuns-a Iisus lui: Eu pe față am vorbit lumii. Totdeauna am învățat în sinagogă și în templu, unde se adună toți

Iudeii și în ascuns n'am vorbit nimic.

21. Ce mă întrebi? Întreabă pe cei ce au auzit ce le-am vorbit. Iată ce știa știu ce am vorbit.

22. Și acestea zicând, unul din slujitorii ce stau înainte, a dat o palmă lui Iisus, zicând: Așa răspunzi marelui preot?

23. Răspuns-a Iisus lui: De am vorbit rău, dovedește că este rău, iar de am vorbit bine, de ce mă bați?

24. Deci Ana l-a trimis legat la Caiafa, marele preot.

25. Și Simon Petru sta și se încălzea. Deci i-au zis: Oare și tu ești din ucenicii lui? Iar el s'a lepădat și a zis: Nu sunt.

26. Zis-a lui una din slugile marelui preot, rudă a celei ce-i tăiașe Petru urechea: Dar nu te-am văzut eu în grădină cu el?

27. Și iarăși s'a lepădat Petru și îndată a căntat cocoșul.

28. Deci au adus pe Iisus dela Caiafa în pretoriu și era dimineată și ei n'au intrat în pretoriu, ca să nu se spuree, ci să poată mânca Paștele.

29. Ieșit-a deci Pilat la ei și a zis: Ce învinuire aduceți acestui om?

30. Răspuns-au și i-au zis: De n'ar fi fost accepta făcător de rele, nu l-am fi dat ție.

31. Zis-a lor Pilat: Luați-l voi și după legea voastră judecați-l. Și au zis lui Iudeii: Nouă nu ne este îngăduit să omorim pe nimeni.

32. Ca să se împlinească cuvântul lui Iisus, pe care l-a zis, însemnând cu ce moarte avea să moară.

33. Și a intrat Pilat iarăși în pretoriu și a chemat pe Iisus și i-a zis: Tu ești împăratul Iudeilor?

34. Răspuns-a Iisus lui: Dela tine zici tu aceasta, sau alții ți-au spus-o despre mine?

35. Răspuns-a Pilat: Am doară Iudei sunt eu? Neamul tău și mai-marii preoților te-au dat mie. Ce ai făcut?

36. Răspuns-a Iisus: Împărăția mea nu este din lumea aceasta. De ar fi fost din lumea aceasta împărăția mea, slujitorii mei s'ar fi luptat, ca să nu fiu dat Iudeilor. Acum dar împărăția mea nu este de aici.

37. Deci a zis Pilat lui: Dar împărat ești? Răspuns-a Iisus: Tu însuți zici, că sunt împărat. Eu pentru aceasta m'am născut și spre aceasta am venit în lume, ca să mărturisesc pentru adevăr. Oricine este din adevăr ascultă glasul meu.

38. Zis-a Pilat lui: Ce este adevărul? Și aceasta

zicând, iarăși a ieșit la Iudei și le-a zis: Eu nu-i găsesc nicio vină.

39. Dar aveți un obicei, ca de Paște să vă slobozeze un osândit. Voiți deci să vă slobozeze pe împăratul Iudeilor?

40. Strigat-au iarăși toți, zicând: Nu pe acesta, ci pe Baraba. Iar Baraba era tâlhar.

Patimile Domnului. Mama lui lângă cruce. Iosif cere dela Pilat trupul lui Iisus și-l îngroapă.

19. 1. Deci atunci a luat Pilat pe Iisus și l-a dat să-l biciuiască.

2. Și ostașii împletind cunună de spini, i-au pus-o pe cap și l-au îmbrăcat în haină roșie.

3. Și ziceau: Bucură-te, împăratul Iudeilor! Și îi dau palme.

4. Și a ieșit Pilat iarăși și le-a zis: Iată vi-l aduc, ca să cunoașteți că nu-i găsesc nicio vină.

5. Deci a ieșit Iisus afară, purtând cunună de spini și haina roșie. Și le-a zis Pilat: Iată omul!

6. Iar dacă l-au văzut mai-marii preoților și slujitorii, au strigat, zicând: Răstignește-l, răstignește-l. Zis-a lor Pilat: Luați-l voi și-l răstigniți, căci eu nu-i găsesc vină.

7. Răspuns-au lui Iudeii:

Noi avem lege și după legea noastră trebuie să moară, pentru că s'a făcut pe sine Fiul al lui Dumnezeu.

8. Deci când a auzit Pilat acest cuvânt, mai mult s'a temut.

9. Și a intrat iarăși în pretoriu și a zis lui Iisus: De unde ești? Iar Iisus nu i-a dat răspuns.

10. Deci zis-a Pilat lui: Mie nu-mi răspunzi? Nu știi oare că putere am să te răstignesc și putere am să te slobozesc?

11. Răspuns-a Iisus: N'ai avea nicio putere asupra mea, de nu ți-ar fi fost dat de sus. De aceea, cel ce m'a dat ție mai mare păcat are.

12. De atunci căuta Pilat să-l slobozească, dar Iudeii strigau, zicând: De-l vei slobozi pe acesta, nu ești prieten Cezarului. Oricine se face pe sine împărat, este împotriva Cezarului.

13. Deci Pilat, auzind cuvântul acesta, a scos afară pe Iisus și a șezut pe scaunul de judecată, în locul ce se chiamă Pardosit cu pietre, iar evreește Gabbata.

14. Și era vinerea Paștelui și ca la al șaselea ceas și a zis Iudeilor: Iată împăratul vostru!

15. Iar ei au strigat: Ia-l, ia-l, răstignește-l. Zis-a lor Pilat: Pe împăratul vostru

să-l răstignesc? Răspuns-au mai-marii preoților: N'avem împărat decât pe Cezarul.

16. Deci atunci l-a dat lor, ca să-l răstignească, și au luat pe Iisus și l-au dus să-l răstignească.

17. Și ducându-și crucea, au ieșit la locul ce se chiamă al Căpătânii, care se zice evreește Golgota.

18. Unde l-au răstignit și împreună cu el alți doi, de o parte și de alta și în mijloc pe Iisus.

19. Și a scris Pilat și titlu și l-a pus pe cruce. Și era scris: «Iisus Nazarineanul, Împăratul Iudeilor».

20. Și acest titlu mulți din Iudei l-au citit, pentru că era aproape de cetate locul unde a fost răstignit Iisus și era scris evreește, elinește și latinește.

21. Deci au zis lui Pilat mai-marii preoților iudei: Nu scrie: «Împăratul Iudeilor», ci cum că el a zis: Sunt împărat al Iudeilor.

22. Răspuns-a Pilat: Ce am scris, am scris.

23. Iar ostașii, după ce au răstignit pe Iisus, i-au luat hainele și au făcut patru părți, fiecărui ostaș câte o parte și cămașa, iar cămașa nu era cusută, ci țesută de sus peste tot.

24. Și au zis între ei: Să n'o sfășiem, ci să aruncăm sorții pentru ea, a

cui să fie, ca să se împlinească Scriptura ce zice: «Împărțit-au hainele mele între ei și pentru cămașa mea au aruncat sorți». Deci ostașii acestea au făcut.

25. Și sta lângă crucea lui Iisus mama lui și sora mamei lui, Maria a lui Cleopa, și Maria Magdarena.

26. Deci Iisus văzând pe mama sa și pe ucenicul pe care-l iubea, stând alături, a zis mamei sale: Femeie, iată fiul tău!

27. Apoi a zis ucenicului: Iată mama ta! Și din acel ceas a luat-o ucenicul la sine.

28. După aceea știind Iisus că toate s'au săvârșit, ca să se împlinească Scriptura, a zis: Mi-e sete.

29. Și era acolo un vas plin cu oțet, iar ostașii umplând un burete cu oțet și punându-l într'o treștiie de isop, i l-au dus la gură.

30. Deci dacă a luat oțetul, a zis: Săvârșitu-s'a, și plecându-și capul și-a dat duhul.

31. Deci Iudeii, pentru că era vineri, ca să nu rămână pe cruce trupurile sâmbăta, căci era mare ziua sâmbetei aceleia, au rugat pe Pilat să le sdrobescă fluierile picioarelor și să-i ridice.

32. Deci au venit ostașii și celui dintâiu i-au sdrobit

fluierile, asemenea și celui-lalt, care era răstignit împreună cu el.

33. Iar venind la Iisus, deoarece au văzut că atunci murise, nu i-au sdrobit fluierile.

34. Ci unul din ostași i-a împuns coasta cu sulita și a ieșit sânge și apă.

35. Și cel ce a văzut a mărturisit și mărirea lui este adevărată și știe că adevăr spune, ca și voi să credeți.

36. Căci s'au făcut acestea ca să se împlinească scriptura: «Niciun os nu se va sdrobi din el».

37. Și iarăși altă scriptură zice: «Vedeau-vor pe care l-au împuns».

38. Iar după acestea, Ioșif din Arimateia, fiind ucenic al lui Iisus, dat întru ascuns de frica Iudeilor, a rugat pe Pilat, ca să ia trupul lui Iisus și Pilat i-a dat voie. Deci a venit și a luat trupul lui Iisus.

39. Și a venit și Nicodim, cel ce venise mai înainte noaptea la Iisus, aducând ca la o sută de litre de amestecătură de smirnă și de aloec.

40. Și au luat trupul lui Iisus și l-au înfășurat în giulgiuri cu miresme, cum este obiceiul de îngropare la Iudei.

41. Și era grădină în locul unde fusese răstignit și în grădină mormânt nou,

în care nimeni niciodată nu fusese pus.

42. Deci din pricina vi-
nerii Iudeilor, acolo au pus
pe Iisus, pentru că mormân-
tul era aproape.

*Învierea. Petru, Ioan și
Maria Magdalena la mor-
mânt. Arătarea lui Hris-
tos apostolilor. Toma necre-
dinciosul.*

20 1. Iar în ziua întâia
a săptămânii (dumi-
nică) de dimineață, încă
întunec fiind, a venit Ma-
ria Magdalena la mormânt
și a văzut piatra luată de
pe mormânt.

2. Deci a alergat aceea
și a venit la Simon Petru
și la celălalt ucenic pe ca-
re-l iubea Iisus și le-a zis:
Au luat pe Domnul din
mormânt și nu știu unde
l-au pus.

3. Deci a ieșit Petru și
celălalt ucenic și veneau la
mormânt

4. Și alergau amândoi
împreună și celălalt ucenic
a alergat înainte mai iute
decât Petru și a sosit întâi
la mormânt

5. Și plecându-se, a vă-
zut giulgiurile aruncate, dar
n'a intrat.

6. A venit și Simon Pe-
tru după el și a intrat în
mormânt și a văzut numai
giulgiurile aruncate

7. Și mahrama care fu-

sesse pe capul lui, nu cu
giulgiurile aruncată, ci la o
parte, înfășurată într'un
loc.

8. Deci atunci a intrat
și celălalt ucenic, care ve-
nise întâi la mormânt, și
a văzut și a crezut,

9. Că încă nu știau scrip-
tura, că Iisus trebuia să
învieze din morți.

10. Și s'au întors uce-
nicii iarăși la ai lor,

11. Iar Maria sta la mor-
mânt plângând afară și
cum plângea, s'a aplecat în
mormânt

12. Și a văzut doi îngeri
în veșminte albe șezând,
unul către cap și altul că-
tre picioare, unde zăcuse
trupul lui Iisus

13. Și aceia i-au zis: Fe-
meie, ce plângi? Zis-a lor:
Că au luat pe Domnul meu
și nu știu unde l-au pus.

14. Acestea zicând, s'a
întors înapoi și a văzut pe
Iisus stând și nu știa că
este Iisus.

15. Zis-a ei Iisus: Fe-
meie, ce plângi? Pe cine
cauți? Iar ea, părându-i-se
că este grădinarul, i-a zis:
Doamnă, de l-ai luat tu,
spune-mi unde l-ai pus și
eu îl voi lua.

16. Zis-a ei Iisus: Marie!
Întorcându-se aceea, i-a
zis evrește: Rabbuni, adică
Învățătorule.

17. Zis-a ei Iisus: Nu
te atinge de mine, că încă
nu m'am suit la Tatăl

meu, ci du-te la frații mei
și le spune: Mă suiu la Ta-
tăl meu și Tatăl vostru și
la Dumnezeu meu și Dum-
nezeul vostru.

18. Venit-a Maria Mag-
dalena și a vestit ucenici-
lor că a văzut pe Dom-
nul și acestea i-a zis.

19. Fiind în ziua aceea,
întâia a săptămânii, seara,
usile încuiate la casa unde
erau ucenicii adunați de
frica Iudeilor, Iisus a ve-
nit și a stătut în mijloc și
le-a zis: Pace vouă!

20. Și acestea zicând, le-a
arătat mâinile și coasta sa
și s'au bucurat ucenicii vă-
zând pe Domnul.

21. Deci a zis lor Iisus
iarăși: Pace vouă! Precum
m'a trimis pe mine Tatăl,
vă trimit și eu pe voi.

22. Acestea zicând, a su-
flat și le-a zis: Luați Duh
Sfânt,

23. Căroră veți ierta pă-
catele, se vor ierta și că-
roră le veți ține, vor fi
ținute,

24. Iar Toma, unul din
cei doisprezece, care se zice
Geamăn, nu era cu ei când
a venit Iisus.

25. Deci au zis lui cei-
lalți ucenici: Am văzut pe
Domnul. Iar el le-a zis:
De nu voi vedea în mâi-
nile lui semnul cuielor și
meu în semnul cuielor și
de nu voi pune mâna mea
în coasta lui, nu voi crede.
de nu voi pune degetul

26. Și după opt zile iarăși
erau înăuntru ucenicii
lui și Toma cu ei. Venit
Iisus, fiind ușile încuiate,
și a stătut în mijloc și a
zis: Pace vouă.

27. Apoi a zis lui Toma:
Adu-ți degetul încoace și
vezi mâinile mele și adu-ți
mâna și o pune în coasta
mea și nu fii necredincios,
ci credincios

28. Și a răspuns Toma
și a zis: Domnul meu și
Dumnezeul meu!

29. Zis-a Iisus lui: Pen-
trucă m'ai văzut, Tomo, ai
crezut! Fericiti cei ce n'au
văzut și au crezut.

30. Încă și alte multe
semne a făcut Iisus înain-
tea ucenicilor săi, care nu
sunt scrise în cartea acea-
sta,

31. Iar acestea s'au scris,
ca să credeți că Iisus este
Hristos, Fiul lui Dumne-
zeu, și crezând, să aveți
viață în numele lui.

*Arătarea lui Hristos în
Galileia. El prezice lui Pe-
tru ce are să i se întâmple.*

21 1. După acestea iarăși
s'a arătat Iisus
ucenicilor săi, la marca Fi-
beriei, și s'a arătat așa:

2. Erau împreună Simon
Petru și Toma, care se
zice Geamăn, și Natanael,
cel din Cana Galileii și fiii
lui Zevedeu și alți doi din
ucenicii lui.

3. Zis-a lor Simon Petru: Mă duc să pescuiesc. Zis-au ei lui: Mergem și noi împreună cu tine. Și au ieșit și s'au suit îndată în corabie și în aceea noapte n'au prins nimic.

4. Iar făcându-se dimineață, a stătut Iisus la țăr-muri, dar nu știau ucenicii că este Iisus.

5. Deci le-a zis Iisus: Fiilor, aveți ceva de mân-care? Răspuns-au lui: Nu.

6. Iar el le-a zis: Aruncați mreaja în partea dreaptă a corăbiei și veți găsi. Și au aruncat și nu mai puteau s'o tragă de mulțimea peștilor.

7. Deci a zis ucenicul acela, pe care-l iubea Iisus, lui Petru: Domnul este. Iar Simon Petru auzind că Domnul este, și-a încins șorțul, că era gol, și s'a aruncat în mare.

8. Iar ceilalți ucenici au venit cu corăbioara, căci nu erau departe de uscat, ei ea la două sute de coți, trăgând mreaja cu peștii.

9. Deci dacă au ieșit la uscat, au văzut pâine și jăratec aprins și pește pus deasupra.

10. Zis-a lor Iisus: Aduceți din peștii pe care i-ați prins acum.

11. S'a suit Simon Petru și a tras mreaja la uscat plină de pești mari o sută cincizeci și trei și atâția fiind nu s'a rupt mreaja.

12. Zis-a lor Iisus: veniți de prânziți. Și nici-unul din ucenici nu îndră-snea să-l întrebe: Cine ești? Știind că Domnul este.

13. Și s'a apropiat Iisus și a luat pâine și le-a dat și pește asemenea.

14. Cu aceasta acum a treia oară s'a arătat Iisus ucenicilor săi, după ce a înviat din morți.

15. Deci dacă au prân-zit, a zis lui Simon Petru: Simone al lui Iona, mă iubești mai mult decât aceștia? Zis-a el: Da, Doamne, tu știi că te iubesc. Zis-a lui: Paște mielulei mei.

16. Zis-a lui iarăși a doua oară: Simone al lui Iona, mă iubești? Zis-a el: Da, Doamne, tu știi că te iubesc. Zis-a lui: Păstorește oile mele.

17. Zis-a lui a treia oară: Simone al lui Iona, mă iubești? Și s'a mahnit Petru, că i-a zis a treia oară: Mă iubești? Și a zis: Doamne, tu știi toate, tu știi că te iubesc. Zis-a Iisus lui: Paște oile mele.

18. Amin, amin grăiesc ție: Când erai mai tânăr, te încingeai singur și umblai unde vrei, iar când vei îmbătrâni, vei întinde mâinile și altul te va încinge și te va duce unde tu nu vorești.

19. Și aceasta a zis-o, însemnând cu ce fel de moarte va slăvi pe Dum-

nezeu. Și spunând acestea, i-a zis: Urmează-mă.

20. Iar întorcându-se Petru, a văzut mergând după el pe ucenicul pe care îl iubea Iisus, care se și culcase la cină pe pieptul lui și zic-se: Doamne, cine este cel ce va să te vândă?

21. Pe acela văzându-l Petru, a zis lui Iisus: Doamne, dar cu acesta ce va fi?

22. Zis-a Iisus lui: Do voiu vrea să rămână acesta până voiu veni, ce ai tu? Tu urmează-mă.

23. Deci a ieșit cuvân-

tu! acesta între frați, că ucenicul acela nu va muri. Și nu i-a zis Iisus, că nu va muri, ci, de voiu vrea să rămână acesta până voiu veni, ce ai tu?

24. Acesta este ucenicul care mărturisește despre acestea și a scris acestea și noi știm că mărturia lui este adevărată.

25. Sunt încă și alte multe câte a făcut Iisus, care de s'ar fi scris câte una, mi se pare că nici în lumea aceasta n'ar încăpea cărțile ce s'ar fi scris. Amin.

FAPTELE APOSTOLILOR

Arătarea lui Hristos apostolilor după înviere și în-vățăturile date lor. Înălțarea lui Hristos la cer. Alogerea lui Matia în locul vânzătorului Iuda.

1 1. Cuvântul cel dintâiu l-am făcut, o Teofile, despre toate cele ce a început Iisus a face și a învăța,

2. Până în ziua în care s'a înălțat, poruncind prin Duhul Sfânt apostolilor pe care i-a ales,

3. Căroră s'a și înfățișat viu, după patima sa, în multe semne adevărate, arătându-li-se timp de patruzeci de zile și grăind despre împărăția lui Dumnezeu.

4. Și cu ei petrecând, le-a poruncit să nu se despartă de Ierusalim, ci să aștepte făgăduința Tatălui, pe care ați auzit-o dela mine,

5. Căci Ioan a botezat cu apă, iar voi vă veți boteza cu Duhul Sfânt nu mult după aceste zile.

6. Iar ei adunându-se, l-au întrebat, zicând : Doamne, oare în acest an vrei să așezi împărăția lui Israel?

7. Iar el a zis către ei : Nu este al vostru a ști anii

sau vremile, pe care Tatăl le-a pus în a sa stăpânire,

8. Ci veți lua putere, venind Duhul Sfânt peste voi, și veți fi mie mărturie în Ierusalim și în toată Iudeia și în Samaria și până la marginea pământului.

9. Și acestea zicând, primind ei, s'a înălțat și nor l-a luat dela ochii lor.

10. Și căutând ei la cer când mergea el, iată, doi bărbați au stătut înaintea lor în veșminte albe,

11. Care au și zis : Bărbați galileieni, ce stați căutând spre cer? Acest Iisus, care s'a înălțat dela voi la cer, așa va veni precum l-ați văzut mergând la cer.

12. Atunci s'an întors apostolii la Ierusalim dela muntele ce se chiamă al Măslinilor, care este aproape de Ierusalim, având cale de sâmbătă

13. Și dacă au intrat, s'an suit în camera de sus, unde locuiau : Petru, Iacov, Ioan și Andrei, Filip, Toma, Vartolomeu și Matei, Iacov a lui Alfeu, Simon Zelotul și Iuda al lui Iacov.

14. Aceștia toți erau așteptând cu un cuget în rugăciune și în cerere, cu femeile și cu Maria, mama

lui Iisus, și cu frații lui.

15. Și în zilele acelea, ridicându-se Petru în mijlocul ucenicilor, a zis (și era mulțime de nume împreună ca la o sută și douăzeci) :

16. Bărbați frați, se cădea să se împlinească Scriptura aceasta, pe care a prezis-o Duhul Sfânt prin gura lui David despre Iuda, care s'a făcut povățuitor celor ce au prins pe Iisus,

17. Căci era înnumărat împreună cu noi și luase sorțul slujirii acesteia.

18. Deci acesta a câștigat loc din plata nedreptății și căzând a plesnit dela mijloc și i s'au vărsat toate măruntaiele

19. Și s'a făcut aceasta cunoscută la toți cei ce locuiau în Ierusalim, încât s'a chemat locul acela în limba lor Acheldama, adică «Loc al sângelui»,

20. Pentrucă scris este în cartea Psalmilor : «Facă-se curtea lui pustie și să nu fie cine să locuiască în ea și slujba lui să o ia altul».

21. Deci se cuvine, ca din acești bărbați, care se adunau cu noi în tot timpul, cât a petrecut între noi Domnul Iisus,

22. Începând dela botezul lui Ioan până în ziua în care s'a înălțat dela noi, să fie cu noi mărturie învierii lui unul din aceștia.

23. Și au pus pe doi, pe Iosif ce se chiamă Var-sava, care s'a numit Iustus și pe Matia

24. Și rugându-se, au zis : Tu, Doamne, care cunoști inimile tuturor, arată din acești doi unul, pe care l-ai ales,

25. Să ia sorțul slujirii și apostoliei acesteia, din care a căzut Iuda, ca să meargă în locul lui.

26. Și au tras la sorți și a căzut sorțul pe Matia și s'a înnumărat cu cei unsprezece apostoli.

Pogorirea Duhului Sfânt. Cuvântarea lui Petru către mulțime.

2 1. Și dacă s'a împlinit ziua praznicului a Cincizeci de zile, erau toți apostolii adunați împreună la un loc

2. Și s'a făcut fără de veste, din cer, sunet ca de suflare de viitor ce vine repede și a umplut toată casa unde ședeau

3. Și li s'au arătat limbi împărțite ca de foc și au șezut pe fiecare din ei

4. Și s'au umplut toți de Duhul Sfânt și au început a grăi în alte limbi, precum le da lor Duhul a grăi.

5. Și erau în Ierusalim locuitori Judei, bărbați e-cernici, din tot neamul ce este sub cer

6. Și făcându-se glasul acela, s'a adunat mulțimea și s'a turburat, căci îi auzea pe fiecare grăind în limba sa

7. Și se spăimântau toți și se mirau, zicând unul către altul: An nu sunt aceștia ce grăiesc toți Galileieni?

8. Și cum noi auzim fiecare limba noastră, în care ne-am născut?

9. Parți și Mezi și Elamiti și cei ce locuiesc în Mesopotamia, în Iudcia și în Capadocia, în Pont și în Asia,

10. În Frigia și în Pamfilia, în Egipt și în părțile Libiei cele de lângă Cirene și cei veniți dela Roma, Indci și prozeliti,

11. Cretani și Arabi, îi auzim grăind în limbile noastre măririle lui Dumnezeu.

12. Și se spăimântau toți și se mirau, zicând unul către altul: Ce să fie aceasta?

13. Iar alții batjocorind, ziceau că sunt plini de must.

14. Și stând Petru cu cei unsprezece, și-a ridicat glasul și le-a zis: Bărbați Indci și toți cei ce locuți în Ierusalim, aceasta să vă fie știută și ascultați cuvintele mele,

15. Pentrucă aceștia nu sunt beți, cum vi se pa-

re vouă, căci este al treilea ceas din zi,

16. Ci aceasta este ceea ce s'a zis prin proorocul Ioil:

17. «Și va fi în zilele cele de apoi, zice Domnul, turna-voiu din Duhul meu peste tot trupul și vor prooroci fiii voștri și fiicele voastre și tinerii voștri vedenii vor vedea și bătrânii voștri vise vor visa.

18. Încă și peste slugile mele și peste slujnicele mele în zilele acelea voi turna din Duhul meu și vor prooroci

19. Și voi da minuni în cer sus și semne pe pământ jos, sânge și foc și fumegare de fum.

20. Soarele se va întoarce într-un tunec și luna în sânge, mai înainte de a veni ziua Domnului cea mare și luminată.

21. Și tot cel ce va chema numele Domnului se va mântui».

22. Bărbați israeliteni, ascultați cuvintele acestora: Pe Iisus Nazarineanul, bărbat dela Dumnezeu arătat la voi cu puteri și cu minuni și cu semne, pe care le-a făcut prin el Dumnezeu în mijlocul vostru, precum și voi știți,

23. Pe acesta, fiind dat după sfatul cel rânduit și după cea dinainte-știință a lui Dumnezeu, luân-

du-l și prin mâinile celor fără-de-lege răstignindu-l, l-ați omorât,

24. Pe care Dumnezeu l-a înviat, deslegând durerea morții, pentrucă nu era cu putință să fie el ținut de ea.

25. Căci David grăiește pentru el: «Văzut-am pe Domnul înaintea mea pururea, că de-a-dreapta mea este, ca să nu mă clătesc.

26. Pentru aceasta s'a veselit inima mea și s'a bucurat limba mea. Încă și trupul meu se va odihni într-o nădejde,

27. Că nu vei lăsa sufletul meu în iad, nici vei da pe cel clevos al tău să vadă stricăciune.

28. Cunoscut ai făcut-mă căile vieții. Umpleamă-vei de veselie cu fața ta».

29. Bărbați frați, cade-se a grăi cu îndrăzneală către voi despre patriarhul David, că a și murit și s'a și îngropat și mormântul lui este între noi până în ziua aceasta.

30. Deci prooroc fiind, și știind că Dumnezeu s'a jurat lui cu jurământ, că din rodul coapselor lui, după trup, va ridica pe Hristos ca să șadă pe scaunul lui,

31. Mai înainte văzând, a grăit despre învierea lui Hristos, că nu s'a lăsat sufletul lui în iad, nici

trupul lui n'a văzut stricăciune.

32. Pe acest Iisus l-a înviat Dumnezeu, căruia noi toți suntem mărturie.

33. Înălțându-se deci cu dreapta lui Dumnezeu și luând dela Tatăl făgăduința Sfântului Duh, l-a revărsat pe acesta, cum vedeți și auziți voi acum.

34. Pentrucă nu David s'a suit le ceruri, ci zice însuși: «Zis-a Domnul Domnului meu: Șezi de-a-dreapta mea,

35. Până ce voi pune pe vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale».

36. Deci cu încredințare să știe toată casa lui Israel, că Domn și Hristos a făcut Dumnezeu pe acest Iisus, pe care voi l-ați răstignit.

37. Iar ei auzind aceasta, au fost pătrunși la inimă și au zis către Petru și către ceilalți apostoli: Ce să facem, bărbați frați?

38. Iar Petru a zis către ei: Pocățiți-vă și să se boteze fiecare din voi în numele lui Iisus Hristos, spre iertarea păcatelor, și veți lua darul Sfântului Duh,

39. Căci pentru voi este făgăduința și pentru copiii voștri și pentru toți cei de departe, ori pe câți va chema Domnul Dumnezeu nostru.

40. Și cu alte cuvinte

mai multe mărturisirea și în îndemna, zicând: Mântuiți-vă de acest neam sucit.

41. Deci ei cu dragoste primind cuvântul lui, s'au botezat și s'au adăugat în ziua aceea ca la trei mii de suflete.

42. Și erau așteptând în învățătura apostolilor și în tovărășie și în frângerea pâinii și în rugăciuni.

43. Și s'a făcut peste tot sufletul frică și multe minuni și semne se făceau prin apostoli.

44. Și toți cei ce au crezut erau laolaltă și aveau toate deobște.

45. Și pământul și averile și le vindeau și le împărțeau tuturor, după cum avea fiecare nevoie.

46. Și în toate zilele așteptând cu un cuget în templu și frângând prin case pâine, primeau hrană cu bucurie și cu bunătațea inimii,

47. Lăudând pe Dumnezeu și având har la tot poporul. Iar Domnul adăuga Bisericii pe cei ce se măntuiau în fiecare zi.

Vindecarea ologului. Petru cucinează multumii despre Hristos și pocăință.

3 1. Iar Petru și Ioan s'au suit împreună la templu pentru rugăciunea din ceasul al noulea.

2. Și era adus un bărbat care era schiop din pântecul maicii sale și pe care îl puncau în toate zilele înaintea porții templului ce se chema Frumoasă, ca să ceară milostenie dela cei ce intrau în templu,

3. Care văzând pe Petru și pe Ioan vrând să intre în templu, cerea milostenie.

4. Iar Petru cu Ioan căutând la el, au zis: Privește la noi.

5. Iar el căuta la ei cu luare aminte, așteptând să primească ceva dela ei,

6. Iar Petru a zis: Argint și aur nu am, iar ce am aceea îți dau: În numele lui Iisus Hristos Nazarinianul, scoală-te și umblă.

7. Și apucându-l de mână dreaptă, l-a ridicat și îndată i s'au întărit tălpile și fluicrele.

8. Și sărind a stătut și umbla, și a intrat cu ei în templu, umblând și sărind și lăudând pe Dumnezeu.

9. Și l-a văzut tot poporul umblând și lăudând pe Dumnezeu.

10. Și îl cunoșteau, că acesta era cel ce ședea pentru milostenie la poarta cea Frumoasă a templului și s'au umplut de spaimă și de mirare pentru ceea ce i s'a întâmplat.

11. Și ținându-se schiopul cel vindecat de Petru și de Ioan, a alergat la ei tot poporul uimit, în pridvorul ce se cheamă al lui Solomon.

12. Iar Petru văzând aceasta, a răspuns către popor: Bărbați Israeliteni, ce vă minunați de aceasta? Sau ce vă uitați la noi, ca și cum eu a noastră putere sau encernicie l-am fi făcut pe acesta să umble?

13. Dumnezeu lui Avraam și al lui Isaac și al lui Iacov, Dumnezeu părinților noștri, a preamărit pe fiul său Iisus, pe care voi l-ați predat și v'ați lepădat de el în fața lui Pilat, care socotea să-l libereze.

14. Iar voi v'ați lepădat de cel sfânt și drept și ați cerut să vi se dăruiască hărbat ucigaș.

15. Iar pe începătorul vieții l-ați omorât, pe care Dumnezeu l-a înviat din morți, căruia noi martori suntem.

16. Și întru credința numelui lui, pe acesta, pe care îl vedeți și îl știți, l-a întărit numele lui și credința în el i-a dat toată întrecimea aceasta înaintea voastră a tuturor.

17. Și acum, fraților știu că din neștiință ați făcut aceasta ca și mai marii voștri.

18. Ci Dumnezeu așa a împlinit cele ce mai înain-

te a vestit prin gura tuturor proorocilor lui, că va pătimi Hristos.

19. Deci pocăiți-vă și vă întoarceți, ca să se șteargă păcatele voastre,

20. Ca să vină dela fața Domnului vreme de ușurare și să vă trimită pe cel mai înainte propoveduit vouă, pe Iisus Hristos,

21. Pe care cerul trebuie să-l primească până la anii stabilirii din nou a tuturor, de care a grăit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților săi prooroci din veac.

22. Pentrucă Moise a zis către părinți: «Prooroc va ridica vouă Domnul Dumnezeu vostru dintre frații voștri, ca pe mine. Pe el să-l ascultați întru toate, ori câte va grăi către voi».

23. Și tot sufletul, care nu va asculta pe proorocul acela, se va pierde din popor».

24. Și toți proorocii dela Samuel și ceilalți, câți au grăit mai înainte, au vestit zilele acestea.

25. Voi sunteți fiii proorocilor și ai legământului, pe care l-a încheiat Dumnezeu cu părinții voștri, grăind către Avraam: «Întru urmași tăi se vor binecuvânta toate neamurile pământului».

26. Vouă întâi, înviind pe Fiul său, pe Iisus, vi l-a trimis Dumnezeu, bine-

cuvântându-vă, ca să vă în-
toarceți fiecare dela răută-
țile voastre.

*Prigonirea apostolilor de
catre Iudei. Mărturisirea
lui Petru despre puterea și
darul lui Hristos. Multu-
mirea Bisericii pentru în-
drăsneala și credința apo-
stolilor. Unirea și dragostea
în Biserică.*

4. 1. Și străind ei către
popor, venit-au asupra
lor preoții și mai-marele
templului și saduceii,

2. Părându-le rău pentru
că învățau poporul și ve-
steau în Iisus învierea mor-
ților.

3. Și au pus mâinile pe
ei și i-au ținut sub pază
până a doua zi, căci era
seară.

4. Iar mulți din cei ce
auziseră cuvântul au cre-
zut și s'a făcut numărul
bărbaților ca la cinci mi.

5. Și a doua zi s'au a-
dunat mai-marii și bătrânii
și cărturarii în Ierusalim

6. Și Ana marele preot și
Caiafa și Ioan, Alexandru
și câți erau din neamul ar-
hieresc.

7. Și punându-i pe ei în
mijloc, i-au întrebat: Cu
ce putere sau în al cui nu-
me ați făcut voi aceasta?

8. Atunci Petru, fiind
plin de Duhul Sfânt, a zis
către ei: Mai-mari ai po-

porului și bătrâni ai lui
Israil,

9. De vreme ce noi a-
stăzi suntem întrebați pen-
tru facerea de bine a unui
om bolnav, întru cine ace-
sta s'a mântuit,

10. Cunoscut să fie vouă
tuturor și la tot poporul
lui Israil, că în numele lui
Iisus Hristos Nazarinea-
nului, pe care voi l-ați ră-
stignit, pe care Dumnezeu
l-a înviat din morți, întru
acela stă acesta sănătos
înaintea voastră.

11. Acesta este piatra
cea nesocotită de către voi
ziditorii, care a ajuns în
capul unghiului

12. Și nu este în nimeni
altul mântuire, căci nici nu-
me nu este altul sub cer
dat între oameni, în care
să ne mântuim.

13. Și văzând îndrăsni-
rea lui Petru și a lui Ioan
și știind că sunt oameni
necărturari și simpli, se
mirau și îi cunoșteau că
fuseseră cu Iisus.

14. Iar pe omul cel tă-
măduhit văzându-l stând cu
ei, nimic n'aveau de zis
împotriva,

15. Ci poruncindu-le să
iasă afară din sinedriu,
vorbeau între ei, zicând:

16. Ce să facem acestor
oameni? Căci este învedereat
tuturor celor ce locuiesc
în Ierusalim, că s'a făcut
semn cunoscut prin ei și
au puteri tăgădui,

17. Ci pentru ca aceasta
să nu se răspândească mai
mult în popor, cu înfrico-
șare să-i înfricoșăm, ca să
nu mai grăiască în numele
acesta niciunui om.

18. Și chemându-i, le-au
poruncit ca nicidecum să
nu mai grăiască, nici să
învețe, în numele lui Iisus.

19. Iar Petru și Ioan
răspunzând, au zis către
ei: Judecați dacă este
drept înaintea lui Dumne-
zeu să ascultăm de voi mai
mult decât de Dumnezeu,

20. Căci nu putem să nu
grăim cele ce am văzut și
am auzit.

21. Iar ei înfricoșându-i,
i-au slobozit, nimic găsind
cum să-i pedepsească, din
cauza poporului, că toți
preaunăreau pe Dumnezeu
pentru ceea ce s'a fă-
cut;

22. Căci mai mult decât
de patruzeci de ani era o-
mul cu care se făcuse sem-
nul acesta al tămăduirii.

23. Iar după ce i-au slo-
bozit, ei au venit la ai lor
și le-au spus câte au zis
către ei mai-marii preoți-
lor și bătrânii,

24. Iar ei auzind, toți
dimpreamă au ridicat glas
către Dumnezeu și au zis:
Stăpâne, tu cel ce ai făcut
cerul și pământul și marea
și toate cele ce sunt în
ele,

25. Care ai zis prin gura
lui David, robul tău: «Pen-

tru ce s'au întăritat nea-
murile și popoarele au cu-
getat cele deșarte?

26. Stătut-au de față îm-
părații pământului și cei
mari s'au adunat împreună
asupra Domnului și asupra
Unului lui,

27. Căci s'au adunat cu
adevărat, în cetatea acea-
sta, asupra sfântului tău
Fiu Iisus, pe care l-ai uns,
Irod și Pontiu Pilat cu
păgânii și cu popoarele
lui Israil,

28. Ca să facă cele ce
mâna ta și sfatul tău mai
înainte au rânduit să fie.

29. Și acum, Doamne,
cântă împotriva amenință-
rilor lor și dă robilor tăi
să grăiască cuvântul tău
cu toată îndrăsneala,

30. Întinzând mâna ta
spre tămăduire și făcând
semne și minuni prin nu-
mele sfântului tău Fiu
Iisus.

31. Și rugându-se ei, s'a
cutremurat locul unde erau
adunați și s'au umplut toți
de Duhul Sfânt și grăiau
cuvântul lui Dumnezeu cu
îndrăsnire,

32. Iar inima și sufletul
multimii celor ce au cre-
zut erau una și niciunul
un zicea că este ceva al
său din averile lui, ei erau
toate deobște.

33. Și cu mare putere
mărturiseau apostolii de-
spre învierea Domnului Ii-

sus, și mare har era peste ei toți.

34. Și nimeni nu era lip-sit între ei, căci toți căți aveau țărini sau case, vân-zându-le, aduceau prețurile color vândute.

35. Și le puneau la pi-cioarele apostolilor și se da fiecăruia după cum a-vea cineva trebuință.

36. Iar Iosif cel numit de apostoli și Varnava (care se tâlcuiește Fiul mângâierii), levit, de fel din Cipru,

37. Având țarină, vân-zându-o, a adus prețul și l-a pus la picioarele apostoli-lor.

Anania și Safira. Apostolii aruncați în temniță și scă-pați prin minune. Cu toa-te amenințările mai-marilor preoților, ei nu încetează a propovedui. Gamaliel.

5 1. Iar un om anume Anania, împreună cu Safira, soția lui, și-a vân-dut țarina.

2. Și a ascuns din preț, știind și soția lui, și adu-când o parte, a pus-o la picioarele apostolilor.

3. Iar Petru a zis: A-nania, pentru ce a umplut Satana inima ta, ca să minți tu Dubului Sfânt și să ascunzi din prețul țar-inii?

4. Au nu-ți rămânea ție, dacă rămănea, și vândută

nu era în stăpânirea ta? Pentru ce ai pus în inima ta lucrul acesta? N'ai min-țit oamenilor, ci lui Dum-nezeu.

5. Iar Anania auzind cu-vintele acestea, căzând a murit și s'a făcut frică mare peste toți cei ce au-ziau acestea.

6. Și sculându-se cei mai tineri, l-au luat și scoțân-du-l l-au îngropat.

7. Și după ce au trecut ca trei ceasuri, a intrat și soția lui, neștiind ce se în-tâmplase.

8. Și i-a zis Petru: Spune-mi de ai vândut cu atât țarina? Iar ea a zis: În adevăr, cu atât.

9. Iar Petru a zis către ea: Pentru ce v'ați vorbit între voi, ca să ispițiți Du-lul Domnului? Iată, pi-cioarele celor ce au îngro-pat pe bărbatul tău sunt la ușă și te vor scoate și pe tine.

10. Și a căzut îndată la picioarele lui și a murit și, intrând tinerii, au a-flat-o moartă și scoțând-o, au îngropat-o lângă bărbatul ei.

11. Și s'a făcut frică mare peste toată Biserica și peste toți cei ce auzeau acestea.

12. Iar prin mâinile apo-stolilor se faceau semne și minuni multe în popor și erau toți cu un gând în pridvorul lui Solomon,

13. Iar din ceilalți ni-meni nu cuteza să se ali-penască de ei, dar poporul îi lauda;

14. Și din ce în ce mai mult se adăugau cei ce cre-deau în Domnul, multime de bărbați și de femei,

15. Încât și pe uliți sco-teau pe cei bolnavi și îi puneau pe paturi și pe târgi, ca venind Petru măcar umbra lui să un-brească pe vreunul din ei.

16. Și se aduna și mulțimea din cetățile dimpre-jur în Ierusalim, aducând pe cei bolnavi și pe cei chi-nuiți de durerile necurate, care se tămăduiau toți.

17. Și sculându-se marele preot și toți cei ce erau cu el, cei din cresul sadu-ceilor, s'au umplut de pizmă.

18. Și au pus mâinile pe apostoli și i-au pus în pa-za deobște.

19. Iar îngerul Domnu-lui noaptea a deschis ușa temniței și, scoțându-i, a zis:

20. Mergeți și stând, grațiți în templu poporului toate cuvintele vieții ace-steia.

21. Și auzind aceasta, au intrat de dimineată în templu și învățau. Dar ve-nind marele preot și cei ce erau cu el, au adunat sinodul și pe toți bătrânii fiilor lui Israel și au tri-mis la temniță să-i aducă.

22. Iar slujitorii mer-gând, nu i-au găsit în tem-niță, și întorcându-se au spus,

23. Zicând: Temnița am găsit-o încuiată cu toată întărirea și pe străjori stând înaintea ușilor, dar deschizând, n'am aflat în-untru pe nimeni.

24. Și dacă auziră cu-vintele acestea, preotul și mai-marele templului și ma-rele preot se mirau de ei, ce să fie aceasta,

25. Dar venind cineva le-a spus zicând: Iată, băr-bații pe care i-ați pus în temniță sunt în templu, stând și învățând poporul.

26. Atunci mergând mai-marele templului cu sluji-torii, i-au adus pe ei nu cu sila, căci se temeau de popor, să nu-i ucidă cu pic-tre.

27. Și aducându-i, i-au pus în sinodiu și i-a în-trebat marele preot,

28. Zicând: Au nu cu poruncă v'am poruncit să nu învățați în numele acesta? Și iată, ați umplut Ierusalimul cu învățătura voastră și vreți să aduceți asupra noastră sângele a-cestui om.

29. Iar Petru și aposto-li răspunzând, au zis: Tre-bue să ascultăm pe Dum-nezeu mai mult decât pe oameni.

30. Dumnezeuul părinților noștri a înviat pe Iisus, pe

care voi l-ați omorât, spânzurându-l pe lemn.

31. Pe acesta Dumnezeu l-a înălțat cu dreapta sa stăpânitor și mântuitor, ca să dea pocăință lui Israel și iertare păcatelor.

32. Și noi fi suntem martori ai acestor cuvinte, ca și Duhul Sfânt, pe care l-a dat Dumnezeu celor ce-l ascultă.

33. Iar ei auzind, se mâniau foarte și se sfătuiau să-i omoare.

34. Și ridicându-se în sinedriu un fariseu anume Gamaliel, învățător de lege, cinstit la tot poporul, a poruncit să fie scoși afară puțin apostolii.

35. Și a zis către ei: Bărbați israeliteni, luați aminte la voi, ce aveți să faceți cu oamenii aceștia,

36. Pentrucă mai înainte de zilele acestea s'a sculat Teudas, zicând că el este cineva mare, lângă care s'a alipit un număr de bărbați, ca la patru sute, care a fost omorât, și toți câți ascultau de el s'au risipit și au fost nimiciți.

37. După acesta s'a sculat Iuda Galileianul, în zilele numărătorii, și a atras popor mult după el și acela a pierit și toți câți ascultau de el s'au risipit.

38. Și acum zic vouă: Feriți-vă de oamenii aceștia și lăsați-i, căci de va fi dela oameni hotărîrea

aceasta sau lucrul acesta, se va nimici.

39. Iar de este dela Dumnezeu, nu veți putea să-l nimiciți, ca nu cumva să vă faceți și luptători împotriva lui Dumnezeu.

40. Și l-au ascultat pe el și chemând pe apostoli, bătându-i, le-au poruncit să nu grăiască în numele lui Iisus și i-au slobozit.

41. Deci ei se duceau dela fața sinedriului bucurându-se, că pentru numele lui s'au învrednicit a fi batjocoriți;

42. Și toată ziua în templu și prin case, nu încetau a învăța și a binevesti pe Iisus Hristos.

Alegerea și hirotonia celor șapte diaconi. Arhidiaconul Ștefan.

6 1. Și în zilele acelea, înmulțindu-se ucenicii, au făcut cârtire Eliniștii împotriva Evreilor, căci văduvele lor erau trecute cu vederea la slujirea cea de toate zilele.

2. Și chemând cei doisprezece mulțimea ucenicilor, au zis: Nu este cu plăcere nouă cu lăsând cuvântul lui Dumnezeu, să slujim meselor.

3. Căutați drept aceea dintre voi, fraților, șapte bărbați cu nume bun, plini de Duhul Sfânt și de în-

telepciune, pe care să-i rânduiim la treaba aceasta,

4. Iar noi vom stărui în rugăciune și în slujirea cuvântului.

5. Și a plăcut cuvântul acesta înaintea a toată mulțimea și au ales pe Ștefan, bărbat plin de credință și de Duh Sfânt, și pe Filip și pe Prohor și pe Nicanor și pe Timon și pe Parmena și pe Nicolae, prozelit antiohian,

6. Pe care i-au pus înaintea apostolilor și rugându-se și-au pus mâinile peste el.

7. Și cuvântul lui Dumnezeu creștea și se înmulțea numărul ucenicilor în Ierusalim foarte și multă mulțime de preoți se supuneau credinței.

8. Și Ștefan fiind plin de credință și de putere făcea minuni și semne mari în popor.

9. Și s'au sculat unii din sinagoga ce se zicea a Libertinilor și a Cireneților și a Alexandrinilor și a celor din Cilicia și Asia, de se priceau cu Ștefan,

10. Și nu puteau să stea împotriva înțelepciunii și duhului cu care grăia.

11. Atunci au scos pe niște bărbați ce ziceau: L-am auzit pe el grăind cuvinte de hulă împotriva lui Moise și a lui Dumnezeu.

12. Și au întăritat poporul și pe bătrâni și pe cărturari, și năvălind l-au răpit și l-au adus la sinedriu.

13. Și au pus martori mincinoși, care ziceau: Omul acesta nu încetează a grăi cuvinte de hulă împotriva acestui loc sfânt și a legii,

14. Pentrucă l-am auzit zicând, că Iisus, acest Nazarinean, va strica locul acesta și va schimba datinile pe care ni le-a dat nouă Moise.

15. Și căutând spre el toți cei ce ședeau în sinedriu, au văzut fața lui ca o față de inger.

Cuvântarea lui Ștefan înaintea sinedriului. Vădarea lui cu pietre.

7 1. Și a zis marele preot: Oare acestea așa sunt?

2. Iar el a zis: Bărbați frați și părinți, ascultați: Dumnezeuul slavei s'a arătat părintelui nostru Avraam, când era în Mesopotamia, mai înainte de a locui el în Haran

3. Și a zis către el: «Ieși din pământul tău și din rudenia ta și vino în pământul ce-ți voi arăta».

4. Atunci ieșind din pământul Haldeilor, a locuit în Haran și de acolo, după ce a murit tatăl lui, l-a mu-

tat în pământul acesta, în care locuiți voi.

5. Și nu i-a dat moștenire în el niciun pas și a făcut ca să-l i-l va da lui spre stăpânire și urmașilor lui după el, neavând el fiu.

6. Și a grăit așa Dumnezeu, că «vor fi urmașii lui străini în pământ străin și îi vor robi și îi vor chinui patru sute de ani.

7. Și neamul la care vor sluji îl voi judeca eu», a zis Dumnezeu. «Și după aceasta vor ieși și vor sluji mie în locul acesta».

8. Și i-a dat lui legământul tăierii împrejur și așa a născut pe Isaac și l-a tăiat împrejur în ziua a opta, și Isaac a născut pe Iacov și Iacov pe cei doi sprezece patriarhi.

9. Și patriarhii pismuind pe Iosif, l-au vândut în Egipt, și era Dumnezeu cu el.

10. Și l-a scos din toate necazurile lui și i-a dat har și înțelepciune marelui lui Faraon, regele Egiptului, și l-a pus pe el mai mare peste Egipt și peste toată casa lui.

11. Și a venit foamete peste tot pământul Egiptului și al lui Haran și necaz mare și nu găseau demânecare părinții noștri.

12. Și auzind Iacov că sunt bucate în Egipt, a trimis pe părinții noștri întâi.

13. Și în al doilea rând s'a făcut cunoscut Iosif fraților săi și s'a făcut lui Faraon vădit neamul lui Iosif.

14. Și trimițând Iosif, a chemat pe tatăl său Iacov și toată rudenția lui, cu suflute șaptezeci și cinci.

15. Și s'a coborît Iacov în Egipt și a murit el și părinții noștri.

16. Și au fost strămutați la Sihem și puși în mormântul, pe care l-a cumpărat Avraam cu preț de argint dela fiul lui Emor al lui Sihem.

17. Iar cum se apropia vremea făgăduinței, pentru care s'a jurat Dumnezeu lui Avraam, a crescut poporul și s'a înmulțit în Egipt.

18. Până ce s'a sculat alt rege, care nu-l știa pe Iosif.

19. Acela, nedreptățind neamul nostru, a silit pe părinții noștri să lepede pruncii lor, ca să nu trăiască.

20. În care vreme s'a născut Moise și era plăcut lui Dumnezeu; el a fost hrănit trei luni în casa tatălui său.

21. Și fiind lepădat, l-a luat fata lui Faraon și și l-a crescut ca fiu.

22. Și s'a învățat Moise toată înțelepciunea Egiptenilor și era puternic în cuvinte și în fapte,

23. Iar când i se impliniră patruzeci de ani, i-a venit în minte să cerceteze pe frații săi, fiul lui Israel.

24. Și văzând pe unul pătimind strămbătate, l-a apărât și a făcut răzbuma-ro celui asuprit, ucigând pe Egiptean.

25. Și socotea că pricepe frații lui că Dumnezeu le dă prin mâna lui mântuire, iar ei n'au înțeles.

26. Și a doua zi s'a arătat lor, sfădindu-se ei, și i-a îndemnat spre pace, zicând: «Bărbați, frați sunteți voi, pentru ce faceți strămbătate unul altuia?»

27. Iar cel ce făcea strămbătate aproapei, l-a înbrăncit, zicând: «Cine te-a pus pe tine domn și judecător peste noi?»

28. Oare voiești să mă omori, cum ai omorât cri pe Egiptean?»

29. Și a fugit Moise pentru cuvântul acesta și s'a dus ca un străin în pământul lui Madian, unde a născut doi fii.

30. Și după ce s'an implinit patruzeci de ani, s'a arătat lui în pustia muntelui Sinai îngerul Domnului în para focului rugului,

31. Iar Moise văzând, s'a minunat de vedenie și a apropiindu-se să ia aminte, a fost glasul Domnului către el:

32. «Eu sunt Dumnezeuul părinților tăi, Dumnezeuul lui Avraam și Dumnezeuul lui Isaac și Dumnezeuul lui Iacov. Și eutremurându-se Moise, nu cetea să privească.

33. Și a zis lui Domnul: «Deslegă încălțăminte, picioarelor tale, pentru că locul pe care stai, pământ sfânt este.

34. Văzând am văzut chemuirea poporului meu celui din Egipt și suspinul lor am auzit și m'am pogorît să-i scot. Și acum vino să te trimit în Egipt».

35. Pe acest Moise, de care s'au lepădat, zicând: «Cine te-a pus pe tine domn și judecător?», pe acesta Dumnezeu l-a trimis domn și izbăvitor prin mâna îngerului, care i s'a arătat lui în rug.

36. Acesta i-a scos pe ei făcând minuni și semne în pământul Egiptului și la Marea Roșie și în pustie, ani patruzeci.

37. Acesta este Moise cel ce a zis fiilor lui Israel: «Prooroc va ridica vouă Domnul Dumnezeuul vostru dintre frații voștri ca pe mine, pe el să-l ascultați».

38. Acesta este cel ce a fost la adunarea în pustie, cu îngerul care-i grăia în muntele Sinai și cu părinții noștri, care a primit cuvinte vii ca să ni le dea nouă,

39. De care n'au vrut să asculte părinții noștri, ci l-au lepădat și s'au întors cu inimile lor în Egipt.

40. Zicând lui Aaron: «Pă-ne dumnezei, care vor merge înaintea noastră, pentru că lui Moise acesta, care ne-a scos din pământul Egiptului, nu știm ce i s'a întâmplat».

41. Și au făcut vițel în zilele acelea și au adus jertfă idolului și se veseleau de lucrurile mâinilor lor.

42. Și s'a întors Dumnezeu și i-a dat pe ei să slujească oastei cerului, precum este scris în cartea Proorocilor: «Au junghieri și jertfe mi-ați adus patruzeci de ani în pustie, casa lui Israel!»

43. Și ați luat cortul lui Moloh și steaua Dumnezeului vostru, Kemfan, chipurile pe care le-ați făcut, ca să vă închinăți lor, și vă voi muta dincolo de Babilon».

44. Cortul măturiei era cu părinții noștri în pustie, precum a rânduit cel ce grăia lui Moise să-l facă după asemănarea pe care a văzut-o.

45. Pe care primindul părinții noștri, l-au și adus cu Iosua, la lăcaș în stăpânire a neamurilor, pe care le-a alungat Dumnezeu din fața părinților no-

ștri, până în zilele lui David.

46. Care a aflat har înaintea lui Dumnezeu și a cerut să afle locaș Dumnezeului lui Iacov.

47. Iar Solomon i-a zidit lui casă.

48. Dar cel prea înalt nu locuiește în locașuri făcute de mâini, precum zice proorocul:

49. «Cercul este mie scaun și pământul reazim picioarelor mele. Ce casă îmi veți zidi mie? zice Domnul, sau care este locul odihnei mele?»

50. Au nu mâna mea a făcut acestea toate?»

51. Voi cei tari în cerbice și netăiați împrejur la inimă și la urechi, pururea stați împotriva Duhului Sfânt, precum părinții voștri, așa și voi.

52. Pe care din prooroci n'au alungat părinții voștri? Și au omorât pe cei ce mai înainte vesteau despre venirea celui drept, căruia voi acum v'ați făcut vânzători și ucigași,

53. Care ați primit legea întru rânduieli ale ingerilor și nu ați păzit-o.

54. Iar ei auzind acestea crăpau de ciudă și scrâșneau din dinți împotriva lui.

55. Iar Ștefan fiind plin de Duh Sfânt, căutând la cer, a văzut mărirea lui

Dumnezeu și pe Iisus stând de-a dreapta lui Dumnezeu.

56. Și a zis: Iată, văd cerurile deschise și pe Fiul Omului stând de-a dreapta lui Dumnezeu.

57. Iar ei strigând cu glas mare, și-au astupat urechile și au năvălit toți într'un gând asupra lui.

58. Și scoțându-l afară din cetate, îl uideau cu pietre și martorii și-au pus hainele lângă picioarele unui tânăr ce se chema Saul.

59. Și uideau cu pietre pe Ștefan, care se ruga și zicea: Doamne Iisuse, primește duhul meu.

60. Și înclinându-se, a strigat cu glas mare: Doamne, nu le socoti lor păcatul acesta. Și acestea zicând, a adormit.

Saul prigonește Biserica. Filip în Samaria. Simon Vrăjitorul, Petru și Ioan în Samaria. Inceputul simoniei. Famenul etiopian.

8. 1. Și Saul se învoise la uciderea lui. Și s'a făcut în ziua aceea prigoană mare asupra Bisericii din Ierusalim, și toți s'au risipit prin ținuturile Indiei și ale Samariei, afară de apostoli.

2. Și au îngropat pe Ștefan bărbați cucernici și au făcut plângere mare pentru el.

3. Și Saul pustia Biserica, mergând prin case și târind bărbați și femei, îi da la temniță.

4. Deci cei împrăstiați, treceau binecuvântându-l.

5. Iar Filip coborându-se într'o cetate a Samariei, le propoveduia pe Hristos.

6. Și poporul lua aminte cu un cuget la cele grăite de Filip, auzind și văzând semnele pe care le făcea.

7. Căci din mulți care aveau dureri necurate, strigând cu glas mare, ieșeau, și mulți slăbănogi și șchiopi s'au vindecat.

8. Și s'a făcut bucurie mare în cetatea aceea.

9. Iar un bărbat anume Simon, era mai înainte în cetate vrăjind și amăgind neamul Samariei, zicând că ar fi el cineva mare.

10. La care luau aminte toți, dela mic până la mare, zicând: Acesta este puterea lui Dumnezeu cea mare.

11. Și luau aminte la el, pentru că de multă vreme îi amăgise cu vrăjile.

12. Iar când au crezut lui Filip, care propoveduia cele despre împărăția lui Dumnezeu și despre mirunile lui Iisus Hristos, s'au botezat bărbați și femei.

13. Iar Simon a crezut și el, și botezându-se era mereu cu Filip și văzând puterile cele mari

și semnele ce se făceau, era uimit.

14. Iar apostolii cei din Ierusalim, auzind că a primit Samaria cuvântul lui Dumnezeu, au trimis către ei pe Petru și pe Ioan.

15. Care, coborîndu-se, s'au rugat pentru ei, ca să primească Duh Sfânt,

16. Căci încă nu se pogorise peste niciunul dintre ei, ei numai botezați erau în numele Domnului Iisus.

17. Atunci puneau mâinile peste ei și luau Duh Sfânt.

18. Și văzând Simon că prin punerea mâinilor apostolilor se dă Duhul Sfânt, le-a adus bani,

19. Zicând: Dați-mi și mie această putere, ca cel pe care voi pune mâinile să în Duh Sfânt.

20. Iar Petru a zis către el: Arzîntul tău să fie cu tine spre pierzare, căci ai socotit că darul lui Dumnezeu se agonisește cu bani.

21. Nu este pentru tine parte nici sorț în cuvântul acesta, căci inima ta nu este dreaptă înaintea lui Dumnezeu.

22. Pocăște-te deci de răutatea ta aceasta și te roagă lui Dumnezeu, donă ți se va ierta cugetul inimii tale;

23. Căci întru amărăciunea fierii și întru legă-

tura nedreptății te vād că ești.

24. Și răspunzând Simon, a zis: Rugați-vă voi pentru mine către Domnul, ca nimic din cele ce ați zis să nu vină asupra mea.

25. Deci ei măturisind și grăind cuvântul Domnului, s'au întors la Ierusalim și au binevestit în multe sate ale Samarineilor.

26. Și îngerul Domnului a grăit către Filip, zicând: Scoală-te și mergi spre miazăzi, pe calea ce se coboară dela Ierusalim la Gaza; aceasta este pustie.

27. Și sculându-se a mers și iată un bărbat etiopian, famen, dregător al Candacei, regina Etiopienilor, care era peste visticiriile ei și care venise să se închine la Ierusalim.

28. Și era întorcându-se, și sezând în căruța sa, citea pe proorocul Isaia.

29. Iar Duhul a zis lui Filip: Apropie-te și te alipește de căruța aceasta.

30. Și alergând Filip, l-a auzit citind pe proorocul Isaia și a zis: Oare înțelegi cele ce citești?

31. Iar el a zis: Cum voi putea, de nu mă va călăuzi cineva? Și a rugat pe Filip să se suie și să șadă cu el.

32. Iar locul Scripturii, pe care îl citea, era acesta:

«Ca o oale spre junghiere

s'a adus și ca un miel fără de glas înaintea celui ce-l tund, așa nu-și deschide gura sa.

33. Întru smerenia lui judecata lui s'a ridicat și neamul lui cine îl va spune? Că se ridică de pe pământ viața lui.

34. Și răspunzând famenul lui Filip, a zis: Rogu-te, pentru cine zice proorocul acesta? Pentru sine, sau pentru altcineva?

35. Și deschizându-și Filip gura și începând din scriptura aceasta, i-a binevestit pe Iisus.

36. Și mergând ei pe cale, au venit la o apă și a zis famenul: Iată apă. Ce mă oprește să fiu botezat?

37. Iar Filip i-a zis: De crezi din toată inima ta, eu putîntă este. Și el răspunzând, a zis: Cred că Iisus Hristos este Fiul lui Dumnezeu.

38. Și a poruncit să stea căruța și s'au coborît amândoi în apă, și Filip și famenul, și l-a botezat.

39. Iar când au ieșit din apă, Duhul Domnului s'a răpit pe Filip și nu l-a mai văzut pe el famenul și mergea în calea sa bucurându-se.

40. Iar Filip s'a aflat în Azot și trecând, binevestea în toate cetățile, până a venit la Cezareea.

Chemarea lui Pavel și botezul său. Minunile lui Petru în Lida și Iope.

9. 1. Iar Saul, încă suflând cu amenințare și cu ucidere împotriva ucenicilor Domnului, a mers la marele preot.

2. Și a cerut dela el scrisori către sinagoga din Damasc pentru ea, de ar afla pe vreunii, care să fie din calea aceasta, și bărbăți și femei, să-l aducă la Ierusalim legați.

3. Și mergând, a fost când s'a apropiat el de Damasc, fără de veste a strălucit peste el lumină din cer.

4. Și căzând la pământ, a auzit glas zicându-i: Saul, Saul, de ce mă prigonești?

5. Și el a zis: Cine ești, Doamne? Iar Domnul i-a zis: Eu sunt Iisus, pe care tu îl prigonești. (Cu greu îți este tie a lovi cu piciorul împotriva boldurilor.)

6. Și tremurând și spăi mântat fiind, a zis: Doamne, ce volesti să faci? Și Domnul a zis către el: Scoală-te și intră în cetate și ți se va spune ce trebuie să faci.

7. Iar bărbății, care mergeau pe cale cu el, stan încremeniți, auzind glasul și pe nimeni văzând.

8. Și s'a sculat Saul dela pământ și deschizân-

du-și ochii nu vedea pe nimeni; și luându-l de mână, l-au dus în Damasc.

9. Și a fost trei zile nevăzând și nici n'a mâncat, nici n'a băut.

10. Și era un ucenic în Damasc, anume Anania, și a zis către el Domnul în vedenie: Anania! Iar el a zis: Iată-mă, Doamne!

11. Iar Domnul a zis către el: Sculându-te, mergi pe ulița ce se chiamă Dreaptă și caută în casa lui Iuda pe un Tarsean anume Saul, că iată se roagă.

12. Și a văzut în vedenie pe un bărbat anume Anania, intrând și punând mâna pe el, ca să vadă iarăși;

13. Și a răspuns Anania: Doamne, auzit-am dela mulți despre bărbatul acesta, câte rele a făcut sfinților tăi în Ierusalim.

14. Încă și aici are putere dela mai-marii preoților, ca să lege pe toți cei care chiamă numele tău.

15. Și a zis către el Domnul: Mergi, că vas ales îmi este acesta, ca să poarte numele meu înaintea neamurilor și a împăraților și a fiilor lui Israel;

16. Că eu îi voi arăta câte trebuc să pătimească el pentru numele meu.

17. Și a mers Anania și a intrat în casă și punându-și mâinile peste el, a zis: Saule frate, Domnul

Iisus, care ți s'a arătat pe calea pe care veneai, m'a trimis ca să vezi și să te umpli de Duh Sfânt.

18. Și îndată au căzut de pe ochii lui ca niște solzi, și a văzut iarăși și sculându-se s'a botezat.

19. Și luând mâncare, s'a întărit. Și a fost Saul cu ucenicii care erau în Damasc câteva zile.

20. Și îndată a propovăduit în sinagogi pe Hristos, că acesta este Fiul lui Dumnezeu.

21. Și se mirau toți cei ce-l auzeau și ziceau: Au nu este acesta cel care a prigonit la Ierusalim pe cei ce chemau numele acesta, și aici pentru aceea a venit, ca să-i ducă legați la mai-marii preoților?

22. Iar Saul mai vartos se întărea și turbura pe Iudei ce locuiau în Damasc, dovădind că acesta este Hristos.

23. Și dacă s'au împlinit zile multe, s'au sfătuit Iudeii să-l omoare.

24. Și s'a făcut cunoscut lui Saul viclosugul lor. Și păzeau porțile zina și noaptea, ca să-l omoare.

25. Și luându-l ucenicii noaptea, l-au lăsat peste zid într'un cos.

26. Și mergând Saul la Ierusalim, încerca să se alipească de ucenici și toți se temeau de el, necrezând că este ucenic.

27. Iar Varnava luându-l, l-a adus la apostoli și le-a spus în ce chip a văzut pe Domnul pe cale și că i-a grăit lui și în ce chip a vorbit la Damasc cu îndrăzneală în numele lui Iisus.

28. Și era intrând și ieșind cu ei în Ierusalim.

29. Și vorbind cu îndrăzneală în numele Domnului Iisus și grăia și se întreba cu Eliniștii, iar ei cântau să-l omoare.

30. Și dacă au înțeles aceasta frații, l-au dus în Cezareia și l-au trimis la Tars.

31. Iar Bisericile prin toată Iudicia și Galileia și Samaria aveau pace, întărindu-se și umblând în frica Domnului și se înmulțeau întru mângâierea Duhului Sfânt.

32. Și trecând Petru pe la toți, a venit și la sfinții ce locuiau în Lida.

33. Și a aflat acolo pe un om anume Enea care era slăbănog, zăcând în pat de opt ani.

34. Și Petru i-a zis lui: Enea, te vindecă Iisus Hristos. Scoală-te și strânge-ți patul. Și s'a sculat.

35. Și l-au văzut toți cei ce locuiau în Lida și în Saron, care s'au și întors la Domnul.

36. Iar în Iope era o ucenică anume Tavita, care tăleuindu-se se zice Căprioară. Aceasta era plină de

fapte bune și de milostenii ce făcea.

37. Și în zilele acelea, îmbolnăvindu-se ea, a murit și scaldându-o, au pus-o în camera de sus.

38. Și aproape fiind Lida de Iope, ucenicii auzind că Petru este acolo, au trimis doi bărbați la el, rugându-l să nu pregete a veni până la ei.

39. Și sculându-se Petru, a mers cu ei, pe care, dacă a venit, l-au dus în camera de sus și au stat înaintea lui toate văduvele plângând și arătând cămășile și hainele câte făcea, fiind cu ele, Căprioara.

40. Și scoțând Petru pe toți afară, îngenunchind, s'a rugat și întorcându-se către trup, a zis: Tavita, scoală! Iar ea și-a deschis ochii și văzând pe Petru, a sezut.

41. Și dându-i mâna, a ridicat-o și chemând pe sfinții și pe văduve, le-a dat-o vie.

42. Și s'a auzit aceasta prin toată Iope și mulți au crezut în Domnul.

43. Și a rămas el zile destule în Iope la un oarecare Simon, curelar.

*Botezul lui Corneliu.
Vedenia lui Petru pentru chemarea păgânilor la credință.*

10. 1. Iar în Cezareia era un bărbat anume Cor-

nelin, suțas din cohorta ce se chema Italica,

2. Cucernic și temător de Dumnezeu cu toată casa lui și făcând milostenii multe poporului și rugându-se lui Dumnezeu totdeauna.

3. Acesta a văzut în vedenie lămurit, ca la al nouălea ceas din zi, pe îngerul lui Dumnezeu intrând către el și zicându-i: Corneliu!

4. Și căutând spre el și înfricoșându-se, a zis: Ce este, Doamne? Și i-a zis: Rugăciunile tale și milosteniile tale s'au suit spre pomenire înaintea lui Dumnezeu.

5. Și acum trimite la Iope bărbați și cheamă pe Simon, care se numește Petru.

6. Acesta găzduiește la oarecare Simon curelar, a cărui casă este lângă mare. Acesta îți va spune ce trebuie să faci.

7. Și dacă s'a dus îngerul, care grăia cu Corneliu, chemând pe două din slugile sale și pe un ostaș cucernic din cei ce îi slujeau

8. Și povestindu-le toate, i-a trimis la Iope.

9. Iar a doua zi, mergând ei pe cale și apropiindu-se de cetate, s'a suit Petru pe acoperiș, ca să se roage în ceasul al șaselea

10. Și flămânzind, voia

să guste și gătind aceea, căzută-a peste el uimire

11. Și a văzut cerul deschis și coborîndu-se peste el un vas, ca o masă mare de pânză în patru colțuri legată și lăsându-se pe pământ,

12. În care erau toate cele ce cu patru picioare alcătuiesc pământului și fiarele și cele ce se târăsc și pasările cerului.

13. Și a fost glas către el: Sculându-te, Petre, junghie și mănâncă.

14. Iar Petru a zis: Niciodcum, Doamne, că nicio dată n'am mâncat nimic spurcat sau necurat.

15. Și glasul iarăși a doua oară grăia către el: Cele ce Dumnezeu a curățit, tu nu spurca.

16. Și aceasta s'a făcut de trei ori și iarăși s'a ridicat vasul la cer.

17. Și dacă și-a venit Petru în sine, se mira, ce ar putea să fie vedenia pe care o văzuse, și iată bărbații trimiși de Corneliu intrând de casa lui Simon, au stat înaintea porții

18. Și strigând, întreban de găzduiește aici Simon, care se numește Petru.

19. Iar Petru gândindu-se la vedenie, i-a zis lui Duhul: Iată, trei bărbați te caută.

20. Ci sculându-te, coboară-te și mergi împreună

cu ei, de nimic îndoiindu-te, pentrucă eu i-am trimis.

21. Și coborîndu-se Petru către bărbații trimiși dela Corneliu către el, a zis: Iată, eu sunt cel pe care-l căutați. Care este pricina pentru care ați venit?

22. Iar ei au zis: Corneliu suțasul, bărbat drept și temător de Dumnezeu și mărturisit de tot neamul Iudeilor, a luat înștiințare dela înger sfânt să te chema pe tine la casa lui și să audă cuvinte dela tine.

23. Deci el chemându-i înăuntru, i-a ospătat. Iar a doua zi, ridicându-se, a plecat cu ei și au mers cu el și câțiva frați din cei dela Iope

24. Și în cealaltă zi au intrat în Cezareia. Iar Corneliu era așteptându-i, chemându-i împreună rudele sale și prietenii cei mai de aproape.

25. Și când a fost să intre Petru, l-a întâmpinat Corneliu și căzând la picioarele lui, i s'a închinat.

26. Iar Petru l-a ridicat, zicând: Scală-te. Și eu însumi om sunt.

27. Și vorbind cu el, a intrat și a găsit pe mulți care se adunaseră

28. Și a zis către ei: Voi știți că nu se cuvine bărbatului Iudeu să se alipească sau să se apropie

de cel de alt neam; mie însă Dumnezeu mi-a arătat ca pe niciun om să nu-l numesc spurcat sau necurat.

29. De aceea am și venit fără împotrivire, fiind chemat. Deci vă întreb, pentru ce pricină m'ați chemat?

30. Și Corneliu a zis: Acum patru zile eram postind până la ceasul acesta și rugându-mă în casa mea în al nouălea ceas, și iată un bărbat a stat înaintea mea în haină strălucită.

31. Și a zis: Corneliu, și s'a auzit rugăciunea, și miosteniile tale s'au pomenit înaintea lui Dumnezeu.

32. Trimite dar în Iope și cheamă pe Simon, ce se numește Petru. Acesta găzduiește în casa lui Simon curelarul, lângă mare, care dacă va veni, îți va vorbi.

33. Deci nunaidecât am trimis la tine și tu bine ai făcut că ai venit. Acum deci noi toți stăm înaintea lui Dumnezeu, ca să ascultăm toate câte sunt poruncite ție dela Dumnezeu.

34. Și deschizând Petru gura, a zis: Cu adevărat cunosc că Dumnezeu nu este părtinitor,

35. Ci în tot neamul, cel ce se teme de el și face dreptate, este primit la el.

36. Cuvântul pe care l-a trimis Dumnezeu fiilor lui

Israil, binevestind pace prin Iisus Hristos, acesta este Domn al tuturor.

37. Voi știți cuvântul care a fost prin toată Iudeia, începând din Galileia, după botezul pe care l-a propovăduit Ioan,

38. Pe Iisus cel din Nazaret, cum l-a uns pe el Dumnezeu cu Duhul Sfânt și cu putere, care a umblat făcând bine și vindecând pe toți cei asupriți de diavolul, pentru că Dumnezeu era cu el

39. Și noi suntem martori tuturor celor ce a făcut și în ținutul Iudeilor și în Ierusalim, — pe care l-au omorât, spânzurându-l pe lemn.

40. Pe acesta Dumnezeu l-a înviat a treia zi și l-a dat să se facă arătat,

41. Nu la tot poporul, ci nouă martorilor celor mai înainte rânduiți de Dumnezeu, care am mâncat și am băut împreună cu el, după ce a înviat din morți

42. Și ne-a poruncit să propovăduim poporului și să mărturisim că el este cel rânduit de Dumnezeu judecător al celor vii și al celor morți.

43. De acesta mărturisesc toți proorocii, că tot cel ce crede în el va lua iertarea păcatelor prin numele lui.

44. Încă grăind Petru cuvintele acestea, a căzut

Duhul Sfânt peste toți cei ce auzeau cuvântul

45. Și s'au mirat creștinii din tăierea împrejur, căți veniseră cu Petru, că și peste păgâni s'a vărsat darul Duhului Sfânt,

46. Căci îi auzeau grăind în limbi și slăvind pe Dumnezeu. Atunci a răspuns Petru:

47. Au doară poate cineva să oprească apa, ca să nu se boteze aceștia, care au luat Duhul Sfânt ca și noi?

48. Și le-a poruncit să se boteze în numele Domnului. Atunci l-au rugat să petreacă la ei câteva zile.

Petru dă seamă înaintea apostolilor despre botezul lui Corneliu. Varnava trimis la Antiohia. Proorocii lui Agav despre foamete. Trimitere de ajutoare la Ierusalim.

11 1. Și au auzit apostoli și frații care erau în Iudeia, că și păgânii au primit cuvântul lui Dumnezeu

2. Și când s'a suit Petru la Ierusalim, se priceau cu el cei din tăierea împrejur,

3. Zicând că: Ai intrat la bărbați netăiați împrejur și ai mâncat cu ei.

4. Și începând Petru le-a povestit pe rând, zicând:

5. Eu eram în cetatea

lope rugându-mă și am văzut întru uimirea minții vedenie: coborîndu-se un vas ca o masă mare de pânză, cu patru colțuri, lăsându-se din cer și a venit până la mine,

6. În care căutând, luam scama și am văzut cele cu patru picioare ale pământului și fiarele și cele ce se târăsc și pasările cerului

7. Și am auzit glas zicându-mi: Sculându-te, Petre, junghie și mănâncă!

8. Și am zis: Nicidecum Doamne, că nimic spurcat sau necurat n'a intrat vreodată în gura mea.

9. Și mi-a răspuns glasul a doua oară din cer, zicând: Cele ce Dumnezeu a curățit tu nu spurca.

10. Și aceasta s'a făcut de trei ori și iarăși s'au ridicat toate la cer.

11. Și iată veni ră îndată trei oameni la casa în care eram, trimiși dela Cezareia la mine

12. Și mi-a zis Duhul să merg împreună cu ei, de nimic îndoiindu-mă. Și au venit împreună cu mine și acești șase frați și am intrat în casa bărbatului

13. Și ne-a povestit cum a văzut pe înger în casa lui stând și zicându-i: Trimite la Iope bărbați și chiamă pe Simon, care se numește Petru,

14. Care va găsi către

tine cuvinte, întru care te vei mântui tu și toată casa ta.

15. Și când am început eu a grăi, a căzut Duhul Sfânt peste ei, ca și peste noi întru început.

16. Și mi-am adus aminte de cuvântul Domnului, cum a zis: Ioan a botezat cu apă, iar voi vă veți boteza cu Duhul Sfânt.

17. Deci dacă le-a dat Dumnezeu darul, întocmai ca și nouă, crezând în Domnul Iisus Hristos, eu ce putere aveam ca să opresc pe Dumnezeu?

18. Și auzind acestea, au încetat și slăveau pe Dumnezeu, zicând: Și păgânilor așa dar le-a dat Dumnezeu pocăință spre viață.

19. Deci cei ce s'au risipit din cauza turburării făcute pentru Ștefan, au trecut până în Fenicia și în Cipru și la Antiohia, nimănui grăind cuvântul, decât numai Iudeilor.

20. Și erau unii dintre ei bărbați Ciprieni și Cirenieni, care intrând în Antiohia grăiau către Elini, binevestind pe Domnul Iisus

21. Și era mâna Domnului cu ei și mult număr crezând, s'au întors la Domnul.

22. Și s'a auzit cuvântul despre ei în urechile Bisericii din Ierusalim și au trimis pe Varnava, ca să

meargă până la Antiohia,

23. Care mergând și văzând harul lui Dumnezeu, s'a bucurat și îndemna pe toți ca în voia inimii să petreacă în Domnul.

24. Căci era bărbat bun și plin de Duhul Sfânt și de credință și s'a adăugat Domnului popor mult.

25. Și a mers Varnava la Tars să caute pe Saul.

26. Și aflându-l, l-a adus la Antiohia. Și a fost un an deplin de s'au adunat ei în Biserică și au învățat popor mult. Și s'au numit întâi în Antiohia ucenicii creștini.

27. Iar în zilele acelea s'au coborât dela Ierusalim prooroci la Antiohia.

28. Și sculându-se unul dintre ei, anume Agav, a răta prin Duhul că în toate lumea, care a și fost în zilele lui Claudiu Cezarul.

29. Iar ucenicii au hotărât să trimită fiecare din ei, după putere, spre ajutare fraților ce locuiau în Iudeia.

30. Ceca ce au și făcut, trimițând bătrânilor prin mâna lui Varnava și a lui Saul.

Irod ucide pe Iacov și prinde pe Petru. Scăparea lui din închisoare prin minune. Pedepsa străjerilor. Moartea îngrozitoare a lui Irod.

12. 1. Și în vremea aceea pus-a Irod regele măniile, ca să facă rău unora din cei din Biserică.

2. Și a ucis cu sabia pe Iacov, fratele lui Ioan.

3. Și văzând că este plăcut Iudeilor, a adăugat a prinde și pe Petru (și erau zilele Azimilor).

4. Pe care și prinzându-l l-a băgat în temniță, dându-l la patru căpetenii cu câte patru ostași, ca să-l păzească, vrând să-l scoată la popor după Paște.

5. Deci Petru era ținut în temniță și rugăciune se făcea neîncetat de Biserică la Dumnezeu pentru el.

6. Și când voia să-l scoată pe el Irod, în noaptea aceea era Petru dormind între doi ostași, legat cu două lanțuri și păzitorii înaintea ușii păzeau temnița.

7. Și iată îngerul Domnului a venit și lumină a strălucit în casă și lovind în coaste pe Petru, l-a deșteptat, zicând: Scoală-te în grabă! Și au căzut lanțurile dela mâinile lui.

8. Și a zis îngerul către el: Începe-te și încălță-te cu încălțămintele tale. Și a făcut așa. Și a zis lui: Imbracă-te în haina ta și vino după mine.

9. Și ieșind mergea după el și nu știa că este adevărat ceea ce se făcea prin

înger, ci i se părea că vede denie vede.

10. Și trecând de straja cea dintrăi și de a doua, au venit la poarta de fier ce ducea în cetate, care li s'a deschis singură, și ieșind au trecut o uliță și îndată s'a dus îngerul dela el.

11. Și Petru venindu-și în sine, a zis: Acum știu cu adevărat, că a trimis Domnul pe îngerul său și m'a scos din mâna lui Irod și din toată asleptarea poporului Iudeilor.

12. Și luând seama, a venit la casa Mariei, mama lui Ioan, care se chema Marcu, unde erau mulți adunați și făcând rugăciune.

13. Și bătând Petru în usa porții, a mers o slujnică, anume Rodi, să asculte.

14. Și cunoscând glasul lui Petru, de bucurie n'a deschis usa, ci alergând înăuntru a spus că Petru stă înaintea porții.

15. Iar ei au zis către ea: Ai înnebunit. Dar ea întărca că este așa. Iar ei ziceau: Îngerul lui este.

16. Iar Petru nu înceta bătând și deschizându-i, l-au văzut și s'au uimit.

17. Și făcându-le semn cu mâna să tacă, le-a povestit în ce chip l-a scos Domnul din temniță și a zis: Spuneți acestea lui Iacov

și fraților. Și ieșind, s'a dus în alt loc.

18. Și făcându-se ziua, nu puțin turburare era între soldați, care ce să se fi făcut Petru.

19. Iar Irod cerându-l și negăsindu-l, cercetând pe străjori, a poruncit să-i omoare. Și el coborînd din Iudeia la Cezareia, a rămas acolo.

20. Și era Irod mânios pe cei din Tir și pe Sidoneni și totă dimpreună veniseră la el și înduplecând pe Vlast, care era cămarasul regelui, cereau pace, pentrucă țara lor se hrănea din pământul regese.

21. Iar într-o zi rănduită, îmbrăcându-se Irod în haină regescă și sezând la tribunal, grăia către ei.

22. Iar poporul striga: Glas dumnezeiesc și nu omenescl

23. Și îndată l-a lovit pe el îngerul Domnului, pentrucă n'a dat lui Dumnezeu slava și fiind mâncat de viermi, a murit.

24. Iar cuvântul lui Dumnezeu creștea și se înmulțea.

25. Și Varnava și Saul s'au întors dela Ierusalim la Antiohia, după ce au împlinit slujba, luând împreună cu ei și pe Ioan, cel ce se chema Marcu.

Trimiterea lui Varnava și a lui Pavel la propovădure. În Cipru ceartă pe Elima vrăjitorul. Cuvântările lui Pavel despre Hristos și vestirea Evangheliei la neamuri.

- 13** 1. Și erau unii în Biserica din Antiochia prooroci și învățători: Varnava și Simon ce se chema Niger și Lucius Cireneanul și Manain, care era crescut împreună cu tetrarhul Irod, și Saul.
2. Și slujind ei Domnului și postind, a zis Duhul Sfânt: Osebiți-mi pe Varnava și pe Saul la lucrul la care i-am chemat.
3. Atunci postind și rugându-se și punându-și mâinile pe ei, i-au lăsat să plece.
4. Deci aceștia fiind trimiși de Duhul Sfânt, s'au coborât la Seleucia și de acolo au mers cu corabia în Cipru.
5. Și venind în Salamina, vesteau cuvântul lui Dumnezeu în sinagogile Iudeilor și aveau și pe Ioan slujitor.
6. Și străbătând insula până la Pafos, au aflat pe un oarecare vrăjitor, prooroc mincinos Iudeu, al cărui nume era Variisus.
7. Care era împreună cu proconsulul Sergiu Pavel, bărbat înțelept. Acesta chemând pe Varnava și pe

Saul, cerea să audă cuvântul lui Dumnezeu.

8. Iar Elima vrăjitorul (căci așa se tâlcuște numele lui) sta împotriva, căutând să întoarcă pe proconsul dela credință.

9. Iar Saul cel ce se numește și Pavel, umplându-se de Duh Sfânt și căutând la el,

10. A zis: O, plinule de toată violența și de toată răutatea, fiul diavolului, vrăjmaș a toată dreptatea, nu vei înceta de a strâmba căile Domnului cele drepte?

11. Și acum iată, mâna Domnului este asupra ta și vei fi orb, nevăzând soarele până la o vreme. Și îndată a căzut peste el ceață și întunec și umblând împrejur, căuta călăuze.

12. Atunci văzând proconsulul ceea ce s'a făcut, a crozut, mirându-se de învățătura Domnului.

13. Și plecând cu corabia dela Pafos, cei împreună cu Pavel au venit la Perga Pamfiliei, iar Ioan despărțindu-se de ei, s'a întors la Ierusalim.

14. Iar ei trecând din Perga, au venit la Antiochia Pisidiei și intrând în sinagogă în ziua sâmbetei, au șezut.

15. Și după citirea legii și a proorocilor, au trănșat mai-marii sinagogii la ei, zicându-le: Bărbați frați, de aveți cuvânt de mână-

găiere către popor, grațiți.

16. Și sculându-se Pavel și făcându-le semn cu mâna, a zis: Bărbați Israeliteni și cei temători de Dumnezeu, ascultați:

17. Dumnezeuul poporului acestuia, al lui Israel, a ales pe părinții noștri și pe popor l-a înălțat când era străin în pământul Egiptului și cu braț înalt i-a scos din el.

18. Și ca la o vreme de patruzeci de ani a răbdat obiceiurile lor în pustie.

19. Și pierzând șapte neamuri în pământul lui Hanaan, le-a dat moștenire pământul lor.

20. Și după acestea, ca la patru sute și cincizeci de ani le-a dat judecători, până la Samuil proorocul.

21. Și după aceea au cerut rege și le-a dat Dumnezeu pe Saul, feciorul lui Chis, bărbat din seminția lui Veniamin, ani patruzeci.

22. Și înălțându-l pe el, le-a ridicat lor rege pe David, pentru care a și zis, mărturisindu-l: «Aflat-am pe David al lui Iese, bărbat după inima mea, care va face toate voiele mele».

23. Din urmașii acestuia, a ridicat Dumnezeu mântuitor lui Israel după făgăduință, pe Iisus.

24. Mai înainte de venirea lui propovăduind Ioan

botezul pocăinței la tot poporul lui Israel.

25. Iar dacă și-a împlinit Ioan calea, zicea: Cine mă socotiți a fi? Nu sunt eu. Ci iată vine după mine cel căruia nu sunt vrednic să-i desleg încălțămintele picioarelor.

26. Bărbați frați, fiii neamului lui Avraam și cei care sunt între voi temători de Dumnezeu, vouă vi s'a trimis cuvântul mântuirii acesteia.

27. Pentrucă cei ce locuiesc în Ierusalim și mai-marii lor necunoscându-l pe acesta, au împlinit, judecându-l, glasurile proorocilor, care se citește în toate sâmbetele.

28. Și neaflând nicio vină de moarte, au cerut dela Pilat să-l omore.

29. Și dacă au săvârșit toate cele ce erau scrise despre el, coborindu-l de pe lemn, l-au pus în mormânt.

30. Iar Dumnezeu l-a înviat din morți.

31. Care s'a arătat mai multe zile celor ce s'au suit împreună cu el din Galileia la Ierusalim, care sunt lui mărturii către popor.

32. Și noi vă binevestim făgăduința cea făcută către părinți,

33. Că pe aceea Dumnezeu a împlinit-o pentru noi fiii acelora, înviind pe

Iisus, precum și în psalmul al doilea este scris: «Fiul meu ești tu, eu astăzi te-am născut».

34. Iar cum că l-a înviat din morți, neavând să se mai întoarcă spre stricăciune, așa a zis: «Voi da vouă harurile lui David, cele încredințate».

35. Drept aceea și în alt loc zice: «Nu vei da pe cel sfânt al tău să vadă stricăciune».

36. Pentrucă David slujind în timpul său voii lui Dumnezeu, a adormit și s'a adăugat la părinții săi și a văzut stricăciune.

37. Iar cel pe care Dumnezeu l-a înviat, n'a văzut stricăciune.

38. Deci cunoscut să vă fie, bărbați frați, că prin acesta vi se vestește iertarea păcatelor

39. Și de toate cele de care n'ați putut să vă îndreptățiți în legea lui Moise, în acesta se îndreptățește tot cel ce crede.

40. Luați dar seama, ca să nu vină asupra voastră ceea ce s'a zis prin prooroci:

41. «Vedeți, cei disprețuitori, și vă mirați și vă îndepărtați, că eu fac un lucru în zilele voastre, lucru căruia nu veți crede, de vă va povesti cineva».

42. Și ieșind ei din sinagoga Iudeilor, i-au rugat

să li se grăiască cuvintele acestea.

43. Și înprăștiindu-se sinagoga, mulți din Iudei și din prozeliti temători de Dumnezeu au mers după Pavel și după Varnava, care grăindu-le, îi îndemneau să rămână în harul lui Dumnezeu.

44. Iar în cealaltă săptămână, mai toată cetatea s'a adunat să audă cuvântul lui Dumnezeu.

45. Și văzând Iudeii mulțimile, s'au umplut de pizmă și stau împotriva celor grăite de Pavel, împotrivindu-se și hulind,

46. Iar Pavel și Varnava îndrăsnind, au zis: Vouă întâi era nevoie a se grăi cuvântul lui Dumnezeu, dar de vreme ce îl lepădați și vă judecați pe voi necredinți de vicața veșnică, iată ne întoarcom la păgâni,

47. Căci așa ne-a poruncit nouă Domnul: «Pusute-am pe tine spre lumină neamurilor, ca să fii tu spre mântuire până la marginea pământului».

48. Și auzind păgânii, se bucurau și primeau cuvântul Domnului și au crezut căți erau rânduiți spre vicață veșnică.

49. Și se răspândea cuvântul Domnului prin toată țara.

50. Iar Iudeii au întărit pe femeile temătoare de Dumnezeu și pe cele de

cinste și pe cei de frunte ai cetății și au ridicat prigoață asupra lui Pavel și a lui Varnava și i-au scos din hotarele lor,

51. Iar ei scuturându-și praful picioarelor asupra lor, au venit la Iconia.

52. Și ucenicii se umpleau de bucurie și de Domnului Sfânt.

Pavel în Iconia și Liconia. Vindecarea unui șchiop în Listra. Insufletirea mulțimii pentru Pavel și Varnava. Păria Iudeilor. Întoarcerea la Antiohia.

1. Și la Iconia, au intrat ei împreună în sinagoga Iudeilor și așa au grăit, încât au crezut din Iudei și din Elini mulțime multă.

2. Iar Iudeii care nu credeau au ridicat și au răzvrătit sufletele păgânilor asupra fraților.

3. Deci multă vreme au zăbovit, eu îndrăzneală grăind întru Domnul, care da mărturie pentru cuvântul harului său și care da să se facă semne și minuni prin mâinile lor.

4. Și s'a împărțit mulțimea cetății. Și unii erau cu Iudeii, iar alții cu apostolii.

5. Și dacă s'a făcut pornirea păgânilor și Iudeilor împreună cu maimarii lor, ca să-i ocărăscă

și să-i ucidă pe ei cu pietre,

6. Înțelegând, au fugit în cetățile Licaoniei, la Listra și la Derbe și în tinutul dimprejur.

7. Și acolo erau binevestind.

8. Și ședea în Listra un bărbat neputincios la picioare, fiind șchiop din pântecul mamei sale și care nu umblase niciodată.

9. Acesta asculta pe Pavel când grăia, care căutând la el și văzând că are credință spre a se tămădui,

10. A zis cu glas mare: Scoală-te drept pe picioarele tale! Și a sărit și umbla,

11. Iar mulțimile văzând ceea ce a făcut Pavel, au ridicat glasul lor, zicând licaonește: Dumnezeii, asemănându-se oamenilor, s'au coborât la noi.

12. Și numeau pe Varnava Zeus, iar pe Pavel Hermes, de vreme ce el era purtătorul cuvântului.

13. Iar preotul lui Zeus, celui ce era înaintea cetății lor, aducând tauri și cununii înaintea porților, voia să le aducă jertfă împreună cu mulțimile.

14. Și auzind apostolii Varnava și Pavel, rupându-și hainele au sărit în mulțime, strigând

15. Și zicând: Bărbați, pentru ce faceți acestea? Și noi suntem oameni ase-

menea pătimitori ca și voi, care vă binevestim să vă întoarceți dela acestea deșarte spre Dumnezeuul cel viu, care a făcut cerul și pământul și marea și toate cele ce sunt în ele.

16. Care în veacurile trecute a lăsat toate neamurile să umble în căile lor.

17. Deși nu s'a lăsat pe sine nemărturisit, făcându-vă bine, dându-vă din cer ploi și timpuri roditoare, umplând de hrană și de veselie inimile voastre.

18. Și acestea zicând, abia au potolit mulțimile, ca să nu le jertfească.

19. Și au venit dela Antiohia și Iconia Iudei și înduplecând mulțimile și lovind pe Pavel cu pietre, l-au tras afară din cetate, socotind că a murit.

20. Dar înconjurându-l ucenicii, sculându-se a intrat în cetate și a doua zi a ieșit împreună cu Var-nava la Derbe.

21. Și binevestind cetățile acelea, și învățând pe mulți, s'au întors la Listra și la Iconia și la Antiohia.

22. Întărind sufletele ucenicilor și îndemnându-i să rămână în credință și zicând că prin multe necazuri trebuie să intrăm în împărăția lui Dumnezeu.

23. Și hirotonindu-le preoți la fiecare Biserică, rugându-se cu posturi, i-au

incredințat Domnului în care au crezut.

24. Și trecând prin Pisi-dia, au venit în Pamfilia.

25. Și grăind cuvântul la Perga, s'au coborât la Atalia.

26. Și de acolo au mers cu corabia la Antiohia, de unde fuseseră incredințați harului lui Dumnezeu, spre lucrul pe care l-au îndeplinit.

27. Și venind și adunând Biserica, au vestit căte a făcut Dumnezeu cu ei și cum că a deschis păgânilor ușa credinței.

28. Și au petrecut acolo vreme nu puțină, împreună cu ucenicii.

Apostolii hotărâsc să nu se taie împrejur creștinii dintre neamuri și ce anume să păzească. Pavel și Var-nava călătoresc din nou la păgâni. Neînțelegerea pentru Ioan Marcu.

15. 1. Și coborându-se unii din Iudeia, învățau pe frați: De nu vă veți tăia împrejur după obiceiul lui Moise, nu veți putea să vă mântuiți.

2. Deci făcându-se împotrivire și întrebare nu puțină de către Pavel și Var-nava față de aceia, au rănduit să se sue Pavel și Var-nava și alții oarecare dintre ei la apostoli și la bătrâni în Ierusalim, pentru între-barea aceasta.

3. Deci trimiși fiind ei de Biserică, au trecut prin Fenicia și Samaria, povestind despre întoarcerea păgânilor și făceau bucurie mare tuturor fraților.

4. Și dacă au venit la Ierusalim, au fost primiți de Biserică și de apostoli și de bătrâni și au vestit căte a făcut Dumnezeu cu ei.

5. Dar s'au sculat unii din cei din eresul fariseilor care crezuseră, zicând că trebuie să-i taie împrejur și să le poruncească a păzi legea lui Moise.

6. Și s'au adunat apostolii și bătrânii să vadă despre cuvântul acesta.

7. Și multă întrebare făcându-se, sculându-se Petru, a zis către ei: Bărbați frați, voi știți că din zilele de mai înainte Dumnezeu a ales între noi, ca prin gura mea să audă păgânii cuvântul Evangheliei și să creadă.

8. Și Dumnezeu cunoscătorul de inimi, le-a mărturisit, dându-le Duhul Sfânt, ca și nouă.

9. Și nimic n'a osebit între noi și între ei, curățind inimile lor cu credința.

10. Acum dar, de ce ispițiți pe Dumnezeu, punând peste cerbicea ucenicilor jug pe care nici părinții noștri, nici noi n'am putut să-l purtăm?

11. Ci prin harul Domnului nostru Iisus Hristos credem că ne vom mântui în același chip ca și aceia.

12. Și a tăcut toată mulțimea și asculta pe Var-nava și pe Pavel, care povestean câte semne și minuni a făcut Dumnezeu la neamuri prin ei.

13. Jar dacă au tăcut ei, a răsunat Iacov, zicând: Bărbați frați, ascultați-mă pe mine:

14. Simon a spus cum întâi Dumnezeu a socotit să ia dintre neamuri un popor în numele său.

15. Și cu aceasta se potrivește cuvintele proorociilor, după cum este scris:

16. «După acestea mă voi întoarce și voi ridică iarăși cortul cel căzut al lui David, și cele ruinate ale lui le voi ridica din nou și-l voi îndrepta pe el.

17. Ca să cante ceilalți oameni pe Domnul și toate neamurile peste care s'a chemat numele meu, zice Domnul, cel ce face acestea toate».

18. Lui Dumnezeu îi sunt cunoscute din veac toate lucrurile sale,

19. De aceea eu socotesc să nu supărăm pe aceia dintre păgâni, care se întorc la Dumnezeu.

20. Ci să le scriem să se ferească de păngărilor idoloilor și de desfrău

și de sugrumate și de sânge,

21. Pentrucă Moise aro din timpuri de demult, în toate cetățile, de cei care îl propoveduesc, fiind citit în sinagogi în fiecare sâmbătă.

22. Atunci au hotărât apostolii și bătrânii împreună cu toată adunarea, ca, alegând bărbați dintre ei, să-i trimită la Antiochia împreună cu Pavel și cu Varnava, pe Iuda, care se chiamă Varsava, și pe Sila, bărbați cu vază între frați,

23. Serbind prin mâinile lor acestea: Apostolii și bătrânii și frații, fratilor din Antiochia și din Siria și din Cilicia, celor ce sunt dintre păgâni, salutare.

24. Deoarece am auzit că venind unii dintre noi v'au turburat cu cuvinte, slăbind sufletele voastre, zicând să vă tăiați împrejur și să păziți legea, căora noi nu le-am poruncit.

25. Am găsit de cuvânt, adunați într'un gând, ca, alegând bărbați, să-i trimitem către voi împreună cu iubiții noștri Varnava și Pavel,

26. Oameni, care și-au dat sufletele lor pentru numele Domnului nostru Iisus Hristos.

27. Drept aceea am trimis pe Iuda și pe Sila, care

și ei vor vesti cu cuvântul aceleasi.

28. Pentrucă s'a părut Sfântului Duh și nouă, ca să nu se pună peste voi nicio greutate mai mult, afară de acestea ce sunt de trebuință:

29. Să vă feriți de cele jertfite idolilor și de sânge și de sugrumate și de desfrâu, de care păzindu-vă, bine veți face. Fiți sănătoși!

30. Deci ei fiind lași să meargă, au venit la Antiochia și adunând mulțimea, au dat scrisoarea

31. Și citind-o, s'au bucurat pentru mângâiere.

32. Și Iuda și Sila, fiind și ei prooroci, au mângâiat mult pe frați prin cuvânt și i-au întărit.

33. Și petrecând acolo câțiva vreme, au fost lași să meargă cu pace dela frați către apostoli,

34. Iar Sila s'a hotărât să rămână acolo.

35. Iar Pavel și Varnava rămaseră în Antiochia, învățând și binevestind împreună și cu alții mulți cuvântul Domnului.

36. Și după câteva zile a zis Pavel către Varnava: Intorcându-ne, să cercetăm pe frații noștri prin toate cetățile, în care am vestit cuvântul Domnului, cum se află.

37. Și Varnava voia să

ia împreună pe Ioan, cel numit Mareu,

38. Dar Pavel zicea, că pe cel ce s'a despărțit de ei din Pamfilia și n'a mers cu ei la lucru să nu-l ia împreună.

39. S'a ivit deci neînțelegeri între ei, încât s'au despărțit unul de altul, și Varnava, luând pe Mareu, a mers cu corabia în Cipru,

40. Iar Pavel alegând pe Sila, s'a dus, încredințat de către frați harului lui Dumnezeu

41. Și trecea prin Siria și prin Cilicia, întărind Bisericiile.

Pavel în Macedonia. Propoveduirea, minunile și suferințele lui.

16 1. Și a sosit la Derbe și la Listra și iată, era acolo un ucenic, anume Timotei, fiul unei femei Iudeie credincioase, iar tatăl lui Elin,

2. Care avea bune mărturii dela frații ce erau în Listra și în Iconia.

3. Acesta a voit Pavel să meargă cu el și luându-l, l-a tăiat împrejur pentru Iudeii ce erau în locurile acelea, pentrucă știau toți pe tatăl lui că era Elin.

4. Și cum treceau prin cetăți, le da învățătură să pazească hotărârile rân-

duite de apostoli și de bătrânii din Ierusalim.

5. Deci Bisericiile se întăreau cu credința și prioseau cu numărul în toate zilele

6. Și trecând prin Frigia și prin ținutul Galatiei, fiind opriți de Sfântul Duh a grui cuvântul în Asia,

7. Venind spre Misia, încercăm să meargă spre Bitinia și nu i-a lăsat Duhul.

8. Și trecând prin Misia, s'au coborât la Troa

9. Și vedenie s'a arătat noaptea lui Pavel: un bărbat Macedonean era stând, rugându-l pe el și zicând: Trecând în Macedonia, ajută-ne,

10. Iar dacă a văzut vedenia, îndată am căutat să ieșim în Macedonia, socotind că ne chiamă Domnul să le binevestim.

11. Pornind deci dela Troa, am mers drept la Samotraci și a doua zi la Neapoli

12. Și de acolo la Filipi, care este cetatea cea dintâi a părții acesteia a Macedoniei și colonie. Și am fost în această cetate petrecând câteva zile.

13. Și în ziua sâmbetei am ieșit afară din cetate lângă râu, unde socoteam că este un loc de rugăciune, și șezând, grăiam femeilor ce se adunaseră.

14. Și asculta o femeie

temătoare de Dumnezeu din cetatea Tiatirei, anume Lidia, care vindea porfiră și căreia Domnul i-a deschis inima, ca să ia aminte la cele grăite de Pavel.

15. Și dacă s'a botezat ea și casa ei, s'a rugat, zicând: De m'ăți socotit a fi credincioasă Domnului, intrând în casa mea, rămâneți. Și ne-a silit pe noi.

16. Și a fost când mergeam la rugăciune, ne-a întâmpinat o slujnică având duh pitonicesc, care aducea câștig mult stăpânilor ei, ghicind.

17. Aceasta mergând după Pavel și după noi, striga, zicând: Acești oameni sunt robii lui Dumnezeu celui de sus, care vă vestesc calca mântuirii.

18. Și a făcut acestea timp de multe zile. Iar Pavel supărându-se, a zis duhului: Îți poruncesc, în numele lui Iisus Hristos, să ieși din ea. Și a ieșit în acel ceas.

19. Și văzând stăpânii ei că s'a dus nădejdea câștigului lor, prinzând pe Pavel și pe Sila, i-au dus în piață la cei mai-mari.

20. Și ducându-i la pretori, au zis: Acești oameni turbură cetatea noastră, Iudei fiind.

21. Și vestesc obiceiuri pe care nu ni se cade să le primim, nici să le facem, Romani fiind noi.

22. Și s'a ridicat mulțimea asupra lor și pretorii rupându-le hainele, au poruncit să-i bată cu toioge.

23. Și dându-le multe lovituri, i-au pus în temniță, poruncind temnicerului să-i păzească bine.

24. Care primind asemenea poruncă, i-a pus la fundul temniței și le-a băgat picioarele în butuc.

25. Iar la miezul nopții, rugându-se Pavel și Sila, laudau pe Dumnezeu și îi auzeau pe ei cei închiși.

26. Și fără de veste s'a făcut cutremur mare, încât s'au clătit temelile temniței și numaidecât s'au deschis toate ușile și legăturile tuturor s'au deslegat.

27. Și deșteptându-se temnicerul și văzând deschise ușile temniței, scoțând sabia, voia să se omoare, socotind că au scăpat cei închiși.

28. Iar Pavel a strigat cu glas mare, zicând: Nimic rău să nu îți faci, căci toți suntem aici.

29. Și cerând lumină, a sărit înăuntru și tremurând a căzut înaintea lui Pavel și a lui Sila.

30. Și scoțându-i afară, a zis: Domnilor, ce trebuie să fac, ca să mă mântuiesc?

31. Iar ei au zis: Crede în Domnul Iisus Hristos

și te vei mântui tu și casa ta.

32. Și i-au grăit lui cuvântul Domnului și tuturor celor din casa lui.

33. Și luându-i în acel ceas al nopții, i-a spălat de răni și s'a botezat el și toți ai lui îndată.

34. Și ducându-i în casa sa, le-a pus masă și s'a bucurat cu toată casa sa, crezând în Dumnezeu.

35. Și făcându-se zină, au trimis pretorii pe purtătorii de toioge, zicând: Lăsați liberi pe oamenii aceia.

36. Și a spus temnicerul cuvintele acestea către Pavel, că au trimis pretorii ca să fiți lăsați liberi. Acum deci ieșiți și mergeți în pace.

37. Iar Pavel a zis către ei: După ce ne-au bătut înaintea poporului fără judecată, cetățeni Romani fiind noi, ne-au pus la închisoare și acum ne scot pe acescun? Nu așa, ci să vină ei să ne scoată.

38. Și purtătorii de toioge au vestit pretorilor cuvintele acestea și s'au temut, auzind că sunt Romani.

39. Și venind s'au rugat de ei și scoțându-i îi poșteau să iasă din cetate.

40. Iar ei ieșind din închisoare, au intrat în casa Lidiei și văzând pe frați, i-au mângâiat și au plecat.

Turburarea din Tesalonie din pricina propovăduirii lui Pavel. El țrece la Veria și apoi la Atena. Cuvântarea lui Pavel înaintea Areopagului.

17. 1. Și trecând prin Amfipoli și Apolonia, au venit la Tesalonie, unde era sinagoga Iudeilor.

2. Și, după obiceiul său, Pavel a intrat la ei și în trei săptămene a vorbit cu ei din Scripturi.

3. Deschizându-le și arătând că trebuia să pătimească Hristos și să învieze din morți și că acesta, pe care eu îl vestesc vouă, este Hristos Iisus.

4. Și unii din ei au crezut și s'au alăturat lui Pavel și lui Sila și mulțime mare din Elinii temători de Dumnezeu și din femeile de frunte nu puține.

5. Iar Iudeii cei necredincioși, umplându-se de pismă și luând cu ei niște oameni răi din cei de rând și făcând gloată, au întârât cetatea și năvălind asupra casei lui Iason, căutau să-i scoată la popor;

6. Și negăsindu-i pe ei, târau pe Iason și pe unii din frați la mai-marii cetății, strigând, că cei ce au turburat toată lumea, au venit și aici.

7. Pe care i-a primit Iason, și aceștia toți lucrează împotriva rânduielilor Ce-

zarului, zicând că este alt împărat Iisus.

8. Și au turburat mulțimea și pe mai-marii cetății, care auzeau acestea.

9. Și luând garanție de la Iason și de la ceilalți, le-au dat drumul.

10. Și frații au trimis îndată noaptea la Vereia pe Pavel și pe Sila, care mergând au intrat în sinagoga Iudeilor.

11. Și aceștia erau mai buni la suflet decât cei din Tesalonic, și au primit cuvântul cu toată osândă, în toate zilele cercetând Scripturile, de sunt acestea așa.

12. Au crezut deci mulți din ei și din femeile Elinilor cele de cinstă și din bărbați nu puțin.

13. Și dacă au înțeles Iudeii din Tesalonic, că și în Vereia s'a vestit de către Pavel cuvântul lui Dumnezeu, au venit și acolo, turburând mulțimea.

14. Și atunci îndată frații au trimis pe Pavel să meargă spre mare și au rămas Sila și Timotei acolo.

15. Iar cei care însoțeau pe Pavel l-au dus până la Atena și luând poruncă pentru Sila și Timotei, ca să vină cât mai curând la el, s'au dus.

16. Iar în Atena așteptându-l Pavel, se îndârjea cu duhul, văzând cetea plină de idoli.

17. Sta deci de vorbă în sinagogă cu Iudeii și cu temătorii de Dumnezeu, și în piață în toate zilele cu cei ce se întâmplau.

18. Iar unii din filosofii epicurei și stoici vorbeau cu el și unii ziceau: Oare ce vorește să grăiască acest semănător de cuvinte? Iar alții: Se pare că este vestitor de dumnezei străini, căci le binevestea pe Iisus și învierea lui.

19. Și prinzându-l, l-au dus la Areopag, zicând: Oare putem să cunoaștem ce este această învățătură nouă, grăită de tine?

20. Pentrucă tu aduci la auzul nostru lucruri străine. Vom deci să știm ce ar putea fi acestea.

21. Căci Atenienii toți și străinii aflați acolo nu-și petreceau timpul decât spunând sau ascultând ceva nou.

22. Și stând Pavel în mijlocul Areopagului, a zis: Bărbați Atenieni, în toate vă văd că sunteți foarte evlavioși,

23. Pentrucă trecând și privind locurile voastre de închinare, am aflat și un altar pe care era scris: «Necunoscutului Dumnezeu». Pe cel pe care deci voi necunoscutându-l îl cinstiți, pe acesta vi-l vestesc eu.

24. Dumnezeu, care a făcut lumea și toate cele ce

sunt în ea, acesta fiind Domnul cerului și al pământului, nu locuiește în temple făcute de mâini,

25. Nici nu se slujește de mâini omenești, ca și cum ar avea trebuință de ceva, de vreme ce el dă tuturor vicață și suflare și toate

26. Și a făcut dintr'un sânge tot neamul omenească, ca să locuiască peste toată fața pământului, așezând vremile cele de mai înainte rânduite și hotarele locuinței lor.

27. Ca să caute pe Domnul, doar l-ar simți și l-ar afla, măcar că nu este departe de fiecare din noi.

28. Căci în el viem și ne mișcăm și suntem, precum și unii din poezii voștri au zis: că al lui neam și suntem.

29. Fiind deci neamul lui Dumnezeu, nu trebuie să socotim că Dumnezeu este asemenea aurului sau argintului sau pietrei, care este cioplitură a meșteșugului și a gândului omului.

30. Deci anii neștiinței acestea trecându-i cu vederea Dumnezeu, acum poruncește tuturor oamenilor pretutindeni să se pocăiască.

31. Pentrucă a pus zi, în care va să judece lumea întru dreptate prin bărbatul pe care l-a rânduit de mai înainte, dând încre-

dințare tuturor prin învierea lui din morți.

32. Dar auzind de învierea morților, unii își băteau joc, iar alții au zis: Te vom mai asculta și altădată despre aceasta.

33. Și așa a ieșit Pavel din mijlocul lor.

34. Iar unii bărbați, alipindu-se de el, au crezut, între care era și Dionisie Areopagitul și o femeie anume Damaris și alții împreună cu ei.

Pavel în Corint. Acela și Priscila. Cuvântarea lui Pavel. Crispus mai-marele sinagogii vine la credință cu toată casa sa. Vedevia lui Pavel. Proconsulul Galio. Apolos, bărbat huncuvântător și credincios.

18. 1. Iar după acestea, ieșind Pavel din Atena, a venit la Corint

2. Și găsim pe un Iudeu anume Aevila, de neam din Pont, care de curând venise din Italia, și pe Priscila, femeia lui—pentru că poruncise Claudiu să iași toți Iudeii din Roma—a venit la ei

3. Și pentru că era de același meșteșug cu ei, a rămas lângă ei și lucra, căci erau făcători de corturi cu meșteșugul.

4. Și vorbea în sinagogă în toate sâmbetele și înduplea și Iudeii și Elinii,

5. Iar când s'au coborît din Macedonia Sila și Timotei, Pavel era prins cu totul de cuvânt, mărturisind Iudeilor că Iisus este Hristos.

6. Și stând ei împotriva și hulind, scuturându-și hainele, a zis către ei: Sângele vostru asupra capului vostru. Curat sunt eu. De acum mă voi duce la păgâni.

7. Și mutându-se de acolo, a venit la casa unui, anume Iustus, temător de Dumnezeu, a cărui casă era alături de sinagogă.

8. Iar Crispus, mai-marele sinagogii, a crezut în Domnul împreună cu toată casa sa, și mulți dintre Corinteni auzind credeau și se botezau.

9. Și a zis Domnul în vedenie, noaptea, lui Pavel: Nu te teme, ci grăiește și nu tăcea,

10. Pentrucă eu sunt cu tine și nimeni nu va pune mâna pe tine, ca să-ți faci rău, pentrucă în cetatea aceasta am popor mult.

11. Și a șezut acolo un an și șase luni, învățând între ei cuvântul lui Dumnezeu.

12. Și fiind proconsul în Ahaia Gallio, s'au ridicat toți Iudeii într'un gând împotriva lui Pavel și l-au dus la tribunal.

13. Zicând ei acesta în-deamună pe oameni să cin-

stească pe Dumnezeu împotriva legii.

14. Și vrând Pavel să deschidă gura, a zis Gallio către Iudei: De ar fi vreo nedreptate sau vreo faptă rea, o Iudeilor, v'aș fi suferit după cuviință,

15. Dar de vreme ce este vorba despre învățătură și despre nume și despre legea voastră, veți vedea voi înșivă, pentrucă eu nu vreau să fiu judecător pentru acestea.

16. Și i-a gonit dela tribunal.

17. Și apucând toți Elinii pe Sosten, mai-marele sinagogii, îl băteau înaintea tribunalului. Și Gallio nu avea nicio grijă de acestea,

18. Iar Pavel, mai rămânând încă zile multe, despărțindu-se de frați, a mers pe apă în Siria, și împreună cu el Priscila și Acvila, care și-a tuns capul în Chenhrea, pentrucă făcuse făgăduință.

19. Și a sosit la Efes și pe aceia i-a lăsat acolo, iar el intrând în sinagogă, sta de vorbă cu Iudeii.

20. Și rugându-l ca să rămână la ei mai multă vreme, n'a voit.

21. Ci s'a despărțit de ei, zicând: Trebuie neapărat ca praznicul ce vine să-l fac în Ierusalim și mă voi întoarce înăsa la voi, de va voi Dumnezeu. Și a plecat dela Efes

22. Și coborîndu-se la Cezareia, s'a suit (la Ierusalim) și s'a închinat Bisericii, coborîndu-se apoi la Antiohia.

23. Și stând acolo câteva vreme, s'a dus, trecând la rând prin ținutul Galatiei și prin Frigia, întărind pe toți ucenicii.

24. Iar un Iudeu, anume Apollos, Alexandrin de ucam, bărbat meșter la cuvânt, a venit la Efes, puternic fiind în Scripturi.

25. Acesta era învățat în calea Domnului și fierbând cu duhul, grația și învăța adevărat cele despre Domnul, cunoscând numai botezul lui Ioan.

26. Deci a început a grăi cu îndrăzneală în sinagogă, și auzindu-l Acvila și Priscila, l-au luat și i-au arătat mai cu amănuntul calea lui Dumnezeu.

27. Și vrând el să treacă în Ahaia, l-au îndemnat frații și au scris ucenicilor să-l primească; mergând el acolo, a ajutat cu harul mult celor ce crezuseră.

28. Pentrucă înfrunța pe Iudei cu tărie înaintea poporului, arătându-le din Scripturi că Iisus este Hristos.

Pavel propovăduiește în Efes, botează și sâvârșește vindecări. Dimitrie Argintarul ridică poporul împotriva lui.

19. 1. Și când era Apollos în Corint, Pavel, trecând prin părțile de sus, a venit la Efes și găsim pe unii ucenici,

2. A zis către ei: Luați Duh Sfânt după ce ați crezut? Iar ei au zis către el: Încă nu am auzit de este Duh Sfânt.

3. Și a zis către ei: Dar în ce v'ați botezat? Iar ei au zis: În botezul lui Ioan.

4. Iar Pavel a zis: Ioan a botezat botezul pocăinței, zicând poporului să creadă în cel ce vine după el, adevărat în Hristos Iisus.

5. Și auzind, s'au botezat în numele Domnului Iisus.

6. Și punându-și Pavel mâinile peste ei, a venit Duhul Sfânt peste ei și grăiau în limbi și proorocceau.

7. Și erau de toți ca la doisprezece bărbați.

8. Și el intrând în sinagogă, cu îndrăzneală a grăit timp de trei luni, vorbind cu ei și adevărind cele despre împărăția lui Dumnezeu.

9. Iar pentrucă unii se împietreau și nu ascultau, grăind de rău celea Domnului înaintea mulțimii, Pavel, depărtându-se dela ei, a oșbit pe ucenici, învățând în toate zilele în școala unuii Tiranus.

10. Și aceasta s'a făcut timp de doi ani, încât toți

cel ce locuia în Asia au auzit cuvântul Domnului Iisus, și Iudeii și Elinii.

11. Și minuni nu mic făcea Dumnezeu prin mâinile lui Pavel.

12. Încă și peste cei ce erau bolnavi se aduceau de pe trupul lui ștergere sau șorturi și se dopărtau de la ei boalele și duhurile rele ieșeau din ei.

13. Și au încercat unii din Iudeii ce umblau din loc în loc scotând demoni, să cheme peste cei ce aveau duhuri rele numele Domnului Iisus, zicând: Jurăm-nvă pe voi cu Iisus, pe care îl propoveduește Pavel.

14. Și erau șapte feciori ai lui Scheva, Iudeul mare-preot, care făceau aceasta.

15. Și răspunzând duhul cel rău a zis: Pe Iisus îl cunosc și pe Pavel îl știu, dar voi cine sunteți?

16. Și sărind asupra lor omul în care duhul cel rău și birându-l, s'a întărit asupra lor, încât au fugit goi și răniți din casa aceea.

17. Și aceasta s'a făcut cunoscută la toți Iudeii și Elinii ce locuiau în Efes și a căzut frică peste toți aceea și se mărea numele Domnului Iisus.

18. Și mulți din cei ce crezuseră veneau de se mărturiseau și spuneau faptele lor,

19. Iar mulți din cei ce făcuseră vrăjile, aducând cărțile, le ardeau înaintea tuturor și au socotit prețurile lor și au aflat cincizeci de mii de arginți.

20. Așa creștea și se în-tărea cu putere cuvântul Domnului.

21. Și dacă s'au săvârșit acestea, a hotărât Pavel cu duhul, ca trecând prin Macedonia și prin Ahaia, să meargă la Ierusalim, zicând că după ce voi fi acolo, trebuie să văd și Roma.

22. Și trimițând în Macedonia pe doi din cei ce-i slujeau, pe Timotei și pe Erast, el a rămas câțeva vreme în Asia.

23. Și s'a făcut în vremea aceea turburare nu puțină pentru calea Domnului.

24. Pentrucă un argintar anume Dimitrie, făcând temple de argint ale Dianei, da meșterilor lucru nu puțin.

25. Pe care adunându-l, și pe cei ce erau lucrători de unele ca acestea, a zis: Bărbaților, știți că din acest lucru este câștigul nostru.

26. Și vedeți și auziți, că nu numai în Efes, ci mai în toată Asia, Pavel acesta a abătut, înduplecând-o, mare mulțime, zicând că nu sunt dumnezei cei făcuți de mâini

27. Și nu numai această meserie a noastră este în primejdie de a fi disprețuită, ci și templul zeiței celei mari, Diana, de a fi socotit de nimic, ba încă de a fi doborâtă și măreția ei, pe care toată Asia și lumea o cinstește.

28. Și auzind și umplându-se de mânie, strigau, zicând: Mare este Diana Efesenilor!

29. Și s'a umplut toată cetatea de turburare și s'au pornit toți într'un gând la teatru, răpind împreună și pe Gaius și pe Aristarh, Macedonenii, tovarășii lui Pavel.

30. Iar Pavel vrând să iată în popor, nu l-au lăsat ucenicii.

31. Încă și unii din maimarii Asiei, fiind lui prieteni, trimițând la el, îl rugau să nu se ducă la teatru.

32. Deci alții strigau altceva, pentrucă era adunarea turburată și cei mai mulți nu știau pentru ce s'au adunat.

33. Iar din mulțime au scos pe Alexandru, punându-l înaintea Iudeii. Iar Alexandru, făcând semn cu mâna, voia să răspundă poporului.

34. Dar cunoscând ei că este Iuden, un singur glas ieșea dela toți, care ca vreo două ceasuri strigau: Mare este Diana Efesenilor!

35. Iar secretarul potolind norodul, a zis: Bărbați Efeseni, cine este omul acela, care nu știe că cetatea Efesenilor este purtătoare de grijă a templului Dianei celei mari și a chipului ei?

36. Deci fiind mai presus de îndoială acestea, trebuie să vă astămpărați și să nu faceți nimic neocuvincios.

37. Căci ați adus pe bărbații aceștia, care nu sunt nici furi de cele sfinte, nici nu hulesc pe zeița voastră.

38. Iar de au Dimitrie și cei împreună cu el meșteri cuvânt către cineva, sunt judecători și proconsuli, părăsesc-se unul pe altul.

39. Iar dacă urmăriți altceva, se va deslega în adunarea cea legiuită.

40. Pentrucă suntem în primejdie de a fi învinșiți de răscoală pe ziua de astăzi, fiindcă nicio primă nu este pentru care am putea să dăm seamă de turburarea aceasta.

41. Și zicând aceasta, a împrăștiat adunarea.

Călătoria lui Pavel prin Macedonia și Grecia în Asia. El invite pe Kutih în Troa. Dă sfaturi păstoriești la Milet preoților din Efes.

20. 1. Iar după ce a încetat turburarea, chemând Pavel pe ucenici și

luându-și rămas bun, a ieșit să meargă în Macedonia.

2. Și trecând prin părțile acelea și mângându-i cu cuvinte multe, a venit în Grecia.

3. Și rămânând acolo trei luni, fiindcă s'a făcut viclesug asupra lui din partea Iudeilor, vrând el să se sue în Siria, s'a gândit să se întoarcă prin Macedonia.

4. Și mergeau împreună cu el până în Asia Sosipatru din Vereia și din Tesalonicieni Aristarh și Secundus, și Gaius din Derbe și Timotei, iar din Asia Tihic și Trofim.

5. Aceștia, mergând înainte, ne-au așteptat pe noi în Troa,

6. Iar noi, după zilele Azimilor, am mers pe apă dela Filipi și în cinci zile am venit la ei la Troa, unde am rămas șapte zile.

7. Iar în ziua întâia a săptămânii, adunați fiind ucenicii să frângă pâine, Pavel vorbea cu ei vrând să plece a doua zi și a lungit cuvântul până la miezul nopții.

8. Și erau făclii multe în camera de sus, unde erau adunați.

9. Și sezând un tânăr, anume Eutih, la o fereastră, cuprins fiind de somn greu, pe când Pavel vorbea tot mai mult, doborât de

somn, a căzut jos dela catul al treilea și l-au luat mort.

10. Iar Pavel coborîndu-se, a căzut peste el și imbrățișându-l, a zis: Nu vă turburați, că sufletul lui este în el.

11. Și suindu-se și frângând pâine și mâncând și vorbind cu ei mult până la ziua, așa a ieșit,

12. Iar pe băiat l-au adus viu și s'au mângâiat nu puțin.

13. Iar noi venind la corabie, am mers la Ason, vrând să luăm de acolo pe Pavel, pentrucă așa era rânduit, voind el să meargă pe uscat, pe jos.

14. Și dacă s'a întâlnit cu noi la Ason, luându-l cu noi am venit la Mitilene.

15. Și de acolo plutind cu corabia, a doua zi am sosit în fața insulei Hios și în cealaltă zi am ajuns în Samos și rămânând în Troghilion, a doua zi am venit la Milet.

16. Căci Pavel a găsit de cuviință să treacă de Efes, ca să nu i se întâmple să întârzieze în Asia, pentrucă se grăbea de ar putea să fie la Ierusalim în ziua praznicului a Cincizeci de zile.

17. Și trimițând din Milet la Efes, a chemat pe presbiterii Bisericii.

18. Și dacă au venit la el, le-a zis: Voi știți din ziua cea dintâi, în care am

intrat în Asia, cum am fost cu voi în toată vremea,

19. Slujind Domnului cu toată smerenia și cu multe lacrimi și încercări, care mi s'au întâmplat prin viclesugurile Iudeilor,

20. Cum nimic n'am făcut din cele de folos fără să vă vestesc și să vă învâț înaintea poporului și prin case,

21. Mărturisind și Iudeilor și Elinilor pocăința față de Dumnezeu și credința în Domnul nostru Iisus Hristos.

22. Și acum, iată, eu legat fiind cu dobul, merg la Ierusalim, neștiind cele ce mi se vor întâmpla acolo,

23. Decât numai că Dulul Sfânt mărturisește prin cetăți zicând, că mă așteaptă legături și necazuri,

24. Dar nimic nu iau în seamă, nici nu socotesc de preț viața mea, decât numai ca să-mi săvârșesc calea cu bucurie și slujba pe care am luat-o dela Domnul Iisus, de a mărturisi Evanghelia harului lui Dumnezeu.

25. Și acum, iată, eu știu că nu veți mai vedea fața mea voi toți, pe la care am trecut propovednind împărăția lui Dumnezeu.

26. Pentru aceea vă mărturisesc în ziua de astăzi, că eu sunt curat de sângele tuturor,

27. Căci nu m'am sfiit să vă vestesc toată voia lui Dumnezeu.

28. Drept aceea, luați aminte la voi și la toată turma, în care Dulul Sfânt v'a pus episcopi, ca să păstorifi Biserica lui Dumnezeu, pe care a câștigat-o cu sângele său,

29. Căci eu știu aceasta, că după plecarea mea vor intra între voi lupi răi, care nu vor cruța turma.

30. Și dintre voi înșivă se vor ridica bărbați, grăind lucruri sucite, ca să tragă pe ucenici după ei.

31. Pentru aceea priveghiați, aducându-vă aminte, că trei ani n'am înecat, învățând cu lacrimi noaptea și ziua pe fiecare din voi.

32. Și acum, fraților, vă încredințez, lui Dumnezeu și cuvântului harului lui, care poate să vă zidească și să vă dea moștenirea între toți cei sfințiți.

33. Argintul sau aurul sau haina nimănui n'am pofțit.

34. Voi înșivă știți, că mâinile acestea au slujit trebuințelor mele și celor ce sunt cu mine.

35. Toate vi le-am arătat, că așa ostendându-vă se cade să ajutați celor slabi, aducându-vă aminte de cuvântul Domnului Iisus, că el a zis: Mai fericit este a da decât a lua.

36. Și acestea zicând, plecându-și genunchii, s'a rugat împreună cu ei toți.

37. Și au plăns mult cu toții și căzând pe grumazii lui Pavel, îl sărutau,

38. Cuprinzându-i jale mai ales pentru cuvântul pe care l-a zis, că nu vor mai vedea fața lui. Și îl petrecură până la corabie.

Călătoria lui Pavel la Cezareia Palestinei. Agav îi prevestește ce are să sufere în Ierusalim. Sfatul dat lui Pavel de Iacov. Înălțarea sa ridică asupra lui în Ierusalim. El e scutit de căpitanul oastei.

21 1. Și a fost după ce am plecat noi, despărțindu-ne de ei, mergând drept, am venit la Cos și a doua zi la Rodos și de acolo la Patara.

2. Și găsind o corabie care mergea spre Fenicia, suindu-ne în ea, am plecat.

3. Și zărint Cipru și lăsându-l la stânga, mergeam spre Siria și ne-am coborât la Tir, pentrucă acolo avea corabia de descărcat povara.

4. Și am rămas acolo șapte zile, găsind ucenici, care ziceau lui Pavel prin Duhul, să nu se sue la Ierusalim.

5. Și când am împlinit zilele, plecând mergeam, pe-

trecându-ne toți, împreună cu femeii și cu copiii, până afară din cetate, și plecând genunchii pe țărîn, am făcut rugăciune.

6. Și luând rămas bun unii dela alții, am intrat în corabie, iar aceia s'au întors la ale lor.

7. Iar noi săvârșind calea pe apă, dela Tir am venit la Ptolemaida și îmbrățișând pe frați, am rămas la ei o zi,

8. Iar a doua zi plecând noi, cei ce eram cu Pavel, am venit la Cezareia și intrând în casa lui Filip evanghelistul, care era din cei șapte, am rămas la el.

9. Și acesta avea patru fiice fecioare, proorocițe.

10. Și rămânând noi acolo multe zile, s'a coborât din Iudeia un prooroc anume Agav

11. Și venind către noi și luând brăul lui Pavel și legându-și mâinile și picioarele, a zis: Acestea zice Duhul Sfânt: Pe bărbatul al căruia este brăul acesta, așa îl vor lega în Ierusalim Iudeii și îl vor da în mâinile păgânilor.

12. Și dacă am auzit acestea, îl rugam noi și localnicii să nu se sue la Ierusalim.

13. Și a răspuns Pavel: Ce faceți de plângători și îmi intristați inima? Căci eu sunt gata nu numai să fiu legat, ci să și mor în

Ierusalim pentru numele Domnului Iisus.

14. Și neînduplecându-se el, am încetat, zicând: Făcuse voia Domnului!

15. Iar după zilele acestea pregătindu-ne, ne suirăm la Ierusalim.

16. Și au venit împreună cu noi și din ucenicii dela Cezareia, ducându-ne la un oarecare Mnason din Cipru, vechiu ucenic, la care am fost găzduți.

17. Și sosind la Ierusalim, ne-au primit frații cu bucurie,

18. Iar a doua zi a intrat Pavel împreună cu noi la Iacov și au venit toți bătrânii.

19. Și după ce i-a salutată, le-a spus pe rând câte una câte ce a făcut Dumnezeu la păgâni prin slujirea lui,

20. Și ei auzind, slăveau pe Domnul și i-au zis: Vezi, frate, câte mii de Iudei sunt care au crezut și toți sunt râvnitori pentru lege.

21. Și au înțeles despre tine, că înveți despărțire de Moise pe toți Iudeii care sunt printre păgâni, zicând să nu-și taie împrejur pe fiii lor, nici să nu umble după datini.

22. Ce este deci? Fără îndoială trebuie să se adune mulțime, căci vor auzi că ai venit.

23. Deci fă aceasta ce

îți spunem: Sunt la noi patru bărbați, care au asupra lor făgăduință,

24. Pe aceștia luându-i, curățește-te împreună cu ei și cheltuiește pentru ei, ca să-și radă capul și vor cunoaște toți, că nimic nu este din cele ce au auzit despre tine, ci umblă și tu păzind legea,

25. Iar pentru păgânii care au crezut, noi le-am scris, socotind să nu păzească nimic de acest fel, decât numai să se ferască de ce este jertfit idoloilor și de sânge și de surgrumate și de desfrâu.

26. Atunci Pavel luând pe bărbații aceia, curățându-se cu ei a doua zi, a intrat în templu vestind plinirea zilelor curățirii, până ce s'a adus jertfă pentru ficcare din ei.

27. Și când era să se împlinescă șapte zile, Iudeii din Asia, văzându-l în templu, au întărit toată mulțimea și au pus mâinile pe el.

28. Strigând: Barbați Israiliteni, ajutați! Aceasta este omul care învață pe toți preutindeni împotriva poporului și a legii și a locului acestuia, încă și Elimi a adus în templu și a spurcat acest loc sfânt,

29. Căci văzuseră împreună cu el în cetate pe Trofim Efeseanul, pe care so-

coteau că l-a adus Pavel în templu.

30. Și s'a pornit toată cetatea și a alergat poporul și prinzând pe Pavel, îl trăgeau afară din templu și îndată s'au închis porțile.

31. Și cântând să-l omoare, a ajuns veste la căpitanul cohorței, că s'a turburat tot Ierusalimul.

32. Acela îndată luând ostași și sutași, a alergat asupra lor, iar ei văzând pe căpitan și pe ostași, au încetat de a bate pe Pavel.

33. Și apropiindu-se căpitanul, l-a apucat și a poruncit să-l lego cu două lanțuri și întreba cine este și ce a făcut.

34. Și alții altceva strigau în mulțime și nopuțând să înțeleagă adevărul din cauza sgomotului, a poruncit să-l ducă în tabără.

35. Și când a ajuns la trepte, a trebuit, de silniția mulțimii, să fie purtat de ostași.

36. Căci mergea după el mulțime de popor, strigând: Omoară-l!

37. Și vrând să-l ducă în tabără, Pavel a zis căpitanului: Imi este îngăduit să vorbesc ceva cu tine? Iar el a zis: Știi grecește?

38. Oare nu ești tu Egipteanul, care te-ai răsculat zilele trecute și ai scos în

pusție pe cei patru mii de bărbați sicari?

39. Și a zis Pavel: Eu sunt Iudeu din Tarsul Ciliciei, cetățean al unei cetăți care nu este neînsemnată, și te rog dă-mi voie să-ți grăiesc către popor.

40. Și dându-i voie, Pavel, stând pe trepte, a făcut poporului semn cu mâna. Și făcându-se tăcere mare, a grăit în limba eвреiască, zicând:

Apărarea lui Pavel. Chemarea și trimiterea lui la propovăduire. Ca cetățean roman cere să nu fie bătut.

22 1. Bărbați frați și părinți, ascultați acum apărarea mea față de voi.

2. Și auzind ei că le vorbește în limba eвреiască, au făcut mai multă liniște și le-a zis:

3. Eu sunt bărbat Iudeu, născut în Tarsul Ciliciei și crescut în cetatea aceasta la picioarele lui Cameliel, am învățat cu amănuntul legea părintească, râvnitor fiind lui Dumnezeu, precum sunteți voi astăzi,

4. Care am prigonit acostă învățătură până la moarte, legând și dând la închisoare bărbați și femei,

5. Precum mărturisește pentru mine și marele preot

și tot sfatul bătrânilor, de la care luând și scrisori către frați, mergeam la Damasc, ca să-i aduc legați la Ierusalim și pe cei ce erau acolo, spre a fi pedepsiți.

6. Și a fost când mergeam eu și mă apropiam de Damasc, la amiază, fără de veste a strălucit din cer împrejurul meu lumină multă.

7. Și am căzut la pământ și am auzit glas zicându-mi: Saulo, Saulo, de ce mă prigonești?

8. Iar eu am răspuns: Cine ești, Doamne? Și a zis către mine: Eu sunt Iisus Nazarineanul, pe care tu îl prigonești.

9. Iar cei ce erau împreună cu mine au văzut lumina și s'au înfricoșat, iar glasul celui ce-mi grăia nu l-au auzit.

10. Și am zis: Ce să faci, Doamne? Iar Domnul a zis către mine: Sculându-te, mergi în Damasc și acolo ți se va vorbi despre toate cele ce ți s'au rânduit să faci.

11. Și fiindcă nu vedeam de strălucirea luminii aceleia, am venit la Damasc, fiind dus de mână de cei ce erau împreună cu mine,

12. Iar un oarecare Anania, bărbat bine-credincios după lege, mărturisit de toți Iudeii care locuiesc în Damasc,

13. Venind la mine și stând înaintea, mi-a zis: Saulo, frate, vezi iarăși. Și în ceasul acela am privit la el,

14. Iar el a zis: Dumnezeuul părinților noștri te-a ales pe tine, ca să cunoști voia lui și să vezi pe cel drept și să auzi glas din gura lui,

15. Că vei fi lui mărturie la toți oamenii pentru cele ce ai văzut și ai auzit.

16. Și acum, ce zăbovești? Sculându-te, botează-te și spală-ți păcatele, chemând numele Domnului.

17. Și mi s'a întâmplat, când m'am întors la Ierusalim și mă rugam în templu, că am căzut în vîmire

18. Și l-am văzut pe el zicându-mi: Grăbește-te și ieși curând din Ierusalim, că nu vor primi mărturia ta despre mine.

19. Și am zis: Doamne, ei știu că eu puneam la închisoare și băteam în sinagogi pe cei ce credeau în tine,

20. Și când se vărsa sângele lui Ștefan, mucenicul tău, eram de față și eu și încuviințam uciderea lui, păzind hainele celor care îl omorau.

21. Și a zis către mine: Mergi, că eu te voi trimite la neamuri departe.

22. Și l-au ascultat până la cuvântul acesta și au ri-

dicat glasul, zicând: Ia de pe pământ pe unul ca acesta, că nu se cade să trăiască!

23. Și strigând ei, aruncând hainelo și asvârlind praf în aer,

24. A poruncit căpitanul să-l ducă în tabără, zicând să-l cerceteze cu bătaie, ca să știe pentru care pricină strigau așa împotriva lui.

25. Și când l-au întins pentru a-l bate cu biciu de curele, a zis Pavel către sutasul ce sta de față: Oare vă este îngăduit să bateți un cetățean Roman și neosândit?

26. Și auzind sutasul, mergând a spus căpitanului, zicând: Vezi ce ai să faci, căci omul acesta este Roman.

27. Și venind căpitanul, i-a zis: Spune-mi, dacă ești Roman? Iar el a zis: da.

28. Și a răspuns căpitanul: Eu cu multă cheltuială am câștigat cetățenia aceasta, iar Pavel a zis: Iar eu sunt și nașcut.

29. Deci s'au depărtat îndată dela el cei ce voiau să-l bată și căpitanul s'a înfricoșat după ce a înțeles că este Roman și pentru că îl legase.

30. Și a doua zi, voind să cunoască adevărul, pentru ce este pârît de Iudei, l-a deslegat din legături și a poruncit să vină marii preoți și tot sine-

driul lor și, aducând pe Pavel, l-a pus în mijlocul lor.

Pavel vorbind adunării este palmuit. Răspunsul său către marele preot. Provoacă neînțelegere în adunare. Victorișugul Iudeilor împotriva lui Pavel dat pe față. Trimiteră lui la Cezareia.

23. 1. Și privind Pavel spre sinedriu, a zis: Bărbați frați, eu cu toată buna-știință am vieșuit înaintea lui Dumnezeu până în ziua aceasta.

2. Iar marele preot Anania a poruncit celor ce stau lângă el să-l bată peste gură.

3. Atunci Pavel a zis către ei: Să te bată Dumnezeu, perote vâruit. Chiar tu gezi judecându-mă după lege, și poruncești să mă bată împotriva legii?

4. Iar cei ce stau lângă el au zis: Batjocorești pe marele preot al lui Dumnezeu?

5. Iar Pavel a zis: N'am știut, fraților, că este mare preot, căci scris este: «Pe mai-marele poporului tău să nu-l grăiești de rău».

6. Deci știind Pavel că o parte erau saducei, iar alți farisei, a strigat în adunare: Bărbați frați, eu sunt farisen, fecior de farisen. Pentru nădejdea și învierea morților sunt eu judecat.

7. Și aceasta grăind el, s'a făcut neînțelegere între farisei și între saducei și s'a desbinat mulțimea.

8. Căci saduceii zic că nu este înviere, nici inger, nici duh, iar fariseii le mărturisesc pe amândouă.

9. Și s'a făcut strigăt mare și sculându-se cărturarii din partea fariseilor, se certau zicând: Nici-un rău nu aflăm în omul acesta, iar de i-a grăit lui duh sau inger, să nu ne împotrivim lui Dumnezeu.

10. Și mare neînțelegere fiind, temându-se căpitanul să nu stăieie ei pe Pavel, a poruncit ostașilor să se coboare și să-l ia din mijlocul lor și să-l ducă în tabără.

11. Iar în noaptea următoare, apărându-i Domnul, a zis: Indrăznește, Pavel, căci precum ai mărturisit cele despre mine la Ierusalim, așa trebuie să mărturisești și la Roma.

12. Iar când s'a făcut ziua, adunându-se unii lu de, s'au jurat, zicând că nici nu vor mânca, nici nu vor bea, până ce nu vor omori pe Pavel.

13. Și cci ce făcuseră jurământul acesta erau mai mulți de patruzeci,

14. Care mergând la marii preoților și la bătrâni, au zis: Ne-am legat cu jurământ, să nu gustăm

nimic până nu vom omori pe Pavel.

15. Acum deci voi vestiți căpitanului împreună cu sinedriul, ca mâine să-l coboare la voi, ca și cum ați vrea să cercetați mai cu amănuntul cele privitoare la el, iar noi, înainte de a se apropia el, suntem gata să-l omorim.

16. Și auzind feciorul surorii lui Pavel cursa, mergând și intrând în tabără, a spus lui Pavel,

17. Și chemând Pavel pe unul din sutai, a zis: Pe tânărul acesta du-l la căpitan, pentru că are să-și spună ceva.

18. Deci luându-l acela, l-a dus la căpitan și a zis: Chemându-mă Pavel cel legat, s'a rugat pentru acest tânăr să-l aduc la tine, că are să-ți spună ceva.

19. Iar căpitanul luându-l de mână și dându-se de o parte, l-a întrebat: Ce ai să-mi spui?

20. Și el a zis: Iudeii s'au vorbit să te roage, ca mâine să cobori pe Pavel la sinedriu, ca și cum ar vrea să afle ceva mai cu amănuntul despre el.

21. Deci să nu-i ascuți, pentru că îl pândesc mai mulți de patruzeci de bărbați, care s'au jurat să nu mănânce și să nu bea, până nu-l vor omori, și acum ei sunt gata, așteptând făgăduința dela tine.

22. Deci căpitanul a dat drumul tânărului, poruncindu-i: Nimănui să nu spui, că ai arătat aceasta către mine.

23. Și chemând doi sufași, a zis: Gătiți dela altreilea ceas din noapte două sute de ostași, ca să meargă la Cezareia, și călăreți șaptezeci și suliași două sute.

24. Și animale de călărie să aduceți, ca punând pe Pavel să-l ducă teafăr la Felix procuratorul.

25. Scriind epistolă cu cuprinsul acesta:

26. Claudius Lisias, prea puternicului procurator Felix, închinăciune!

27. Pe acest bărbat, fiind prins de Iudei și având să fie omorât de ei, mergând eu cu oaste l-am scos, înțelegând că este Român.

28. Și voind să cunosc pricina pentru care îl pă-răsc, l-am coborât la sine-driul lor.

29. Pe care l-am aflat pârît pentru pricinile legii lor, dar neavând nicio vină vrednică de moarte sau de temniță,

30. Și vestindu-mi-se că va să fie cursă asupra acestui bărbat din partea Iudeilor, din acest ceas l-am trimis la tine, poruncind și pârșilor să-ți spună cele ce au asupra lui. Fii să-nătos!

31. Deci ostașii, luând

pe Pavel dură cum li se poruncise, l-au adus noaptea la Antipatrida.

32. Iar a doua zi s'au întors în tabără, lăsând pe călăreți să mcargă cu el,

33. Care intrând în Cezareia și dând proconsulului scrisoarea, au pus și pe Pavel înaintea lui.

34. Și citind proconsulul și întrebând din ce ținut este și înțelegând că este din Cilicia,

35. A zis: Te voi asculta când vor veni și pârșii tăi. Și a poruncit să fie păzit în pretoriul lui Irod.

Pavel înaintea lui Felix și răspunsul lui la învinuirile Iudeilor.

24 1. Iar după cinci zile, preot Anania cu bătrânii și cu un oarecare retor, Tertul, și s'au înfățișat procuratorului împotriva lui Pavel.

2. Și fiind chemat el, a început a-l pârî Tertul, zicând: Multă pace dobândind prin tine și bune întocmiri, care se fac la neamul acesta prin purtarea ta de grijă.

3. Mărturisim eu toată mulțumirea, puternice Felix, în toată vremea și în tot locul.

4. Dar ca să nu te ostenească prea mult, te rog să

ne ascuți pe scurt cu blândețea ta.

5. Căci am aflat pe omul acesta ca o ciună și porbind răzvrătire la toți Iudeii care sunt în toată lumea, fiind mai mare poste-eresul Nazarinienilor,

6. Care a încercat să source și templul și pe care l-am prins și am voit să-l judecăm după legea noastră.

7. Dar venind Lisias căpitanul, l-a luat cu multă silnicie din mâinile noastre,

8. Poruncind pârșilor lui să vină la tine. Voi putea să cunoști dela el, cercetând tu însuși, toate cele de care îl învinovățim noi.

9. Se alăturau totodată și Iudeii, zicând că acestea așa sunt.

10. Iar Pavel, făcându-i procuratorul semn să grăiască, a răspuns: Știind-te că ești de mulți ani judecător neamului acestuia, vorbesc mai bucuros pentru apărarea mea,

11. Că tu poți ști, că nu sunt mai mult de două-sprezece zile, de când m'am suit să mă închin în Ierusalim;

12. Și nici în templu nu m'au găsit vorbind cu cineva sau făcând turburare în mulțime, nici în sinagogi, nici în cetate.

13. Nici nu pot să dovedesc cele de care mă

învinuiesc ei acum.

14. Și-ți mărturisesc aceasta, că după învățătura pe care ei o numesc creștă, așa slujesc Dumnezeu-lui părintesc, crezând toate cele scrise în lege și în proorocii.

15. Având nădejde în Dumnezeu, pe care și acceștia o așteaptă, că va să fie învierca morților, și a dreptilor și a nedreptilor;

16. Și întru aceasta mă nevoiesc și eu, ca să am totdeauna cuget fără vină înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor.

17. Și după mulți ani, am venit să fac milostenii la neamul meu și prinoase,

18. Când m'au aflat curățit în templu, nu cu gloriă, nici cu gălăci, niște Iudei din Asia,

19. Care trebuiau să vină de față înaintea ta și să mă părăscă, de au ceva asupra mea;

20. Sau spună aceștia înșiși, ce nedreptate au găsit la mine, când am stat înaintea sinedriului,

21. Decât numai pentru acest singur cuvânt, pe care l-am strigat stând între ei, că pentru învierca morților sunt eu judecat de voi astăzi.

22. Și auzind Felix acestea, i-a amânat, fiindcă știa destul de bine cele privitoare la învățătura aceasta și a zis: Când Lisias

căpitanul se va coborî, voi u hotărî cele ale voastre.

23. Și a poruncit sutaului să fie păzit Pavel și să aibă ușurare și să nu oprească pe nimeni din ai lui de a-i sluji sau a veni la el.

24. Iar după câteva zile, venind Felix cu Drusila, femeia sa, care era Evreică, a chemat pe Pavel și l-a ascultat despre credința în Hristos.

25. Și vorbind el despre dreptate și despre înfrânare și despre judecata ce va să fie, înfricoșându-se Felix, a răspuns: Acum mergi și când voi găsi vreme, te voi mai chema.

26. Încă și nădărdind că i se vor da bani de către Pavel, ca să-l deslege, de aceea și mai des chemându-l, vorbea cu el.

27. Iar după ce s'au împlinit doi ani, a urmat lui Felix Porcius Festus și vrând Iudeilor să facă pe plac Iudeilor, a lăsat pe Pavel legat.

Pavel se apără înaintea lui Festus și cere să fie trimis la judecata Cezarului. Festus îl aduce la Agripa și Berenice, care doreau să-l asculte.

25 1. Deci intrând Festus în ținut, s'a suit după trei zile dela Cezareia la Ierusalim

2. Și i s'au înfățișat marele preot și cei mai de frunte ai Iudeilor împotriva lui Pavel și îl rugau,

3. Cerând ca o favoare asupra lui, ca să-l trimită la Ierusalim, urzind planul să-lucidă pe drum.

4. Festus a răspuns că Pavel este ținut sub pază la Cezareia și că el însuși are să plece în curând.

5. Deci cei tari între voi, zise, coborîndu-se împreună cu mine, să-l învinuiesc, dacă au ceva asupra acestui bărbat.

6. Și rămânând la ei nu mai multe de opt sau zece zile, s'a coborît la Cezareia și a doua zi șezând la judecată, a poruncit să fie adus Pavel.

7. Și venind el, au stat împrejurul lui Iudeii, care veniseră din Ierusalim, aducând asupra lui Pavel multe și grele învinuiri, pe care nu puteau să le doveadă.

8. Apărându-se el, a zis: Nici împotriva legii Iudeilor, nici împotriva templului, nici împotriva Cezarului n'am greșit ceva.

9. Iar Festus, vrând să facă plăcere Iudeilor, răspunzând, a zis lui Pavel: Voiești să te sui la Ierusalim și să fii judecat pentru acestea acolo, înaintea mea?

10. Iar Pavel a zis: Stau la judecata Cezarului, unde trebuie să fiu judecat, Iu-

deilor nu le-am făcut nicio nedreptate, după cum și tu mi-ai bine ști;

11. Pentrucă de am făcut nedreptate și am săvârșit ceva vrednic de moarte, nu mă ferece de moarte; dar dacă nu este nimic din cele de care mă învinuiesc aceștia, nimeni nu poate să mă dăruiască lor. Cer să fiu judecat de Cezarul.

12. Atunci Festus, vorbind cu sfetnicii, a răspuns: De Cezarul vrei să fii judecat, la Cezarul vei merge.

13. Și după ce au trecut câteva zile, regele Agripa și Berenice s'au coborît la Cezareia, ca să salute pe Festus.

14. Și rămânând acolo zile multe, Festus a vorbit regelui despre Pavel, zicând: Este lăsat legat de Felix un bărbat,

15. Pentru care, fiind eu la Ierusalim, s'au înfățișat înaintea mea mai-marii preoților și bătrânii Iudeilor, cerând judecată împotriva lui;

16. Către care am răspuns, că nu este obiceiul Romanilor să dea pe vreun om la pierzare, mai înainte de a avea de față cel pârît pe pârșii lui și de a-și lua loc de apărare pentru vina sa.

17. Adunându-se deci ei aici și nefăcând eu nicio a-

mânare, șezând la judecată a doua zi, am poruncit să fie adus bărbatul,

18. Împotriva căruia stând pârșii lui, nu aduceau nicio vină dintr'acelea ce bănuiam eu,

19. Ci aveau asupra lui numai niște întrebări pentru credința lor și pentru un Iisus oarecare mort, de care zicea Pavel că este viu.

20. Și nedumerindu-mă cu privire la întrebarea aceasta, am zis de voiește să mărgă la Ierusalim și să fie judecat pentru acestea acolo;

21. Dar cerând Pavel ca să fie ținut la judecata împăratului, am poruncit să fie păzit până îl voi trimite la Cezarul.

22. Iar Agripa a zis către Festus: Aș vrea să aud și eu pe acel om. Iar el a zis: Măine îl vei auzi.

23. Deci a doua zi, venind Agripa și Berenice cu mare alaiu și intrând în divanul palatului, împreună cu căpitanii și cu bărbații cei mai de frunte ai cetății și poruncind Festus, a fost adus Pavel.

24. Și a zis Festus: Roge Agripa și toți bărbații ce sunteți împreună cu noi, vedeți pe acesta, pentru care toată mulțimea Iudeilor mi s'a rugat și în Ierusalim și aici, strigând că nu trebuie să mai trăiască.

25. Iar eu, înțelegând că n'a făcut nimic vrednic de moarte și cerând el singur să fie judecat de împărat, am hotărât să-l trimit;

26. Pentru care nu am de scris ceva sigur Stăpânului. De aceea l'am adus la voi și mai ales înaintea ta, rege Agripa, ca făcându-se cercetare, să am ce să scriu,

27. Pentrucă mi se pare nepotrivit să-l trimit legat și să nu arăt învinuirile ce i se aduc.

Cuvântarea lui Pavel despre credința sa după lege și chemarea la Evanghelie. Agripa socotește că n'are nimic vină.

26 1. Iar Agripa a zis către Pavel: Ți se îngăduie să vorbești însuși despre tine. Atunci Pavel întinzând mâna, s'a apărât așa:

2. Mă socotesc fericit, o rege Agripa, având să mă apăr astăzi înaintea ta de toate de câte sunt învinuit de Indei,

3. Mai ales că tu ești cunosător al tuturor obiceiurilor și neînțelegerilor Iudeilor; pentru aceea te rog să mă asculți cu încredință.

4. Viețuirea mea cea din tinerețe, pe care din început am dus-o în neamul

meu la Ierusalim, o știu toți Iudeii,

5. Cunoșcându-mă dinainte, de vor vrea să măturisească, că am trăit cu fariseu, după secta cea mai credincioasă a legii noastre.

6. Și acum stau la judecată pentru nădejdea făgăduinței făcute de Dumnezeu către părinții noștri,

7. La care nădăjduese să ajungă cele douăsprezece seminții ale noastre, slujind neîncetat ziua și noaptea. Pentru această nădejde sunt părît, rege Agripa, de Iudei.

8. Se socotește la voi ca lucru de necrezut, că Dumnezeu înviază pe morții?

9. Eu unul am socotit în mine, că față de numele lui Iisus Nazarineanul trebuia să fac multe împotriva,

10. Ceea ce am și făcut la Ierusalim, și pe mulți din sfinți eu i-am pus la închisoare, luând putere dela mai-marii preoților, și când erau omorâți, întăream și eu cu glasul meu.

11. Și în toate sinagogașile pedepsindu-i de multe ori, îi îndeamnă să hulească, și mult înfuriindu-mă pe ei, îi prigoneam până și în cetățile din afară;

12. Iute care mergând și la Damasc, cu putere și cu poruncă dela mai-marii preoților,

13. La amiază am văzut

din cer, pe cale, o rege, mai mult decât strălucirea soarelui, lumină strălucind împrejurul meu și a celor ce mergeau cu mine.

14. Și noi toți căzând la pământ, am auzit glas zicând către mine și grăind în limba evreiască: Saule, Saule, de ce mă prigonești? Cu gren îți este să lovești eu piciorul împotriva bol-
durilor.

15. Iar eu am zis: Cine ești, Doamne! Iar el a zis: Eu sunt Iisus, pe care tu îl prigonești;

16. Dar scală-te și stai pe picioarele tale, că spre aceasta m'am arătat ție, ca să te aleg slugă și martor și a celor ce ai văzut și a celor întru care mă voi arăta ție,

17. Alegându-te din popor și din neamurile la care acum te trimit,

18. Să le deschizi ochii, ca să se întoarcă dela întunec la lumină și dela puterea Satanei la Dumnezeu, ca să ia iertare de păcate și sort între cei sfinți prin credința în mine.

19. Pentru aceea, rege Agripa, nu m'am făcut neascultător vedeniei cerești,

20. Ci celor din Damasc întâi și din Ierusalim și din toată țara Iudeii și păgânurilor am vestit să se pocăiască și să se în-

toarcă la Dumnezeu, făcând fapte vrednice de pocăință.

21. Pentru acestea prinzându-mă Iudeii în templu, încereau să mă omoare.

22. Dobândind deci ajutor dela Dumnezeu, stau până în ziua aceasta nărturisind la mic și la mare, nimic grăind afară de cele ce și proorocii și Moise au proorocit că au să fie:

23. Că va pătimi Hristos, că înviind cel dintâi din morți va vesti lumină poporului și păgânilor.

24. Și cu acestea apărându-se el, a zis Festus cu mare glas: Ești nebun, Paule. Cartea cea multă te duce la nebunie.

25. Iar el a zis: Nu sunt nebun, puternice Festus, ci grăiesc cuvintele adevărului și ale înțelepciunii,

26. Căci știe despre acestea regale, către care și îndrămnind grăiesc, că nu socotesc a fi ceva din acestea neștiut de el, pentrucă această nu s'a făcut în ungher.

27. Crezi, rege Agripa, în proorocii? Stau că crezi.

28. Iar Agripa a zis către Pavel: Cu puțin vrei să mă îndupleci să fiu creștin.

29. Iar Pavel a zis: M'ar ruga lui Dumnezeu ca fie cu puțin, fie cu mult, nu numai tu, ci toți cei ce mă

aud astăzi, să se facă așa cum sunt și eu, afară de legăturile acestea.

30. Și acestea zicând el, s'au sculat regele și procuratorul și Berenice și cei ce ședeau împreună cu ei.

31. Și depărtându-se vorbeau între ei, zicând: Nimic vrednic de moarte sau de legături nu face omul acesta.

32. Iar Agripa a zis lui Festus: Putea fi liberat omul acesta, de n'ar fi cerut să fie judecat de Cezarul.

Pavel călătorește cu multe primejdii la Roma. Indemnări pentru nădejdea mântuirii. Stricarea corăbiei.

27 1. Iar după ce s'a hotărât să mergem în Italia, au dat pe Pavel și pe alți câțiva legați unui suteș anume Iuliu din cohorta Augusta.

2. Și intrând într-o corabie dela Adramit, am plecat, având să mergem pe lângă coastele Asiei, fiind cu noi Aristarh, Macedonianul din Tesalonice.

3. Și a doua zi am venit la Sidon. Și arătându-se Iuliu omenos față de Pavel, i-a dat voie să meargă pe la prieteni ca să primească ajutoare.

4. Și plecând de acolo, am plecat pe lângă Cipru,

pentru că vânturile erau împotriva.

5. Și trecând marea Ciliciei și a Pamfiliei, am venit la Mira Licioi.

6. Și acolo găsim sutașul o corabie din Alexandria plutind spre Italia, ne-a dus în ea.

7. Și multe zile văslind cu încetineală și abia sosind lângă Cnid, nelăsându-ne vântul, am trecut pe sub Creta, pe lângă Salmona.

8. Și de abia trecând, am venit la un loc ce se chema Limanuri bune, de care era aproape cetatea Lasia.

9. Și trecând multă vreme și fiind plutirea cu primejdie, pentru că și postul trecuse, fi știuia Pavel

10. Zicându-le: Bărbaților, văd că plutirea va să fie cu necaz și cu multă pagubă, nu numai pentru povară și corabie, ci și pentru sufletele noastre.

11. Iar sutașul asculta mai mult pe cărmaci și pe căpitanul corăbiei, decât cele ce grăia Pavel.

12. Și nefiind limanul bun de iernat, cei mai mulți făceau sfat să se ducă de acolo și de ar putea să ajungă să ierneze în Finica, limanul Cretei, așezat spre miazăzi și apus și spre miazănoapte și apus.

13. Și suflând ușor vânt de miazăzi și părându-li-se

că vor izbândi în gândul lor, ridicând ancora, mergeau mai pe lângă Creta.

14. Iar nu după multă vreme s'a pornit asupra ei un vânt viforos, ce se chiamă Evroclidon.

15. Și fiind smucită corabia și neputând merge împotriva vântului, eram duși în voia lui.

16. Și trecând de o insulă ce se chiamă Claudia, abia am putut prinde luntrea.

17. Pe care trăgând-o în corabie, au înșins corabia pe dedesubt cu mijloace de anărare și temându-se să nu cadă în Sirta, au lăsat pânzele în jos și erau duși așa.

18. Și fiind noi foarte primejduiți de furtună, a doua zi au lepădat din corabie.

19. Și a treia zi noi cu mâinile noastre am lepădat unelte de corăbie.

20. Și nearătându-se nici soarele, nici stelele, timp de mai multe zile, și amenințând furtună mare, nu se lase orice nădejde de scăpare.

21. Și pentru că nu mâncaseră de mult, stând Pavel în mijlocul lor, a zis atunci: Se cădea, o bărbăților, ca ascultându-mă pe mine, să nu fi plecat din Creta și să fi fost scutiți de necazul și de paguba aceasta.

22. Și acum vă îndemn să aveți voie bună; că nu va fi pierire a niciunui suflet dintre voi, ci numai a corăbiei;

23. Căci mi-a stat înainte în această noapte îngerul lui Dumnezeu, al căruia sunt eu și căruia îi slujesc.

24. Zicând: Nu te teme, Pavel, trebuie să te înfățișezi înaintea Cezarului, și iată, Dumnezeu ți-a dăruit pe toți cei ce sunt în corabie cu tine.

25. De aceea aveți curaj, bărbăților, căci mă încred în Dumnezeu, că va fi așa precum mi s'a spus.

26. Și avem să cădem pe vreo insulă.

27. Și dacă s'a împlinit a patrușprezecea noapte, fiind purtați cu corabia în marea Adriatică, pe la miezul nopții li se părea corăbierilor că se apropie de un pământ.

28. Și lăsând măsura în jos, au găsit douăzeci de stânceni și trecând puțin de acolo și măsurând iarși, au găsit cincisprezece stânceni.

29. Și temându-se ca nu cumva să dea peste locuri stâncoase, lăsând patru ancoră dela căma corăbiei, doreau să se facă ziua;

30. Iar corăbierii căutând să fugă din corabie și coborând luntrea în mare, sub cuvânt că ar vrea să lase

ancorele dela partea dinaintea.

31. A zis Pavel sutaşului şi ostaşilor: De nu vor rămâne acestia în corabie, voi nu veţi putea scăpa.

32. Atunci au tăiat ostaşii funiile luntrei şi au lăsat-o să cadă.

33. Iar până să se facă ziua, Pavel îi ruga pe toţi să mănânce bucate, zicând: Patrusprezece zile sunt astăzi de când n'aţi mâncat, aşteptând şi nimic gustând.

34. De aceea vă rog să mâncaţi, că aceasta este spre scăparea voastră, că niciunuia din voi nu va cădea păr din cap.

35. Şi zicând acestea şi luând pâine, a mulţumit lui Dumnezeu înaintea tuturor şi frângând, a început să mănânce.

36. Şi fiind toţi voioşi, au luat şi ei de au mâncat.

37. Şi eram în corabie de toţi suflete două sute şaptezeci şi şase.

38. Şi săturându-se de bucate, au usurat corabia, aruncând graul în mare.

39. Şi dacă s'a făcut ziua, nu cunoşteau pământul, dar vedeau de departe un sân ce avea ţărniuri, la care se sfătuiau să scotească corabia, de ar fi eu putinţă.

40. Şi desfăcând ancorele, le-au lăsat în mare şi slăbind totodată funiile

cărmelor şi ridicând pânza cea mică, după vântuleţul care sufla, ţineau spre ţărm.

41. Şi căzând pe o limbă de pământ, au înţepenit corabia, şi partea dinainte, înfigându-se, sta neclintită, iar partea dinapoi o rupea puterea valurilor.

42. Iar ostaşii au făcut sfat să omoare pe cei legaţi, ca să nu înnoate cineva şi să scape.

43. Dar sutaşul vrând să ferească pe Pavel, a oprit sfatul lor şi a poruncit ca sărind mai întâi cei ce vor putea să înnoate, să iasă la uscat.

44. Iar ceilalţi, unii pe scânduri, alţii pe altceva din corabie. Şi aşa s'a făcut că au scăpat toţi la uscat.

Pavel iese în insula Malta, unde face minuni. Ajunge la Roma, unde ovinţează Iudeilor.

28 1. Şi după ce au scăpat, au cunoscut atunci că insula se cheamă Malta.

2. Iar barbarii ne-au arătat multă bunătate, căci făcând foc, ne-au primit pe toţi, din cauza ploii şi a frigului ce era.

3. Şi strângând Pavel găteje multe şi punându-le în foc, ieşind o viperă de căl-

dură, s'a prins de mâna lui.

4. Şi dacă au văzut barbarii atârând vipera de mâna lui, ziceau unul către altul: Cu adevărat uci-gaş este omul acesta, pe care, după ce a scăpat din mare, judecata lui Dumnezeu nu l-a lăsat să trăiască.

5. Deci el scuturând vipera în foc, n'a pătimit nici un rău.

6. Iar ei aşteptau să se umfle sau să cadă deodată mort şi aşteptând ei mult şi văzând că nu i se făcuse niciun rău, întorcându-se îi ziceau că este Dumnezeu.

7. Şi împrejurul locului aceluia erau satele mai-marelui insulei, anume Publius, care, primindu-ne, ne-a ospătat trei zile cu omenie.

8. Şi s'a întâmplat că zăcea, fiind cuprins de friguri şi de urdinare cu sânge, tatăl lui Publius, la care intrând Pavel şi rugându-se, punându-şi mâinile pe el, l-a vindecat.

9. Şi după ce s'a făcut aceasta, au venit şi ceilalţi bolnavi din insulă şi s'au vindecat.

10. Care ne-au şi cinstit cu multă cinste şi când am plecat, ne-au dat cele ce ne erau de trebuinţă.

11. Şi după trei luni, am pornit cu o corabie din Alexandria, ce iernase

în insulă, care era cu semnul Dioscurilor.

12. Şi sosind la Siracusa, am rămas acolo trei zile.

13. Şi de acolo, făcând înconjur, am venit la Regium şi peste o zi, suflând vânt de miazăzi, a doua zi am venit la Puteoli.

14. Unde găsim fraţi, ne-au rugat să rămânem la ei şapte zile şi aşa am venit la Roma.

15. Şi de acolo auzind fraţii cele despre noi, au ieşit în întâmpinarea noastră până la forul lui Apus şi la Trei Taverne, pe care văzându-i Pavel şi mulţumind lui Dumnezeu, a prins curaj.

16. Iar dacă am venit la Roma, sutaşul a dat pe cei legaţi mai-marelui împăberci, iar lui Pavel i s'a dat voie să petreacă deosebi cu ostaşul care îl păzeau.

17. Şi după trei zile, a chemat Pavel pe mai-marii Iudeilor şi adunându-se, a zis către ei: Bărbaţi fraţi, nefăcând eu nimic împotriva poporului sau datinilor părinteşti, fiind legat la Ierusalim, am fost dat în mâinile Romanilor.

18. Care judecându-mă, voiau să-mi dea drumul, pentrucă nu era în mine nicio vină de moarte.

19. Dar vorbind Iudeii împotriva mea, am fost silit să cer a fi judecat de

Cezarul, nu că aş avea de adus vreo învinuire neamului meu.

20. Deci pentru această pricină v'am chemat ca să vă văd şi să vorbesc cu voi, căci pentru nădejdea lui Israil sunt eu legat cu acest laţ.

21. Iar ei au zis către el: Noi nici scrisori nu am primit pentru tine din Iudeia, nici nu a venit cineva din fraţi să ne spună sau să grăiască ceva rău despre tine;

22. Dar cerem să auzim dela tine cele ce gândeşti, că de eresul acesta ştim noi că pretutindeni i se stă împotriva.

23. Şi rândundu-i zi, au venit la el la gazdă mai mulţi, cărora le da mărturie vorbind despre împărăţia lui Dumnezeu, dovedindu-le cele despre Iisus din legea lui Moise şi din prooroci, de dimineaţă până seara.

24. Şi unii credeau cele spuse, iar alţii nu credeau.

25. Şi numindu-se ei unul cu altul, s'au dus, zicând Pavel un cuvânt: Bi-

ne a grăit Duhul Sfânt prin proorocul Isaia către părinţii noştri,

26. Zicând: «Mergi la poporul acesta şi zi: Cu auzul veţi auzi şi nu veţi înţelege, şi privind veţi privi şi nu veţi vedea,

27. Căci s'a îngrăşat inima poporului acestuia şi cu urechile greu au auzit şi ochii şi-au închis, ca nu cumva cu ochii să vadă şi cu urechile să audă şi cu inima să înţeleagă, şi să se întoarcă şi să-l vindec».

28. Dropt aceea, cunoscut să vă fie, că mântuirea lui Dumnezeu s'a trimis păgânilor şi ei vor asculta.

29. Şi acestca zicând el, au ieşit Iudeii, având multă neînţelegere între ei.

30. Şi a petrecut Pavel doi ani deplin cu cheltuiala sa şi primea pe toţi care veneau la el,

31. Propovăduind împărăţia lui Dumnezeu şi învăţând cele despre Domnul Iisus Hristos, cu toată îndrăzneala, fără nicio piedică.

EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

Invăţătura Evangheliei despre cei ce vieţuiesc afară de harul lui Dumnezeu şi în har. Nădejdea şi viaţa duhovnicească. Judecata neamurilor că nu păşesc legea firii.

1. Pavel, rob al lui Iisus Hristos, chemat apostol, rânduit spre Evanghelia lui Dumnezeu,

2. Pe care mai înainte a făgăduit-o prin proorocii săi în sfintele Scripturi,

3. Pentru Fiul său Iisus Hristos, Domnul nostru, cel ce s'a născut din sămânţa lui David după trup,

4. Care a fost hotărât Fiul al lui Dumnezeu întru putere, după duhul sfinteniei, din învierea din morţi a lui Iisus Hristos, Domnul nostru,

5. Prin care am luat harul şi apostolia, spre ascultarea credinţei la toate neamurile, pentru numele lui,

6. Între care sunteţi şi voi chemaţi ai lui Iisus Hristos;

7. Tuturor celor din Roma, iubitorilor lui Dumnezeu, celor chemaţi sfinţi, har şi pace vouă dela Dumnezeu Tatăl nostru şi dela Domnul Iisus Hristos.

8. Mulţumesc întâi Dumnezeului meu, prin Iisus Hristos, pentru voi toţi, că se vesteste credinţa voastră în toată lumea.

9. Căci martor îmi este Dumnezeu, căruia fi-slujesc eu duhul meu întru Evanghelia Fiului lui, că neîncetat fac pomenire de voi,

10. Rugându-mă totdeauna în rugăciunile mele, ca să am cândva, cu voia lui Dumnezeu, bun prilej să vin la voi.

11. Căci doresc să vă văd, ca să vă dau ceva dar duhovnicesc spre întărirea voastră.

12. Şi aceasta, ca să mă răngăuim împreună cu voi prin credinţa noastră laolaltă, a voastră şi a mea.

13. Şi nu vreau să nu ştiţi voi, fraţilor, că de multe ori m'am gândit să vin la voi, ca să aş şi între voi ceva roadă, ca şi între celelalte neamuri, dar am fost împiedecat până acum.

14. Dator sunt şi Elinilor şi barbarilor, înţelepţilor şi neînţelepţilor,

15. Astfel că, după mine, sunt gata să vă binevestesc şi vouă, celor din Roma,

16. Căci nu mă ruşinez

de Evanghelia lui Hristos, pentru că puterea lui Dumnezeu este spre mântuire tot celui ce crede: Iudeului mai întâi și apoi Elinului.

17. Căci dreptatea lui Dumnezeu se descoperă în ea din credință, precum este scris: «Iar dreptul din credință va fi viu».

18. Pentru că se descoperă mânia lui Dumnezeu din cer peste toată păgânătatea și nedreptatea oamenilor, care țin adevărul sub nedreptate.

19. Pentru că ce este cunoscut al lui Dumnezeu este învederat între ei, căci Dumnezeu le-a arătat lor.

20. Pentru că nevăzute ale lui se văd dela zidirea lumii, înțelegându-se din făpturi, adică veșnica lui putere și dumnezeire, așa că ei nu mai au cuvânt de apărare.

21. De vreme ce cunoscând pe Dumnezeu, nu ca pe Dumnezeu l-au mărit sau l-au mulțumit, ci au rățâcit în cugetele lor și s'a întinecat inima lor cea neînțelegătoare.

22. Zicând că sunt înțelepți, au înnebunit.

23. Și au schimbat mărirea lui Dumnezeu cel nestricăcios, în asemănarea chipului omului celui stricăcios și al pasărilor și al creierilor și al tuturor cu patru picioare și al târtoarelor.

24. Pentru aceea i-a și lăsat Dumnezeu în poftele inimilor lor într-o necurăție, ca să se necinstească trupurile lor între ei.

25. Care au schimbat adevărul lui Dumnezeu în minciună și au cinstit fântura și i-au sluit ei în locul Făcătorului, care este binecuvântat în veci, amin.

26. Pentru aceea i-a lăsat pe ei Dumnezeu în patimi de ocară, căci și femeile lor și-au schimbat rânduiala firească cu ceea ce este împotriva firii;

27. Asemenea și bărbații, lăsând rânduiala cea după fire a părții femeiești, s'au aprins în pofta lor unul către altul, săvârșind rușinea bărbați cu bărbați și luând în ei răsplătirea ce li se cădea a rățâcirii lor.

28. Și precum ei n'au încercat să aibă pe Dumnezeu în cunoștință, așa i-a lăsat și Dumnezeu pe ei cu mintea neîncercată, ca să facă cele ce nu se cade.

29. Fiind plini de toată nedreptatea, de desfrâu, de violență, de lăcomie, de răutate: plini de pizmă, de ucidere, de ceartă, de înșelăciune, de răvăruri rele;

30. Bărbați, grăitori de rău, uritori de Dumnezeu, ocăritori, semeți, truși, născocitori de rele, neascultători de părinți,

31. Neînțelegători, călcă-

tori de cuvânt, fără dragoste, neîmpăcați, nemilostivi;

32. Care cunoscând dreptatea lui Dumnezeu, că cei ce fac unele ca acestea sunt vrednici de moarte, nu numai că fac ei aceasta, ci încă le și încuviințează celor care le fac.

Judecata ce se aduce asupra lui Israel că nu păște legea.

2 1. Pentru aceea ești fără cuvânt de răspuns, omule, tu cel ce judeci, căci, în ceea ce judeci pe altul, te osândești pe tine însuși, pentru că aceleași lucruri faci și tu, cel care judeci.

2. Și știm că judecata lui Dumnezeu este după adevăr față de cei ce fac unele ca acestea.

3. Și oare socotești tu, omule, cel care judeci pe cei ce fac unele ca acestea, și faci tu însuși aceleași lucruri, că vei scăpa de judecata lui Dumnezeu?

4. Sau disprețuiești bogăția bunătății lui și îngăduința și îndelungă-răbdarea, neștiind că bunătatea lui Dumnezeu te alucea la pocăință?

5. Dar după impietirea ta și nepocăita inimă, îți aduni ție mânia în ziua mâniei și a descoperirii

dreptei judecăți a lui Dumnezeu.

6. Care va da fiecăruia după faptele lui;

7. Celor ce prin răbdarea lucrului bun caută slavă și cinste și nestricăciune, viața veșnică;

8. Iar celor împotriviți, care nu se supun adevărului, dar se supun nedreptății, mânie și urgie;

9. Necaz și strămtorare peste tot sufletul omului făcător de rău, al Iudeului mai întâi și apoi al Elinului;

10. Dar slavă și cinste și pace oricui face binele: Iudeului mai întâi și apoi Elinului,

11. Pentru că nu este părținare la Dumnezeu.

12. Căci, câți au greșit fără lege, vor și pieri fără lege, și câți au greșit în lege, prin lege se vor judeca.

13. Pentru că nu auzitorii legii sunt drepti la Dumnezeu, ci făcătorii legii se vor îndreptăți.

14. Căci, când păgânii, care n'au lege, din fire fară ale legii, acștia neavând lege, își sunt ei singuri lege,

15. Care arată fapta legii scrisă în inimile lor, împreună mărturisindu-le cugetul lor, și gândurile lor pârindu-se între sine, sau și apărându-se,

16. În ziua când Dumnezeu va judeca, prin Iisus

Hristos, cele ascunse ale oamenilor, după Evanghelia mea.

17. Iată, tu te numești Iudeu și te roziți pe lege și te lauzi cu Dumnezeu.

18. Și cunoști voia lui și alegi cele de folos, fiind învățat din lege.

19. Și ești încredințat că ești povățuitor orbilor, lumină celor din întuneric.

20. Indreptător celor fără-de-minte, învățător pruncilor, având în lege dreptarul științei și al adevărului.

21. Deci tu cel care înveți pe altul, nu te înveți și pe tine? Tu cel care povățuiești să nu fure, fur?

22. Tu cel care zici să nu preacurvească, preacurvești? Tu cel care urăști idoli, furi cele sfinte?

23. Tu cel care te lauzi cu legea, necinstești pe Dumnezeu prin călcarea legii?

24. «Căci numele lui Dumnezeu din cauza voastră este hulit între neamuri», precum este scris.

25. Pentrucă tăierea împrejur folosește, dacă faci legea; dar dacă ești călător de lege, tăierea te împrejur s'a făcut netăiere împrejur.

26. Deci dacă cel cu netăierea împrejur va păzi ordănuirile legii, au nu se va socoti netăierea lui împrejur ca tăiere împrejur?

27. Și te va judeca netăierea împrejur cea din fire, care împlinește legea, po tine, care, prin slovă și prin tăierea împrejur, ești călător de lege.

28. Căci nu cel arătat pe dinafară este Iudeu, nici cea arătată pe dinafară în trup este tăiere împrejur.

29. Ci cel întru ascuns, acela este Iudeu, și tăierea împrejur este cea a inimii în duh, iar nu în slovă, a căruia laudă nu este dela oameni, ci dela Dumnezeu.

Apostolul amenință cu judecata lui Dumnezeu. Iudeii se laudă în deșert cu legea și cu tăierea împrejur, căci mântuirea este prin har.

3 1. Ce are deci mai mult un Iudeu? Sau care este folosul tăierii împrejur?

2. Mult, în tot chipul; întâi, pentrucă lor li s'au încredințat cuvintele lui Dumnezeu.

3. Căci ce este dacă n'au crezut unii? Au doară necredința lor va nimici credința lui Dumnezeu?

4. Să nu fie, ci Dumnezeu fie socotit adevărat, iar tot omul mincinos, precum este scris: «Ca să te îndreptezi întru cuvintele tale și să biruești când vei judeca tu».

5. Iar dacă nedreptatea

noastră învederează dreptatea lui Dumnezeu, ce vom zice? Nu cumva este nedrept Dumnezeu, care aduce mânia? — Ca un om grăiesc —

6. Să nu fie, că atunci cum va judeca Dumnezeu lumea?

7. Căci dacă adevărul lui Dumnezeu a prisosit în minciuna mea spre mărirea lui, pentru ce mai sunt judecat și eu ca un păcătos?

8. Și de ce nu facem cele rele, ca să vină cele bune, precum suntem huliți și precum zic unii că grămim noi? — a căror osândă este dreptăta.

9. Dar ce? Trecem noi înaintea lor? Nicidecum, pentrucă mai înainte am învinuit și pe Iudei și pe Elini, că toți sunt sub păcat.

10. Precum este scris: «Nu este drept niciunul.

11. Nu este cel ce înțelege, nu este cel ce caută pe Dumnezeu.

12. Toți s'au abătut, împreună netrebnicii s'au făcut. Nu este cel ce face bunățate, nu este până la unul.

13. Groapă deschisă este gâtul lor, cu limbile lor viclenean, venin de aspidă sub buzele lor,

14. A căror gură este plină de blestem și de amărăciune.

15. Grabnice sunt picioarele lor să verse sânge, 16. Pustiire și nenorocire în căile lor

17. Și calca păcii n'au cunoscut.

18. Nu este frica lui Dumnezeu înaintea ochilor lor.

19. Dar știm că cele ce spune legea, spune celor ce sunt în lege, ca să se astupe orice gură și să fie vinovată înaintea lui Dumnezeu toată lumea.

20. Pentrucă din faptele legii nu se va îndreptăți niciun trup înaintea lui, căci prin lege este cunoșterea păcatului.

21. Dar acum dreptatea lui Dumnezeu s'a arătat în afară de lege, fiind mărturisită de lege și de prooroci.

22. Dreptatea lui Dumnezeu prin credința lui Iisus Hristos la toți și peste toți cei ce cred, căci nu este deosebire.

23. Pentrucă toți au păcătuit și sunt lipsiți de mărirea lui Dumnezeu.

24. Indreptându-se în dar cu harul lui prin răscumpărarea în Hristos Iisus.

25. Pe care l-a rânduit Dumnezeu curățire prin credință întru sângele lui, spre arătarea dreptății lui, pentru iertarea păcatelor celor mai înainte făcute.

26. Intru încredința lui

Dumnezeu, spre arătarea dreptății lui în vremea de acum, ca să fie el drept și îndreptățind pe cel ce este din credința lui Iisus.

27. Deci unde este lauda? S'a înlăturat. Prin care lege? A faptelor? Nu, ci prin legea credinței.

28. Socotim deci că prin credință se va îndreptăți omul, fără faptele legii.

29. Au doară Dumnezeu este al Iudeilor numai? Nu și al păgânilor? Da, este și al păgânilor;

30. Fiindcă umul este Dumnezeu, care va îndreptăți tăierea-împrejur din credință și netăierea-împrejur prin credință.

31. Stricăm deci legea prin credință? Să nu fie, ci întărim legea.

Avraam chip și pildă de îndreptățirea prin credință.

4 1. Deci ce vom zice că a dobândit după trup părintele nostru Avraam?

2. Căci dacă Avraam s'a îndreptățit din fapte, are laudă, dar nu față de Dumnezeu.

3. Pentru că ce zice Scriptura? «Și a crezut Avraam lui Dumnezeu și i s'a socotit spre îndreptățire».

4. Celui care face fapte plata nu i se socotește după dar, ci după datorie.

5. Iar celui care nu face fapte, dar crede în cel ce

îndreptățește pe cel necredincios, i se socotește credința lui spre îndreptățire.

6. Precum și David vorbește despre fericirea omului, căruia Dumnezeu îi socotește îndreptățirea fără fapte:

7. «Fericiti cei cărora li s'au iertat fără-de-legile și ale căror păcate s'au acoperit.

8. Fericit bărbatul, căruia nu-i va socoti Domnul păcatul».

9. Deci fericirea aceasta este numai pentru tăierea-împrejur, sau și pentru netăierea-împrejur? Căci zicem că s'a socotit lui Avraam credința spre îndreptățire.

10. Dar cum i s'a socotit? Fiind tăiat împrejur sau netăiat împrejur? Nu tăiat împrejur, ci netăiat împrejur.

11. Și a luat semnul tăierii-împrejur ca pecete a îndreptățirii credinței din netăierea-împrejur, ca să fie el părinte al tuturor celor ce cred prin netăierea-împrejur, pentru a li se socoti și lor spre îndreptățire.

12. Și părinte al tăierii-împrejur nu numai celor ce sunt din tăierea-împrejur, ci și celor ce umblă pe urmele credinței din netăierea-împrejur a părintelui nostru Avraam.

13. Căci nu prin lege s'a dat lui Avraam sau seminției lui făgăduința de a fi el moștenitor lumii, ci prin îndreptățirea credinței;

14. Pentru că de sunt moștenitori cei din lege, s'a zădărnicit credința și s'a stricat făgăduința.

15. Căci legea aduce mănie; pentru că unde nu este lege, acolo nu este nici călcare de lege.

16. Pentru aceea (moștenirea) este din credință ca să fie după har, pentru a fi sigură făgăduința la toată seminția, nu numai la cea după lege, ci și la cea din credința lui Avraam, care este părinte al nostru al tuturor.

17. Precum este scris, că «tată al multor neamuri te-am pus», înaintea lui Dumnezeu, căruia a crezut, celui ce înviază morții și chiamă cele ce nu sunt ca și cum ar fi;

18. Care mai presus de nădejde a crezut cu nădejde, că va fi părinte al multor neamuri, după cum i s'a zis: «Așa vor fi urmașii tăi».

19. Și neslăbind în credință, nu s'a uitat la trupul său amorf, fiind mai de o sută de ani, nici la amorfirea pântecelui Sarei,

20. Și întru făgăduința lui Dumnezeu nu s'a îndoit cu necredință, ci s'a

întărit cu credința, dând mărire lui Dumnezeu.

21. Și fiind încredințat că ceea ce i-a făgăduit, poate să și facă;

22. Pentru aceea i s'a și socotit spre îndreptățire.

23. Și nu s'a scris numai pentru el, că i s'a socotit spre îndreptățire,

24. Ci și pentru noi, căroră ni se va socoti, celor ce credem în cel ce a înviat din morți pe Iisus Hristos Domnul nostru.

25. Care s'a dat pentru greșalele noastre și a înviat pentru îndreptățirea noastră.

Roadele îndreptățirii prin credință. Adam și Hristos.

5 1. Fiind deci îndreptățiți din credință, avem pace cu Dumnezeu prin Domnul nostru Iisus Hristos.

2. Prin care am avut și apropiere prin credință la harul acesta în care stăm, și ne lăudăm cu nădejdea înăririi lui Dumnezeu.

3. Și nu numai atât, ci ne și lăudăm în necazuri, știind că necazul aduce răbdare,

4. Iar răbdarea încercare, iar încercarea nădejde,

5. Iar nădejdea nu rușinează, pentru că dragostea lui Dumnezeu s'a revărsat în inimile noastre prin Duhul Sfânt cel dat nouă.

6. Pentru că Hristos, încă fiind noi neputincioși, a murit la timp pentru cei necredincioși.

7. Căci abia de va muri cineva pentru un drept, dar pentru cel bun poate îndrăznește cineva să moară.

8. Dumnezeu arată dragostea sa față de noi prin aceea că, încă fiind noi păcătoși, Hristos a murit pentru noi.

9. Cu mult mai vărtos deci acum, fiind îndreptățiți prin sângele lui, ne vom mântui prin el de mânia;

10. Căci dacă, vrăjmași fiind, ne-am împăcat cu Dumnezeu prin moartea Fiului său, cu mult mai vărtos, împăcați fiind, ne vom mântui întru viața lui.

11. Și nu numai atât, ci ne și lăudăm în Dumnezeu prin Domnul nostru Iisus Hristos, prin care am primit acum împăcarea.

12. Pentru aceea, așa cum printr'un om a intrat păcatul în lume și prin păcat moartea, așa moartea a trecut la toți oamenii prin cel în care toți au păcătuit;

13. Căci până la lege păcatul era în lume, dar păcat nu se socotește, când nu este lege.

14. Ci a împărățit moartea dela Adam până la Moise și peste cei ce n'au

păcătuit după asemănarea greșalei lui Adam, care era chip al celui viitor.

15. Dar cu harul nu este cum este cu greșala; căci de au murit cei mulți prin greșala unuia, cu mult mai vărtos harul lui Dumnezeu și darul prin harul unui om, Iisus Hristos, s'a înmulțit pentru mulți.

16. Și darul nu este ca printr'unul, care a păcătuit, căci judecata dintr'unul este spre osândire, iar harul din multe greșeli spre îndreptare.

17. Căci dacă pentru greșala unuia, moartea a împărățit printr'unul, cu mult mai vărtos cei ce au luat prisosința harului și a darului îndreptării vor împărăți în viață prin cel unul Iisus Hristos.

18. Deci dar, precum prin greșala unuia a venit osândă pentru toți oamenii, așa și prin îndreptarea unuia a venit îndreptățirea vieții pentru toți oamenii,

19. Căci precum pentru neascultarea unui om s'au făcut păcătoși cei mulți, așa și prin ascultarea unuia se vor face drepti cei mulți.

20. Însă legea s'a alăturat și ea, ca să se înmulțească păcatul. Și unde s'a înmulțit păcatul, acolo a prisosit harul,

21. Pentru ca, precum a împărățit păcatul spre

moarte, așa și harul să împărățească prin dreptate spre viață veșnică, prin Iisus Hristos, Domnul nostru.

Lucrarea faptelor bune ce se cuvine să urmeze credinței. Indemnare la viața duhovnicească.

6. 1. Ce vom zice deci? Rămânea-vom în păcat, ca să se se înmulțească harul?

2. Să nu fie. Cei care am murit păcatului, cum vom mai trăi în el?

3. Au nu știți, că ori câți ne-am botezat în Iisus Hristos, în moartea lui ne-am botezat?

4. Ne-am îngropat prin botez împreună cu el în moarte, pentru ca așa cum Hristos s'a sculat din morți prin mărirea Tatălui, așa să umblăm și noi întru înnoirea vieții.

5. Căci dacă ne-am făcut împreună odrășiți cu asemănarea morții lui, atunci vom fi părtași și învierii lui.

6. Știind aceasta, că omul nostru cel vechi s'a răstignit împreună cu el, ca să se nimicească trupul păcatului, pentru a nu mai sluji noi păcatului,

7. Pentru că cel care a murit este desvinovățit de păcat.

8. Iar dacă am murit împreună cu Hristos, cre-

dem că vom și viețui împreună cu el,

9. Știind că Hristos înviat din morți nu mai moare, că moartea nu-l mai stăpânește.

10. Căci ce a murit, a murit păcatului odată pentru totdeauna, iar ce viețuiește, viețuiește lui Dumnezeu.

11. Așa și voi socotiți-vă a fi morți păcatului, viețuind însă lui Dumnezeu în Iisus Hristos, Domnul nostru.

12. Să nu împărățească deci păcatul în trupul nostru cel muritor, ca să-l ascultați pe el în poftele lui,

13. Nici să nu vă faceți mădularele voastre arme de nedreptate păcatului, ci să vă înfățișați înaintea lui Dumnezeu ca din morți vii și mădularele voastre arme de dreptate lui Dumnezeu.

14. Căci păcatul nu vă stăpânește pe voi, pentru că nu sunteți sub lege, ci sub har.

15. Ce deci? Să păcătuiți, pentru că nu suntem sub lege, ci sub har? Să nu fie.

16. Nu știți că celui ce vă dați spre ascultare robi, sunteți robi aceluia pe care îl ascultați: sau păcatului spre moarte, sau ascultării spre îndreptățire?

17. Mulțumim însă lui Dumnezeu, că ați fost

robi ai păcatului, dar ați ascultat din inimă după chipul învățaturii în care v'ati format,

18. Și izbăvind-vă de păcat, v'ati făcut robi îndreptății.

19. Omeneste grăiese, pentru slăbiciunea trupului vostru, că precum v'ati făcut mădularele voastre roabe necurăției și fără-de-legii spre fără-de-lege, așa să vă faceți acum mădularele voastre roabe îndreptății spre sfințire.

20. Căci când erați robi ai păcatului, erați slobozi cât privește îndreptățirea.

21. Ce roadă ați avut deci atunci în cele de care acum vă rușinați? Căci sfârșitul aceloră este moartea.

22. Iar acum izbăvind-vă de păcat și făcându-vă robi lui Dumnezeu, aveți roada voastră spre sfințire, iar sfârșitul vieții voștre.

23. Pentrucă plata păcatului este moartea, iar harul lui Dumnezeu este viața veșnică în Iisus Hristos, Domnul nostru.

Osândă păcatului sub lege. Slăbiciunea firii omului, împiedecându-l să împlinească legea, aduce moarte.

7 1. Au nu știți, fraților, — căci celor ce cunosc legea grăiese — că

legea stăpânește pe om, atât timp cât trăiește?

2. Căci femeia cu bărbat este legată prin lege de bărbat cât trăiește el; iar dacă bărbatul i-a murit, este deslegată de legea bărbatului.

3. Drept aceea, trăind-u-i bărbatul, se cheamă preacurvă de va fi cu alt bărbat; iar de îi va muri bărbatul, sloboadă este după lege, nefiind preacurvă, dacă în alt bărbat.

4. Așa că, frații mei, și voi ați fost omorâți pentru lege prin trupul lui Hristos, spre a fi ai altuia, al celui ce a înviat din morți, ca să aducem roadă lui Dumnezeu.

5. Căci când eram în trup, patimile păcatelor cele prin lege lucrau în mădularele noastre, ca să aducă roada morții;

6. Iar acum ne-am desfăcut de lege, murind celei în care eram ținuți, ca să slujim într-o înnoirea duhului, iar nu într-o vechimea slove.

7. Ce vom zice deci? Au doară legea este păcat? Să nu fie. Dar n'am cunoscut păcatul decât prin lege, căci nici pofta nu aș fi știut-o, de n'ar fi zis legea: «Să nu poftesti».

8. Dar păcatul luând pricină prin poruncă, a lucrat în mine toată pofta; căci fără lege păcatul era mort.

9. Si eu trăiam oarecând fără lege, dar, venind porunca, păcatul a înviat,

10. Iar eu am murit și mi s'a aflat a fi spre moarte porunca cea dată spre viață;

11. Căci păcatul, luând pricină prin poruncă, m'a amăgit și prin ea m'a omorât.

12. Așa că legea este sfântă și porunca sfântă și dreaptă și bună.

13. Deci ceea ce era bun mi s'a făcut mie moarte? Să nu fie. Ci păcatul, ca să se arate păcat, mi-a adus moarte prin ceea ce era bun, ca să se facă peste măsură păcătos păcatul prin poruncă.

14. Căci știm că legea este duhovnicească, dar eu sunt trupesc, vândut sub păcat.

15. Pentrucă ceea ce fac nu știu, căci nu săvârșesc ceea ce voiesc, ci ceea ce urăsc, aceea fac.

16. Iar de fac ceea ce nu voiesc, recunosc că legea este bună.

17. Dar acum nu eu fac aceasta, ci păcatul care locește în mine.

18. Pentrucă știu că nu locuiesc în mine, adevăr în trupul meu, ce este bun; căci a voi se află în mine, dar a face binele nu aflu;

19. Căci nu fac binele pe care-l voiesc, ci răul pe care nu-l voiesc, pe acela îl săvârșesc.

20. Iar de fac ceea ce nu voiesc eu, iată, nu eu fac aceasta, ci păcatul care locește în mine.

21. Găsesc deci în mine, care voiesc să fac binele, legea că răul este legat de mine.

22. Căci după omul cel dinăuntru, mă bucur de legea lui Dumnezeu.

23. Dar văd altă lege în mădularele mele, luptându-se împotriva legii minții mele și dându-mă rob legii păcatului, care lege este în mădularele mele.

24. Om nenorocit ce sunt! Cine mă va izbăvi de trupul morții acestuia?

25. Mulțumesc lui Dumnezeu prin Iisus Hristos, Domnul nostru. Deci dar eu însumi slujesc cu mintea mea legii lui Dumnezeu, iar cu trupul legii păcatului.

Schimbarea patimilor prin victuirea după duh. Mângâierea celor ce suferă prin arătarea slavei sfinților. Dragostea către Hristos.

8 1. Drept aceea, nicio osândă nu este acum pentru cei ce sunt în Hristos Iisus, care nu umblă după trup, ci după duh;

2. Căci legea duhului vieții în Hristos Iisus m'a izbăvit de legea păcatului și a morții;

3. Pentrucă — ceea ce era cu neputință legii, fiind

slabă prin trup — Dumnezeu, trimițând pe Fiul său întru asemănarea trupului păcatului și pentru păcat, a osândit păcatul în trup.

4. Pentru că îndreptarea levi să se împlinească în noi, care nu umblăm după trup, ci după duh.

5. Căci cei ce sunt după trup gândesc cele ale trupului, iar cei ce sunt după duh, cele ale duhului.

6. Pentru că gândul trupului este moarte, iar gândul duhului viață și pace.

7. Pentru că gândul trupului este vrăjmășie lui Dumnezeu, căci nu se supune legii lui Dumnezeu, că nici nu poate.

8. Și cei ce sunt în trup nu pot să placă lui Dumnezeu.

9. Dar voi nu sunteți în trup, ci în duh, dacă Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi. Iar de nu are cineva Duhul lui Hristos, acela nu este al lui.

10. Iar dacă Hristos este în voi, trupul este mort pentru păcat, iar duhul este viață pentru îndreptățire.

11. Iar dacă Duhul celui ce a înviat pe Iisus din morți locuiește în voi, cel ce a înviat pe Hristos din morți va face vii și trupurile voastre cele muritoare locuind în voi Duhul lui.

12. Drept aceea, fraților, datori suntem nu trupului,

ci să viețuim după trup;

13. Căci dacă viețuiți după trup, veți muri, iar de veți omori cu Duhul faptelor trupului, veți trăi.

14. Căci, căți sunt mănăși de Duhul lui Dumnezeu, sunt fii ai lui Dumnezeu.

15. Pentru că n'ați luat iarăși duhul robiei spre temere, ci ați luat Duhul înfierii, întru care strigăți: Avva, Părinte.

16. Insuși acest Duh mărturisește împreună cu duhul nostru, că suntem fii ai lui Dumnezeu.

17. Iar dacă suntem fii, suntem și moștenitori: moștenitori adevați ai lui Dumnezeu și împreună-moștenitori ai lui Hristos, dacă pătimim împreună cu el, ca să ne și precărim împreună cu el.

18. Căci socotesc că pătimirile vremii de acum nu sunt vrednice de mărirea care ni se va descoperi.

19. Pentru că nădejdea cea dornică a făpturii așteaptă descoperirea fiilor lui Dumnezeu.

20. Căci făptura s'a sușus deșertăciunii, nu de voie, ci pentru cel ce a sușus-o.

21. Spre nădejdea, că și făptura însăși se va slobozi din robia stricăciunii, spre slobozenia mării fiilor lui Dumnezeu.

22. Căci știm că toată

făptura împreună suspină și împreună are durere până acum;

23. Și nu numai atât, ci și noi, care avem părğa Duhului, și noi înșine suspinăm în noi, așteptând înfierarea, izbăvirea trupului nostru.

24. Căci prin nădejde ne-am mântuit; însă nădejdea care se vede nu este nădejde, căci ceea ce vede cineva pentru ce ar nădăjdui?

25. Iar dacă nădăjdăm ceea ce nu vedem, așteptăm prin răbdare.

26. Deasemenea și Duhul vine în ajutor slăbiciunii noastre, pentru că nu știm ce anume să ne rugăm, și însuși Duhul se roagă pentru noi cu suspirii negrăite;

27. Iar cel care cercetează inimile știe ce este cutgetul Duhului, că după Dumnezeu se roagă pentru sfînși.

28. Și știm că celor ce iubesc pe Dumnezeu, toate le ajută spre bine, celor care sunt chemați după voința lui;

29. Că pe cei pe care i-a cunoscut mai înainte, mai înainte i-a și hotărât să fie asemenea chipului Fiului său, ca să fie el întâi-născut între mulți frați.

30. Iar pe care i-a hotărât mai înainte, i-a și chemat, și pe care i-a che-

mat, i-a și îndreptățit, iar pe care i-a îndreptățit, pe aceștia i-a și slăvit.

31. Ce vom zice deci față de acestea? Dacă Dumnezeu este pentru noi, cine este împotriva noastră?

32. Ei, care nu a cruțat pe Fiul său, ci i-a dat pentru noi toți, cum să nu ne și dăruiască toate împreună cu el?

33. Cine va aduce pără împotriva aleșilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este cel ce îndreptățește.

34. Cine este cel ce osândeste? Hristos cel ce a murit și mai ales a și înviat, care și este de-a dreapta lui Dumnezeu, care se și roagă pentru noi.

35. Cine ne va despărți pe noi de dragostea lui Hristos? Necazul sau strămtorarea, sau goana, sau foametea, sau golătatea, sau sabia?

36. Precum este scris, că «pentru tine suntem omorâți toată ziua. Socotiți am fost ca niște oi de junghiere».

37. Dar în acestea toate biruim cu prisosință pentru cel ce ne-a iubit pe noi,

38. Căci sunt încredințați, că nici moartea, nici viața, nici ingerii, nici căpeteniile, nici puterile, nici cele de acum, nici cele viitoare,

39. Nici înălțimea, nici adâncul, nici altă făptură oarecare, nu va putea să ne

despartă de dragostea lui Dumnezeu, care este în Iristos Iisus, Domnul nostru.

Israel cel căzut s'a lepădat. Chemarea neamurilor. Israelul cel adevărat.

9. 1. Spun adevărul în Iristos, nu mint, martor fiindu-mi și cugetul meu în Duhul Sfânt,

2. Că mare îmi este înfrustrarea și neîncetată durerea inimii;

3. Căci așa fi dorit să fiu eu însuși anatema dela Iristos pentru frații mei, cei de un neam cu mine după trup,

4. Care sunt Israeliteni, ale cărora sunt înfrerea și slava și legămintele și darea legii și slujba dumnezeiască și făgăduințele,

5. Ai cărora sunt părinții și dintre care este Iristos după trup, care este peste toate, Dumnezeu binecuvântat în vezi, amin.

6. Nu că ar fi căzut cuvântul lui Dumnezeu, căci nu toți din Israel sunt și Israel,

7. Nici pentru că sunt urmașii lui Avraam, sunt toți fii, ci, «întru Isaac, a zis, se vor chema fiii urmași»;

8. Adecă: Nu cei care sunt fii ai trupului sunt fii ai lui Dumnezeu, ci fiii făgăduinței se socotesc ca urmași.

9. Că al făgăduinței este cuvântul acesta: «(La anul) pe vremea aceasta voi veni și Sara va avea fiu».

10. Și nu numai ea, ci și Rebeca având copii dela unul, dela Isaac părintele nostru;

11. Căci nefiind încă născuți fiii și nefăcând ei ceva bine sau rău, pentru ca să rămână rănduiala lui Dumnezeu cea după alegere nu din fapte, ci dela cel ce cheamă,

12. I s'a zis ei că «cel mai mare va sluji celui mai mic».

13. Precum este scris: «Pe Iacov am iubit, iar pe Isav l-am urât».

14. Ce vom zice deci? Au doară este nedreptate la Dumnezeu? Să nu fie.

15. Căci lui Moise îi zice: «Voiu milui pe cine miluiesc, și mă voi îndura de cine mă îndur».

16. Deci dar nu este nici dela cel ce vrea, nici dela cel ce aleargă, ci dela Dumnezeu care miluiește;

17. Căci zice lui Faraon Scriptura, că «spre însăși aceasta te-am ridicat, ca să arăt în tine puterea mea și ca să se vestească numele meu în tot pământul».

18. Deci dar pe cine vrea miluiește, și pe cine vrea împietrește.

19. Îmi vei zice deci: De ce mai dojeneste? Căci voi

lui cine i-a stat împotrivă?

20. Dar, omule, tu cine ești, care răspunzi împotrivă lui Dumnezeu? Au doară va zice făptura celui ce a făcut-o: Pentru ce m'ai făcut așa?

21. Au n'are putere o larul peste lut, cu din aceeași frământătură să facă un vas de cinste, iar altul de necinste?

22. Ce poți zice, dacă Dumnezeu, vrând să-și arate mânia și să-și descopere puterea, a suferit întru îndelungă răbdare vase ale mâniai, gătite spre pierire?

23. Și și-a arătat bogăția mării sale spre vase ale miliei, pe care le-a pregătit spre mărire?

24. Adecă pe noi, pe care ne-a și chemat nu numai din Iudei, ci și dintre păgâni,

25. Precum și la Osie zice: «Chema-voiu pe cel ce nu este poporul meu, poporul meu și pe cea ne-îubită, iubită».

26. Și va fi în locul unde s'a zis lor: Nu voi sunteți poporul meu, acolo se vor chema fii ai lui Dumnezeu celui viu.

27. Iar Isaia strigă pentru Israel: «De va fi numărul fiilor lui Israel ca nisipul mării, rămășița se va mântui,

28. Pentru că săvârșind deplin și iute cuvântul în-

tru dreptate, îl va săvârși iute Domnul pe pământ».

29. Și precum a zis mai înainte Isaia: «De nu ne-ar fi lăsat nouă Domnul Savaot urmași, ne-am fi făcut ca Sodoma și ne-am fi asemănat cu Gomora».

30. Ce vom zice deci? Că păgânii, care nu umblau după îndreptăcire, au dobândit îndreptățirea, însă îndreptățirea care este din credință;

31. Iar Israel, urmărind legea îndreptățirii, n'a ajuns la legea îndreptățirii.

32. Pentru cei Pentru că o urmărea nu din credință, ci ca din faptele legii, căci s'au poticnit de piatra poticnirii,

33. Precum este scris: «Iată, pun în Sion piatră de poticnire și piatră de sminteală, și tot cel ce va crede în el nu se va rușina».

Iudeii caută îndreptățirea din faptele legii, iar nu din sfârșitul legii, care este Iristos. Doosebiră între îndreptățirea din lege și cea din credință, care este deosebite și Iudeului și păgânului.

10. 1. Fraților, dorința inimii mele și rugăciunea cea către Dumnezeu pentru Israel este spre mântuire.

2. Căci le mărturisesc

că au dragostea lui Dumnezeu, dar nu cu pricepere,

3. Pentrucă necunoscând îndreptăţirea lui Dumnezeu şi cântând să-şi întemeieze îndreptăţirea lor, nu s'au supus îndreptăţirii lui Dumnezeu;

4. Căci sfârşitul legii este Hristos, spre îndreptăţirea tot celui ce crede.

5. Că Moise scrie despre îndreptăţirea din lege, că comul care va face acestea, viu va fi prin ele;

6. Iar îndreptăţirea din credinţă aşa zice: «Să nu zici în inima ta: cine se va sui la cer?» ca adică să coboare pe Hristos,

7. «Sau cine se va coborî în adânc?» ca adică să ridice pe Hristos din morţi.

8. Dar ce zice? «Aproape este de tine cuvântul, în gura ta şi în inima ta», adică: cuvântul credinţei pe care-l propovăduim.

9. Că de vei mărturisii cu gura ta pe Domnul Iisus şi vei crede în inima ta, că Dumnezeu l-a înviat din morţi, te vei mântui;

10. Căci cu inima se crede spre îndreptăţire, iar cu gura se mărturiseşte spre mântuire.

11. Pentrucă zice Scriptura: «Tot cel ce crede în el nu se va ruşina».

12. Căci nu este deosebire între Iudeu şi Elin, pentrucă acelaşi este Domnul tuturor, care îmbogă-

teşte pe toţi cei ce-l chină,

13. «Căci oricine va chema numele Domnului, se va mântui».

14. Dar cum vor chema pe cel în care n'au crezut? Şi cum vor crede în cel despre care n'au auzit? Şi cum vor auzi fără propovăduitor?

15. Şi cum vor propovedui, de nu se vor trimite? Precum este scris: «Cât sunt de frumoase picioarele celor ce binevestesc pacea, ale celor ce binevestesc cele bune!».

16. Dar nu toţi au ascultat de Evanghelie, căci Isaia zice: «Doamne, cine a crezut celor auzite dela noi?»

17. Deci credinţa este din auzire, iar auzirea prin cuvântul lui Dumnezeu.

18. Dar zic eu: Au doară n'au auzit? Dimpotrivă, «în tot pământul a ieşit vestirea lor şi la marginile lumii cuvintele lor».

19. Dar mai zic: Au Israel n'a înţeles? Moise zice cel dintâi: «Eu voi atâta răvna voastră spre cel ce nu este un neam, vă voi mânia pe un neam neînţelegător»;

20. Iar Isaia îndrăzneşte şi zice: «Am fost aflat de cel ce nu mă caută, n'am făcut arătat celor ce nu întrebă de mine».

21. Iar către Israel zi-

ce: «Toată ziua am întins mâinile mele către un popor neascultător şi împotrivă grăitor».

Alegerea unei părţi din Iudei spre mântuire prin credinţa în Hristos. Lăsarea altei părţi în orbire, luând pe păgâni. Indemnarea acestora spre a nu se semeţi, căci la urmă şi Iudeii se vor mântui.

11. 1. Zic deci: Au doară a lepădat Dumnezeu pe poporul său? Să nu fie. Căci şi eu sunt Israelit din urmaşii lui Avraam, din seminţia lui Veniamin.

2. Nu a lepădat Dumnezeu pe poporul său, pe care l-a cunoscut mai înainte. Au nu ştiţi ce zice Scriptura de Ilie, cum se roagă lui Dumnezeu împotriva lui Israel, zicând:

3. «Doamne, pe proorocii tăi i-au omorât şi altarele tale le-au dărâmat şi eu am rămas singur şi ci caută sufletul meu?»

4. Dar ce îi zice dumnezeiescul răspuns? «Păstratu-mi-am şapte mii de bărbaţi, care nu şi-au plecat genunchiul înaintea lui Baal».

5. Aşa dar este şi în vremea de acum o rămăşiţă după alegerea harului;

6. Şi dacă este după har, nu mai este din fapte, altfel harul n'ar mai fi har;

iar dacă este din fapte, nu mai este har, altfel fapta nu ar mai fi faptă.

7. Ce deci? Ceea ce căuta Israel, aceea n'a dobândit, iar cei aleşi au dobândit şi ceilalţi s'au împietrit.

8. Precum este scris: «Datu-le-a lor Dumnezeu duh de amăgire, ochi ca să nu vadă şi urechi ca să nu audă, până în ziua de astăzi».

9. Şi David zice: «Facă-se masa lor cursă şi laş şi sminteală şi răsplătire lor; 10. Intunece-se ochii lor ca să nu vadă, şi spinarea lor încovoia-o pentru totdeauna».

11. Zic eu deci: Au doară s'au poticnit, ca să cadă? Să nu fie, ci prin poticnirea lor s'a făcut mântuire păgânilor, ca să atâşe răvna lor.

12. Şi dacă poticnirea lor este bogăţie lumii şi micşorarea lor bogăţie păgânilor, eu cât mai mult plinirea lor!

13. Căci vă zic vouă, păgânilor: Intru cât sunt eu apostol al păgânilor, slăvesc slujba mea,

14. Poate voi face răvitori pe cei din neamul meu şi voi mântui pe unii din ei.

15. Căci dacă lepădarea lor este împăcarea lumii, ce va fi primirea lor, decât viecea din morţi?

16. Că de este pârga (de făină) sfântă, este și frământătura, și de este rădăcina sfântă, sunt și ramurile;

17. Și de s'au rupt unele din ramuri, iar tu, măslin sălbatic fiind, te-ai altoit pe ele și te-ai făcut partaș rădăcinii și grăsimii măslinului,

18. Nu te mândri față de ramuri, iar dacă te mândrești, nu porți tu rădăcina, ci rădăcina pe tine.

19. Dar vei zice: S'au rupt ramurile, ca să fiu altoit eu.

20. Bino, pentru necredință s'au rupt, iar tu prin credință stai. Nu te îngâmfa, ci teme-te,

21. Căci dacă Dumnezeu n'a cruțat ramurile firești, nu te va cruța nici pe tine.

22. Vezi dar bunăitatea și asprimea lui Dumnezeu: asprimea cu cei ce au căzut, iar cu tine bunăitate, dacă vei rămânea în bunătațe, iar de nu, și tu vei fi tăiat.

23. Dar și accia, dacă nu vor rămânea în necredință, se vor altoi, căci Dumnezeu poate să-i altoiască iarăși.

24. Pentrucă dacă tu ai fost tăiat din măslinul cel din fire sălbatic și ai fost altoit în măslin bun împotriva firii, cu cât mai vărtos aceștia, care sunt după

fire, vor fi altoiți în măslinul lor?

25. Pentrucă nu vreau să nu știți voi, fraților, taina aceasta, ca să nu vă socotiți singuri înțelepți: că impietare s'a făcut în parte lui Israel, până ce va intra tot numărul păgănilor,

26. Și așa tot Israelul se va mântui, precum este scris: «Veni-va din Sion izbăvitorul și va întoarce nelegiuirile dela Iacov;

27. Și acesta le este legământ dela mine, când voui ridica păcatele lor».

28. Cât privește Evanghelia, ei sunt vrăjmași din pricina voastră, dar după alegere, ei sunt iubiți, pentru părinții lor,

29. Pentrucă Dumnezeu nu-și ia înapoi harurile și chemarea.

30. Căci așa cum: nici voi n'ați ascultat oarecând de Dumnezeu, iar acum ați fost miluiți prin neascultarea acestora,

31. Așa nici aceștia n'au ascultat acum, pentru ca prin mila voastră să fie și ei miluiți;

32. Căci Dumnezeu a închinis pe toți în neascultare, ca pe toți să-i miluiască.

33. O, adâncul bogăției și al înțelepciunii și al științei lui Dumnezeu! Cât sunt de nepătrunse judecățile lui și de negăsit urma căilor lui!

34. «Căci cine a cunoscut gândul Domnului? Sau cine s'a făcut lui sfetnic?

35. Sau cine i-a dat lui mai înainte, ca să ia înapoi?»

36. Căci din el și prin el și întru el sunt toate. Lui fie mărirea în vece, amen.

Sfătuire pentru fapta bună față de Dumnezeu și de oameni.

12 1. Vă îndemn deci, fraților, pentru îndurările lui Dumnezeu, să înfățișați trupurile voastre ca pe o jertfă vie, sfântă, bine-plăcută lui Dumnezeu, ca închinarea voastră duhovnicească

2. Și să nu vă potriviți cu acest veac, ci schimbați-vă la față prin înnoirea minții voastre, ca să cunoașteți care este voia lui Dumnezeu, cea bună și plăcută și desăvârșită;

3. Căci prin harul ce mi s'a dat zic fiecăruia din voi, să nu eugete despre sine mai mult decât se cade să eugete, ci să eugete spre a fi înțelept, după măsura credinței împărțită de Dumnezeu fiecăruia.

4. Căci precum într'un trup avem multe mădulare și mădularele nu au toate aceeași lucrare,

5. Tot astfel cei mulți suntem un trup în Hristos,

și fiecare suntem mădulare unul altuia.

6. Și având daruri diferite după harul dat nouă, fie proorocie, după măsura credinței,

7. Fie slujire pentru a sluji, fie învățătură pentru cei ce învață,

8. Fie mângăiere pentru cei ce mângăie, bunătațe pentru cei ce dă, răvnă pentru cei întâi-stătător, voie bună pentru cei ce miluește.

9. Dragostea să fie nefățarnică. Uriți răul, alipiți-vă de bine,

10. Iubiți-vă cu dragoste frățască unii pe alții, luând înaintea unuia altuia cu cinstirea,

11. Neprevăzând cu răvna, arzând cu dulul, slujind Domnului,

12. Bucurându-vă în nădejde, răbdând în necaz, stăruind în rugăciune,

13. Fiind părtași la nevoile sfinților, căutând iubirea de străini.

14. Binecuvântați pe cei ce vă prigonesc, binecuvântați și voi pe blestemați.

15. Bucurați-vă cu cei ce se bucură și plângeți cu cei ce plâng.

16. Aveți aceleași gânduri unii pentru alții, nu vă gândiți la cele înalte, ci lăsați-vă duși spre cele smerite. Nu vă socotiți înțelepți voi înșivă.

17. Nu răsplătiți nimă-

nui rău pentru rău. Purtați grijă de cele bune înaintea tuturor oamenilor.

18. De este cu putință, cât ține de voi, fiți în pace cu toți oamenii.

19. Nu vă răzбunăți singuri, iubiților, ci lăsați loc mănii (lui Dumnezeu), căci scris este: «A mea este răzбunarea; eu voi răsplăti, zice Domnul».

20. Dacă deei flămânzește vrăjmașul tău, dă-i pâine; dacă însetează, dă-i să bea, căci făcând aceasta, grămădești carbuni de foc pe capul lui.

21. Nu te lăsa biruit de rău, ci biruește răul cu binele.

Sfătuire la supunere, dragoste și alte fapte bune.

13 1. Tot sufletul să se supună stăpânirilor mai înalte, căci nu este stăpânire decât dela Dumnezeu, și stăpânirile care sunt, dela Dumnezeu sunt rânduite.

2. Așa că cel ce se împotrivesc stăpânirii, se împotrivesc rânduielii lui Dumnezeu, iar cei care se împotrivesc își vor lua osândă.

3. Căci dragătorii nu sunt frică pentru faptele bune, ci pentru cele rele. Vrei să nu-ți fie teamă de stăpânire? Fă binele și vei avea laudă dela ea;

4. Căci îți este slujitoare a lui Dumnezeu spre bine. Iar de faci răul, te-mete, că nu în zadar poartă sabia, pentru că este slujitoare a lui Dumnezeu, răzбunătoare spre mânia pe cel ce face răul.

5. De aceea trebuie să vă supunați, nu numai pentru mânia, ci și pentru cugetul vostru.

6. Căci pentru aceasta plătiți și dări, pentru că ei sunt slujitori ai lui Dumnezeu, îndeletnicindu-se a nume cu aceasta.

7. Dați deci tuturor cele datorite: Celui cu darea, darea; celui cu vama, vama; celui cu frica, frica; celui cu cinstea, cinstea.

8. Nu fiți datori nimă-nui cu nimic, decât cu iubirea unuiu față de altul, căci cel ce iubește pe altul a împlinit legea.

9. Pentru că (poruncile): «Să nu prăcurvești, să nu ucizi, să nu furi, să nu fii mărturie mincinoasă, să nu poțestii» și oricare altă poruncă, se cuprind în acest cuvânt, adică: «Să iubesti pe aproapele tău ca pe tine însuși».

10. Dragostea nu face rău aproapelui. Dragostea este deci plinirea legii.

11. Și aceasta, cunoscând vremea, că este chiar ceasul ca să ne sculăm din somn, căci acum mântuirea este mai aproape de noi de-

cât când am primit credin-

12. Noaptea este înaintă, iar ziua s'a apropiat. Să lepădăm deci lucrurile întunerecului și să ne îmbrăcăm cu armele luminii.

13. Să umblăm cuviincios, ca ziua, nu în ospețe și în beții, nu în desfrânări și în fapte de rușine, nu în ceartă și în pismă.

14. Ci îmbrăcați-vă în Domnul Iisus Hristos, și grija de trup să nu o prefaceți în poftă.

Despre cei slabi în credință. Să nu ne judecăm unul pe altul. Despre pace. Să nu smintim pe frați.

14 1. Pe cel slab în credință primit-l, fără să-i judecați gândurile,

2. Că unul crede că va mânca de toate, iar cel slab mănâncă legume.

3. Cel ce mănâncă să nu defaimă pe cel ce nu mănâncă, și cel ce nu mănâncă să nu osândească pe cel ce mănâncă, pentru că Dumnezeu l-a primit la sine.

4. Tu cine ești care judeci slugă străină? Pentru stăpânul său stă ca bine sau ca rău. Și va sta, căci Dumnezeu poate să o facă să stea.

5. Unul deosebește o zi de alta, iar altul judecă toate zilele la fel. Fiecare

să fie deplin încredințat în cugetul său.

6. Cel ce ține ziua, Domnului o ține, și cel ce nu ține ziua, Domnului nu o ține. Și cel ce mănâncă, pentru Domnul mănâncă, pentru că mulțumește lui Dumnezeu, și cel ce nu mănâncă, pentru Domnul nu mănâncă, și mulțumește lui Dumnezeu.

7. Căci nimeni dintre noi nu trăiește pentru sine și nimeni nu moare pentru sine.

8. Căci dacă trăim, pentru Domnul trăim, și dacă murim, pentru Domnul murim; deci și dacă trăim și dacă murim, al Domnului suntem.

9. Căci și Hristos spre aceasta a murit și a înviat și a trăit, ca să domnească și peste cei morți și peste cei vii.

10. Dar tu, de ce judeci pe fratele tău? Sau tu, de ce defaimi pe fratele tău? Căci toți ne vom înfățișa înaintea judecății lui Hristos.

11. Pentru că scris este: «Viu sunt eu, zice Domnul, că mie mi se va pleca tot genunchiul, și toată limba se va mărturisi lui Dumnezeu».

12. Deci dar fiecare din noi va da seama de sine înaintea lui Dumnezeu.

13. Să nu ne mai judecăm dar unul pe altul, ci

acesta mai ales chibzuiri, să nu puneți fratelui pie-decă sau sminteală.

11. Știu și sunt încredințat în Domnul Iisus, că nimic nu este spurcat prin sine, decât numai pentru cel ce i se pare a fi ceva spurcat, pentru acela este spurcat;

15. Dar dacă fratele tău se mâhneste din pricina mâncării, atunci nu mai umbli potrivit dragostei. Nu pierde cu mâncarea ta pe acela, pentru care Hristos a murit.

16. Să nu fie deci defăimat bunul vostru,

17. Căci împărăția lui Dumnezeu nu este mănecare și băutură, ci dreptate și pace și bucurie în Duhul Sfânt;

18. Căci cel ce slujește lui Hristos întru acestea este bine-plăcut lui Dumnezeu și încercat pentru oameni.

19. Deci dar să urmărim cele ale păcii și cele spre zidirea unuia de către altul.

20. Nu strica lucrul lui Dumnezeu pentru mâncare. Toate sunt curate, dar este rău pentru omul care mănâncă spre sminteală.

21. Bine este să nu mănânci carne, nici să bei vin, nici să faci ceva de care fratele tău se poticnește sau se smintește sau slăbește,

22. Ai tu credință? În tine însuși să o ai înaintea lui Dumnezeu. Foricet cel ce nu se osândește pe sine în ceea ce alege.

23. Iar cel ce se îndoiește cu gândul când mănâncă, se osândește, pentru că nu este din credință; și tot ce nu este din credință, este păcat.

Urmarea blândeței lui Hristos. Pavel arată slujba Evangheliei plinită de el. Înceamnă să se dea ajutor la săraci.

15 1. Datori suntem noi cei tari să purtăm slăbiciunile celor neputincioși și nu nouă însine să plăcem,

2. Ci fiecare din noi să caute să placă aproape-lui pentru zidire;

3. Căci și Hristos nu sieși și-a plăcut, ci precum este scris: «Ochările celor ce te ocărășe pe tine au căzut asupra mea»,

4. Căci câte s'au scris mai înainte, spre învățătura noastră s'au scris, ca prin răbdare și mângâierea Scripturilor să avem nădejde.

5. Iar Dumnezeuul răbdării și al mângâierii să vă dea vouă să gândiți la fel unii pentru alții în Hristos Iisus,

6. Pentru ca toți într'un gând să măriți cu o gură

pe Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos.

7. De aceea primiți-vă unii pe alții, precum și Hristos v'a primit pe voi, spre mărire lui Dumnezeu.

8. Și eu zic că Iisus Hristos s'a făcut slujitor al tăierii-înprejur pentru adevărul lui Dumnezeu, ca să întărească făgăduințele părinților,

9. Iar neamurile să mărească pe Dumnezeu pentru milă, precum este scris: «Pentru aceasta te voi lauda între neamuri, Doamne, și voi cânta numele tău».

10. Și iarăși zice: «Vesciți-vă, neamuri, cu poporul lui».

11. Și iarăși: «Lăudați pe Domnul toate neamurile, laudați-l pe el toate popoarele».

12. Și iarăși Isaia zice: «Din rădăcina lui Iese va odrăslî un vlăstar, care se va ridica să domnească peste neamuri și neamurile vor nădăjdui întru el».

13. Iar Dumnezeuul nădejdi să vă umple de toată bucuria și pacea în credință, spre a prisiți voi în nădejde, cu puterea Duhului Sfânt.

14. Și sunt încredințat eu însumi despre voi, frații mei, că și voi sunteți plini de bunătate, plini de toată cunoștința, putând să

vă sfătuți și unii pe alții. 15. Dar v'am scris, fraților, în parte cu ceva mai multă îndrăzneală, ca și cum v'aș mai aduce aminte, pentru harul dat mie de Dumnezeu.

16. Ca să fiu slujitor al lui Iisus Hristos la păgani, îndeplinind slujba sfântă a Evangheliei lui Dumnezeu, pentru ca prinosul păgânilor să fie bine primit, fiind sfințit de Duhul Sfânt.

17. Drept aceea am laudă întru Hristos Iisus în cele către Dumnezeu,

18. Căci nu voi enteza să vorbesc ceva din cele ce n'a lucrat Hristos prin mine spre aducerea la ascultare a neamurilor, cu cuvântul și cu fapta,

19. Cu puterea semnelor și a minunilor, cu puterea Duhului lui Dumnezeu, așa încât dela Ierusalim și împrejur până în Ilirie, am propovăduit pretutindeni Evanghelia lui Hristos,

20. Răvnind astfel să binevestesc nu unde fusese binevestit Hristos, ca să nu zidesc pe temelie străină;

21. Ci precum este scris: «Cei cărora nu li s'a vestit despre el îl vor vedea și cei care n'au auzit vor înțelege».

22. De aceea am și fost împiedecat de multe ori de a veni la voi,

23. Dar acum ne mai a-

vând loc în aceste laturi și având de mulți ani dorință să viu spre voi,

24. Când voi merge în Spania, voi veni la voi, căci am nădejde ca în trecere să vă văd și să fiu petrecut de voi acolo, după ce întâi mă voi bucura de voi măcar în parte.

25. Acum însă merg la Ierusalim, slujind sfinților,

26. Căci au binevoit Maccedonia și Ahaia să adune ceva ajutor pentru săracii dintre sfinții dela Ierusalim.

27. Au binevoit și le sunt și datori, căci dacă păgânii s'au împărțit din cele duhovnicești ale lor, datori sunt și ei să le slujească în cele trupesti.

28. Săvârșind deci aceasta și încredințându-le roada aceasta, voi trece pe la voi în Spania,

29. Și știu că venind la voi, voi veni cu belșugul binecuvântării Evangheliei lui Hristos.

30. Dar vă rog, fraților, pentru Domnul nostru Iisus Hristos și pentru dragostea Duhului, ca împreună cu mine să vă nevoiți în rugăciuni către Dumnezeu pentru mine,

31. Ca să scap de cei neascultători din Iudeia și să fie slujirea mea în Ierusalim bine primită de sfinți,

32. Ca să vin la voi cu

bucurie prin voia lui Dumnezeu și să-mi găsesse liniște împreună cu voi.

33. Iar Dumnezeuul păcii să fie cu voi cu toți. Amin.

Recomandarea Febei, diaconită a Bisericii din Chenhrea. Închinăciunea lui

Pavel către toți.

16 1. Și vă înfățișez pe Febe, sora noastră, care este diaconită a Bisericii din Chenhrea,

2. Ca să o primiți în Domnul, după vrednicia sfinților și să-i fiți de ajutor la tot lucrul, în care ar avea nevoie de voi, căci și ea a fost de ajutor multora și mie însumi.

3. Înbrățișați pe Priscila și pe Acvila, tovarășii mei de lucru în Hristos Iisus,

4. Care și-au pus capul pentru sufletul meu, căroră nu numai eu singur le mulțumesc, ci și toate Bisericele dintre păgâni,

5. Și Biserica din casa lor. Înbrățișați pe Epenet, iubitorul meu, care este părgă Ahaei în Hristos.

6. Înbrățișați pe Mariam, care s'a ostenit mult pentru noi.

7. Înbrățișați pe Andronic și pe Iunia cei din neamul meu și tovarășii mei de robie, care sunt vestiți între apostoli și care înă-

ntea mea au fost în Hristos.

8. Înbrățișați pe Amplia, iubitorul meu în Domnul.

9. Înbrățișați pe Urban, cel împreună cu noi lucrător în Hristos și pe Stahis, iubitorul meu.

10. Înbrățișați pe Apelles cel ales în Hristos. Înbrățișați pe cei din casa lui Aristobul.

11. Înbrățișați pe Irodion cel din neamul meu. Înbrățișați pe cei din casa lui Nareis, care sunt în Domnul.

12. Înbrățișați pe Trifena și Trifosa, care s'au ostenit în Domnul. Înbrățișați pe iubita Persida, care s'a ostenit mult în Domnul.

13. Înbrățișați pe Ruf, cel ales în Domnul și pe mama lui și a mea.

14. Înbrățișați pe Asincrit, pe Flegon, pe Erma, pe Patrova, pe Ermis și pe frații ce sunt împreună cu ei.

15. Înbrățișați pe Filolog și pe Iulia, pe Nireu și pe sora lui și pe Olimpan și pe toți sfinții cei împreună cu ei.

16. Înbrățișați-vă unul pe altul cu sărutare sfântă. Vă înbrățească Bisericele lui Hristos.

17. Și vă rog, fraților, să vă păziți de cei ce fac desbinări și sminteli împotri-

va învățăturii pe care ați învățat-o și feriți-vă de ei,

18. Căci unii ca aceștia nu slujesc Domnului nostru Iisus Hristos, ci pântecelui lor; și prin vorbe bune și plăcute înșală inimile celor simpli,

19. Căci ascultarea voastră este cunoscută de toți. Mă bucur deci de voi și voi căsădăsiți înțelepți spre bine și nevinovați la rău,

20. Iar Dumnezeuul păcii va zdrobi pe Satana sub picioarele voastre în curând. Harul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi.

21. Vă înbrățească Timotei, tovarășul meu de lucru și Luciu și Iason și Sosipatru, cei din neamul meu.

22. Vă înbrățeșez în Domnul și în Terțiu, care am scris epistola.

23. Vă înbrățească Gaius, gazda mea și a toată Biserica. Vă înbrățească Erast, visternicul cetății și fratele Cuartus.

24. Harul Domnului nostru Iisus Hristos să fie cu voi cu toți. Amin.

25. Iar celui ce poate să vă întărească după Evanghelia mea și după propovăduirea lui Iisus Hristos, potrivit descoperirii tainei celei ascunse din timpuri veșnice,

26. Iar acum arătate și prin Scripturile proorocilor,

după porunca veșnicului Dumnezeu fiind cunoscută prin Iisus Hristos, fie mare în veș. Amin.

EPISTOLA ÎNȚĂIA CĂTRE CORINTENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

Pavel mulțumește lui Dumnezeu pentru credința Corintenilor. Mustră desbinările dintre ei din iubirea de slovă pentru înțelepciunea lumescă, punând în avertire crucea Domnului ca îndovărată înțelepciune.

1. Pavel, chemat apostol al lui Iisus Hristos prin voia lui Dumnezeu, și fratele Sostan,

2. Bisericii lui Dumnezeu, care este în Corint, celor sfințiți în Hristos Iisus, celor numiți sfinți, împreună cu toți cei ce cheamă numele Domnului nostru Iisus Hristos în tot locul, și al lor și al nostru:

3. Har vouă și pace dela Dumnezeu, Tatăl nostru, și dela Domnul Iisus Hristos.

4. Mulțumesc totdeauna vouă lui Dumnezeu meu, pentru harul lui Dumnezeu dat vouă în Iisus Hristos.

5. Că în toate v'ati îmbogățit prin el, în tot

cuvântul și în toată cunoștința,

6. Așa cum mărturia lui Hristos s'a adeverit la voi,

7. Încât nu sunteți lipsiți de niciun har, așteptând descoperirea Domnului nostru Iisus Hristos,

8. Care vă va și întări până la sfârșit, spre a fi nevinovați în ziua Domnului nostru Iisus Hristos.

9. Credincios este Dumnezeu, prin care ați fost chemați la împărțirea cu Fiul său, Iisus Hristos, Domnul nostru.

10. Vă rog, fraților, pentru numele Domnului nostru Iisus Hristos, ca toți să vorbiți la fel și să nu fie între voi desbinări, ci să fiți strâns uniți într'un gând și într'o părere;

11. Căci mi s'a făcut cunoscut despre voi, frații mei, prin cei ai Hloe, că sunt între voi certuri

12. Și spun aceasta, că fiecare din voi zice: Eu sunt al lui Pavel, iar eu al lui Apolos, iar eu al

lui Chifa, iar eu al lui Hristos.

13. Oare s'a împărțit Hristos? Nu cumva Pavel s'a răstignit pentru voi? Sau v'ati botezat în numele lui Pavel?

14. Mulțumesc lui Dumnezeu că n'am botezat pe niciunul din voi, decât pe Crispus și pe Gaius,

15. Ca să nu zică cineva că am botezat în numele meu.

16. Am botezat și casa lui Stefana, iar mai mult nu știu să fi botezat pe altcineva,

17. Pentru că Hristos nu m'a trimis să botez, ci să binevestesc, nu eu înțelepciunea cuvântului, ca să nu se facă zadarnică crucea lui Hristos.

18. Căci cuvântul crucii este nebunie pentru cei pieritori, iar pentru noi cei ce ne mântuim este puterea lui Dumnezeu,

19. Pentru că scris este: «Pierde-voin înțelepciunea înțelepților și știința celor știutori o voin lepădă».

20. Unde este înțeleptul? Unde este cărturarul? Unde este întrebătorul veacului acestuia? Au n'a dovedit Dumnezeu nebună înțelepciunea lumii acestuia?

21. Căci de vreme ce întru înțelepciunea lui Dumnezeu lumea n'a cunoscut prin înțelepciune pe Dum-

nezeu, a binevoit Dumnezeu să mântuiască pe cei ce cred prin nebunia propovăduirii,

22. Pentru că și Iudeii semn cer și Elinii înțelepciune caută,

23. Iar noi propovăduim pe Hristos cel răstignit, pentru Iudei smintcă, iar pentru Elini nebunie,

24. Iar pentru cei chemați, și Iudei și Elini, pe Hristos puterea lui Dumnezeu și înțelepciunea lui Dumnezeu.

25. Că nebunia lui Dumnezeu este mai înțeleaptă decât oamenii, și slăbiciunea lui Dumnezeu este mai tare decât oamenii,

26. Căci vedeți chemarea voastră, fraților, că nu sunt mulți înțelepți după trup, nu sunt mulți puternici, nu sunt mulți de bun neam,

27. Ci cele nebune ale lumii le-a ales Dumnezeu ca să rușineze pe cei înțelepți, și cele slabe ale lumii le-a ales Dumnezeu ca să rușineze pe cele tari,

28. Și cele de neam de jos și nebagate în seamă ale lumii le-a ales Dumnezeu, și cele ce nu sunt, ca să strice pe cele ce sunt,

29. Ca să nu se laude niciun om înaintea lui.

30. Din el sunteți voi în Hristos Iisus, care pentru noi s'a făcut înțelepciune dela Dumnezeu și îndreptă-

țire și sfințire și răscumpărare,

31. Pentru ca, precum este scris: «Cel ce se laudă, în Domnul să se laude».

Propoveduirea Evangheliei nu stă în măiestria cuvintelor, nici în înțelepciune lumească, ci în înțelepciunea cea după Dumnezeu.

2 1. Și când am venit la voi, fraților, nu cu înălțimea cuvântului sau a înțelepciunii, am venit să vă vestesc mărturisirea lui Dumnezeu,

2. Căci n'am socotit că știu ceva între voi, decât numai pe Iisus Hristos și pe acesta răstignit.

3. Și eu în slăbiciune și cu frică și cu cutremur mare am fost la voi.

4. Și cuvântul meu și propoveduirea mea nu stau în cuvinte de înduplecare ale înțelepciunii omenești, ci în arătarea Duhului și a puterii,

5. Pentru ca să nu stea credința voastră în înțelepciunea oamenilor, ci în puterea lui Dumnezeu.

6. Și înțelepciunea o grăim la cei desăvârșiți, însă înțelepciunea nu a veacului acestuia, nici a stăpânitorilor veacului acestuia, care sunt pieritori,

7. Ci grăim înțelepciunea lui Dumnezeu întru taină, pe cea ascunsă, pe

care a rânduit-o Dumnezeu mai înainte de veaci spre slava noastră,

8. Pe care nimeni din stăpânitorii veacului acestuia nu a cunoscut-o, căci de ar fi cunoscut-o, n'ar fi răstignit pe Domnul măririi,

9. Ci precum este scris: «Cele ce ochiul n'a văzut, nici urechea n'a auzit, nici la inima omului nu s'au suit, pe acestea le-a gătit Dumnezeu celor ce îl iubesc pe el»;

10. Dar nouă ni le-a descoperit Dumnezeu prin Duhul său, că Duhul toate le cercetează, și adâncurile lui Dumnezeu.

11. Căci cine dintre oameni știe cele ale omului, decât duhul omului care este în el? Așa și cele ale lui Dumnezeu, nimeni nu le știe, decât Duhul lui Dumnezeu;

12. Iar noi n'am luat duhul lumii, ci Duhul cel din Dumnezeu, ca să știm cele ce sunt dăruite nouă dela Dumnezeu,

13. Pe care le și grăim, nu în cuvinte de învățătură ale înțelepciunii omenești, ci în cele de învățătură ale Duhului Sfânt, asemănând cele duhovnicești cu cele duhovnicești.

14. Iar omul firească nu primește cele ale Duhului lui Dumnezeu, căci sunt pentru el nebunie și nu le

poate înțelege, pentru că ele se judecă duhovnicește;

15. Dar cel duhovnicește le judecă pe toate, iar el nu este judecat de nimeni,

16. «Căci cine a cunoscut gândul Domnului, ca să-l învețe pe el?» Noi însă avem gândul lui Hristos.

Apostolul a propovăduit Corintenilor potrivit înțelegerii lor. Hristos este temeliea credinței. Cel ce s'adeșe pe această temelie bine sau rău, se vor vădi în ziua judecării. Creștinii sunt Biserica lui Dumnezeu.

3 1. Și eu, fraților, n'am putut să vă grăiesc vouă ca unor oameni duhovnicești, ci ca unor trupești, ca unor prunci în Hristos.

2. Cu lapte v'am hrănit, iar nu cu bucată, căci încă nu puteați. Dar nici măcar acum nu puteți,

3. Pentru că sunteți încă trupești. Căci, când sunt între voi pământ și ceartă și desbinări, au nu sunteți trupești și nu după om umblați?

4. Căci, când zice cineva: Eu sunt al lui Pavel, iar altul: Eu sunt al lui Apolos, au nu sunteți trupești?

5. Cine este deci Pavel și cine este Apolos, decât slujitori prin care ați crezut, slujind fiecare după cum i-a dat Domnul?

6. Eu am sădit, Apolos

a udat, dar Dumnezeu a făcut să crească;

7. Așa că nici cel ce s'adește nu este ceva, nici cel ce udă, ci Dumnezeu care face să crească.

8. Cel ce s'adește și cel ce udă una sunt și fiecare își va lua plata după osteneala sa.

9. Căci noi suntem împreună lucrători cu Dumnezeu; voi sunteți ogorul lui Dumnezeu, zidirea lui Dumnezeu.

10. După harul lui Dumnezeu cel dat mie, ca un înțelept meșter am pus temelie, iar altul zidește. Înșă fiecare să ia seama cum zidește,

11. Căci nimeni nu poate să pună altă temelie afară de cea pusă, care este Iisus Hristos.

12. Iar de zidește cineva pe această temelie aur, argint, pietre scumpe, lemn, fân, troscie,

13. Lucrul fiecăruia se va face cunoscut, căci ziua (Domnului) îl va vădi, pentru că se va descoperi cu foc și lucrul fiecăruia îl va lămuri focul așa cum este.

14. Și de va rămânea lucrul cuiva, pe care l-a zidit, plată va lua;

15. Iar dacă lucrul cuiva va arde, se va păgubi, iar el se va mântui, însă așa ca prin foc.

16. Au nu știți că sun-

teți templul lui Dumnezeu și Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi?

17. De va strica cineva templul lui Dumnezeu, îl va strica pe acela Dumnezeu, căci sfânt este templul lui Dumnezeu, care sunteți voi.

18. Nimeni să nu se amăgească. Doi se pare cuiva între voi că este înțelept în vechiul acesta, să se facă nebulă, ca să fie înțelept.

19. Căci înțelepciunea lumii acesteia este nebunie înaintea lui Dumnezeu, căci scris este: «El prinde pe cei înțelepți în viclenia lor»;

20. Și iarăși: «Domnul cunoaște gândurile înțelepților, că sunt deșarte».

21. Așa că nimeni să nu se laude cu oameni, căci toate sunt ale voastre:

22. Ori Pavel, ori Apolos, ori Clifa, ori lumea, ori viața, ori moartea, ori cele de acum, ori cele viitoare, toate sunt ale voastre,

23. Iar voi sunteți ai lui Hristos, iar Hristos al lui Dumnezeu.

Vrednicia apostolească. Nesocotința desbinărilor. Smerenia și răbdarea apostolilor. Lauda lui Timotei.

4. 1. Așa să ne socotească pe noi fiecare om, ca pe niște slugi ale lui Hristos

și iconomi ai tainelor lui Dumnezeu;

2. Iar ceea ce se caută mai mult la iconomi, este ca fiecare să fie găsit credincios.

3. Pentru mine însă este prea puțin ca să fiu judecat de voi sau de judecată omenească; ci nici eu însumi nu mă judec.

4. Căci nu mă știu vinovat cu nimic, dar nu cu aceeași m'am îndroptăit; însă cel ce mă judecă este Domnul.

5. Așa că să nu judecați ceva înainte de timp, până ce va veni Domnul, care va și lumina cele ascunse ale întunericului și va arăta gândurile inimilor și atunci lauda va fi fiecăruia dela Dumnezeu.

6. Și acestea, fraților, le-am zis ca despre mine și despre Apolos pentru voi, ca să învățați prin noi să nu gândiți mai mult decât este scris, spre a nu vă mândri unul cu altul împotriva celui alt.

7. Căci cine te deosebește de alții? Și ce ai, pe care să nu-l fi primit? Iar dacă l-ai primit, de ce te lauzi, ca și cum nu l-ai primit?

8. Iată sunteți sâtuți, iată v'ați îmbogățit, fără de noi ați domnit; și de ați fi domnit măcar, pentru ca și noi să dominăm împreună cu voi,

9. Căci mi se pare că Dumnezeu ne-a arătat pe noi, pe apostoli, cei mai de pe urmă, ca pe niște rânduiți spre moarte, pentru că ne-am făcut privești lumii și ingerilor și oamenilor.

10. Noi suntem nebuni pentru Hristos, iar voi înțelepți întru Hristos; noi slabi, iar voi tari, voi slăviți, iar noi de necinste.

11. Până în ceasul de acum și flămânzim și însetăm și suntem goi și suntem palmuiți și suntem prigoniți și suntem prigoniți.

12. Și ne ostenim lucrând cu mâinile noastre. Ocăriți fiind, binecuvântăm; prigoniți fiind, răbdăm;

13. Huliți fiind, mângâiem. Am ajuns ca gunoierii lumii, lepădătura tuturor, până acum.

14. Nu ca să vă rușinez vă scriu acestea, ci vă povățuiesc ca pe niște fii ai mei iubiți,

15. Căci de ați avea zecă nu de dasecăli în Hristos, nu aveți totuși mulți parinți; pentru că eu v'am născut prin Evanghelie în Hristos Iisus.

16. Vă îndemn deci să-mi fiți următori.

17. Pentru aceasta am trimis la voi pe Timotei, care este fiul al meu iubit și credincios în Domnul, care vă va aduce aminte

cele mele cele în Hristos, așa cum învăț pretutindeni, în orice Biserică.

18. Unii s-au semțit, ca și cum n'aș mai veni la voi;

19. Dar voi veni la voi curând, de va voi Domnul, și voi cunoaște nu cuvântul celor ce s-au semțit, ci puterea lor.

20. Căci împărăția lui Dumnezeu nu stă în cuvânt, ci în putere.

21. Ce voinți? Să vin la voi cu tolgă, sau cu dragoste și cu duhul blândăței?

Mustrări împotriva celor desfrânați.

5. 1. În deobște se aude că la voi este desfrânare, și așa desfrânare, cum nici la păgâni nu se pomeneste, ca să aibă cineva pe femeia tatălui său.

2. Și voi v'ați semțit, în loc mai de grabă să fi plâns, ca să fie seos din mijloacele voastre cel ce a făcut fapta aceasta.

3. Eu dar, nefind la voi cu trupul, dar cu duhul fiind de față acolo, iată am judecat ca și cum aș fi de față, pe cel ce a făcut așa aceasta:

4. În numele Domnului nostru Iisus Hristos, adunându-vă voi și duhul meu, cu puterea Domnului nostru Iisus Hristos,

5. Să dați pe unul ca acela. Satanei spre pieirea trupului, ca duhul să se mântuiască în ziua Domnului Iisus.

6. Nu este bună lauda voastră. Au nu știți că puțin aluat dospește toată făcămintura?

7. Curățiți deci aluatul cel vechiu, ca să fiți frământătură nouă, precum și sunteți fără aluat. Căci Paștele nostru Hristos s'a jertfit pentru noi;

8. De aceea să prăznim nu cu aluatul cel vechiu, nici cu aluatul răutății și al viclesugului, ci cu azimile curăției și ale adevărului.

9. V'am scris în epistolă să nu vă amestecați cu desfrănații,

10. Și nu am zis întru totul despre desfrănații lumii acestcia, sau lacomii, sau răpitorii, sau slujitorii idoliilor; căci altfel ar trebui să ieșiți din lumea aceasta;

11. Dar acum v'am scris să nu vă amestecați, dacă vreunul, numindu-se frate, va fi desfrănat, sau lacom, sau slujitor idoliilor, sau ocăritor, sau bețiv, sau răpitor; cu unul ca acesta nici să nu mâncați.

12. Căci ce am eu, ca să judec și pe cei dinafară? Nu îi judecați voi pe cei dinăuntru?

13. Iar pe cei dinafară

și va judeca Dumnezeu. Scoateți afară dintre voi pe cel rău.

A nu se judeca înaintea celor necredincioși. Sfaturi împotriva desfrânării.

6. Indrăznește cineva dintre voi, având vreo pără împotriva altuia, să se judece înaintea celor nedrepti și nu înaintea celor sfinți?

2. Au nu știți că stinții vor judeca lumea? Și dacă lumea se va judeca prin voi, sunteți nevrednici de judecați mai micii?

3. Au nu știți că vom judeca pe ingeri? Cu cât mai mult cele lumesti?

4. De aveți deci judecați lumesti, puneți să vă judece pe cei nebăgați în seamă de Biserică?

5. Spre rușinea voastră vorbesc. Așa de nu este între voi înțelept niciunul, care să poată judeca între frații săi?

6. Ci se judecă frate cu frate, și aceasta înaintea necredincioșilor?

7. Este deci oricum o lipsă a voastră, că aveți judecați între voi. Pentru ce nu suferiți mai bine strâmbătatea? Pentru ce nu răbdați mai bine paguba?

8. Ci voi înșivă faceți strâmbătatea și aduceți pagubă, și aceasta fraților.

9. Sau nu știți că nedreptii nu vor moșteni împără-

ția lui Dumnezeu? Nu vă înșelați: Nici desfrănații, nici slujitorii idoliilor, nici preacurvarii, nici malahienii, nici sodomiiți,

10. Nici furii, nici lacomii, nici bețivii, nici batjocoritorii, nici răpitorii nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu.

11. Și așa ați fost unii, dar v'ați spălat, dar v'ați sfințit, dar v'ați îndreptățit în numele Domnului Iisus și în Duhul Dumnezeu-lui nostru.

12. Toate îmi sunt îngăduite, dar nu toate îmi folosesc; toate îmi sunt îngăduite, dar eu nu mă voi lăsa stăpânit de ceva.

13. Bucatele sunt pentru pantece și pantecele pentru bucate, dar Dumnezeu nu va strica și pe el și pe ele. Iar trupul nu este pentru desfrănare, ci pentru Domnul și Domnul pentru trup.

14. Iar Dumnezeu și pe Domnul l-a înviat și pe noi ne va învia cu puterea sa.

15. Nu știți că trupurile voastre sunt mădularele lui Hristos? Luând deci mădularele lui Hristos, le voi face mădulare ale unei desfrânate? Să nu fie.

16. Sau nu știți că cel ce se alipește de desfrănătate este un trup cu ea? «Căci vor fi, zice, amândoi un trup».

17. Iar cel ce se alipește de Domnul, un duh este cu el.

18. Fugiti de desfrănare. Orice alt păcat ar face omul este afară de trup, iar cel ce face desfrănare, păcătuiește în trupul său.

19. Sau nu știți că trupul vostru este templu al Duhului Sfânt ce este în voi, pe care îl aveți dela Dumnezeu, și că nu sunteți ai voștri?

20. Căci sunteți cumpărați cu preț; preamăriți dar pe Dumnezeu în trupul vostru și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu.

Despre căsătorie, neînsurare și văduvie.

7. 1. Cât despre cele ce mi-ați scris, bine este pentru om să nu se atingă de femeie;

2. Dar din cauza desfrânării, să-și aibă fiecare femeia sa, și fiecare femeie să-și aibă bărbatul său.

3. Bărbatul să arate femeii bunăvoința datorită, asemenea și femeia bărbatului.

4. Femeia nu este stăpână pe trupul său, ci bărbatul; asemenea nici bărbatul nu este stăpân pe trupul său, ci femeia.

5. Să nu vă lipsiți unul de altul, decât din bunăînțelegere pentru un timp, ca să vă îndelețniciți cu po-

stul și cu rugăciunea, și iarăși să fiți împreună, ca să nu vă ispitească Satana pentru neînfrânarea voastră.

6. Și aceasta o spun ca îngăduință, iar nu ca poruncă.

7. Căci voiese ca toți oamenii să fie ca și mine. Dar fiecare are darul său dela Dumnezeu, unul așa, iar altul într'alt fel.

8. Zie celor necăsătoriți și văduvelor: Bine este pentru ei de vor rămâne ca și mine.

9. Dar dacă nu se vor putea înfrâna, să se căsătorească; pentru că este mai bine să se căsătorească decât să ardă.

10. Iar celor căsătoriți poruncește, nu eu, ci Domnul: Femeia să nu se despartă de bărbat.

11. Iar de se va despărți, să nu se mărite, sau să se împace cu bărbatul său; și bărbatul să nu lase femeia.

12. Iar celorlalți le zice eu, nu Domnul: De are vreun frate femeie necredincioasă și ea va voi să stea cu el, să nu o lase;

13. Și femeia, de are bărbat necredincios și acela va voi să stea cu ea, să nu-l lase.

14. Pentru că bărbatul necredincios se sfințește prin femeie, și femeia necredincioasă se sfințește

prin bărbat; fiindcă altfel copiii voștri ar fi necurați, dar acum sunt sfinți.

15. Iar de se desparte cel necredincios, despartă-se. În unele ca acestea nu sunt roboți fratele sau sora; căci Dumnezeu ne-a chemat spre pace.

16. Pentru că ce știi, femeie, dacă îți vei putea mântui bărbatul? Sau ce știi, bărbate, dacă îți vei putea mântui femeia?

17. Numai că, așa cum a împărțit Dumnezeu fiecarea și așa cum l-a chemat Domnul pe fiecare, așa să umble. Și așa hotărâse în toate Bisericele.

18. De a fost cineva chemat, fiind tăiat împrejur, să nu ascundă că este. Dacă a fost chemat fiind netăiat împrejur, să nu se taie împrejur.

19. Tăierea împrejur nimic nu este și netăierea împrejur nimic nu este, ci paza poruncilor lui Dumnezeu.

20. În starea în care a fost chemat, în aceea să rămână fiecare.

21. Ai fost chemat fiind rob? Nu te îngriji; ci folosește-te mai mult, chiar dacă ai putea să devii liber.

22. Căci cel ce este chemat rob în Domnul, este liberat al Domnului; asemenea și cel ce este chemat

liber, este rob al lui Hristos.

23. Sunteți cumpărați eu preț; nu vă faceți robi oamenilor.

24. În starea în care a fost chemat fiecare, fraților, în aceea să rămână înaintea lui Dumnezeu.

25. Cât despre fecioare, nu am poruncă a Domnului, dar dau sfat, ca unul care a fost miluit de Domnul ca să fie vrednic de crezare.

26. Socotesc deci că acest lucru este bun pentru nevoia de acum, că adevărat este bine omului să fie așa.

27. Te-ai legat cu femeie? Nu căuta deslegare. Te-ai deslegat de femeie? Nu căuta femeie.

28. Iar dacă te-ai însurat, n'ai greșit; și dacă fecioara s'a măritat, n'a greșit. Vor avea însă neacaz în trup unii ca aceștia; eu însă vă cruț.

29. Și aceasta zice, fraților: Că vremea este scurtă de acum, așa că și cei ce au femei să fie ca și cum n'ar avea.

30. Și cei ce plâng, ca și cum n'ar plânge, și cei ce se bucură, ca și cum nu s'ar bucura, și cei ce cumpără, ca și cum n'ar stăpâni.

31. Și cei ce se folosesc de lumea aceasta, ca și cum nu s'ar folosi deplin; căci chipul lumii acesteia trece.

32. Și vreau ca voi să fiți fără grijă. Cel neînsurat se îngrijește de ale Domnului, cum să placă Domnului;

33. Iar cel însurat se îngrijește de ale lumii, cum să placă femeii.

34. Se deosebesc deosemena femeia și fecioara: Cea nemăritată se îngrijește de ale Domnului, cum să placă Domnului, ca să fie sfântă și cu trupul și cu sufletul; iar cea măritată se îngrijește de ale lumii, cum să placă bărbatului.

35. Și aceasta o spun spre folosul vostru; nu ca să vă pun cursă, ci spre bunăcuviință și alipire stăruitoare de Domnul.

36. Iar de socotește cineva, că i se va face vreo nevinste pentru fecioara sa, dacă îi trece tinerețele, și că trebuie să facă așa, facă ce voiește, nu greșeste; mărite-se.

37. Iar cel care stă neclintit în inima sa și nu este nevoit, ci are stăpânire peste voia sa și a hotărât în inima sa aceasta, ca să-și țină fecioara, bine face.

38. Așa că cel ce își mărită fecioara bine face, iar cel ce nu o mărită mai bine face.

39. Femeia este legată de lege câtă vreme trăiește bărbatul ei; iar dacă va

muri bărbatul ei, este liberă să se mărite cu cine vrea, numai în Domnul.

40. Dar mai fericită este de va rămânea așa, după părerea mea; că nu se pare că și eu am Duhul lui Dumnezeu.

Povește pentru măncarea jertfelor idolești.

8. 1. Cât despre cele jertfite idolilor, știm că toți avem cunoștință. Inșă cunoștința semetește, iar dragostea zidește.

2. Iar de i se pare cuiva că știe ceva, n'a cunoscut încă nimic cum se cade să cunoască.

3. Dar de iubește cineva pe Dumnezeu, acela este cunoscut de el.

4. Iar despre măncarea celor jertfite idolilor, știm că idolul nu este nimic în lume, și că nu este alt Dumnezeu decât unul singur.

5. Căci deși sunt unii numiți dumnezei, fie în cer fie pe pământ, — precum sunt dumnezei mulți și domni mulți, —

6. Totuși pentru noi este un singur Dumnezeu, Tatăl, din care sunt toate, și noi în el; și unul Domn Iisus Hristos, prin care sunt toate, și noi prin el.

7. Dar nu toți au cunoștința; iar unii, cu cugetul la idol, mănâncă până acum ca jertfă adusă ido-

lor, și cugetul lor fiind slab se pângărește.

8. Dar nu măncarea ne va pune înaintea lui Dumnezeu; căci nici de vom mânca nu ne prisoșește, nici de nu vom mânca nu ne lipsește.

9. Dar vedeți ca nu cumva această libertate a voastră să fie poticnire pentru cei slabi.

10. Căci de te va vedea cineva pe tine, cel ce ai cunoștință, șezând în capștea idolilor, oare cugetul lui, slab fiind, nu se va întări într-o mănca de cele jertfite idolilor?

11. Și va pieri pentru cunoștința ta fratele tău, pentru care Hristos a murit.

12. Și așa păcătuiind împotriva fraților și lovind cugetul lor cel slab, păcătuiți față de Hristos.

13. De aceea, dacă măncarea face sminteală fratelui meu, nu voi mânca în veac carne, ca să nu fac sminteală fratelui meu.

Libertatea dată apostolilor dela Dumnezeu și înfrânarea lor de voie. Viteața noastră se aseamănă cu între-cerea la alergări.

9. 1. Oare nu sunt eu apostol? Oare nu sunt eu liber? Oare nu am văzut pe Iisus Hristos, Domnul nostru? Oare nu sunteți voi lucrul meu în Domnul?

2. Dacă pentru alții nu sunt apostol, sunt măcar pentru voi; căci voi sunteți pecetea apostoliei mele în Domnul.

3. Apărarea mea față de cei ce mă judecă aceasta este.

4. Oare n'avem putere să mîncăm și să bem?

5. Oare n'avem putere să purtăm cu noi o femeie soră, ca și ceilalți apostoli, ca frații Domnului și ca Chifa?

6. Oare numai eu singur și Varnava n'avem dreptul de a nu lucra?

7. Cine slujește vredată în oaste cu lafa sa? Sau cine sădește vie și nu mănâncă din roada ei? Sau cine paște turmă și nu mănâncă din laptele ei?

8. Au doară după obiceiul omenească grăiesc acestea? Oare nu și legea zice acestea?

9. Căci în legea lui Moise esto scris: «Să nu legi gura boului care treieră». Au doară de boi se îngrijește Dumnezeu?

10. Sau în adevăr pentru noi zice? Căci pentru noi s'a scris, că cel ce ară trebuie să are cu nădejde, și cel ce troieră cu nădejde trebuie să aibă parte de nădejdea sa.

11. Dacă noi am semănat la voi cele duhovnicești, este oare mare lucru de vom

secera noi cele trupești ale voastre?

12. Dacă alții au parte de putere asupra voastră, care nu cu atât mai mult noi? Dar nu ne-am folosit de puterea aceasta; ci toate le îndurăm, ca să nu aducem vreo piedecă Evangheliei lui Hristos.

13. Oare nu știți că cei ce săvârșesc cele sfinte mănâncă dela templu? Și cei care slujesc altarului au parte dela altar?

14. Așa a poruncit și Domnul celor ce propovăduiesc Evanghelia, ca din Evanghelie să trăiască.

15. Dar eu nu m'am folosit de nimic din acestea, și n'am scris acoste, ca să se facă și cu mine așa; căci mai bine este pentru mine să mor, decât să-mi zădărnicescă cineva lauda.

16. Căci de binevestesc, nu îmi este mie laudă, pentru că stă asupra mea nevoia, și vai mie, de nu voi binevesti!

17. Căci de fac aceasta de voie, voi avea plată; dar dacă o fac fără voie, îmi este doar încredințată o înăsrinare.

18. Care este deci plata mea? Ca, binevestind, să pun fără plată Evanghelia lui Hristos, fără să mă folosesc de dreptul ce am din Evanghelie.

19. Căci deși sunt liber

față de toți, m'am făcut tuturor rob, ca să dobândesc pe cei mai mulți.

20. Și m'am făcut pentru Iudei ca un Iudeu, ca să dobândesc pe Iudei; pentru cei de sub lege ca un supus legii, deși nu sunt sub lege, ca să dobândesc pe cei de sub lege;

21. Pentru cei fără lege ca unul fără lege, deși nu sunt fără lege pentru Dumnezeu, ci în lege pentru Hristos, ca să dobândesc pe cei fără lege;

22. M'am făcut pentru cei neputincioși ca un neputincios, ca să dobândesc pe cei neputincioși; tuturor toate m'am făcut, ca măcar pe unii să-i măntuiesc.

23. Și aceasta o fac pentru Evanghelie, ca să fiu părtaș ei.

24. Oare nu știți că cei ce alcargă în stadion toți aleargă, dar unul singur ia premiul? Așa să alergați, ca să-l luați.

25. Și oricine se luptă se înfrânează dela toate: ci ca să ia cunună stricăcioasă, iar noi nestricăcioasă.

26. Eu deci așa alerg, nu ca la întâmplare; așa lovesc, nu ca și cum aș bate văzduhul;

27. Ci îmi chinuiesc trupul și îl supun robiei, ca nu cumva propoveduind altora, eu însumi să mă fac neprebuc.

Sfaturi pentru ferirea de îmbuibări și desfrânări; dă ca pildă pe Iudeii ieșiți din Egipt.

10. 1. Și nu vreau să nu știți voi, fraților, că părinții noștri toți au fost sub nor și toți au trecut prin mare;

2. Și toți s'au botezat prin Moise în nor și în mare

3. Și toți au mâncat aceeași mâncare duhovnicească,

4. Și toți au băut aceeași băutură duhovnicească; pentru că beau din piatra duhovnicească ce avea să vină, iar piatra era Hristos.

5. Dar cu cei mai mulți dintre ei nu a binevoit Dumnezeu, căci au căzut în pustie.

6. Și aceștia s'au făcut pildă pentru noi, ca să nu fim poftitori de rele, așa cum au poftit aceia.

7. Nici slujitori ai idoloilor să nu vă faceți, ca unii dintre ei, precum este scris: «Șezut-a poporul să mănânce și să bea, și s'au sculat să joace».

8. Nici desfrânați să nu fim, cum au fost unii dintre ei și au căzut într-o singură zi douăzeci și trei de mii.

9. Nici să nu ispitim pe Domnul, cum l-au ispitit

și unii dintre ei și au pierit de serpi.

10. Deci să nu cârtiți, cum au cârtit și unii dintre ei, și au pierit prin pierzătorul.

11. Și toate acestea li s'au întâmplat lor ca pildă și s'au scris spre povățuirea noastră, la care au ajuns sfârșiturile veacurilor.

12. Așa că cei ce i se pare că stă să ia aminte ca să nu cadă.

13. Ispită pe voi nu v'a cuprins, decât omenească, dar credincios este Dumnezeu, care nu vă va lăsa ispițiți peste puterile voastre, ci odată cu ispita va aduce și scăparea din ea, ca s'o puteți răbda.

14. De aceea, iubiții mei, fugiți de slujirea idoloilor.

15. Ca unor înțelepți vorbesc, judecați voi ceea ce spun.

16. Paharul binecuvântării, pe care-l binecuvântăm, nu este oare împărțirea cu sângele lui Hristos? Pâinea pe care o frângem, nu este oare împărțirea cu trupul lui Hristos?

17. Că o pâine, un trup suntem ei mulți; căci toți ne împărțim dintr-o pâine.

18. Vedeți pe Israil cel după trup; oare nu sunt

părtași la jertfelniciei cei ce mănâncă jertfele?

19. Deci ce zic? Că idolul este ceva? Sau că ceea ce se jertfește idolului este ceva?

20. Ci zic că cele ce jertfesc păgânii jertfesc demonilor și nu lui Dumnezeu; și nu voiesc să vă faceți părtași demonilor.

21. Nu puteți să beți paharul Domnului și paharul demonilor; nu puteți să fiți părtași la masa Domnului și la masa demonilor.

22. Oare vrem să întărâtăm mânia lui Dumnezeu? Oare suntem noi mai tari decât el?

23. Toate îmi sunt îngăduite, dar nu toate folosesc; toate îmi sunt îngăduite, dar nu toate zidesc.

24. Nimeni să nu caute ale sale, ci fiecare ale altuia.

25. Măncați tot ce se vinde la măcelărie, fără să întrebați nimic pentru cugetul vostru.

26. Căci «al Domnului este pământul și plinirea lui».

27. Și de vă pofteste cineva din cei necredincioși și voiți să mergeți, măncați din tot ce vi se pune înainte, fără să întrebați nimic pentru cugetul vostru.

28. Iar de vă va spune cineva: Aceasta este din jertfa idoloilor, — să nu

măncați, pentru cel care v'a spus și pentru cugetul vostru, căci «al Domnului este pământul și plinirea lui»;

29. Iar cuget, zic, nu al tău, ci al celui alt; că pentru ce libertatea mea să fie judecată de alt cuget?

30. Dacă eu sunt părtaş harului, de ce să fiu defăimat pentru un lucru, pentru care eu aduc mulțumire?

31. Deci ori de măncați, ori de beți, ori altceva de faceți, toate spre slava lui Dumnezeu să le faceți.

32. Nu fiți poticnire nici Iudeilor, nici Elinilor, nici Bisericii lui Dumnezeu,

33. După cum și eu plac tuturor într-o parte, necăutând folosul meu, ci pe al celor mulți, ca să se mântuiască.

Cum trebuie să se roage și să proorocească bărbații și femeile și rânduiala ce au a păzi la mesele deobște.

Sf. Euharistie.

11 1. Fiți următori mie, precum și eu sunt lui Hristos.

2. Vă laud, fraților, că vă aduceți aminte de toate ale mele și țineți predaniile precum vi le-am dat.

3. Și volesc să știți că Hristos este capul oricărui bărbat, iar capul femeii

este bărbatul, iar capul lui Hristos este Dumnezeu.

4. Orice bărbat care se roagă sau proorocește, având ceva pe cap, își rușinează capul.

5. Iar orice femeie care se roagă sau proorocește cu capul neacoperit, își rușinează capul, căci tot una este ca și cum ar fi rasă;

6. Căci dacă femeia nu se acopere, să se și tundă; iar dacă este lucru de rușine pentru femeie ca să se tundă sau să se radă, acopere-se.

7. Căci bărbatul nu este dator să-și acopere capul, fiind chipul și slava lui Dumnezeu, iar femeia este slava bărbatului.

8. Căci nu bărbatul este din femeie, ci femeia din bărbat.

9. Pentru că nu bărbatul a fost făcut pentru femeie, ci femeia pentru bărbat.

10. De aceea femeia este datoare să aibă semn de putere asupra capului ei, pentru inger.

11. Însă nici bărbatul fără femeie, nici femeia fără bărbat, în Domnul.

12. Căci precum este femeia din bărbat, așa și bărbatul este prin femeie și toate dela Dumnezeu.

13. Judecați în voi înșivă: Este oare eu cuvință ca femeia să se roage lui Dumnezeu descoperită?

14. Oare nu vă învață și firea însăși, că pentru bărbat este necinstită dacă își lasă părul,

15. Iar pentru femeie este cinste dacă își lasă părul? Pentru că părul este dat ca acoperământ.

16. Iar de se pare cuiva că poate avea (în aceasta) cuvânt de ceartă, noi nu avem obicei ca acela, nici Bisericii lui Dumnezeu.

17. În ceea ce acum vă poruncesc, nu vă laud, că vă adunați nu spre mai bine, ci spre mai rău.

18. Pentru că întâi aud, că atunci când vă strângeți la adunare, se fac între voi desbinări, și în parte cred.

19. Căci trebuie să fie și eresuri între voi, ca să se învedereze între voi cei încercați.

20. Când deci vă adunați împreună, nu se poate mânca cina Domnului.

21. Căci fiecare își ia mai înainte la masă cina sa, și unul este flămând, iar altul este beat.

22. Au doară n'aveți case ca să mâncați și să beți? Sau defăimați Biserica lui Dumnezeu și rusinați pe cei lipsiți? Ce să vă spun? Să vă laud? În aceasta nu vă laud.

23. Căci eu am primit dela Domnul ceea ce v'am predat și vouă, că Domnul Iisus, în noaptea în care a

fost vândut, a luat pâine.

24. Și mulțumind a frânt și a zis: Luați, măncați; aceasta este trupul meu, care se frânge pentru voi; aceasta să faceți spre pomenirea mea.

25. Asemenea și paharul după cină, zicând: Acest pahar este legea cea nouă întru sângele meu; aceasta să faceți, de câte ori veți bea, spre pomenirea mea.

26. Căci de câte ori veți mânca pâinea aceasta și veți bea paharul acesta, reștiți moartea Domnului până când va veni.

27. Așa că oricine va mânca pâinea aceasta sau va bea paharul Domnului cu nevrednicie, va fi vinovat față de trupul și de sângele Domnului.

28. Să se corecteze însă omul pe sine, și așa să mănânce din pâine și să bea din pahar.

29. Căci cel ce mănâncă și bea cu nevrednicie, își mănâncă și își bea osândă, nesocotind trupul Domnului.

30. Pentru aceasta sunt între voi mulți neputincioși și bolnavi și mulți au murit.

31. Căci de ne-am fi judecat noi singuri, nu am mai fi judecați.

32. Dar fiind judecați de Domnul, suntem pedepsiți,

ca să nu fim osândiți cu lumea.

33. De aceea, frații mei, când vă adunați ca să mâncați, așteptați-vă unul pe altul.

34. Iar de-i este foame cuiva, să mănânce acasă, ca să nu vă adunați spre osândă. Iar celelalte le voi rândui când voi veni.

Darurile duhovnicești și economia lor.

12 1. Cât privește darurile duhovnicești, fraților, nu vreau să nu aveți cunoștință.

2. Că știți, când erați păgâni, cum vă duceați la idoli cei fără glas, ca și cum erați mânânați.

3. De aceea vă fac eu născut, că nimeni grăind în Duhul lui Dumnezeu nu zice: Anatomia fie Iisus! — și nimeni nu poate să zică: Domnul Iisus, — decât în Duhul Sfânt.

4. Și sunt daruri deosebite, dar același Duh.

5. Și slujiri deosebite sunt, dar același Domn.

6. Și lucrări deosebite sunt, dar este același Dumnezeu, care lucrează toate în toți.

7. Și fiecareia se dă arătarea Duhului spre folos.

8. Căci unuia se dă prin Duh cuvântul înțelep-

niei, iar altuia cuvântul cunoștinței după același Duh;

9. Și unuia credința întru același Duh, iar altuia darurile tămăduirilor întru același Duh;

10. Unuia faceri de minuni, iar altuia proorocie, altuia deosebiră duhurilor, iar altuia feluri de limbi, iar altuia tălmăcirea limbilor;

11. Și toate acestea le lucrează unul și același Duh, împărțind în deosebi fiecareia precum voiește.

12. Căci după cum trupul unul este și are mădulare multe și toate mădularele unui trup, deși sunt multe, sunt un trup, așa și Hristos.

13. Pentrucă într'un Duh ne-am botezat noi toți, fie Iudei, fie Elini, fie robi, fie liberi, și toți la un Duh ne-am adăpat.

14. Căci și trupul nu este un mădular, ci multe.

15. De-ar zice piciorul: Pentrucă nu sunt mână nu sunt din trup, au doară pentru aceea nu este din trup?

16. Și de-ar zice urechea: Pentrucă nu sunt ochi nu sunt din trup, au doară pentru aceea nu este din trup?

17. Dacă ar fi ochiul tot trupul, unde ar fi auzul? Și dacă ar fi tot auz, unde ar fi mirosul?

18. Dar Dumnezeu a pus

mădularele în trup, pe fiecare din ele cum a voit.

19. Dacă toate ar fi un singur mădular, unde ar fi trupul?

20. Dar acum sunt multe mădulare, însă un singur trup.

21. Și nu poate ochiul să zică mâinii: N'am trebuință de tine; sau iarăși capul picioarelor: N'am trebuință de voi;

22. Ci cu mult mai vărtos mădularele trupului socotite a fi mai slabe sunt mai trebuincioase.

23. Și pe cele care ni se par că sunt mai de nevoie în trup, pe acelea le îmbrăcăm cu mai multă cinste; și cele necuviincioase ale noastre au mai multă cuvință.

24. Iar cele cuvințioase ale noastre n'au trebuință de ea; dar Dumnezeu a întocmit amestecatul trupul, dând mai multă cinste celui cărnia îi lipsește,

25. Ca să nu fie desbinare în trup, ci să se îngrijească mădularele la fel unul de altul.

26. Și fie de pătimește un mădular, pătimește toate mădularele împreună cu el; fie de se cinstește un mădular, se bucură toate mădularele împreună cu el.

27. Voi sunteți trupul lui Hristos și mădulare în parte.

28. Și pe unii i-a pus Dumnezeu în Biserică: întâi apostoli, al doilea prooroci, al treilea învățători, după aceea minuni, apoi darurile tămăduirilor, ajutoarele, cărmuirile, felurile limbilor.

29. Au doară toți sunt apostoli? Au doară toți prooroci? Au doară toți învățători? Au doară toți fac minuni?

30. Au doară toți au darurile tămăduirilor? Au doară toți grăiesc în limbi? Au doară toți tălmăcesc?

31. Ci să râvniți darurile cele mai bune. Și vă arăt o cale cu mult mai înaltă.

Dragostea și bunurile ei.

13 1. De aş grăi în limbile omenești și îngerești, iar dragoste nu am, m'am făcut aramă sunătoare și chimval răsunător.

2. Și de aş avea darul proorociei și de aş ști toate tainele și aş avea toate cunoștințele și de aş avea toată credința, încât să mut și munții, iar dragoste nu am, nimic nu sunt.

3. Și de aş împărți toată averea mea și de aş da trupul meu să-l ard, iar dragoste nu am, nimic nu-mi folosește.

4. Dragostea îndelung

rabdă, este bună, dragostea nu pismuește, dragostea nu se îngâmfilă, nu se semește,

5. Nu se poartă cu neconviniță, nu caută ale sale, nu se întărită, nu gândește răul,

6. Nu se bucură de nedreptate, dar se bucură de adevăr;

7. Toate le îndură, toate le crede, toate le nădăjduiește, toate le rabdă.

8. Dragostea nu cade niciodată; fie proorociile, se vor desființa; fie limbile, vor înceta; cunoștința se va sfârși.

9. Pentru că în parte cunoaștem și în parte proorocim.

10. Dar când va veni ceea ce este desăvârșit, atunci ceea ce este în parte se va desființa.

11. Când eram prunc, grăiam ca un prunc, gândeam ca un prunc, cungeam ca un prunc; dar când am ajuns bărbat, am lepădat cele ale pruncului.

12. Căci vedem acum ca prin oglindă, în ghicitorie, iar atunci față către față; acum cunoștem în parte, dar atunci vom cunoaște așa cum am fost cunoscut.

13. Și acum rămân acestea trei: credința, nădejdea, dragostea; iar mai mare dintre acestea este dragostea.

Intrebuințarea darului limbilor și a proorocii. Femeia să tacă în biserică.

14 1. Urmăriți dragostea; râvniți însă darurile duhovnicești, mai ales ca să proorociți.

2. Pentru că cel ce grăiește în limbă, nu grăiește oamenilor, ci lui Dumnezeu; căci nimeni nu-l înțelege, dar cu duhul grăiește taine.

3. Iar cel ce prooroceste grăiește oamenilor spre zidire și îndemnare și mângâiere.

4. Cel ce grăiește în limbă, se zidește pe sine singur, iar cel ce prooroceste, zidește Biserica.

5. Voiesc ca voi toți să grațiți în limbi, dar mai mult voiesc să proorociți; căci mai mare este cel ce prooroceste decât cel ce grăiește în limbi, afară numai dacă va tălmăci, ca Biserica să primească întărire.

6. Iar acum, fraților, de voi veni la voi grând în limbi, cu ce vă voi folosi, dacă nu vă voi grai sau în descoperire sau în cunoștință sau în proorocie sau în învățătură?

7. După cum cele neînșuflețite ce dau sunet, fie fluier, fie chitară, de nu vor da sunete deosebite cum se va cunoaște ce este

din fluier sau este din chitară?

8. Căci și trâmbița de va da sunet nelămurit, cine se va pregăti de război?

9. Așa și voi, dacă prin limbă nu veți da cuvânt ușor de lămurit, cum se va ști ceea ce veți grai? Căci veți grai în văzduh.

10. Sunt atât de multe în lume felurile glasurilor, și nici unul din ele nu este fără sunet.

11. Deci de nu voi ști însemnarea glasului, voi fi barbar pentru cel ce vorbește, și cel ce vorbește va fi barbar pentru mine.

12. Așa și voi, de vreme ce sunteți râvnitori de daruri duhovnicești, să căutați ca să prisosiți spre zidirea Bisericii.

13. De aceea cel ce vorbește în limbi să se roage ca să și tălmăcescă.

14. Căci dacă mă rog cu limba, se roagă duhul meu, dar mintea mea rămâne fără roadă.

15. Ce este deci de făcut? Mă voi ruga cu duhul, dar mă voi ruga și cu mintea; voi cânta cu duhul, dar voi cânta și cu mintea.

16. Pentru că de vei binecuvânta cu duhul, cum va zice «amin» după mulțumirea ta cel ce stă în locul celor de rând, de vreme ce nu știe ce zici!

17. Căci tu mulțumești bine, dar celalt nu se zidește.

18. Mulțumesc Dumnezeului meu, că grăiesc în limbi mai mult decât voi toți,

19. Dar în Biserică voiesc să grăiesc cinci cuvinte cu mintea mea, ca să-i învăț și pe alții, decât zece mii de cuvinte în limbă.

20. Fraților, nu fiți copii cu mintea, ci cu răutatea fiți prunci, iar cu mintea fiți desăvârșiți.

21. În lege este scris că «în alte limbi și cu alte buze voi grai acestui popor, și nici așa nu vor asculta de mine, zice Domnul».

22. Așa că limbile sunt semn nu pentru cei credincioși, ci pentru cei necredincioși, iar proorocia slujește nu necredincioșilor, ci celor ce cred.

23. Dacă deci s'ar aduna împreună toată Biserica și toți ar grai în limbi și ar intra și de cei neînvațați sau necredincioși, oare n'ar zice că sunteți nebuni?

24. Iar de ar prooroci toți și ar intra vreun necredincios sau neștiutor, el este dovedit de toți, este judecat de toți,

25. Și astfel cele ascunse ale inimii lui se învederează, și astfel câzând cu fața la pământ se va în-

china lui Dumnezeu, zicând că în adevăr Dumnezeu este cu voi.

26. Ce este deci de făcut, fraților? Când vă adunați, fiecare din voi are psalm, are învățătură, are limbă, are descoperire, are tălmăcire: toate spre zidire să se facă.

27. De grăiește cineva în limbă, câte doi sau cel mult câte trei și pe rând să grăiască, și unul să tălmăcească;

28. Iar de nu va fi tălmăcitor, să tacă în Biserică și să-și grăiască numai lui și lui Dumnezeu.

29. Iar proorocii să grăiască doi sau trei, și ceilalți să judece;

30. Iar de se va descoperi ceva altuia care șade, să tacă cel dintâi.

31. Căci puteți să proorociți toți câte unul, pentru ca toți să învețe și toți să se mângăie,

32. Și duhurile proorociilor se supun proorociilor.

33. Căci Dumnezeu nu este al neorânduiei, ci al păcii.

34. Ca în toate Bisericile sfinților, femeile voastre să tacă în adunare; pentru că nu li s'a dat voie să grăiască, ci să fie supuse, precum zice și legea.

35. Iar de voiesc să învețe ceva, să întrebe acasă pe bărbații lor; căci

este rușine ca femeile să grăiască în adunare.

36. Oare dela voi a ieșit cuvântul lui Dumnezeu, sau a ajuns numai la voi?

37. De i se pare cuiva că este prooroc sau că are dar duhovnicesc, să înțeleagă că cele ce vă scriu sunt porunci ale Domnului.

38. Iar dacă cineva nu știe, să nu știe.

39. Așa că, fraților, răvniți a prooroci și nu opritți să se grăiască în limbă.

40. Toate cu cuviință și după rânduială să se facă.

Moartea și învierea lui Hristos. Învierea cea deosebită.

15. 1. Și vă fac cunoscută, fraților, Evanghelia pe care v'am binevestit-o, pe care ați și primit-o, în care și stați,

2. Prin care vă și mântuiți, dacă o țineți cum v'am binevestit-o, afară numai dacă nu ați crezut în zadar.

3. Căci v'am dat înainte de toate ceea ce și eu am primit, că Hristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi,

4. Și că a fost îngropat și că a înviat a treia zi, după Scripturi;

5. Și că s'a arătat lui Chifa, apoi celor doisprezece;

6. După aceea s'a arătat la mai mult de cinci sute de frați deodată, dintre care cei mai mulți trăiesc până acum, iar unii au și murit.

7. După aceea s'a arătat lui Iacov, apoi tuturor apostolilor.

8. Iar mai pe urmă de-cât tuturor, ca unui născut înainte de vreme, mi s'a arătat și mie.

9. Căci eu sunt cel mai mic dintre apostoli, care nu sunt vrednici să mă numesc apostol, pentru că am prigonit Biserica lui Dumnezeu.

10. Dar cu harul lui Dumnezeu sunt ceea ce sunt și harul lui care este în mine n'a fost în zadar, ci m'am ostenit mai mult decât ei toți, dar nu eu, ci harul lui Dumnezeu care este cu mine.

11. Deci ori eu, ori aceea, așa propovăduim și așa ați crezut.

12. Iar dacă se propovăduiește că Hristos a înviat din morți, cum zic unii dintre voi că nu este învierea morților?

13. Dacă nu este înviere a morților, nici Hristos n'a înviat.

14. Iar dacă n'a înviat Hristos, zadarnică este atunci propovăduirea noastră, zadarnică însă și credința voastră.

15. Ne aflăm încă și

martori mincinoși ai lui Dumnezeu, pentru că am mărturisit împotriva lui Dumnezeu că a înviat pe Hristos, pe care nu l-a înviat, dacă nici morții nu înviază.

16. Căci dacă morții nu înviază, nici Hristos n'a înviat;

17. Iar dacă Hristos n'a înviat, zadarnică este credința voastră, sunteți încă în păcatele voastre;

18. Și atunci și cei ce au adormit în Hristos au pierit.

19. Și de nădăjdum în Hristos numai în viața aceasta, suntem mai de plâns decât toți oamenii.

20. Dar acum, Hristos a înviat din morți, s'a făcut începutul celor adormiți.

21. Căci deoarece moartea a venit prin om, prin om și învierea morților;

22. Căci precum toți mor în Adam, așa toți vor fi făcuți vii în Hristos.

23. Și fiecare în ceata sa; începătura Hristos, după aceea cei ai lui Hristos, la venirea lui.

24. Apoi sfârșitul, când va preda lui Dumnezeu și Tatălui împărăția, când va desființa orice domnie și orice stăpânire și putere.

25. Căci trebuie ca el să împărătească, până ce va pune pe toți vrăjmașii sub picioarele sale.

26. Vrajmașul cel din urmă, care se nimicește, este moartea.

27. «Căci toate le-a supus sub picioarele lui». Iar când zice «că toate sunt supuse lui», este învederat că afară de cel ce i-a supus lui toate.

28. Iar când vor fi supuse lui toate, atunci și Fiul însuși se va supune celui ce i-a supus lui toate, ca să fie Dumnezeu totul în toate.

29. Fiindcă ce vor face cei ce se botează pentru cei morți, dacă morții nu înviază nicidecum? De ce se mai botează pentru cei morți?

30. Pentru ce și noi ne primejduim în tot ceasul?

31. În toate zilele mor. o spun pe lauda voastră, pe care o am în Hristos Iisus, Domnul nostru.

32. De m'am luptat ca om cu fiarele la Efez, ce folos am? Dacă morții nu înviază, «să mâncăm și să bem, căci mâine vom muri».

33. Nu vă înșelați; vorbele rele strică obiceiurile bune.

34. Treziți-vă cum se cuvine și nu păcătuți, căci unii nu au cunoștința de Dumnezeu; spre rușinare v'o spun.

35. Dar va zice cineva: Cum înviază morții? Și cu ce trup vin?

36. Neban ce ești! Căci

ce semeni tu nu capătă viață, dacă nu moare.

37. Și ceea ce semeni nu este trupul care va fi, ci numai grăuntele gol, poate de grâu, sau de altceva din celelalte;

38. Iar Dumnezeu îi dă trup precum voiește, și-i dă fiecărei semințe un trup al ei.

39. Nu toate trupurile sunt aceleași trup, ci unul este trupul oamnelor și altul trupul vitelor și altul al peștilor și altul al pasărilor.

40. Sunt și trupuri cerești și trupuri pământești; dar alta este slava celor cerești și alta a celor pământești.

41. Alta este strălucirea soarelui și alta strălucirea lunii și alta a stelelor: căci se deosebeste stea de stea în strălucire.

42. Așa și învierea morților: Se seamănă întru stricăciune, înviază întru nestricăciune;

43. Se seamănă întru neînslăvire, înviază întru slavă; se seamănă întru slăbiciune, înviază întru putere;

44. Se seamănă trup firesc, înviază trup duhovnicesc. Este trup firesc, este și trup duhovnicesc.

45. Așa s'a scris: «Făcutu-s'a omul cel dintâi, Adam, suflet viu»; iar Adam

cel de pe urmă duh de viață făcător».

46. Dar nu este întâi cel duhovnicesc, ci cel firesc, apoi cel duhovnicesc.

47. Omul cel dintâi este din pământ, pământesc; omul cel de al doilea din cer.

48. Cum este cel pământesc, așa sunt și cei pământești; și cum este cel ceresc, așa sunt și cei cerești.

49. Și precum am purtat chipul celui pământesc, vom purta și chipul celui ceresc.

50. Acoasta zic, fraților: Carne și sânge nu pot să moștenească împărăția lui Dumnezeu, nici stricăciunea nu moștenește nestricăciunea.

51. Iată vă spun taină: Nu toți vom muri, dar toți ne vom schimba,

52. Deodată, într-o clipă de ochi, la trâmbița cea de apoi; căci va trâmbița și morții vor învia nestricăcioși, și noi ne vom schimba;

53. Căci trebuie ca acest (corp) stricăcios să se îmbrace în nestricăciune și acest (corp) muritor să se îmbrace în nemurire.

54. Iar când acest (corp) stricăcios se va îmbrăca în nestricăciune, și acest (corp) muritor se va îmbrăca în nemurire, atunci va fi cuvântul ce s'a scris:

«Inghițitu-s'a moartea în biruință».

55. Unde îți este, moarte, boldul? Unde îți este, iadule, biruința?

56. Boldul morții este păcatul, iar puterea păcatului este legea.

57. Dar să dăm mulțumire lui Dumnezeu, care ne-a dat biruința prin Domnul nostru Iisus Hristos.

58. Drept aceea, iubii mei frați, fiți tari, neclintiti, sporind totdeauna în lucrul Domnului, știind că osteneala voastră nu este deșartă în Domnul.

Adunarea de milostenii pentru săracii din Ierusalim. Laudă lui Timotei și salutați.

16 1. Cât despre adunarea de ajutoare pentru sfinți, precum am poruncit Bisericilor Galatiei, așa să faceți și voi.

2. În ziua întâia a săptămânii, fiecare din voi să-și pună deoparte, strângând ce se va înlesni, ca să nu se facă strângerea abia atunci când voi veni.

3. Iar când voi veni, pe cei pe care îi veți socoti, pe aceia îi voi trimite cu scrisori să ducă darul vostru la Ierusalim,

4. Și de se va cuveni să merg și eu, vor merge cu mine.

5. Voi veni la voi când

voiu trece prin Macedonia, căci prin Macedonia trec;

6. La voi mă voiu opri poate, sau voiu și ierna, ca să mă potreceți voi acolo unde mă voiu duce.

7. Căci nu vreau acum să vă văd în trecătoare; ci nădăjduesc să rămân la voi câtăva vreme, dacă va îngădui Domnul.

8. Voiu rămâne însă în Efes până la praznicul Cincizecimii.

9. Căci mi s'a deschis ușă mare pentru lucru și sunt mulți protivnici.

10. Iar de va veni Timotei, vedeți să fie fără teamă la voi, căci lucrează ca și mine lucrul Domnului.

11. Să nu-l disprețuiască deci cineva, ei să-l potreceți în pace, ca să vină la mine, căci îl aștept cu frații.

12. Cât despre fratele Apolos, l-am rugat mult să vină la voi cu frații; totuși nu-i era voia să vină acum, dar va veni când va avea prilej.

13. Priveghiați, stați în credință, îmbărbătați-vă, întăriți-vă.

14. Toate ale voastre cu dragoste să se facă.

15. Și vă mai rog, fraților, — știți casa lui Stefana, că este pârga Ahaei și că s'au rânduit slujirii sfintilor —

16. Ca și voi să vă supuneți unora ca aceștia, și oricui lucrează împreună și se ostenește.

17. Mă bucur de venirea lui Stefana și a lui Fortunat și a lui Ahaie, pentru că aceștia au împlinit lipsa voastră.

18. Căci au liniștit duhul meu și pe al vostru; să-i cunoașteți deci bine pe unii ca aceștia.

19. Vă îmbrățișează Biserica din Asia. Vă îmbrățișează mult în Domnul Acvila și Priscila, împreună cu Biserica din casa lor.

20. Vă îmbrățișează frații toți. Imbrățișați-vă unul pe altul cu sărutare sfântă.

21. Imbrățișare și cu mâna mea, a lui Pavel.

22. Cel ce nu iubeste pe Domnul nostru Iisus Hristos, să fie anatema! Maran-ata.

23. Marul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi.

24. Dragostea mea cu voi toți în Hristos Iisus. Amin.

EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

Pavel biruște cu ajutorul lui Dumnezeu toate suferințele. Hotărârea lui de a vedea pe Corinteni. Făgăduințele lui Dumnezeu sunt întărite în Hristos.

se lucrează într-o răbdare a celorlalte patimi, pe care și noi le pătimim; ori de ne mângâiem, este pentru mângâierea și mântuirea voastră.

1. Pavel, apostol al lui Iisus Hristos, prin voia lui Dumnezeu, și Timotei fratele, Bisericii lui Dumnezeu care este în Corint, împreună cu toți sfinții, care sunt în toată Ahaia:

2. Har vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru și de la Domnul Iisus Hristos.

3. Binecuvântat este Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, Părintele îndurătorilor și Dumnezeu al toată mângâierea.

4. Cel ce ne mângâie în tot neceazul nostru, ca să putem mângâia și noi pe cei ce sunt în tot neceazul, prin mângâierea cu care suntem mângâiați noi însine de Dumnezeu.

5. Că precum prisosec patimile lui Hristos față de noi, așa prisosește prin Hristos și mângâierea noastră

6. Și ori de pătimim neceaz, este pentru mângâierea și mântuirea voastră, ce

7. Și nădejdea noastră pentru voi este adevărată, știind că, precum sunteți părtași patimilor noastre, așa și mângâierii.

8. Căci nu voim să nu știți voi, fraților de neceaz, ce ni s'a făcut în Asia, că am fost îngreuiți peste măsură și peste putință, încât n'aveam nădejde nici de viață;

9. Ci ne-am scotit noi însine osândiți la moarte, ca să nu ne încredem în noi, ci în Dumnezeu, cel ce înviază morții,

10. Care ne-a izbăvit și ne izbăvește dela o moarte ca aceasta și în care nădăjdum că încă ne va mai izbăvi,

11. Ajutând și voi pentru noi cu rugăciunea, ca pentru darul făcut nouă prin mulți să se mulțumească pentru noi de mulți.

12. Căci lauda noastră aceasta este: mărturia conștiinței noastre, că am petrecut în lume și mai ales față de voi în nevinovăție

și în curăție dumnezeiască, nu în înțelepciune trupească, ci în harul lui Dumnezeu.

13. Căci nu vă scriem altele decât cele ce citiți sau și cunoașteți bine și am nădejde că și până la sfârșit veți cunoaște;

14. Precum ne-ai și cunoscut în parte, că suntem lauda voastră, după cum și voi a noastră, în ziua Domnului Iisus.

15. Și cu această încredințare voiam să vin la voi mai înainte, ca să aveți îndoit har,

16. Și să trec pe la voi în Macedonia și din Macedonia să vin iarăși la voi și voi să mă petreceți în Iudeia.

17. Deci aceasta voinț, am întrebuințat oare ușurătate? Sau cele ce hotărâse le hotărâse trupește, ca să fie la mine da și nu?

18. Credincios este Dumnezeu, că n'a fost cuvântul nostru către voi da și nu.

19. Căci Fiul lui Dumnezeu, Iisus Hristos, cel propovăduit vouă prin noi, prin mine și prin Silvan și prin Timotei, n'a fost da și nu, ci da a fost în el;

20. Căci toate făgăduințele lui Dumnezeu în el sunt da și în el se rostose amin, spre mărirea lui Dumnezeu prin noi.

21. Iar cel ce ne întâ-

rește pe noi împreună cu voi în Hristos și ne-a uns pe noi, este Dumnezeu,

22. Care ne-a și pecetluit pe noi și a dat arvuna Duhului în inimile noastre.

23. Iar eu chem martor pe Dumnezeu asupra sufletului meu, că pentru a vă eruța n'am venit până acum la Corint.

24. Nu doar că avem stăpânire peste credința voastră, dar suntem împreună lucrători ai bucuriei voastre; căci stați tari în credință.

Dragostea lui Pavel către Corinteni. Iertarea celui desfrânat. Ostenele și roadele propovăduirii sale.

2. 1. Și am socotit în mine aceasta, să nu mai vin la voi iarăși cu întristare,

2. Căci dacă eu vă întristez pe voi, cine mă înveselește pe mine, decât cel mtristat de mine?

3. Și v'am scris aceasta, pentru ca venind să nu am întristare dela cei care trebuie să mă bucure, fiind încredințat despre voi toți, că bucuria mea este a voastră a tuturor,

4. Căci din multă supărare și cu strângere de inimă v'am scris cu multe lacrimi, nu ca să vă întristati, ci ca să cunoașteți

dragostea pe care cu prisosință o am față de voi.

5. Iar de m'a întristat cineva, nu numai pe mine m'a întristat, ci în parte — ca să nu spun mai mult — pe voi pe toți.

6. Destul este pentru unul ca el pedepsea aceasta dela cei mai mulți;

7. Asa că împotriva mai de grabă să-l iertați și să-l mângâiați, ca nu cumva să fie doborât de mai multă întristare unul ca acela.

8. Pentru aceea vă rog să arătați pe față dragoste către el.

9. Căci pentru aceasta v'am și scris, ca să vă încerc dacă sunteți ascultători în toate.

10. Iar cui iertați ceva, și eu îi iert, căci și eu de am iertat cuiva, am iertat pentru voi, în fața lui Hristos,

11. Ca să nu ne lăsăm covârșiți de Satana, căci gândurile lui nu ne sunt necunoscute.

12. Și venind eu la Troa pentru Evanghelia lui Hristos și usă fiindu-mi deschisă în Domnul,

13. N'am avut odihnă cu duhul meu, negăsind pe Tit, fratele meu, ci lăsându-l pe el am plecat în Macedonia.

14. Dar mulțumită fie lui Dumnezeu, celui ce ne face pururea biruitori în Hristos și arată prin noi mireasma

cunoștinței sale în tot locul.

15. Că suntem bună mireasmă a lui Hristos pentru Dumnezeu, între cei ce se măntnesc și între cei ce pier;

16. Unora adevă miresmă a morții spre moarte, iar altora mireasmă a vieții spre viață. Și cine este destoinic pentru acestea?

17. Căci nu suntem ca cei mulți, care prefac cuvântul lui Dumnezeu, ei grăim ca din curăție, ca dela Dumnezeu, înaintea lui Dumnezeu în Hristos.

Pavel vorbește despre sine Corintenilor. Litera și duhul. Vârlul lui Moise este ridicat în Hristos.

3. 1. Au doară începem iarăși să spunem cine suntem? Sau nu cumva avem nevoie ca unii de scrisori de laudă către voi sau dela voi?

2. Scrisoarea noastră sunteți voi, scrisă în inimile noastre, cunoscută și citită de toți oamenii,

3. Arătându-vă că sunteți scrisoare a lui Hristos slujită de noi, scrisă nu cu cerneală, ci cu Duhul lui Dumnezeu celui viu, nu pe table de piatră, ci pe table de carne ale inimii.

4. Și avem o astfel de încredere față de Dumnezeu prin Hristos;

5. Nu că suntem vred-

nici să cugetăm în noi înșine ceva dela noi, ci vrednicia noastră este dela Dumnezeu,

6. Care ne-a și învrednicit pe noi a fi slujitori Noului Testament, nu ai literă, ci ai duhului, căci litera omoară, iar duhul face viu.

7. Iar dacă slujirea morții cea întipărită cu litere pe pietre, s'a făcut cu slavă, încaut nu puteau fiii lui Israel să caute la fața lui Moise din pricina slavei celei trecătoare a feței lui,

8. Cum să nu fie cu mai multă slavă slujirea duhului?

9. Căci dacă a fost slavă slujirea osândirii, cu mult mai vărtos prisosește în slavă slujirea îndreptăririi.

10. Și nici măcar nu este slăvit ceea ce era slăvit în această privință, față de slava cea covârșitoare.

11. Căci dacă ceea ce a fost trecător a fost cu slavă, cu mult mai vărtos ceea ce este netrecător va fi întru slavă.

12. Având deci o astfel de nădejde, avem multă îndrăsnire,

13. Și nu ca Moise, care-și puneă vâl pe față, ca să nu privească fiii lui Israel la sfârșitul a ceea ce era trecător.

14. Dar mințile lor s'au învârtosât, căci până a-

stăzi rămâne același vâl la citirea Vechiului Testament, neridicându-se, pentru el se desființează prin Hristos,

15. Ci până astăzi, când se citește Moise, stă vâl pe inima lor;

16. Iar când se vor întoarce la Domnul, se va ridica vâlul.

17. Dar Domnul este Duhul și unde este Duhul Domnului, acolo este slobozenie.

18. Iar noi toți, privind ca în oglindă cu fața descoperită mărirea Domnului, ne prefacem în același chip din slavă în slavă, ca dela Duhul Domnului.

Sfinții cunosc mărirea lui Dumnezeu și nădejdea în ea îi întărește să birue toate suferințele.

4 1. Pentru aceea, având slujirea aceasta, după cum am fost miluiți, nu pierdem curajul.

2. Ci ne-am lepădat de faptele de rușine cele ascunse, umblând nu în vicleșug, nici prefăcând eu-vântul lui Dumnezeu, ci făcându-ne cunoscuți prin arătarea adevărului față de orice cuget de om, înaintea lui Dumnezeu.

3. Iar dacă Evanghelia noastră este încă acoperită, pentru cei pieritori este acoperită,

4. In care Dumnezeu a-cestui veac a orbit mințile celor necredincioși, ca să nu le lumineze lumina Evangheliei slavei lui Hristos, care este chipul lui Dumnezeu.

5. Căci nu pe noi ne propoveduim, ci pe Hristos Iisus Domnul, iar pe noi slujitori vouă pentru Iisus.

6. Că Dumnezeu, care a zis: «Să strălucască din întunerece lumina», acela a strălucit în inimile noastre, spre luminarea cunoștinței slavei lui Dumnezeu pe fața lui Iisus Hristos.

7. Și avem comoara aceasta în vase de lut, pentru ca puterea covârșitoare să fie a lui Dumnezeu, iar nu dela noi,

8. In toate pătimind neaz, dar nefiind striviți, lipsiți fiind, dar nu des-nădăjduind,

9. Prigoniți fiind, dar nu părăsiți, doborâți, dar nu pierduți,

10. Purtând totdeauna în trup omorirea Domnului Iisus, pentru ca și viața lui Iisus să se arate în trupul nostru.

11. Căci pururea noi eși vii suntem dați spre moarte pentru Iisus, pentru ca și viața lui Iisus să se arate în trupul nostru cel muritor;

12. Așa că moartea lu-

crează în noi, iar viața în voi.

13. Dar având același duh al credinței, precum este scris: «Crezut-am, pentru aceea am grăit», — și noi credem, pentru aceea și grăim,

14. Știind că cel ce a înviat pe Domnul Iisus, ne va învia și pe noi prin Iisus și ne va înfățișa împreună cu voi.

15. Căci toate sunt pentru voi, pentru ca, înmulțindu-se harul, să prisosească prin mai mulți mulțumirea, spre slava lui Dumnezeu.

16. De aceea nu pierdem curajul, ci chiar dacă omul nostru cel dinafară se strică, cel dinăuntru însă se înnoiește din zi în zi;

17. Căci neazul nostru de acum, trecător și ușor, ne aduce slavă veșnică mai presus de măsură.

18. Noprivind noi la cele ce se văd, ci la cele ce nu se văd; căci cele ce se văd sunt trecătoare, iar cele ce nu se văd sunt veșnice.

Mângâierea credincioșilor în tot felul de neazuri. Puterea Evangheliei.

5 1. Căci știm, că de se va strica această locuință a noastră pământească de cort, avem zidire dela Dumnezeu, casă nefăcută de mână, veșnică, în ceruri.

2. Căci de aceea și su-
spinăm, dorind să ne îm-
brăcăm cu icoanța noastră
cea din cer.
3. Numai de vom fi fost
găsiți îmbrăcați, nu goi.
4. Căci fiind în acest
cort, suspinăm îngreniați,
pentru că nu voim să ne
desbrăcăm, ci să ne mai îm-
brăcăm pe deasupra, pen-
tru ca ceea ce este muritor
să fie înghițit de viață.
5. Iar cel ce ne-a făcut
pentru aceasta este Dum-
nezeu, care ne-a și dat ar-
vuna Duhului.
6. Avem deci totdeauna
încredere și știm că, atât
cât petrecem în trup, sun-
tem departe de Domnul.
7. Căci prin credință um-
blăm, iar nu prin vedere.
8. Avem încredere și voim
mai bucuros să plăcăm din
trup și să petrecem cu Dom-
nul.
9. De aceea ne și nevoim
ca, ori petrecând aici, ori
depărtându-ne, să fim bi-
neplăcuți lui;
10. Căci noi toți trebuie
să ne înfățișăm înaintea
judecării lui Hristos, ca să
ia ficcare după cele ce a
făcut prin trup, ori bine,
ori rău.
11. Cunoșcând deci fri-
ca de Domnul, căutăm să
înduplecăm pe oameni, dar
lui Dumnezeu îi suntem în-
văderăți și nădăjduim că
suntem învăderăți și în cu-
getele voastre.
12. Căci nu vă spunem
harăși cine suntem, ci vă
dăm vouă pricină de laudă
pentru noi, ca să aveți că-
tre cei ce se laudă în față
și nu în inimă.
13. Căci ori de ne-am
ieșit din fire, este pentru
Dumnezeu; ori de suntem
cu mintea întreagă, sun-
tem pentru voi.
14. Căci dragostea lui
Hristos ne ține pe noi, so-
cotind noi aceasta, că da-
că a murit unul pentru
toți, au murit deci toți;
15. Și pentru toți a na-
rit, pentru ca cei ce viază
să nu mai vieze lor, ci
celui ce a murit și a în-
viat pentru ei;
16. Așa că noi de acum
nu mai cunoaștem pe ni-
meni după trup, iar de am
și cunoscut după trup pe
Hristos, de acum însă nu-l
mai cunoaștem astfel.
17. Deci, dacă este cineva
în Hristos, este făptură
nouă; cele vechi au trecut,
întă toate s'au făcut noi.
18. Toate sunt dela Dum-
nezeu, care ne-a împăcat
cu sine prin Iisus Hristos
și ne-a încredințat slujirea
împăcării.
19. Pentru că Dumnezeu
era în Hristos, împăcând
lumea cu sine însăși, nesco-
tindu-le lor greșalele și
punând în noi cuvântul
împăcării.
20. Ne înfățișăm deci în
locul lui Hristos, ca și

- cum Dumnezeu s'ar ruga
prin noi; rugăm-vă pen-
tru Hristos, împăcați-vă cu
Dumnezeu;
21. Căci pe cel ce n'a
cunoscut păcat, el l-a făcut
pentru noi păcat, pentru ca
noi să ne facem îndreptă-
țiți ai lui Dumnezeu întru
el.
- Indemn la buna între-
buințare a harului dumne-
zeiesc. Ferire de amestecul
cu necredincioșii.*
6. 1. Iar noi lucrând în-
preună cu el, vă și ru-
găm, ca nu în deșert să
primiți harul lui Dumne-
zeu;
2. Căci zice: «La vreme
potrivită te-am ascultat și
în ziua mântuirii ți-am a-
jutat; iată acum «vreme
bine potrivită», iată acum
«ziua mântuirii», —
3. Nédând întru nimic
niciio smintală, pentru ca
slujirea noastră să nu fie
defăimată,
4. Ci în toate înfățișându-
ne ca slujitori ai lui Dum-
nezeu, în multă răbdare, în
necazuri, în nevoi, în stră-
mătorii,
5. În băătăi, în temnițe,
în turburări, în osteneți,
în privegheri, în posturi,
6. În curăție, în cuno-
ștință, în îndelungă-răbda-
re, în bunătate, în Duhul
Sfânt, în dragoste nețăz-
nică,
7. În cuvântul adevă-
rului, în puterea lui Dum-
nezeu, prin armele drepta-
ții cele de-a-deapta și cele
de-a-stânga,
8. Prin slavă și prin ne-
cinste, prin grăire de rău
și prin grăire de bine, ca
niște înșelători și totuși a-
devărați,
9. Ca niște necunoscuți,
deși cunoscuți, ca cei ce
murim și iată suntem vii,
ca niște pedepsiți și neo-
morți,
10. Ca niște întristați,
dar pururea bucurându-ne,
ca niște săraci, dar imbo-
gățiți de mulți, ca unii
care nu au nimic și toate
le stăpănesc.
11. Gura noastră s'a des-
chis către voi, Corinteni,
inima noastră s'a lărgit.
12. În noi nu vă este
strămt, dar voi sunteți
strămtați în inimile voa-
stre;
13. Pentru a ne răsplăti
la fel — ca unor fii gră-
iește — fiți și voi largi.
14. Nu vă înjugăți cu cei
necredincioși la alt jug,
căci ce parte are dreptatea
cu fără-de-legea? Sau ce
împărtășire are lumina cu
întunecul?
15. Sau ce învoire are
Hristos cu Veliar? Sau ce
parte are credinciosul cu
cel necredincios?
16. Sau ce înțelegere este
între templul lui Dumne-
zeu,

zeu și idoli? Căci voi sunteți templul lui Dumnezeu celui viu, precum a zis Dumnezeu: «Voiu locui în ei și voi umbla între ei și le voi fi lor Dumnezeu și ei îmi vor fi mie popor».

17. De aceea «ieșiți din mijlocul lor» și «vă osebiți, zice Domnul, și de necurăție să nu vă atingeți, și eu vă voi primi pe voi».

18. Și «voi fi vouă Tată și voi veți fi mie fii și fiice, zice Domnul atot-putătorul».

Pavel laudă ascultarea Corintenilor și se bucură de dragostea lor.

1. Având deci aceste făgăduințe, iubiților, să ne curățim de toată întinarea trupului și a duhului, desăvârșind sfințenia în frica lui Dumnezeu.

2. Faceți-ne loc în inimile voastre; pe nimeni n'am nedreptățit, pe nimeni n'am vătămat, dela nimeni n'am luat mai mult.

3. Nu spre osândirea voastră o zic; căci v'am spus dinainte, că sunteți în inimile noastre, ca împreună să murim și împreună să trăim.

4. Mare îmi este-eurajul față de voi, mare îmi este lauda pentru voi; m'am umplut de mângâiere, sunt covârșit de bucurie pentru tot necazul nostru.

5. Căci venind noi în Macedonia, trupul nostru n'a avut nicio odihnă, ci în toate am fost necăjiți: din afară lupte, dinauntru temeri.

6. Dar Dumnezeu, care mângâie pe cei smeriți, ne-a mângâiat cu venirea lui Tit,

7. Și nu numai cu venirea lui, ci și cu mângâierea lui, cu care a fost mângâiat la voi, vestindu-ne dorința voastră, plânsul vostru, răvna voastră pentru mine, încât mai mult m'am bucurat,

8. Că chiar de v'am întristat prin scrisoare, nu-mi pare rău, deși îmi părea rău; căci văd că scrisoarea aceea, fie și numai pentru un timp, v'a întristat.

9. Acum mă bucur, nu pentrucă v'ați întristat, ci pentrucă v'ați întristat spre pocăință; căci v'ați întristat după Dumnezeu, ca să nu fiți întru nimic păgubiți de noi.

10. Căci întristarea cea după Dumnezeu aduce pocăință spre mântuire fără păcere de rău, iar întristarea lăunii aduce moarte.

11. Căci iată, însăși aceasta, că v'ați întristat după Dumnezeu, câtă sânguină v'a adus, ba încă și devinovație și mahnire și frică și dorință și răvnă și ispășire. V'ați arătat întru

totul a fi curați în acest lucru.

12. Deci, deși v'am scris, aceasta n'a fost pentru cel ce a nedreptățit, nici pentru cel ce a fost nedreptățit, ci ea să se învedereze sânguința voastră pentru noi înaintea lui Dumnezeu.

13. De aceea ne-am mângâiat. Dar pe lângă mângâierea noastră, ne-am bucurat mai vartos de bucuria lui Tit, că duhul lui s'a liniștit din partea voastră a tuturor.

14. Că de m'am lăudat cu ceva înaintea lui pentru voi, n'am fost dat de rușine, ci precum toate vi le-am grăit întru adevăr, așa și lauda noastră pentru Tit s'a făcut adevăr,

15. Și inima lui este și mai mult la voi, aducându-și aminte de ascultarea voastră a tuturor, cum l-ați primit cu frică și cu cutremur. Mă bucur că întru totul am încredere în voi.

Indemn să se dea milostenie creștinilor din Ierusalim și laudă celor care o adună.

8 1. Și vă fac cunoscut, fraților, harul lui Dumnezeu cel dat în Bisericiile Macedoniei,

2. Că în multa lor încredere de necaz, prisosul bucuriei lor și sărăcia lor

cea adâncă a sporit spre bogăția dărnicii lor curate,

3. Pentrucă, mărturisesc eu însumi, au dat de bună voie după puterea lor și peste putere,

4. Cu multă rugămintă cerându-ne harul de a lua și ei parte la ajutorarea sfinților;

5. Și nu doar cum am nădăjduit, ci s'au dat pe ei înșiși întâi Domnului și apoi nouă prin voia lui Dumnezeu,

6. Încât am rugat pe Tit ca, așa cum a început dinainte, să și desăvârșască la voi darul acestuia.

7. Și precum prisosiți întru toate, cu credința și cu cuvântul și cu cunoștința și cu toată sânguința și cu dragostea voastră față de noi, așa să prisosiți și în darul acesta.

8. Nu cu poruncă o spun, ci încercând și curăția dragostei voastre, prin sânguința altora.

9. Căci cunoașteți harul Domnului nostru Iisus Hristos, că a sărăcit pentru voi, bogat fiind, ca să vă îmbogățească prin sânguința altora.

10. Și vă dau doar sfat întru aceasta; că aceasta vă este de folos vouă, căre încă de anul trecut ați început nu numai să faceți, ci și să voiți.

11. Duceți dar acum fapta până la sfârșit, pentru ca, așa cum v'a fost osârdia de a voi, așa să fie și cea de a îndeplini din ce aveți.

12. Pentrucă dacă este osârdie, este bine primită după cât are cineva, iar nu după cât nu are.

13. Nu doar ca să fie altora ușurare, iar vouă ne-eaz,

14. Ci ca să fie potrivire: Prisoșința voastră să împlinescă acum lipsa altora, pentru ca și prisoșința lor să împlinescă lipsa voastră, spre a fi potrivire,

15. Precum este scris: «Celui cu mult nu i-a prisosit și celui cu puțin nu i-a lipsit».

16. Mulțumire fie adusă lui Dumnezeu, care a dat aceeași râvnă pentru voi în inima lui Tit,

17. Că a primit rugămintea și fiind mai sârguitor, a venit la voi de bună voie.

18. Și am trimis împreună cu el și pe fratele, a cărui laudă întru Evanghelie este prin toate Bisericile.

19. Și nu numai atât, ci a și fost ales de Biserică ca tovarăș al nostru de călătorie la darul acesta, slujit de noi spre slava Domnului însuși și spre osârdia noastră,

20. Ferindu-ne de acea-

sta, de a ne defăima cineva în acest belșug de daruri slujit de noi,

21. Purtând grija de ce este bine nu numai înaintea Domnului, ci și înaintea oamenilor.

22. Și le-am trimis împreună cu ei și pe fratele nostru, pe care l-am încercat în multe de multe ori că fiind sârguitor, iar acum cu mult mai sârguitor pentru multa încredere în voi.

23. Fie (că e vorba) pentru Tit, este tovarășul meu și împreună lucrător la voi; fie pentru frații noștri, sunt trimiși ai Bisericii, slavă a lui Hristos.

24. Arătați deci către ei față de Biserici dovada dragostei voastre și a laudei noastre pentru voi.

Indemn să dea milostenia mai curând și cu curvănță.

9 1. Despre ajutorarea sfinților imi este de prisos să vă scriu,

2. Pentrucă știu bunăvoința voastră, cu care mă laud pentru voi către Macedoneni, că Ahaia s'a pregătit din anul trecut; și râvna voastră a îndemnat pe cei mai mulți.

3. Și am trimis pe frați, ca să nu se arate zadarnică lauda noastră pentru voi în această privință, pentru

ca, precum am zis, să fiți pregătiți.

4. Ca nu cumva, de vor veni împreună cu mine Macedoneni și vă vor găsi nepregătiți, să fim rusinați noi, ca să nu zicem voi, în această laudă încrezătoare.

5. Am socotit deci că este nevoie să îndemnăm pe frați, ca să vină la voi înainte și să pregătească binefacerea voastră cea dinainte făgăduită, ca să fie gata, așa ca o binefacere, iar nu ca o faptă de sgarcenie.

6. Aceasta zic: Cel ce seamănă cu seumpătate, cu seumpătate va și seceră; iar cel ce seamănă din belșug, din belșug va și seceră.

7. Fiecare să dea cum socotește cu inima, nu cu măhnire sau de silă, căci Dumnezeu iubeste ne cel care dă de bună voie.

8. Și Dumnezeu poate face să prisoască la voi tot harul, pentru ca, având pururea toată îndestularea întru toate, să prisoșiți spre tot lucrul bun,

9. Precum este scris: «Împărtita, dat-a sârărilor; dreptatea lui rămâne în vene».

10. Iar cel ce dă sămânță sămănătorului și pâine spre hrană, să dea și să înmulțească sămânța voastră și să crească roadele dreptății voastre,

11. Îmbogățindu-vă întru totul spre toată dăruirea care aduce prin noi mulțumire lui Dumnezeu.

12. Căci servirea acestei ajutorări nu numai împlinește lipsurile sfinților, ci prisoeste prin multe mulțumiri lui Dumnezeu,

13. Slăvind ei pe Dumnezeu, prin adevărea acestei ajutorări, pentru supunerea mărturisirii voastre Evangheliei lui Hristos și pentru dăruirea împărtășirii către ei și către toți.

14. Și cu rugăciunea lor pentru voi, dorindu-vă pentru harul lui Dumnezeu cel covârșitor la voi;

15. Iar lui Dumnezeu fie adusă mulțumire pentru darul lui cel nespus.

Pavel atrage luarea aminte să se ferească de apostoli mincinoși, care îl cleveveau.

10 1. Eu însumi, Pavel, vă îndemn prin blândețea și îngăduința lui Hristos, eu, care de față sunt smerit între voi, iar de departe îndrănesc față de voi.

2. Și mă rog ca să nu îndrănesc, când voi fi de față, cu încrederea cu care mă gândesc să îndrănesc împotriva unora, care ne socotesc că umblăm după trup.

3. Căci deși umblăm în

trup, nu ne luptăm trup-ește,

4. Pentru că armele luptei noastre nu sunt trup-ești, ci sunt puternice la Dumnezeu ca să dărâme întăriturile,

5. Surpând noi gândurile și toată înălțimea ce se ridică împotriva cunoașterii lui Dumnezeu și robind tot gândul spre ascultarea lui Hristos,

6. Și fiind gata să pedepsim toată neascultarea, când se va împlini ascultarea voastră.

7. Voi vă uitați la cele din față. De este cineva încrezut în sine că este al lui Hristos, să gândească iarăși dela sine aceasta, că precum este el al lui Hristos, așa suntem și noi ai lui Hristos.

8. Pentru că de mă voi înălța lauda ceva mai mult cu puterea noastră, pe care ne-a dat-o Domnul spre zidirea și nu spre dărâmarea voastră, nu mă voi rușina,

9. Ca să nu par că v'as speria prin scrisori.

10. Că scrisorile lui, zice ei, sunt aspre și tari, dar înfățișarea trupului este slabă și cuvântul lui este disprețuit.

11. Cel ce vorbește astfel să-și dea seama, că așa cum suntem cu cuvântul prin scrisori, când lipsim, așa suntem și cu fapta, când suntem de față.

12. Căci nu îndrăsnim să ne înnumărăm sau să ne asemănăm cu unii, care se laudă singuri; dar aceia, măsurându-se și asemănându-se ei singuri cu sine, nu au pricepere.

13. Noi însă nu ne vom lăuda fără măsură, ci după măsura dreptarului cu care ne-a măsurat nouă Dumnezeu, ca să ajungem și până la voi.

14. Căci nu ne întindem ca și cum n'am fi ajuns la voi; pentru că și până la voi am ajuns cu Evanghelia lui Hristos.

15. Nu lăudându-ne fără măsură cu ostenețile altora; dar având nădejde, cu creșterea credinței voastre, că ne vom mări între voi cu prisosință, după dreptarul nostru.

16. Și că vom propovedui Evanghelia și în părțile de dincolo de voi, ca nu să ne lăudăm după dreptar străin, în cele de-a-gata.

17. «Iar cel ce se laudă, în Domnul să se laude».

18. Căci nu cel ce se laudă pe sine este dovedit bun, ci cel pe care îl laudă Domnul.

Impotriva apostolilor mincinoși. Povestirea osteneților sale.

11. 1. O, de mi-ați îngădui puțină neînțelepție! Dar imi și îngăduiți, 2. Căci vă răvănesc cu

răvna lui Dumnezeu, pentru că v'am logodit unui singur bărbat, ca să vă înfățișez fecioară curată înaintea lui Hristos.

3. Dar mă tem ca nu cumva, precum șarpele a amăgit pe Eva cu vicleșugul său, așa să se abată și gândurile voastre dela curăția cea în Hristos.

4. Căci de ar propovedui cel ce vine un alt Iisus, pe care nu l-am propoveduit noi, sau de ați lua alt Duh, pe care nu l-ați luat, sau altă Evanghelie, pe care n'ați primit-o, l-ați îngădui bine.

5. Socotesc că nu sunt cu nimic mai prejos decât (cei ce se cred) mai mult decât apostoli.

6. Și chiar dacă sunt neîscutit în cuvânt, nu sunt și cu știința, ci ne-am făcut cunoscut la voi în toate.

7. Au doară am făcut păcat, smerindu-mă pe mine ca să vă înălțati voi, că v'am binevestit în dar Evanghelia lui Dumnezeu?

8. Alte Biserici am pradat, luând de cheltuieli, spre a vă sluji vouă. Și de față fiind la voi și în lipsă, nimănui n'am făcut supărare,

9. Căci lipsa mea am împlinit-o frații veniți din Macedonia și în toate m'am păzit și mă voi păzi, să nu vă fiu povară.

10. Este în mine adevă-

ral lui Hristos, că lauda aceasta nu-mi va fi îngăduită în părțile Ahaiei.

11. Pentru ce? Pentru că nu vă iubesc? Dumnezeuu știe!

12. Iar ceea ce fac vouă mai face, ca să taiu pricina celor ce poftesc pricina, pentru a se afla ca și noi în ceea ce se laudă,

13. Căci unii ca aceia sunt apostoli mincinoși, lucrători violenți, care iau chip de apostoli ai lui Hristos.

14. Și nu este de mirat; căci însuși Satana se prefăce în inger de lumină.

15. Nu este deci mare lucru, dacă și slujitorii lui se prefac în slujitorii ai dreptății, al căror sfârșit va fi după faptele lor.

16. Iarăși zic: Să nu mă socotească cineva că sunt fără minte; iar de nu, primiți-mă măcar ca pe un fără-de-minte, pentru că să mă laud și eu puțin.

17. Ceea ce grăiesc, nu grăiesc după Domnul, ci ca într-o neînțelepție, în această laudă încrezătoare.

18. Deoarece mulți se laudă după trup, mă voi lauda și eu.

19. Căci îngăduiți bucuros pe cei neînțelepți, fiind voi înțelepți;

20. Pentru că de vă robește cineva, de vă mănâncă cineva, de vă ia cineva al vostru, de se semețe-

ște cineva, de vă bate cineva peste obraz, voi îngăduiți.

21. Spre necinstea mea o zic, ca și cum noi am fi fost slabi. Dar în ceea ce poate să îndrăznească cineva — întru noișteptie zic — îndrănesc și eu.

22. Evrei sunt ei? Și eu. Israeliteni sunt? Și eu. Urmași ai lui Avraam sunt? Și eu.

23. Slujitori ai lui Hristos sunt ei? — ca un neînșelător grăiesc, sunt mai preșos eu: în osteneală mai mult, în bătăi peste măsură, în temniță mai mult, la moarte adeseori;

24. Dela Iudei de cinci ori am primit câte patruzeci fără una;

25. De trei ori am fost bătut cu toiege, odată am fost bătut cu pietre, de trei ori s'a sfărâmat corabia cu mine, o noapte și o zi am petrecut în largul mării;

26. În călătorii adeseori, în primejdii de răuri, în primejdii de tâlhari, în primejdii dela neamul meu, în primejdii dela păgâni, în primejdii în cetăți, în primejdii în pustie, în primejdii în mare, în primejdii între frații cei mincinoși;

27. În osteneală și în trudă, în privegheri de multe ori, în foamă și în sete,

în posturi adeseori, în frig și în golătate.

28. Pe lângă cele din afară, ceea ce mă împresoară în toate zilele, este grija de toate Bisericiile.

29. Cine este slab, și eu să nu fiu slab? Cine se smintește, și eu să nu ard?

30. Dacă trebuie să mă laud, mă voi lauda cu slăbiciunile mele.

31. Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, cel ce este binecuvântat în veci, știe că nu mint.

32. În Damasc mai-marele poporului al regelui Areta păzea cetatea Damascului, vrând să mă prindă.

33. Și am fost lăsat în jos peste zid, într'un coș, printr'o fereastră și am scăpat din mâinile lui.

Urmarea povestiri osteneților lui Pavel.

12 1. Dar nu-mi este de folos ca să mă laud, căci voi veni la vedenile și descoperirile dela Domnul.

2. Cunosc un om în Hristos care acum patrusprezece ani, — fie în trup, nu știu, fie în afară de trup, nu știu, Dumnezeu știe, — a fost răpit unul ca acesta până la al treilea cer.

3. Și-l știu pe acest om — fie în trup, nu știu, fie

în afară de trup, nu știu, Dumnezeu știe —

4. Că a fost răpit în rai și a auzit cuvinte nespuse, pe care nu se cade omului să le grăiască.

5. Pentru unul ca acesta mă voi lauda, iar pentru ruine însumi nu mă voi lauda, decât numai întru slăbiciunile mele.

6. Căci dacă aș vrea să mă laud, nu aș fi fără minte, pentrucă aș grăi adevărul; dar las, ca să nu enuget cineva despre mine mai mult decât mă vede sau aude dela mine.

7. Și ca să nu mă mândresc cu mulțimea descoperirilor, mi s'a dat un ghimpe în trup, inger al Satanei, să mă bată peste obraz, ca să nu mă mândresc.

8. Pentru aceasta am rugat de trei ori pe Domnul, ca să-l depărteze dela mine;

9. Și mi-a zis: Destul îți este harul meu, căci puterea mea în slăbiciune se desăvârșește; deci cu mare plăcere mă voi lauda mai mult întru slăbiciunile mele, ca să sălășluiesc în mine puterea lui Hristos.

10. Pentru aceea mă bucur în slăbiciuni, în defăimări, în nevoi, în prigoaniri, în strămtorări pentru Hristos, căci, când sunt slab, atunci sunt tare.

11. M'am făcut fără

minte laudându-mă: Voi m'ați silit! Căci se cădea să vorbiți voi de bine despre mine, pentrucă nu sunt cu nimic mai prejos decât cei (ce se cred) mai mult decât apostoli, deși eu nu sunt nimic.

12. Dovezile mele de apostol s'au arătat la voi prin toată răbdarea, prin semne și minuni și puteri.

13. Căci eu ce sunteți voi mai prejos de celelate Biserici, decât doar că nu v'am fost povară? Dăruiti-mi mie nedreptatea aceasta.

14. Iată, a treia oară sunt gata să vin la voi și nu vă voi fi povară, pentrucă nu cant ale voastre, ci pe voi; căci nu copiii sunt datori să agonisească pentru părinți, ci părinții pentru copii.

15. Iar eu cu mare plăcere voi cheltui și mă voi cheltui și pe mine pentru sufletele voastre, deși iuindu-vă mai puțin, eu sunt înbit mai puțin.

16. Dar fie (se va zice), eu nu v'am fost povară, dar fiind viclean v'am prins eu înslăciune.

17. Nu cumva am tras folos dela voi prin vreunul din cei ce v'am trimis?

18. Am rugat (să vină) pe Tit și am trimis împreună cu el pe fratele. Nu cumva a tras Tit folos dela voi? Au nu cu același duh

am umblat? Au nu pe aceleși urme?

19. De mult vi se pare că ne apărăm față de voi. Înaintea lui Dumnezeu, în Hristos grăim. Și acestea toate, iubirii mei, pentru zidirea voastră.

20. Căci mă tem ca nu cumva, venind, să vă găsec nu cum voiesc, și eu să fiu găsit de voi nu cum voiți; nu cumva să fie certuri, pisme, mâinii, atățări, clevetiri, șoptiri, semeții, neorânduiri;

21. Nu cumva venind iarăși să mă unilească Dumnezeu meu față de voi și să plâng pe mulți, care au păcătuit înainte și nu s'au pocăit de necurăția și de desfrâu și de necumpătarea ce au făcut.

Pavel îndeamnă pe Corinteni la pocăință, vestindu-le că vine a treia oară la ei.

13 1. A treia oară cu această vin la voi. «In gura a două și a trei mărturii va sta tot cuvântul».

2. Am spus și spun dinainte iarăși, ca atunci când am fost de față a doua oară, și acum, nefiind de față, scriu celor ce au păcătuit înainte și celorlalți tuturor, că de voi veni iarăși nu voi cruta.

3. De vreme ce căutați să încercați pe Hristos cel ce grăiește în mine, care nu este slab față de voi,

ci puternic la voi.

4. Căci deși a fost răstignit din slăbiciune, este totuși viu din puterea lui Dumnezeu. Și noi suntem slabi întru el, dar vom fi vii împreună cu el din puterea lui Dumnezeu față de voi.

5. Cercetați-vă pe voi înșivă, de sunteți în credință; încercați-vă pe voi înșivă. Sau nu vă cunoașteți voi singuri bine, că Iisus Hristos este întru voi? Altfel numai dacă sunteți netrebnici;

6. Dar nădăjduesc că veți cunoaște că noi nu suntem netrebnici.

7. Și mă rog lui Dumnezeu să nu faceți nimic rău; nu ca să ne arătăm noi vrednici, ci ca să faceți voi binele, iar noi să fim ca niște netrebnici.

8. Căci nu putem ceva împotriva adevărului, ci pentru adevăr.

9. Căci ne bucurăm când noi suntem slabi, iar voi sunteți tari; aceasta ne și rugăm: desăvârșirea voastră.

10. Pentru aceea scriu acestea nefiind de față la voi, pentru ca atunci, când voi fi de față, să nu înțeleg asprimo, după puterea pe care mi-a dat-o Domnul spre zidire, iar nu spre dărămare.

11. Încolo, fraților, bucurați-vă, desăvârșiți-vă, mân-

găiați-vă, fiți uniți în cuget, trăiți în pace, și Dumnezeu dragostei și al păcii va fi cu voi.

12. Imbrățișați-vă unul pe altul cu sărutare sfântă.

13. Vă îmbrățișază pe voi toți sfinții.

14. Harul Domnului nostru Iisus Hristos și dragostea lui Dumnezeu și împărțirea Sfântului Duh, fie cu voi cu toți. Amin.

EPISTOLA CĂTRE GALATENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

Nestatornicia Galatilor în credință și vrednicia de apostol a lui Pavel.

1 1. Pavel, apostol nu dela oameni nici prin om, ci prin Iisus Hristos și prin Dumnezeu Tatăl, care l-a înviat pe el din morți.

2. Și toți frații care sunt împreună cu mine, Bisericiiilor Galatiei:

3. Har vouă și pace dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul nostru Iisus Hristos,

4. Care s'a dat pe sine pentru păcatele noastre, ca să ne scoată pe noi din acest veac rău de acum, după voia lui Dumnezeu și Tatălui nostru,

5. Căruia fie slava în vecii vecilor. Amin.

6. Mă mir că așa de curând treceți dela cel ce v'a chemat prin harul lui Hristos la altă Evanghelie,

7. Care nu este alta, de-

cât numai sunt unii care vă turbură și voiesc să schimbe Evanghelia lui Hristos.

8. Dar chiar dacă noi sau inger din cer v'ar binevesti altceva, decât ceea ce v'am binevestit noi, anatema să fie!

9. Precum v'am spus înainte, așa vă spun iarăși și acum: Dacă vă binevestește cineva altceva decât ceea ce ați primit, anatema să fie!

10. Căci acum caut să înduplec oameni sau pe Dumnezeu? Sau caut să plăc oamenilor? Dacă aș mai plăcea oamenilor, n'aș fi rob al lui Hristos.

11. Dar vă fac cunoscut, fraților, că Evanghelia binevestită de mine nu este după om,

12. Pentru că nici eu nu am primit-o dela om, nici n'am fost învățat de altul, ci prin descoperirea lui Iisus Hristos.

13. Căci ați auzit despre purtarea mea de altădată în credința iudaică, că prigoneam peste măsură Biserica lui Dumnezeu și o pustiam,

14. Și spoream în credința iudaică mai mult decât mulți din cei de vârsta mea în neamul meu, fiind foarte râvnitor pentru datinile mele părintești.

15. Dar când a binevoit Dumnezeu, care m'a ales din pântecul maicii mele și m'a chemat prin harul său,

16. Să descopere pe Fiul său întru mine, ca să-l binevestesc la neamuri, de îndată nu am mai primit sfat dela trup și dela sânge,

17. Nici nu m'am suit la Ierusalim către apostoli, ci dinaintea de mine, ei m'am dus în Arabia și m'am întors iarăși la Damasc.

18. Apoi, după trei ani, m'am suit la Ierusalim să văd pe Petru și am rămas pe lângă el cincisprezece zile,

19. Iar pe altul din apostoli n'am văzut, decât numai pe Iacov, fratele Domnului.

20. Cele ce vă scriu, iată, spun înaintea lui Dumnezeu, că nu mint.

21. După aceea am venit în ținuturile Siriei și ale Ciliciei.

22. Și eram necunoscut la fața Bisericilor Iudeii celor în Hristos,

23. Ci numai auziseră, că cel ce ne prigonea pe noi oarecând, acum binevestește credința pe care altădată o stărpea.

24. Și slăveau pe Dumnezeu pentru mine.

Pavel aduce pe apostoli ca mărturie pentru credința sa. Certarea lui Petru. Mântuirea este din credință, nu din lege.

2. 1. Apoi, după patrușpezece ani, m'am suit iarăși la Ierusalim cu Varnava, luând împreună cu noi și pe Tit.

2. M'am suit însă după descoperire; și le-am spus despre Evanghelia pe care o propovedușese la păgâni, în deosebi celor mai de seamă, ca nu cumva să alerg sau să fi alergat în zadar.

3: Dar nici măcar Tit, care era cu mine, Elin fiind, n'a fost silit să se taie împrejur.

4. Din cauza fraților mincinoși, ce veniseră furisându-se ca să iscodască libertatea noastră, pe care o avem în Hristos Iisus, spre a ne robi legii;

5. Căroră nici măcar un ceas nu ne-am plecat cu supunere, pentru ca adevărul Evangheliei să rămână la voi neclintit,

6. Iar cei ce se socotesc a fi mai de seamă — ori cine ar fi fost cândva, nu mă privește; Dumnezeu nu caută la fața omului, — cei socotiți însă a fi mai de seamă mie nu mi-au adăugat nimic,

7. Ci dimpotrivă, văzând că mi s'a încredințat mie Evanghelia netăierii împrejur, precum lui Petru cea a tăierii împrejur,

8. — Căci cel ce a lucrat prin Petru la apostolia tăierii împrejur, a lucrat și prin mine la păgâni, —

9. Și cunoscând harul dat mie, Iacov și Chifa și Ioan, care se socotesc a fi stâlpi, mi-au dat mie și lui Varnava dreptă spre unire cu ei, pentru ca noi să fim la păgâni, iar ei la tăierea împrejur,

10. Numai să ne aducem aminte de cei săraci, ceea ce tocmam m'am și silit să fac.

11. Iar când a venit Petru la Antiochia, i-am stat împotrivă pe față, pentru că era vrednic de înfruntare.

12. Căci înainte de a veni unii dela Iacov, mânca cu păgâni; iar când au venit ei, se forța și se deosebea, temându-se de cei din tăierea împrejur.

13. Și împreună cu el s'au fățarnicit și ceilalți Iudei. Încât și Varnava a fost atras în fățarnicia lor.

14. Dar când am văzut că ei nu umblă drept după adevărul Evangheliei, am zis lui Petru înaintea tuturor: Dacă tu, Iudeu fiind, trăiești ca păgâni și nu ca Iudeii, pentru ce silești pe păgâni să țină ca Iudeii?

15. Noi suntem din fire Iudei, iar nu păcătoși dintre păgâni,

16. Știind că nu se îndreptățește omul din faptele legii; ci numai prin credința în Iisus Hristos; și noi am crezut în Iisus Hristos ca să ne îndreptățim din credința lui Hristos, iar nu din faptele legii; pentru că nu se va îndreptăți din faptele legii niciun trup.

17. Iar dacă și noi, căutând să ne îndreptățim întru Hristos, ne-am aflat păcătoși, au doară este Hristos slujitor al păcatului? Să nu fie!

18. Căci dacă zidesc iarăși cele ce am stricat, mă arăt pe mine însumi călător de cuvânt,

19. Pentru că eu prin lege am murit față de lege, ca să trăiesc pentru Dumnezeu.

20. M'am răstignit împreună cu Hristos; iar de acum nu mai trăiesc eu, ci trăiesc în mine Hristos; iar de trăiesc: acum în trup, trăiesc prin credința Fiului lui Dumnezeu, care m'a

inhibat și s'a dat pe sine pentru mine.

21. Nu lepăd harul lui Dumnezeu; căci dacă îndreptățirea este prin lege, Hristos a murit atunci în zadar.

Urmare, Avraam pildă de îndreptățire prin credință. Legea nu îndreptățește, ci pune blestem. Hristos ridică blestemul ei. Cele bune nu sunt din lege, ci din credință.

3 1. O, Galateni fără-de-minte, cine v'a ademenit ca să nu vă plecați adevărului, pe voi, în ochii căroră Iisus Hristos vi s'a zugrăvit răstignit?

2. Numai aceasta voiesc să aflu dela voi: Din faptele legii ați primit Duhul, sau din ascultarea credinței?

3. Așa fără-de-minte sunteți? După ce ați început cu Duhul, acum sfârșiți eu trupul?

4. Ați pățimit atâtea în zadar? — dacă în adevăr a fost în zadar.

5. Deci cel ce vă dă Duhul și săvârșește minuni la voi, face aceasta din faptele legii, sau din ascultarea credinței?

6. Precum și «Avraam a crezut lui Dumnezeu, și i s'a socotit lui spre îndreptățire».

7. Să știți deci, că cei

ce sunt din credință, aceia sunt fiii ai lui Avraam.

8. Și prevăzând Scriptura, că din credință îndreptățește Dumnezeu pe păgâni, a binevestit dinainte lui Avraam, zicând: «Se vor binecuvânta întru tine toate neamurile»;

9. Așa că cei ce sunt din credință se binecuvintează împreună cu credinciosul Avraam.

10. Pentrucă toți câți sunt din faptele legii sunt sub blestem, căci este scris: Blestemat este oricine nu va rămânea întru toate cele scrise în cartea Legii, ca să le facă».

11. Iar cum că nimeni nu se îndreptățește înaintea lui Dumnezeu prin lege, este învederat, pentrucă «dreptul din credință va fi viu».

12. Iar legea nu este din credință, ci «omul care va face acestea va fi viu prin ele».

13. Hristos ne-a răscum-părat din blestemul legii, făcându-se pentru noi blestem, pentrucă este scris: «Blestemat este tot cel spânzurat pe lemn».

14. Pentru ca la păgâni binecuvântarea lui Avraam să ajungă prin Hristos Iisus, ca să luăm făgăduința Duhului prin credință.

15. Fraților, ca un om grăiesc; că și testamentul întărit al unui om nimeni

nu-l strică sau îi mai adaugă ceva.

16. Lui Avraam însă și urmașului lui i s'au rostit făgăduințele. Nu zice: «Și urmașilor», ca de mulți; ci ca de unul: «Și urmașului tău», care este Hristos.

17. Aceasta zic dar: Un testament întărit dinainte de Dumnezeu în Hristos nu-l desființează legea, care s'a dat după patru sute treizeci de ani, așa încât să strice făgăduința.

18. Căci dacă moștenirea este din lege, nu mai este din făgăduință; dar lui Avraam Dumnezeu i-a dăruit prin credință.

19. Ce este deci legea? Ea s'a adăugat în urmă, pentru călcările de porunci, până când să vină urmașul, căruia i s'a dat făgăduința, și a fost orânduită prin ingeri, în mâna unui mijlocitor.

20. Mijlocitorul însă nu este al unuia singur, iar Dumnezeu este unul.

21. Au doară legea este împotriva făgăduințelor lui Dumnezeu? Să nu fie! Căci dacă s'ar fi dat lege, care să poată da viață, îndreptățirea ar fi în adevăr din lege;

22. Dar Scriptura a închis toate sub păcat, pentru ca făgăduința să se dea din credință în Iisus Hristos celor ce cred.

23. Iar înaintea de venirea

credinței, eram păziți sub lege, fiind închiși pentru credința care avea să se descopere;

24. Așa că legea ne-a fost călăuză spre Hristos, pentru ca să ne îndreptăm din credință;

25. Iar după a venit credința, nu mai suntem sub călăuză.

26. Pentrucă toți sunteți fii ai lui Dumnezeu prin credința în Hristos Iisus;

27. Căci, câți în Hristos v'ați botezat, în Hristos v'ați îmbrăcat.

28. Nu mai este Iudeu nici Elin, nu mai este rob nici slobod, nu mai este parte bărbătească nici femeiască, pentrucă voi toți unul sunteți în Hristos Iisus.

29. Iar dacă voi sunteți ai lui Hristos, sunteți deci urmași ai lui Avraam și moștenitori după făgăduință.

Pavel dovedește că îndreptățirea omului este din credință.

4 1. Zic însă: Câtă vreme moștenitorul este prunc, nu se deosebește cu nimic de rob, deși este stăpân pe toate,

2. Ci este sub epitropi și îngrijitori, până la vremea rânduită de tatăl său.

3. Așa și noi, când eram porunci, eram robiți sub stăpânii lumii;

4. Iar când a venit plinirea vremii, a trimis Dumnezeu pe Fiul său cel născut din femeie, născut sub lege,

5. Ca să răscumpere pe cei de sub lege, ca să primim înfierare.

6. Iar pentru că sunteți fii, a trimis Dumnezeu pe Duhul Fiului său în inimile voastre, care strigă: Avva, Părinte;

7. Așa că nu mai ești rob, ci fiu; iar de ești fiu, ești și moștenitor al lui Dumnezeu prin Iisus Hristos.

8. Dar atunci, necunoscând pe Dumnezeu, slujeați celor ce din fire nu sunt dumnezei;

9. Acum însă, după ce ați cunoscut pe Dumnezeu, sau mai degrabă după ce ați fost cunoscuți de Dumnezeu, cum vă întoarceți iarăși la stihile cele slabe și sărace, cărora voiți să le slujiți din nou ca înainte?

10. Tineți zile și luni și timpuri și ani de sărbătoare.

11. Mă tem pentru voi, ca nu cumva să mă fi ostenit la voi în zadar.

12. Fraților, rogu-vă, fiți precum sunt eu, că și eu am fost precum sunteți voi. Nu mi-ați făcut niciun rău;

13. Dar știți că din cauza unei slăbiciuni a trupului v'am binevestit întâi,

14. Și voi nu ați disprețuit încercarea ce era în trupul meu, nici nu v'ați scărbuit de ea, ci m'ați primit ca pe un inger al lui Dumnezeu, ca pe Hristos Iisus.

15. Unde este deci acum fericirea voastră? Căci vă mărturisesc că, de era eu puțință, v'ați fi seos ochii și mi i-ați fi dat.

16. Am ajuns oare vrămașul vostru, spunându-vă adevărul?

17. Aceia vă răvnesc, dar nu cu gând bun, ci vor să vă despartă, ca să le fiți răvnitori lor.

18. Este însă bine a avea răvnă pentru lucrul cel bun totdeauna, și nu numai când eu sunt de față la voi.

19. Copiii mei, pentru care sufăr iarăși durerile nașterii, până ce Hristos va lua chip în voi!

20. Aș vrea să fiu acum la voi și să-mi schimb glasul, că sunt nedumerit de voi.

21. Spuneți-mi: Voi, care vreți să fiți sub lege, nu auziți legea?

22. Pentru că scris este, că Avraam a avut doi feciori, unul din roabă, iar altul din cea slobodă;

23. Dar cel din roabă s'a născut după trup, iar cel din cea slobodă prin făgăduință.

24. Ceea ce are altă în-

semnare; căci acestea sunt cele două testamente: Unul din muntele Sinai, care naște spre robie și care este Agar;

25. Căci Agar este muntele Sinai în Arabia, care se potrivește cu Ierusalimul de acum și este rob cu copiii săi;

26. Iar Ierusalimul cel de sus este slobod și este maică a noastră a tuturor;

27. Căci scris este: «Veselește-te cea steapă, care nu naște; glăsuiește și strigă cea care n'ai durerile nașterii, că mai mulți sunt fiii celei părăsite decât ai celei cu bărbat».

28. Iar noi, fraților, suntem după Isaac fii ai făgăduinței;

29. Dar precum atunci cel ce se născuse după trup alunga pe cel ce se născuse după duh, așa și acum.

30. Dar ce zice Scriptura? «Alungă pe roabă și pe fiul ei, căci fiul roabei nu va moșteni cu fiul celei slobode».

31. Așa deci, fraților, nu suntem fii ai roabei, ci ai celei slobode.

Cei chemați la credință sunt scutiți de faptele legii prin putințele lui Hristos. Libertatea cea după Duh.

5 1. Stați deci tari în slobozia cu care ne-a dă-

ruit Hristos și nu vă prindeți iarăși în jugul robiei.

2. Iată, eu Pavel vă spun: Că de vă veți tăia împrejur, Hristos nu vă va folosi nimic.

3. Și mărturisesc iarăși oricărui om ce se taie împrejur, că este dator să împlinească toată legea.

4. Cei ce voiți să vă îndreptățiți prin lege, v'ați îndepărtat de Hristos, ați căzut din har.

5. Căci noi așteptăm în Duh nădejdea îndreptăririi din credință;

6. Pentru că în Hristos Iisus nici tăierea împrejur nu poate ceva, nici netăierea împrejur, ci credința care crează prin dragoste.

7. Voi alergați bine. Cine v'a oprit de a vă supune adevărului?

8. Induplecarea aceasta nu este dela cel care vă cheamă.

9. Puțin aluat dospește toată frământătura.

10. Eu am încredere în voi întru Domnul, că nimic altceva nu veți suga; iar cel ce vă turbură va purta oșanda, oricine ar fi.

11. Dacă eu, fraților, propoveduiesc încă tăierea împrejur, pentru ce mai sunt prigonit? A înecat deci smințenia crucii.

12. O, de s'ar tăia de tot cei ce vă răzvrătesc!

13. Căci voi ați fost che-

mați la slobozenie, fraților; numai să nu folosiți slobozenia voastră ca prilej de a sluji trupului, ci să slujiți unul altuia prin dragoste.

14. Căci toată legea se cuprinde într'un cuvânt, adică: «Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși».

15. Iar dacă vă mușcați unul pe altul și vă mâncați, vedeți să nu vă nirițiți unul pe altul.

16. Vă zic însă: Cu Duhul să umblați și să nu săvârșiți pofta trupului.

17. Căci trupul pofteste împotriva Duhului, iar Duhul împotriva trupului, și ele se împotrivesc unul altuia, ca să nu faceți cele ce ați voi.

18. Dacă însă sunteți mântuiți de Duh, nu sunteți sub lege.

19. Iar faptele trupului sunt cunoscute, care sunt acestea: preacurvie, desfrâu, necurăție, necumpătare,

20. Slujire idolilor, fermecătorii, vrajbe, certuri, zavistii, mânie, gâlcevi, desbinări, eresuri,

21. Pisme, ucideri, beții, chefuri și cele asemenea acestora, pe care vi le spun dinainte, precum v'am și spus, că cei ce fac unele ca acestea nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu.

22. Iar roada Duhului este dragoste, bucurie, pa-

ce, îndelungă-răbdare, bunătațe, facere de bine, credință, blândețe, cumpătare;

23. Impotriva acestora nu este lege.

24. Iar cei ce sunt ai lui Hristos și-au răstignit trupul împreună cu patimile și cu poftele.

25. Dacă trăim cu Duhul, cu Duhul să și umblăm.

26. Să nu căutăm mărirea deșartă, întărâtându-ne unii pe alții, pismuindu-ne unii pe alții.

Să îndreptăm cu blândețe pe aproapele. Sfățuire de a se feri de iudeizant și a duce viața nouă, după Duh.

6 1. Fraților, chiar de va cădea un om în vreo greșală, voi cei duhovnicești îndreptați pe unul ca acela cu duhul blândeței, luând seama la tine însuși, ca să nu cazi și tu în ispită.

2. Purtați sarcinile unul altuia și așa împliniți legea lui Hristos.

3. Căci de se socotește cineva că este ceva, nimic fiind, se înșală singur.

4. Iar fapta sa să și-o cerceteze fiecare, și atunci va avea laudă față de sine numai, iar nu față de altul.

5. Căci fiecare își va purta sarcina sa.

6. Cel care învață cuvân-

tul dela altul să facă parte celui ce-l învață de toate bunurile.

7. Nu vă amăgiți, Dumnezeu nu se lasă batjocorit; căci ce va semăna omul, aceea va și secera.

8. Cel ce seamănă în trupul său, din trup va secera stricăciune, iar cel ce seamănă în Duh, din Duh va secera viață veșnică.

9. Să nu ne descurajăm făcând binele, căci vom secera la timpul său, dacă nu ne vom lenevi.

10. Deci dar, atât cât avem timp, să facem bine către toți, dar mai ales către cei de credința noastră.

11. Vedeți cu ce fel de litere v'am scris cu mâna mea.

12. Câți vor să placă după trup, aceia vă silesc să vă tăiați împrejur, numai ca să nu fie prizoniți pentru crucea lui Hristos;

13. Căci nici ei singuri, cei ce se taie împrejur, nu păzesc legea, ei voiesc să vă tăiați împrejur voi, ca să se laude ei în trupul vostru.

14. Mie însă să nu-mi fie a mă lauda decât numai în crucea Domnului nostru Iisus Hristos, prin care lumea este pentru mine răstignită și eu pentru lume;

15. Căci în Hristos Iisus nici tăierea împrejur nu poate ceva, nici netăierea împrejur, ci făptura cea nouă.

16. Și câți vor urma dreptarul acesta, pace peste ei și milă, și peste Îraulul lui Dumnezeu.

17. De acum nimeni să nu-mi mai facă supărare, căci eu port în trupul meu rănila Domnului Iisus.

18. Harul Domnului nostru Iisus Hristos fie cu duhul vostru, fraților. Amin.

EPISTOLA CĂTRE EFESENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

Alegerea din veoi a creștinilor spre mântuire. Rugăciune pentru cunoașterea binefacerilor aduse prin Hristos.

1 1. Pavel, apostol al lui Iisus Hristos prin voia

lui Dumnezeu, sfinților ce sunt în Efes și credincioșilor în Hristos Iisus:

2. Har vouă și pace dela Dumnezeu, Tatăl nostru, și dela Domnul Iisus Hristos.

3. Binecuvântat fie Dum-

nezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, care ne-a binecuvântat pe noi cu toată binecuvântarea duhovnicească în cer întru Hristos,

4. Precum ne-a și ales pe noi întru el înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără prihană înaintea lui,

5. Dinainte rânduindu-ne spre înfiere lui în dragoste prin Iisus Hristos, după bunăvoința voii sale,

6. Spre lauda măririi harului său, cu care ne-a dăruit pe noi întru cel iubit,

7. Întru care avem răscumpărarea prin sângele lui, iertarea greșalelor, după bogăția harului lui,

8. Pe care l-a făcut să prisosensească față de noi întru toată înțelepciunea și priceperea;

9. Făcându-ne cunoscute taina voii sale, după bunăvoința sa, pe care dinainte a rânduit-o întru el,

10. Spre iconomia plinirii vremilor, ca toate să le reușească în Hristos, cele din ceruri și cele de pe pământ, întru el,

11. Întru care și moștenire am primit, fiind dinainte rânduiți, după planul celui ce toate le lucra, după hotărîrea voii sale,

12. Ca să fim noi spre lauda măririi lui, cei care dinainte am nădăjduit în Hristos;

13. Întru care și voi, auzind cuvântul adevărului, Evanghelia mântuirii voastre, și întru care crezând, ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt al făgăduinței,

14. Și care este arvuna moștenirii noastre, spre răscumpărarea celor câștigați de el, spre lauda măririi lui,

15. Drept aceea și eu, auzind credința voastră în Domnul Iisus și dragostea cea către toți sfinții,

16. Nu încetez să mulțumesc pentru voi, făcând pomnirea de voi în rugăciunile mele,

17. Pentru că Dumnezeu, Domnul nostru Iisus Hristos, Tatăl măririi, să vă dea duhul înțelepciunii și al descoperirii, în cunoașterea lui,

18. Ochii luminați ai inimii voastre, ca să știți care este nădejdea chemării lui, și care este bogăția măririi moștenirii lui între sfinți,

19. Și cât de covârșitoare este mărima puterii lui față de noi, cei care credem, după lucrarea puterii tăriei lui,

20. Pe care a săvârșit-o în Hristos, înviindu-l din morți, și l-a pus să șadă de-a dreapta sa în cer,

21. Mai presus de toată domnia și stăpânirea și puterea și dregătoria și decât tot numele ce se numește,

nu numai în veacul acesta, ci și în cel viitor;

22. Și toate le-a supus sub picioarele lui, și pe el l-a dat mai presus de toate cap Bisericii,

23. Care este trupul lui, împlinirea celui ce plinește toate întru toți.

Impăcarea neamurilor și a Iudeilor cu Dumnezeu prin Hristos.

2. 1. Și pe voi, care erați morți prin greșalele și prin păcatele,

2. În care ați umblat oarecând după veacul lumii acesteia, după domnul stăpânirii văzduhului, a duhului ce lucrează acum în fiii neascultării,

3. Întru care și noi toți am petrecut oarecând în poftele trupului nostru, făcând voile trupului și ale gândurilor, și eram din fire fii ai mâniei ca și ceilalți:

4. Dar Dumnezeu, bogat fiind în milă, pentru multă sa dragoste cu care ne-a iubit,

5. Fiind noi morți prin păcate, ne-a făcut vii împreună cu Hristos — prin har sunteți mântuiți —

6. Și ne-a sculat împreună cu el și ne-a pus să ședem împreună cu el în cer întru Hristos Iisus,

7. Ca să se arate în veacurile viitoare bogăția

covârșitoare a harului său întru bunătațe spre noi în Hristos Iisus.

8. Căci sunteți mântuiți din har prin credință, și aceasta nu dela voi; al lui Dumnezeu este darul,

9. Nu din fapte, ca să nu se laude cineva.

10. Căci suntem făptură a lui, zidiți întru Hristos Iisus spre fapte bune, pe care Dumnezeu le-a gătit dinainte, ca să umblăm în ele.

11. Pentru aceea aduceți-vă aminte, că oarecând voi, păgânii cu trupul, numiți netăiere-imprejur de către cei numiți tăiere-imprejur făcută de mână în trup,

12. Erați în vremea aceea fără Hristos, înstrăinați de cetățenia lui Israel și străini de așezămintele făgăduinței, neavând nădejde și fiind fără Dumnezeu în lume;

13. Iar acum, întru Hristos Iisus, voi, care oarecând erați departe, v-ați apropiat prin sângele lui Hristos.

14. Pentrucă el este pacea noastră, cel care a făcut din amândouă una și a dăruit peretele cel din mijloc al despărțirii,

15. Vrajba, stricând în trupul său legea orânduirilor din porunci, pentru că întru sine să-i zidească pe

cei doi într'un om nou, făcând pace,

16. Și să-i împace pe amândoi cu Dumnezeu într'un trup prin cruce, omorînd vrajba prin ea.

17. Și venind v'a vestit pace vouă celor de departe și celor de aproape,

18. Că prin el avem și unii și alții apropierea de Tatăl într'un Duh.

19. Deci dar nu mai sunteți străini și venetici, ei împreună cetățeni cu sfinții și sunteți din casa lui Dumnezeu,

20. Fiind zidiți pe temelie apostolilor și a proorocilor, piatra cea din capul unghiului fiind însuși Iisus Hristos,

21. Întru care fiind bine întocmită, toată zidirea crește pentru a fi locaș sfânt în Domnul,

22. Întru care și voi sunteți împreună zidiți, spre a fi locaș al lui Dumnezeu în Duh.

Înțelepciunea dumnezeiească dată lui Pavel spre înminarea neamurilor. Rugăciune pentru Biserică.

3 1. Pentru aceasta, eu Pavel, cel pus în lanțuri al lui Iisus Hristos pentru voi păgâni,

2. Dacă în adevăr ați auzit de iconomia harului lui Dumnezeu, dată mie pentru voi,

3. Că prin descoperire mi-a făcut cunoscută taina, precum scrisa înaintea pe scurt,

4. Din care citind, puteți să înțelegeți pricepera mea în taina lui Hristos,

5. Care nu s'a făcut cunoscută fiilor oamenilor din alte veacuri, cum s'a descoperit acum sfinților lui apostoli și proorocilor în Duh:

6. Că păgânii sunt împreună moștenitori și un trup împreună și împreună părtași ai făgăduinței lui, întru Hristos prin Evanghelie,

7. Al cărei slujitor m'am făcut după darul harului lui Dumnezeu, dat mie după lucrarea puterii lui:

8. Mie, celui mai mic decât toți sfinții, mi s'a dat harul acesta de a binevesti între neamuri bogăția lui Hristos cea nepătrunsă,

9. Și a lumina pe toți care este iconomia tainei celei ascunse din vece în Dumnezeu, cel care a zidit toate prin Iisus Hristos,

10. Ca să se facă acum cunoscută prin Biserică domniilor și puterilor din cer înțelepciunea lui Dumnezeu cea de multe feluri;

11. După hotărîrea cea din vece, pe care a îndeplinit-o întru Hristos Iisus, Domnul nostru,

12. Întru care avem în-

drăsnire și apropiere cu încredere prin credința în el.

13. De aceea vă rog să nu pierdeți curajul în necazurile mele pentru voi, care sunt slava voastră.

14. Pentru aceasta îmi plec genunchii înaintea Tatălui Domnului nostru Iisus Hristos,

15. Din care se trage tot numele părintesc în cer și pe pământ,

16. Ca să vă dea după bogăția măririi sale a vă întări cu putere prin Duhul lui în omul cel dinăuntru.

17. Sore a locui Hristos prin credință în inimile voastre,

18. Fiind înrădăcinați și întemeiați în dragoste, ca să puteți înțelege împreună cu toți sfinții, care este lătimea și lungimea și adâncul și înălțimea ei,

19. Și să cunoașteți dragostea lui Hristos cea mai presus de cunoștință, ca să fiți plini de toată plinirea lui Dumnezeu.

20. Iar celui ce poate să facă toate mai cu prisos decât cele ce cerem sau gândim, după puterea ce lucrează în noi,

21. Aceluia fie mărirea în Biserică întru Hristos Iisus, în toate neamurile veacului veacurilor. Amin.

Sfaturi pentru unire în dragoste, deși darurile sunt împărțite spre folosul obștesc. Într-o înțelepciune și dreptate ce ne face plăcuți lui Dumnezeu.

4 1. Drept aceea vă rog eu, cel pus în lanțuri întru Domnul, să umblați cu vrednicie, după chemarea cu care sunteți chemați,

2. Cu toată smerenia și blândetea, cu îndelungă răbdare, îngăduindu-vă unii pe alții cu dragoste,

3. Siliindu-vă să păstrați unitatea Duhului în legătura păcii.

4. Un trup și un Duh, precum ați și fost chemați într'o nădejde a chemării voastre.

5. Un Domn, o credință, un botez;

6. Un Dumnezeu și Tată al tuturor, care este peste toți și prin toți și întru noi toți.

7. Iar fiecare din noi s'a dat harul după măsură darului lui Hristos.

8. Pentru aceea zice: «Sîndu-se la înălțime, robit-a robime și a dat daruri oamenilor».

9. Iar că «s'a suit», ce este decât numai că «s'a și pogorît întâi la părțile cele mai de jos ale pământului?

10. Cel ce s'a coborît este acela care s'a și suit

mai presus de toate cerurile, ca să umple toate.

11. Și el a dat pe unii apostoli, pe alții prooroci, pe alții evangheliști, iar pe alții păstori și învățători,

12. Spre desăvârșirea sfinților, pentru lucrul slujirii, pentru zidirea trupului lui Hristos,

13. Până ce vom ajunge toți la unitatea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, la starea de bărbat desăvârșit, la măsura vârstei deplinătății lui Hristos,

14. Ca să nu mai fim prunci, aruncați de valuri și purtați de tot vântul învățăturii, în amăgirea oamenilor, într-un viclesug, spre uneltirea înșelăciunii;

15. Ci ținând adevărul în dragoste, să creștem în toate întru el, care este capul Hristos,

16. Din care tot trupul bine alecutuit și bine încheiat prin fiecare legătură de sprijin, după lucrarea săvârșită pe măsura fiecărui mădular, crește spre zidirea sa însuși în dragoste.

17. Aceasta spun deci și mărturisesc în Domnul, ca să nu mai umblați cum umblă păgânii ceilalți în desfrățimea minții lor,

18. Întincați la minte, fiind înstrăinați de viața în Dumnezeu din cauza ne-

cunoștinței din ei, pentru împietrirea inimii lor;

19. Care în nesimțire fiind, s'au dedat necumpătării spre săvârșirea cu lăcomie a toată necurăția.

20. Dar voi nu așa ați învățat pe Hristos,

21. Dacă în adevăr l-ați ascultat și v'ați învățat întru el, precum este adevărul în Iisus,

22. Ca să lepădați față de viețuirea dinainte pe omul cel vechi, care se strică după poftele înșelăciunii,

23. Și să vă înnoiti iarăși cu duhul minții voastre,

24. Și să vă îmbrăcați în omul cel nou, cel zidit după Dumnezeu întru dreptate și întru sfințenia adevărului.

25. De aceea, lepădând minciuna, grații fiecare adevărul cu aproapele său, pentru că suntem unul altuia mădular.

26. «Mănați-vă și nu păcătuiți»; soarele să nu apună peste mânia voastră,

27. Nici nu dați loc diavolului.

28. Cel ce fură să nu mai fure, ci mai de grabă să se ostenească lucrând binele cu mâinile sale, ca să aibă să dea celui ce are nevoie.

29. Niciun curânt rău să nu iasă din gura voastră, ci numai ce este bun spre zidire după trebuință,

ca să dea har celor ce-l aud.

30. Și să nu întristați Duhul cel Sfânt al lui Dumnezeu, în care ați fost pecetluiți pentru ziua răscurării.

31. Toată amărăciunea și aprinderea și mânia și strigarea și defăimarea să so lepede dela voi, împreună cu toată răutatea.

32. Și fiți unul către altul buni, miloși, iertând unul altuia, precum și Dumnezeu v'a iertat vouă în Hristos.

Indemnuri la viața cea vrednică de sfințenia creștinului, la mustrarea răului cu pilda, nu cu vorba; la a se umplea de Duh Sfânt, iar nu de vin și de necurăție; sfaturi pentru cei căsătoriți.

5 1. Fiți dar următori lui Dumnezeu, ca niște copii iubii,

2. Și umblați întru dragoste, precum și Hristos ne-a iubit pe noi și s'a dat pe sine pentru noi prienos și jertfă lui Dumnezeu întru muros cu bună mireasmă.

3. Desfrâu și orice necurăție sau lăcomie nici să nu se pomenească între voi, așa cum se cuvine sfinților;

4. Nici vorbe de rușine și vorbe proaste sau glume, care nu se cuvin, ci mai de grabă mulțumire.

5. Căci această să o știți,

că niciun desfrănat sau necurat sau lacom, care este un slujitor de idoli, nu are moștenire în împărăția lui Hristos și a lui Dumnezeu.

6. Nimeni să nu vă amăgească pe voi cu cuvinte deșarte; căci pentru acestea vine mânia lui Dumnezeu peste fiii neascultării.

7. Deci să nu vă faceți părtași cu ei.

8. Căci oarecând erați întunerec, dar acum sunteți lumină întru Domnul.

9. Ca fiii ai luminii să umblați — căci roada Duhului este în toată bunătatea și dreptatea și adevărul —

10. Încercând ce este bine plăcut Domnului.

11. Și să nu fiți părtași la faptele cele fără de roadă ale întunerecului, ci mai de grabă să le mustrați;

12. Căci cele făcute de ei în ascuns este rușine a le și spune.

13. Toate cele mustrate se învederează de către lumină; căci tot ce este învederat este lumină.

14. De aceea zice: Deșteaptă-te cel ce dormi și te scoală din morți, și te va lumina Hristos.

15. Vedeti deci cum să umblați bine, nu ca niște neînțelepți, ci ca cei înțelepți,

16. Răscumpărând vromea, căci zilele sunt rele.

17. De aceea nu fiți nepriecopuți, ci înțelegeți care este voia Domnului.

18. Și nu vă îmbătați de vin, în care este desfrânare, ci să vă umpleți de Duhul.

19. Vorbind între voi în psalmi și în cântări de laudă și duhovnicești, laudând și cântând în inima, voastră Domnului,

20. Mulțumind totdeauna pentru toate, în numele Domnului nostru Iisus Hristos, lui Dumnezeu și Tatălui,

21. Supunându-vă unul altuia în frica lui Dumnezeu.

22. Femeile supuneți-vă bărbaților voștri, ca Domnului,

23. Pentrucă bărbatul este capul femeii, precum și Hristos este capul Bisericii și el este mântuitor al trupului;

24. Dar precum Biserica se supune lui Hristos, așa și femeile bărbaților lor în totul.

25. Bărbați, iubiți-vă femeile voastre, precum și Hristos a iubit Biserica și s'a dat pe sine pentru ea,

26. Ca să o sfințească, curățind-o cu baia apei prin cuvânt,

27. Ca să și-o înfățișeze Biserica slăvită, neavând pată nici sbârcitură, sau

alteeva de acest fel, ci ca să fie sfântă și fără prihană.

28. Așa sunt datori bărbații să-și iubească femeile lor ca și trupurile lor. Cel ce își iubește femeia, pe sine se iubește.

29. Căci nimeni nu și-a urit vreodată trupul, ci îl hrănește și-l încălzește, precum și Hristos Biserica,

30. Pentrucă suntem mădular ale trupului, din carnea lui și din oasele lui.

31. «Pentru aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va alipi de femeia sa și vor fi amândoi un trup».

32. Taina aceasta mare este, iar eu zic în Hristos și în Biserică.

33. Dar și voi, fiecare, așa să-și iubească femeia sa ca pe sine; iar femeia să se teamă de bărbat.

Sfaturi către fii, părinți, slugi, stăpâni. Armele creștinului în lupta cu vrăjmașii duhovnicești.

6 1. Copiii ascultați pe părinții voștri în Domnul, căci aceasta este cu dreptate.

2. «Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta», care este porunca cea dintâi cu făgăduință:

3. «Ca să-ți fie ție bine și să trăiești ani mulți pe pământ».

4. Și părinții nu întârâtați pe copiii voștri spre mânie, ci creșteți-i în învățătura și în certarea Domnului.

5. Singile ascultați pe stăpânii voștri cei după trup cu frică și cu cutremur, întru curăția inimii voastre, cu și pe Hristos,

6. Slujindu-le nu numai înaintea ochilor, ca aceia care vor să placă oamenilor, ci ca slugi ale lui Hristos, făcând voia lui Dumnezeu din suflet,

7. Slujindu-le cu bunăvoință ca Domnului, iar nu ca oamenilor,

8. Știind că orice bine va face fiecare, aceea va lăsa dela Domnul, fie robul, fie cel liber.

9. Și stăpânii aceleași să faceți față de ei, încetând cu amănințarea, știind că Stăpânul și al lor și al vostru este în ceruri și că la el nu este părtinire.

10. În sfârșit, frații mei, întâriți-vă în Domnul și în puterea tăriei lui.

11. Înbrăcați-vă cu toată armătura lui Dumnezeu, ca să puteți sta împotriva uneltirilor diavolului,

12. Pentrucă nu avem de luptat împotriva trupului și a sângelui, ci împotriva omniilor, împotriva puterilor, împotriva stăpânitorilor întunecului acestui veac, împotriva duhurilor răutății din văzduhuri.

13. Pentru aceea, luați toată armătura lui Dumnezeu, ca să vă puteți împotrivi în ziua cea rea și să stați tari, săvârșind toate.

14. Stați deci tari, înmăgându-vă mijlocul cu adevărul și îmbrăcându-vă cu platoșa dreptății,

15. Și încălțându-vă picioarele întru gătitura Evangheliei păcii,

16. Luând peste toate pavya credinței, cu care veți putea stinge săgoșile vicelanului cele aprinse,

17. Și coiful mântuirii luați și sabia Duhului, care este cuvântul lui Dumnezeu,

18. Prin toată rugăciunea și cererea, rugându-vă în toată vremea întru Duhul și la aceasta priveghind cu toată răbdarea și rugăciunea pentru toți sfinții

19. Și pentru mine, ca să mă se dea cuvântul la deschiderea gurii mele, să fac cunoscută cu curaj taina Evangheliei,

20. Pentru care fac soție în lanțuri, ca să vorbesc în ea fără sfială, precum trebuie să vorbesc.

21. Iar ca să știți și voi ce mai fac, toate ale mele vi le va arăta Tihie, iubitul frate și slujitor credincios în Domnul,

22. Pe care l-am trimis

la voi tocmai pentru aceasta, ca să știți cele despre noi și să mângâie inimile voastre.

23. Pace fraților și dragoste cu credință dela Dom-

nezeu Tatăl și dela Domnul Iisus Hristos.

24. Harul fie cu toți cei care iubesc pe Domnul nostru Iisus Hristos cu dragoste nostricăcioasă. Amin.

EPISTOLA CĂTRE FILIPENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

Mulțumire pentru fapta bună a Filipenilor și îndemn ca să fie desăvârșiți. Povestirea luptelor și a oșârciei sale.

1. Pavel și Timotei, robi ai lui Iisus Hristos, tuturor sfinților în Hristos Iisus ce sunt în Filipi, împreună cu episcopii și diaconii:

2. Har vouă și pace dela Dumnezeu, Tatăl nostru, și dela Domnul Iisus Hristos.

3. Mulțumesc Dumnezeu lui meu în toată pomenirea ce fac de voi,

4. Rugându-mă totdeauna cu bucurie în toată rugăciunea mea pentru voi toți,

5. Pentru că ați luat parte la Evanghelie din ziua dintâi până acum.

6. Incredințat fiind de aceasta, că cel ce a început la voi lucrul cel bun îl va duce la capăt până în ziua lui Iisus Hristos,

7. Precum îmi este drept să cuget aceasta pentru voi toți, pentru că vă am în inimă și în lanțurile mele și în apărarea și în adevărarea Evangheliei, voi toți fiind părtași harului împreună cu mine.

8. Căci martor îmi este Dumnezeu, că vă doresc pe toți în dragostea lui Iisus Hristos.

9. Și acestea mă rog, ca dragostea voastră să prisoască din ce în ce mai mult în cunoștință și în toată înțelegerea,

10. Ca să cercetați cele ce se deosebesc, pentru a fi curați și fără poticnire în ziua lui Hristos,

11. Plini de roadă ale dreptății, cele prin Iisus Hristos, spre mărirea și lauda lui Dumnezeu.

12. Și voiesc să știți, fraților, că cele întâmplătoare cu mine s'au întors mai de grabă spre sporirea Evangheliei,

13. Încât lanțurile mele s'au înverdat în tot pretoriul și la ceilalți toți, că sunt pentru Hristos.

14. Și cei mai mulți din frații în Domnul, incredințați prin lanțurile mele, îndrăsnesc și mai mult să grăiască fără teamă cu vântul.

15. Unii, este drept, propovednesc pe Hristos pentru pismă și pentru ceartă, dar alții cu bunăvoință:

16. Unii vestesc pe Hristos pentru câștig de vrajbă, nu cu gând curat, socotind că vor aduce necaz lanțurilor mele;

17. Iar alții din dragoste, știind că sunt pus spre apărarea Evangheliei.

18. Dar ce este (aceasta)? Nimic decât că Hristos se propovednește în tot chipul, fie prin fătărie, fie prin adevăr, și de aceasta mă bucur și mă voi mai bucura încă.

19. Căci știu că aceasta va duce la mântuirea mea prin rugăciunea voastră și prin ajutorul Duhului lui Iisus Hristos.

20. După așteptarea și nădejdea mea, că întru nimic nu voi fi rusinat, ci cu toată îndrăsnica, ca totdeauna așa și acum, va fi mărit Hristos în trupul meu, fie prin viață fie prin moarte.

21. Căci pentru mine

viața este Hristos și moartea un câștig.

22. Dar dacă a vieții în trup este de folos pentru lucrul meu, nu știu ce voi aleg.

23. Sunt însă strâns de amândouă, având dorința de a mă desface și a fi împreună cu Hristos, căci este cu mult mai bine,

24. Dar este mai de trebuință pentru voi ca să rămân în trup.

25. Și fiind incredințat de aceasta, știu că voi ră-mănea și voi petrece împreună cu voi toți spre pro-ăsirea voastră și spre bucuria credinței,

26. Pentru ca lauda voastră să prisoască în Hristos Iisus prin mine, la mărirea mea din nou către voi.

27. Numai să vă purtați în chin vrednic de Evangheliei lui Hristos, pentru ca, fie venind eu și vă-zându-vă, fie nefiind de față, să aud despre voi că stați într'un duh, nevoindu-vă împreună într'un suflet pentru credința Evangheliei.

28. Neînfricosându-vă întru nimic de cei protivnici, ceea ce pentru ei este a rătare a pierzării, iar pentru voi a mântuirii, și aceasta dela Dumnezeu.

29. Că vouă vi s'a dat pentru Hristos nu numai

să credeți în el, ci să și pătimiți pentru el.

30. Ducând aceeași luptă, pe care ați văzut-o la mine și o auziți acum de mine.

Sfaturi pentru viață în unire și umilință, având pildă smerenia și mărirea lui Hristos. Laudă lui Timotei și lui Epafrodit.

2. 1. Deci de este vreun îndemn în Hristos, de este vreo mângâiere a dragostei, de este vreo împărțire a Duhului, de este vreo milostivire și îndurare,

2. Impliniți bucuria mea, ca să cugetați la fel, având aceeași dragoste, un suflet fiind, una cugetând.

3. Nimic făcând cu ceartă sau cu mărire deșartă, ci cu smerenie socotind unul pe altul a fi mai de cinstire decât el însuși.

4. Nu căutați fiecare ale sale, ci și fiecare pe ale altora.

5. Cugetați în voi la fel ca și Hristos Iisus.

6. Care, fiind în chip de Dumnezeu, n'a socotit o răpire a fi el întocmai cu Dumnezeu,

7. Ci s'a golit pe sine, luând chip de rob, făcându-se asemenea oamenilor,

8. Și aflându-se la înfățișare ca un om, s'a smerit făcându-se ascultător

până la moarte, și încă moarte de cruce.

9. De aceea și Dumnezeu l-a prea-înălțat și i-a dăruit lui nume mai presus de orice nume,

10. Pentru ca în numele lui Iisus tot genunchiul să se plece, al celor cerești și al celor pământești și al celor dedesubt

11. Și să mărturisească toată limba, că Iisus Hristos este Domn, spre mărirea lui Dumnezeu Tatăl.

12. Astfel dar, iubii mei, precum ați ascultat totdeauna, nu numai când eram de față, ci cu mult mai vărtos acum când sunt departe, luați cu frică și cu cutremur la mântuirea voastră.

13. Căci Dumnezeu este cel care lucrează în voi și a voi și a lucra pentru a binevoi.

14. Toate să le faceți fără cârtiri și fără șovăiri,

15. Ca să fiți fără prihană și curați, fii ai lui Dumnezeu nepătați, în mijlocul unui neam strâmb și așezit, între care străluciți ca niște luminători în lume,

16. Ținând cuvântul vieții, spre luda mea în ziua lui Hristos, că nu am alergat în zadar, nici m'am ostenit în zadar.

17. Dar chiar de mi-aș vărsa sângele pentru jertfa și pentru slujba credinței

voastre, mă bucur, și mă bucur împreună cu voi toți.

18. Tot astfel și voi să vă bucurați, și să vă bucurați împreună cu mine.

19. Nădăjduesc în Domnul Iisus să vă trimit curând pe Timotei, ca să mă încurajez și eu cunoscând cele ale voastre;

20. Căci nu am pe nimeni de aceeași simțire cu mine, care să vă poarte cu adevărat grija,

21. Pentru că toți caută cele ale lor, nu cele ale lui Iisus Hristos.

22. Iar cât este el de încercat știți, căci a slujit împreună cu mine pentru Evanghelie, ca un fiu cu tatăl său.

23. Pe el deci nădăjduesc să-l trimit îndată, după ce voi vedea cum ies cele ale mele.

24. Sunt însă încredințat în Domnul, că și eu voi veni în curând.

25. Am socotit de trebuință să trimit la voi pe Epafrodit, fratele și împreună cu mine lucrătorul și ostașul, trimisul vostru și slujitor al nevoilor mele,

26. Pentru că vă doria mult pe toți și era neliniștit, fiindcă ați auzit că a fost bolnav;

27. Și a fost în adevăr bolnav aproape de moarte; dar Dumnezeu l-a mîluit, și nu numai pe el,

ci și pe mine, ca să nu am înfrîngere peste înfrîngere.

28. L-am trimis deci mai de grabă, pentru ca văzându-l iarăși să vă bucurați, și eu să fiu mai puțin mîhnit.

29. Primiți-l drept aceea în Domnul cu toată bucuria și țineți în cinste pe unii ca aceștia;

30. Fiindcă pentru lucrul lui Hristos s'a apropiat de moarte, punându-și viața în pericol, ca să implinească lipsa voastră în slujirea mea.

Despre credința cea dreaptă împotriva apostolilor mincinoși. Viața duhovnicească nu este în trup, ci în urmarea vieții de jertfire a lui Hristos.

3. 1. Incolo, frații mei, bucurați-vă în Domnul. Ca să vă scriu aceleași lucruri, mie nu-mi este cu preget, iar vouă vă este de folos.

2. Păziți-vă de câini, păziți-vă de lucrătorii cei răi, păziți-vă de cei cu tăiere.

3. Căci tăierea-împrejur, suntem noi cei care slujim lui Dumnezeu cu duhul și ne lăudăm în Hristos Iisus și nu ne bizuim pe trup,

4. Deși eu aș putea să mă bizui și pe trup. De socotește vreun altul că se

poate bizui pe trup, eu cu atât mai mult:

5. Fiind tăiat împrejur a opta zi, din neamul lui Israel, din seminția lui Veniamin, Evreu din Evrei, după lege fariseu,

6. După răvnă prigoinind Biserica, după dreptatea cea din lege făcându-mă fără prihană.

7. Dar cele ce-mi erau căștig, pe acestea le-am socotit pentru Hristos pagubă.

8. În adevăr le și socotesc pe toate a fi pagubă, față de prețul cel mare al cunoștinței lui Hristos Iisus, Domnul meu, pentru care m'am lăsat păgubit de toate și le socotesc a fi gunoarie, pentru a dobândi pe Hristos,

9. Și a mă afla întru el, având nu îndreptățirea mea cea din lege, ci pe cea prin credința în Hristos, îndreptățirea cea dela Dumnezeu pe temelul credinței,

10. Ca să-l cunosc pe el și puterea învierii lui și să iau parte la patimile lui, asemănându-mă cu moartea lui,

11. Ca doar să pot ajunge la învierea morților.

12. Nu că am și luat răsplata sau și sunt desăvârșit; dar urmăresc ca doar voi prinde aceea pentru care și en am fost prins de Hristos Iisus.

13. Fraților, eu încă nu socotesc să o fi prins, ci numai una fac: uitând cele dinapoi și tinzând la cele dinainte,

14. Alerg la țintă, spre răsplata chemării celei de sus a lui Dumnezeu în Hristos Iisus.

15. Câți dar suntem desăvârșiți, aceasta să gândim; și de gândiți ceva în alt chip, Dumnezeu vă va descoperi și aceasta.

16. Dar acolo unde am ajuns, să urmărim după același dreptar, să gândim la fel.

17. Fiți împreună următori mie, fraților, și uitați-vă la cei ce umblă așa cum ne aveți pildă pe noi.

18. Pentrucă mulți, despre care v'am vorbit adesea, iar acum vă vorbesc și plângând, umblă ca vrăjmași ai crucii lui Hristos,

19. Al căror sfârșit este pierzarea, al căror Dumnezeu este pântecul și a căror slavă este în rușina lor, care cugetă cele pământești.

20. Căci cetatea noastră este în ceruri, de unde așteptăm și mântuitor, pe Domnul Iisus Hristos,

21. Care va schimba chipul trupului nostru cel smerit, ca să-l facă după chipul trupului măririi lui, după lucrarea puterii lui de a-și și supune toate.

Indemnuri la statornicie și la veselie duhovnicească. Pavel mulțumește pentru ajutorul trimis.

4. 1. Deci, frații mei iubiți și doriți, bucuria și cununa mea, așa să stați în Domnul, iubiților.

2. Rog pe Evodia și pe Sintihî rog, să cugete la fel în Domnul.

3. Încă te rog și pe tine, tovarășe credincios, ajută-le lor, care împreună cu mine s'au nevoit întru Evanghelie, cum și eu Clement și cu ceilalți tovarăși de lucru ai mei, ale căror nume sunt scrise în cartea vieții.

4. Bucurați-vă totdeauna în Domnul, și iarăși zic: bucurați-vă!

5. Îngăduința voastră să fie cunoscută tuturor oamenilor. Domnul este aproape.

6. De nimic să nu vă îngrijorați, ci cererile voastre să fie arătate lui Dumnezeu prin rugăciune și prin cerere cu mulțumire întru toate.

7. Și pacea lui Dumnezeu, care depășește toată mintea, va păzi inimile voastre și cugetele voastre în Hristos Iisus.

8. În sfârșit, fraților, câte sunt adevărate, câte sunt cinstite, câte sunt drepte, câte sunt curate, câte sunt iubite, câte sunt cu nume bun, orice virtu-

te și orice laudă, acestea să le gândiți;

9. Cele ce ați și învățat și ați primit și ați auzit și ați văzut la mine, acestea să le faceți, și Dumnezeuul păcii va fi cu voi.

10. Și m'am bucurat mult în Domnul, că a înflorit iarăși purtarea voastră de grijă pentru mine, precum o și aveți, dar v'a lipsit prilejul.

11. Nu doar că vorbesc ca fiind în lipsă, căci eu m'am deprins să mă îndestulez cu cele ce am.

12. Știu și să mă smeresc, știu să am și de prisos; întru totul și întru toate m'am învățat și să mă satur și să flămânzesc, și să am de prisos și să fiu lipsit.

13. Toate le pot în Hristos, cel care mă întărește.

14. Ați făcut însă bine că ați împărțat împreună cu mine necazul.

15. Și știți și voi, Filipenilor, că la începutul Evangheliei, când am plecat din Macedonia, nicio Biserică nu s'a făcut părtaşă cu mine la dat și la luat, decât numai voi singuri.

16. Că și în Tesalonie ați trimis pentru trebuința mea și o dată și de două ori.

17. Nu că doar caut darul, dar caut rodul care să prinosască în socoteala voastră.

18. Am primit toate și am de prisos; m'am îndestulat primind dela Epafrodit cele trimise de voi, miros cu bună mireasmă, jertfă primită, bine-plăcută lui Dumnezeu.

19. Iar Dumnezeul meu va împlini toată trebuința voastră după bogăția sa întru mărire prin Hristos Iisus.

20. Iar lui Dumnezeu și Tatălui nostru fie mărirea în veșii vecilor. Amin.

21. Îmbrățișați în Hristos Iisus pe toți sfinții. Vă îmbrățișază frații, care sunt împreună cu mine.

22. Vă îmbrățișază toți sfinții, mai ales cei din casa Cezarului.

23. Harul Domnului nostru Iisus Hristos fie cu voi cu toți. Amin.

EPISTOLA CĂTRE COLOSENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

Laudă pentru credința Colosenilor și rugăciune pentru întărirea lor în ea. Pavel se bucură de rodul ostenețelor sale.

1. Pavel, apostol al lui Iisus Hristos prin voia lui Dumnezeu, și Timotei fratele,

2. Fraților în Hristos sfinți și credincioși din Colose: Har vouă și pace dela Dumnezeu, Tatăl nostru, și dela Domnul Iisus Hristos.

3. Mulțumim lui Dumnezeu și Tatălui Domnului nostru Iisus Hristos, totdeauna rugându-ne pentru voi.

4. Auzind de credința voastră în Hristos și de

dragostea ce aveți față de toți sfinții,

5. Pentru nădejdea ceu gătită vouă în ceruri, de care ați auzit dinainte în cuvântul adevărului Evangheliei,

6. Care a ajuns la voi, ca și în toată lumea, și aduce roadă și crește ca și la voi, din ziua în care ați auzit și ați cunoscut harul lui Dumnezeu întru adevăr,

7. După cum ați și învățat dela Epafraș, iubitul împreună cu noi rob, care este credincios slujitor al lui Hristos pentru voi,

8. Și care ne-a arătat dragostea voastră în Duhul.

9. Pentru aceea și noi, din ziua în care am aflat, nu încetăm să ne rugăm

pentru voi și să cefem ca să vă umpleți de cunoașterea voii lui, întru toată înțelepciunea și priceperea duhovnicească,

10. Pentru a umbla în chip vrednic de Domnul spre toată plăcerea, făcând roadă în tot lucrul bun și sporind în cunoașterea lui Dumnezeu,

11. Întărindu-vă cu toată puterea după tăria mării lui, spre toată îngăduirea și îndelunga-răbdare,

12. Mulțumind cu bucurie lui Dumnezeu și Tatălui, care ne-a învrednicit să avem parte la moștenirea sfinților întru lumină,

13. Care ne-a izbăvit de stăpânirea întunerecului și ne-a strămutat în împărăția Fiului dragostei lui,

14. Întru care avem răscumpărarea, iertarea păcatelor;

15. Care este chipul lui Dumnezeu celui nevăzut, întâiu-născut înainte de toată făptura,

16. Pentru că întru el s'au făcut toate, cele din ceruri și cele de pe pământ, cele văzute și cele nevăzute, fie tronuri, fie domnii, fie căpetenii, fie stăpâniri, toate prin el și pentru el s'au făcut.

17. Și el este înainte de toate și toate se țin întru el,

18. Și el este capul trupului, al Bisericii; care este început, întâiu-născut din morți, ca să fie el cel dintâi întru toate,

19. Că în el a binevoit să locuiască toată plinirea,

20. Și să împace cu sine prin el toate, făcând pace prin sângele crucei lui, prin el, fie cu cele de pe pământ, fie cu cele din ceruri,

21. Și pe voi, care orați oarecând înstrăinați și vrăjmași cu mintea în lucrurile cele rele, acum v'a împăcat.

22. În trupul cărnii lui prin moarte, ca să vă înfățișeze sfinți și fără prihană și nevinovați înaintea sa,

23. Dacă în adevăr rămăneți întemeiați în credință și întăriți și nemișcați dela nădejdea Evangheliei pe care ați auzit-o, care s'a propoveduit la toată făptura de sub cer, al cărei slujitor am devenit eu, Pavel.

24. Acum mă bucur în suferințele mele pentru voi și împlinesc lipsurile necazurilor lui Hristos în carnea mea pentru trupul lui, care este Biserica,

25. Al cărei slujitor am devenit eu, după iconomia lui Dumnezeu cea dată mie pentru voi, ca să plinesc cuvântul lui Dumnezeu,

26. Taina cea ascunsă din vezi și din neamuri; iar acum s'a arătat sfinților lui,

27. Căroră Dumnezeu a voit să le arate care este bogăția măririi tainei acesteia între neamuri, care este Hristos între voi, nădejdea măririi;

28. Pe care noi îl propovăduim, muștrând pe tot omul și învățând pe tot omul în toată înțelepciunea, ca să înfățișăm pe tot omul desăvârșit în Hristos Iisus;

29. Pentru aceea mă și ostenez luptându-mă după lucrarea lui, ce se lucrează în mine cu putere.

Creștinii să nu se plece înțelepciunii omenești celei amăgitoare. Viața în unire cu Dumnezeu îmbrățișază duhovnicește și legea în pătrecerea cea după Hristos.

2. Căci volesc să știți ce luptă duc pentru voi și pentru cei din Laodiceia și pentru câți n'au văzut fața mea în trup,

2. Ca să se mângâie inimile lor, uniți fiind în dragoste și spre toată bogăția încredințării înțelegerii, spre cunoșterea tainelor lui Dumnezeu și Tatălui și a lui Hristos,

3. În care sunt ascunse toate vistierile înțelepciunii și ale cunoștinței.

4. Și aceasta o zic, pen-

tru ca să nu vă amăgească cineva cu cuvinte ademenitoare.

5. Căci deși eu trupul sunt departe, cu duhul însă sunt împreună cu voi, bucurându-mă și văzând buna voastră rânduială și tăria credinței voastre în Hristos.

6. Deci, precum ați primit pe Hristos Iisus Domnul, așa să umblați în el,

7. În rădăcinați și zidiți fiind în el și întăriți în credință, precum ați fost învățați, prinosind în ea cu mulțumire.

8. Vedeți să nu vă fure cineva cu filosofia și cu amăgirea deșartă, după predania oamenilor, după stihilele lumii și nu după Hristos.

9. Căci în el locuște trupește toată deplinătatea Dumnezeuirii

10. Și sunteți deplini întru el, care este cap a toată domnia și stăpânirea;

11. Întru care sunteți și tăiați împrejur, cu tăiere împrejur nefăcută de mână, prin desbrăcarea de trupul păcatelor cărnii, întru tăierea împrejur a lui Hristos,

12. Fiind îngropați prin botez împreună cu el, întru care ați și fost înviați împreună prin credința în puterea lui Dumnezeu, care l-a înviat pe el din morți.

13. Și pe voi, care erați

morți în greșale și în ne-tălerea împrejur a trupului vostru, v'a făcut să trăiți împreună cu el, iertându-vă toate greșalele,

14. Ștergând zapisul ce era asupra noastră, care ne era protivnic cu rânduilele lui, și l-a luat din mijloc, pironindu-l pe cruce;

15. Deslărând domniile și stăpânirile, le-a dat cu hotărâre pe față, biruind prin ea asupra lor.

16. Deci nimeni să nu vă judece pentru mâncare sau băutură, sau cu privire la sârbătoare sau la lună nouă sau la sâmbete,

17. Care sunt umbră a celor viitoare; iar trupul, al lui Hristos.

18. Nimeni să nu vă smulgă biruința, voină aceasta prin smerenie și prin slujirea fingerilor, intrând în lucruri pe care nu le-a văzut, îngâmându-se în deșert de mintea trupului său

19. Și neținând de cap, din care tot trupul, întreținut și întocmit prin încheieturi și legături, crește creșterea lui Dumnezeu.

20. Dacă deci ați murit împreună cu Hristos pentru stihilele lumii, pentru ce vi se poruncește, ca și cum ați fi viețuind în lume:

21. Nu lua, nici nu gusta, nici nu atinge! —

22. Lucruri care se strică toate prin întrebuințare, —

după poruncile și învățăturile oamenilor.

23. Care au în adevăr înfățișare de înțelepciune într-o închinare după voia lor și în smerenie în necurățarea trupului, nu în vreo cinste față de îndestularea cărnii.

Sfaturi pentru viața creștinească, mai ales în căsătorie.

3. 1. Deci dar, dacă ați fost înviați împreună cu Hristos, căutați cele de sus, unde este Hristos șezând de-a dreapta lui Dumnezeu;

2. Cugetați cele de sus, nu cele de pe pământ,

3. Căci ați murit, și viața voastră este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu.

4. Când se va arăta Hristos, viața noastră, atunci vă veți arăta și voi împreună cu el întru mărire.

5. Omoriți deci mădularele voastre cele de pe pământ: desfrâul, necurăția, patima, pofta cea rea și lăcomia, care este slujire idolilor,

6. Pentru care vine mânia lui Dumnezeu peste fiii neascultării,

7. Între care și voi ați umblat onecând, când viețuiați în ele.

8. Dar acum lepădați-le și voi pe toate: mânia, iușimea, răutatea, hula, vor-

bele de rușine din gura voastră;

9. Nu vă mințiți unul pe altul, — desbrăcându-vă de omul cel vechiu dimpreună cu faptele lui

10. Și îmbrăcându-vă în cel nou, care se înnoește spre a ajunge la cunoaștere, după chipul celui ce l-a făcut,

11. Unde nu este Elin și Iudeu, tăiere-împrejur și nețiere-împrejur, barbar, Scit, rob, liber, ci toate și într-un toți Hristos.

12. Imbrăcați-vă deci ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și iubiți, cu milostivirea îndurărilor, cu bunățatea, cu smerenie, cu blândete, cu îndelungă-răbdare,

13. Îngăduindu-vă unul pe altul și iertând unul altuia, de are cineva pără împotriva cuiva; precum și Hristos v'a iertat vouă, așa și voi.

14. Iar peste toate acestea (îmbrăcați-vă) în dragoste, care este legătura de-săvârșirii.

15. Și pacea lui Dumnezeu, la care ați și fost chemați într'un singur trup, să domnească în inimile voastre, și fiți mulțumitori.

16. Cuvântul lui Hristos să locuiască întru voi din belsug, învățându-vă și mustrându-vă între voi în toa-

tă înțelepciunea, cu psalmi și cu cântări de laudă și duhovnicioști, cântând într-un har Domnului în inima voastră.

17. Și tot ce ați face cu cuvântul sau cu lucrul, toate să le faceți în numele Domnului Iisus, mulțumind prin el lui Dumnezeu și Tatălui.

18. Femeile supuneți-vă bărbaților voștri, cum se cuvine în Domnul.

19. Bărbații iubiți-vă femeile și nu vă amărâți asupra lor.

20. Copiii ascultați pe părinții voștri în toate, căci aceasta este bine-plăcut Domnului.

21. Părinții nu întârțați pe copiii voștri, ca să nu desnădăjduiască.

22. Slujile ascultați în toate pe stăpânii voștri cei după trup, slujindu-le nu numai înaintea ochilor, ca acela care vor să placă oamenilor, ci în curăția inimii, temându-vă de Dumnezeu.

23. Și tot ce ați face, din suflet să faceți, ca pentru Domnul, iar nu ca pentru oameni.

24. Știind că dela Domnul veți lua răsplata muncii; căci Domnului Hristos sluiți.

25. Iar cel ce face ne dreptate, va lua nedreptatea ce a făcut, și nu este părtinare.

Sfaturi pentru unirea cu aproapele, pentru dreptate și rugăciune.

4. 1. Stăpânii să dați slujilor ce este drept și potrivit, știind că și voi aveți Stăpân în ceruri.

2. Stăruiiți în rugăciune, priveghind în ea cu mulțumire,

3. Rugându-vă totodată și pentru noi, ca Dumnezeu să ne deschidă ușa cuvântului, spre a grăi taina lui Hristos, pentru care și sunt pus în lanțuri,

4. Ca să o arăt așa cum trebuie să grăiesc.

5. Umblați cu înțelepciune față de cei dinafară, răscumpărând vremea.

6. Cuvântul vostru să fie totdeauna plăcut, dres cu sare, ca să știți cum trebuie să răspundeți fiecăruia.

7. Cele ale mele vi le va face pe toate cunoscute Timotee, iubitul frate și credincios slujitor și împreună cu mine rob în Domnul,

8. Pe care l-am trimis la voi tocmai pentru aceasta, ca să afle cele despre voi și să mângâie inimile voastre,

9. Împreună cu Onisim, credinciosul și iubitul frate, care este dintre voi. Ei vă vor face cunoscute toate cele de aici.

10. Vă îmbrățișază Aristarh, cel închis împreună cu mine, și Marcu, nepo-

tul lui Varnava, pentru care ați luat porunci — de va veni la voi, primiți-l —

11. Și Iisus cel numit Iustus, care sunt din tăierea-împrejur, aceștia singuri împreună cu mine lucrători pentru împărăția lui Dumnezeu, care mi-au fost mângâiere.

12. Vă îmbrățișază Epafra, cel dintre voi, rob al lui Hristos, totdeauna nevoindu-se pentru voi în rugăciuni, ca să stați desăvârșiți și impliniți toată voia lui Dumnezeu.

13. Căci mărturisesc despre el că are multă râvnă pentru voi și pentru cei din Laodicea și din Ierapole.

14. Vă îmbrățișază Luca, doctorul cel iubit, și Dimas.

15. Îmbrățișați pe frații din Laodicea și pe Ninfan și Biserica din casa lui.

16. Și după ce se va citi epistola aceasta la voi, faceți ca să se citească și în Biserica Laodiceionilor, și pe cea din Laodicea să o citești și voi.

17. Și spuneți lui Arhip: Ia seama la slujirea pe care ai primit-o în Domnul, ca să o îndeplinești.

18. Salutarea cu mâna mea, a lui Pavel: Aduceți-vă aminte de lanțurile mele. Harul fie cu voi. Amin.

EPISTOLA ÎNTÂIA CATRE TESALONICENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

Pavel laudă nevoițele apostolești ale Tesalonicenilor.

1 1. Pavel și Silvan și Timotei, Bisericii Tesalonicenilor în Dumnezeu Tatăl și în Domnul Iisus Hristos: Har vouă și pace dela Dumnezeu, Tatăl nostru, și dela Domnul Iisus Hristos.

2. Mulțumim lui Dumnezeu totdeauna pentru voi toți, făcând pomenire de voi în rugăciunile noastre,

3. Neînecut aducându-ne aminte înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, de lucrul credinței voastre și de osteneala dragostei și de stăruința nădejzii voastre în Domnul nostru Iisus Hristos;

4. Știind, frați iubiți de Dumnezeu, alegerea voastră,

5. Că Evanghelia noastră n'a fost la voi numai în cuvânt, ci și cu putere și cu Duh Sfânt și cu adevărate multă, așa cum știți ce fel am fost la voi pentru voi.

6. Și voi v'ați făcut următori nouă și Domnului, primind cuvântul într-o neacaz mult, cu bucuria Duhului Sfânt,

7. Încât v'ați făcut pil-

dă tuturor celor ce cred din Macedonia și din Ahaia.

8. Căci dela voi a răsunat cuvântul Domnului, nu numai în Macedonia și în Ahaia, ci și în tot locul a ieșit credința voastră în Dumnezeu, încât nu este nevoie să mai grăim noi ceva,

9. Căci chiar ei povestesc ce fel de primire am avut la voi, și cum v'ați întors dela idoli la Dumnezeu, ca să slujiți Dumnezeului celui viu și adevărat,

10. Și să așteptați pe Fiul lui din ceruri, pe care l-a înviat din morți, pe Iisus, care ne izbăvește de mânia ce va să vină.

Pavel dorește pe Tesaloniceni, se bucură de ei și îngrijește ca să fie desăvârșiți.

2 1. Căci știți voi înșivă, fraților, că venirea noastră la voi n'a fost zadarnică,

2. Ci întâi pătimind și fiind ocăriti la Filipi, precum știți, am îndrăsnit întru Dumnezeu nostru să grăim către voi Evanghelia lui Dumnezeu, cu multă nevoie.

3. Pentrucă îndemnul ne-

stru nu este din înșelăciune, nici din necurăție, nici cu vicieșug.

4. Ci precum am fost socotiți vrednici de Dumnezeu, spre a ni se încredința Evanghelia, așa grăim; nu ca să plăcem oamenilor, ci lui Dumnezeu, care încearcă inimile noastră.

5. Căci niciodată nu ne-am arătat cu cuvânt de lingusire, precum știți, nici cu prilej de lăcomie — Dumnezeu este martor —

6. Nici cântând slavă dela oameni, nici dela voi, nici dela alții, desi puteam să fim cu greutate, ca apostoli ai lui Hristos;

7. Ci am fost blânzi în milocul vostru, ca o doică ceai îngrijeste copiii săi.

8. Astfel iubindu-vă, cu plăcere voim să vă dăm nu numai Evanghelia lui Dumnezeu, ci încă și sufletele noastre, pentrucă ne-ați fost iubiți.

9. Căci vă aduceți aminte, fraților, de osteneala și de truda noastră, pentrucă v'am propovăduit Evanghelia lui Dumnezeu lucrând ziua și noaptea, ca să nu fim povară cuiora dintre voi.

10. Voi și Dumnezeu sunteți martori, cu câtă sfințenie și cât de drept și fără prihană am fost față de voi, care ați crezut,

11. Precum știți cum pe fiecare din voi, ca un pă-

rinte pe copiii săi, v'am rugat și v'am mângăiat.

12. Și v'am îndemnat stăruitor ca să umblați în chirovrednie de Dumnezeu, care v'a chemat în împărăția sa și la mărirea sa.

13. Pentru aceea și noi mulțumim lui Dumnezeu neînecut, că primind voi cuvântul lui Dumnezeu auzit dela noi, l-ați luat nu ca ne un cuvânt al oamenilor, ci — cum este cu adevărat — ca pe cuvântul lui Dumnezeu, care și lucrează în voi, cei ce credeți.

14. Căci voi, fraților, v'ați făcut următori Bisericii lui Dumnezeu ce sunt în Iudeia întru Hristos Iisus: că la fel ați pățimit și voi dela cei de un neam cu voi, ca și acelea dela Iudei.

15. Care și pe Domnul Iisus l-au omorât și ne proorocit lor, și pe noi ne-au prigonit, și lui Dumnezeu nu sunt plăcuți și tuturor oamenilor le sunt protivnici.

16. Împiedecându-ne de a grăi păgânilor ca să se mântuiască, spre a-și împăli ei păcatele totdeauna; iar a ajuns la sfârșit mânia asupra lor.

17. Iar noi, fraților, fiind despărțiți de voi pentru o vreme, am chipul, nu cu inima, ne-am sărguit cu atât mai mult cu mare dor să vedem fața voastră.

18. De aceea am voit să venim la voi, adică eu, Pavel, și odată și de două ori, dar ne-a împiedecat Satana.

19. Căci care este nădejdea noastră sau bucuria sau cununa laudei noastre, dacă nu și voi înaintea Domnului nostru Iisus Hristos, la venirea lui?

20. Pentrucă voi sunteți slava și bucuria noastră.

Rugăciune pentru sporirea și întărirea în credință a Tesalonicenilor.

3 1. De aceea, ne mai putând răbda, am găsit de bine să rămânem la Atena singuri,

2. Și am trimis pe Timotei, fratele nostru și slujitorul lui Dumnezeu și ajutorul nostru la Evanghelia lui Hristos, ca să vă întărească și să vă îndemne în credința voastră,

3. Ca niciunul să nu se clatine în aceste necazuri; căci voi înșivă știți, că spre aceasta suntem puși.

4. Pentrucă și când am fost la voi, v'am spus dinainte că vom avea necazuri, precum a și fost și știți.

5. Pentru aceea și eu, ne mai putând răbda, am trimis ca să cunosc credința voastră, ca nu cumva să vă fi ispitit cel ce ispi-

tește, și osteneala noastră să fie zadarnică.

6. Acum însă, venind Timotei dela voi la noi și dându-ne veste bună despre credința și dragostea voastră, și că aveți bună amin-tire despre noi, dorind totdeauna să ne vedeți voi pe noi, precum și noi pe voi,

7. Pentru aceea, fraților, ne-am mângâiat în voi de tot necazul și nevoia noastră, prin credința voastră;

8. Că acum trăim, dacă voi stați tari în Domnul.

9. Căci ce mulțumire vom putea să dăm lui Dumnezeu pentru voi, pentru toată bucuria, cu care ne bucurăm de voi înaintea Dumnezeului nostru,

10. Noaptea și ziua rugându-ne peste măsură, ca să vedem fața voastră și să împlinim lipsurile credinței voastre?

11. Dar Dumnezeu însuși și Tatăl nostru și Domnul nostru Iisus Hristos, să îndrepteze calea noastră către voi.

12. Iar pe voi Domnul să vă facă să creșteți și să prisosiți în dragoste unul către altul și către toți, precum și noi către voi,

13. Ca să întărească inimile voastre fără prihană în sfințenie înaintea lui Dumnezeu și Tatălui nostru,

la venirea Domnului nostru Iisus Hristos cu toți sfinții lui.

Statute pentru înfrânare, dreptate, milostenie, muncă. Mângâiere celor întristați pentru cei adormiți cu credința în învierea morților.

4 1. În sfârșit, fraților, vă rugăm și vă îndemnăm în Domnul Iisus, ca așa cum ați primit dela noi în pe chip trebuie să umblați și să plăceți lui Dumnezeu, așa să prisosiți tot mai mult.

2. Pentrucă știți ce poruni v'am dat prin Domnul Iisus.

3. Căci aceasta este voia lui Dumnezeu, sfințirea voastră; să vă feriți de destrăbare,

4. Să știți fiecare din voi a-și stăpâni vasul său în sfințenie și ciuste,

5. Nu în patima poftelor ca păgânii, care nu cunoșc pe Dumnezeu;

6. Să nu calceți și să nu se lăcomească în acest lucru asupra fratelui său, pentrucă Domnul este răzbunător pentru toate acestea, precum și înaintea v'am spus și v'am mărturisit cu tărie.

7. Căci Dumnezeu nu ne-a chemat la necurăție, ci la sfințenie;

8. Drept aceea, cine ne scotește aceasta, nu neso-

cotește om, ci pe Dumnezeu, care v'a dat Duhul său cel Sfânt.

9. Despre iubirea de frați nu aveți nevoie ca să vă scriu, căci voi înșivă sunteți învățați de Dumnezeu să vă iubiți unul pe altul.

10. Pentrucă și faceți aceasta față de toți frații care sunt în Macedonia întreagă; dar vă rugăm, fraților, să prisosiți mai mult.

11. Și să râvniți a trăi în liniște și a face fiecare cele ale sale și a lucra cu mâinile voastre, precum v'am poruncit,

12. Ca să umblați cu bunăcuviință față de cei dinafară și să nu aveți trebuință de nimic.

13. Și nu voim să nu știți voi, fraților, despre cei ce au adormit, ca să nu vă întristați ca și ceilalți, care nu au nădejde.

14. Pentrucă de credem că Iisus a murit și a înviat, așa și Dumnezeu va aduce prin Iisus pe cei adormiți împreună cu el.

15. Căci aceasta vă grăim eu cuvântul Domnului, că noi cei vii, cei rămași până la venirea Domnului, nu vom lua înaintea celor adormiți.

16. Că însuși Domnul, la semnul dat, la glasul arhanghelului și la trâmbița lui Dumnezeu, se va pogori din cer, și cei morți

întru Hristos vor învia în-
tăi.

17. După aceea, noi cei
vii, care vom fi rămași, vom
fi răpiți în nori împreună
cu ei, întru întâmpinarea
Domnului în văzduh, și așa
vom fi pururea cu Domnul.

18. Drept aceea mângâ-
iați-vă unii pe alții cu cu-
vintele acestea.

*A doua venire a lui Hri-
stos. Cuvincioasă pregătire
pentru ea.*

5. Iar despre ani și de-
spre vremi, fraților, nu
aveți trebuință să vă scri-
em.

2. Pentru că voi înșivă
știți bine, că ziua Domnu-
lui vine ca un fur noap-
ten.

3. Căci, când vor zice:
pace și liniște, — atunci
fără veste va veni peste ei
pieirea, ca și durerea celei
ce are în pântec, și nu vor
scăpa.

4. Voi însă, fraților, nu
sunteți în întunerec, ca să
vă apuce ziua aceea ca un
fur.

5. Voi toți sunteți fii ai
luminii și fii ai zilei; nu
suntem ai nopții, nici ai
întunerecului.

6. Deci dar să nu dor-
mim, ca și ceilalți, ci să pri-
vegheăm și să fim treji.

7. Căci cei ce dorm, noap-
tea dorm; și cei ce se îm-
bată, noaptea se îmbată.

8. Iar noi fiind ai zilei,
să fim treji, îmbrăcându-
ne cu platosa credinței și
cu dragostei și cu coiful nă-
dejdei de mântuire.

9. Că Dumnezeu nu nea-
rânduit spre mânie, ci spre
dobândirea mântuirii prin
Domnul nostru Iisus Hri-
stos.

10. Care a murit pentru
noi, pentru ca ori de vom
priveghia, ori de vom sor-
ni, să viețuim împreună cu
el.

11. De aceea îndemnați-
vă unul pe altul și zidiți-vă
unul pe altul, precum și
faceți.

12. Și vă rugăm, fraților,
să cinștiți pe cei ce se
ostenească între voi și care
sunt mai mari ai voștri în-
tru Domnul și vă porțiesc.

13. Și să aveți față de
ei covârșitoare dragoste,
pentru lucrul lor. Traiți în
pace între voi.

14. Și vă rugăm, făt-
lor, muștrați pe cei fără
rânduială, mângâiați pe
cei slabi de înțeles, sprij-
niți pe cei neputincioși, fiți
îndelung-răbdători față de
toți.

15. Vedeti să nu rășă-
tească cineva cuiva rău
pentru rău, ci urmăriți
totdeauna binele și milii
față de alții și față de toți.

16. Bucurați-vă totde-
na.

17. Rugați-vă neîncet,

18. Mulțumiți pentru

toate, căci aceasta este vo-
ia lui Dumnezeu întru Hri-
stos Iisus pentru voi.

19. Duhul să nu-l stin-
geți.

20. Proorociile să nu le
despărțiți.

21. Toate să le încercați,
treți ce este bun.

22. Feriți-vă de tot fe-
lu de rău.

23. Iar Dumnezeu păcii
înșii să vă sfințească în-
treji, și tot duhul vostru
și sufletul și trupul să se
păsească fără prihană la

venirea Domnului nostru
Iisus Hristos.

24. Vrednic de credință
este cel care vă chiamă,
care va și face aceasta.

25. Fraților, rugați-vă
pentru noi.

26. Imbrățișați pe toți
frații cu sărutare sfântă.

27. Vă jur întru Domnu-
ca să se citească epistola
aceasta tuturor sfinților
frați.

28. Harul Domnului no-
stru Iisus Hristos fie cu
voi. Amin.

EPISTOLA A DOUA CĂTRE TESALONICENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

*Mulumire pentru credința
Tesalonicenilor și rugăciu-
ne pentru desăvârșirea lor.*

1. Pavel și Silvan și Ti-
motei, Bisericii Tesalo-
nicenilor în Dumnezeu, Ta-
tăl nostru, și în Domnul Ii-
sus Hristos:

2. Har vouă și pace de-
la Dumnezeu, Tatăl nostru,
și de la Domnul Iisus Hri-
stos.

3. Fraților, datorii sun-
ta să mulțumim totdeauna
lui Dumnezeu pentru
vă, cum se cuvine, că
nu lăsați creșterea credinței voa-
re și se înmulțește dra-

gostea fiecăruia dintre voi
toți, a unuia față de altul.

4. Încât noi înșine ne
lăudăm cu voi în Bisericiile
lui Dumnezeu pentru răb-
darea și credința voastră
în toate prigonirile voa-
stre și necazurile ce îndu-
rați.

5. Ca dovadă a dreptei
judecări a lui Dumnezeu,
ca să vă învredniciți de
împărăția lui Dumnezeu,
pentru care și suferiți,

6. De vreme ce este drept
la Dumnezeu să răsplătea-
ască celor ce vă necăjesc pe
voi cu necaz,

7. Și vouă celor necăjiți

cu ușurare împreună cu noi, la arătarea Domnului Iisus din cer cu îngerii puterii sale.

8. În văpaie de foc, aducând răzbuoare asupra celor ce nu cunosc pe Dumnezeu și a celor ce nu ascultă de Evanghelia Domnului nostru Iisus Hristos,

9. Care vor lua ca pedeapsă pieirea veșnică dela fața Domnului și dela slava puterii lui,

10. Când va veni să fie preamărit întru sfinții săi, și să se arate minunat întru toți credincioșii, în ziua aceea, pentru că s'a crezut mărturia noastră către voi;

11. De aceea ne și rugăm totdeauna pentru voi, ca Dumnezeu nostru să vă învrednicească de chemare și să desăvârșească toată bunăvoința bunătații și lucrul credinței, cu putere,

12. Ca să se preamărească numele Domnului nostru Iisus Hristos întru voi, și voi întru el, după harul Dumnezeului nostru și al Domnului Iisus Hristos.

Despre Antihrist. Sfârșitul lumii. Multumire pentru chemarea la credință a Tesalonicenilor.

2 1. Și vă rugăm, fraților, cu privire la venirea

Domnului nostru Iisus Hristos și la adunarea noastră cu el,

2. Să nu vă clintiti de grabă cu mintea, nici să vă spăimântați nici de dulci, nici de cuvânt, nici de scrisoare trimisă ca dela noi, cum că ar fi sosit ziua lui Hristos.

3. Să nu vă amăgească nimeni în niciun chip; că va veni întâi lepădarea de credință și se va aștepta omul păcatului, fal pierzării,

4. Protivnicul, și care se înalță mai presus de tot ce se numește Dumnezeu sau este de închinat, așa încât să șadă el în loca lui Dumnezeu ca în Dumnezeu, arătându-se pe sine că ar fi Dumnezeu;

5. Nu vă aduceți aminte că vă spuneam acestea încă pe când eram la voi?

6. Și acum știți ce îl oprește, pentru a se aștepta la vremea sa.

7. Căci taina fără-de-gui lucrează; (trebuie) n-ai mai ca acela care o oprește acum să fie luat din mijloc.

8. Și atunci se va arăta cel fără-de-legă, pe care Domnul îl va nimici cu duiul gurii sale și îl va piedea cu arătarea venirii sale.

9. A cărui venire este după lucrarea Satanei, c-o toată puterea și cu semni și minuni mincinoase,

10. Și cu toată amăgirea nedreptății la cei ce pier, pentru aceea că n-au primit iubirea adevărului ca să se mântuiască.

11. Și de aceea le va trimite Dumnezeu lucrarea înșelăciunii, ca să creadă minciunii,

12. Pentru a fi osândiți toți cei care n-au crezut adevărului, ci le-a plăcut nedreptatea.

13. Iar noi datori suntem să mulțumim totdeauna lui Dumnezeu pentru voi, frați iubiți de Domnul, că Dumnezeu v'a ales din început spre mântuire întru sfințirea Duhului și întru credința adevărului,

14. La care v'a chemat prin Evanghelia noastră, spre dobândirea mării Domnului nostru Iisus Hristos.

15. Deci dar, fraților, stați bine și țineți predaniile pe care le-ați învățat fie prin cuvânt fie prin scrișoarea noastră.

16. Iar Domnul nostru Iisus Hristos însuși și Dumnezeu și Tatăl nostru, care ne-a iubit și ne-a dat mângâiere veșnică și nădejde bună prin har,

17. Să mângâie inimile voastre și să vă întărească în tot cuvântul și lucrul bun.

Indemn la rugăciune, la muncă și la ferire de leneși și de iscoditori.

3 1. În sfârșit, fraților, rugați-vă pentru noi, spre a se răspândi grabnic și a se slăvi cuvântul Domnului, ca și la voi,

2. Și spre a ne izbăvi de oamenii cei răi și vicleni; căci nu toți au credință.

3. Vrednic de credință este însă Domnul, care vă va întări pe voi și vă va păzi de cel viclen.

4. Pentru voi suntem încredințați în Domnul, că el vă va poruncim le și faceți și le veți face.

5. Iar Domnul să îndrepteze inimile voastre spre dragostea lui Dumnezeu și spre răbdarea lui Hristos.

6. Vă poruncim, fraților, în numele Domnului nostru Iisus Hristos, să vă feriți de tot fratele ce umblă fără rânduială și nu după predania pe care au primit-o dela noi.

7. Căci știți voi înșivă cum trebuie să ne urmați; că noi n'am umblat fără rânduială între voi,

8. Nici n'am mâncat dela cineva pâine de dar, ci lucrând cu osteneală și trudă noaptea și ziua, ca să nu fim povară cuiva dintre voi;

9. Nu doar că nu aveam dreptul, ci ca să ne dăm

11 Căci cine dintre oameni știe cele ale omului * decât duhul omului care este în el? Tot așa ** nimeni nu cunoaște cele ale lui Dumnezeu decât Duhul lui Dumnezeu. *Prov. 20. 27; 27. 19. Ier. 17. 9. **Rom. 11. 33, 34.

12 Și noi am primit, nu duhul lumii ci Duhul * care este dela Dumnezeu ca să cunoaștem cele dăruite nouă de Dumnezeu, *Rom. 8. 15.

13 pe cari le și vorbim, * nu în cuvinte învățate dela înțelepciune omenească ci învățate dela Duhul, unind cele duhovnicești cu cele duhovnicești.

* 2 Pet. 1. 16. Cap. 1. 17. Vers. 4.

14 Dar * omul sufletească nu primește cele ale Duhului lui Dumnezeu: căci ** ele sunt o nebunie pentru el și nu poate să le cunoască, fiindcă se judecă duhovnicește.

*Mat. 16. 23. **Cap. 1. 18, 23. †Rom. 8. 5—7. Iuda 19.

15 Iar cel duhovnicească * judecă toate, dar el însuș nu este judecat de nimeni. *Prov. 28. 5. 1 Tes. 5. 21 1 Ioan 4. 1.

16 Căci * cine a cunoscut gândul Domnului ca să-l învețe? Dar noi ** avem gândul lui Hristos.

* Iov 15. 8. Isa. 40. 13. Ier. 23. 18. Rom. 11. 34. ** Ioan 15. 15.

Desbinările din Corint.

3 Și eu, fraților, n'am putut să vă vorbesc ca unora duhovnicești * ci ca unor firești, ** ca unor prunci † în Hristos.

* Cap. 2. 15. **Cap. 2. 14. †Evr. 5. 13.

2 V'am hrănit cu lapte, * nu cu bucate; căci ** nu le puteați suferi încă. Căci nici acum nu puteți încă.

*Evr. 5. 12, 13. 1 Pet. 2. 2. **Ioan 16. 12.

3 Căci tot firești sunteți. Căci când * între voi este gelozie și ceartă și desbinări, nu sunteți oare firești și umblați după felul omului? *Cap. 1. 11; 11. 18.

Gal. 5. 20, 21. Iac. 3. 16.

4 Căci când unul zice: Eu * sânt al lui Pavel. Iar altul: Eu sânt al lui Apolol nu sunteți voi oameni?

*Cap. 1. 12.

5 Deci ce este Apolo? Și ce este Pavel? Slujitori * prin cari ați crezut, și după cum ** a dat fiecăruia Domnul. *Cap. 4. 1. 2 Cor. 3. 3. **Rom. 12. 3, 6. 1 Pet. 4. 11.

6 Eu * am sădit, Apolo ** a udat, dar † Dumnezeu a făcut să crească.

* Fapt. 18. 4, 8, 11. Cap. 4. 15; 9. 1; 15. 1. 2 Cor. 10. 14, 15. ** Fapt. 18. 24, 27; 19. 1. †Cap. 1. 30; 15. 10. 2 Cor. 3. 5.

7 Astfel nici * celce sădește este ceva, nici celce udă, ci Dumnezeu care face să crească.

* 2 Cor. 12. 11. Gal. 6. 3.

8 Celce sădește și celce udă tot una sunt; dar * fiecare își va lua răsplata potrivit muncii sale.

* Pa. 62. 12. Rom. 2. 6. Cap. 4. 5. Gal. 6. 4, 5. Apoc. 2. 23; 22. 12.

9 Căci * suntem împreună lucrători ai lui Dumnezeu; voi sunteți pământul arat al lui Dumnezeu, zidirea ** lui Dumnezeu.

* Fapt. 15. 4. 2 Cor. 6. 1. ** Efes. 2. 20. Col. 2. 7. Evr. 3. 3, 4. 1 Pet. 2. 5.

Încercarea focului.

10 După * harul lui Dumnezeu care mi-a fost dat, ca un meșter zidar înțelept eu am pus temelie ** și altul zidește deasupra. Dar fiecare † să ia seama cum zidește deasupra.

* Rom. 1. 5; 12. 3. ** Rom. 15. 20. Vers. 6. Cap. 4. 15. Apoc. 21. 14. † 1 Pet. 4. 11.

11 Căci nimeni nu poate pune altă temelie decât cea * pusă, care ** este Isus Hristos. * Isa. 28. 16. Mat. 16. 18. 2 Cor. 11. 4. Gal. 1. 7. ** Efes. 2. 20.

12 Iar dacă cineva zidește deasupra pe temelie aur, argint, pietre de preț, lemne, fân, trestie,

13 lucrul fiecăruia * se va arăta: pentru că ziua îl va face cunoscut, căci se descopere ** în foc † și focul însuș va încerca ce fel este lucrul fiecăruia.

* Cap. 4. 5. ** 1 Pet. 1. 7; 4. 12. † Luc. 2. 35.

14 Dacă lucrul cuiva, pe

care-l va zidi deasupra, va rămânea, va * lua o răsplată;

* Cap. 4. 5.

15 iar dacă lucrul cuiva va fi ars de tot, el va fi păgubit, dar el însuș va fi mântuit, însă așa * ca prin foc.

* Iuda 23.

Templul lui Dumnezeu.

16 Nu * știți că voi sunteți templul lui Dumnezeu și că Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi?

*Cap. 6. 19. 2 Cor. 6. 16. Efes. 2. 21, 22.

Evr. 3. 6. 1 Pet. 2. 5.

17 Dacă strică cineva templul lui Dumnezeu, îl va strica Dumnezeu; căci templul lui Dumnezeu este sfânt și așa sunteți voi.

18 Nimeni * să nu se amăgească pe sine însuș; dacă i se pare cuiva că este înțelept între voi în veacul acesta, să se facă nebun ca să fie înțelept.

* Prov. 3. 7. Isa. 5. 21.

19 Căci * înțelepciunea lumii acesteia este o nebunie înaintea lui Dumnezeu. Căci este scris: Celce ** prinde cu mâna pe înțelepți în viclenia lor.

* Cap. 1. 20; 2. 6. ** Iov 5. 13.

20 Și iarăș: Domnul * cunoaște gândurile înțelepților că sunt deșerte.

* Ps. 94. 11.

21 Deaceia nimeni * să

2. Pentru împărați și pentru toți cei care sunt în dregătorii, ca să petrecem viață pașnică și liniștită, în toată cuvioșia și bunăcuviința.

3. Căci acesta este lucru bun și primit înaintea lui Dumnezeu, mântuitorul nostru.

4. Care voințe ca toți oamenii să se mântuiască și să vină la cunoașterea adevărului.

5. Pentrucă unul este Dumnezeu, unul și mijlocul între Dumnezeu și oameni, omul Iisus Hristos.

6. Care s'a dat pe sine preț de răscumpărare pentru toți, mărturia (adusă) la vremea sa.

7. Pentru care am fost pus eu propoveduitor și apostol, — adevărul spun în Hristos, nu mint — învățător al neamurilor în credință și în adevăr.

8. Voiesc deci ca bărbații să se roage în tot locul ridicându-și mâini curate, fără mânie și fără șovăire.

9. Asemenia și femeile, în îmbrăcăminte cuvioșioasă, să se împodobească cu sfințenie și cu cumințenie, nu cu împletituri de păr sau cu aur sau cu mărgăritare sau cu veșminte scumpe.

10. Ci cu fapte bune, cum se cuvine femeilor care fac mărturisire de evlavie.

11. Femeia să ia învăță-

tură în tăcere, cu toată ascultarea.

12. Iar ea să învețe pe alții nu-i îngădui femeii, nici să fie stăpână peste bărbat, ci să stea în liniște.

13. Pentrucă a fost făcut întâi Adam, apoi Eva;

14. Și Adam n'a fost amăgit, dar femeia, fiind amăgită, a căzut în călcarea de poruncă;

15. Dar se va mântui prin nașterea de copii, dacă ele vor rămânea cu înțelepciune în credință și în dragoste și în sfințenie.

Insușirile slujitorilor bisericesti. Taina dumnezeieștii întrupări.

3. 1. Vrednic de credință este cuvântul: de pofteste cineva episcopie, bun lucru dorește.

2. Trebuie dar ca episcopul să fie fără prihană, bărbat al unei singure femei, treaz, cuminte, cuvințos, iubitor de străini, destoinic să învețe pe alții.

3. Nebeșii, nedeprins să bată, neagonisitor de câștig urit, ci îngăduitor, pașnic, neîmbutor de argint.

4. Chivernisindu-și bine casa, având copii ascultători cu toată bunăcuviința;

5. Iar de nu știe cineva casa sa să și-o chivernisască, cum va purta grijă de Biserica lui Dumnezeu?

6. Să nu fie botezat de

curând, pentru ca nu cumva, îngâmfiându-se, să cadă în aceeași osândă ca diavolul.

7. Și trebuie să aibă și mărturie bună dela cei din afară, ca să nu cadă în ocară și în cursa diavolului.

8. Diaconii să fie deosemena cuvioși, nu vorbind în două feluri, nu dedați la vin mult, neagonisitori de câștig urit.

9. Ținând taina credinței în cuget curat.

10. Și aceștia să fie întâi încrecați, după aceea să se diaconiască, dacă sunt fără prihană.

11. Femeile deasemenia să fie cuvioase, neclevetitoare, cumpătate, credincioase întru toate.

12. Diaconii să fie bărbați ai unei singure femei, chivernisindu-și bine copiii și casele lor.

13. Căci cei ce slujesc bine, își dobândesc rang bun și mult curaj în credința cea în Hristos Iisus.

14. Aceștia ți le scriu — nădărdjuind că voi veni la tine cât de curând —

15. Ca să știi, de voi întârzia, cum trebuie să te porți în casa lui Dumnezeu, care este Biserica Dumnezeului celui viu, stâlp și temelie a adevărului.

16. Și cu adevărat mare este taina dreptei credințe: Dumnezeu s'a arătat în trup, s'a îndreptățit în

Duh, a fost văzut de îngeri, a fost propoveduit la neamuri, a fost crezut în lume, s'a înălțat întru mărire.

Despre învățături mincinoase în privința căsătoriei și a mâncărilor. Indemna la evlavie și la a se face pildă credincioșilor.

4. 1. Iar Duhul grăiește lămurit, că în vremile cele de apoi vor cădea unii dela credință, luând aminte la duhuri înșelătoare și la învățături de demoni.

2. De mincinoși fătașnici, înfierăți în însuși cugetul lor.

3. Care opresc dela căsătorie și îndepărtează dela mâncări, pe care Dumnezeu le-a făcut spre împărțire cu mulțumire pentru cei care sunt credincioși și cunosc adevărul.

4. Pentrucă toată făptura lui Dumnezeu este bună și nimic nu este de lepădat, dacă se ia cu mulțumire.

5. Căci se sfințește prin cuvântul lui Dumnezeu și prin rugăciune.

6. De vei învăța acestora pe frați, vei fi bun slujitor al lui Iisus Hristos, hrănit cu cuvintele credinței și ale bune învățături, căreia ai urmat.

7. Iar de hasmele cole lumești și băbești ferește-

te și deprinde-te cu credința adevărată.

8. Pentrucă deprinderea trupească este spre puțin folositoare, iar credința adevărată este spre toate folositoare, având făgăduința vieții de acum și a celei viitoare.

9. Vrednic de credință și de toată primirea este cuvântul (acesta).

10. Căci spre aceasta ne și ostenim și suntem ocăriți. că am nădăjdut în Dumnezeu cel viu, care este mântuitor al tuturor oamenilor și mai ales al celor credincioși.

11. Poruncește acestea și învață-le.

12. Nimeni să nu disprețuiască tineretea ta, ci fă-te pildă credincioșilor cu cuvântul, cu purtarea, cu dragostea, cu duhul, cu credința, cu curăția.

13. Până voi veni, ia aminte la citit, la îndemnat, la învățătură.

14. Nu nesocoti harul ce este în tine, care ți s'a dat prin proorocie, cu punerea mâinilor preotimii.

15. Acestea cugetă-le, de acestea să te ții, pentru ca propășirea ta să fie înverdată tuturor.

16. Ia seama la tine însuși și la învățătură, stărue în acestea, pentrucă — făcând aceasta — te vei mântui și pe tine și pe cei care te ascultă.

Cum să se poarte cuvința cu fiecare; văduvele, cinstirea preoților. Despre vârsta și povățuirea lor; hirotonie. Păcatele se vădesc.

5 1. Pe cel bătrân să nu-l înfrunzezi, ci îndeamnă-l ca pe un părinte, pe cei mai tineri ca pe frați.

2. Pe cele bătrâne ca pe mame, pe cele mai tinere ca pe surori, în toată curăția.

3. Cinsteste pe văduvele care sunt cu adevărat văduve.

4. Iar dacă vreo văduvă are copii sau nepoți, să învețe ei întâi să-și respecte casa lor și să dea răsplătă părinților; căci acest lucru este bun și primit înaintea lui Dumnezeu.

5. Cea cu adevărat văduvă și rămasă singură, și-a pus nădejdea în Dumnezeu și stărue în cereri și în rugăciuni noaptea și ziua.

6. Dar cea care trăiește în desfătare a murit de vie.

7. Poruncește și acestea, ca ele să fie fără prihană; 8. Iar dacă cineva nu poartă grija de ai săi și mai ales de cei ai casei, s'a lepădat de credință și este mai rău decât un necredincios.

9. Văduva să nu fie înscrisă pe listă având mai puțin de șasezeci de ani.

femeie a unui singur bărbat,

10. Având mărturie de fapte bune: dacă a crescut copii, dacă a primit străini, dacă a spălat picioarele sfinților, dacă a ajutat pe cei strămotați, dacă a fost următoare la tot lucrul bun.

11. Iar văduvele mai tinere nu le primi; căci, când potese împotriva lui Hristos, vor să se mărite,

12. Având osândă, pentrucă au călcat credința cea dinaltă;

13. Totodată fiind și lenese, învață să umble din casă în casă; și nu numai lenese, ci și guralive și iscoditoare, vorbind ce nu se cuvine.

14. Vreau deci ca cele mai tinere să se mărite, să nască copii, să chivornisească în casă, ca să nu dea nicio pricină potrivnicului spre ocară;

15. Căci unele s'au și abătut după Satana.

16. Dacă vreun credincios sau vreo credincioasă are văduve, să le ajute și să nu se împovăreze Biserica, pentru ca ea să ajute pe cele cu adevărat văduve.

17. Preoții care cărmuesc bine să se învrednicească de îndoită cinste, mai ales cei care se ostenesc cu cuvântul și cu învățătura.

18. Căci zice Scriptura: «Boului care treieră să nu-i

legi gura»; și: «Vrednic este lucrătorul de plata sa».

19. Impotriva preotului nu primi păra, decât numai cu doi sau trei martori.

20. Pe cei care păcătuiesc muștră-i înaintea tuturor, pentru ca și ceilalți să aibă teamă.

21. Te îndemn stărnitor înaintea lui Dumnezeu și a Domnului Iisus Hristos și a ingerilor celor aleși, ca să păzești acesten, fără a lua dinainte hotărâre, nimic făcând cu părtinire.

22. Să nu-ți pui pe nimeni mâinile în grabă, nici să nu te faci părtaș la păcatele altora. Păstrează-te curat.

23. De acum nu bea numai apă, ci folosește-te de puțin vin pentru stomacul tău și pentru deseale tale suferințe.

24. Păcatele unor oameni sunt înverdate, mergând înaintea lor la judecată; ale altora însă vin în urma lor.

25. Deasemenea și faptele bune sunt înverdate, și cele ce sunt altfel nu se pot ascunde.

Despre slugi. Ferire de lăcomie. Învățăături pentru păzirea credinței până la sfârșit și povățuirea bogățiilor la smerenie și milostenie.

6 1. Câpi sunt robi sub jug, să-i socotească

pe stăpânii lor vrednici de toată cinstea, ca să nu fie hulite numele lui Dumnezeu și învățătura.

2. Iar cei care au stăpâni credincioși, să nu-i disprețuiască, sub cuvânt că sunt frați; ei mai vărtos să le slujească, fiindcă cei ce primesc facerea lor de bine sunt credincioși și iubiți. Acestea învață și îndeamnă.

3. Iar do învață cineva altă învățătură și au urmează cuvintelor celor sămătoase ale Domnului nostru Iisus Hristos și învățaturii celei după adevărata credință.

4. Acela s'a îngâmflat neștiind nimic, ei fiind bolnav de dispuo și de certuri de cuvinte, din care ies pismă, sfadă, hule, bânuiri rielene.

5. Îndeletniciri deșarte de oameni stricați la minți și lipsiți de adevăr, care socotesc evlavia un mijloc de câștig. Depărtează-te de unii ca aceștia.

6. Evlavia cu îndestulare de sine este însă mare câștig.

7. Căci noi n'am adus nimic pe lume și este învederat că nici să scoatem ceva nu putem.

8. Având însă hrană și îmbrăcăminte, vom fi îndestulați cu acestea.

9. Iar cei ce vor să se îmbogățescă, cad în ispită

și în cursă și în multe pofte nesocotite și vătămătoare, care cufundă pe oameni în ruină și în pierzare.

10. Pentrucă iubirea de argint este rădăcina tuturor relelor, pe care, pofțind-o unii, au rătăcit dela credință și s'au strâpuns cu multe dureri.

11. Dar tu, omul lui Dumnezeu, fugi de acestea și urmează dreptatea, evlavia, credința, iubirea, răbdarea, blândețea.

12. Luptă-te lupta cea bună a credinței, priode viață veșnică, la care ai și fost chemat și (pentru care) ai mărturisit mărturisirea cea bună înaintea multor martori.

13. Iți poruncesc înaintea lui Dumnezeu, care dă viață la toate, și înaintea lui Hristos Iisus, care a mărturisit mărturisirea cea bună înaintea lui Pontiu Pilat.

14. Să păzești porunca neîntinată și fără prihană până la arătarea Domnului nostru Iisus Hristos,

15. Pe care la vremea sa o va arăta fericitul și singurul stăpân, Împăratul împăraților și Domnul domnilor,

16. Care singur are nemurire și locuște întru lumină neapropiată; pe care nu l-a văzut nimeni dintre oameni, nici nu poate

să-l vadă; a căruia este cinstea și puterea veșnică. Amin.

17. Celor bogați în veacul de acum poruncește-le să nu se scemească, nici să nu nădăjduiască în nestatornicia bogăției, ei în Dumnezeu cel viu, care nedă din belșug toate spre folosință,

18. Să facă bine, să se îmbogățescă în fapte bune, să fie darnici, cu inimă largă,

19. Agonisindu-și temelie bună în (veacul) viitor, ca să dobândească viața veșnică

20. O, Timotee, păzește ceea ce ți s'a încredințat, depărtându-te de deșartele vorbe lumești și de împotririle științei mincinoase,

21. Pe care mărturisind-o unii, au rătăcit dela credință. Harul fie cu tine. Amin.

EPISTOLA A DOUA CĂTRE TIMOTEI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

Pavel laudă credința lui Timotei și-l îndeamnă la răbdare în prizoniri, dându-se pildă pe sine.

1. Pavel, apostol al lui Hristos Iisus prin voia lui Dumnezeu, după făgăduința vieții celei în Hristos Iisus,

2. Lui Timotei, iubitul fiu: Har, milă, paco dola Dumnezeu Tatăl și dola Hristos Iisus, Domnul nostru.

3. Mulțumesc lui Dumnezeu, căruia îi slujesc din strămoși cu cuget curat, că născut te pomenește în rugăciunile mele noaptea și ziua,

4. Aducându-mi aminte de lacrimile tale și dorind să te văd, ca să mă umplu de bucurie;

5. Amintindu-mi de credința ta cea nefățarnică, ce s'a sălășluit întâi în bunica ta Loida și în mama ta Eunice, și sunt încredințat că și în tine sălășluiește.

6. Pentru care pricină îți aduc aminte, să aprinzi iarăși harul lui Dumnezeu, care este în tine prin punerea mâinilor mele;

7. Pentrucă Dumnezeu nu ne-a dat duhul temerii, ci al puterii și al dragostei și al înțelepciunii.

8. Nu te rușina deci de

mărturia Domnului nostru, nici de mine, cel pus în lanțuri pentru el, ci pătimește împreună cu mine pentru Evanghelie după puterea lui Dumnezeu,

9. Care ne-a mântuit și re-a chemat cu chemare sfântă, nu după faptele noastre, ci după hotărîrea sa însuși și după harul cel dat nouă în Iristos Iisus înainte de anii vecilor

10. Și învederat acum prin arătarea Mântuitorului nostru Iisus Hristos, care a stricat moartea și a adus la lumină viața și nestrăciunea prin Evanghelie,

11. Căreia i-am fost pus eu propoveduit și apostol și învățător al neamurilor;

12. Pentru care pricină pătimește și acesta, dar nu mă rușinez; căci știu în cine am crezut și sunt încredințat că el poate să păzească ceea ce mi-a încredințat până la ziua aceea.

13. Să ai pildă cuvintele sănătoase, pe care le-ai auzit dela mine, în credința și în dragostea cea întru Iristos Iisus.

14. Păzește bunul încredințat, prin Duhul Sfânt, care locuiește în noi.

15. Știi aceasta, că s'au îndepărtat dela mine toți cei din Asia, între care sunt Fighele și Ermoghen.

16. Dea Domnul milă ca-

sei lui Onisifor, că de multe ori m'a însuflețit și nu s'a rușinat de lanțul meu.

17. Ci venind la Roma, cu multă osârdie m'a căutat și m'a găsit.

18. Dea lui Domnul să afle milă dela Domnul în ziua aceea. Și cât mi-a slujit în Efes, știi tu mai bine.

Indemn către Timotei ca să-și poarte dregătoria, cu credință. Mângâiere în pătimiri. Ferire de anumite răutăți.

2 1. Tu deci, fiul meu, în-tărește-te în harul cel în Iristos Iisus,

2. Și cele ce ai auzit dela mine cu mulți martori, acestea încredințează-le la oameni credincioși, care vor fi destoinici să învețe și pe alții.

3. Tu deci îndură cele rele ca un bun ostaș al lui Iisus Hristos.

4. Nimeni, ostaș fiind, nu se amestecă în treburile vieții, pentru a fi pe plac celui care a adunat oastea;

5. Și chiar de se va lupta cineva, nu se încununază, dacă nu se va lupta după regulă.

6. Plugarul, care se osteneste, se cade să se împărțască el întâi din roade.

7. Înțelege cele ce îți vorbesc; să-ți dea Domnul înțelegere în toate.

8. Adu-ți aminte de Domnul Iisus Hristos, înviat din morți, din urmașii lui David, după Evanghelia mea,

9. Pentru care pătimește până la legături, ca un făcător de rele; dar cuvântul lui Dumnezeu nu se leagă.

10. De aceea toate le rabd pentru cei aleși, ca și aceia să dobândească mântuirea cea în Iristos Iisus cu măriro vecnică.

11. Vrednic de credință este cuvântul: căci de am murit împreună cu el, vom și vieții împreună cu el.

12. Dacă răbdăm, vom și împărăși împreună; dacă ne lepădăm de el, se va lepăda și el de noi;

13. Dacă ne călcăm credința, el rămâne credincios, căci nu se poate tăgădui pe sine.

14. Acestea adu-le aminte, îndemnând stăruitor înaintea lui Dumnezeu să nu se certe pe cuvinte fără niciun folos, spre ruina celor ce aud.

15. Silește-te să te arăți înaintea lui Dumnezeu încercat, lucrător care nu are de ce să se rușineze, învârfând drept cuvântul adevărului.

16. Iar de deșartele vorbe lumești ferește-te, căci (cei ce le grăiesc) vor ajunge tot mai mult la neleguire.

17. Și cuvântul lor va roade ca o gangrenă. Dintre aceștia sunt Imeneu și Filet,

18. Care au rătăcit dela adevăr, zicând că învierea s'a și petrecut, și răstoarnă credința unora.

19. Însă temelia cea tare a lui Dumnezeu stă bine, având pecetea aceasta: «Cunoscut-a Domnul pe cei ce sunt ai săi»; și: «Să se îndepărteze dela nedreptate tot cel ce numește numele Domnului».

20. Într-o casă mare nu sunt numai vase de aur și de argint, ci și de lemn și de pământ, și unele sunt spre ciuste, iar altele spre necinste.

21. Deci, de se curățește cineva de acestea, va fi vas de ciuste, sfințit și de bună trebuință stăpânului, potrivit pentru tot lucrul bun.

22. Fugi de poftele tinerețelor și urmează dreptatea, credința, iubirea, pacea cu cei care chiamă pe Domnul din inimă curată.

23. Iar de întrebările neșocotite și fără noimă ferește-te, știind că nasc certuri,

24. Și un slujitor al Domnului nu trebuie să se certe, ci să fie plăcut cu toți, învățator, îngăduitor,

25. Certând cu blândețe pe cei care stau împotriva, ca doar le va da Dumne-

zeu pocăință spre cunoașterea adevărului.

26. Și vor scăpa din cursa diavolului, prinși fiind de el, pentru a-i face voia.

Răutatea oamenilor în vremea de apoi. Indemn la statornicie și la credință. Sf. Scriptură și folosul ei.

3 1. Și aceasta să știi, că în zilele de apoi vor veni timpuri grele;

2. Pentrucă oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de argint, măreți, trufași, hulitori, neascultători de părinți, nemulțumitori, ne-cuvioși.

3. Lipsiți de dragoste, neînduplecați, clevețitori, reînfrânați, cruzi, neîubitori de bine.

4. Vănzători, necuviincioși, îngâmfaiți, iubitori mai mult de desfătări decât de Dumnezeu.

5. Având înfățișarea credinței adevărate, dar tăgăduind puterea ei. Ferește-te și de aceștia.

6. Căci dintre aceștia sunt cei ce se vără prin case și robesc femeiuști împovărate de păcate, prinse de felurite poște.

7. Care învață totdeauna și nu pot ajunge niciodată la cunoașterea adevărului.

8. După cum Ianis și Iamvis s'au împotrivit lui Moise, așa și aceștia se

împotrivesc adevărului, oameni cu mintea stricată, neîncercați în credință.

9. Dar nu vor merge mai departe, pentrucă nebunia lor va fi vădită tuturor, așa cum a fost și a acelor.

10. Tu însă ai urmat învățaturii mele, purtării, năzuinței, credinței, încredințării, dragostei, stăruinței,

11. Prigonirilor, suferințelor ce mi s'au adus în Antiohia și Iconia, în Li-stra. Ce prigoniri am răbdat!—și din toate m'a izbăvit Domnul.

12. Și toți cei care voiesc să viețuiască cu cucernicie în Hristos Iisus, vor fi prigoniti.

13. Iar oamenii vicleni și amăgitori vor merge tot spre mai rău, rătăcind pe alții și rătăciți fiind ei înșiși.

14. Tu însă rămâi în cele ce ai învățat și te-ai încredințat, știind dela cine ai învățat.

15. Și că din pruncie cunoști sfințele Scripturi, care pot să te înțeleptească spre mântuire, prin credința cea în Hristos Iisus.

16. Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos spre învățatură, spre mustrare, spre îndreptare, spre înțeleptirea întru dreptate,

17. Pentru ca omul lui

Dumnezeu să fie desăvârșit, bine pregătit pentru tot lucrul bun.

Pavel îndeamnă a se împotrivi celor ce scornesc învățături străine și vestește sfârșitul său apropiat.

4 1. Eu te îndemn deci stăruitor înaintea lui Dumnezeu și a Domnului Iisus Hristos, care va să judece vii și morți, pe arătarea lui și pe împărăția lui:

2. Propoveduește cuvântul, stăruie cu timp și fără timp, mustră, ceartă, îndeamnă cu toată îndelungă răbdare și învățură.

3. Căci va fi un timp, când nu vor suferi învățătura cea sănătoasă, ci gădilându-și auzul, își vor îngămădi învățatori după poftele lor

4. Și își vor întoarce auzul dela adevăr și se vor abate spre basme.

5. Tu însă fii treaz la toate, îndură răul, fă lucrul de evanghelist, îndeplinește desăvârșit slujirea ta.

6. Căci iată, eu îmi vărs sângele ca jertfă și vremea despărțirii mele s'a apropiat.

7. Lupta cea bună m'am luptat, călătoria am săvârșit, credința am păzit;

8. De acum mi s'a gătit cumuna dreptății, pe care mi-o va da Domnul, judecătorul cel drept, în ziua

aceea; și nu numai mie, ci și tuturor celor care vor fi iubit arătarea lui.

9. Silește-te să vii la mine curând,

10. Pentrucă Dimas m'a părăsit, iubind veacul de acum, și s'a dus la Tesalonic, Crescens în Galatia, Tit în Dalmația;

11. Luca singur este cu mine. La pe Marcu și adu-l eu tine, pentrucă îmi este de folos în slujire.

12. Pe Tihie l-am trimis la Efes.

13. Când vii, adu-mi mantaua pe care am lăsat-o în Troa la Carp, și cărțile, mai ales pe cele de piele.

14. Alexandru arămarul mi-a făcut multe rele. Să-i răsplătească Domnul după faptele lui.

15. Ferește-te și tu de el, pentrucă s'a împotrivit foarte mult cuvintelor noastre.

16. La întâia mea apărare nimeni n'a fost cu mine, ci toți m'au părăsit. Să nu li se pună în socoteală!

17. Dar Domnul mi-a stat în ajutor și m'a întărit, pentru ca prin mine propoveduirea să se adverească deplin și să o audă toate neamurile; și am fost izbăvit din gura leului

18. Și mă va izbăvi Domnul de tot lucrul rău și mă va mântui în împărăția

sa cea cerească. Lui fie mărirea în vecii vecilor. Amin.

19. Înbrățișază pe Prisca și pe Acvila și casa lui Onisifor.

20. Erast a rămas în Corint, iar pe Trofim l-am lăsat bolnav în Milet.

21. Silește-te să vii înaintea iernii. Te îmbrățișază Euvul și Pudens și Linos și Claudia și toți frații.

22. Domnul Iisus Hristos cu duhul tău. Harul fie cu voi. Amin.

EPISTOLA CĂTRE TIT A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

Despre învățători vrednici. Împotriva celor ce apărău faptele legii și curățile truștii. Despre fapta bună duhovnicească.

1. Pavel, rob al lui Dumnezeu și apostol al lui Iisus Hristos, potrivit credinței aleșilor lui Dumnezeu și cunoașterii adevărului după adevărata credință,

2. Întru nădejdea vieții veșnice, pe care a făgăduit-o nemincinosul Dumnezeu înainte de anii vecilor

3. Și și-a făcut cunoscut la timpul său cuvântul prin propovăduirea care mi s'a încredințat mie, după porunca Mântuitorului nostru Dumnezeu,

4. Lui Tit, fiu adevărat în credința cea deobște: Har, milă, pace dela Domnul Iisus Hristos, Mântuitorul nostru.

5. Pentru aceasta te-am lăsat în Creta, ca să aduci rânduiala în cele ce mai lipsesc și să pui preoți în fiecare oraș, precum ți-am poruncit:

6. Dacă este cineva fără prihană, bărbat al unei singure femei, având copii credincioși, nu subținuirea de desfrânare sau neaseculțatori.

7. Căci episcopul trebuie să fie fără prihană, ca un iconom al lui Dumnezeu, nemânios, neîngâmfat, nebețiv, nebatăuș, neagonisitor de câștig urit,

8. Ci iubitor de străini, iubitor de bine, cuminte, drept, curvios, înfrânat,

9. Ținându-se de cuvântul cel adevărat al învățării, ca să fie în stare și să îndemne în învățătura sănătoasă și să mustră pe cei protivnici.

10. Pentrucă mulți sunt

nesupuși, grăitori în deșert și amăgitori, mai ales cei din tălărea-împrejur,

11. Căroră trebuie să li se închidă gura, ca unora care răvrătesc case în tregi, învățând pentru câștig urit cele ce nu se cade.

12. Zis-a unul dintre ei, prooroc de-ai lor: «Cretanii sunt purtarea minciunii, fiare rele, pântece lenese».

13. Mărturia aceasta este adevărată. Pentru care pricină mustră-i eu asprime, ca să se însănătoșească în credință.

14. Și să nu ia aminte la basmele jidovești și la poruncile unor oameni, care se abat dela adevăr.

15. Toate sunt curate pentru cei curați; iar pentru cei întinați și necredincioși nimic nu este curat, ci li s'au întinat și mintea și cugetul.

16. Ei mărturisesc că îl cunosc pe Dumnezeu, dar cu faptele îl tăgăduesc, fiind uricioși și nesupuși și netrebnici pentru orice lucru bun.

Sfaturi potrivite cu vârsta fecioruia. Despre slugi.

2. Dar tu grăiește celor convenite învățării sănătoase:

2. Bătrânii să fie troji, cuviincioși, cuminiți, sănă-

toși în credință, în dragoste, în răbdare.

3. Bătrânele deasemenea să fie la înfățișare de o sfântă cuvință, neclevetitoare, nededate la mult vin, învățătoare de bine,

4. Ca să înțeleptească pe cele tinere să-și iubească bărbatul și copiii;

5. Să fie cuminiți, curate, casnice, bune, supuse bărbatilor lor, ca să nu fie defăimat cuvântul lui Dumnezeu.

6. Pe cei mai tineri deasemenea îndeamnă-i să fie cuminiți,

7. Arătându-te pe tine în toate ca pildă de fapte bune, în învățătura neschimbare, cuvință,

8. Cuvânt sănătos, fără vină, pentru ca cei protivnici să se rușineze, neavând de zis nimic rău de noi.

9. Slugile să se supună stăpânilor lor, să fie bineplăcute în toate, să nu le răspundă împotriva,

10. Să nu dosească ceva, ci să arate toată credința bună, ca să împodobească întru toate învățătura lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru.

11. Pentrucă harul mântuitor al lui Dumnezeu s'a arătat tuturor oamenilor,

12. Învățându-ne ca, lepădând fără-de-legea și poftele lumești, să viețuim în veacul de acum cu cumini-

jenie și cu dreptate și cu cucerăcie,

13. Așteptând fericita nădejde și arătare a mării marelui Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos,

14. Care s'a dat pe sine pentru noi, ca să ne răscumpere din toată fărădelegea și să-și curățească lui popor ales, râvnitor de fapte bune.

15. Acestea grăiește-le și îndeamnă și mustă cu toată tăria. Nimeni să nu te disprețuiască.

*Supunere către stăpânitori.
Ferirea de eretici.*

3 1. Adu-le aminte să se supună domniilor și stăpânirilor, să le asculte, să fie gata la tot lucrul bun,

2. Să nu dofaime pe nimeni, să fie pașnici, îngăduitori, arătând toată blândețea față de toți oamenii,

3. Căci și noi eram cândva fără minte, neascultători, rățăciți, slujind poftei și desfătărilor de tot felul, trăind în răutate și în pismă, urși fiind și urindu-ne unii pe alții.

4. Iar când s'a arătat bunătatea și iubirea de oameni a lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru,

5. Nu din fapte făcute de noi întru îndreptărire, ci după mila lui ne-a mântuit,

prin baia nașterii din nou și prin înnoirea Duhului Sfânt,

6. Pe care l-a vărsat peste noi din belsug prin Iisus Hristos, Mântuitorul nostru,

7. Pentru ca îndreptându-ne prin harul lui, să devenim după nădejde moștenitori ai vieții veșnice.

8. Vrednic de crezare este cuvântul,—și voiesc să adevărești acestea, pentru ca cei ce au crezut în Dumnezeu să poarte grijă să fie în frunte la fapte bune. Acestea sunt cele bune și de folos oamenilor,

9. Iar de întrebările nebunești și de înșirări de neamuri și de certuri și de sfădirile pentru lege ferește-te, căci sunt ne folositoare și deșarte.

10. De omul eretic, după întâia și a doua povățuire, ferește-te.

11. Știind că s'a abătut anul ca acesta și păcătuște, fiind de sine osândit.

12. Când voui trimite la tine pe Artemas sau pe Tihic, silăsește-te să vii la mine în Nicopole, căci acolo m'am hotărât să iernez.

13. Pe Zină, cunosătorul de legi și pe Apolos trimite-i la drum cu îngrijire, ca nimic să nu le lipsască.

14. Să se învețe și ai noștri să fie în frunte la

fapte bune, când trebuința cere, ca să nu fie fără roadă.

15. Te îmbrățișază toți

cei care sunt cu mine. Îmbrățișază pe cei ce ne iubesc în credință. Harul fie cu voi toți. Amin.

EPISTOLA CĂTRE FILIMON A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

Pavel mijlocște către Filimon pentru sluga sa Onesim, care fugise și se făcuse creștin.

1 1. Pavel, pus în lanțuri al lui Iisus Hristos, și Timotei fratele, lui Filimon, iubitul și ajutorul nostru,

2. Și iubitei surori Apfia și lui Arhip, tovarășul nostru de luptă, și Bisericii din casa ta:

3. Har vouă și pace dela Dumnezeu, Tatăl nostru, și dela Domnul Iisus Hristos.

4. Mulțumesc Dumnezeui meu și te pomenesc totdeauna în rugăciunile mele,

5. Auzind de dragostea și de credința pe care o ai către Domnul Iisus și către toți sfinții,

6. Ca părtașia ta la credință să se facă lucrătoare prin cunoașterea a tot binele ce se face în noi pentru Hristos Iisus,

7. Căci avem multă bucurie și mângâiere pentru dragostea ta, fiindcă inima

sfinților s'a ușurat prin tine, frate.

8. De aceea, deși am mult curaj ca să-ți poruncesc în Hristos ceea ce se cuvine,

9. Pentru dragostea însă mai de grabă te rog. Așa cum sunt eu, bătrânul Pavel, iar acum și pus în lanțuri al lui Iisus Hristos,

10. Te rog pentru copilul meu Onesim, pe care l-am născut în lanțurile mele,

11. Care îți era altădată nefolositor, iar acum folositor și ție și mie,

12. Pe care ți-l trimit înapoi, iar tu primește-l pe el, adică inima mea.

13. Pe care voiam să-l țin la mine, ca să-mi slujească în locul tău în lanțurile mele pentru Evanghelie,

14. Dar n'am voit să fac nimic fără voia ta, pentru ca fapta ta cea bună să nu fie ca de silă, ci de bună voie.

15. Căci poate de aceea s'a despărțit pentru o

vreme, ca să-l ai înapoi veșnic,

16. De acum nu ca pe un rob, ci mai presus de rob, frate iubit, mai ales mie, dar cu cât mai mult ție și după trup și în Domnul.

17. Deci, de mă ai părușă cu tine, primește-l pe el ca pe mine.

18. Iar dacă te-a păgubit cu ceva sau îți este dator, pune aceasta în socoteala mea.

19. Eu, Pavel, am scris cu mâna mea, cu vouă plăti, ca să nu-ți spun că și tu îmi ești dator mie cu tine însuși.

20. Așa, frate, fie ca să

am dela tine acest folos în Domnul; liniștește inima mea întru Domnul.

21. Incredințat de ascultarea ta, ți-am scris, știind că vei face mai mult decât spun.

22. Totodată pregătește-mi și loc de găzduit, căci am nădejde că vă voi fi dăruit prin rugăciunile voastre.

23. Te îmbrățișază Epafra cel închinat împreună cu mine în Hristos Iisus,

24. Marcu, Aristarh, Dimaș, Luca, tovarășii mei de lucru.

25. Harul Domnului nostru Iisus Hristos fie cu duhul vostru. Amin.

EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

Hristos este Fiul lui Dumnezeu mai presus de îngeri și de toată făptura.

1. În multe rânduri și în multe chipuri grăind Dumnezeu odinioară părinților noștri prin proroci,

2. În zilele acestea din urmă ne-a grăit nouă prin Fiul, pe care l-a pus moștenitor al tuturor, prin care a făcut și veacurile;

3. Care fiind strălucirea slavei și chipul ființei lui,

și ținând toate cu cuvântul puterii sale, făcând prin sine însuși curățirea păcatelor noastre, a șezut de-a dreapta măririi întru cele înalte,

4. Făcându-se cu atât mai bun decât îngerii, cu cât a moștenit nume mai deosebit decât ei.

5. Căci căruia dintre îngeri i-a zis vreodată: «Fiul meu ești tu, eu astăzi te-am născut»? Și iarăși;

«Eu vreau fi lui Tată și el îmi va fi mie fiu»!

6. Și când aduce iarăși în lume pe cel întâiu-născut, zice: «Și să se închine lui toți îngerii lui Dumnezeu».

7. Și de îngeri zice: «Cel ce face pe îngerii săi vânturi și slugile sale pară de foc»;

8. Iar către Fiul: «Totonul tău, Dumnezeuule, în veacul veacului; toiaș al dreptății este toiașul împărației tale».

9. Iubit-ai dreptatea și ai urit fără-de-lega; pentru aceea te-a uns pe tine Dumnezeu, Dumnezeul tău, cu untdelemnul bucuriei mai mult decât pe părtașii tăi».

10. Și: «Întru început tu, Doamne, ai întemeiat pământul, și cerurile sunt lucruri ale mâinilor tale».

11. Ele vor pieri, iar tu rămâi; și toate ca o haină so vor învechi

12. Și ca pe un veșmânt le vei strânge și se vor schimba, iar tu același ești și anii tăi nu se vor sfârși».

13. Și căruia dintre îngeri a zis vreodată: «Șezi de-a dreapta mea, până ce voi pune pe vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale?»

14. Au nu sunt toți duhuri slujitoare, trimise spre servire pentru cei ce au să moștenească mântuirea?

Precum s'au pedepsit îngerii pentru neascultare, așa se vor pedepsi cei ce călăd poruncile lui Hristos, care este începătorul mântuirii noastre.

2. 1. Pentru aceea trebuie ca noi să ascultăm cu atât mai mult de cele auzite, ca nu cumva să trecem pe alături.

2. Căci dacă s'a adevărit cuvântul grăit prin îngeri și orice călcare de poruncă și neascultare a luat dreptă răsplătire,

3. Cum vom scăpa noi, dacă vom fi nepăsători la astfel de mântuire, care, începând să fie vestită prin Domnul, s'a adevărit între noi de către cei ce l-au auzit,

4. Impreună mărturisind și Dumnezeu cu serme și cu minuni și cu multe feluri de puteri și cu împărțiri ale Duhului Sfânt după voia lui?

5. Pentru că nu îngerilor le-a spus Dumnezeu lumea viitoare, despre care vorbim,

6. Ci a mărturisit cineva zicând undeva: «Ce este omul, că îl pomenesci, sau Fiul Omului, că îl cercezi?»

7. L-ai pus cu puțin mai prejos de îngeri, l-ai înecunat cu slavă și cu cinste și l-ai pus peste lucrurile mâinilor tale.

8. Toate le-ai supus subț picioarele lui». Dar în aceea că «a supus» lui «toate», n'a lăsat nimic nesupus lui. Acum însă nu vedem încă supuse lui toate.

9. Iar pe cel «pus cu puțin mai prejos de îngeri», pe Iisus, îl vedem înecunat cu slavă și cu cinste, pentru că prin harul lui Dumnezeu să guste moartea pentru fiecare.

10. Căci i se cădea lui, pentru care sunt toate și prin care sunt toate, care a adus pe mulți fii la slavă, să desăvârșească prin patimă pe începătorul mântuirii lor.

11. Căci cel ce sfințește și cei ce se sfințesc dintru unul sunt toți, pentru care pricină nu se rușinează să-i numească pe ei frați,

12. Zicând: «Vesti-voiu numele tău fraților mei, în mijlocul adunării te voi lăuda».

13. Și iarăși: «Eu voi fi încrezător în el». Și iarăși: «Iată eu și pruncii pe care mi i-a dat Dumnezeu».

14. Deoarece pruncii s'au făcut părtași trupului și sângelui, s'a împărtășit deasemenea și el din acesten, ca prin moarte să surpe pe cei ce arc stăpânirea morții, adică pe diavolul,

15. Și să izbăvească pe aceia, care, de frica morții,

erau supuși robiei pentru toată viața,

16. Căci nu de îngeri se îngrijește, ci de urmașii lui Avraam se îngrijește.

17. Pentru aceea trebuia să se asemece întru toate fraților săi, ca să fie arhieru milostiv și credincios în cele către Dumnezeu, spre a curăți păcatele poporului,

18. Căci fiind el însuși ispitit în ceea ce a pățit, poate și celor ispitiți să le ajute.

Trebuie a fi ascultători lui Hristos, care este mai presus de Moise.

3 1. De aceea, frați sfinți, părtași ai chemării cerești, luați aminte la trimisul și arhierul mărturisii noastre, la Iisus Hristos,

2. Care este credincios celui ce l-a pus, cum a fost și Moise în toată casa lui.

3. Pentrucă acesta s'a învrednicit de mai multă slavă decât Moise, întrucât mai multă cinste decât casa are cel ce a zidit-o;

4. Căci orice casă se zidește de către cineva, iar ziditorul a toate este Dumnezeu.

5. Și Moise adecă a fost credincios în toată casa lui, ca o slugă, spre mărturia celor ce aveau să fie grăite;

6. Iar Hristos este ca un fiu peste casa lui, a cărui casă suntem noi, dacă vom ține temeinic până la sfârșit încrederea și lauda nădejzii.

7. De aceea, precum zice Duhul Sfânt: «Astăzi, de veți auzi glasul lui,

8. Nu învârtoșați inimile voastre, ca la răzvrătire, în ziua ispitirii în pustie,

9. Unde m'au ispitit părinții voștri; m'au încercat și au văzut lucrurile mele patruzeci de ani.

10. De aceea m'am înmănat pe neamul acesta și am zis: Părurca se rătăcesc cu inima și n'au cunoscut căile mele,

11. Încât am jurat în mânia mea, să nu intre în odihna mea».

12. Vedeți, fraților, să nu fie cumva în vreunul din voi inimă vicleană a necredinței, depărtându-se dela Dumnezeu cel viu,

13. Ci îndemnați-vă în toate zilele, până ce se zice «astăzi», ca să nu se învârtoșeze cineva dintre voi cu amăgirea păcatului.

14. Pentrucă ne-am făcut părtași ai lui Hristos, dacă vom ține temeinic până la sfârșit începutul încrederii noastre.

15. Zicându-ni-se: «Astăzi de veți auzi glasul lui, nu vă învârtoșați inimile, ca la răzvrătire».

16. Căci cine—auzind—

a făcut răzvrătire? Au nu toți cei care au ieșit din Egipt cu Moise?

17. Și pe cine «s'a mănănat patruzeci de ani»? Au nu pe cei care au păcătuț și ale căror «oase au căzut în pustie»?

18. Și cui «s'a jurat să nu intre în odihna lui», decât celor ce n'au crezut?

19. Și vedem că n'au putut să intre, pentru necredința lor.

Îndemna ca să ne silim să dobândim odihna lui Hristos. Puterca cuvântului dumnezeiesc. Folosul darului preoțesc dela Hristos.

4 1. Să ne temem deci, ca nu cumva, fiindu-ne lăsată făgăduința de a intra în odihna lui, să pară că a rămas în urmă cineva dintre voi.

2. Pentrucă și nouă ni s'a binevestit ca și aceluia, dar lor nu le-a folosit cuvântul auzit, nefiind unit cu credința la cei care l-au auzit;

3. «Căci în odihnă intrăm» noi, cei care am crezut, precum a zis: «Încât am jurat întru mânia mea, să nu intre în odihna mea», — deși lucrurile erau săvârșite dela întemeierea lumii;

4. Căci a zis undeva despre ziua a șaptea astfel:

«Și s'a odihnit Dumnezeu în ziua a șaptea de toate lucrurile sale».

5. Și în acest loc iarăși: «Să nu între în odihna mea».

6. Deoarece deci a rămas ca unii să intre în ea, și cei cărora li s'a binevestit înainte n'au intrat, pentru neascultarea lor,

7. Răducesc iarăși o zi «astăzi», zicând în David, după atât timp, precum s'a zis: «Astăzi, de veți auzi glasul lui, nu învățosați inimile voastre».

8. Pentrucă dacă Iosua le-ar fi adus aceluia odihnă, n'ar fi vorbit despre altă zi după acestea.

9. Așa dar s'a lăsat odihnă de sărbătoare poporului lui Dumnezeu,

10. Căci cei care «a intrat în odihna lui, s'a odihnit și el de lucrurile sale», precum și Dumnezeu de ale sale însuși.

11. Să nu silim deci să intrăm în acea odihnă, ca nu cumva să cadă cineva prin aceeași pildă a neascultării.

12. Căci cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător și mai ascuțit decât orice sabie cu două tăișuri și pătrunde până la a despartii suflet și duh, încheieturi și măduvă, și este judecător al simțirilor și al cugetelor inimii,

13. Și nicio făptură nu

este ascunsă înaintea lui, ci toate sunt goale și descoperite înaintea ochilor lui, căruia avem să-i dăm seamă.

14. Având deci arhieru mare, care a străbătut cerurile, pe Iisus, Fiul lui Dumnezeu, să ținem cu tărie mărturisirea,

15. Pentrucă nu avem un arhieru care să nu poată suferi cu noi în slăbiciunile noastre, ci ispitit întru toate după asemănarea noastră, dar fără păcat.

16. Să ne apropiem deci cu încredere de tronul harului, ca să luăm milă și să aflăm har spre ajutor la timp.

Hristos este arhieru vesnic, preot după rânduiala lui Melhisedec. Căteva celor ce au trebuință de învățături începătoare.

5. 1. Orice arhieru, fiind luat dintre oameni, este pus pentru oameni, spre cele ce privesc pe Dumnezeu, ca să aducă daruri și jertfe pentru păcate,

2. Putând să fie îngăduitor cu cei neștiutori și rătăciți, deoarece și el este cuprins de slăbiciune

3. Și pentru aceasta dator este să aducă și pentru sine jertfă pentru păcate, ca și pentru popor.

4. Și nimeni nu-și ia singur cinstea pentru sine,

ci chemat de Dumnezeu, ca și Aaron.

5. Așa și Hristos nu s'a mărit el însuși a fi arhieru, ci cel ce a grăit către el: «Fiul meu ești tu, cu astăzi te-am născut»;

6. Precum și în alt loc zice: «Tu ești preot în veac după rânduiala lui Melhisedec».

7. Aducând el în zilele trupului său cereri și rugăciuni cu strigăt tare și cu lacrimi către cel ce putea să-l mântuiască din moarte și fiind auzit pentru evlavia sa,

8. Dese era Fiul, a învățat ascultarea din cele ce a pățimit.

9. Și devenind desăvârșit, s'a făcut preot din mântuire vesnică pentru toți cei ce-l ascultă.

10. Fiind numit de Dumnezeu arhieru «după rânduiala lui Melhisedec».

11. Despre aceasta avem mult de vorbit și este greu de tălănit, deoarece v'ați făcut greoi la auz.

12. Căci deși trebuind — după timp — să fiți voi învățători, aveți iarăși nevoie să vă învățe cineva stihilele începutului cuvintelor lui Dumnezeu și ați ajuns să aveți nevoie de lapte, și nu de hrană tare;

13. Căci oricine se hrănește cu lapte este neprecupțat în cuvântul îndreptăcirii, pentrucă este prunc.

14. Iar hrana tare este a celor desăvârșiți, care au simțurile învătate prin obișnuință să deosebească binele și răul.

Indemn să nu se lepede de credință, ci să fie statornic în ea, dând ca pildă credința lui Avraam și jurnământul.

6. 1. De aceea, lăsând cuvântul de început despre Hristos, să venim la ceea ce este desăvârșit, — fără să punem iarăși temelul pocăinței de fapte moarte și al credinței în Dumnezeu.

2. Al învățăturii despre hotărâri și al punerii mâinilor și al învierii morților și al judecării veșnice.

3. Și aceasta vom face, de va îngădui Dumnezeu;

4. Căci este cu neputință pentru cei ce s'au lăudat odată și au gustat din darul cercesc și s'au făcut părtași ai Duhului Sfânt

5. Și au gustat cuvântul cel bun al lui Dumnezeu și penterile veacului ce va să vină

6. Și au căzut, — a-i înnoi iarăși spre pocăință, ca unii ce răstignesc pentru ei a doua oară pe Fiul lui Dumnezeu și-l fac de batjocură.

7. Căci pământul, care se adapă din ploaia ce vine

adesea peste el și rodește iarba folositoare celor pentru care se și lucrează, primește binecuvântaro dela Dumnezeu.

8. Dar dacă face spinii și ciulinii, este netrebnic și aproape de blestem, și sfârșitul lui este arderea.

9. Dar despre voi, iubitorilor, avem încredințare de lucruri mai bune și care țin de mântuire, deși grăim așa.

10. Căci Dumnezeu nu este nedrept, ca să uite lucrul vostru și osteneala dragostei, pe care ați arătat-o pentru numele lui, voi care ați slujit sfinților și le mai sluiți.

11. Dorim ca fiecare din voi să arate aceeași sârguință spre adevărarea nădejzii până la sfârșit.

12. Ca să nu vă leneviți, ci să fiți următori celor ce moștenesc făgăduințele prin credință și prin îndelungă răbdare.

13. Căci Dumnezeu, când a dat făgăduință lui Avraam, deoarece nu avea pe nimeni mai mare pe care să se jure, s'a jurat pe sine însuși.

14. Zicând: «Cu adevărat binecuvântând te voi binecuvânta și înmulțind te voi înmulți».

15. Și așa având el îndelungă răbdare, a dobândit făgăduința.

16. Căci oamenii se ju-

ră pe cel mai mare și jurământul este pentru ei spre întărire, sfârșit al oricărei neînțelegeri.

17. Pentru aceea, Dumnezeu vrând să arate și mai mult moștenitorilor făgăduinței neschimbarea hotărârii sale, a pus la mijloc jurământul.

18. Pentru ca prin două lucruri de neschimbat, în care este cu neputință ca Dumnezeu să mintă, să avem mângăiere tare cel ce am căutat scăpare la ținerea nădejzii puse înainte.

19. Pe care o avem ca pe o ancoră a sufletului și cură și tare și care intră «în cele dinăuntru ale conștiinței».

20. Unde a intrat, ca înainte-mergător pentru noi, Iisus, devenind «arhiereu în veac, după rânduiala lui Melhisedec».

Melhisedec chip al lui Hristos. Preoția lui Aaron a încetat, iar a lui Hristos rămâne în veac.

1. Căci acest Melhisedec, rege al Salemului, preot al lui Dumnezeu celui preasfânt, care a întâmpinat pe Avraam ce se întorcea dela înfrângerea regilor și l-a binecuvântat.

2. Căruia Avraam i-a împărțit și zeciuală din toate, întâi tălcuindu-se rege

al dreptății, iar apoi și rege al Salemului, adică rege al păcii.

3. Fără tată, fără mamă, fără spîță de neam, neavînd nici început al zilelor, nici sfârșit al vieții, ci asemănat fiind Fiului lui Dumnezeu, rămâne preot pentru totdeauna.

4. Vedeți dar cât de mare este acesta, căruia Avraam patriarhul i-a dat și zeciuală din cele mai bune prăzi.

5. Și aceia dintre fiii lui Levi, care primesc preoția, au poruncă să ia zeciuală după lege dela popor, adică dela frații lor, deși au ieșit din coapsa lui Avraam;

6. Iar cel ce nu se înnumără în șirul neamului lor, a luat zeciuală dela Avraam și a binecuvântat pe cel ce avea făgăduințele.

7. Fără nicio îndoială însă, se binecuvîntează cel mai mic de către cel mai mare;

8. Și aici iau zeciunii oamenilor muritori, iar acolo unul care e mărturisit că este viu.

9. Și ca să zic așa, a dat prin Avraam zeciuală și Levi, cel ce lua zeciuală.

10. Căci el era încă în coapsa tatălui său, când l-a întâmpinat pe acesta Melhisedec.

11. Deci, dacă desăvârșirea ar fi fost prin preoția

Leviților, — căci poporul subț ea a primit legea — ce nevoie mai era să se ridice alt preot după rânduiala lui Melhisedec, și să nu se numească după rânduiala lui Aaron?

12. Dar, schimbându-se preoția, se face — de nevoie — și schimbarea legii.

13. Pentrucă cel despre care se zice acestea, face parte din altă seminție, din care nimeni n'a slujit altarului.

14. Căci este învederat că Domnul nostru a răsarit din Iuda, seminție căreia Moise nu i-a vorbit nimic despre preoție.

15. Este încă și mai învederată aceasta, dacă după asemănarea lui Melhisedec se ridică preot altui.

16. Care n'a devenit preot după legea poruncii trupesti, ci după puterea vieții nepieritoare;

17. Căci se mărturisește: «Tu ești preot în veac după rânduiala lui Melhisedec».

18. Se face deci schimbarea poruncii dinainte, pentru neputința și ne folosul ei;

19. Pentrucă legea n'a desăvârșit nimic, ci ea este aducerea unei mai bune nădejdi, prin care ne apropiem de Dumnezeu.

20. Și întru cât aceasta nu s'a făcut fără jurământ,

21. — Pentrucă aceia au

devenit preoți fără jurământ, iar el cu jurământ, prin cel ce a zis către el: «Juratu-s'a Domnul și nu-va părea rău. Tu ești preot în veac după rânduiala lui Melchisedec», —

22. Iisus s'a făcut chezaș al unui testament cu atât mai bun.

23. Și aceia s'au făcut preoți mai mulți, pentru că erau împiedecați de moarte ca să rămână,

24. Iar acesta are preoție netrecătoare, pentru că el rămâne în veac;

25. De aceea și poate să măntuiască totdeauna pe cei ce vin la Dumnezeu prin el, fiind totdeauna viu, ca să mijlocească pentru ei.

26. Căci arhieru ca acesta ne trebuia: cuvios, fără răutate, fără pată, osebit de cei păcătoși și fiind mai înalt decât cerurile,

27. Care nu are nevoie în fiecare zi să aducă jertfe ca arhieriei: întâi pentru păcatele sale, apoi pentru ale poporului, — căci a făcut aceasta odată pentru totdeauna, aducându-se pe sine (jertfa).

28. Căci legea pune arhierii oameni care au slăbiciuni; dar cuvântul jurământului celui de după înțetarea legii a pus un Fiin desăvârșit în veac.

Noul Testament întrece pe cel vechiu în curăție și sfîntenie.

8. Iar lucru de căpetenie în cele spuse este că avem un astfel de arhieru, care a șezut de-a dreapta tronului slavei în ceruri,

2. Slujitor al (Sfintei) Sfintelor și al cortului celui adevărat, pe care l-a înfipt Domnul, și nu omul,

3. Pentru că orice arhieru este pus ca să aducă daruri și jertfe, de aceea trebuia să aibă și el ceva de adus.

4. Căci de ar fi pe pământ, nu ar fi preot, fiind (aici) preoți care aduc darurile după lege,

5. Care slujesc închipuirii și umbrei celor ceroși, precum a fost înștiințat de sus Moise, când avea de făcut cortul, căci zice: «Vezi să faci toate după chipul ce ți s'a arătat pe munte».

6. Dar acum a dobândit o slujire cu atât mai deosebită, cu cât este mijlocitor al unui testament mai bun, care a fost așezat prin lege pe mai bune făgăduințe.

7. Căci de ar fi fost cel dintâi fără prihană, nu s'ar fi căutat loc pentru cel de al doilea,

8. Pentru că, muștrându-i, le zice: «Iată vin zile, zice

Domnul, și voi încheia cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda un nou testament,

9. Nu după testamentul pe care l-am făcut cu părinții lor, în ziua în care i-am luat de mână, ca să-i scot din pământul Egiptului; că n'au rămas la testamentul meu, și eu i-am părăsit, zice Domnul.

10. Că acesta este testamentul, pe care-l voi face cu casa lui Israel după zilele aceluia, zice Domnul: Voi da legile mele în cugetul lor și le voi înscrise în inimile lor și le voi fi lor Dumnezeu și ei îmi vor fi mie popor.

11. Și nu vor mai învăța fiecare pe cetățeanul său și fiecare pe fratele său, zicând: Cunoaște pe Domnul, — pentru că toți mă vor cunoaște dela cel mic până la cel mare al lor;

12. Că voi fi milostiv cu nedreptățile lor, și păcatele lor și fără-de-legile lor nu le voi mai pomeni».

13. Zicând «nou», a învechit pe cel dintâi; iar ce se învechește și îmbătrânește, este aproape de pierire.

Cortul mărturiei și jertfele levitilor au fost chip al preoției lui Hristos.

9. Avea în adevăr și (testamentul) cel dintâi

orânduiri de slujbă și un altar pămăntesc.

2. Căci s'a făcut un cort: întâi cel în care era sfesnicul și masa și punerea înaintea a pâinilor, care se numea Sfânta;

3. Iar după a doua catapetasmă, cortul ce se numea Sfânta Sfintelor,

4. Având un altar de aur al tămâierii, chivotul legii îmbrăcat peste tot cu aur, în care era năstrupa de aur având mana, și toiagul lui Aaron, ce odrăslise, și tablele legii,

5. Iar deasupra lui heruvimii slavei, umbrind acoperământul împăcării, — lucruri despre care nu este de vorbit acum cu amănuntul.

6. Și acestea fiind astfel întocmite, în cortul dintâi intrau totdeauna preoții care făceau slujbele,

7. Iar în cel de al doilea singur arhierul, odată pe an, nu fără sânge, pe care-l aducea pentru sine și pentru păcatele din neștiință ale poporului,

8. Invederând Duhul Sfânt aceasta, că încă nu era arătată calea spre Sfânta (Sfintelor), cât timp încă sta cortul dintâi,

9. Care era o pildă pentru vremea de acum, în care se aduc daruri și jertfe, ce nu pot să facă desvârșit cu cugetul pe cel care slujește,

10. Fiind—pe lângă mâncări și băuturi și multe feluri de spălări — orânduiri puse pentru trup, până la vremea îndreptării.

11. Hristos însă, venind arhieru al bunurilor viitoare, prin cortul mai mare și mai desăvârșit, nu de mână făcut, adică nu al acestei făpturi,

12. Nici cu sânge de țapi și de viței, ci cu sângele său, a intrat odată pentru totdeauna în Sfânta (Sfintelor) după ce a aflat răscumpărare veșnică.

13. Căci dacă sângele de tauri și de țapi și cenușa de junice, cu care se stropesc cei întinați, îi sfintește spre curățirea trupului,

14. Cu cât mai mult sângele lui Hristos, care prin Duh veșnic s'a adus pe sine lui Dumnezeu (jertfă) fără prihană, va curăți eșgetul vostru de faptele cele moarte, ca să slujiți Dumnezeului celui viu?

15. Și pentru aceasta este mijlocitor al unui testament nou, pentru ca, făcându-se moarte spre răscumpărarea greșalelor de sub testamentul dintâi, să ia cei chemați făgăduința moștenirii veșnice.

16. Pentru că acolo unde este testament, trebuie să fie arătată moartea celui ce face testamentul;

17. Căci testamentul este

temeinic dela cei morți, deoarece nu are încă putere cât timp trăiește cel ce face testamentul.

18. De aceea nici el dintâi nu s'a încheiat fără sânge,

19. Căci, după ce au fost spuse de către Moise poporului întreg toate poruncile după lege, luând sângele vițelilor și al țapilor, cu apă și cu lână roșie și cu isop, a stropit cartea însăși și tot poporul.

20. Zicând: «Acesta este sângele testamentului, pe care Dumnezeu l-a orânduit pentru voi».

21. A stropit deasemenea cu sânge și cortul și toate vasele de slujbă.

22. Și aproape toate se curățesc cu sânge după lege, și fără vărsare de sânge nu este iertare.

23. Trebuia deci ca încheipurile celor din ceruri să se curățească prin acestea, iar cele cerești însăși prin jertfa mai bune decât a-cestea,

24. Pentru că Hristos nu a intrat în Sfânta (Sfintelor) făcută de mâini, încheipuire a celei adevărate, ci în însuși cerul, ca să se înfățișeze acum lui Dumnezeu pentru noi.

25. Și nu ca să se aducă pe sine (jertfă) de mai multe ori, așa cum intră arhierul în Sfânta (Sfin-

telor) în fiecare an, cu sânge străin,

26. Deoarece, altfel, ar fi trebuit să pătimească de mai multe ori dela întemeierea lumii; ci s'a arătat acum odată la sfârșitul veacurilor, spre a desființa păcatul prin jertfa sa.

27. Și precum este rânduit oamenilor să moară odată, iar după aceea este judecata,

28. Așa și Hristos, aducându-se (jertfă) odată, ca să ridice păcatele multora, a doua oară se va arăta fără de păcat celor care-l așteaptă spre mântuire.

Jertfa Noului Testament șterge toate păcatele și covârșește fără seamăn pe cea a Vechiului Testament, care nu le putea curăți. Îndemn la fapte bune de frica judecării ce va să fie. Începutul aduce sfârșitul bun.

10. Pentru că legea, având umbra bunurilor viitoare, nu însuși chipul lucrurilor, nu poate niciodată să facă desăvârșiți pe cei ce se apropie, prin aceleași jertfe, pe care le aduc neîncetat în fiecare an;

2. Fiindcă, altfel, n'ar fi înțetat care să se mai aducă, întru cât cei ce slujeau — fiind odată cură-

țiți — n'ar mai fi avut cunoștința păcatelor lor?

3. Dar prin ele se face în fiecare an amintirea păcatelor;

4. Căci este cu neputință ca sânge de tauri și de țapi să ridice păcatele.

5. De aceea, intrând în lume, zice: «Jertfă și prinos n'ai voit, dar mi-ai întocmit un trup»;

6. Arderi de tot și jertfe pentru păcat n'ai voit.

7. Atunci am zis: Iată vin. În sulul cărții scris este despre mine, ca să fac voia ta, Dumnezeule».

8. Zicând mai sus: «Jertfă și prinos și arderi de tot și (jertfă) pentru păcat n'ai voit, nici nu ți-au plăcut jertfe», care se aduc după lege,

9. A zis atunci: «Iată vin ca să fac voia ta, Dumnezeule». Desființează dar pe cea dintâi, ca să pună pe cea de a doua.

10. Întru această voință suntem sfințiți prin aducerea (ca jertfă) a trupului lui Iisus Hristos odată pentru totdeauna.

11. Și fiecare preot stă în toate zilele slujind și aducând de mai multe ori a celeași jertfe, care niciodată nu pot să înlăture păcatele;

12. El însă, aducând o singură jertfă pentru păcate, a șezut pentru tot-

deuna de-a-dreapta lui Dumnezeu,

13. Așteptând apoi până ce vrăjmașii lui vor fi puși așternut picioarelor lui.

14. Pentrucă, prin aducerea unei singure jertfe, el a desăvârșit pentru todeauna pe cei ce se sfințesc.

15. Ne mărturisește aceasta și Duhul Sfânt, căci după ce a zis înainte:

16. «Acesta este testamentul, pe care-l voi face» cu ei «după zilele acelea, zice Domnul: Voi da legile mele în inimile lor, și le voi înscrie în eugetele lor

17. Și păcatele lor și fără-de-legile lor nu le voi mai pomeni».

18. Iar unde este iertarea acestora, nu mai este aducere de jertfă pentru păcat.

19. Având deci, fraților, încredere ca să intrăm în Sfânta (Sfintelor) prin sângele lui Iisus,

20. Pe o cale nouă și vie, pe care ne-a înnoit-o prin catapetasmă, adică prin trupul său,

21. Și având un mare preot peste casa lui Dumnezeu,

22. Să ne apropiem cu inimă curată în deplină-țea credinței, erățându-ne prin stropire inimile de euget rău și spălându-ne trupul cu apă curată,

23. Să ținem neclintită mărturisirea nădejdii, pentrucă cel care a făgăduit este vrednic de credință.

24. Și să luăm aminte unul la altul spre îndemnare la dragoste și la fapte bune,

25. Nepărăsind adunarea noastră, cum au unii obiceiul, ci îndemnându-ne, — și cu atât mai mult, cu cât vedeti apropiindu-se ziua aceea.

26. Căci dacă păcătuim de bună voie, după ce am luat cunoștința adevărului, nu mai rămânem jertfă pentru păcate,

27. Ci o așteptare înfricoșată a judecății și iușmea focului, care va să mistue pe cei protivnici.

28. De calcă cinova legea lui Moise, moare fără milă, prin mărturia a doi sau trei;

29. De o podcapsă eu cât mai grea socotiți că va fi vrednic cel care a călcat în picioare pe Fiul lui Dumnezeu și a socotit ceva de rând sângele testamentului, prin care s'a sfințit, și a batjocorit Duhul harului?

30. Căci știm pe cel ce a zis: «A mea este răzbu-narea; eu voi răsplăti, zice Domnul». Și iarăși: «Domnul va judeca pe poporul său».

31. Infricoșat lucru este

a cădea în mâinile Dumnezeuului celui viu.

32. Aduceți-vă însă aminte de zilele dinainte, în care, după ce ați fost luminați, ați îndurat multă luptă de suferințe,

33. Pe de o parte, fiind dați în priverște cu defăimări și cu necazuri, iar pe de alta făcându-vă părtași cu cei care s'au purtat la fel.

34. Pentrucă ați și pătimit împreună cu cei închiși și ați primit cu bucurie răpirea averii voastre, știind că aveți în ceruri avuție mai bună și netrecătoare.

35. Nu lepădați deci încrederea voastră, care are mare răsplată.

36. Căci aveți trebuință de răbdare, pentru ea, făcând voia lui Dumnezeu, să luați ce vi s'a făgăduit,

37. «Căci încă puțin, foarte puțin, cel ce va să vină va veni, și nu va întârzia;

38. Iar dreptul din credință va trăi și de se va da înapoi, sufletul meu nu va binevoi întru el».

39. Dar noi nu suntem din cei ce dau înapoi spre pieire, ci din cei care cred spre dobândirea sufletului.

Despre credință. Înțelesul ei și pilde.

11 1. Iar credința este încredințarea despre

cele nădăjduite, dovedirea lucrurilor nevăzute.

2. Căci întru aceasta au primit mărturie cei de demult.

3. Prin credință înțelegem că s'au întocmit veacurile cu cuvântul lui Dumnezeu, de s'au făcut din cele nevăzute cele ce se văd.

4. Prin credință a adus Abel lui Dumnezeu mai bună jertfă decât Cain și prin ea a fost mărturisit că este drept, dând mărturie Dumnezeu de darurile lui, și prin ea grăiește el încă, deși a murit.

5. Prin credință a fost strămutat Enoh, ca să nu vadă moarte și «eu a fost găsit, pentrucă l-a mutat pe el Dumnezeu», căci înainte de mutarea lui a fost mărturisit, că a bineplăcut lui Dumnezeu;

6. Dar fără credință nu este cu putință a bineplăcea, pentrucă cel ce se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că el este și că răsplătește celor ce-l caută.

7. Prin credință fiind înștiințat de sus Noe despre cele ce nu se vedea încă, a făcut cu evlavie ecrabie spre mântuirea casei sale; prin ea a osândit lumea și s'a făcut moștenitor al îndreptățirii celei după credință.

8. Prin credință fiind

chemat Avraam, a ascultat ca să iasă în locul pe care avea să-l ia spre moștenire și a ieșit, neștiind unde merge.

9. Prin credință a stat el în pământul făgăduinței ca într'un pământ străin, locuind în corturi cu Isaac și cu Iacov, cei dimpreună moștenitori ai aceleiași făgăduințe.

10. Pentrucă aștepta cetea care are temelii, al cărei meșter și ziditor este Dumnezeu.

11. Prin credință și Sara însăși a primit putere să zămislească și a născut peste timpul curenit al vârstei, deoarece a socotit vrednic de credință pe cel care a făgăduit.

12. De aceea s'au și născut dintr'unul singur — și acela ca și mort — «ca sticlele cerului» cu mulțimea «și ca nisipul cel fără număr dela marginea mării».

13. În credință au murit toți aceștia, fără a fi primit cele făgăduite, dar văzându-le și îmbrățișându-le de departe și mărturisind că sunt «străini și călători pe pământ».

14. Căci cei ce grăiesc unele ca acestea arată că și caută patrie.

15. Și dacă s'ar fi gândit la aceea din care au ieșit, ar fi avut vreme să se întoarcă;

16. Dar acum doresc una mai bună, adică pe cea cerească; de aceea Dumnezeu nu se rușinează de ei să se numească Dumnezeu lor, pentrucă le-a gătit cetate.

17. Prin credință a adus Avraam (jertfă) pe Isaac, când a fost încercat, și cel care luase făgăduințele aducea jertfă pe cel unul născut.

18. El, către care s'a zis: «Că în Isaac și se va chema ție urmaș»,

19. Socotind că Dumnezeu poate să-l învieze și din morți; drept care l-a și luat înapoi ca într'u pilă (de înviere).

20. Prin credință a binecuvântat Isaac pe Iacov și pe Esau cu privire la cele viitoare.

21. Prin credință Iacov, când a murit, a binecuvântat pe fiecare din fiii lui Iosif și «s'a închinat (rezemându-se) pe vârful toagului său».

22. Prin credință Iosif, când s'a sfârșit, a pomenit despre ieșirea fiilor lui Israel (din Egipt) și a dat porunci cu privire la casele sale.

23. Prin credință Moise, când s'a născut, a fost ascuns trei luni de părinții săi, căci l-au văzut prunc frumos, și nu s'au temut de porunca regelui.

24. Prin credință Moise,

când s'a făcut mare, n'a primit să fie numit fiu al fetei lui Faraon,

25. Alegând mai bine să pătmească împreună cu poporul lui Dumnezeu, decât să aibă desfătarea cea trecătoare a păcatului,

26. Socotind mai mare bogăție batjocorirea lui Hristos decât vistierile Egiptului, căci avea în vedere răsplătirea.

27. Prin credință a părăsit el Egiptul, netemându-se de mânia regelui, căci a stăruit ea și cum ar fi văzut pe cel nevăzut.

28. Prin credință a făcut Paștele și stropirea cu sânge, pentru că cel ce nimica pe cei întâi-născuți, să nu se atingă de ei.

29. Prin credință au trecut ea pe uscat marea Roșie, a cărei încercare făcând-o și Egiptenii, s'au înecat.

30. Prin credință au căzut zidurile Ierihonului, fiind înconjurare șapte zile.

31. Prin credință Raav desfrânata n'a pierit împreună cu cei necredincioși, primind iscoadele cu pace.

32. Și ce să mai zic încă? Pentrucă nu mi va ajunge timpul ca să povestesc despre Ghodeon, despre Barac și despre Samson și despre Ieftac, despre David și despre Samuil și despre prooroci,

33. Care prin credință au biruit împărații, au fă-

cut dreptate, au dobândit făgăduințe, au astupat guri de lei,

34. Au stins puterea focului, au scăpat de ascuțitul săbiei, s'au întărit în slăbiciune, s'au făcut puternici în război, au întors tabere străine în fugă,

35. Au luat femeile pe morții lor înviați, iar alții au fost trași pe roată, neprimind slobozirea, pentru a avea parte de o înviere mai bună;

36. Iar alții au suferit batjocuri și biciuiri, ba încă și lovituri și temniță.

37. Au fost ucși cu pietre, au fost tăiați cu fereastră, au fost chinuți, au murit ucși cu sabia, au pribegit în piei de oaie și în piei de capră, fiind lipaiți, strămtonați, îndurând rele,

38. Ei, de care lumea nu era vrednică, răstăind în pustii și în munți și în peșteri și în crăpăturile pământului.

39. Și aceștia toți, mărturisii fiind prin credință, n'au primit cele făgăduite,

40. Dumnezeu având în vedere ceva mai bun pentru noi, ca să nu ajungă ei fără noi la desăvârșire.

Indemn la răbdare și la curvioșie.

12 1. Do aceea deci și noi, fiind înconjurați de un așa nor de martori,

lepădând orice povară și păcatul ce ușor ne împresară, să alergăm cu răbdare în lupta ce ne stă înaintea,

2. Privind la Iisus, căpetenia și desăvârșitorul credinței, care, în locul bucuriei ce-i sta înaintea, a rădat crucea, dispunând ocară, și a șezut de-a dreapta tronului lui Dumnezeu.

3. Luați dar seama la cel ce a rădat dela cei păcătoși o așa împotrivire față de sine, ca să nu vă lăsați osteniți, slăbind în suferitele voastre.

4. Încă nu v'ați împotrivit până la sânge, luptându-vă contra păcatului

5. Și ați uitat îndemnul care vă vorbește ca unor fii: «Iul meu, nu nesocoti certarea Domnului, nici nu te descuraja, când ești muștrat de el;

6. Căci pe cine iubește Domnul îl ceartă, și bicinește pe tot fiul pe care-l primește».

7. Dacă suferiți certarea, Dumnezeu se poartă cu voi ca față de fii; căci care este fiul, pe care nu-l ceartă tatăl?

8. Iar de rămâneți fără certare, de care toți s'au făcut părtași, atunci sunteți fii nelegitimi și nu fii (adevărați).

9. Apoi, dacă am avut pe părinții noștri trupești, care să ne certe, și i-am respec-

tat, nu ne vom supune oare cu mult mai mult Tatălui duhurilor, ca să trăim?

10. Căci aceia ne certau pentru puține zile, după cum socoteau ei, dar acesta (ne ceartă) spre folos, ca să ne împărtășim din sfintenția lui.

11. Orice certare pare în adevăr, pentru timpul de față, a fi nu spre bucurie, ci spre mâhnire, dar pe urmă aduce celor încercați cu ea roadă pașnică a dreptății.

12. De aceea «îndreptați mâinile cele obosite și genunchii cei slăbiți».

13. Și «faceți cărări drepte pentru picioarele» voastre, ca să nu se abată ceea ce este șchiop, ci mai degrabă să se vindece.

14. Căutați pacea cu toți și sfintenția, fără care nimeni nu va vedea pe Domnul.

15. Luând seama ca să nu se lipsească cineva de harul lui Dumnezeu, «ca nu cumva odrăglind vreo rădăcină a amarăciunii să vă turbure» și prin aceasta să se molipsească mulți;

16. Ca să nu fie cineva desfrânat sau întinat ca Esau, care pentru o singură mâncare și-a dat dreptul său de întâi-născut;

17. Căci știți că și după aceea, vrând să moștenească binecuvântarea, a fost înlăturat — căci n'a aflat

loc pentru o schimbare de hotărâre, — deși o cerea (binecuvântarea) cu lacrimi.

18. Pentru că nu v'ați apropiat de un munte ce se putea pipăi și de focul ce ardea și de nor întunecos și de întunerec și de furtună,

19. Și de sunet de trâmbiță și de glas de cuvinte, la care cei ce l-au auzit s'au rugat ca să nu li se mai adauge vreun cuvânt;

20. Căci nu puteau suferi ceea ce li se poruncește: «Chiar fiară de s'ar atinge de munte, se va uide cu pietre».

21. Și — așa de înfricoșată era arătarea, — că Moise a zis: Sunt înspăimântat și mă cutremur, —

22. Ci v'ați apropiat de muntele Sion și de cetatea Dumnezeului celui viu, de Ierusalimul cel ceresc și de zeci de mii de îngeri,

23. De adunarea sârbătoarească și de Biserica celor întâi-născuți, care sunt înscrși în ceruri, și de Dumnezeu, Judecătorul tuturor, și de duhurile drepților celor desăvârșiți

24. Și de Iisus, mijlocitorul unui nou testament, și de un sânge al stropirii, care grăiește mai bine decât cel al lui Abel.

25. Vedeți să nu vă lepădați de cel ce grăiește. Căci dacă n'au scăpat (de pedeapsă) aceia, lepădân-

du-se de cel ce le da știre de sus pe pământ, cu mult mai vătos (nu vom scăpa) noi, întorcându-ne dela cel (ce vorbește) din cer.

26. Al cărui glas a cutremurat atunci pământul, iar acum a făgăduit, zicând: «Încă odată voi clătina nu numai pământul, ci și cerul».

27. Zicând «încă odată», arată schimbarea celor ce sunt clătinate, ca a unor lucruri făcute, ca să rămână cele ce nu sunt clătinate.

28. De aceea, primind împărăție neclintită, să aducem mulțumire, prin care să slujim lui Dumnezeu întru bună plăcere, cu respect și cu cucernicie,

29. Căci și «Dumnezeul nostru este foc mistuitor».

Îndemna la viață creștinească și la credință curată.

13 1. Iubirea de frați să rămână,

2. Iubirea de străini să nu o uitați, căci prin ea unii, fără să știe, au primit oaspeți pe îngeri.

3. Aduceți-vă aminte de cei puși în lanțuri, ca și cum ați fi legați și voi împreună cu ei, de cei care îndură rola, ca unii ce sunteți și voi în trup.

4. Cinstită să fie nunta întru toate și patul neîntinat, iar pe desfrânați și

pe preacurvari îi va judeca Dumnezeu.

5. Purtarea să vă fie fără iubire de argint, îndestulându-vă cu cele ce aveți; căci ei însuși a zis: «Nu te voi lăsa, nici nu te voi părăsi»;

6. Așa că avem curaj să zicem: «Domnul îmi este ajutor și nu mă voi teme. Ce-mi va face mie omul?»

7. Aduceți-vă aminte de mai-marii voștri, care v'au grăit vouă cuvântul lui Dumnezeu, la al căror sfârșit al purtării privind, să le urmați credința.

8. Iisus Hristos este același ieri și astăzi și în veci.

9. Nu vă lăsați ademniți de învățături felurite și străine; căci este bine ca inima să se întărească prin har, nu prin mâncări, din care n'au avut folos cei ce au umblat cu ele.

10. Avem un altar, dela care n'au drept să mănânce cei care slujesc cortului,

11. Pentrucă trupurile animalelor, al căror sânge este adus pentru păcate prin arhieru în Sfânta (Sfintelor), se ard afară din tabără.

12. De aceea și Iisus, ca să sfințească poporul prin sângele său, a pătimit a-fară din poartă.

13. Să încep deci la el,

afară din tabără, purtând ocară lui,

14. Căci nu avem aici cetate stătătoare, ci căutăm pe cea care va să fie.

15. Prin el așa dar să aducem lui Dumnezeu totdeauna jertfă de laudă, adică roada buzelor care mărturisesc numele lui.

16. Și să nu uitați facerea de bine și dărnicia, pentrucă în jertfe ca acestea găsește plăcere Dumnezeu.

17. Ascultați de mai-marii voștri și supuneți-vă, căci ei priveghează pentru sufletele voastre, ca unii care vor da seama de ele, — ca să facă aceasta cu bucurie și nu suspinând, căci aceasta nu vă este de folos.

18. Rugați-vă pentru noi, căci suntem încredințați că avem bun euget, fiind că ne purtăm bine întru toate.

19. Și mai mult vă rog să faceți aceasta, ca să vă fiu dat înapoi mai curând.

20. Iar Dumnezeu! păcii, care a sculat din morți pe Domnul nostru Iisus, păstorul cel mare al oilor, prin sângele unui testament veșnic,

21. Să vă desăvârșească în tot lucrul bun, ca să faceți voia lui, lucrând ce este plăcut înaintea lui prin Iisus Hristos, căruia

fie slava în vecii vecilor. Amin.

22. Vă rog, fraților, îngăduiți acest cuvânt de îndemnare, căci v'am scris pe scurt.

23. Să știți că i s'a dat drumul fratelui Timotei,

cu care, de va veni mai curând, vă voi vedea.

24. Imbrățișați pe toți mai-marii voștri și pe toți sfinții. Vă imbrățișază cei din Italia.

25. Harul fie cu voi toți, Amin.

EPISTOLA SOBORNICEASCĂ A SFÂNTULUI APOSTOL IACOV

Folosul ispititor. Awațiile sunt trecătoare. Ispitele spre rele nu sunt dela Dumnezeu. Sfaturi împotriva mândriei. Învățăături despre adevărata slujire de Dumnezeu.

1. Iacov, robul lui Dumnezeu și al Domnului Iisus Hristos, celor douăsprezece seminții care sunt în risipire, bucurie.

2. Toată bucuria să aveți, frații mei, când cădeți în multe feluri de ispite,

3. Știind că încercarea credinței voastre lucrează răbdare;

4. Iar răbdarea să aibă lucrul desăvârșit, ca să fiți desăvârșiți și întregi și fără vreo lipsă.

5. Și de este cineva din voi lipsit de înțelepciune, să ceară dela Dumnezeu, carele dă tuturor deadrep

tul și nu înfruntează, și i se va da;

6. Dar să ceară cu credință, nicidecum îndoiindu-se, pentrucă cel ce se îndoieste este asemenea valului mării care se aruncă și se învârne de vânturi.

7. Să nu gândească omul acela că va lua ceva dela Domnul.

8. Bărbatul îndoielnic, nestatornic este în toate căile sale,

9. Iar fratele smerit să se laude cu înălțimea sa

10. Și cel bogat cu smerenia sa, căci va trece ca floarea ierbil.

11. Căci a răsărit soarele cu arșița și a uscat iarba și floarea ei a căzut și frumusețea feței a pierit; așa se va vesteji și bogatul în alergăturile sale.

12. Pericit bărbatul care răbdă ispta, căci fiind încercat, va lua cununa vieții,

pe care a fâgăduit-o Dumnezeu celor ce-l iubesc pe el.

13. Nimeni, fiind ispitit, să nu zică: Dela Dumnezeu sunt ispitit; căci Dumnezeu nu este ispitit de rele și el pe nimeni nu ispitește.

14. Ci fiecare se ispitește fiind trist și amăgit de pofta sa.

15. După aceea, pofta zămislind, naște păcat, iar păcatul savârșindu-se, naște moarte.

16. Nu vă înșelați, frații mei iubiți.

17. Orice dare bună și orice dar desăvârșit de sus este, coborîndu-se dela Părintele luminilor, la care nu este schimbare sau umbră de mutare.

18. După voia sa ne-a născut prin cuvântul adevărului, ca să fim începătură fapturilor lui.

19. Drept aceea, iubiții mei frați, să fie tot omul grabnic la ascultat și zăbavnic la grăit, zăbavnic la mână.

20. Căci mânia omului nu lucrează dreptatea lui Dumnezeu.

21. Pentru aceea lepădând toată spurcăciunea și prisosința răutății, primiți cu blândețe cuvântul sădit în voi, care poate să mântuiască sufletele voastre.

22. Și fiți împlinitorii cuvântului, iar nu numai

ascultătorii lui, amăgindu-vă pe voi înșivă.

23. Pentrucă de este cineva ascultător al cuvântului și nu împlinitor, acesta este asemenea omului care privește în oglindă fața firii sale.

24. Căci s'a privit pe sine și s'a dus și îndată a uitat ce fel era;

25. Iar cel ce privește în legea desăvârșită a slobozeniei și rămâne în ea, nu ca ascultător uitte făcându-se, ci împlinitor al lucrului, acesta fericit va fi în fapta sa.

26. De se pare cuiva între voi că este cucernic și nu își înfrânează limba, ci își înșală inima, acestuia zadarnică îi este bunacredință.

27. Cucernicia curată și nepurcată înaintea lui Dumnezeu și a Tatălui aceasta este: A cerceta pe cei sărmani și pe văduve în necazul lor și a se păzi pe sine neîntințat de lume.

Să nu disprețuim pe săraci. Iubirea aproapelui este împlinirea legii. Milostenia. Credința să fie unită cu faptele. Avraam și Kahav.

2. 1. Frații mei, nu en căutaro la față să a-voți credința Domnului nostru Iisus Hristos, Domnul slavei,

2. Căci de va intra în adunarea voastră un om având inel de aur și haină luminoasă și va intra și un sărac cu haină murdară.

3. Și veți căuta la cel ce poartă haina luminoasă și veți zice: Tu șezi aici bine, și săracului îi veți zice: Tu stai acolo, sau șezi aici sub asternutul picioarelor mele.

4. N'ați făcut deosebire între voi și nu v'ați făcut judecători cu gânduri rele.

5. Ascultați, mihiții mei frați, au nu a ales Dumnezeu pe săracii lumii acestuia, ca să fie bogați în credință și moștenitori ai împărăției, pe care a fâgăduit-o celor ce îl iubesc pe el?

6. Iar voi ați necinstit pe cel sărac. Au nu bogații vă asupresc și vă târăsc la judecăți?

7. Au nu ei hulesc numele bun care s'a chemat pe ste voi?

8. Dacă împliniți legea împărătească după Scriptură: «Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși», bine faceți;

9. Iar de căutați la față, păcat faceți și sunteți muștrați de lege ca niște călcători de lege.

10. Căci oricino va păzi toată legea și va călca o singură poruncă, s'a făcut vinovat de lege;

11. Căci cel ce a zis: Să

nu fii desfrănat, a zis și: Să nu ucizi. Și de nu ești desfrănat, dar ucizi, te-ai făcut călcător de lege.

12. Așa să graiți și așa să faceți, ca unii ce aveți să fiți judecați prin legea slobozeniei.

13. Căci judecata este fără de milă pentru cel ce nu face milă și mila biruește la judecată.

14. Ce folos este, frații mei, de ar zice cineva că are credință, iar fapte nu are? An poate credința să-l mântuiască?

15. Căci de vor fi fratele sau sora goi și lipsiți de hrana de toate zilele,

16. Și le va zice cineva din voi: Mergeți cu pace, încălziți-vă și vă săturați, și nu le-ar da cele de trebuință trupului, ce folos ar fi?

17. Așa și credința, dacă nu are fapte, este incartă în ca însăși.

18. Dar va zice cineva: Tu ai credință, iar eu am fapte; arată-mi credința ta fără fapte, și eu îți voi arăta credința mea din faptele mele.

19. Tu crezi că Dumnezeu este unul; bine faci, dar și dracii cred și se entremură.

20. Voiești dar să înțelegi, om deșert, că credința fără de fapte este moartă?

21. Avraam, părintele nostru, au nu din fapte s'a

îndreptat, suind pe Isaac fiul său pe jertfelnic?

22. Vezi că credința lucră împreună cu faptele lui și din fapte s'a desăvârșit credința?

23. Și s'a împlinit Scriptura care zice: «Și a crezut Avraam lui Dumnezeu și i s'a socotit lui spre îndreptățire» și «prieteni lui Dumnezeu» s'a chemat.

24. Vedeți că din fapte este îndreptățit omul și nu numai din credință.

25. Asemenea și păcătoasa Rahav, au nu din fapte s'a îndreptățit, primind pe vestitori și pe alfa cale scotându-i?

26. Căci precum trupul fără de suflet este mort, așa și credința fără de fapte moartă este.

Infrânarea limbii. Adevărata înțelepciune.

3 1. Nu vă faceți mulți învățători, frații mei, știind că noi, învățătorii, mai mare osândă vom lua.

2. Pentrucă toți greșim mult. Dacă nu greșește cineva în cuvânt, acela este bărbat desăvârșit, în stare să înfrâneze și tot trupul.

3. Dacă dar noi punem zăbale în gura cailor, ca să ni-i supunem, ducem după noi trupul lor întreg.

4. Iată și corăbiile, oricât sunt de mari și împinse de vânturi iuți, sunt

duse de o cârmă foarte mică încotro hotărăște voia cârmaciului.

5. Așa și limba, mică mărduț este, dar cu mari lucruri se fălește! Iată puțin foc câtă materie aprinde!

6. Foc este și limba, lumă a fără-de-legii! Limba își are locul între mădulele noastre, dar spurează tot trupul și aprinde roata vieții, aprinsă fiind și ea de flăcările gheenei.

7. Pentrucă orice fire de fiare și de pasări, de târtoare și de vietăți din mare se domolește și s'a domolit de firea omenască.

8. Dar limba nimeni dintre oameni n'o poate domoli! Ea este rău neînfrânat, plină de venin aducător de moarte.

9. Cu ea binecuvântăm pe Domnul și Tatăl și cu ea blestemăm pe oameni, care sunt făcuți după asemănarea lui Dumnezeu.

10. Din aceeași gură ies binecuvântarea și blestemul. Nu trebuie, frații mei, să fie acestea așa.

11. Oare izvorul din aceeași vână lasă să curgă și apa dulce și cea amară?

12. Poate smochinul, frăților, să facă măsline, sau vița de vie să facă smochine? Tot așa, izvorul sărat nu poate da apă dulce.

13. Cine este, între voi, înțelept și priceput? Să-și arate, din buna-i purtare,

faptele lui, în blândețea înțelepciunii;

14. Iar dacă aveți râvnire amară și zavistie în inimă voastră, nu vă laudați, nici nu mințiți împotriva adevărului.

15. Înțelepciunea aceasta nu vine, de sus, ci este pământească, trupească, drăcească.

16. Pentrucă unde este pismă și zavistie, acolo este neorânduială și orice lucru rău.

17. Iar înțelepciunea de sus întâi este curată, apoi pașnică, îngăduitoare, supusă, plină de milă și de roade bune, neîndoielnică și neafărnă.

18. Și roada dreptății se seamănă în pace de cei ce lucrează pacea.

Să fugim de plăcerile deșarte. Impotriva bârfitorilor și a celor îngâmfați.

4 1. De unde sunt războaiele și de unde luptele dintre voi? Nu oare de aici: din poftele voastre care se luptă în mădulele voastre?

2. Pofțiți și nu aveți ce pofțiți; ucideti și pismuiți și nu puteți dobândi ce doriți; vă luptați și vă războiți și nu aveți ce râvniți, pentrucă nu cereți.

3. Cereți și nu primiți, pentrucă cereți rău, ca să risipiți în plăcerile voastre,

4. Desfrânaților! Nu știți că prietenia lumii este dușmănie față de Dumnezeu? Deci, cine va voi să fie prieten cu lumea se face vrăjmaș lui Dumnezeu.

5. Sau vi se pare că în desert grăiește Scriptura: «Duhul, care sălăștează în noi, ne poartă spre zavistie»?

6. Nu, ci mai mare dar dă. Pentru aceea zice: «Dumnezeu stă împotriva celor mândri, iar celor smeriți le dă har».

7. Supuneți-vă, deci, lui Dumnezeu, împotriviți-vă diavolului și el va fugi dela voi.

8. Apropiati-vă de Dumnezeu și se va apropia și el de voi. Curățiți-vă mâinile, păcătoșilor, și sfințiți-vă inimile, îndoelielnicilor.

9. Pătrundeți-vă de durare și întristați-vă și vă jeliți. Răsul vostru să se întoarcă în plâns și bucuria voastră în întristare.

10. Smeriți-vă înaintea Domnului și el vă va înălța.

11. Nu vă grăiți de rău unul pe altul, fraților. Cel ce grăiește de rău pe fratele său, ori judecă pe fratele său, grăiește de rău legea și judecă legea; iar dacă judeci legea, nu ești împlinitor al legii, ci judecător.

12. Unul este leginitorul și judecătorul: Cel ce poa-

te să mântuiască și să piardă, iar tu cine ești, care judeci pe aproapele?

13. Ei bine, acum, cei care ziceți: Astăzi sau mâine vom merge în cetatea cutare și vom sta acolo un an și vom face negoț și vom câștiga,

14. Voi care nu știți ce so va întâmpla mâine, căci ce este viața voastră? A-hur sunteți, care se arată o clipită și după aceea pier.

15. În loc să ziceți: Dacă Domnul vrea, vom trăi și vom face aceasta sau aceea;

16. Dar acum vă lăudați în trufia voastră. Orice laudă de acest fel este rea.

17. Deci, cine știe să facă bine și nu face, păcat are.

Sfaturi către cei avuți. Răbdarea nedreptății. Să nu jurăm. Ingrădirea de bolnavi.

5. 1. Ei bine, acum, bogaților, plângeți și vă tânguiți de necazurile, ce vor să vină asupra voastră.

2. Bogăția voastră a putrezit și hațnela voastră le-au mâncat molliile.

3. Aurul vostru și argintul au ruginit și rugina lor va fi mărturie împotriva voastră și va mânca trupurile voastre, ca focul. Ați strâns comori în zilele de apoi!

4. Iată, plata lucrătorilor

care au secerat țărinele voastre, pe care voi ați oprit-o, strigă, și strigătele secerătorilor au intrat în urechile Domnului Savaot.

5. V'ați desfătat pe pământ și v'ați desmierdat, hrănit-ați inimile voastre în ziua înjunghiorii.

6. Osândit-ați, omorât-ați pe cel drept, el nu vi se împotrivesc.

7. Deci, fiți îndelung răbdători, fraților, până la venirea Domnului. Iată, plugarul așteaptă roada scumpă a pământului, îndelung răbdând, până ce orimește ploaia timpurie și târzie.

8. Răbdați, dar, și voi îndelung și întăriți-vă inimile, căci venirea Domnului s'a apropiat.

9. Nu vă plângeți, fraților, unul împotriva altuia, ca să nu fiți judecați; iată, judecătorul stă înaintea ușilor.

10. Luați, fraților, ca pildă de suferință și de îndelung-răbdare pe proorocii, care au grăit în numele Domnului.

11. Iată, fericiți pe cei ce au răbdat: de răbdarea lui Iov ați auzit și sfârșitul lui dela Domnul ați văzut, căci mult milostiv este Domnul și îndurător.

12. Iar înaintea de toate, frații mei, să nu vă jurați nici pe cer, nici pe pământ, nici cu orice alt ju-

rământ, ci să vă fie vouă ce este așa, așa, și ce este nu, nu, ca să nu cădeți în osândă.

13. Suferă cineva dintre voi? Să se roage. Esto cineva cu inimă bună? Să cânte psalmi.

14. Este cineva bolnav între voi? Să cheme pe proorocii Bisericii și să se roage pentru el, ungându-l cu untdelemn în numele Domnului.

15. Și rugăciunea credinței va mântui pe cel bolnav și-l va ridica Domnul și de va fi făcut păcat el se vor ierta.

16. Mărturisiți-vă unul altuia păcatele și vă rugați unul pentru altul, ca să

vă vindecați, că mult poate rugăciunea stăruitoare a dreptului.

17. Ilie era om asemenea nouă în slăbiciuni și cu rugăciune s'a rugat să nu plouă și n'a plouat pe pământ trei ani și șase luni.

18. Și iarăși s'a rugat și cerul a dat ploaie și pământul a odrăslit roada sa.

19. Frații mei, de se va rătăci cineva din voi dela adevăr și-l va întoarce cineva.

20. Să știe că, cel ce a întors pe păcătos dela rătăcirea căii lui, își va mântui sufletul de moarte și va acoperi mulțime de păcate.

ÎNTÂIA EPISTOLĂ SOBORNICEASCĂ A SFÂNTULUI APOSTOL PETRU

Hristos este mântuirea și nădejdea noastră. Credința mântuitoare a fost vestită de prooroci. Îndemnuri la viață sfântă.

1. 1. Petru, apostol al lui Iisus Hristos, celor ce trăiesc risipiți printre străini, în Pont, în Galatia, în Capadocia, în Asia și în Bitinia,

2. Aleși după preștiința lui Dumnezeu-Tatăl întru

sfințenia Duhului, spre ascultare și stropire cu sângenele lui Iisus Hristos: har vouă și pacea să se înmulțească!

3. Binecuvântat fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, care, după mare mila sa, prin învierea lui Iisus Hristos din morți, ne-a născut din nou, spre nădejde vie,

4. Spre menținere neștiucioasă și neîntinată

și nevestejită, păstrată în ceruri pentru voi,

5. Cei păziți cu puterea lui Dumnezeu, prin credință, spre mântuire, gata să se dea pe față în vremea de apoi,

6. În care vă bucurați, cu toate că trebuie acum să fiți întristați câțva timp de multe feluri de ispite,

7. Pentru că lămurirea credinței voastre, cea cu mult mai scumpă decât aurul pieritor — dar lămurit prin foc — să vă fie spre laudă, mărire și cinste, la arătarea lui Iisus Hristos,

8. P: care nevzându-l, îl iubiți, în care credeți și vă bucurați cu bucurie negrăită și prea mărită, fără să-l vedeți acum,

9. Dobândind prețul credinței voastre, adică mântuirea sufletelor.

10. Mântuire despre care au căutat și au cercetat proorocii, care au proorocit despre harul ce avea să vină la voi,

11. Cercetând în care și în ce fel de vreme le arăta Duhul lui Hristos, lucrând în ei, când le mărturisea de mai înainte despre patimile lui Hristos și despre mărirea cele de după ele.

12. Căroră s'a descoperit, că nu pentru ei, ci pentru voi slujeau acestea, care acum vi s'au vestit — prin cei ce, întru Du-

hul Sfânt trimis din cer, v'au propovedit Evanghelia — spre care și ingerii doresc să privească.

13. Pentru aceea, încingând coapsele cugetului vostru, fiți treji și nădăjduiți desăvârșit în harul ce vi se va aduce, la arătarea lui Iisus Hristos.

14. Ca fii ascultători, na vă potrivii poitelor de mai înainte, din timpul neștiinței voastre,

15. Ci, după Sfântul carele v'a chemat, fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră,

16. Căci scris este: «Fiți sfinți, pentru că eu sunt sfânt».

17. Și dacă chemați Tată pe cel ce judecă cu nepărtinire pe fiecare după lucrul său, petreceți în frică zilele vremelnice voastre,

18. Știind că nu cu lucruri stricicioase, cu argint sau cu aur, ați fost răscumparați din vicața voastră deșartă, pe care o aveți de la părinți,

19. Ci cu scumpul sângelui lui Hristos, ca al unui miel nevinovat și neprihănit,

20. Care a fost cunoscut mai înainte de întemiereala lumii, dar a fost arătat, în auzi cei mai de apoi, pentru voi,

21. Cei ce ați crezut în Dumnezeu, care l-a înviat din morți și i-a dat mărire,

inecât credința voastră și nădejdea să vă fie în Dumnezeu.

22. Curățindu-vă sufletele prin ascultarea de adevăr spre nefărmică iubire de frați, iubiți-vă unul pe altul, din inimă, cu toată stăruința,

23. Fiind născuți a doua oară, nu din sămânță stricăcioasă, ci nestricăcioasă, prin cuvântul lui Dumnezeu cel viu, care rămâne în veac,

24. Pentru că orice trup este ca iarba și toată mărirea ei cu floarea ierbii: când se usucă iarba, cade și floarea,

25. Iar cuvântul Domnului rămâne în veac și aceasta este cuvântul, ce vi s'a binevestit.

Hristos este piatra din capul unghiului, iar noi pietre vii. Supunerea către stăpâniri. Datoriile slugilor. Pilda lui Hristos.

2 1. Deci, lepădând toată răutatea și tot vicleșugul și fățarniciile și pismele și toate clevetirile,

2. Ca niște prunci de curând născuți, să doriți laptele duhovnicesc și neprefăcut, ca prin el să creșteți spre mântuire,

3. De vreme ce ați gustat și ați văzut că bun este Domnul.

4. Apropiati-vă de el,

piatra cea vie, de oameni cu adevărat neluată în seamă, dar aleasă și de preț la Dumnezeu.

5. Și voi înșivă, ca niște pietre vii, faceți-vă voi înșivă pe voi casă duhovnicescă, preoție sfântă, ca să aduceți jertfe duhovnicești, bine plăcute lui Dumnezeu, prin Iisus Hristos,

6. Pentru că scris este în Scriptură: «Iată, pun în Sion piatră cap de unghiu, aleasă, de mare preț, și cel ce va crede în ea nu se va rușina».

7. Deci, pentru voi care credeți, piatra e de mare preț, iar pentru cei ce nu cred, este piatra pe care n'au luat-o în seamă ziditorii; aceasta a ajuns să fie cap de unghiu

8. Și piatră de poticnire și stâncă de sminteală, de care se poticnesc, pentru că n'au dat ascultare cuvântului, spre care au și fost puși,

9. Dar voi sunteți seminție aleasă, preoție împărătească, neam sfânt, popor agonisit (de Dumnezeu), ca să vestiți în lume bună-tățile celui ce v'a chemat din întunecare la lumina sa cea minunată,

10. Voi care odinioară nu erați popor, iar acum sunteți poporul lui Dumnezeu, voi care odinioară n'aveați parte de milă, iar acum sunteți miluiți.

11. Iubiților, vă rog, ca pe niște străini și călători, să vă feriți de poftele trupesti, care se războiesc împotriva sufletului.

12. Purtați-vă cu cinste între păgâni, ca — de unde acum vă bărfesc ca pe niște făcători de rele — privind mai de aproape faptele voastre cele bune, să preamărească pe Dumnezeu, în ziua cercetării.

13. Supuneți-vă, pentru Domnul, oricărei stăpâniri omenești, fie împăratului, fiindcă este înalt stăpânitor,

14. Fie dregătorilor, ca unor trimiși de el, spre pedepsirea făcătorilor de rele și spre lauda făcătorilor de bine,

15. Ca așa este voia lui Dumnezeu, ca voi, bine făcând, să închideți gura celor fără cunoștință și fără minte.

16. Trăiți ca oameni slobozi, dar nu ca și cum ați avea slobozirea drept acoperământ al răutății, ci ca robi ai lui Dumnezeu.

17. Dați tuturor cinste, iubiți frăția, temeți-vă de Dumnezeu, cinstiți pe împărat.

18. Slugilor, supuneți-vă stăpânilor voștri cu toată frica, nu numai celor buni și blânzi, ci și celor suciți,

19. Căci este lucru plăcut lui Dumnezeu, ca să suferă cineva întristări, pe

nedrept, cu gândul la el;

20. Căci, ce laudă este, dacă, pentru greșală, primiți bătaie? Iar dacă, pentru binele făcut, pătimiți și răbdați, aceasta este plăcut lui Dumnezeu;

21. Căci spre aceasta ați fost chemați, că și Hristos a păținit pentru voi, lăsându-vă pildă, ca să pășiți pe urmele lui,

22. «Carele păcat n'a făcut, nici nu s'a aflat vicleșug în gura lui»;

23. Și care, ocărit fiind, nu răspundea cu ocară, pătimind, nu amenința, ci lăsa în seama Celui ce judecă cu dreptate.

24. El a purtat păcatele noastre în trupul său, pe lemn, pentru ca noi, murind păcatelor, să viețuim dreptății, cu a cărui rană v'ați vindecat.

25. Pentrucă erați ca niște oi rătăcite, dar acum v'ați întors la păstorul și veghetorul sufletelor voastre.

Sfaturi către soți. Indemnuri spre dragoste și blăndețe. Suferința Domnului și coborirea lui în iad. Puterea botezului.

3 1. Ascemeca și voi, femeilor, supuneți-vă bărbatilor voștri, pentru ca chiar dacă unii nu se pleacă cuvântului, să fie câștigați prin purtarea femeilor lor, fără propoveduire,

2. Văzând de aproape viața voastră curată și plină de sfințenie.

3. Podoaba voastră să nu fie cea din afară — ca împletirea părului, ca punerea podoabelor de aur și ca îmbrăcarea hainelor scumpe —

4. Ci omul cel tainic al inimii în nestricăcioasa podoabă a duhului blând și liniștit, care este de mare preț înaintea lui Dumnezeu.

5. Căci așa se împodobeau odinioară și sfințele femei, care nădăjduiau în Dumnezeu, supunându-se bărbatilor lor,

6. Precum Sara asculta de Avraam și-l numea domnul său, — ale cărei fiice sunteți, dacă faceți bine și nu vă temeți de nimic.

7. Voi, bărbatilor, de asemenea, trăiți înțelepțește cu femeile voastre, fiind făpturi mai slabe, și dați-le cinste, ca unor împreună moștenitoare cu voi ale vieții harice, așa încât rugăciunile voastre să nu fie împiedicate.

8. În sfârșit, fiți toți într'un gând, împreună-pățitori, iubitori de frați, îndurați, smeriți,

9. Nerăsplătind răul cu rău sau ocara cu ocară, ci dimpotrivă binecuvântând, căci spre aceasta ați fost chemați, ca să moșteniți binecuvântarea.

10. Căci, «cine vrea să înbească viața și să vadă zile bune, să-și oprească limba dela rău și buzele dela grăirea de vicleșug,

11. Să se ferescă de rău și să facă bine, să caute pacea și s'o urmeze.»

12. Căci «ochii Domnului sunt peste cei drepti și urechile lui spre rugăciunea lor, iar fața Domnului este asupra celor ce fac rele.»

13. Și cine vă va face vouă rău, dacă sunteți răbători ai binelui?

14. Dar de veți și pătimi pentru dreptate, fericiți veți fi. «Iar de urgia lor să nu vă temeți, nici să nu vă turburați,

15. Ci pe Domnul — pe Hristos — «să-l sfințiți în inimile voastre» și să fiți totdeauna gata de răspuns oricui vă cere socoteală de nădejdea voastră, însă cu blăndețe și cu frică,

16. Având cuget curat, ca, în ceea ce sunteți clevețiți ca niște făcători de rele, să rămână de rușine cei ce grăiesc de rău purtarea voastră cea bună întru Hristos,

17. Căci mai bine este — dacă așa este voia lui Dumnezeu — să pătimiți făcând cele bune, decât făcând cele rele,

18. Că și Hristos a suferit odată moartea pentru păcate, el cel drept pentru

cei nedrepti, ca să ne aducă la Dumnezeu, omorât fiind cu trupul, dar viu făcut cu duhul,

19. Cu care s'a coborît și a propovăduit și duhurilor ținute în închisoare,

20. Care fuseseră neascultătoare altădată, când îndelunga-răbdare a lui Dumnezeu aștepta, în zilele lui Noe, și se pregătea corabia în care puține suflete, aomne opt, s'au mântuit prin apă,

21. A cărei închipuire, botezul, vă mântuiește și pe voi acum, nu ca ștergere a necurăției trupului, ci ca rugămintă către Dumnezeu pentru (un) cuget bun, prin învierca lui Iisus Hristos,

22. Care, suindu-se la cer, este de-a-dreapta lui Dumnezeu, și i se supun îngerii și stăpânii și puterile.

Indemnuri către o nouă viață. Mângâieri în prigoane.

4. 1. Așa dar, fiindcă Hristos a pățimit cu trupul, înarmați-vă și voi cu gândul acesta, că cine a suferit cu trupul, încetează de a mai păcătui,

2. Ca să nu mai trăiască — vremea ce mai are de trăit în trup — după poftele oamenilor, ci după voia lui Dumnezeu.

3. Dăruia este că în vremea

murile trecute ați făcut voia păgânilor, umblând în desfrânări, în pofte, în beții, în îmbuibare de mâncare și de băutură și în neiertate slujiri idolești.

4. De aceea se miră păgânii că nu mai alergați cu ei în aceeași revărsare a desfrâului și vă bulește,

5. Ei care își vor da seama înaintea Celui ce este gata să judece viii și morții,

6. Căci spre aceasta s'a binevestit și morților, ca să fie judecați ca oameni, după trup, dar să viețuiască după Dumnezeu, cu duhul.

7. Iar sfârșitul tuturor s'a apropiat; fiți dar înțelepți și priveghiați în rugăciuni,

8. Iar mai presus de toate, să aveți dragoste fierbinte unii către alții, pentru că «dragostea acoperă multe păcate».

9. Fiți primitori de oaspeți unii față de alții, fără cârtire.

10. Cu darul pe care l-a primit fiecare, sluiți altora, ca niște iconomi ai harului cel de multe foluri al lui Dumnezeu.

11. De vorbește cineva, să spună cuvinte ca ale lui Dumnezeu; dacă slujește cineva, slujba lui să fie ca din puterea pe care o dă Dumnezeu, pentru ca

întru toate să se mărească

Dumnezeu prin Iisus Hristos, căruia îi este mărirea și stăpânirea în vecii vecilor. Amin.

12. Iubiților, nu vă mirați de focul aprins între voi, spre corecare, ca și cum vi s'ar întâmpla ceva străin,

13. Ci, întru cât sunteți părtași la suferințele lui Hristos, bucurați-vă, pentru ca și la descoperirea mării lui să vă bucurați, veselindu-vă.

14. De sunteți ocăriți pentru numele lui Hristos, fericiți sunteți, căci duhul mării și al lui Dumnezeu odihnește peste voi; după aceea se hulește, iar după voi se proslăvește.

15. Nimeni din voi să nu sufere ca ucigaș, sau ca fur, sau ca făcător de rele, sau ca răvânitor de lucruri străine,

16. Iar de suferi ca creștin, să nu se rușineze, ci să preamărească pe Dumnezeu, pentru numele acestuia,

17. Căci este vremea ca să înceapă judecata dela casa lui Dumnezeu. Și dacă începe întâi dela noi, care va fi sfârșitul celor ce nu ascultă de Evanghelia lui Dumnezeu?

18. Și «dacă dreptul abia se mântuiește, ce se va face necredinciosul și păcătosul?»

19. Încât și cei ce suferă

după voia lui Dumnezeu, să-și încredințeze lui, credinciosului Ziditor, sufletele lor, prin facerea de bine.

Datoriile preoților și ale credincioșilor. Indemnuri la umilință și la priveghere. Urări de bine și închinăciuni.

5. 1. Pe preoții voștri suflați îi rog — ca unul ce sunt împreună proot și martor al patimilor lui Hristos și părtaș al mării ce va să se descopere —:

2. Păstoriți turma lui Dumnezeu, care vi s'a încredințat, veghind asupra ei, nu cu silnicie, ci de bună voie, după Dumnezeu, nu pentru câștig urit, ci din dragoste,

3. Nu ca stăpâni ai păstorilor, ci pildă făcându-vă turmei.

4. Și când se va arăta Mai-marele păstorilor, veți lua cununa mării cea nevestăjită.

5. Asemenea și voi, cei mai tineri, supuneți-vă preoților și toți, unii față de alții, îmbrăcați-vă în smerenie, pentru că «Dumnezeu celor mândri le stă împotrivă, iar celor smeriți le dă har».

6. Smeriți-vă deci sub mâna cea tare a lui Dum-

nezen, ca să vă înalțe la timpul cuvenit.

7. Lăsați-i lui toată grija voastră, căci el are grija de voi.

8. Fiți treji, priveghiați, căci protivnicul vostru, diavolul, răcnind ca un leu, umblă, căutând pe cine să înghită.

9. Căruia stați-i împotrivă, tari în credință, știind că aceleași suferințe îndură frații voștri în lume.

10. Iar Dumnezeuul a tot harul, carele v'a chemat la mărirea sa cea veșnică, în Hristos Iisus, cel însuși, vă va duce la desăvârșire, vă va întări, vă va împunernici, vă va întemeia,

după ce veți suferi puțină vreme.

11. Lui fie mărirea și puterea în vecii vecilor. Amin.

12. V'am scris aceste puține lucruri, prin Silvan, pe care îl socotesc frate credincios, ca să vă îndemni și să vă mărturisească că adevăratul har al lui Dumnezeu este acesta, în care stați.

13. Vă îmbrățișează Biserica cea aleasă din Babilon și Mareu fiul meu.

14. Îmbrățișați-vă unul pe altul cu sărutarea dragostei. Pace vouă tuturor, celor în Hristos Iisus. Amin.

A DOUA EPISTOLĂ SOBORNICEASCĂ A SFÂNTULUI APOSTOL PETRU

Scara virtuților creștine. Petru, cel ce a văzut schimbarea la față, își vestește sfârșitul. Cuvântul proorocesc.

1 1. Simon Petru, slujitor și apostol al lui Iisus Hristos, celor ce — prin dreptatea Dumnezeului nostru și a Mântuitorului Iisus Hristos — au dobândit o credință de același preț cu a noastră:

2. Har vouă și pacea să

se înmulțească, în cunoștința lui Dumnezeu și a lui Iisus, Domnul nostru.

3. Dumnezeiasca lui putere ne-a dăruit toate cele spre viață și bună cucerire, prin cunoașterea celui ce ne-a chemat prin a sa mărire și virtute,

4. Prin care el ne-a hărăzit foarte mari și prețioase făgăduințe, ca prin ele să vă faceți purtași dumnezeieștii firi și să scă-

pați de stricăciunea poștei din lume.

5. Pentru aceasta, punând toată sânguină, adăugați la credința voastră virtutea, iar la virtute cunoștința,

6. La cunoștință înfrânarea, la înfrânare răbdarea, la răbdare evlavie,

7. La evlavie iubirea fratelui, iar la iubirea frățască dragostea.

8. Căci dacă aveți acestea și sporesc în voi, ele nu vă vor lăsa nici trândavi, nici sterpi în cunoștința Domnului nostru Iisus Hristos,

9. Căci cine nu are acestea este orb, nevăzând departe și a uitat de curățirea păcatelor lui de demult.

10. Pentru aceea, fraților, siliti-vă cu atât mai vârtos să faceți temeinică chemarea și alegerea voastră, căci făcând acestea nu veți greși niciodată,

11. Ca așa vi se va da cu bogăție intrarea în veșnica împărăție a Domnului nostru și Mântuitorului Iisus Hristos.

12. Drept aceea, vouă aveți grijă pururea ca să vă aduc aminte de acestea, măcar că le știți și sunteți întăriți în adevărul de față.

13. Socotesc că este drept, câtă vreme sunt în acest

cort, să vă țin treji prin aducerea aminte,

14. Știind că de grabă voiu lepăda cortul acesta, precum mi-a arătat și Domnul nostru Iisus Hristos.

15. Dar mă voi silii, ca să puteți și în orice timp, după plecarea mea, să vă aduceți aminte de acestea,

16. Pentrucă nu luându-ne după basme meșteșugite, v'am adus la cunoștință puterea Domnului nostru Iisus Hristos și venirea lui, ci fiind înșine văzători ai mării a ceea,

17. Căci el a primit de la Dumnezeu Tatăl cinsto și mărire, când, din înălțimea slavei, glas ca acesta a venit către el: «Acesta este Fiul meu cel iubit, întru care am binevoit».

18. Și acest glas noi l-am auzit, venind din cer, când eram cu el în muntele cel sfânt,

19. Și avem astfel înțărit cuvântul proorocesc, la care bine faceți dacă luați aminte, ca la o făclie ce luminează în loc întunecos, până când se va lumina de ziua și lăcașul va răsați în inimile voastre.

20. Aceasta mai înainte știind, că orice proorocie a Scripturii nu se tâlcește după socotința ficcării,

21. Pentrucă niciodată proorocia nu s'a făcut din voia omului, ci oamenii cei

efinți ai lui Dumnezeu au grăit, mânați fiind de Duhul Sfânt.

Venirea învățătorilor mincinoși. Pedepsa ce așteaptă pe desfrânați și pe amăgitori. Păcatul celor ce se leapădă de credință.

2. 1. Dar au fost în por și prooroci mincinoși, după cum și între voi vor fi învățători mincinoși, care vor strecura eresuri pierzătoare și tăgăduind pe stăpânul care l-a răscumpărat, își vor aduce grabnică pierire.

2. Și mulți vor urma răstăcirile lor, prin care va fi hulită calea adevărului.

3. Și pentru lăcomie, cuvinte amăgitoare vor prăpădi cu voi. Dar osândă lor, de mult pregătită, nu zăbovește și pierderea lor nu doarme.

4. Căci, dacă Dumnezeu n'a cruțat pe ingerii care au păcătuit, ci cu lanțurile întinerului, în tartar legându-i, îi ține spre judecată.

5. Și n'a cruțat lumea veche, când a adus potopul peste cei fără credință, ci a păstrat numai pe Noe, al optulea propovăduitor al dreptății.

6. Și cetățile Sodomei și Gomorei, osândindu-le la distrugere, le-a prefăcut în cenușă, dându-le ca o pildă nelegiuitorilor din viitor,

7. Iar pe dreptul Lot, chinuit de petrecerea desfrânată a celor nelegiuți, l-a izbăvit.

8. Căci dreptul acesta locuind între ei, chinuia sufletul său drept prin ce vedea și auzea, zi cu zi, din faptele lor fără-de-lege.

9. Ceea ce însemnează că stăie Dumnezeu să scape din ispite pe cei credincioși, iar pe cei nedrepți să-i păstreze, ca să fie pedepsiți în ziua judecății.

10. Și mai rău este pe cei ce umblă după trup, în poftă spurcate și disprețuiesc domnia cerească. Îndrăznești, îngâmfați, ei nu se sfîșec să hulească măririle din cer.

11. Pe când ingerii, deși sunt mai mari în tărie și în putere, nu aduc înaintea Domnului judecată defăimătoare împotriva lor.

12. Aceștia însă, ca niște dobitoace fără minte, făcute din fire pentru vânzare și nimicire, hulind cele ce nu cunosc, vor pieri în stricăciunea lor.

13. Și vor lua astfel plata nedreptății, socotind plăcere desfătarea din ficcare zi; ei sunt pete și ocară, făcându-și plăcere să ospăteze cu voi la petrecerile lor.

14. Având ochii plini de desfrânare și nesățioși de păcat, amăgind sufletele nestătornice, având inima

deprinsă cu lăcomia, fii ai blestemului.

15. Lăsînd calea dreaptă, au rătăcit și au urmat calea lui Balaam, fiul lui Bosor, care a iubit plata nedreptății.

16. Dar a primit mustrare pentru călcarea lui de lege, căci dobitoacul fără graiu, grăind cu glas omenească, a oprit nebunia proorocului.

17. Aceștia sunt izvoare fără apă și neguri purtate de furtună, cărora li se păstrează întinerire nepătruns în veac.

18. Căci rostind cuvinte trufase și deșarte, momesc, în poftele trupului cu desfrâu, pe cei care deabia au scăpat de cei ce viețuiesc în rătăcire.

19. Le făgăduesc slobozenie, ei însăși fiind robi stricăciunii, căci de ce este cineva biruit, de aceea este stăpânit.

20. Căci dacă au scăpat de întinăriunile lumii, prin cunoștința Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, și iarăși se încercă în acestea și sunt biruiți, li s'au făcut cele de pe urmă mai rele decât cele dintâi.

21. Că mai bine era pentru ei să nu fi cunoscut calea dreptății, decât, după ce au cunoscut-o, să se întoarcă dela porunca sfântă dată lor.

22. Cu ei s'a întâmplat adevărul zicătoarei: Căinele se întoarce la vărsătura sa, și: Porcul scaldat vine la noroiul mociroii.

Ardeea lumii și înnoirea ei. Venirea pe neașteptate a lui Hristos. Cerurile cele noi. Greutatea înțelegerii unor locuri din epistolele apostolului Pavel.

3. 1. Iubiților, aceasta este acum a doua epistolă pe care v'o scriu. În amăn-două caut să trezesc în amintirea voastră dreapta voastră judecată.

2. Ca să vă aduceți a-minte de cuvintele cele mai înainte grăite de sfinții prooroci și de porunca Domnului și Mântuitorului dată prin apostolii voștri.

3. Aceasta știind mai întâi, că în zilele de apoi, vor veni cu batjocură batjocoritori, care vor umbla după poftele lor.

4. Și vor zice: Unde este făgăduința venirii lui? Căci, de când au adormit părinții, toate rămân așa ca dela începutul făpturii.

5. Pentru că ei voit uită aceasta, că cerurile erau de demult și că pământul s'a închegat din apă și prin apă, la cuvântul Domnului.

6. Prin care lumea de atunci a pierit înecată de apă.

7. Iar cerurile de acum și pământul sunt ținute prin același cuvânt și păstrate pentru focul din ziua judecății și a pieririi oamenilor necredincioși.

8. Și aceasta una să nu vă rămână ascunsă, iubitorilor, că o zi, înaintea Domnului, este ca o mie de ani și o mie de ani ca o zi.

9. Domnul nu întârziează cu făgăduința sa, precum socotesc unii că e întârziere, ci îndelung răbdă pentru voi, nevrând să piară cineva, ci toți să vină la pocăință.

10. Iar ziua Domnului va veni ca un fur. Atunci cerurile vor pieri cu vâiet mare, stăvilile, arzând, se vor desface și pământul și lucrurile de pe el vor arde cu totul.

11. Deci, dacă toate acestea se vor desființa, cât de mult se cuvine vouă să umblați în viața sfântă și în cucerire,

12. Așteptând și grăbind venirea zilei Domnului, în care cerurile, luând foc, se vor nimici, iar stăvilile, aprinse, se vor topi?

13. Dar noi așteptăm, po-

trivim făgăduințelor lui, ceruri noi și pământ nou, în care locuiește dreptatea,

14. Pentru aceea, iubitorilor, așteptând acestea, sărunți-vă să fiți aflați de el fără vină, fără prihană, în pace.

15. Și îndelunga-răbdare a Domnului nostru drept mântuire socotind-o, precum v'a scris și iubitorul nostru frate Pavel, după înțelepciunea dată lui,

16. Cum vorbește despre acestea în toate epistolele sale, în care sunt unele lucruri anevoie de înțeles, pe care cei neștiutori și neîntăriți le răstălmăcesc, ca și pe celelalte Scripturi, spre a lor pierzare.

17. Deci, voi iubitorilor, știind acestea de mai înainte, păziți-vă, ca nu cumva lăsându-vă duși de răstăcirea celor fără-de-lege, să cădeți din întărirea voastră,

18. Ci creșteți întru harul și cunoștința Domnului nostru și Mântuitorului Iisus Hristos. Lui fie mărire și acum și în ziua veacului. Amin.

ÎNTÂIA EPISTOLĂ SOBORNICEASCĂ A SFÂNTULUI APOSTOL IOAN

Mărturie despre cuvântul vieții. Dumnezeu este lumină și al săi umblă în lumină. Sângele lui Hristos ne curățește de păcat.

1. Ce era dela început, ce am văzut cu ochii noștri, ce am privit și mâinile noastre au pipăit — despre Cuvântul vieții, (aceea vă vestim),

2. Căci viața s'a arătat și am văzut-o și mărturisim și vă vestim viața de vece, care era la Tatăl și s'a arătat nouă.

3. Ce am văzut și am auzit aceea vă vestim și vouă, ca și voi să aveți împărtășire cu noi, iar împărtășirea noastră este cu Tatăl și cu Fiul său Iisus Hristos.

4. Și acestea vi le scriem, ca bucuria noastră să fie deplină.

5. Și aceasta este vestea pe care am auzit-o dela el și pe care v'o vestim, că Dumnezeu este lumină și nicidecum întunecare nu este în el.

6. Dacă zicem că avem împărtășire cu el și umblăm în întunecare, mințim și nu lucrăm adevărul;

7. Iar dacă umblăm în lumină, cum el este în lumină, avem împărtășire u-

nul cu altul și sângele lui Iisus, Fiul lui, ne curățește de orice păcat.

8. Dacă zicem că păcat nu avem, ne amăgim pe noi înșine și adevărul nu este în noi.

9. Dacă ne mărturisim păcatele, el este credincios și drept, ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nedreptate.

10. Dacă zicem că n'am păcătuit, îl facem mincinos și cuvântul lui nu este în noi.

Hristos este mijlocitorul nostru către Tatăl și ispășirea noastră. Poruncă să ne iubim unii pe alții. Iubirea lumii. Antihristii sunt mulți. Mincinos este cine tăgăduiește că Iisus este Mesia. Ungerea adevărată.

2. Copiii mei, acestea vi le scriu, ca să nu păcătuiți. Și dacă a păcătuit cineva, avem mijlocitor către Tatăl, pe Iisus Hristos cel drept.

2. El este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre și nu numai pentru ale noastre, ci și pentru ale lumii întregi.

3. Și prin aceasta știm

că l-am cunoscut, dacă păzim poruncile lui.

4. Cel ce zice: L-am cunoscut, dar poruncile lui nu le păzește, mincinos este și în el nu este adevărul.

5. Iar cine păzește cuvântul lui, în acela, cu adevărat, dragostea lui Dumnezeu este desăvârșită. După aceasta cunoaștem că suntem în el.

6. Cine zice că rămâne în el, dator este, precum a umblat acela și el așa să umble.

7. Iubiților, nu vă scriu poruncă nouă, ci o poruncă veche, pe care o aveți dela început. Porunca cea veche este cuvântul pe care l-ați auzit.

8. Totuși, poruncă nouă vă scriu, ceea ce este adevărat în el și în voi, pentru că întunecul se duce și lumina cea adevărată începe să răsară.

9. Cine zice că este în lumină și pe fratele său îl urăște, acela este în întunec și până acum.

10. Cine iubește pe fratele său, rămâne în lumină și sminteală nu este în el.

11. Iar cel ce urăște pe fratele său este în întunec și umblă în întunec și nu știe încotro se duce, pentru că întunecul l-a orbit.

12. Vă scriu vouă, copiii, căci iertate v'au fost păcatele, pentru numele lui.

13. Vă scriu vouă, părinților, pentru că ați cunoscut pe cel ce este dela început. Vă scriu vouă, tinerilor, fiindcă ați biruit pe cel viclean. V'am scris, copiii, pentru că ați cunoscut pe Tatăl.

14. V'am scris, părinților, fiindcă ați cunoscut pe cel ce este dela început. V'am scris, tinerilor, căci sunteți tari și cuvântul lui Dumnezeu rămâne în voi și ați biruit pe cel viclean.

15. Nu iubiți lumea, nici cele ce sunt în lume. Dacă cineva înbește lumea, iubirea Tatălui nu este în el.

16. Căci tot ce este în lume, adică: pofta trupului și pofta ochilor și trufia vieții, nu este dela Tatăl, ci sunt din lume.

17. Iar lumea se trece și pofta ei, dar cel ce face voia lui Dumnezeu rămâne în veac.

18. Copiii mei, este ceasul de pe urmă și, precum ați auzit că vine Antihrist, iar acum mulți Antihristi s'au arătat — de aici cunoaștem că este ceasul de pe urmă.

19. Dintre noi au ieșit, dar nu erau dintre noi, căci de-ar fi fost dintre noi, ar fi rămas cu noi, ci ea s'a se arate că nu sunt toți dintre noi, de aceea au ieșit.

20. Iar voi aveți ungere

dela Cel sfânt și știți toate.

21. V'am scris, nu pentru că nu știți adevărul, ci pentru că îl știți și știți că nicio minciună nu vine din adevăr.

22. Cine este mincinosul, dacă nu cel ce tăgăduște că Iisus este Hristos? Aceasta este Antihrist, care tăgăduște pe Tatăl și pe Fiul.

23. Origine tăgăduște pe Fiul nu are nici pe Tatăl; cine mărturisește pe Fiul are și pe Tatăl.

24. Ceea ce ați auzit dela început, în voi să rămână. De va rămânea în voi ceea ce ați auzit dela început, veți rămânea și voi în Fiul și în Tatăl.

25. Și aceasta este făgăduința pe care el ne-a făgăduit-o: Vicața veșnică.

26. Acestea v'au scris despre cei ce vă amăgesc.

27. Cât despre voi, ungerea, pe care ați luat-o dela el, rămâne în voi și n'aveți trebuință să vă învețe cineva, ci precum ungera lui vă învață despre toate și adevărul este și nu este minciună, rămâneți în el, așa cum v'a învățat.

28. Deci acum, copiii mei, rămâneți în el, ca să aveți înfrânarea când se va arăta și să nu ne rușinăm de el, la venirea lui.

29. Dacă știți că este drept, cunoașteți că oricine

face dreptate este născut din el.

Fiii lui Dumnezeu sunt fericiți prin nădejdea lor în Tatăl, sunt curați de păcat, iubitori de frați, dar urii de lume. Iubirea către aproapele și către Dumnezeu. Dumnezeu este mai mare decât inima noastră.

3. 1. Vedeți ce fel de iubire ne-a dăruit nouă Tatăl, ca să ne numim fii ai lui Dumnezeu și suntem. Pentru aceea lumea nu ne cunoaște, fiindcă nu l-a cunoscut nici pe el.

2. Iubiților, acum suntem fii ai lui Dumnezeu și ce vom fi nu s'a arătat până acum. Dar știm, că atunci când el se va arăta, vom fi asemenea lui, fiindcă îl vom vedea cum este.

3. Și oricine și-a pus în el nădejdea aceasta, se curățește pe sine, așa cum acela curat este.

4. Origine făptuește păcatul, săvârșeste și nelegiuirea, căci păcatul este nelegiuire.

5. Și știți că el s'a arătat, ca să ridice păcatele și păcat în el nu este.

6. Origine rămâne în el nu păcătuiește; oricine păcătuiește nu l-a văzut, nici nu l-a cunoscut.

7. Copiii mei, nimeni să nu vă amăgească. Cel ce

face dreptatea este drept, precum acela drept este.

8. Cine săvârșește păcatul este dela diavolul, pentru că dela început diavolul păcătuiește. Pentru aceasta s'a arătat Fiul lui Dumnezeu, ca să strice lucrurile diavolului.

9. Oricine este născut din Dumnezeu nu săvârșește păcat, pentru că sămânța lui Dumnezeu rămâne în el și nu poate să păcătuiască, fiindcă este născut din Dumnezeu.

10. Prin aceasta se vădesc fiii lui Dumnezeu și fiii diavolului. Oricine nu face dreptate, nu este din Dumnezeu, asemeni și cel ce nu iubeste pe fratele său.

11. Pentru că aceasta este vestea pe care ați auzit-o dela început, ca să ne iubim unul pe altul.

12. Nu precum Cain, care era dela cel viclean și a ucis pe fratele său. Și pentru care pricină l-a ucis? Pentru că faptele lui erau rele, iar ale fratelui său erau drepte.

13. Nu vă mirați, fraților, dacă lumea vă urăște.

14. Noi știm că ne-am mutat din moarte la viață, pentru că iubim pe frați. Cine nu iubeste pe fratele său rămâne în moarte.

15. Oricine urăște pe fratele său este omoritor de

oameni și știți că orice omoritor de oameni nu are viciață veșnică, dănuitoare în el.

16. Prin aceasta am cunoscut iubirea, că el și-a pus sufletul său pentru noi și noi datori suntem să ne punem sufletele pentru frați.

17. Iar cine are bogăția lumii și se uită la fratele său, care este în nevoie și își închide inima față de el, cum rămâne în acela dragostea lui Dumnezeu?

18. Copiii mei, să nu iubim cu cuvântul, nici cu limba, ci cu fapta și cu adevărul.

19. Prin aceasta vom cunoaște că suntem din adevăr și vom da încredințare inimilor noastre înaintea lui.

20. Căci, dacă ne osândește inima noastră, Dumnezeu este mai mare decât inima noastră și știe toate.

21. Iubiților, dacă inima noastră nu ne osândește, avem îndrăsnire către Dumnezeu.

22. Și orice cerem, primim dela el, pentru că păzim poruncile lui și facem cele plăcute înaintea lui.

23. Și aceasta este porunca lui, ca să credem în numele lui Iisus Hristos, Fiului său, și să ne iubim unul pe altul, precum ne-a dat poruncă.

24. Cel ce păzește porun-

cile lui rămâne în el și el în acela și din aceasta cunoaștem că rămâne în noi, din duhul pe care ni l-a dat.

Să ne ferim de duhurile amăgitoare. Iubirea lui Dumnezeu către noi cere iubirea noastră către frați.

1. Iubiților, nu dați crezare oricărui duh, ci încercați duhurile, de sunt dela Dumnezeu, fiindcă mulți prooroci mincinoși au ieșit în lume.

2. Prin aceasta cunoașteți duhul lui Dumnezeu: Orici duh care mărturisește pe Iisus Hristos, venit în trup, este dela Dumnezeu.

3. Și orice duh care nu mărturisește pe Iisus, nu este dela Dumnezeu, ci este duhul lui Antihrist, despre care ați auzit că vine și acum chiar este în lume.

4. Voi, fiilor, sunteți din Dumnezeu și i-ați biruit, căci mai mare este cel ce e în voi decât cel ce este în lume.

5. Aceia sunt din lume, de aceea grădesc ca din lume și lumea îi ascultă.

6. Noi suntem din Dumnezeu. Cine cunoaște pe Dumnezeu ascultă de noi, cine nu este din Dumnezeu nu ascultă de noi. Din aceasta cunoaștem duhul adevărului și duhul rătăcirii.

7. Iubiților, să ne iubim unul pe altul, pentru că dra-

gostea este dela Dumnezeu și din aceasta iubeste este născut din Dumnezeu și cunoaște pe Dumnezeu.

8. Cel ce nu iubeste n'a cunoscut pe Dumnezeu, căci Dumnezeu este iubire.

9. În aceasta s'a arătat dragostea lui Dumnezeu către noi, că pe Fiul său cel unul-născut l-a trimis Dumnezeu în lume, ca prin el vieță să avem.

10. În aceasta este dragostea, nu fiindcă noi am iubit pe Dumnezeu, ci fiindcă el ne-a iubit pe noi și a trimis pe Fiul său ca ispășire pentru păcatele noastre.

11. Iubiților, dacă Dumnezeu astfel ne-a iubit pe noi, și noi datori suntem să ne iubim unul pe altul.

12. Pe Dumnezeu nimeni nu l-a privit vreodată, dar de ne iubim unul pe altul, Dumnezeu rămâne în noi și dragostea lui în noi este desăvârșită.

13. Din aceasta cunoaștem că rămânem în el și el în noi, fiindcă ne-a dat din Duhul său.

14. Și noi am văzut și mărturisim, că Tatăl a trimis pe Fiul, Mântuitor al lumii.

15. Cine va mărturisi că Iisus este Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu rămâne în el și el în Dumnezeu.

16. Și noi am cunoscut și am crezut iubirea pe

care Dumnezeu o are către noi. Dumnezeu este iubire și cel ce rămâne în iubire rămâne în Dumnezeu și Dumnezeu rămâne în el.

17. Pentru aceasta e desăvârșită între noi iubirea, ca să avem îndrăznire în ziua judecării, fiindcă așa cum este acela, așa suntem și noi în lumea aceasta.

18. În iubire nu este frică, ci iubirea desăvârșită alungă frica, pentru că în frică e suferință, iar cel ce se teme nu este desăvârșit în iubire.

19. Noi iubim pe Dumnezeu, fiindcă el ne-a iubit cel dintâi.

20. Dacă zice cineva: Iubesc pe Dumnezeu, iar pe fratele său îl urăște, mincinos este, pentru că cel ce nu iubeste pe fratele său, pe care-l vede, nu poate să iubească pe Dumnezeu, pe care nu-l vede.

21. Și această poruncă avem de la el: Cine iubeste pe Dumnezeu, iubeste și pe fratele său.

Prin credință și supunere iubim pe Dumnezeu. Trei mărturisesc despre Hristos și acești trei una sunt. Puterea rugăciunii. Păcatul ușor al fratelui.

5 1. Origine crede că Iisus este Hristos, este născut din Dumnezeu și

oricine iubeste pe cel care a născut, iubeste și pe cel ce s'a născut din el.

2. Din aceasta cunoaștem că iubim pe fiii lui Dumnezeu, dacă iubim pe Dumnezeu și împlinim poruncile lui.

3. Căci dragostea de Dumnezeu aceasta este: Să păzim poruncile lui și poruncile lui nu sunt grele.

4. Pentru că originea este născut din Dumnezeu biruete lumea și aceasta este biruința care a biruit lumea: credința noastră.

5. Cine este cel ce biruete lumea, dacă nu cel ce crede că Iisus este Fiul lui Dumnezeu?

6. Acesta este cel care a venit prin apă și prin sânge: Iisus Hristos; nu numai prin apă, ci prin apă și prin sânge; și Duhul este cel ce mărturisește, căci Duhul este adevărul.

7. Căci trei sunt care mărturisesc:

8. Duhul și apa și sângele și acești trei la fel mărturisesc.

9. Dacă primim mărturia oamenilor, mărturia lui Dumnezeu este mai mare, căci aceasta este mărturia lui Dumnezeu: că a mărturisit pentru Fiul său.

10. Cine crede în Fiul lui Dumnezeu are mărturia în el însuși. Cine nu dă crezare lui Dumnezeu, l-a făcut mincinos, pentru că

n'a crezut în mărturia pe care a mărturisit-o Dumnezeu pentru Fiul său.

11. Iar mărturia e aceasta, că Dumnezeu ne-a dat viață veșnică și această viață este în Fiul său.

12. Cine are pe Fiul are viața, cine nu are pe Fiul lui Dumnezeu nu are viața.

13. Acestea v'am scris vouă, care credeți, în numele Fiului lui Dumnezeu, ca să știți că aveți viață veșnică.

14. Și aceasta este încrederea ce avem către el, că, dacă cerem ceva după voința lui, el ne ascultă.

15. Și dacă știm că ne ascultă ceea ce îi cerem, știm că dobândim cererile pe care le-am cerut dola el.

16. Dacă vede cineva pe fratele său păcătuiind — păcat nu de moarte — să se roage și Dumnezeu îi va

da viață, ca celor ce nu păcătuiesc de moarte. Este și păcat de moarte; nu zic să se roage pentru acela.

17. Orice nedreptate este păcat; este și păcat care nu e de moarte.

18. Știm că oricine e născut din Dumnezeu nu păcătuiește, căci cel ce s'a născut din Dumnezeu se păzește și cel viclean nu se atinge de el.

19. Știm că suntem din Dumnezeu și lumina întregă este sub stăpânirea celui viclean.

20. Știm iarăși că Fiul lui Dumnezeu a venit și ne-a dat pricepere, ca să cunoaștem pe Dumnezeul cel adevărat și noi suntem în cel adevărat, în Fiul său Iisus Hristos. Acesta este adevărul Dumnezeu și viața de veci.

21. Copii, păziți-vă de idoli.

A DOUA EPISTOLĂ SOBORNICEASCĂ A SFÂNTULUI APOSTOL IOAN

Iubirea către Dumnezeu stă în păzirea poruncilor lui. Trebuie să fugim de amăgitori.

1 1. Bătrânul, către alca-sa Doamnă și către fiii ei, pe care eu îi iubesc în adevăr și nu numai eu, ci

și toți cei care au cunoscut adevărul,

2. Pentru adevărul ce rămâne în noi și va fi cu noi în veac:

3. Har, milă, pace fie cu voi, dela Dumnezeu Tatăl și dela Iisus Hristos,

Fiul Tatălui, în adevăr și în dragoste.

4. M'am bucurat foarte, că am găsit (pe unii) dintre copii tăi umblând întru adevăr, după cum am primit poruncă dela Tatăl.

5. Și acum te rog, Doamne, nu ca și cum ți-aș scrie poruncă nouă, ci pe aceea pe care o aveam dela început, ca să ne iubim unul pe altul.

6. Și aceasta este iubirea, ca să umblăm după poruncile lui și aceasta este porunca: Să umblăm în acestea, precum ați auzit din început.

7. Pentru că mulți amăgitori au ieșit în lume care nu mărturisesc că Iisus Hristos a venit în trup: Acesta este amăgitorul și Antihristul.

8. Luați seama de voi

înșivă, ca să nu pierdeți ceea ce ați lucrat, ci să primiți plată deplină.

9. Oricine apucă înainte și nu rămâne în învățătura lui Hristos nu are pe Dumnezeu; cel ce rămâne în învățătura lui acela are și pe Tatăl și pe Fiul.

10. Dacă vine cineva la voi și nu aduce învățătura aceasta, să nu-l primiți în casă și să nu-i ziceți: Bun venit!

11. Căci cel ce-i zice: Bun venit! se face părtaș la faptele lui rele.

12. Multe am să vă scriu, dar n'am voit să le scriu pe hârtie și cu cerneală, ci nădăjduesc să vin la voi și să grăiesc gură către gură, ca bucuria noastră să fie deplină.

13. Te îmbrățișează fiii surorii tale celei alese.

A TREIA EPISTOLĂ SOBORNICEASCĂ A SFÂNTULUI APOSTOL IOAN

Gaiu cel primitor de oaspeți e vrednic de laudă. Diotref și Dimitrie.

1. Bătrânul către Gaiu cel iubit, pe care eu îl iubesc întru adevăr:

2. Iubitule, mă rog să sporești în toate și să mergi bine cu sănătatea, cum mergi bine cu sufletul.

3. M'am bucurat foarte când au venit frații și au mărturisit despre adevărul tău, așa cum umblă tu întru adevăr.

4. Mai mare bucurie decât aceasta nu am, ca să aud că fiii mei umblă întru adevăr.

5. Iubitule, cu credință faci ceea ce faci pentru

frați și anume pentru cei străini,

6. Care, în fața Bisericii, au dat mărturie despre dragostea ta și pe care bine vei face să-i ajuți în călătoria lor, cum se cuvine înaintea lui Dumnezeu,

7. Căci pentru numele (lui Hristos) au plecat, ne luând nimic dela păgâni.

8. Noi, deci, datorii suntem să primim pe unii ca aceștia, ca să ne facem împreună-lucrători pentru adevăr.

9. Am scris ceva Bisericii, dar Diotref, care ține să fie cel dintâi între ei, nu ne primește.

10. Pentru aceea, când voi veni, îi voi pomeni de faptele pe care le face, defăimându-ne cu vorbe urite și nemulțumit fiind cu acestea, nici ei nu pri-

mește pe frați, nici pe cei care voiesc să primească nu-i lăsa și-i dă afară din Biserică.

11. Iubitule, nu urma răul, ci binele. Cel ce face bine din Dumnezeu este. Cel ce face rău n'a văzut pe Dumnezeu.

12. Lui Dimitrie i s'a dat mărturie de toți și de însuși adevărul: Mărturisim și noi și știi că mărturia noastră este adevărată.

13. Multe aveam să-ți scriu, dar nu voiesc să-ți scriu cu cerneală și cu condei,

14. Ci nădăjduesc să te văd în curând și atunci vom grăi gură către gură.

15. Pace ție! Prietenii te îmbrățișează. Spune închinăciune prietenilor, fiecăruia pe nume.

EPISTOLA SOBORNICEASCĂ A SFÂNTULUI APOSTOL IUDA

Indemn către cititori să lupte pentru credința dată sfinților. Pilde de pedepsă a celor răi: Iudeii, ingerii, Sodoma și Gomora. Arhanghelul Mihail și Satan. Cuvintele lui Enoch și ale apostolilor.

1. Iuda, slujitor al lui Iisus Hristos și frate

al lui Iacov, celor chemați, care sunt iubiți în Dumnezeu Tatăl și păstrați pentru Iisus Hristos:

2. Milă vouă și pace și iubirea să se înmulțească!

3. Iubiților, punând toată răvna să vă scriu despre mântuirea noastră deobște, m'am văzut silit să vă scriu, îndemnându-vă să

luptați pentru credința dată sfinților, odată pentru totdeauna.

4. Căci s'au strecurat printre voi unii oameni, de demult hotărâți spre această osândă, nelegiuiri care schimbă harul Dumnezeului nostru în desfrânare și tăgăduiesc pe singurul Stăpân și Domn, pe Iisus Hristos.

5. Voiesc, dar, să vă aduc aminte — celor ce ați știut odată toate acestea — că Domnul, după ce a izbăvit pe poporul său din pământul Egiptului, a pierdut, după aceea, pe cei ce n'au crezut.

6. Iar pe îngerii care nu și-au păzit vrednicia, ci au părăsit locașul lor, îi păstrează sub întunec, în lanțuri veșnice, spre judecata zilei celei mari.

7. Așa cum Sodoma și Gomora și cetățile dimprejurul lor — care, în același chip ca acestea, s'au dat la desfrânare și au umblat după trup străin — stau înainte ca pildă, suferind pedeapsa focului veșnic.

8. Asemenea deci și aceștia, visând, pângăresc trupul, leapădă stăpânirea și hulesc măririle.

9. Dar Mihail Arhanghelul, când se împotriva diavolului și se certa cu el pentru trupul lui Moise, n'a îndrăznit să aducă judecată de ocară, ci a zis:

«Certe-te pe tine Domnul!»

10. Aceștia, însă, defaimă cele ce nu cunosc, iar cele ce — ca dobitoacele necuvântătoare — știu din fire, într'acestea își găsesc pielea.

11. Vai lor! că au umblat în calea lui Cain și, pentru plată, s'au dat cu totul la rătăciră lui Balaam și au pierit ca răvrătirea lui Core.

12. Aceștia sunt petele de necurăție dela mesele voastre obștești, ospătând fără sfiială împreună cu voi, ghibtuindu-se pe ei înșiși, nori fără de apă, purtați de vânturi, pomi toamnați, fără rod, de două ori ușcați, desrădăcinați.

13. Valuri furioase ale mării, care își spumegă rușinea, stele rătăcitoare, căroră întunerecul întunerecului li se păstrează în veșnicie.

14. Dar și Enoh, al șaptelea dela Adam, a proorocit despre aceștia, zicând: Iată, a venit Domnul în zecile de mii de sfinți ai lui.

15. Ca să facă judecată împotriva tuturor și să mustre pe toți nelegiuirii le toate faptele nelegiuirii lor, în care au făcut fărădelege și de toate cuvintele de ocară, pe care ei, păcătoși nelegiuiri, le-au rostit împotriva lui.

16. Aceștia sunt cârtito-

rii, nemulțumiții cu starea lor, umblând după poftele lor, iar gura lor rostește vorbe trufăse, și, pentru câștig, dau mare cinste unor fețe.

17. Voi, însă, iubiților, aduceți-vă aminte de cuvintele spuse de mai înainte de către apostolii Domnului nostru Iisus Hristos.

18. Că vă spuneau: În vremea de apoi vor fi batjocoritori, umblând potrivit cu poftele lor nelegiuite.

19. Aceștia sunt cei ce fac desbinări, oameni fișeci, care nu au Duhul.

20. Dar voi, iubiților, zidiți-vă pe voi înșivă, în credința voastră prea sfântă, rugându-vă în Duhul Sfânt.

21. Păziți-vă în dragostea lui Dumnezeu și așteptați mila Domnului nostru Iisus Hristos, spre viața de veci.

22. Și pe unii, șovăitori, muștrați-i.

23. Pe alții — smulgându-i din foc — mântuiți-i, de alții, însă, fie-vă milă cu frică, urând și cănașă mănjită de carnea lor.

24. Iar Celui ce poate să vă păzească de orice cădere și să vă pună înaintea mării lui neprihăniți, cu bucurie mare,

25. Singurului Dumnezeu, Mântuitorul nostru, Iisus Hristos, Domnul nostru — slavă, preamărire, putere și stăpânire, mai înainte de toți vecii și acum și întru toți vecii. Amin.

APOCALIPSUL SFÂNTULUI APOSTOL IOAN

Ioan trimite urări de bine la șapte Biserici. Cereasca arătare din Patmos. El vede pe Fiul Omului între șapte sfeșnice și având în mână dreaptă șapte stele.

stăinuit-o robului său Ioan,

2. Care a mărturisit cuvântul lui Dumnezeu și mărturia lui Iisus Hristos, și câte a văzut.

3. Fericit este cel ce citește și cei ce ascultă cuvântul acestei proorocii și păstrează cele scrise într'însa, căci vremea este aproape.

4. Ioan, celor șapte Biserici, care sunt în Asia:

1. Descoperirea lui Iisus Hristos, pe care i-a dat-o Dumnezeu, ca să arate robilor săi cele ce trebuie să se petreacă în urmând, iar el, prin trimiterăa îngerului său, a de-

Iar vouă și pace dela Cel ce este și Cel ce era și Cel ce vine și dela cele șapte duhuri, care sunt înaintea tronului lui

5. Și dela Iisus Hristos, martorul cel credincios, cel întâiu-născut din morți și Domnul împăraților pământului. Celui care ne iubște și ne-a deslegat de păcatele noastre, prin sângele său

6. Și ne-a făcut împărăție — preoți lui Dumnezeu și Tatălui său — lui fie mărirea și puterea în vecii vecilor. Amin!

7. Iată, el vine cu norii și orice ochiu îl va vedea și-l vor vedea și cei ce l-au împuns și se vor jeli, din pricina lui, toate semințiile pământului. Așa, amin!

8. Eu sunt Alfa și Omega, zice Domnul Dumnezeu, Cel ce este, Cel ce era și Cel ce vine, Atotțiitorul.

9. Eu Ioan, fratele vostru și împreună cu voi pătaș la străntorarea și la împărăția și la răbdarea în Iisus, fost-am în insula ce se chiamă Patmos, pentru cuvântul lui Dumnezeu și pentru mărturia lui Iisus.

10. Fost-am în duh, în zi de duminică, și am auzit, în urma mea, glas mare ca de trâmbiță,

11. Zicând: Ceea ce vezi scrie în carte și trimite celor șapte Biserici: la Efes

și la Smirna și la Pergam și la Tiatira și la Sardis și la Filadelfia și la Laodicea.

12. Și m'am întors să văd al cui era glasul care vorbea cu mine și întorcându-mă, am văzut șapte sfesnice de aur

13. Și în mijlocul sfesnicelor era cineva asemenea cu Fiul Omului, îmbrăcat în veșmânt lung până la picioare și încins pe la piept, cu brâu de aur.

14. Capul lui și părul erau albe ca lâna albă și ca zăpada și ochii lui ca para focului.

15. Picioarele îi erau asemenea aramei arse în cup-tor, iar glasul lui ca vuiet de ape multe,

16. În mâna dreaptă avea șapte stele și din gura lui ieșea o sabie ascuțită cu două tăisuri, iar fața lui ca soarele, când strălucește în puterea sa,

17. Și când l-am văzut, am căzut la picioarele lui ca un mort și el a pus mâna dreaptă peste mine, grăind: Nu te teme! Eu sunt cel dintâi și cel de pe urmă

18. Și cel viu, și am fost mort și, iată, sunt viu, în vecii vecilor și am cheile morții și ale iadului.

19. Scrie, deci, cele ce ai văzut și cele ce sunt și cele ce au să fie după aceea,

20. Taina celor șapte stele pe care le-ai văzut în dreapta mea și a celor șapte sfesnice de aur: Cele șapte stele sunt îngerii celor șapte Biserici, iar sfesnicele — cele șapte — sunt șapte Biserici.

Porunca de a scrie în cerilor, adică episcopilor Bisericii din: Efes, Smirna, Pergam, Tiatira. Poruncile Domnului, însurile Bisericii.

2 1. Scrie îngerului Bisericii din Efes: Acestea zice cel care ține cele șapte stele în dreapta sa, cel care umblă în mijlocul celor șapte sfesnice de aur:

2. Știu faptele tale și osteneala și răbdarea ta și că nu poți suferi pe cei răi și ai cercat pe cei ce se zic pe sine apostoli și nu sunt și l-ai aflat mincinoși

3. Și ai răbdare și ai suferit pentru numele meu și n'ai oboseală,

4. Dar am împotriva ta că ai părăsit dragostea ta cea dintâi.

5. Drept aceea, adu-ți aminte de unde ai căzut și te pocăiește și fă faptele dintâi, iar de nu, vin la tine curând și voi mișca sfesnicul tău din locul lui, dacă nu te vei pocăi,

6. Ai însă aceasta, că

urăști fațetele Nicolaiților, pe care le urăsc și eu.

7. Cine are urechi să audă ceea ce Duhul zice Bisericii: Celui ce va birui îi voi da să mănânce din pomul vieții, care este în raiul lui Dumnezeu.

8. Iar îngerului Bisericii din Smirna scrie-i: Acestea zice cel dintâi și cel de pe urmă, carele a murit și a înviat:

9. Știu necazul tău și sărăcia, în însă esti bogat, și hula din partea celor ce se zic pe sine Iudei și nu sunt, ci sinagogă a Satanei.

10. Nu te teme de cele ce ai să pătimești. Iată, diavolul va să arunce dintre voi în temniță, ca să vă ispită, și veti avea necaz zece zile. Fii credincios până la moarte și îți voi da cu buna înviare.

11. Cine are urechi, să audă ceea ce zice Bisericii Duhul. Cel ce biruște nu va fi vătămat de a doua moarte.

12. Iar îngerului Bisericii din Pergam scrie-i: Acestea zice cel ce are sabia ascuțită cu două tăisuri:

13. Știu unde sălășluiești, acolo unde este tronul Satanei și că ții numele meu și n'ai tăgăduit credința mea, în zilele lui Antipa, martorul meu, credinciosul meu, care a fost ucis la voi, unde Satana locuște,

14. Dar am împotriva ta ceva, că ai acolo pe unii care țin învățătura lui Ialnam, cel ce învâța pe Balac să pună sminteală înaintea fiilor lui Israel, ca să mănânce carne jertfită idolilor și să se dea desfrânării.

15. Astfel ai și tu de cei ce țin de asemenea învățătura Nicolaiților.

16. Pocăște-te deci, iar de nu, vin la tine curând și voi face cu ei război, cu sabia gurii mele.

17. Cine are urechi, să audă ceea ce Duhul zice Bisericii: Biruitorul îi voi da din mana cea ascunsă și-i voi da o pietricică albă și pe pietricică scris un nume nou, pe care nimeni nu-l știe, decât primitorul.

18. Iar îngerului Bisericii din Tiatira serie-i: Acestea zice Fiul lui Dumnezeu, ai cărui ochi sunt ca para focului și picioarele asemenea aramei strălucitoare:

19. Știi faptele tale și dragostea și credința și slujirea și răbdarea ta și că faptele tale de pe urmă sunt mai multe decât cele dintâi,

20. Dar am împotriva ta că lași pe femeia Iezabela, care se zice pe sine pro-rociță, de învăță și amă-gește pe robii mei, ca să

facă desfrânări și să mănânce cele jertfite idolilor

21. Și i-am dat timp să se pocăiască și nu vrea să se pocăiască de desfrânarea ei.

22. Iată, pe ea o arunc bolnavă în pat și pe cei ce desfrânează cu ea în mare strâmtorare, dacă nu se vor pocăi de faptele ei.

23. Și pe fiii ei cu moarte îi voi uide și vor cunoaște toate Bisericele că eu sunt cel ce cercetez răunchii și inimile și voi da vouă, fiecăruia, după faptele voastre,

24. Iar vouă și celorlalți din Tiatira—câți nu au învățătura aceasta, ca unii care n'au cunoscut adăncurile Satanei, după cum spun ei, vă zic: Nu pun peste voi altă greutate,

25. Dar ceea ce aveți, țineți până voi veni.

26. Și celui ce biruiește și celui ce păzește până la sfârșit faptele mele îi voi da stăpânire peste neamuri

27. Și le va păstori cu toaig de fier și ca vasele de pământ le va sfărâma, precum și eu am luat (putere) dela Tatăl meu.

28. Și-i voi da steaua de dimineată.

29. Cine are urechi, să audă ceea ce Duhul zice Bisericii.

Epistola către Biserica din Sarde și cea către Biserica din Filadelfia. Numele nou-lui Ierusalim. Epistola către Biserica din Laodicea.

3. 1. Iar îngerului Bisericii din Sarde serie-i: Acestea zice cel ce are cele sapte duhuri ale lui Dumnezeu și cele sante stele: Știi faptele tale, că ai nume, că trăiești și ești mort,

2. Priveghiază și întărește cele ce erau să moară, căci n'am găsit faptele tale depline înaintea Dumnezeului meu.

3. Deci, adu-ți aminte cum ai primit și ai auzit, și păstrează și te pocăiește, iar de nu vei priveghia, voi veni ca un fur și nu vei ști în care ceas voi veni asupra ta,

4. Dar ai câteva nume în Sarde, care nu și-au mănjit hainele, ci vor umbla cu mine în vestimente albe, căci vrednici sunt.

5. Cel ce biruiește va fi astfel îmbrăcat în vestimente albe și nicidecum nu voi șterge numele lui din cartea vieții și voi mărturisii numele lui înaintea Părintelui meu și înaintea îngerilor lui.

6. Cine are urechi, să audă ceea ce Duhul zice Bisericii.

7. Iar îngerului Bisericii din Filadelfia serie-i: Ace-

stea zice Cel sfânt, Cel adevărat. Cel ce are cheia lui David. Cel ce deschide și nimeni nu va închide și închide și nimeni nu deschide:

8. Știi faptele tale. Iată, am lăsat înaintea ta o ușă deschisă, pe care nimeni nu poate să o închidă, pentru că desi ai putere mică, ai păzit cuvântul meu și n'ai tăgăduit numele meu.

9. Iată, îți dau din sinagoga Satanei, din cei care se zic pe sine că sunt Tudei și nu sunt, ei mint; iată îi voi face să vină și să se închine înaintea picioarelor tale și vor cunoaște că te-am iubit.

10. Pentru că ai păzit cuvântul răbdării mele și eu te voi păzi pe tine de cearșul ispitei ce va să vină peste toată lumea, ca să încereze pe cei ce locuiesc pe pământ.

11. Vin curând. Ține ce ai, ca nimeni să nu ia cu-ana ta.

12. Pe cel ce biruiește îl voi face stălp în templul Dumnezeului meu și afară nu va mai ieși și voi scrie pe el numele Dumnezeului meu și numele cotății Dumnezeului meu — al noulii Ierusalim, care se coboară din cer, dela Dumnezeu meu — și numele meu cel adevărat.

13. Cine are urechi, să

audă ceea ce Duhul zice Bisericiiilor.

14. Iar ingerului Bisericii din Laodiceia scrie: Acestea zice Cel ce este amin. martorul credincios și adevarat, Incoputul zidirii lui Dumnezeu:

15. Știu faptele tale, că nu ești nici rece, nici fierbinte. O, de ai fi rece sau fierbinte!

16. Astfel, fiindcă ești căldiceal — nici fierbinte, nici rece — am să te vărs din gura mea.

17. Fiindcă zici: Sunt bogat și m'am îmbogățit și de nimic nu am nevoie — și nu știi că ești cel ticălos și vrednic de plâns și sărac și orb și gol!

18. Te sfătuesc să cumperi dela mine aur lămurit în foc, ca să te îmbogățești, și veșminte albe, ca să te îmbraci și să nu se dea pe față rusinea goliciunii tale, și alifie de ochi, ca să-ți ungi ochii și să vezi.

19. Eu pe câți îi iubesc îi mustru și îi pedepsesc; sârguiește dar și te pocăiește.

20. Iată, stau la ușă și bat; de va auzi cineva glasul meu și va deschide ușa, voi intra la el și voi cina cu el și el cu mine.

21. Celui ce biruiește îi voi da să șadă cu mine în tronul meu, precum și eu am biruit și am șezut

cu Tatăl meu, în tronul lui. 22. Cine are urechi, să audă ceea ce Duhul zice Bisericiiilor.

Privelișteea cerească. Tronul lui Dumnezeu cu douăzeci și patru de bătrâni și cu patru Heruvimi.

4 1. După acestea, m'am uitat și iată o ușă era deschisă în cer și glasul cel dintâiu, glasul ca de trâmbiță, pe care l-am auzit vorbind cu mine, mi-a zis: Sue-te aici și îți voi arăta cele ce trebuie să fie după acestea.

2. Iată am fost în duh și iată un tron era în cer și pe tron ședea cineva.

3. Și cel ce ședea semăna la vedere cu piatra de jasp și de sardiu, iar de jur împrejurul tronului era un eurenben, asemenea la vedere cu smaragdul.

4. Și douăzeci și patru de scaune înconjurau tronul și pe scaune douăzeci și patru de bătrâni, șezând îmbrăcați în haine albe și purtând pe capetele lor cununii de aur.

5. Și din tron ieșeau fulgere și glasuri și tunete; și șapte făclii de foc ardeau înaintea tronului, care sunt cele șapte duhuri ale lui Dumnezeu.

6. Și înaintea tronului ca o mare de sticlă, asemenea cristalului, iar în mijlocul tronului și împrejurul tronului patru ființe, pline de ochi dinainte și dinapoi.

7. Și ființa dintâi era asemenea leului și a doua ființă asemenea vițelului și a treia ființă avea față ca de om, iar a patra ființă era asemenea unui vultur ce zboară.

8. Și cele patru ființe, având fiecare din ele câte șase aripi, sunt pline de ochi, de jur împrejur și pe dinăuntru, și odihnă nu au, ziua și noaptea zicând: Sfânt, Sfânt, Sfânt, Domnul Dumnezeu, Atotputernicul, cel ce era și cel ce este și cel ce vine.

9. Iar când cele patru ființe dădeau mărire, cinste și mulțumire celui ce șade pe tron, Celui ce este viu în vecii vecilor,

10. Atunci cei douăzeci și patru de bătrâni cădeau înaintea Celui ce șade pe scaun și se închinau Celui ce este viu în vecii vecilor și aruncând cununile lor înaintea tronului, ziceau:

11. Vrednic ești, Dumnezeu și Dumnezeul nostru, să primești mărirea și cinstea și puterea, căci tu ai zidit toate lucrurile și prin voia ta ele erau și s'au făcut.

Cartea cu șapte peceti este dată Micului, care este lăudat cu cântări cerești.

5 1. Am văzut apoi, în mână dreptă a Celui ce ședea pe tron, o carte scrisă, înăuntru și pe dinafară, pecetluită cu șapte peceti.

2. Și am văzut un inger puternic, care striga cu glas mare: Cine este vrednic să deschidă cartea și să desfacă pecetea ei?

3 Și nimeni în cer, nici pe pământ, nici sub pământ nu putea să deschidă cartea, nici să se uite în ea.

4. Și plângeam cu amar că nimeni n'a fost găsit vrednic să deschidă cartea, nici să se uite în ea.

5. Și unul dintre bătrâni mi-a zis: Nu plânge. Iată a biruit leul din seminția lui Iuda, rădăcina lui David, ca să deschidă cartea și cele șapte peceti ale ei.

6. Atunci am văzut, la mijloc, între tron și cele patru ființe și bătrâni, stând un Miel, ca înjunghiat, având șapte coarne și șapte ochi, care sunt cele șapte duhuri ale lui Dumnezeu, trimise în tot pământul.

7. Și a venit și a luat cartea, din dreapta Celui ce ședea pe tron.

8. Și când a luat cartea, cele patru ființe și cei

douăzeci și patru de bătrâni au căzut înaintea Mielului, având fiecare alăută și cupe de aur, pline cu tămâie, care sunt rugăciunile sfinților,

9. Și cântau o cântare nouă, zicând: Vrednic ești să iei cartea și să deschizi pecețile ei, căci ai fost înjunghiat și ai răscumpărat lui Dumnezeu, cu sângele tău, oameni din toată seminția și limba și poporul și neamul

10. Și i-ai făcut Dumnezeu nostru împărăție și preoți și vor împărați pe pământ.

11. Și am văzut și am auzit ca glas de îngeri mulți, de jur împrejurul tronului și al ființelor și al bătrânilor și era numărul lor zeci de mii de zeci de mii și mii de mii,

12. Zicând cu glas mare: Vrednic este Mielul cel înjunghiat să ia puterea și bogăția și înțelepciunea și tăria și cinstea și mărirea și binecuvântarea.

13. Și toată făptura în cer și pe pământ și sub pământ și în mare și toate câte sunt într'asele, le-am auzit, zicând: Celui ce șade pe tron și Mielului, fie binecuvântarea și cinstea și mărirea și stăpânirea, în vecii vecilor!

14. Și cele patru ființe ziceau: Amin! Iar bătrânii căzură și se închinară.

Desfacerea celor dintâi șase peceti. Cea dintâi vestește biruința lui Hristos, celelalte patru vestesc omoruri și nenorociri, iar a șasea judecata.

6. 1. Și am văzut când a deschis Mielul cea dintâi din cele șapte peceti și am auzit una din cele patru ființe zicând cu glas ca de tunet: Vino și vezi.

2. Și m'am uitat și iată un cal alb și cel care călărea pe el avea un arc și i s'a dat cunună și a pornit ca un biruator și ca să biruiască.

3. Și când a deschis pecetea a doua, am auzit, pe a doua ființă zicând: Vino și vezi.

4. Și a ieșit alt cal, roșu ca focul și celui ce călărea pe el i s'a dat să ia pacea de pe pământ, ca oamenii să se înjunghie unul pe altul. Și o sabie mare i s'a dat.

5. Și când a deschis pecetea a treia, am auzit pe a treia ființă zicând: Vino și vezi. Și m'am uitat și iată un cal negru și cel care călărea pe el avea un cântar în mâna lui.

6. Și am auzit, în mijlocul celor patru ființe, ca un glas care zicea: Măsura de grâu un dinar și trei măsuri de orz un dinar. Dar de untdelemn și de vin să nu te atingi.

7. Și când a deschis pecetea a patra, am auzit glasul ființei a patra, zicând: Vino și vezi!

8. Și m'am uitat și iată un cal vânăt și numele celui ce călărea pe el era moartea. Și iadul se ținea după el și li s'a dat putere peste a patra parte a pământului, ca să ucidă cu sabie și cu foamete și cu moarte și cu fiarele de pe pământ.

9. Și când a deschis pecetea a cincea, am văzut, sub iertelniș, gufletele celor înjunghiați pentru cuvântul lui Dumnezeu și pentru mărturia pe care au dat-o.

10. Și au strigat cu glas mare, zicând: Până când. Stăpâne sfinte și adevărate, nu judeci și nu răzbuni sângele nostru față de cei ce locuiesc pe pământ?

11. Și fiecare dintră ei i s'a dat câte un veșmânt alb și li s'a spus să stea în tihnă încă puțină vreme până când vor împlini numărul și cei împreună-shijitori cu ei și frații lor, cei ce aveau să fie omorâți ca și ei.

12. Și m'am uitat când a deschis pecetea a șasea și s'a făcut entremur mare și soarele s'a înnegrit ca un saec de păr și luna întregă s'a făcut ca sângele.

13. Și stelele cerului că-

zură pe pământ, precum smochinul leapdă smochinului sale verzi, când este sgânduit de vijelie,

14. Iar cerul s'a desfăcut ca o hârtie făcută sul și toți munții și toate insulele s'au urnit din locurile lor.

15. Atunci împărații pământului și mari-marilor și capitani și bogății și cei puternici și toți robii și toți slobozii s'au ascuns în peșteri și în stâncile munților.

16. Strigând muntilor și stâncilor: Cădeți peste noi și ne ascundeți de fața Celui ce șade pe tron și de mânia Mielului,

17. Căci a venit ziua cea mare a mâniei lor și cine poate să stea?

Pecetuirea a o sută și patruzeci și patru de mii din seminția lui Israel. Mulțime, în veșminte albe, laudă pe Dumnezeu și pe Miel.

7. 1. După aceasta am văzut patru îngeri, stând la cele patru unghiuri ale pământului și ținând cele patru vânturi ale lui, ca să nu sufle vânt pe pământ, nici peste mare, nici peste vreun copac,

2. Și am văzut alt înger, care se ridica dela răsaritul soarelui și avea pecetea viului Dumnezeu și a strigat cu glas puternic către cei patru îngeri, căro-

ra li s'a dat să vatăme pământul și marea,

3. Zicând: Nu vătămați pământul, nici marea, nici copaci, până ce nu vom pecetlui pe frunte pe robii Dumnezeului nostru.

4. Și am auzit numărul celor pecetluiți: O sută patruzeci și patru de mii de pecetluiți din toate semințiile fiilor lui Israel:

5. Din seminția lui Iuda douăsprezece mii de pecetluiți, din seminția lui Ruben douăsprezece mii, din seminția lui Gad, douăsprezece mii,

6. Din seminția lui Așer douăsprezece mii, din seminția lui Nefatim, douăsprezece mii, din seminția lui Manase, douăsprezece mii,

7. Din seminția lui Simeon, douăsprezece mii, din seminția lui Levi, douăsprezece mii, din seminția lui Isahar, douăsprezece mii,

8. Din seminția lui Zavelon, douăsprezece mii, din seminția lui Iosif, douăsprezece mii, din seminția lui Veniamin, douăsprezece mii de pecetluiți.

9. După acestea, m'am uitat și iată multime mare, pe care nimeni nu putea s'o numere, din tot neamul și semințiile și popoarele și limbile, stând înaintea tronului și înaintea Mielului, îmbrăcată în veș-

mente albe și având în mână ramuri de finic.

10. Și striga cu glas mare, zicând: Mântuirea este a Dumnezeului nostru, care șade pe tron și a Mielului.

11. Și toți îngerii stăteau împrejurul tronului și al bătrânilor și al celor patru ființe și au căzut, înaintea tronului, pe fețele lor și s'au închinat lui Dumnezeu.

12. Zicând: Amin! Binecuvântarea și mărirea și înțelepciunea și mulțumirea și cinstea și puterea și tăria Dumnezeului nostru, în vecii vecilor. Amin!

13. Și unul din bătrâni a deschis gura și mi-a zis: Aceștia îmbrăcați în veșmente albe, cine sunt și de unde au venit?

14. Și i-am zis: Doamne, tu știi. El mi-a răspuns: Aceștia sunt cei ce vin din strămtorarea cea mare și și-au spălat veșmintele și le-au făcut albe în sângele Mielului.

15. Pentru aceea, sunt înaintea tronului lui Dumnezeu și îi slujesc ziua și noaptea, în templul lui, și cel ce șade pe tron îi va adăposti în cortul său.

16. Nu vor mai flămânzi, nici nu vor mai înseta, nici nu-i va mai doborî soarele și nicio arșiță.

17. Căci Mielul, care este la mijlocul tronului, îi va

paște și-i vor duce la izvoarele apelor vieții și Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii lor.

A șaptea pecete. Șapte îngeri cu șapte trâmbițe. Cele dintâi patru trâmbițe.

8. 1. Și când Mielul a des-
făcut pecetea a șaptea, s'a făcut tăcere în cor, ca la o jumătate de ceas

2. Și am văzut pe cei șapte îngeri, care stau înaintea lui Dumnezeu și li s'au dat șapte trâmbițe.

3. Și a venit alt inger și a stat la altar, având cădelnița de aur, și i s'a dat tămâie multă, ca s'o aducă, împreună cu rugăciunile tuturor sfinților, pe jertfelnicul de aur dinaintea tronului.

4. Și fumul tămâii s'a suit, din mâna îngerului, înaintea lui Dumnezeu, împreună cu rugăciunile sfinților.

5. Apoi îngerul a luat cădelnița și a umplut-o din focul jertfelnicului și a aruncat pe pământ și s'au pornit tunete și glasuri și fulgere și cutremure.

6. Iar cei șapte îngeri, care aveau cele șapte trâmbițe, s'au gătit ca să trâmbițeze.

7. Și a trâmbițat cel dintâi și s'a pornit grindină și foc amestecat cu sânge și au căzut pe pământ și a ars din pământ a treia

parte și din copaci a ars a treia parte și toată iarba verde a ars.

8. Și a trâmbițat al doilea inger și ca un munte mare arzând în foc s'a prăbușit în mare și a treia parte din mare s'a prefăcut în sânge

9. Și a murit a treia parte din făpturile ce viețuiește în ele, care sunt în mare, și a treia parte din corăbii s'au sfărâmat.

10. Și a trâmbițat al treilea inger și a căzut din cer o stea uriașă, arzând ca o făclie, și a căzut peste a treia parte din râuri și peste izvoarele apelor.

11. Și numele stelei se cheamă Absintos și a treia parte din ape s'a făcut ca pelinul și mulți din oameni au murit din pricina apelor, pentru că se făcuseră amare.

12. Și a trâmbițat al patrulea inger, și a treia parte din soare a fost lovită și a treia parte din lună și a treia parte din stele, ca să fie întunecată a treia parte a lor, și să-și piardă din lumină a treia parte ziua, și noaptea tot așa.

13. Și am văzut și am auzit un vultur, care zbura în înaltul cerului, și striga cu glas mare: Vai, vai, vai celor ce locuiesc pe pământ, din pricina celorlalte sunete ale trâmbiței celor trei îngeri, care sunt gata să trâmbițeze!

Trâmbița a cincea și a șasea. Cei patru îngeri dela Eufrat.

9 1. Și a trâmbițat al cincilea înger și am văzut o stea căzută din cer pe pământ și i s'a dat cheia fântânii adâncului.

2. Și a deschis fântâna adâncului și fum s'a ridicat din fântână, ca fumul unui cuptor mare și soarele și văzduhul s'au întunecat de fumul fântânii.

3. Și din fum au ieșit lăcuste pe pământ și li s'a dat putere precum au putere scorpionele pământului.

4. Și li s'a poruncit să nu vatăme iarba pământului și nicio verdeață și niciun copac, decât numai pe oamenii care nu au pecetea lui Dumnezeu pe frunțile lor.

5. Și li s'a dat, nu ca să-i omoare, ci ca să fie chinuți cinci luni; și chinul lor este la fel cu chinul de scorpie, când a început pe om.

6. Și în zilele acelea vor căuta oamenii moartea și nu o vor afla și vor dori să moară, dar moartea va fugi de ei.

7. Iar înfățișarea lăcustelor era asemenea unor cai pregătiți de războiu și pe capete aveau cununii ca de aur și fețele lor erau ca fețele omenesci.

8. Și aveau păr ca feme-

ile și dinții lor erau ca alailor.

9. Aveau, apoi, platoșe ca platoșele de fier, iar vîjvetul aripilor lor era la fel cu vîjvetul de care, ce aleargă la luptă cu mulți cai.

10. Și au cozi asemenea scorpilor și ace, și puterea lor e în cozi, ca să vatăme pe oameni cinci luni.

11. Și au ca împărat al lor pe îngerul adâncului, al cărui nume în evrește este Abaddon, iar în elinește are numele Apolion.

12. Întîiul «vai» a trecut, iată vine încă un «vai» și încă unui, după acestea.

13. Și a trâmbițat al șaselea înger, și am auzit un glas din cele patru cornuri ale jertfenicului de aur, care este înaintea lui Dumnezeu,

14. Zicând îngerului al șaselea, cel ce avea trâmbița: Deslegă pe cei patru îngeri care sunt legați la râul cel mare, Eufratul.

15. Și fură deslegați, cei patru îngeri, care erau gătiți spre cenzul și ziua și luna și anul acela, ca să omoare a treia parte din oameni.

16. Și numărul oștilor era de douăzeci de mii de ori câte zece mii de călăreți, căci am auzit numărul lor.

17. Și așa am văzut, în vedenie, caii și pe cei ce ședeau pe ei având plato-

șe ca de foc și de incint și de pucioasă și capetele cailor semănau cu capetele leilor și din gurile lor ieșea foc și fum și pucioasă.

18. De aceste trei plăgi: de focul și de fumul și de pucioasa, care ieșea din gurile lor, a fost ucisă a treia parte din oameni,

19. Pentrucă puterea cailor este în gura și în cozile lor, căci cozile lor sunt asemenea șerpilor, având capete, și cu acestea vatămă.

20. Și ceilalți oameni, care nu au murit de plăgile acestea, nici nu s'au pocăit de faptele mâinilor lor, ca să nu se mai închine demonilor și idoloilor de aur și de argint și de aramă și de piatră și de lemn, care nu pot nici să vadă, nici să audă, nici să umble.

21. Și nu s'au pocăit de uciderea lor, nici de femețăriile lor, nici de desfrănarea lor, nici de furtășagurile lor.

Ingerul cu cartea deschisă. Poruncă lui Ioan să înghită această carte.

10 1. Și am văzut alt înger puternic, cohorindu-se din cer, învăluit de nor și pe capul lui encuceul și fața lui ca soarele și picioarele lui erau ca stâlpi de foc.

2. Și în mână avea o carte mică, deschisă. Și a

pus piciorul lui cel drept pe mare, iar pe cel stîng pe pământ.

3. Și a strigat cu glas puternic, precum rage leul, și când a strigat, cele șapte tuneto au slobozit glasurile lor.

4. Și după ce au vorbit cele șapte tuneto, voiam să scriu, dar am auzit un glas care zicea din cer: Păcătuește ce au spus cele șapte tuneto și nu le scrie.

5. Și îngerul pe care l-am văzut stînd pe mare și pe pământ, și-a ridicat mîna dreaptă la cer.

6. Și s'a jurat pe Cel ce este viu în veșii vecilor, care a făcut cerul și cele din cer și pământul și cele de pe pământ și marea și cele din mare, că timp nu va mai fi,

7. Oi, în zilele când va grăi al șaptelea înger, — când va fi să trâmbițeze, atunci se va săvârși taina lui Dumnezeu, precum bine a vestit robilor săi, prorocilor.

8. Și glasul din cer, pe care-l auzisem, iarăși a vorbit cu mine, zicând: Mergi de ia cartea deschisă din mîna îngerului, care stă pe mare și pe pământ.

9. Și m'am dus la înger și i-am zis să-mi dea cartea și mi-a zis: Ia-o și mănâncă-o și va amări pîntecele tău, dar în gură va fi dulce ca mierea.

10. Atunci am luat cartea din mâna ingerului și am mâncat-o și era în gura mea dulce ca mierea, dar după ce am mâncat-o s'a amarit pânțele mele.

11. Și mi-au grăit: Trebuie să prooroci iarăși la popoare și la neamuri și la limbi și la mulți împărați.

Măsurarea templului. Doi martori uciși de fiară în viază și se înalță la cer. Trâmbița a supiea. Cântarea. Templul lui Dumnezeu în cer.

11 1. Apoi mi s'a dat o trestie, asemenea unui toiag, zicând: Scara-te și măsura templul lui Dumnezeu și jertficului și pe cei ce se închină în el,

2. Iar curtea dinafară a templului, las-o și n'o măsură, pentru că a fost dată păgânilor, care vor călca în picioare cetatea sfântă patruzeci și două de luni

3. Și voui da putere celor doi martori ai mei și vor prooroci, îmbrăcați în sac, o mie două sute și șasezeci de zile.

4. Aceștia sunt cei doi măslini și cele două sfeșnice, care stau înaintea Domnului pământului

5. Și dacă vrea cineva să-i vatame, foc iese din gura lor și mistuie pe vrăjmașii lor; deci dacă ar

voi cineva să-i vatame, așa i se cade să fie ucis.

6. Aceștia au putere să închidă cerul, ca ploaia să nu plouă în zilele proorociilor lor și putere au peste ape să le schimbe în sânge și să bata pământul cu orice fel de rele, oricâte ori vor voi.

7. Și când vor isprăvi mărturia lor, fiara care sosește din adânc, va face războiu cu ei și-i va birui și-i va omori

8. Și trupurile lor vor zăcea pe pârșele cetății celei mari, care se cheama duhovnicesc Sodomă și Egipt, unde a fost răstignit și omul lor.

9. Și din popoare, din semănți, din limbi și din neamuri vor privi la trupurile lor trei zile și jumătate și nu vor îngădui să fie puse în mormânt.

10. Și locuitorii de pe pământ se vor bucura de moartea lor și se vor veseli și-și vor trimite daruri unul altuia, pentru că acești doi prooroci au chinat pe locuitorii de pe pământ,

11. Insa după cele trei zile și jumătate, duh de viață de la Dumnezeu a intrat în ei și au stăut pe picioarele lor și frică mare a căzut peste cei ce se uitau la ei

12. Și din cer au auzit glas puternic, zicându-le: Suiți-vă aici! Și s'au suit

la cer, în nori, și au privit la ei dusmanii lor

13. Și în ceasul acela s'a făcut cutremur mare și a zece parte din cetate s'a prăbușit și au pierit în cutremur șapte mii de oameni, iar ceilalți s'au înfricoșat și au dat slavă Dumnezeului cerului.

14. Al doilea «vai» a trecut, al treilea «vai» iată, vine de grabă.

15. Și a trâmbițat al șaptelea inger și s'au făcut, în cer, glasuri puternice, zicând: Impărăția lumii a ajuns a Domnului nostru și a Hristosului său și va împărăți în vecii vecilor.

16. Și cei douăzeci și patru de bătrâni, care sed înaintea lui Dumnezeu, pe tronurile lor, au căzut cu fețele la pământ și s'au închinat lui Dumnezeu,

17. Grăind: Mulțumim ție, Doamne Dumnezeule, Atotputernice, cel ce ești și cel ce erai și cel ce vii, că ai luat puterea ta cea mare și împărătești

18. Și păgânii s'au înțărât, dar a venit mânia ta și vremea celor morți, ca să fie judecați și să răsplătești pe robii tăi: pe prooroci și pe sfinți și pe cei ce se tem de numele tău, pe cei mici și pe cei mari, și să pierzi pe cei ce strică pământul.

19. Și s'a deschis tem-

plul lui Dumnezeu, cel din cer, și s'a văzut în templul său chivotul legământului său și au fost fulgere și vuiete și tunete și cutremur și grindină mare.

Femeia care naște și balaurul. Balaurul, biruit de Mihail, urmărește pe femeie și pe cei din sămânța ei.

12 1. Și s'a arătat în cer un semn mare: O femeie înveșmântată cu soarele, și luna era sub picioarele ei și pe cap burta cunună din douăsprezece stele.

2. Și era însărcinată și striga, chinându-se și muncindu-se să nască.

3. Și alt semn s'a arătat în cer: Iată un balaur mare, roșu ca focul, având șapte capete și zece coarne și pe capete șapte cununi împărătești

4. Și coada lui târa a treia parte din stelele cerului și le-a aruncat pe pământ. Și balaurul stătu înaintea femeii, care era să nască, pentru ca să înghită copilul, când îl va naște.

5. Și a născut un prunc, care va să răstăcorească toate neamurile cu toiag de fier și a fost răpit pruncul la Dumnezeu și la tronul lui,

6. Iar femeia a fugit în pustie, unde are loc gătit de Dumnezeu, ca acolo să

o hrănească o mie două sute și șasezeci de zile.

7. Și s'a făcut război în cer: Mihail și îngerii lui au pornit război cu balaurul și se războia și balaurul și îngerii lui.

8. Dar aceștia n'au izbutit, nici nu s'a mai găsit pentru ei loc în cer.

9. Și a fost aruncat balaurul cel mare, șarpele cel de demult, care se cheamă diavol și Satana, cel ce amăgește toată lumea, aruncat a fost pe pământ și îngerii lui aruncați au fost cu el.

10. Și am auzit glas mare, în cer, zicând: Acum s'a făcut mântuirea și puterea și împărăția Dumnezeului nostru și stăpânirea Iristosului său, căci aruncat a fost părișul fraților noștri, cel ce îi păra înaintea Dumnezeului nostru ziua și noaptea

11. Și ei l-au biruit pentru sângele Mielului și pentru cuvântul mărturiei lor și nu și-au rubit viața lor până la moarte.

12. Pentru aceea veselii-vă ceruri și cei ce locuieți în ele. Vai vouă însă, pământule și mare, fiindcă diavolul a coborât la voi, având mânia mare, căci știa că puțin timp are.

13. Și când a văzut balaurul că a fost aruncat pe pământ, a prigonit pe

femeia care născuse pruncu-

14. Dar s'au dat femeii cele două aripi ale marelui vultur, ca să zboare în pustie la locul ei, unde e hrănită o vreme și vremuri și jumătate de vreme, departe de fața șarpelui.

15. Și șarpele a aruncat din gura lui, după femeie, apă ca un râu, ca s'o ia rău.

16. Dar pământul a venit în ajutor femeii, căci pământul și-a deschis gura și-a înghițit râul pe care-l aruncase balaurul din gură.

17. Și balaurul s'a aprins de mânie asupra femeii și a pornit să facă război cu ceilalți din seminția ei, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și țin mărturia lui Iisus,

18. Și a stat pe nisipul mării.

Fiara, care se ridică din mare, hulește pe Dumnezeu și face război sfinților. O altă fiară — proorocul mincinos — se ridică din pământ. Numele celei dintâi: Șase sute șasezeci și șase.

13 1. Și am văzut ridicându-se din mare o fiară care avea zece coarne și șapte capete și pe coarnele ei zece steme și pe petele ei nume de hulă.

2. Și fiara pe care am văzut-o era asemenea leopardului, picioarele ei erau ca ale ursului, iar gura ca a leilor. Și balaurul dădu fiarei puterea lui și tronul lui și stăpânire mare.

3. Și unul din capetele fiarei era ca înjunghiat de moarte, dar rana ei cea de moarte fu vindecată și tot pământul s'a minunat (mergând) după fiară.

4. Și s'au închinat balaurului, că a dat fiarei stăpânirea, apoi s'au închinat fiarei, zicând: Cine este asemenea fiarei și cine poate să se lupte cu ea?

5. Și i s'a dat gură să grăiască semetii și hule și i s'a dat putere să lucreze timp de patruzeci și două de luni.

6. Și și-a deschis gura sa spre hule asupra lui Dumnezeu, ca să hulească numele lui și cortul lui și pe cei ce locuiesc în cer.

7. Și i s'a dat să facă război cu sfinții și să-i biruiască și i s'a dat stăpânire peste toată seminția și poporul și limba și neamul.

8. Și i se vor închina ei toți cei ce locuiesc pe pământ, ale căror nume nu sunt scrise, dela întemeierea lumii, în cartea vieții Mielului celui înjunghiat.

9. De are cineva urechi, să audă.

10. Cine duce în robie,

de robie are parte; cine cu sabia va ucide, trebuie să fie ucis de sabia. Aici este răbdarea și credința sfinților.

11. Am văzut apoi altă fiară, ridicându-se din pământ, și avea două coarne ca ale mielului, dar grăia ca un balaur.

12. Și stăpânirea celei dintâi fiare o are toată în fața ei. Și face pământul și pe locuitorii de pe el să se închine fiarei celei dintâi, a cărei rană de moarte fusese vindecată.

13. Și face semne mari, că și foc face să se pogoare din cer pe pământ, înaintea oamenilor

14. Și amăgește pe cei ce locuiesc pe pământ prin semnele ce i s'a dat să facă înaintea fiarei, zicând celor ce locuiesc pe pământ să facă chip fiarei, care are rana de sabie și trăiește.

15. Și s'a dat ei să însuflească chipul fiarei, încât chipul fiarei să și grăiască și să facă să fie omorâți câți nu se vor închina chipului fiarei.

16. Și face ca toți, cei mici și cei mari și cei bogăți și cei săraci și cei slobozi și robii, să-și pună semn pe mâna dreaptă sau pe frunte,

17. Încât nimeni să nu poată cumpăra sau vinde, decât cei ce are semnul, a-

dică numele fiarei, sau numărul numelui ei.

18. Aici este înțelepciunea. Cinc are pricepere, să socotească numărul fiarei, căci este număr de om. Și numărul ei este șase sute șasezeci și șase.

Mielul și cei răscumparați sălășluiesc în Sion. Trei îngeri vestitori. Evanghelia veșnică. Paharul mâinei lui Dumnezeu. Fericiți cei morți în Domnul. Ingeri secerători și culegători de vie.

14. 1. Și m'am uitat și iată Mielul stătea pe muntele Sion și cu el o sută patruzeci și patru de mii, având numele lui și numele Tatălui lui, scris pe frunțile lor.

2. Și am auzit sunet din cer, ca vuiet de ape multe și ca bubuitul unui tunet puternic, iar glasul pe care l-am auzit ca al celor care cântă din slăută.

3. Și cântau cântare nouă înaintea tronului și înaintea celor patru ființe și înaintea bătrânilor și nimeni nu putea să învețe cântarea decât cei o sută patruzeci și patru de mii, care fuseseră răscumparați de pe pământ.

4. Aceștia sunt care nu s'au întinat cu femei, căci sunt feciorelnici. Aceștia sunt care uerg după Miel

oriunde se va duce. Aceștia au fost răscumparați dintre oameni pârghă lui Dumnezeu și Mielului.

5. Și în gura lor nu s'a aflat minciună, fiindcă sunt fără prihană.

6. Și am văzut alt inger, care sbura în înaltul cerului, având să binevestească Evanghelia veșnică celor ce locuiesc pe pământ și la tot neamul și seminția și limba și poporul.

7. Zicând cu glas puternic: Temeți-vă de Dumnezeu și dați-i slavă, că a venit ceasul judecării lui și înclinați-vă celui ce a făcut cerul și pământul și marea și izvoarele apelor.

8. Și alt inger a venit după cel dintâi, zicând: A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, care a adăpat toate neamurile din vinul furiei desfrânării ei.

9. Și alt inger, al treilea, a venit după ei, strigând cu glas puternic: Cine se închină fiarei și chipului ei și primește semnul ei pe frunte sau pe mână,

10. Va bea și el din vinul aprinderii lui Dumnezeu, turnat, neamestecat, în paharul mâinei sale și se va chinui în foc și în pucioasă, înaintea sfinților îngeri și înaintea Mielului.

11. Și fumul chinului lor se sună în veșii vecilor și n'au odihnă nici ziua nici noaptea cei ce se închină

fiarei și chipului ei și oricine primește semnul numelui ei.

12. Aici este răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și ereditația lui Iisus.

13. Și am auzit un glas din cer, zicând: Serie: Fericiți cei morți, cei ce de acum mor întru Domnul! Da, grăiește Duhul, odihnească-se de ostenele lor, căci faptele lor vin cu ei.

14. Și am privit și iată un nor alb, și cel ce ședea pe nor era asemenea Fiului Omului, având pe cap cunună de aur și în mână seceră ascuțită.

15. Și alt inger a ieșit din templu și a strigat cu glas mare celui ce ședea pe nor: Trimite seceră ta și seceră, că a venit ceasul de secerat, că s'a copt secerișul pământului.

16. Atunci cel ce ședea pe nor a aruncat pe pământ seceră lui și pământul fu secerat.

17. Și alt inger a ieșit din templul ceresc, având și el un cosor ascuțit.

18. Și încă un inger a ieșit din altar, având puterea asupra focului și a strigat cu glas mare celui care avea cosorul ascuțit și a grăit: Trimite cosorul tău ascuțit și culege ciorchinii vici pământului, căci strugurii ei s'au copt.

19. Și ingerul aruncă pe

pământ cosorul lui și culese via pământului și strugurii îi aruncă în teascu cel mare al mâinei lui Dumnezeu.

20. Și teascu fu căleat afară din cetate și a ieșit sânge din tease până la frânele cailor și în depărtare de o mie șase sute de stadii.

Cântarea biruitorilor fiarei. Șapte îngeri cu șapte cupe ale mâinei.

15. 1. Am văzut apoi, în cer, alt semn, mare și minunat: Șapte îngeri având șapte plăgi, cele de pe urmă, căci cu ele s'a sfârșit mânia lui Dumnezeu.

2. Am văzut ca o mare de sticlă, amestecată cu foc, și pe biruitorii fiarei și al numărului numelui ei, stând lângă marea de cleștar și având alăutele lui Dumnezeu.

3. Și cântau cântarea lui Moise, robul lui Dumnezeu, și cântarea Mielului, zicând: Mari și minunate sunt lucrurile tale, Doamne Dumnezeule, Atotțiitorule! Drepte și adevărate sunt căile tale, împărate al neamurilor!

4. Cine nu se va teme, Doamne, și nu va slăvi numele tău? Că tu singur ești sfânt și toate neamurile

vor veni și se vor închina înaintea ta, pentrucă judecățile tale s'au făcut cunoscute.

5. Și după aceasta, m'am uitat și s'a deschis templul cortului mărturiei din cer.

6. Și au ieșit din templu cei șapte îngeri cu cele șapte plăgi, îmbrăcați în veșmânt de în curat strălucit și încinși pe la piept cu cingători de aur.

7. Și una din cele patru ființe dădu celor șapte îngeri șapte cupe de aur, pline de mânia lui Dumnezeu celui ce este viu în vecii vecilor.

8. Și s'a umplut templul de fum, din slava lui Dumnezeu și din puterea lui și nimeni nu putea să intre în templu, până ce se vor sfârși cele șapte plăgi ale celor șapte îngeri.

Vărsarea celor șapte cupe ale mâniei și cele șapte plăgi ce vin asupra pământului.

16 1. Și am auzit glas mare din templu, zicând celor șapte îngeri: Duceți-vă și vărsați pe pământ cele șapte cupe ale mâniei lui Dumnezeu.

2. Și s'a dus cel dintâi și a vărsat cupa lui pe pământ și o rană rea și dureroasă se făcu pe oamenii

care aveau semnul fiarei și care se închinau chipului fiarei.

3. Și al doilea a vărsat cupa lui în mare și ea s'a prefăcut în sânge ca de mort, și orice suflare de viață a murit, din cele ce sunt în mare,

4. Iar al treilea a vărsat cupa lui în râuri și în izvoarele apelor și s'au prefăcut în sânge.

5. Și am auzit pe îngerul apelor, zicând: Drept ești tu, cel ce ești și cel ce erai, cel sfânt, că ai judecat acestea.

6. Fiindcă au vărsat sângele sfinților și al proorocilor, tot sânge le-ai dat să bea. Vrednici sunt!

7. Și am auzit altarul grăind: Așa Doamne, Dumnezeu, Atotțiitorule, adevărato și drept sunt judecățile tale.

8. Și al patrulea a vărsat cupa lui în soare și i se dădu să dogorească pe oameni cu focul.

9. Și oamenii fură dogoriți de mare arșită și hulară numele lui Dumnezeu, care are putere peste plăgile acestea și nu se pocăiră, ca să-i dea slavă.

10. Și al cincilea a vărsat cupa lui pe tronul fiarei și în împărăția ei s'a făcut întunec și oamenii își mușeau limbile de durere.

11. Și au hulit pe Dumnezeu cerului din pricina durerilor și a rănilor lor, dar de faptele lor nu s'au pocăit.

12. Și al șaselea a vărsat cupa lui în râul cel mare Eufrat, și apele lui secară, ca să fie gătită calea împărăților dela răsăritul soarelui.

13. Și am văzut (ieșind) din gura balaurului și din gura fiarei și din gura proorocului mincinos trei duhuri necurate ca niște broaște,

14. Căci sunt duhuri de demoni, făcătoare de semne și care se duc la împărății lumii întregi, să-i adune la războiul zilei celei mari a lui Dumnezeu, Atotțiitorul.

15. Iată vin ca un fur. Fericit este cel ce priveghiază și păstrează veșmintele sale, ca să nu umble gol și să se vadă rușinea lui!

16. Și îi strânse la locul ce se chiamă evreește Har-maghedon.

17. Și al șaptelea a vărsat cupa lui în văzduh și glas mare a ieșit din templul cornului dela tron, strigând: S'a făcut!

18. Și au fost fulgere și vuiete și tunete și s'a făcut cutremur mare, așa cum n'a fost de când este omul pe pământ din cutremur atât de puternic.

19. Și cetatea cea mare

s'a rupt în trei părți și cetățile păgânilor s'au prăbușit și Babilonul cel mare fu pomenit înaintea lui Dumnezeu, ca să-i denaștarul vinului aprinderii mîniei lui.

20. Și toate insulele pieriră și munți nu se mai aflară.

21. Și grindină mare, cubobul cât talantul, se prăvăli din cer peste oameni, și oamenii blestemau pe Dumnezeu din pricina plăgii cu grindină, căci ora-maro foarte plaga aceasta.

Desfrânata cea mare, numită Babilonul, umblă beată de sânge pe o fiară cu șapte capete și cu zece coarne.

17 1. Și a venit unul din cei șapte îngeri, care aveau cele șapte cupe, și a grăit către mine, zicând: Vino să-ți arăt judecata desfrânatei celei mari, care sălășluiește pe ape multe.

2. Și eu care au desfrânat împărății pământului și cei ce locuiesc pe pământ s'au îmbătat de vinul desfrânării ei.

3. Și m'a dus cu duhul în pustie și am văzut o femeie șezând pe o fiară roșie, plină de nume de huli, având șapte capete și zece coarne.

4. Și femeia era îmbrăcată în purpură și în stofă stacojie și împodobită cu aur și cu pietre scumpe și cu mărgăritare, având în mână pahar de aur, plin de urciunile și de necurățiile desfrânării ei.

5. Și pe fruntea ei scris nume tainic «Babilonul cel mare, mama desfrânatelor și a urciunilor pământului».

6. Și am văzut pe femeie, beată de sângele sfinților și de sângele mucenicilor lui Iisus. Și văzând-o, m'am mirat cu mirare mare.

7. Și mi-a zis îngerul: De ce te miri? Eu îți voi spune taina femeii și a fiarei care o poartă și care are cele șapte capete și cele zece coarne.

8. Fiara pe care ai văzut-o era și nu este și va să se scie din adânc și să meargă spre pieire și se vor mira cei ce locuiesc pe pământ, ale căror nume nu sunt scrise, dela întemeierea lumii, în cartea vieții, văzând pe fiară că era și nu este și se va arăta.

9. Aici trebuie minte care are înțelepciune. Cele șapte capete sunt șapte munți, pe care șade femeia, și sunt și șapte împărați.

10. Cinci au căzut, unul mai este, celălalt încă nu a venit, iar când va veni va rămâne puțină vreme.

11. Și fiara care era și

nu este — este al optulea, și este din cei șapte și merge spre pieire.

12. Și cele zece coarne pe care le-ai văzut sunt zece împărați, care încă n'au luat împărăția, dar care vor lua stăpânire de împărați, un ceas, cu fiara.

13. Aceștia au un singur cuget și puterea și stăpânirea lor o dau fiarei.

14. Ei vor porni războiu împotriva Mielului, și Mielul îi va birui, pentrucă este Domnul domnilor și Împăratul împăraților și vor birui și cei împreună cu el chemați și aleși și credincioși.

15. Și mi-a zis: Apelo pe care le-ai văzut și deasupra cărora șade desfrânata sunt popoare și gloate și neamuri și limbi.

16. Și cele zece coarne, pe care le-ai văzut, și fiara vor urî pe desfrânata și o vor face pustie și goală și carnea ei o vor mânca și pe ea o vor arde cu foc.

17. Pentrucă Dumnezeu a pus în inimile lor să facă gândul lui și să se întâlnească într'un gând și să dea fiarei împărăția lor, până se vor împlini cuvintele lui Dumnezeu;

18. Iar femeia pe care ai văzut-o este cetatea cea mare, care are împărăție peste împărații pământului.

Vestea căderii Babilonului. Poporul Domnului să iasă din cetate. Cei care se jlesc și cei care se bucură de căderea ei. Urgiu rostită de inger.

18. După acestea, am văzut alt înger, coborîndu-se din cer, având putere mare, și pământul s'a luminat de slava lui.

2. Și a strigat cu glas puternic, zicând: A căzut, a căzut Babilonul cel mare! și a ajuns locaș demonilor, închisoare a tot duhul necurat și colivie tuturor pasărilor spurcate și urite.

3. Pentrucă din vinul furiei desfrânării ei au băut toate neamurile, și împărații pământului cu ea au făcut desfrânare și neguțătorii lumii din mulțimea desfătărilor ei s'au îmbogățit.

4. Am auzit apoi alt glas din cer, zicând: Ieșiți din ea, poporul meu, ca să nu vă împărtășiți din păcatele ei și să nu luați din plăgile ei.

5. Că păcatele ei au ajuns până la cer și Dumnezeu și-a adus aminte de nedreptățile ei.

6. Dați-i înapoi, precum v'a dat și ea, și după faptele ei, cu măsură îndoită, îndoit măsurăți-i; în palatul în care v'a turnat, turnați-i de două ori.

7. Pe cât s'a mărit pe

sine și s'a desfătat, pe atâta dați-i chin și plângere, fiindcă zicea în inima ei: Sed ca împărăteasă, și vădăv nu sunt și jule nu voi vedea.

8. Pentru aceea într-o singură zi vor veni plăgile peste ea: moarte și tăgăuire și foamete și în foc va arde de tot, căci puternic este Domnul Dumnezeu, cel ce o judecă.

9. Și împărații pământului, care s'au desfrânat și s'au desmierdat cu ea, vor plânge și se vor tăngui pentru ea, când vor vedea fumul arderii ei.

10. Stând departe, de frica chinurilor ei și zicând: Vai ție, Babilonule! cetatea cea mare, cetatea cea tare, că într'un ceas ți-a venit judecata!

11. Și neguțătorii pământului plâng și se bocesc asupra ei, căci nimeni nu mai cumpără marfa lor.

12. Marfă de aur și de argint, pietre prețioase și mărgăritare, vison și porfiră, mătase și stofă stacojie, tot felul de lemn bine mirositor și tot felul de lucruri de fildeș, de lemn de mare preț și marfă de aramă și de fier și de marmor.

13. Și scorțișoară și balsam și mirodenii și mir și tămâie și vin și untdelemn și făină bună și grâu și vite și oi și cai și căruțe și tru-

puri și suflote de oameni.

14. Și roadele pe care le poftea suflotul tău s'au dus dela tine și toate cele grase și strălucite au pierit dela tine și niciodată nu le vor mai găsi.

15. Neguțatorii de aceste lucruri, care s'au îmbogățit de pe urma ei, vor sta departe, de frica chinului ei, plângând și tânguindu-se.

16. Și zicând: Vail! Vail! Cetatea cea mare, cea învesmântată în vison și în porfiră și în stofă stacojie și împodobită cu aur și cu pietre scumpe și cu mărăritare! Că într'un ceas s'a pustiit atâta bogăție!

17. Și orice cărmăciu și oricine plutăște spre acel loc și corăbierii și toți câți lucrează pe mare stăteau departe.

18. Și strigau, uitându-se la fumul arderii ei, zicând: Care (cetate) era asemenea cu cetatea cea mare?

19. Și și puneau țărână pe cap și strigau plângând și tânguindu-se și zicând: Vail Vail! cetatea cea mare, în care s'au îmbogățit, din comorile ei, toți cei ce țin vase pe mare, că într'un ceas s'a pustiit!

20. Veselește-te de ea, corule, și voi sfinți și apostoli și prooroci, pentru că Dumnezeu a judecat-o și v'a dat dreptatea voastră!

21. Și un inger puternic a ridicat o piatră, mare cât o piatră de moară și a aruncat-o în mare, zicând: Cu astfel de rozeziune va fi aruncat Babilonul, cetatea cea mare și nu se va mai afla.

22. Și glas de chitariști, și de cântăreți și de flautiști și de trâmbițași nu se va mai auzi de acum în tine și niciun meșter de orice fel de meșteșug nu se va mai afla în tine și huruit de mori nu se va mai auzi în tine niciodată!

23. Și lumină de lampă nu se va mai arăta niciodată în tine și glas de mire și de mireasă nu se vor mai auzi în tine niciodată, pentru că neguțatorii tăi erau stăpânitorii lumii și pentru că toate neamurile s'au rătăcit cu fermecătoria ta.

24. Și s'a găsit în ea sânge de prooroci și de sfinți și sângele tuturor celor înjunghiați pe pământ.

Cântarea de biruință. Pre-gătirea nunții Mielului. Hristos cu ai săi biruște fiara și pe închinătorii ei. Ospățul pasărilor.

19 1. După acestea, am auzit în cor ea un glas puternic de gloată multă, zicând: Aliluia! Mântuirea și slava și puterea sunt ale Dumnezeului nostru,

2. Pentru că adevărate și drepte sunt judecățile lui. Pentru că a judecat pe desfrânata cea mare, care a stricat pământul cu desfrânarea ei și a răzbunat sângele robilor săi, din mâna ei.

3. Și a doua oară au zis: Aliluia! Și fumul ei se suie în veclii vecilor.

4. Și cei douăzeci și patru de bătrâni și cele patru ființe au căzut și s'au închinat lui Dumnezeu, care șade pe tron, zicând: Amin! Aliluia!

5. Și un glas a ieșit din tron, zicând: Lăudați pe Dumnezeul nostru, toți slujitorii lui, cei ce vă temeți de el, miei și mari.

6. Și am auzit ca un glas de gloată multă și ca un vuiet de valuri fără număr și ca un bubuit de tunete puternice, zicând: Aliluia! pentru că Domnul Dumnezeu nostru, Atotțiitorul, este împărat.

7. Să ne bucurăm și să ne veselim și să-i dăm slavă, căci a venit nunta Mielului și mireasa lui s'a pregătit.

8. Și i s'a dat să se învesmânteze cu vison strălucit, curat, căci visonul sunt faptele cele drepte ale sfinților.

9. Și mi-a zis: Serie: Fericiți cei chemați la cina nunții Mielului! Și mi-a zis: Acestea sunt adevăra-

tele cuvinte ale lui Dumnezeu.

10. Și am căzut înaintea picioarelor lui, ca să mă închin lui, dar el mi-a zis: Vezi, să nu (faci aceasta). Eu sunt împreună-slujitor cu tine și cu frații tăi, care au mărturia lui Iisus. Lui Dumnezeu închină-te, căci mărturia lui Iisus este duhul proorocii.

11. Și am văzut cerul deschis și iată un cal alb și cel ce ședea pe el se numește Credincios și Adevărat și în dreptate judecă și se războiește.

12. Iar ochii lui ca para focului și pe capul lui cununii multe și are nume scris, pe care nimeni nu-l știe decât numai el.

13. Și este îmbrăcat în veșmânt stropit cu sânge și numele lui se cheamă: Cuvântul lui Dumnezeu!

14. Și ostile din cer veneau după el călare pe cai albi, purtând veșminte de vison alb curat.

15. Iar din gura lui ieșea sabie ascuțită, ca să lovească pe păgâni cu ea. Și el îi va păstori cu toiag de fier și va călca teascu vinului aprinderii mâinei lui Dumnezeu atotțiitorul.

16. Și pe haina și pe coapsa lui are nume scris: «Împăratul împăraților și Domnul domnilor».

17. Și am văzut un inger stând în soare și a

strigat cu glas puternic, grăind tuturor pasărilor care zboară în înaltul cerului: Veniți și adunați-vă la ospățul cel mare al lui Dumnezeu.

18. Ca să mâncați trupuri de împărați și trupuri de comandanți și trupurile celor puternici și trupuri de cai și trupurile celor ce ședeau pe ei și trupurile tuturor, slobozi și robi și ale celor mici și ale celor mari.

19. Și am văzut fiara și pe împărații pământului și oștile lor adunate, ca să facă războiu cu cel ce șade pe cal și cu oastea lui.

20. Și fiara a fost prinsă și cu ea proorocul mincinos, cel ce făcea înaintea ei semnele cu care amăgise pe cei ce au purtat semnul fiarei și pe cei ce s'au închinat chipului ei. Amândoi au fost aruncați de vii în iezorul de foc unde arde pucioasă.

21. Iar ceilalți au fost uciși cu sabia celui ce șadea pe cal, cea care iese din gura lui, și toate pasările s'au saturat din trupurile lor.

Balaurul este legat. Sfinții se scotă la împărăția de o mie de ani. Gog și Magog. Diavolul este prăbușit. Judecata de apoi.

20 1. Apoi am văzut un inger coborîndu-se din

cer, având cheia adâncului și lanț mare în mâna lui.

2. Și a prins pe balaur și pe șarpele cel vechiu, care este diavolul și Satana și l-a legat pe o mie de ani.

3. Și l-a aruncat în adânc și l-a închis și a pecetluit deasupra lui, ca să nu mai amăgească popoarele până se vor sfârși cei o mie de ani. După aceea, trebuie să fie deslegat câtăva vreme.

4. Și am văzut tronuri și celor ce ședeau pe ele li s'a dat să facă judecată. Și am văzut sufletele celor tăiați cu seceră pentru mărturia lui Iisus și pentru cuvântul lui Dumnezeu, care nu s'au închinat fiarei, nici chipului ei și nu au primit semnul ei pe fruntea și pe mâna lor. Și au înviat și au împărățit cu Hristos o mie de ani.

5. Iar ceilalți morți nu înviază până nu se vor sfârși cei o mie de ani. Aceasta este întâia înviere.

6. Fieci și sfânt este cel ce are parte de întâia înviere. Peste această moarte de a doua nu are putere, ci vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Hristos și vor împărăți cu el o mie de ani.

7. Și când se vor sfârși cei o mie de ani, Satana va fi deslegat din închisoarea lui

8. Și va ieși să amăgească neamurile, care sunt în cele patru unghieri ale pământului, pe Gog și pe Magog, și să le adune la războiu, iar numărul lor este ca nisipul mării.

9. Și s'au suit pe fața pământului și au înconjurat tabăra sfinților și cetatea cea iubită, dar s'a coborât foc din cer și i-a mistuit.

10. Și diavolul, care-i amăgise, a fost aruncat în iezorul de foc și de pucioasă, unde este și fiara și proorocul mincinos și vor fi chinuți acolo, zi și noapte, în vecii vecilor.

11. Am văzut un tron mare alb și pe Cel ce șadea pe tron, dela a cărui față fugiră pământul și cerul, și loc nu se mai găsi pentru ele.

12. Și am văzut pe morți, pe cei mari și pe cei mici, stând înaintea tronului, și cărțile au fost deschise și a fost deschisă și altă carte — care este cartea vieții — și morții au fost judecați din cele scrise în cărți, după faptele lor.

13. Și marca a dat pe morții cei din ea și moartea și iadul au dat pe morții din ele și au fost judecați, fiecare după faptele sale.

14. Și moartea și iadul au fost aruncate în iezorul de foc. Aceasta este moar-

ten de a doua: iezorul cel de foc.

15. Și cine n'a fost aflat scris în cartea vieții, a fost aruncat în iezorul de foc.

Cerul cel nou. Pământul cel nou. Noul Ierusalim. Douăsprezece porți și douăsprezece pietre de temelie. Lumina dumnezeiască în loc de soare.

21 1. Și am văzut un cer nou și un pământ nou. Căci cerul dintăiu s'a pământul dintăiu a trecut, iar marea nu mai este.

2. Și am văzut cetatea cea sfântă, noul Ierusalim, coborîndu-se din cer dela Dumnezeu, gătită ca o mireasă împodobită pentru mirele ei.

3. Și am auzit, din tron, un glas puternic, zicând: Iată, cortul lui Dumnezeu este cu oamenii și el va sălășlui cu ei și ei vor fi poporul lui și însuși Dumnezeu va fi cu ei.

4. Și va sterge orice lacrimă din ochii lor și moarte nu va mai fi, nici plângere, nici strigăt, nici durere nu vor mai fi, căci cele dintăiu au trecut.

5. Și cel ce șadea pe tron grăi: Iată, pe toate le fac noui. Apoi zise: Scrie, fiindcă aceste cuvinte sunt credincioase și adevărate.

6. Și iar îmi zise: S'a

făcut. Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul. Celui ce însetează îi voi da să bea în dar din izvorul apei vieții.

7. Cel ce va birui va moșteni acestea și eu îi voi fi Dumnezeu și el îmi va fi mie fiu.

8. Iar partea fricoșilor și necredincioșilor și spurcărilor și ucigașilor și desfrânaților și formecătorilor și închinătorilor la idoli și a tot soiul de mincinoși este în iezorul ce arde cu foc și cu pucioasă, care este moartea a doua.

9. Apoi a venit unul din cei șapte îngeri, care aveau cele șapte cupe pline cu cele din urmă șapte plăgi și a grăit către mine, zicând: Vino, să-ți arăt pe femeia mîrcasu Mielului.

10. Și m'a dus cu duhul pe un munte mare și înalt și mi-a arătat cetatea sfântă, Ierusalimul, coborîndu-se din cer, de la Dumnezeu.

11. Având slava lui Dumnezeu. Lumina ei era asemenea cu piatra cea de mare preț, cu piatra de jasp cristalin.

12. Și avea zid mare și înalt și douăsprezece porți, iar pe porți doisprezece îngeri și nume scrise deasupra, care sunt numele celor douăsprezece seminții ale fiilor lui Israel.

13. Spre răsărit trei porți

și spre miazănoapte trei porți și spre miazăzi trei porți și spre apus trei porți.

14. Și zidul cetății avea douăsprezece pietre de temelie și pe ele douăsprezece nume, ale celor doisprezece apostoli ai Mielului.

15. Și cel ce vorbea cu mine avea măsură o trestie de aur, ca să măsoare cetatea și porțile ei și zidul ei.

16. Și cetatea este în patru colțuri și lungimea ei este cât și lățimea. Și a măsurat cetatea cu trestia: douăsprezece mii de stadii. Lungimea și lățimea ei sunt deopotrivă.

17. Și a măsurat și zidul ei: o sută patruzeci și patru de coți, măsură omenească, ce este cea a îngerului.

18. Și zidul ei este de jasp, iar cetatea este de aur curat, asemenea sticlei curate.

19. Temeliile zidului cetății sunt împodobite cu tot felul de pietre scumpe: întâia temelie este de jasp, a doua de safir, a treia de calcedoni, a patra de smaragd,

20. A cincea de sardonix, a șasea de sardiu, a șaptea de hrisolit, a opta de beril, a noua de topaz, a zecea de hrisopras, a unsprezecea de iacint, a douăsprezecea de ametistă.

21. Și cele douăsprezece porți sunt douăsprezece mărgăritare. Fiecare din porți este dintr'un mărgăritar, iar piața cetății de aur curat și străveziu ca sticla.

22. Și templu n'am văzut în ea, pentru că templul ei este Domnul Dumnezeu, atotțiitorul, și Mielul.

23. Și cetatea nu are trebuință de soare, nici de lună, ca să o lumineze, căci slava lui Dumnezeu a luminat-o și făclia ei este Mielul.

24. Și neamurile vor umbra în lumina ei, iar împărații pământului vor aduce la ea mărire lor;

25. Și porțile cetății nu se vor mai închide ziua, căci noapte nu va mai fi acolo.

26. Și vor aduce în ea mărire și cinstea neamurilor.

27. Și în cetate nu va intra nimic păngărit, nici cel ce face uriciune și minciună, ci numai cei scrși în cartea vieții Mielului.

Răul și pomul vieții. Fericea veșnică. Ioan este martorul credincios. Făgăduința și judecata lui Dumnezeu. Venirea lui Hristos.

22 1. Și mi-a arătat răul apei vieții, limpede cum e cleștarul și care

izvorăște din tronul lui Dumnezeu și al Mielului.

2. În mijlocul pieții, și de o parte și de alta a râului, crește pomul vieții, rodind de douăsprezece ori, dănd rodul său în fiecare lună, și frunzele pomului spre tămăduirea neamurilor.

3. Niciun blestem nu va mai fi și tronul lui Dumnezeu și al Mielului va fi în ea și slujitorii lui îi vor sluji.

4. Și vor vedea fața lui și numele lui va fi pe frunzele lor.

5. Și noapte nu va mai fi și nu au trebuință de lumina lămpii sau de lumina soarelui, pentru că Domnul Dumnezeu îi va lumina și vor împărați în vecii vecilor.

6. Și îngerul mi-a zis: Aceste cuvinte sunt credincioase și adevărate și Domnul — Dumnezeuul duhurilor proorocilor — a trimis pe îngerul său, ca să arate robilor săi cele ce trebuie să se întâmple în curând.

7. Și iată vin curând. Ferice cel ce păzește cuvintele proorociei acestei cărți!

8. Și eu, Ioan, sunt cel ce am auzit și am văzut acestea. Și când am auzit și am văzut, am căzut să mă închin înaintea picioarelor îngerului care mi-a arătat acestea.

9. Dar el mi-a zis: Vezi

să nu (făci aceasta)! Căci sunt împreună-slujitor cu tine și cu frații tăi, proorocii, și cu cei ce păstrează cuvintele cărții acesteia. Lui Dumnezeu închină-te.

10. Apoi mi-a zis: Să nu pecetluiești cuvintele proorociei acestei cărți, căci vremea este aproape.

11. Cel nedrept să nedreptățească încă, cel spurcat să se spurce încă, cel drept să facă încă dreptate, cel sfânt să se sfințească încă.

12. Iată, vin curând și plata mea este cu mine, ca să dau fiecăruia, după cum este fapta sa.

13. Eu sunt Alfa și Omega, cel dintâi și cel de pe urmă, începutul și sfârșitul.

14. Ferieți cei ce spală veșmintele lor, ca să aibă stăpânire peste pomul vieții și prin porți să intre în cetate!

15. Afară câinii și vrăjitorii și desfrânații și neîngășiți și înclinătorii la idoli și toți cei ce iubesc și lucrează minciună.

16. Eu, Iisus, am trimis pe îngerul meu să vă mărturisească acestea în fața Bisericii. Eu sunt rădăcina și sămânța lui David, steaua strălucitoare de dimineată.

17. Și Duhul și mireasa zice: Vino. Și cel ce aude să zică: Vino. Și cel însetat să vină și cel ce vrea, să ia în dar apa vieții.

18. Eu mărturisesc oricui ascultă cuvintele proorociei acestei cărți: De va mai adăuga cineva ceva la ele, Dumnezeu va trimitte asupra lui plăgile ce sunt scrise în cartea aceasta.

19. Și de va scoate cineva din cuvintele cărții acestei proorocii, Dumnezeu va scoate partea lui din pomul vieții și din cetatea sfântă și dela cele scrise în cartea aceasta.

20. Cel ce mărturisește acestea zice: Da, vin curând.

Amin. Vino, Doamne Iisuse!

21. Harul Domnului Iisus Hristos, cu voi cu toți! Amin.

CUPRINSUL NOULUI TESTAMENT

	Pag.
Evangelia dela Matei	3
Evangelia dela Marcu	61
Evangelia dela Luca	97
Evangelia dela Ioan	159
Faptele Apostolilor	206
I Epistolă către Romani	267
II Epistolă către Corinteni	292
III Epistolă către Corinteni	317
Epistola către Galateni	333
Epistola către Efeseni	341
Epistola către Filipeni	350
Epistola către Coloseni	356
I Epistolă către Tesaloniceni	362
II Epistolă către Tesaloniceni	367
I Epistolă către Timotei	370
II Epistolă către Timotei	377
Epistola către Tit	382
Epistola către Filimon	385
Epistola către Evrei	386
Epistola sfântului apostol Iacov	405
I Epistolă a sfântului apostol Petru	411
II Epistolă a sfântului apostol Petru	418
I Epistolă a sfântului apostol Ioan	423
II Epistolă a sfântului apostol Ioan	429
III Epistolă a sfântului apostol Ioan	430
Epistola sfântului apostol Iuda	431
Apocalipsul sfântului apostol Ioan	433

CARTEA
PSALMILOR

SAU
PSALTIREA REGELUI DAVID

EDIȚIE A SFÂNTULUI SINOD

BUCUREȘTI
TIPOGRAFIA CARTILOR BISERICESTI
1938

PSALMII

CARTEA ÎNTÂIA

PSALMUL 1.

Al lui David.

1 1. Ferice de omul, care nu se ia după sfatul necredincioşilor şi pe calea păcătoşilor n'a umblat şi în adunarea halitorilor n'a şezut,

2. Ci legea Domnului e dorirea lui şi la legea lui cugetă ziua şi noaptea.

3. Acela în toate câte face are spor şi e ca un pom sădit pe malul unor ape, care-şi dă rodul la vreme şi ale cărui frunze nu se vestejesc.

4. Iar necredincioşii nu sunt aşa, ei sunt ca pleava ce-o spulberă vântul de pe faţa pământului.

5. Pentru aceasta nu vor putea sta necredincioşii la judecată, nici păcătoşii în adunarea dreptilor,

6. Că ştie Domnul calea dreptilor, iar calea necredincioşilor va pieri.

PSALMUL 2.

Al lui David.

2 1. Pentru ce se întă-
rătă popoarele şi nea-
murile cugetă deşertăciuni?

Pentru ce se adună împă-
raţii pământului şi căpe-
teniile se sfătuesc împreună
asupra Domnului şi asupra
Unsului lui, zicând:

2. «Să rupem legăturile
lor şi să lepădăm de pe noi
jugul lor?»

3. Cel ce locuieşte în ce-
ruri însă râde de dânsii şi
Domnul îşi bate joc de ei.

4. Odată însă le va grăi
cu iuţime şi cu mânia sa
îi va turbura,

5. Iar eu sunt pus de
dânsul împărat peste Sion,
muntolo cel sfânt al lui.

6. Vestii-voiu hotărîrea
Domnului, căci Domnul a
zis către mine: «Fiul meu
eşti tu, eu astăzi te-am nă-
scut.

7. «Cere dela mine şi-ţi
voiu da neamurile de mo-
ştenire şi marginile pămân-
tului în stăpânirea ta.

8. «Cu toiag de fier le
vei paşte, ca pe nişte vase
de lut le vei zdrobi».

9. Înţelepţiţi-vă dar, îm-
păraţilor! Luaţi învăţătura,
judecătorii pământului!

10. Slujiţi Domnului cu
frică şi vă bucuraţi înain-
tea lui cu smerenie!

11. Luaţi învăţătura, ca

nu cumva să se mânie Domnul și să răstăciți dela calea cea dreaptă, căci curând se va aprinde mânia lui: Ferice de toți cei ce nădăjduesc într'însul!

PSALMUL 3.

Al lui David.

3 1. Doamne, cât s'au înmulțit vrăjmașii mei! Mulți se scolă asupra mea!

2. Mulți zic despre sufletul meu: «Nu este pentru el mântuire la Dumnezeu!»

3. Iar tu, Doamne, ești sprijinitorul meu, slava mea și cea ce-mi înalță capul.

4. Cu glasul meu am strigat către Domnul și m'a auzit din muntele cel sfânt al lui.

5. De aceea m'am culcat și am dormit, sculat m'am, că Domnul este apărătorul meu.

6. Nu mă voiu teme de miile de popoare care de pretutindenea mă impresară!

7. Scolă, Doamne, mântuește-mă, Dumnezeul meu! Că tu bați peste obraz pe vrăjmașii mei și zdrobești dinții celor răi.

8. Dela Domnul este mântuirea și peste poporul tău fie binecuvântarea ta!

PSALMUL 4.

Al lui David.

4 1. Când strig auzi-mă, Dumnezeul dreptății mele, cel ce m'ai scos din strâmtoare la loc larg, milostivește-te spre mine și ascultă rugăciunea mea!

2. Fiii oamenilor, până când se va defăima slava mea? Până când veți iubi deșertăciunea și veți căuta minciuna?

3. Să știți că Domnul și-a cunoscut pe sluga credincioasă și mă aude Domnul când strig către dânsul.

4. Să nu greșiți mănîindu-vă! Cugetați în inimile voastre, în așternuturile voastre și vă potoliți!

5. Jertfiți jertfa dreptății și nădăjduiți în Domnul!

6. Mulți ziceau: «Cine ne va da nouă cele de trebuință?» Dar s'a revărsat peste noi lumina feței tale, Doamne,

7. Și ai umplut de veselie inima mea, când aceora li s'a înmulțit grăul și vinul și untdelemnul,

8. De aceea mă voiu culca și mă voiu odihni în pace, că însuși tu, Doamne, m'ai întărit în nădejde.

PSALMUL 5.

Al lui David.

5 1. Graiurile mele ascultă-le, Doamne! Înțelege strigarea mea!

2. Ia aminte la glasul rugăciunii mele, împăratul meu și Dumnezeul meu, căci către tine îmi îndrept rugăciunea mea!

3. Doamne, dimineța vei auzi glasul meu, dimineța voi sta înaintea ta și voi aștepta,

4. Căci tu ești Dumnezeu, care nu voiește fără-de-legea, lângă tine nu se va adăposti viclanul,

5. Nici călcătorii de lege nu se vor sălășui în preajma ochilor tăi, căci tu urăști pe toți făcătorii de rele.

6. Pierde-vei pe toți cei ce spun minciună. Pe omul ucigaș și pe cel vânzător îl urăște Domnul,

7. Iar eu, după marea mila ta, voi intra în casa ta și în frica ta mă voi închina în sfântă biserică ta.

8. Povățuește-mă, Doamne, la dreptatea ta! Netezește calca ta înaintea mea, în necazul vrăjmașilor mei!

9. Că nu este adevăr în gura lor, limbile lor sunt lingusitoare, inima lor e capcană și gâtul lor mort-mânt deschis.

10. Osândește-i, Dumnezeule, și răstoarnă gândurile lor! Pentru mulțimea răutăților leapădă-i, că s'au răzvrătit împotriva ta!

11. Atunci se vor veseli toți cei ce nădăjduesc în tine și în veac se vor bu-

cura, lăuda-se-vor cu tine cel ce iubesc numele tău și te vei sălășui întru dânsii,

12. Că tu binecuvintezi pe cel drept, Doamne, și în loc de coif îl încununezi cu bunăvoința ta.

PSALMUL 6.

Al lui David.

6 1. Doamne, nu mă muștra în mânia ta, și în urgia ta nu mă certa!

2. Miluește-mă, Doamne, că sunt neputincios! Doamne, vindecă-mă, că s'au sdruncinat oasele mele!

3. Sufletul mi-e turburat foarte, și tu, Doamne, până când vei zăbovi?

4. Intoarce-te, Doamne! Izbăvește sufletul meu și mă mântuește pentru mila ta!

5. Că în locașurile morții nimeni nu te pomenește și în iad cine te va lăuda?

6. Ostenit-am suspinând! În toate nopțile-mi spăl patul și nd așternutul meu cu lacrimi.

7. Păienjenitu-mi-s'a ochiul de întristare și prigonitorii mei m'au îmbătrănit.

8. Depărtați-vă dela mine, toți făcătorii de rele, că a auzit Domnul glasul plângerii mele!

9. Auzit-a Domnul ce-

rerea mea, Domnul rugăciunea mea a primit.

10. Să se rușineze și să tremure toți vrăjmașii mei! Întoarce-se îndată și într-o clipă rușinați să fie!

PSALMUL 7.

Al lui David.

1. Doamne, Dumnezeu! meu, la tine mi-e nădejdea, mântuiește-mă de toți prigonitorii mei și mă izbăvește.

2. Ca nu cumva ca un leu să răpească sufletul meu, nofiind cine să mă izbăvească, nici cine să mă mântuiască!

3. Doamne, Dumnezeu! meu, de-am făcut vreau rău, de este vreo nedreptate în mâinile mele.

4. De am plătit cu rău celui ce mi-a dorit pacea și de am jertfit pe cel ce în zadar m'a pismuit:

5. Să prigonească vrăjmașul sufletul meu și să-l prindă, să calce în picioare viața mea și slava mea în pulbere să o arunce.

6. Scoală Doamne, întru mânia ta! Curmă năvala vrăjmașilor mei!

7. Scoală, Doamne, la judecata ce ai poruncit și pentru aceasta adunare de popoare te va înconjuura și în slavă te va înălța.

8. Domnul are să judece popoarele. Judecă-mă, Doamne, după dreptatea

mea și după nevinovăția mea!

9. Sfârșească-se răutatea păcătoșilor și întărește pe cel credincios, Dumnezeu! prea drept, cel ce cerci inimile și răunchii!

10. Ajutorul meu este Dumnezeu cel ce mântuiește pe cei cu inimă dreaptă.

11. Dumnezeu este judecător drept și tare și îndelung răbdător. Dumnezeu în toate zilele chiamă la îndreptare.

12. Dacă cineva nu se întoarce, el își ascute sabia sa, își gătește arcul și-l încordează.

13. Pune într'însul unelte morții și repede într'însii săgeți ucigătoare.

14. Iată, necredinciosul zămislește nedreptatea, poartă în sân răutatea și naște nelegiuirea.

15. Sapă groapă și o adâncește și va cădea în groapa pe care o face.

16. Întoarce-se va răutatea lui la capul lui și pe creștetul lui se va coborî nedreptatea lui.

17. Iar eu voi lauda pe Domnul pentru dreptatea lui și voi cânta numele Domnului Cel Preaînalt.

PSALMUL 8.

Al lui David.

1. Doamne, Dumnezeu! nostru, cât de minunat

este numele tău în tot pământul!

2. Și strălucirea slavei tale se înalță mai presus de ceruri.

3. Din gura copiilor și a pruncilor ce sug și se aduce laudă pentru înfruntarea vrăjmașilor tăi, ca să amuțească protivnicul și cel răzbunător.

4. Când privește cerurile — lucrul degetelor tale — și luna și stelele, pe care le-ai întemeiat tu,

5. Atunci îmi zic: Ce este omul, ca să-ți aduci aminte de el și fiul omului, ca să-l cercetezi!

6. Micșoratu-l-ai numai cu puțin față de îngeri, cu slavă și cu cinste l-ai înununat.

7. Și l-ai pus stăpân peste lucrurile mâinilor tale. Toate le-ai supus sub picioarele lui:

8. Oile și boii, precum și toate fiarele câmpului, pasările cerului, peștii adâncului și cele ce străbat cărările mărilor...

9. Doamne, Dumnezeu! nostru, cât de minunat este numele tău în tot pământul!

PSALMUL 9.

Al lui David.

1. Slăvi-te-voi, Doamne, din toată inima mea, și voi povesti toate faptele tale cele minunate!

2. Veseli-mă-voi și mă voi bucura de tine, cânta-voi numele tău, Preaînaltel!

3. Că vrăjmașii mei au fost înfrânți, căzut-au și au pierit înaintea feței tale!

4. Căci ai șezut pe scaunul tău, dreptule Judecător, m'ai judecat și mi-ai făcut dreptate.

5. Certat-ai neamurile și cel necredincios a pierit, numele lui l-ai stins pe veci și pe vecii vecilor.

6. Vrăjmașului i-au lipsit de istov armele și cetățile i le-ai sfărâmat. Pierit-a pomenirea lui odată cu ele.

7. Iar Domnul rămâne în veac, gătit-a scaunul său de judecată.

8. Căci el va judeca lumea cu dreptate, el judecă popoarele fără strâmbătate.

9. Domnul este limanul celui apăsător și cetatea lui cea tare la vreme de ne-raz.

10. În tine nădăjduesc cei ce cunosc numele tău, că tu, Doamne, nu părăsești pe cei ce te caută pe tine.

11. Cântați Domnului celui ce locuiește în Sion! Vestiți printre popoare isprăvile lui!

12. Că cel ce răzbună sângele vărsat își aduce a-

minte, nu uită strigarea celor necăjiți.

13. Miluește-mă, Doamne! Vezi umiliția ce-mi face vrăjmașii mei și mă izbăvește din porțile morții!

14. Ca să vestesc toate laudele tale în porțile fiicei Sionului și să mă bucur de ajutorul tău.

15. Prăbușitu-s-au neamurile în groapa pe care au făcut-o și în lanțul pus de el să a prins piciorul lor.

16. Căci Domnul s'arată și face dreptate și pe necredincios îl încercă în lăutul mâinilor lui.

17. Întoarce-se păcătoșii la iad și toate neamurile cele ce au uitat pe Dumnezeu.

18. Că cel necăjit nu va fi uitat pentru totdeauna, nici nădejdea celor amăriți nu va rămâne meru degartă.

19. Scoală, Doamne, să nu se mândrească omul, ci neamurile să se judece înaintea feței tale!

20. Trimite, Doamne, frică peste neamuri, ca să cunoască ele că sunt pieritoare!

21. Pentru ce, Doamne, stai departe, pentru ce stai departe la vreme de necaz?

22. Necredinciosul cu trufie urmărește pe cei necăjiți și aceștia se prind în mrețele urzite de el.

23. Căci păcătosul se fă-

lește cu poftele sufletului său și jefuitorul se fericește pe sine și hulește pe Dumnezeu.

24. Păcătosul în trufia lui nu ține seamă de nimica, nu este Dumnezeu înaintea lui.

25. Căile lui sunt pururea spurcate, judecățile tale sunt departe de el și la toți vrăjmașii săi se uită cu dispreț.

26. Căci zice în inima sa: «Nu mă voiu clăti! Din neam în neam niciun rău nu mi se va întâmpla!»

27. Gura lui e plină de blestem, de vicleșug și de minciună. Răutate și pierzanie e sub limba lui.

28. Stă ascuns după gard și sugrumă pe cel nevinovat la loc dosnic. Ochii lui pândesc pe cel fără de ajutor.

29. Pândește din loc ascuns, ca leul din culcușul său, pândește ca să apuce pe cel sărac, să-l apuce și să-l încerce în lațul său.

30. Se pleacă, se încovoaie și cei slabi cad în ghiarele lui tari.

31. Apoi zice în inima sa: «Uitat-a Dumnezeu! Întorsu-și-a fața și în veac nu va vedea».

32. Scoală, Doamne, Dumnezeu meu! Înaltă mâna ta! Nu uita meru pe săracii tăi!

33. Pentru ce să hulească necredinciosul pe Dum-

nezeu? Pentru ce să zică el în inima sa, că tu nu vei răzbuna?

34. Tu însă vezi, căci privești la necaz și la durere, ca să răsplătești cu mâna ta.

35. Pe tine se bizue săracul și orfanului tu-i ești sprijinitor.

36. Sdrobește brațul celui necredincios și răul Stârpește-i nelegiuirea, ca să nu i se mai găsească nici urma.

37. Domnul este împărat în vecii vecilor! Să piară păgânii din pământul lui!

38. Auzi, Doamne, dorința smeriților și întărește inima lor! Pleacă urechea ta și fă dreptate orfanului și celui necăjit, ca omul cel de lut să nu mai împărtășe groază pe pământ!

PSALMUL 10.

Al lui David.

10 1. La Domnul mi-e nădejdea! Cum de ziceți sufletului meu: «Sboară ca o pasăre, la munți!»

2. Drept e, că necredincioșii și-au încordat areul, pus-au săgeata pe coardă, ca să tragă din întunec în cei nevinovați!

3. Dar când rânduilele sunt răsturnate, ce poate oare să facă dreptul?

4. Este însă Domnul în biserică sa cea sfântă, este un Dumnezeu pe scaun în

cer, ochii lui spre cel obijduit privese, genele lui cercetează pe fiii oamenilor.

5. Domnul cercetează pe cel bun și pe cel rău, dar pe cel rău îl urăște sufletul său.

6. Arunca-va peste cei răi fulgere, pucioasă și foc, și vânt dogoritor va fi cupa soartei lor.

7. Căci Domnul este drept și inbește dreptatea și fața lui spre cel drept privește!

PSALMUL 11.

Al lui David.

11 1. Mântuește-mă, Doamne, că s'au dus cei cuvioși, că s'a împuținat adevărul printre fiii omenești!

2. Fiocare spune minciuni aproapelui său, fiecare cu buze violene grăiește din inimă prefăcută.

3. Stârpi-va Domnul buzele minciinoase, limba vicleană, cea trufașă.

4. Și pe cei ce zic: «Cu limba noastră vom birui! Buzele noastre sunt la noi. Cine poate să ne stăpânească?»

5. «Pentru lacrimile săracilor și suspinul celor necăjiți, acum mă voiu scula, zice Domnul, pune-voi în adăpost pe cel obijduit».

6. Și cuvintele Domnului sunt cuvinte curate, ca ar-

gintul curătit de pământ, de șapte ori prin foc lămurit.

7. Și tu, Doamne, ți le vei ține și nu vei scăpa de neamul acesta, în veci.

8. Căci, când se ridică sus oamenii de nimica, ne-trebnicii mișună pretutindenea.

PSALMUL 12.

Al lui David.

12 1. Până când, Doamne, mă vei tot uita? Până când vei întoarce de la mine fața ta?

2. Până când voiu grămădi gânduri în sufletul meu și dureri în inima mea ziua și noaptea?

3. Până când se va ridica vrăjmașul asupra mea?

4. Caută și mă auzi, Doamne, Dumnezeu meu! Luminează-mi ochii, ca să nu adorm somnul morții!

5. Ca nu cumva să zică vrăjmașul meu: «Biruito-l-am!» Ca nu cumva clătindu-mă, să se bucure prigonitorii mei!

6. Că în mila ta am nădăjduit și inima mea se bucură de ajutorul tău. Cânta-voiu Domnului, celui ce mi-a făcut bine! Cânta-voiu numele Domnului Celui Preaînalt!

PSALMUL 13.

Al lui David.

13 1. Zis-a cel nebun în inima sa: «Nu este

Dumnezeu!» Stricatu-s'au oamenii și uriciuni au făcut; nu este între ei cine să facă bine, nu este nici-unul!

2. Domnul din cer privește peste fiii oamenilor, ca să vadă de este vreunul care înțelege, care caută pe Dumnezeu.

3. Dar iată toți s'au abătut, cu toții netrebnici s'au făcut, nu este cine să facă bine, nu este nici-unul.

4. Nu se vor înțelepți oare cei nelegiuți, cei ce ca pe pâine mănăncă poporul meu și nu chiamă numele Domnului?

5. Atunci se vor umplea de groază, unde nu e groază, când se va arăta Domnul în neamul dreptilor.

6. Săracul nădăjduște în Domnul și voi ați răs de nădejdea lui, zicând: Cine va da din Sion mântuire lui Israel?

7. Dar când va întoarce Domnul pe pribegii poporului său, atunci se va bucura Iacov și se va veseli Israel.

PSALMUL 14.

Al lui David.

14 1. Doamne, cine va locui în locașul tău, sau cine se va sălășui în muntele cel sfânt al tău?

2. Cel ce umblă fără prihană, face dreptate și gră-

iește adevărul în inima sa.

3. Cel ce n'a cleșetuit cu limba sa, rău aproapelui său n'a făcut și nu suferă să fie defăimat vecinul său.

4. Cel ce disprețuiește pe hulitori și cinstește pe cei ce se tem de Domnul, iar când se jură vecinului său, chiar în pagubă să-i fie, nu-i pare rău.

5. Cel ce argintul său în damătă n'a dat și daruri ca să apese pe cel nevinovat n'a luat.

6. Cel ce se poartă așa în veci nu se va clăti!

PSALMUL 15.

Al lui David.

15 1. Păzește-mă, Doamne, că la tine mi-e nădejdea.

2. Zis-am Domnului: Tu ești Dumnezeul meu, și bunătățile mele ție nu-ți trebuie.

3. Spre sfinții din pământul tău și spre cei cu-voiși ai tăi sboară dorirea mea.

4. Iată idolii s'au înmulțit și oamenii aleargă la alți dumnezei. Eu însă nu le voi aduce jertfă de sânge, nici nu voi pomeni numele lor cu buzele mele.

5. Domnul este partea mea de moștenire și paha-rul meu. Tu, Doamne, păzești moștenirea mea.

6. Moștenirea mi-a căzut

la loc frumos, și moștenirea mea mi-e dragă.

7. De aceea voi binecuvânta pe Domnul, povătuitorul meu! La acesta și noaptea mă indeamnă inima mea.

8. Pururea pun pe Domnul înaintea mea, că de este la dreapta mea, nu mă voiu elătina.

9. Pentru aceasta s'a bucurat inima mea și limba mea s'a veselit. Ba încă și trupul meu odihnește în nădejdea,

10. Că nu vei lăsa sufletul meu în iad, nici vei da celui cuvios al tău să vadă putreziciunea,

11. Ci-mi vei arăta căile vieții, umplea-mă-vei de veselie cu fața ta și la dreapta ta de frumuseți veșnice mă vei sătura.

PSALMUL 16.

O rugăciune a lui David

16 1. Auzi, Doamne, dreptatea mea! Ia aminte la strigarea mea! Ascultă rugăciunea mea din buze nevinovate!

2. Să-mi iasă dreptatea dela fața ta! Ochii tăi să vadă nevinovăția mea!

3. De vei cerca inima mea, de o vei cerceta noaptea, eu foc de mă vei lămuri, nimic rău nu vei găsi, că ce cuget, aceea spun buzele mele.

4. În lucrurile omenești,

după cuvântul gurii tale, m'am ferit de cărările împilătorilor.

5. Indreptat-am pașii mei pe cărările tale și picioarele mele nu au șovăit.

6. Strigat-am către tine, Dumnezeu, și m'ai auzit. Pleacă și acum urechea spre mine și ascultă cuvintele mele!

7. Arată mila ta cea minunată, cel ce mântuești pe cei ce nădăjduesc în tine de cei ce stau împotriva dreptei tale!

8. Păzește-mă, Doamne, ca lumina ochiului și mă ascunde în umbra aripilor tale,

9. De necredincioșii care tabără asupra mea și de vrăjmașii sufletului meu care mă împresoară.

10. Invălitu-s'au ei în grăsimi și gura lor grăiește semeție.

11. La tot pasul mă împresoară, pusu-și-au ochii asupra mea, ca să mă doboare la pământ.

12. Gata sunt ca un leu ce umblă după pradă, ca un pui de leu ce pândeste din culcușul său.

13. Scoală, Doamne, de îi întâmpină și-i doboră! Izbăvește-mă de cel rău cu sabia tă!

14. Mântuește-mă cu brațul tău de oameni, de oameni lumii ce își iau partea în viață, căci s'au îmbuibat din vistierile tale.

Copiii lor se îndoaie și lasă prisosul fiilor lor.

15. Iar eu intru dreptate voi vedea fața ta, sătura-mă-voiu de slava ta, când mă voi deștepta.

PSALMUL 17.

O cântare a lui David.

17 1. Iubite-voiu, Doamne, tăria mea! Domnul este întărirea mea și scăparea mea și izbăvitorul meu.

2. El e Dumnezeul meu, stânga mea de scăpare și nădejdea mea,

3. El e scutul meu, puterea care mă mântuește și adăpostitorul meu.

4. Căci când am strigat — fie Domnul lăudat! — izbăvit-m'a de vrăjmașii mei.

5. Legăturile morții mă înfășuraseră și eram potopit de suvoaiele răutății,

6. Lanțurile iadului mă încătușaseră și eram prins în lanțurile morții,

7. Dar în necazul meu am chemat pe Domnul, strigat am înălțat către Dumnezeul meu,

8. Și el mi-a auzit glasul din biserică sa cea sfântă și strigarea mea a străbătut până la urechile lui.

9. Atunci s'a clătuit și s'a cutremurat pământul și temelile munților s'au sdruncinat și s'au mișcat, că se mâniase Dumnezeu.

10. Fum ieșea din nările

lui, din gura lui ieșea foc mistuitor și cărbuni aprinși tăneau.

11. Plecat-a cerurile și s'a coborât și sub picioarele lui era negură deasă.

12. Șezut-a pe heruvimi și a sburât, sburât-a pe aripile vântului.

13. Din întunec și-a făcut cort și adăpost împrejur, cu ape întunecoase și cu nori negri s'a înfășurat.

14. De strălucirea ce mergea înaintea lui, se desfăceau norii, aruncând grindină și cărbuni de foc.

15. Tunat-a Domnul în ceruri, Cel Preaînalt făcu să răsun glasul său.

16. Slobozit-a săgețile sale și a împrăștiat pe vrăjmași, înmulțit-a fulgerele și i-a pus pe fugă.

17. De certarea ta, Doamne, de suflarea nărilor tale s'au arătat fundurile apelor și temelile lumii s'au desvelit.

18. De sus întinzându-și mâna, m'a apucat și m'a scos din apele cele adânci.

19. Izbăvit-m'a de vrăjmașul meu cel tare, de dușmanii care erau mai tari decât mine.

20. Aceștia mă împresuraseră în ziua necazului meu, dar Domnul mi-a venit în ajutor.

21. Și m'a scos la loc larg, mântuit-m'a că m'a iubit.

22. Datu-mi-a Domnul după inima mea și după curăția mâinilor mele mi-a răsplătit,

23. Pentru că am urmat căile Domnului și n'am fost necredincios înaintea Dumnezeului meu.

24. Toate poruncile lui le-am avut înaintea mea și dela legea lui nu m'am abătut.

25. Fără prihană am fost înaintea lui și m'am ferit de a păcătui.

26. De aceea plătitu-mi-a Domnul după nevino-văția mea și după curăția mâinilor mele pe care a văzut-o,

27. Căci tu, Doamne, cu omul credincios ești milostiv și cu cel drept te porți după dreptatea lui.

28. Cu cel cuvios ești cuvios și cu cel îndărătnic te porți după îndărătnicia lui.

29. Tu mântuești pe poporul cel smerit și ochii cei mândri smerești.

30. Tu, Doamne, aprinzi faclia mea, Dumnezeul meu, tu luminează întunecul meu!

31. Cu tine voi birui oștiri, cu Dumnezeul meu voi doborî ziduri.

32. Căile lui Dumnezeu sunt neprihănite, curat e cuvântul Domnului.

33. Scut este el pentru toți cei ce nădăjduesc întru el.

34. Că cine este Dum-

nezeu afară de Domnul? Și cine este apărător afară de Dumnezeuul nostru?

35. El este Dumnezeuul cel ce mă învinge cu putere și face calea mea desăvârșită.

36. El dă picioarelor mele sprinteneala cerbului și pe înălțimi mă așează.

37. El deprinde mâinile mele la războiu și brațele mele să întindă areul de armă.

38. Tu mă umbrești cu seculul tău, cu dreapta ta mă sprijinești și mă înalți cu bunătațea ta.

39. Tu lărgesci sub mine pașii mei și faci să nu șovăiască picioarele mele.

40. Urmări-voi pe vrăjmașii mei și-i voi pierde, și, până nu-i stărpesc, nu mă voi întoarce.

41. Lovi-i-voi și nu se vor putea ține, ci vor cădea sub picioarele mele.

42. Tu mă învingi cu putere pentru războiu și cad cei ce se sculasă asupra mea.

43. Pe protivnicii mei tu îi pui pe fugă, tu stârpești pe cei ce mă urăsc.

44. Acia strigă, dar nu-și găsesc mântuitor, pe Domnul îl roagă, dar nu-i aude.

45. Spulbera-i-voi ca praful în fața vântului! Ca tina de pe uliți îi voi călca!

46. Tu m'ai izbăvit de răzvrătirea poporului și în

fruntea națiunilor m'ai pus.

47. Popor necunoscut îmi slujește și numai cât aude mi se supune.

48. Fiii celor de alt neam se pleacă înaintea mea, fiii celor de alt neam tremură între zidurile lor.

49. Viu este Domnul și binecuvântat este apărătorul meu! Lăudat fie Dumnezeu, mântuitorul meu.

50. Dumnezeu este cel ce mă răzbună, care supune popoarele sub mine și mă izbăvește de vrăjmașii mei.

51. Doamne, tu m'ai înălțat peste vrăjmașii mei și de omul nedrept tu m'ai izbăvit.

52. De aceea te voi lăuda printre neamuri și voi da slavă numelui tău, Doamne.

53. Cel ce mântuești în chip mincinos pe rege și faci milă cu David, unsul tău și cu urmașii lui până în veac.

PSALMUL 18.

Al lui David.

18. 1. Cerurile spun slava lui Dumnezeu și lucrarea mâinilor lui o vestește tăria.

2. Ziua spune slava lui altei zile și noaptea o vestește nopții următoare.

3. Nu este neam, nici nație, care să nu audă glasul lor.

4. În tot pământul a ieșit vestirca lor și la marginile lumii răsună cuvintele lor.

5. Acolo a făcut Dumnezeu sălaş soarelui. Acesta iese ca un mire din cămara sa și ca un uriaș vesel cuceritoră cerul.

6. De la o margine a cerului pornește și intră la cealaltă margine a cerului și nimeni nu se poate asgura de căldura lui.

7. Legca Domnului e desăvârșită, ea întărește sufletele, învățătura Domnului e adevărată, ea înțelepțește pe cei neștiutori.

8. Rânduielele Domnului sunt drepte, ele veselesc inimă, poruncile Domnului sunt strălucite, ele luminează ochii.

9. Temerea de Domnul e sfântă, ea rămâne în veacul veacului, judecățile Domnului sunt adevărate, toate sunt deopotrivă drepte.

10. Mai dorite sunt decât aurul și pietrele scumpe și mai dulci decât mierea și fagurul.

11. De aceea le păzește robul tău, că în paza lor este multă răsplătire.

12. Greșalele cine și le cunoaște oare? Curățestomă, Doamne, de greșalele din neștiință.

13. Și de cugete urite păzește pe robul tău, ca să nu mă stăpânească.

14. Atunci fără prihană voi fi și voi scăpa de păcat mare.

15. Doamne, scăparea mea și izbăvitorul meu, primește să fie înaintea ta cuvintele gurii mele și cugetele inimii mele plăcute să fie înaintea ta!

PSALMUL 19.

Al lui David.

19. 1. Să te audă Domnul la vreme de neceaz și numele Dumnezeului lui Iacov să te apere!

2. Să-ți trimită ajutor din locașul său cel sfânt și din Sion să te sprijinească!

3. Să-și aducă aminte de toate jertfele tale și arderea de tot a ta să-i fie bine primită!

4. Să-ți dea Domnul după dorirea inimii tale și toate dorințele tale să le împlinească!

5. Bucura-ne-vom de mântuirea ta și în numele Domnului Dumnezeului nostru ne vom ridica steagul, când va împlini Domnul toate cererile tale.

6. Acum am cunoscut că va mântui Domnul pe anul său și din cerul cel sfânt al său îi va veni în ajutor cu puterea cea vestită a dreptei sale.

7. Unii se laudă cu căruțele, alții cu caii lor, iar noi ne lăudăm cu numele

Domnului Dumnezeuului nostru.

8. Aceia s'au împiedecat și au căzut, iar noi stăm și ne ținem pe picioarele noastre.

9. Doamne, mântuește pe regele și ne auzi pe noi ori în ce zi te vom chema.

PSALMUL 20.

Al lui David.

20 1. De puterea ta, Doamne, se bucură regele și ajutorul tău îl umple de veselie.

2. Că i-ai împlinit dorința inimii lui și de cererea buzelor lui nu l-ai lipsit.

3. Întâmpinatu-l-ai cu binecuvântări de bunătați și cunună de pietre scumpe ai pus pe capul lui.

4. Vieață a cerut dela tine și i-ai dat, datu-i-ai zile multe până în veacul veacului.

5. Mulțumită ajutorului tău, slava lui e mare, că l-ai acoperit cu cinste și cu strălucire.

6. Încărcatu-l-ai cu binecuvântări pentru totdeauna și cu zâmbetul feței tale l-ai umplut de bucurie.

7. De aceea regele nădăjduște în Domnul și din mila Celui Preaînalt nu se va clăti.

8. Mâna ta va găsi pe toți vrăjmașii tăi și drea-

pta ta va ajunge pe toți cei ce te urăsc.

9. În ziua arătărilor tale, vei fi pentru ei ca un cup-tor de foc.

10. Pierde-i-vei, Doamne, în mânia ta și focul îi va mistui.

11. Stârpi-voi sămânța lor de pe pământ și neamul lor dintre fiii oamenilor,

12. Că planuri rele au uneltit asupra ta, urzit-au sfaturi viclene și nu vor izbuti,

13. Că-i vei face țintă pentru săgețile tale și cu arcu-l tău vei trage în fața lor.

14. Înaltă-te, Doamne, cu puterea ta. Cânta-vom și vom lauda tăria ta!

PSALMUL 21.

Al lui David.

21 1. Dumnezeuul meu, Dumnezeuul meu! Pentru ce m'ai părăsit, pentru ce te-ai depărtat fără să-mi ascuți graiurile și fără să-mi ajuți?

2. Dumnezeuul meu, ziua am strigat și nu m'ai auzit, strigat-am și noaptea și nu m'am liniștit!

3. Dar tu sfânt ești și locuiești în lauda lui Israel.

4. În tine au nădăjduit părinții noștri, nădăjduit-au și i-ai izbăvit.

5. Către tine au strigat și s'au mântuit, nă-

dăjduit-au în tine și n'au fost rușinați.

6. Eu însă nu sunt om, ci vierme, ocara oamenilor și batjocura poporului.

7. Toți câți mă văd, mă batjocoresc, strâmbă din buze și dau din cap, zicând:

8. «Acesta nădăjduia în Domnul; să-l izbăvească și să-l mântuiască, de este plăcutul lui!»

9. Dar tu m'ai scos din pântecul maicii mele, dela sânul maicii mele tu mi-ai sădit nădejdea în inimă.

10. Dela naștere sunt pus sub paza ta, tu ești Dumnezeuul meu dela sânul maicii mele.

11. De aceea nu te depărta de mine, că necazul este aproape și n'are cine să-mi ajute!

12. Tauri mulți m'au împresurat, împresuratu-m'au grații Vasanului.

13. Deschisu-și-au asupra mea gura lor, ca leul ce umblă după pradă și muște

14. Și eu m'am vărsat ca apa și toate oasele mele mi s'au desfacut.

15. Inima mea s'a făcut ca ceara și se topește în mine măruntăiele mele.

16. Uscatu-mi-s'a vlagă ca un ciob de lut și limba mi s'a lipit de cerul gurii, coboritu-m'ai în pulberea morții,

17. Căci m'au înconjurat

căini mulți, o haită de nelegiuți m'a împresurat

18. Și au străpuns mâinile și picioarele mele.

19. Toate oasele mi se puteau număra, iar ei se uitau și făceau din mine priveliște.

20. Împărțit-au hainele mele între ei și pentru că-măsa mea au aruncat sorți,

21. Dar tu, Doamne, nu te depărta! Tăria mea, vino în ajutorul meu,

22. Izbăvește de sabie vieața mea! Scapă bietul meu suflet din ghiara căinilor!

23. Scoate-mă din gura leului și din coarnele taurilor izbăvește-mă!

24. Și voui vesti numele tău fraților mei, în adunarea lor te voui lauda, zicând:

25. Cei ce vă temeți de Domnul, cântați laudele lui, vestiți slava lui, toți cei din neamul lui Iacov!

26. Temeti-vă de dânsul, toată seminția lui Israel!

27. Căci n'a nesocotit, nici n'a trecut cu vederea ruga săracului, nu și-a întors dela el fața, ci l-a auzit când l-a chemat.

28. Tu ești lauda mea. În adunarea mare te voui lauda, făgăduințele mele voui împlini înaintea celor ce se tem de tine.

29. Mănca-vor săracii și se vor sătura și vor lauda

pe Domnul cei ce-l caută, vii vor fi inimile lor în veacul veacului.

30. Aduce-și-vor aminte și se vor întoarce la Domnul toate marginile pământului și toate națiunile se vor închina înaintea lui.

31. Că a Domnului este împărăția și el domnește peste popoare.

32. Mânca-vor și se vor închina toți grații pământului, cădea-vor înaintea lui toți cei ce se coboară în pământ și cei ce nu-și pot ține vicața.

33. Urmașii mei vor sluji lui în voac și ai Domnului se vor chema.

34. Veni-vor și vor vesti dreptatea Domnului, și poporului ce se va naște vor spune ce-a făcut Domnul.

PSALMUL 22.

Al lui David.

22 1. Domnul este păstorul meu și nimic nu-mi lipsește.

2. La pășuni bune mă sălășluiește și mă povățuește la ape line.

3. Suflul mi-l întărește, pentru numele său, și pe cărările dreptilor mă povățuește.

4. De-aș umbla pe valea umbrei morții, de rele nu m'aș teme, căci tu cu mine ești.

5. Toiagul tău și varga

ta, acestea sunt mângâierea mea.

6. Tu îmi gătești masă înaintea vrăjmașilor mei, cu untdelemn ungi capul meu și paharul mie plin ras.

7. Mila ta, Doamne, să mă însoțească în toate zilele victii mele și fă să locuiesc zile multe în casa Domnului Dumnezeului meu!

PSALMUL 23.

Al lui David.

23 1. Al Domnului este pământul și toate cele de pe el, lumea și toți cei ce locuiesc întru'nsa.

2. Căci el l-a întemeiat pe dânsul mări și cu râuri l-a brăzdat.

3. Cine se va sui în muntele Domnului, sau cine va sta în locul cel sfânt al lui?

4. Cel cu mâini nevinovate și cu inimă curată, care nu și-a întinat cu minciuni suflul său și cu vicieșug nu s'a jurat vecinului său.

5. Acela va lua binecuvântare dela Domnul și dreptate dela Dumnezeu, mântuitorul său.

6. Acela este neamul celor ce caută pe Domnul, al celor ce caută fața Dumnezeului lui Iacov.

7. Ridicați, porți, prăgurile voastre cele de sus! Ri-

dicați-vă, porți veșnice, și va intra împăratul slavei!

8. Cine-i acela împăratul slavei?

9. Domnul cel taxă și puternic, Domnul cel tare în războiu.

10. Ridicați, porți, prăgurile voastre cele de sus! Ridicați-vă, porți veșnice și va intra împăratul slavei!

11. Cine-i acela împăratul slavei?

12. Domnul Savaot, aceasta este împăratul slavei!

PSALMUL 24.

Al lui David.

24 1. Către tine, Doamne, înalț suflul meu! Dumnezeul meu, în tine nădăjduesc, să nu fiu rușinat în veac, nici să rădă de mine vrăjmașii mei!

2. Să nu fie rușinați cei ce nădăjduesc în tine, ei vrăjmașii cei vicleni să fie rușinați!

3. Arată-mi, Doamne, căile tale și cărările tale învăț-mă.

4. Învăț-mă și mă povățuește la adevărul tău, că tu ești, Dumnezeule, mântuitorul meu și pe tine te aștept în toată ziua.

5. Adu-ți aminte, Doamne, de bunătatea ta și de mila ta, că de veacuri sunt ele!

6. Păcatele tinerețelor

mele și cele din neștiință nu le pomeni, și mă pomește pe mine, pentru mila ta, și pentru bunătatea ta, Doamne!

7. Bun și drept este Domnul și arată păcătoșilor pe ce cale să apuce.

8. Pe cei nevinovați îi povățuește la dreptate și celor smeriți le arată cărările sale.

9. Toate căile Domnului sunt milă și dreptate, pentru cei ce păzesc așezământul lui și poruncile lui.

10. Pentru numele tău, Doamne, iartă-mi păcatul meu, că mare este.

11. Omului, care se teme de Domnul, îi arată Domnul ce cale să alcagă.

12. Suflul aceluia va fi în fericeire și urmașii lui vor moșteni pământul.

13. Domnul arată tainele sale celor ce se tem de dânsul și-i învață așezământul său.

14. Ochii mei sunt pururea spre Domnul, că el scapă de laț picioarele mele.

15. Caută spre mine și mă miluește, că părăsit și necăjit sunt eu!

16. Înmulțitu-s'au supărările inimii mele, din necazurile mele scoate-mă!

17. Vezi întristarea și amărăciunea mea și iartă-mi toate păcatele mele!

18. Vezi cât s'au înmulțit vrăjmașii mei și cât de mult mă urăsc ei!

19. Păzește sufletul meu și mă mântuește, ca să nu fiu rușinat, că am nădăjduit în tine!

20. Să mă păzească nevinovăția și dreptatea, căci întru tine am nădăjduit pururea!

21. Izbăvește, Dumnezeu, pe Israel din toate necazurile lui!

PSALMUL 25.

Al lui David.

25 1. Judecă-mă, Doamne, că în nevinovăția mea am umblat! În Domnul am nădăjduit și nu mă voiu clăti!

2. Cercetează-mă, Doamne, și mă cearcă! Inflăcărează inima mea și toate cele dinăuntru meu!

3. Că mila ta e înaintea ochilor mei și adevărul tău mă povățuește.

4. Cu oamenii mincinoși n'am șezut și cu cei vicleni nu mă voiu întovărăși.

5. Adunarea celor vicleni am urit-o și cu cei necredincioși nu mă voiu uni.

6. Spăla-voi în nevinovăție mâinile mele și mă voiu apropia de jertfelnicul tău, Doamne.

7. Ca să trâmbitez laudele tale și să vestesc toate minunile tale.

8. Doamne, iubit-am casa unde locuiești tu și locul unde sălășluiește slava ta.

9. Să nu pierzi sufletul meu cu al necredincioșilor, nici viața mea cu a celor dornici de sânge,

10. În ale căror mâini sunt nelegiuiri și dreapta cărora e plină de mită!

11. Eu însă în nevinovăția mea am umblat. Ai milă de mine și mă miluește!

12. Că piciorul meu pășeste pe calea dreaptă și în adunări te voiu binecuvânta, Doamne!

PSALMUL 26.

Al lui David.

26 1. Domnul este lumina mea și mântuitorul meu, de cine mă voiu teme?

2. Domnul este apărătorul vieții mele, de cine mă voiu înfricoșa?

3. De vor veni asupra mea făcătorii de rele, protivnicii și dușmanii mei, să mănânce cărnurile mele, singuri se vor împiedeca și vor cădea!

4. Oștire de se va ridica asupra mea, inima mea nu se va înfricoșa.

5. Chiar războiul de se va stârni, eu tot voi nădăjdui.

6. Una am cerut dela Domnul, aceea o nădăjduesc: ca să locuiesc în casa Domnului în toate zilele vieții mele,

7. Ca să văd slava Dom-

nului și să cercetez biserică lui cea sfântă;

8. Căci la vreme de necaz mă va adăposti în cortul său, în locul cel tainic al locașului său mă va dosi și pe stâncă mă va înălța.

9. Înălța-mi-voi atunci capul peste vrăjmași dimprejur și în glas de trâmbiță voi jertfi în locașul lui. Cânta-voi atunci și voi slăvi pe Domnul.

10. Auzi-mi, Doamne, glasul cu care strig către tine, ai milă de mine și mă ascultă!

11. Inima mea îmi zice din partea ta: «Cântă fața mea!» Fața ta, Doamne, voi cânta.

12. Să nu-ți întorci fața dela mine, nici să nu lepci în mânie pe robul tău!

13. Ajutorul meu ești, nu mă părăsi! Nu mă lăsa, Dumnezeule, mântuitorul meu!

14. Când tatăl meu și maica mea m'au părăsit, atunci Domnul m'a primit.

15. Învată-mă, Doamne, căile tale și mă povățuește pe cărările dreptății, pentru rușinarea vrăjmașilor mei.

16. Nu mă lăsa în voia celor răi, că s'au sculat martori mincinoși, care suflă asupra mea răutate.

17. Cred că voi vedea bunătățile Domnului în pământul celor vii și-mi zic:

18. Așteaptă ajutor dela

Domnul și fii tarei! Îmbărbăteze-se inima ta și nădăjduiește în Domnul.

PSALMUL 27.

Al lui David.

27 1. Către tine, Doamne, am strigat: Tăria mea, nu mă lăsa fără răspuns! Ca nu cumva tăcând tu, să mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.

2. Ascultă, Doamne, glasul rugăciunii mele, când strig către tine și când ridic mâinile mele către biserică ta cea sfântă!

3. Cu cei necredincioși să nu mă socotești, nici să nu mă pierzi cu cei ce fac strâmbătate,

4. Care cu gura grăiesc pace aproapelui lor, iar în inima lor au răutate.

5. Dă-le lor, Doamne, după faptele lor și după izvoarele lor cele viclene!

6. După lucrul mâinilor lor, dă-le plata ce li se cuvine!

7. Pentrucă n'au luat aminte la lucrările Domnului, nici la faptele celor minunate ale mâinilor lui.

8. De aceea și el îi va doborî la pământ și nicio dată nu-i va mai scula.

9. Binecuvântat să fie Domnul, că a ascultat glasul rugăciunii mele!

10. Domnul este tăria și scutul meu, în el a nădăj-

duit inima mea și m'a ajutat. Săltat-a inima mea și cu cântări de laudă îl preamărese.

11. Domnul este tăria poporului său și cetate de scăpare pentru unsul său.

12. Mântuește, Doamne, poporul tău și binecuvîntează moștenirea ta! Paște-o și o sprijinește în veac și în veacul veacului!

PSALMUL 28.

Al lui David.

28 1. Dați Domnului, fiii lui Dumnezeu, dați Domnului slavă și cinste!
2. Dați slavă numelui său! Inehinați-vă înaintea Domnului, în biserica cea sfântă a lui!

3. Glasul Domnului răsună peste ape, Dumnezeu slavei tună, tună Domnul peste ape multe.

4. Glasul Domnului e puternic! Glasul Domnului e plin de măreție!

5. Glasul Domnului sfărâmă cedrii. Sfărâmă Domnul cedrii Libanului!

6. Și-i face să sară ca vițoii. Libanul și Ermonul sar ca puii de gazelă.

7. Glasul Domnului aruncă pară de foc.

8. Glasul Domnului, sgu-due pustiul. Domnul sgu-due pustiul Cadeș.

9. Glasul Domnului desleagă pânțele cerboacelor, glasul Domnului des-

poaie cedrii și în biserica lui toate strigă: Slavă!

10. Domnul a împărățit peste potop. Impărăți-va Domnul în veac pe tronul său.

11. Domnul dă tărie poporului său. Domnul va binecuvînta pe poporul său cu pace.

PSALMUL 29.

Al lui David.

29 1. Înălța-te voi, Doamne, că m'ai ridicat dela pământ și n'ai lăsat pe vrăjmașii mei să se bucure de mine.

2. Doamne, Dumnezeu meu, strigat-am către tine și m'ai vindecat.

3. Scos-ai din iad sufletul meu, Doamne și mi-ai dat să trăiesc departe de cei ce se coboară în groapă.

4. Lăudați pe Domnul toți cuvioșii lui! Slăviți cu laude sfîntenia lui!

5. Căci de o clipă e mânia lui, iar bunăvoința lui e pe vîcîță, seara vine cu lacrimi, iar dimineața e bucurie.

6. În fericirea mea ziceam: «În veac nu mă voi clăti, că prin bunăvoința ta ai întărit muntele meu».

7. Dar ți-ai ascuns fața ta și m'am turburat.

8. Atunci am strigat că-

tre tine, Doamne și m'am rugat Domnului meu:

9. «Ce folos ai să versî sângele meu, sau să mă cobori în mormânt! Tărăna, poate ea oare să te laude, sau poate să vestească adevărul tău?»

10. Auzi-mă, Doamne, și mă miluește! Doamne vino în ajutorul meu!»

11. Atunci ai prefăcut plînsul meu în bucurie, luat-ai sacul de pe mine și m'ai încins cu veselie.

12. De aceea te va lauda, sufletul meu și nu va tăcea pururea. Pururea te voi lauda, Doamne, Dumnezeu!

PSALMUL 30.

Al lui David.

30 1. La tine, Doamne, mi-e nădejdea, să nu fiu rușinat în veac! Izbăvește-mă după dreptatea ta!

2. Pleacă urechea ta spre mine și vino de grab în ajutorul meu! Fii pentru mine stîncă de apărare și cetate de scăpare, ca să mă mântuesc!

3. Că tu ești puterea mea și scăparca mea, povățuiește-mă și mă îndreaptă, pentru numele tău cel sfânt.

4. Scoate-mă din cursa ce pe ascuns mi s'a întins, că tu ești tăria mea.

5. În mâinile tale incre-

dințez duhul meu, tu mă vei izbăvi, Doamne, Dumnezeu al adevărului!

6. Urit-am pe cei ce se lipose de idoli cei deșerti, iar eu în Domnul Dumnezeu am nădăjduit.

7. Bucuratu-m'am și m'am veselit de mila ta, că ai căutat la întristarea mea și necazul sufletului meu l-ai cunoscut.

8. Și nu m'ai lăsat pe mîna vrjmașilor mei, ci ai scos picioarele mele la loc larg.

9. Miluește-mă, Doamne, că sunt strămătorat! Întristarea mi-a secătuit ochii, ba încă și sufletul și inima.

10. Vîcîța mi se stinge în dureri și anii mei în suspinuri se scurg, slăbit-a de sărăcie puterea mea și casele mi s'au uscat.

11. Din pricina vrăjmașilor mei, ajuns-am ocară pentru toți vecinii și groază pentru cunoscuții mei.

12. Cei ce mă văd pe uliță fug, uitat sunt ca un mort de orice inimă, că am ajuns ca un ciob lepădat.

13. Auzit-am ocările multora și groaza mă cuprinde, când se adună accia laolaltă și se sfătuiesc să-mi răpească sufletul.

14. Dar în tine, Doamne, mă încred și zic: Tu ești Dumnezeu!

15. În mâinile tale sunt sortii mei, izbăvește-mă de

vrăjmașii mei și de toți cei ce mă prigonesc!

16. Arată robului tău fața ta și mă mântuește cu mila ta!

17. Doamne, să nu fiu rușinat eu, cel ce te chem pe tine, ci necredincioșii să fie rușinați și să amuțească în locașurile morților!

18. Mute să fie buzele cele violente, care grăiesc împotriva dreptului rele și sunt pline de trufie și dispreț.

19. Cât de mare e mulțimea bunătăților tale, Doamne, pe care le păstrezi celor ce se tem de tine și le-ai gătit celor ce nădăjduiesc în tine, înaintea feței fiilor omenesci,

20. Că-i ocrotești, sub adăpostul feței tale, de unclirile celor necredincioși și-i păzești în cortul tău de limbile cleveitoare.

21. Binecuvântat fie Domnul, că mi-a arătat mila sa, ca o cetate minunat întărită.

22. Zis-am în vremea necazului meu: «Lepădat sunt, Doamne, dela ochii tăi».

23. Dar tu ai ascultat glasul rugăciunii mele, când am strigat către tine.

24. Iubiți pe Domnul, toți cei cuvioși ai lui, că Domnul păzește pe toți cei credincioși și celor mândri le plătește cu vârf.

25. Fiți tari, cei ce nă-

dădnuți în Domnul și să se îmbărbăteze inimile voastre!

PSALMUL 31.

Al lui David.

31 1. Ferice de acela, căruia i s'au lăsat fără-de-legile și ale căruia păcate i s'au acoperit!

2. Ferice de omul, căruia nu-i va socoti Domnul păcatul și în sufletul căruia nu se află viclesug!

3. Cât am păstrat tăcerea, mi se mistuiau oasele și suspinele nu-mi mai conteneau.

4. Căci ziua și noaptea mă apăsa mâna ta și seca vлага mea ca de arșița verii.

5. Mi-am mărturisit însă păcatul și greșeala mea n'am ascuns-o.

6. Zis-am: «Mărturisii-voiu Domnului fără-de-legea mea!» Și îndată ai ridicat pedeapsa păcatului meu.

7. De aceea toată sluga credincioasă să se roage ție la vreme cuvenită și chiar potop de s'ar stărnă, pe acela nu-l ar potopi.

8. Tu ești limanul meu și tu mă izbăvești la vreme de necaz, tu faci să-mi răsună împrejur cântări de mântuire și-mi zici:

9. «Întelepți-te-voiu și-ți voiu arăta calea pe care trebuie să mergi, sfătuito-

rul tău voiu fi și ochiul meu va fi asupra ta».

10. Nu fiți fără de minți, cum e calul și catărul, pe care-l silești la supunere cu frâu și cu zăbalo.

11. Multe sunt bătăile, care ajung pe păcătos, iar pe cel ce se teme de Domnul, mila îl va întâmpina.

12. Bucurați-vă în Domnul și vă veseliți, dreptilor! Scoateți strigăte de bucurie toți cei drepti la inimă!

PSALMUL 32.

Al lui David. La Evrei fără titlu.

32 1. Bucurați-vă, dreptilor, de Domnul! Celor drepti se cuvine să laude.

2. Lăudați pe Domnul cu alăută! Lăudați-l în psaltire cu zece strune!

3. Cântați-i cântare nouă! Cântați-i frumos cu strigăte de bucurie!

4. Că drept este cuvântul Domnului și toate lucrurile lui vrednice de credință!

5. Domnul iubeste judecata și dreptatea și de mila Domnului e plin pământul.

6. Cu cuvântul Domnului s'au întemeiat cerurile, și cu duhul gurii lui toate ostirile lor.

7. Strâns-a grămadă n-pele mării și adâncurile le-a pus în vistierile sale.

8. Să se teamă de Dom-

nul tot pământul! Toți locuitorii lumii să tremure înaintea lui!

9. Căci el a zis și s'au făcut, el a poruncit și s'au zidit.

10. Domnul schimbă gândurile neamurilor, el risipește sfaturile popoarelor și planurile boierilor le răstoarnă.

11. Iar planurile Domnului rămân în veac și gândurile inimii lui dăinuiesc din neam în neam.

12. Ferice de neamul care are Dumnezeu pe Domnul și de poporul pe care l-a ales el de moștenire!

13. Din ceruri privește Domnul și vede pe toți fiii oamenilor.

14. Din locașul său privește Domnul peste toți locuitorii pământului.

15. El a făcut inimile tuturor și pătrunde toate faptele lor.

16. Nu se mântuește un rege prin ostirea lui cea multă, nici viteazul prin mulțimea puterii lui.

17. Înșală-se cel ce se bizuește în puterea calului, căci multa lui putere nu-l poate mântui.

18. Iată ochii Domnului sunt spre cei ce se tem de dânsul și spre cei ce nădăjduiesc în bunătatea lui.

19. Ca să le mântuiască sufletele de moarte și să-i hrănească la vreme de foamete.

20. Sufletul nostru nădăduște în Domnul, el este scutul și ajutorul nostru.

21. Veseli-se-va inima noastră de dânsul și în numele cel sfânt al lui vom nădăjdui.

22. Fie, Doamne, milă ta spre noi, cum am nădăjduit și noi întru tine!

PSALMUL 33.

Al lui David.

33 1. Bine voi cuvănta pe Domnul în toată vremea, lauda lui va fi pururea în gura mea.

2. Cu Domnul se va lăuda sufletul meu, audă cei blânzi și să se veselească!

3. Slăviți pe Domnul cu mine și să înălțăm numele lui împreună.

4. Căutat-am pe Domnul și m'a auzit și din toate necazurile m'a izbăvit.

5. Apropiati-vă de el și vă veți lumina și fețele voastre nu se vor rușina.

6. Vreun necăjit de-l strigă, îl aude Domnul și-l mântuiește din toate necazurile lui.

7. Ingerul Domnului străjuește împrejurul celor ce se tem de dânsul și din toate necazurile lor îi scapă.

8. Gustati și vedeți că bun este Domnul! Ferice de omul care nădăjduște într'însul!

9. Temeți-vă de Domnul toți sfinții lui, că nimic nu lipsește celor ce se tem de dânsul.

10. Bogații au sărăcit și au flămânzit, iar cei ce caută pe Domnul nu se vor lipsi de niciun bine.

11. Veniți, fiilor, ascultați-mă pe mine, frica Domnului vă voi învăța.

12. De vrea omul să trăiască și să vadă zile bune,

13. Să-și oprească limba dola rău și buzele sale dela minciună.

14. Să se ferească de rău și să facă bine, să caute pacca și s'o urmeze.

15. Ochii Domnului caută spre cei drepti și urechile lui iau aminte la ruga lor,

16. Iar fața Domnului e împotriva celor răi, ca să șteargă pomenirea lor de pe pământ.

17. Când strigă dreptii, Domnul îi aude și-i izbăvește din toate necazurile lor.

18. Aproape este Domnul de cei cu inima smerită și celor cu duhul umilit le ajută.

19. Multe sunt necazurile dreptilor și din toate îi va izbăvi Domnul.

20. Păzește Domnul toate oasele lor, niciunul dintr'însele nu se va sdrobi.

21. Pe cel rău răutatea-l ucide și cei ce urăsc pe dreptul vor greși.

22. Mântui-vă Domnul

sufletele robilor săi și nimica din cei ce nădăjduesc în el nu va pieri.

PSALMUL 34.

Al lui David.

34 1. Judecă, Doamne, pe cei ce-mi fac strâmbătate și dă războiu celor ce se războiesc cu mine!

2. Apucă sabia și scutul și te scoală în apărarea mea!

3. Intinde-ți sabia și taie calea celor ce mă prigonesc! Zi sufletului meu: «Eu sunt mântuirea ta!»

4. Rușinați și înfrânți să fie cei ce urmăresc sufletul meu! Cei ce-mi voiesc mie răul, rușinați să fie și puși pe fugă!

5. Să fie ca pleava luată de vânt și ingerul Domnului să-i vâneze!

6. Intuneceată și lungească să fie calea lor și ingerul Domnului să-i urmărească!

7. Că fără pricină mi-au întins mie cursă și groapă au săpat, ca să mă piardă.

8. Fără de veste să vie pieirea peste dânsii! Lațul ce mi-au întins, să-i prindă! În acela să cadă și să piară!

9. Bucura-se-va atunci sufletul meu de Domnul și se va veseli de mântuirea lui.

10. Toate oasele mele vor zice: Doamne, cine este ca tine, cel ce izbăvești pe

cel slab din mâna celui mai tare decât el și pe cel sărac și necăjit de cel ce îl jefuește!

11. Sculatu-s'au asupra mea mărturii nedrepte și de cele ce nu știu mă învinuiesc.

12. Imi plătesc cu rău pentru bine, cu pribegie plătesc sufletului meu,

13. Iară eu, când zăceau ei, cu sac m'am îmbrăcat, mi-am smerit sufletul cu post și m'am rugat în inima mea.

14. Ca unui prieten, ca unui frate, așa le-am făcut eu bine. Ca și cum aș fi jelit pe mama, așa umblam cu capul plecat,

15. Iară când m'am poticnit, ei s'au bucurat și s'au adunat, adunatu-s'au să mă hulească și nu știu pentru ce mă clevetesc mereu.

16. Cu păcătoșii și cu trântorii scrâșnesc din dinți asupra mea.

17. Până când, Doamne, îi vei răbda? Doamne, păzește sufletul meu de răutatea lor! Păzește de lei vicăta mea!

18. Și te voi slăvi în adunare mare, în popor mult te voi lauda.

19. Să nu izbutească asupra mea vrăjmașii mei cei răi, cei ce mă urăsc pe nedrept să nu facă semne cu ochii,

20. Căci ei nu grăiesc de

pace, ei răutăți plănuiesc în inima lor.

21. Larg își deschid gura asupra mea și zic: Bine, lasă că vom vedea!

22. Vezi-i și tu, Doamne, și nu-i răbda! Doamne, nu te depărta de mine!

23. Scoală, Doamne, în apărarea mea! Ridică-te, Dumnezeul meu, în sprijinul dreptății mele!

24. Judecă-mă, Doamne, după dreptatea ta! Dumnezeul meu, să nu izbutească vrăjmașii mei asupra mea,

25. Nici să zică în inima lor: «Înghițitu-l-am! S'a făcut după dorința noastră!»

26. De rușine și de ocară să fie acoperiți toți cei ce se bucură de necazul meu! Toți, cei ce se ridică împotriva mea, să se îmbrace cu rușine și cu ocară!

27. Iar cei ce-mi voiesc binele, să se bucure și să se veselească și necontenit să zică: Slavă lui Dumnezeu, celui ce dăruiește pace robului său.

28. Atunci limba mea va vesti dreptatea ta și toată ziua va cânta lauda ta.

PSALMUL 35.

Al lui David.

35 1. Necredința necredinciosului spune inimii mele, că nu este în-

tr'însul frica de Dumnezeu.

2. El singur se amăgește în ochii săi, când zice că ar fi urmărind fără-de-legea și ar fi urind-o.

3. Cuvintele gurii lui sunt neadăvăr și vicleșug, căci nu mai înțelege să facă bine.

4. În patul său se gândeste la rele, umblă numai pe căi strâmbe și de rău nu se desgustează.

5. Doamne, adevărul tău e până la nori și mila ta până la ceruri este.

6. Dreptatea ta e ca munții cei mai înalți și judecățile tale sunt ca adâncul cel mai mare. Pe oameni și pe animale tu îi ții, Doamne!

7. O, Dumnezeule, cât de mare o bunătatea ta! În umbra aripilor tale se adăpostesc fiilii oamenilor.

8. Din belșugul casei tale se hrănesc și îi adăpi din râurile bunătăților tale.

9. Că la tine este izvorul vieții, întru lumina ta vom vedea lumină.

10. Finde mila ta celor ce te cunosc pe tine și dreptatea ta dă-o celor drepti la inimă!

11. Să nu mă lovească piciorul celui mândru, nici mâna păcătosului să nu mă atingă!

12. Ci să cadă cei ce fac fără-de-lege, prăbușească-se și să nu se mai scoale.

PSALMUL 36.

Al lui David.

36 1. Nu râvni la cei ce fac rău și nu urma celor nelegiuți!

2. Căci curând se vor cosi ca iarba și ca o buruiană se vor vesteji.

3. Nădăjduiește în Domnul și fă bine! Păzește adevărul cât trăiești pe pământ!

4. Caută fericirea ta la Domnul și el va împlini dorințele inimii tale.

5. Încredințează Domnului căile tale! Nădăjduiește în el și el te va călăuzi.

6. Face-va să lucească dreptatea ta ca lumina și dreptul tău ca soarele la amiază.

7. Supune-te Domnului și nădăjduiește în el! Nu râvni la cel ce izbutește în toate, la omul plin de vicleșug.

8. Părăsește mânia și lăsa-ți ințimea! Nu râvni să faci rău!

9. Căci păcătoșii vor fi stărpiți de tot, iar cei ce nădăjduiesc în Domnul vor moșteni pământul.

10. Încă puțin și necredinciosul nu va mai fi, cânta-vei locul lui și nu-l vei găsi,

11. Iar cei blânzi vor moșteni pământul și se vor desfăta de binefacerile păcii.

12. Necredinciosul unel-

teste rele asupra dreptului și serășnește cu dinții împotriva lui.

13. Dar Domnul își râde de dânsul, căci vede că-i vine vremea.

14. Scosu-și-au necredincioșii sabia și și-au încordat arcul, ca să doboare pe cel sărac și umilit și să junghie pe cei drepti la inimă,

15. Dar sabia lor va intra în inima lor și arcul lor se va sfărâma.

16. Mai bun e puținul celui drept, decât bogăția multă a păcătoșilor,

17. Căci brațul păcătoșilor se va adrobi, iar pe drepti îi întărește Domnul.

18. Cunoaște Domnul zilele celor fără prihană și moștenirea lor va fi veșnică.

19. La vreme de necaz nu vor fi rușinați și sătui vor fi la vreme de foamete,

20. Iar nelegiuții vor pieri, vrăjmașii Domnului se vor topi ca grăsimea mieilor, ca fumul vor pieri.

21. Cel rău ia împrumut și nu mai întoarce, iar dreptul se îndură și dă în dar,

22. Căci cei binecuvântați de Domnul vor moșteni pământul, iar cei blestemați de el vor pieri.

23. Domnul îndreptează pașii omului drept și ca-

lea aceluia e plăcută înaintea lui.

24. De se va poticni, nu va cădea, căci Domnul va sprijini brațul lui.

25. Tânăr am fost și iată am îmbătrânit, dar n'am văzut pe cel drept părăsit, nici urmașii lui corșind pâine.

26. Dreptul toată ziua miluește și dă și urmașii lui sunt în binecuvântare.

27. Ferește-te de rău și fă bine și vei trăi în veacul veacului.

28. Că Domnul iubește dreptatea și nu părăsește pe cei ce sunt credincioși. Aceștia în veac vor fi păziți, iar sămânța necredincioșiei va plori.

29. Dreptii vor moșteni pământul și-l vor locui în veacul veacului.

30. Gura dreptului grăiește înțelepciune și limba lui rostește dreptate.

31. Legea Dumnezeului său e în inima lui și pașii lui nu vor șovăi.

32. Nelegiuitul pândeste pe cel drept și caută ca să-l omore.

33. Dar Domnul nu-l va lăsa în mâinile lui, nici nu va îngădui osândirea lui la judecată.

34. Nădăjduiește în Domnul și păzește căile lui, că el te va înălța să moștenești pământul și pieirea păcătoșilor vei vedea.

35. Văzut-am pe cel ne-

credincios în toată puterea lui, întinzându-se ca un arbore fălos,

36. Dar când am trecut, iată nu mai era. Cântat-am și n'am mai găsit nici locul lui.

37. Caută la omul fără prihană și ia seama la cel drept, că viitorul lor e pacea.

38. Iar cei răi toți se vor stărpi, pieirea este viitorul nelegiuitorilor.

39. Mântuirea dreptilor vine dela Domnul, el e scăparea lor la vreme de necaz.

40. Domnul le ajută și-i izbăvește, el îi scapă de cei răi și-i mântuiește, pentru că au nădăjduit într'insul.

PSALMUL 37.

Al lui David.

37 1. Doamne, nu mă mostra în mânia ta și în urgia ta nu mă certa! 2. Că săgețile tale s'au infipt în mine și mâna ta apasă asupra mea.

3. Din pricina mâniei tale nu e sănătate în trupul meu, nu e pace în oasele mele din pricina păcatelor mele.

4. Căci răutățile mele au covârșit capul meu, ca o sarcină grea apasă asupra mea.

5. Puroiu ce miroase greu curge din rănilor tru-

pului meu, din pricina ne-buniei mele.

6. Gârbovit-m'am și m'am istovit peste măsură, toată ziua umblu apăsător de întristare.

7. Că șalele mele sunt pline de arsuri și nimica sănătos nu e în trupul meu.

8. Slăbit sunt și istovit peste măsură și răcnesc de durerea inimii mele.

9. Înaintea ta sunt, Doamne, toate dorințele mele și suspinole mele nu sunt ascunse de tine.

10. Inima-mi se sbate tare și m'au părăsit puterile mele și lumina ochilor mei — nici aceasta n'o mai am.

11. Prietenii și cunoștinții mei s'au depărtat din pricina ranelor mele și cei mai de aproape ai mei de parte au stănut.

12. Iar cei ce caută sufletul meu întind curse, cei ce-mi doresc răul mă clevesc și toată ziua u-neltesc răntăți.

13. Eu însă nu aud ca un surd și sunt ca un mut ce nu-și deschide gura sa.

14. Ajuns-am ca un om ce nu aude și n'are răspuns pe buzele sale.

15. Dar la tine, Doamne, mi-e nădejdea și tu mă vei auzi, Doamne, Dumnezeul meu.

16. Zis-am: «Să nu izbutească asupra mea vrăjmașii mei, căci, când alu-

necă piciorul meu, ei se fălesc înaintea mea».

17. Aproape sunt de cădere și durerea mea e pururea înaintea mea.

18. Căci înui cunosc fără-de-legea mea și de păcatul meu îmi pare rău.

19. Vräjmașii mei însă trăesc și sunt mai tari decât mine și cei ce mă urăsc pe nedrept se înmulțesc.

20. Cei ce-mi plătesc cu rău pentru bine mă clevestesc, pentru că urmez binele.

21. Doamne, nu mă părăsi, Dumnezeul meu, nu te depărta de mine.

22. Dumnezeule, mântuitorul meu, grăbește de vino în ajutorul meu!

PSALMUL 38.

Al lui David.

38 1. Zis-am: «Voiu priveghia asupra căilor mele, ca să nu greșesc cu limba mea.

2. Punc-voiu frâu gurii mele, cât va fi cel rău înaintea mea».

3. Mut am rămas și am tăcut și nici de bine n'am grăit, dar durerea mea a sporit.

4. Inima mea s'a înflăcărat înăuntrul meu și foc s'a apris în eugetul meu și am început să grăiesc cu limba mea:

5. «Spune-mi, Doamne, sfârșitul meu și numărul

zilelor mele, ca să știu care este veacul meu!»

6. Iată, tu ai dat zilelor mele lungimea unei palme și veacul meu e ca o nimica înaintea ta.

7. Cu adevărat deșertăciune e tot omul ce trăiește.

8. Omul trece ca umbra și în zadar se turbură,

9. Grămădește comori și nu știe cui le adună.

10. Și acum, ce am eu de așteptat, Doamne? la tine mi-e nădejdea.

11. Izbăvește-mă de fărâ-de-logile mele și nu mă da să fiu batjocura nebului!

12. Mut sunt și nu-mi deschid gura, că tu ești cel ce lucrezi.

13. Abate dela mine bățile tale, că pier sub loviturile mâinii tale.

14. De pedepsești pe om cu muștrări pentru păcate, pier frumusețea lui ca mâncată de molii.

15. Cu adevărat deșertăciune e tot omul!

16. Doamne, ascultă cererea mea, pleacă urechea ta la rugăciunea mea și nu trece cu vederea lacrimile mele,

17. Că străin sunt înaintea ta și nomernic ca toți părinții mei.

18. Intoarce-ți ochii dela mine, ca să mă odihnesc, înainte de a mă duce ca să nu mai fiu ,

PSALMUL 39.

Al lui David.

39 1. Așteptat-am eu nerăbdare pe Domnul și a căutat spre mine.

2. Auzit-a rugăciunea mea și m'a scos din groapa pieirii și din noroiul mocirlei.

3. Picioarele mele le-a pus pe stâncă și a întărit pașii mei.

4. Pus-a pe buzele mele cântare nouă, laudă Dumnezeului meu.

5. Vedea-vor mulți și se vor teme și vor nădăjdui în Domnul.

6. Ferice de omul, care își pune nădejdea în Domnul și nu aleargă la tru-fași și la părtașii minciunii!

7. Multe ai făcut tu, Doamne, Dumnezeul meu! Cine se va asemana ție în minuni și în purtarea de grijă pentru noi?

8. Aș vrea să spun și să vestesc acestea, dar ele sunt mai presus de orice număr.

9. Jertfe și prinoase n'ai voit, n'ai voit arderi de tot și jertfe pentru păcat, dar mi-ai deschis urechile.

10. Atunci am zis: «Iată vin!» Căci despre mine e scris pe foaia cărții: Voiesc să fac voia ta, Dumnezeule! Legea ta e în inima mea.

11. Vestit-am dreptatea

ta în adunare mare, buzele mele nu le-am oprit și tu, Doamne, știi aceasta.

12. Dreptatea ta n'am ascuns-o în inima mea, ci am vestit adevărul tău și mântuirea ta.

13. N'am dosit de multe adevărul tău și mila ta.

14. Să nu depărtezi, Doamne, mila ta dela mine, bunătatea și adevărul tău să mă păzească pururea,

15. Că necazuri multe m'au impresurat și m'au ajuns fărâ-de-logile mele, încât nici de văzut nu mai pot vedea.

16. Păcatele mele sunt mai multe decât perii capului și tăria inimii mele m'a părăsit.

17. Binevoiește, Doamne, de mă izbăvește! Doamne, vino de grabă în ajutorul meu!

18. Umiliți și rușinați să fie cei ce caută să ia sufletul meu!

19. Cei ce-mi voiesc răul, înfrânți și de ocară să fie.

20. Imbrace-se îndată cu rușinea cei ce zic împotriva mea: Lasă! Lasă!

21. Iar cei ce te caută pe tine, Doamne, să se bucore și să se veselească! Și cei ce iubesc mântuirea ta pururea să zică: Slavă lui Dumnezeu!

22. Sărac și necăjit sunt

eu, Dumnezeule, ai grijă de mine!

23. Tu ești ajutorul și mântuitorul meu, nu zăbovi, Doamne Dumnezeul meu.

PSALMUL 40.

Al lui David.

40 1. Ferice de cel ce poartă grijă de cei săraci, că la vreme de necaz îl va izbăvi Domnul.

2. Păzi-l-va Domnul și va cruța viața lui. Fericit va fi pe pământ și nu-l va lăsa Domnul pe mâna vrăjmașilor lui.

3. Domnul îi va da ajutor pe patul lui de durere, și în boala lui va prindea tot așternutul lui.

4. Zis-am: «Doamne, ai milă de mine și vindecă sufletul meu, că am greșit înaintea ta.

5. Vrăjmașii mei mă grăiesc de rău și zic: «Când o să moară oare și când o să piară numele lui?»

6. De vine vreunul să mă vadă, grăiește fătărnicii, adună în inima lui minciuni și când iese, răstălmăcește.

7. Cei ce mă urăsc șoptesc împotriva mea și uneltesc împotriva mea planuri rele, zicând:

8. «Vânt rău să vină asupra lui, să cadă și să nu se mai scoale!»

9. Până și omul meu cel mai de pace, în care m'

bizuiam, care mânca pâinea mea, a ridicat călcâiul asupra mea,

10. Însă tu, Doamne, mi-luește-mă și mă scoală și le voi răsplăti cum li se cuvine.

11. Din aceea voi cunoaște că mă iubești, de nu va izbuti vrăjmașul meu asupra mea,

12. De mă vei păzi în toată întregimea și de mă vei întări pe veci înaintea ta.

13. Binecuvântat fie Dumnezeu lui Israel din veac și până în veac! Amin. Amin.

PSALMUL 41.

Al fiilor lui Core.

41 1. Cum dorește cerbul izvoarele de apă, așa te dorește sufletul meu pe tine, Dumnezeule!

2. Insetat este sufletul meu de Dumnezeu cel tare și viu. Când oare voi merge să mă arăt dumnezeiștii lui feci?

3. Lacrimile sunt hrana mea ziua și noaptea, când toți mă întreabă mereu: Unde este Dumnezeul tău?

4. Sufletul mi se istovește când mi-aduc aminte, cum mergeam altădată, înconjurat de popor, la casa Dumnezeului meu,

5. În cântările și strigătele de bucurie ale multimilor ce prăznuiau luminat.

6. Pentru ce ești mâhnit, sufletul meu, și pentru ce te turburi? Nădăjduiește în Dumnezeu, că iară îl voi slăvi pe el, mântuitorul și Dumnezeul meu!

7. Sufletul meu tânjește când îmi aduc aminte de tine, Doamne, din pământul Iordanului și al Ermoului și din muntele Mișar.

8. Adânc pe adânc chiamă prin glasul cascadelor tale, toate talazurile și valurile tale au trecut peste mine.

9. Ziua îmi va arăta Domnul mila sa, și cântarea lui va fi și noaptea în gura mea și voi înălța rugăciune Dumnezeului victiilor mele.

10. Zice-voiu către Dumnezeu, sprijinitorul meu: «Pentru ce m'ai uitat, de umblu mâhnit, sub ocările vrăjmașilor mei?»

11. Pareă mi se frâng oasele când mă ocărăsc vrăjmașii și când mi se zice mereu: «Unde este Dumnezeul tău?»

12. Pentru ce ești mâhnit, sufletul meu și pentru ce te turburi? Nădăjduiește în Dumnezeu, că iară îl voi slăvi pe el, mântuitorul și Dumnezeul meu!

CARTEA A DOUA

PSALMUL 42.

Al fiilor lui Core.

42 1. Judecă-mă, Dumnezeule, și apără dreptatea mea de neamul necredincios! De omul viclean și nedrept izbăvește-mă!

2. Că tu ești tăria mea, Dumnezeule! Pentru ce m'ai lăsat și pentru ce să umblu mâhnit sub ocara vrăjmașului meu?

3. Trimite lumina și adevărul tău să mă povățuiască și să mă ducă la muntele tău cel sfânt și la locașul tău!

4. Ca să intru la jertfelnicul lui Dumnezeu, care este bucuria bucuriei mele. Cu alăută te voi lăuda, Doamne, Dumnezeul meu!

5. Pentru ce ești mâhnit, sufletul meu, și pentru ce te turburi? Nădăjduiește în Dumnezeu, că iară îl voi slăvi pe el, mântuitorul și Dumnezeul meu!

PSALMUL 43.

Al fiilor lui Core.

43 1. Dumnezeule, cu urechile noastre am auzit, căci părinții noștri ne-au povestit

2. Lucrurile pe care le-ai făcut tu, în zilele lor, în vremurile cele de demult:

3. Că mâna ta a pierdut neamuri și i-ai sădit pe ei, popoare ai bătut și le-ai izgonit,

4. Că ei n'au dobândit țara aceasta cu sabia lor și nici nu i-a mântuit brațul lor,

5. Ci dreapta ta și brațul tău și lumina feței tale, pentru că ai avut bunăvoință către ei.

6. Dumnezeule și împăratul meu, tu același ești, poruncește să se izbăvească Iacov,

7. Căci cu tine vom doborî pe vrăjmașii noștri și cu numele tău vom călca în picioare pe cei ce se scoală asupra noastră,

8. Pentru că nu nădăjduiesc în areul meu și nu sabia mea mă va mântui,

9. Ci tu ne izbăvești de vrăjmașii noștri și faci de ocară pe cei ce ne urăsc pe noi.

10. Noi cu Dumnezeu ne lăudăm pururea și pururea vom slăvi numele tău,

11. Dar acum ne-ai lepădat și ne-ai smerit și nu mai ieși cu ostirile noastre.

12. Lăsați-ne-ai să fim fugăriți de vrăjmașii noștri și jefuiți de cei ce ne urăsc pe noi.

13. Datu-ne-ai să le fim mâncare, ca niște oi, și

ne-ai împrăștiat printre popoare.

14. Ai vândut pe poporul tău fără câștig și n'ai mărît prețul lui.

15. Făcutu-ne-ai să fim de ocară vecinilor noștri, de răs și de batjocură la cei dinprejurul nostru.

16. De pomină ne-ai făcut printre popoare și neamurile dau din cap când ne văd.

17. În toate zilele întâlnesc numai ocară din gura batjocoritorului și elevitorului.

18. Și rușinea acopere obrazul meu la vederea vrăjmașului și a prigonitorului.

19. Toate acestea au venit asupra noastră și noi tot nu te-am uitat, nici n'am călcat legea ta.

20. Inima noastră nu s'a întors înapoi și pașii noștri nu s'au abătut dela calea ta.

21. Când ne-ai zdrobit în țara șacalilor și ne-ai acoperit cu umbra morții.

22. De-am fi uitat numele Dumnezeului nostru și ne-am fi întins mâinile la dumnezeu străin.

23. Oare n'ar fi văzut aceasta Dumnezeu cel ce cunoaște tainele inimii?

24. Dar pentru tine suferim jughiere în toate zilele și suntem socotiți ca niște oi de tăiat.

25. Scoală, Doamne! Pentru ce dormi? Scoală și

nu ne lepăda pentru totdeauna!

26. Pentru ce îți ascunzi fața ta? Și pentru ce uți necazurile și înipilarea noastră?

27. Căci sufletul ne este aruncat în plumbere și trupul nostru e una cu pământul.

28. Scoală, Doamne, și vino în ajutorul nostru! Izbăvește-ne pentru numele tău!

PSALMUL 44.

Al fiilor lui Core.

44 1. Inima mea va să scoată cuvânt bun, că lucrarea mea e pentru împăratul.

2. Fie dar limba mea până de scriitor ce scrie cu (scusintă, și cu dulceață) voi zice către împăratul:

3. «Împodobit cști cu frumusețe mai mult decât filii oamenilor și har se varsă de pe buzele tale. De aceea te-a binecuvântat Dumnezeu pe vecie.

4. Începe peste coapsa ta, Puternice, sabia ta, aceasta-i slava ta și frumusețea ta.

5. Înaintează și sporește în măreția ta pentru ade-văr și blândețe și dreptate și la lucruri minunate te va povăui dreapta ta.

6. Săgețile tale sunt ascuțite, puternice, cădea-vor popoarele sub tine și vei străpunge în inimă pe vrăjmașii împăratului.

7. Scaunul tău, Dumnezeu, este veșnic și scop-trul împărăției tale e sceptrul dreptății.

8. Iubit-ai dreptatea și ai urit fără-de-legea, pentru aceasta Dumnezeuul tău, Dumnezeu, a turnat peste tine din untdelemnul bucuriei mai mult decât peste părtășii tăi.

9. Mirul, aloea și casia îmbălsămează toate hainele tale.

10. În palatele tale de fildeş răsună sunete de muzică veselă.

11. Fiicele regilor sunt între prietenele tale și împărăteasa stă la dreapta ta îmbrăcată și împodobită cu aur de ofir.

12. Ascultă fiică și vezi și pleacă urechea ta și uită pe poporul tău și casa părintelui tău.

13. Că a poftit împăratul frumusețea ta, el e Domnul tău, închină-te înaintea lui!

14. Fata Tirului îți va aduce daruri și bogății poporului se vor pleca înaintea ta.

15. Toată slava fiicei împăratului este înăuntrul palatului, voșmântul său este țesut cu aur.

16. În haină pestriță se va duce la împăratul, aduce-se-vor în urma ei fecioarele, cele deaproape ale ei.

17. Aduce-se-vor cu veselie și bucurie și vor in-

tra în palatul împăratului.

18. Copiii tăi vor lua locul părinților tăi, pune-vei domni peste tot pământul.

19. Preamări-voiu numele tău din neam în neam și popoarele te vor lăuda în veacul veacului.

PSALMUL 45.

Al fiilor lui Core.

45 1. Dumnezeu este scă-
părea și puterea noastră și ajutor grabnic la vreme de necaz.

2. De aceea nu ne vom teme, măcar de s'ar răsturna pământul și munții s'ar muta în sânul mărilor.

3. Măcar de-ar mugi și ar spumega apele și munții s'ar rostogoli sub puterea valurilor!

4. Cursuri de apă veselesc cetatea lui Dumnezeu, locuința cea sfântă a Celui Preaînalt.

5. Dumnezeu e în mijlocul ei și de aceea este nelătită, veni-i-va Dumnezeu în ajutor discedimineață.

6. Tremură neamurile și împărățiile se cutremură, că a răsunat glasul lui, pământul s'a înfiorat.

7. Dumnezeul oștirilor este cu noi, sprijinitorul nostru e Dumnezeuul lui Iacov.

8. Veniți de vedeți lucrurile Domnului, pustiirile ce-a făcut el pe pământ.

9. El a curmat războaiele până la marginile pământului, sfărâmat-a arcu, rupt-a lancea și carele de războiu le-a ars cu foc, zicând:

10. «Opriți-vă și aflați, că eu sunt Dumnezeu, pe care-l înalță popoarele și tot pământul».

11. Dumnezeuul ostirilor este cu noi, sprijinitorul nostru e Dumnezeuul lui Iacov.

PSALMUL 46.

Al fiilor lui Core.

46 1. Toate popoarele, batoteți din palme! Înălțați la Dumnezeu strigăte de bucurie!

2. Că înfricoșat este Domnul cel preacînt și împărat mare peste tot pământul.

3. Supusu-ne-a popoare și neamuri a pus sub picioarele noastre.

4. El ne-a ales nouă moștenire, podoaba lui Iacov, pe care l-a iubit.

5. Său s'a Domnul întru strigare, Domnul s'a supt în sunete de trâmbițe.

6. Cântați lui Dumnezeu, cântați! Cântați împăratului nostru, cântați!

7. Că Dumnezeu este împăratul a tot pământul, cântați-i toți cu pricepere!

8. Dumnezeu împărătește peste popoare, său s'a Dumnezeu pe sfânt tronul său.

9. Boierii popoarelor s'au adunat împreună la poporul Dumnezeului lui Avraam, că ai lui Dumnezeu sunt putericii pământului și el domnește peste dâșii.

PSALMUL 47.

Al fiilor lui Core.

47 1. Mare este Domnul și mult lădat, în cetatea Dumnezeului nostru, în muntele lui cel sfânt!

2. Muntele Sionului e înălțimea minunată, podoaba și bucuria a tot pământul.

3. Căci pe coasta lui din miazănoapte este cetatea împăratului celui mare.

4. Și în palatele ei Dumnezeu e cunoscut ca mare apărător.

5. Că iată s'au adunat împărații, adunatu-s'au cu toții împreună.

6. Când îl văzură însă se îngroziră și cuprinși de frică o luară la fugă.

7. Acolo i-a cuprins pe ei frică și dureri ca ale femeii ce naște.

8. Și au pierit ca lăuți de vântul cel mare, care sfărâmă corăbiile Tarsului.

9. Ce auzisem vorbindu-se am și văzut, în cetatea Domnului Savaot, în cetatea Dumnezeului nostru.

10. Dumnezeu s'o întărească în veacul veacului!

11. Dumnezeu, la mila ta ne gândim, în mijlocul bisericii tale.

11. Precum numele tău, Dumnezeule, așa și lauda ta, răsună până la marginile pământului, că dreapta ta e plină de dreptate.

12. Să se bucure muntele Sionului și fiicele lui Iuda să se veselească de judecățile tale, Doamne!

13. Străbăteți Sionul și înconjurați zidurile lui, numărati toate turnurile lui, cercetați-i întăriturile lui și priviți mulțimea palatelor lui.

14. Că să povestiți neamului ce vine, că Dumnezeuul acesta este Dumnezeuul nostru în veac și în veacul veacului și el ne va povățui până la moarte.

PSALMUL 48.

Al fiilor lui Core.

48 1. Ascultați acestea, toate popoarele! Luați aminte toți cei ce trăiți în lume!

2. Cei de rând și fruntașii, cei bogați și săracii, luați aminte!

3. Gura mea va rosti înțelepciune și cugetul inimii mele pricepere.

4. Pleca-voiu urechea mea la pildă și prin cântare voi arăta gândul meu.

5. Pentru ce să mă tem în zile de neaz, când mă împresoară răutatea vrăjmașilor mei?

6. Aceștia se bizuiesc pe puterea lor și cu mulțimea

bogăției lor se fălesc.

7. Nimeni însă nu poate să se răscumpere dela moarte, nici să plătească lui Dumnezeu prețul de răscumpărare.

8. Că răscumpărarea sufletului e prea scumpă și niciodată nu se va putea face.

9. Ca să rămână cineva pe totdeauna viu și să nu vadă niciodată mormântul.

10. Fiecare vede că înțelepții mor, cum mor cei neînțelepți și nebunii și lasă altora bogăția lor.

11. Oamenii socot că locuințele lor sunt veșnice și casele lor vor dăinui din neam în neam.

12. Ba încă și țarinilor lor le dau numele lor.

13. Dar omul, în cinste fiind și nepricepând, se aseamănă dobitoacelor pieritoare.

14. Așa e calca lor! Așa e nebulia lor! Și așa e soarta celor ce urmează cuvințele lor!

15. Ca niște oi se vor închide în iad și moartea va fi păstorul lor.

16. A doua zi dreptii vor călca peste dâșii, că a pierit puterea lor și locuința lor va fi iadul.

17. Dar Dumnezeu va izbăvi sufletul meu din stăpânirea iadului și mă va lua sub ocrotirea sa.

18. Nu te teme dar când se îmbogățește omul și

când se înmulțește slava casei lui.

19. Căci când va muri nu va lua nimic și belșugul lui nu se va duce cu dănsul.

20. Măcar că viața-i este plină de desfătări și e laudat în fericirea sa.

21. Tot se va duce după părinții lui, care în veac nu vor vedea lumină.

22. Omul, în cinste fiind și nepricepând, se ascămă-nă dobitoacelor pieritoare.

PSALMUL 49.

Al lui Asaf.

49 1. Dumnezeuul dumnezeilor va grăi, Domnul va chema tot pământul, dela răsăritul soarelui până la apusul lui.

2. Din Sion, frumusețea cea minunată, se va arăta Dumnezeu, de acolo va veni Dumnezeuul nostru, dar nu tăcând.

3. Înaintea lui va fi foc mistuitor și împrejurul lui vifor pustiitor.

4. Chema va cerul de sus și pământul, ca să judece pe poporul său.

5. Adunați-mi, va zice, toate slugile mele cele cunvioase, care au făcut legătură cu mine prin jertfă!

6. Și vor vesti cerurile dreptatea lui, că judecătorul acesta este Dumnezeu.

7. «Ascultă, poporul meu, va zice, că am să-ți gră-

iesc! Ia aminte, Israile, că am să mărturisesc împotriva ta!

8. Dumnezeu sunt eu și sunt Dumnezeuul tău! Nu pentru jertfele tale te voi mustra, arderile de tot ale tale sunt pururea înaintea mea.

9. Dar nu voi primi tauri dela casa ta, nici țapi din stăulele tale.

10. Căci alo mele sunt toate fiarele pădurilor, precum și dobitoacele din mlaște de munti.

11. Toate pasările cerului le cunosc și ale mele sunt toate cele ce mișună prin câmpii.

12. De aș flămânzi, nu ți-aș spune ție, căci lumea și toate cele din ea sunt ale mele.

13. Mânca-voiu eu oare carne de tauri, sau voiu bea sânge de țapi?

14. Adu lui Dumnezeu jertfă de laudă și împlinește-ți făgăduințele date Celui Preaînalt!

15. Chiamă-mă la vreme de necaz și te voi izbăvi și mă vei preamări.

16. Iar celui rău îi zice Dumnezeu: «La ce propoveđuiești poruncile mele și pentru ce porți legea mea în gura ta?

17. Că doar tu urăști învătătura mea și cuvintele mele le nesocotești.

18. De vezi hoțul, te unești cu dănsul și umbli îm-

preună cu cei desfrânați.

19. Buzele ți le deschizi ca să elevetești și limba ta împletește viclesuguri.

20. Șezi și vorbești împotriva fratelui tău și elevetești pe fiul mamei tale.

21. Toate acestea le-ai făcut și am tăcut. De aceea ai socotit că sunt ca tine. Nu, ci te voi mustra și păcatele tale le voi pune înaintea ta.

22. Înțelepțiți-vă dar cei ce ați uitat pe Dumnezeu, ca să nu vă sfâșiu, nevând cine să vă ajute.

23. Cel ce îmi aduce jertfă de laudă, acela mă cinstește.

24. Și celui ce ia seama la calca sa, acela îi voi arăta mântuirea mea».

PSALMUL 50.

Al lui David.

50 1. Miluește-mă, Dumnezeu, după marea mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale șterge fără-de-legea mea!

2. Spală-mă de tot de fără-de-legea mea și de păcatul meu mă curățește!

3. Că fără-de-legea mea eu o cunosc și păcatul meu e pururea înaintea mea.

4. Ție unuia ți-am greșit, căci am făcut ceea ce e rău înaintea ta.

5. Așa că tu ești drept în hotărîrea ta, și în judecata ta cu totul curat.

6. Că iată întru fără-de-

legi m'am zămislit și în păcate m'a născut maica mea.

7. Dar tu, carele iubești adevărul, arată-mi taințele înțelepciunii tale!

8. Stropește-mă cu isop și mă voi curăți, spală-mă și mai alb decât zăpada voiu fi!

9. Dă-mi să aud cuvânt de bucurie și de veselie și se vor bucura oasele mele cele zdrobite!

10. Întoarce fața ta dela păcatele mele și toate fără-de-legile mele șterge-le!

11. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoește înăuntrul meu!

12. Nu mă lepăda pe mine dela fața ta și Duhul tău cel sfânt nu-l lua dela mine!

13. Dă-mi iarăși bucuria mântuirii tale și cu duh stăpânitor mă întărește!

14. Învăța-voiu pe cei fără-de-lege căile tale și cei necredincioși se vor întoarce la tine.

15. Izbăvește-mă de vătări de sânge, Dumnezeule, Dumnezeuul mântuirii mele, bucura-se va limba mea de dreptatea ta.

16. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda ta.

17. Că, de ai fi voit jertfă, ți-aș fi dat! Tu însă nu volesti arderile de tot.

18. Că jertfă plăcută lui

Dumnezeu e duhul umilit. Inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

19. Fă bine, Doamne, după bunătatea ta, Sionului, și zidește iarăși zidurile Ierusalimului!

20. Atunci bine plăcută îți va fi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot, atunci vor pune pe altarul tău viței.

PSALMUL 51.

Al lui David.

51 1. Ce te fălești cu răutatea ta, puternice? Că mila lui Dumnezeu e pururea cu mine.

2. Limba ta urzește răutăți și este ca un briciu ascuțit, vielcanule!

3. Iubit-ai răutatea mai mult decât bunătatea și minciuna mai mult decât adevărul.

4. O, limbă vielcană! iubit-ai toate cuvintele pierzătoare,

5. De aceea Dumnezeu te va stărpi pentru totdeauna. Apuca-te-va și te va smulge din sălașul tău și-ți va stărpi rădăcina din pământul celor vii.

6. Vedeau dreptii și se vor teme și, râzând, vor zice de dânsul:

7. «Iată omul care nu-și punea în Dumnezeu nădejdea, ci nădăjduia în mulțimea bogăției sale și pe răutățile lui se bizuia»,

8. Iar eu sunt ca un

măslin verde în casa lui Dumnezeu și voi nădăjdui mereu în mila lui Dumnezeu.

9. Binecuvânta-l-voiu pururea pentru cele ce a făcut și voi nădăjdui în numele lui, că e bun pentru sfinții lui.

PSALMUL 52.

Al lui David.

52 1. Zis-a cel nobun în inima sa: Nu este Dumnezeu!

2. Stricatu-s-au oamenii și uriciuni au făcut, nu este printre ei cine să facă bine.

3. Dumnezeu privește din cer peste fiii oamenilor, ca să vadă de este vreun înțelept, care să caute pe Dumnezeu.

4. Și iată toți s-au abătut, toți netrebnici s-au făcut, nu este cine să facă bine, nu este niciunul.

5. Nu se vor înțelepti oare cei nelegiuți, cei ce mănâncă pe poporul meu ca niște pâine și nu chiamă pe Domnul?

6. Acolo se vor nimplea de frică, unde nu este frică, pentrucă Dumnezeu va risipi oasele celor ce se ridică asupra ta.

7. Și tu îi vei acoperi de rușine, că i-ai lepădat pe ei, Dumnezeule.

8. Cine va veni din Sion în ajutor lui Israel? Domnul, când va întoarce pe

robii poporului său. Atunci se va bucura Iacov și se va veseli Israel.

PSALMUL 53.

Al lui David.

53 1. Miluește-mă, Dumnezeule, cu numele tău și cu puterea ta fă-mi dreptate!

2. Ascultă, Doamne, rugăciunea mea și ia aminte la cuvintele gurii mele!

3. Că străinii s-au sculat asupra mea și cei tari caută sufletul meu și n-au pe Dumnezeu înaintea lor.

4. Dar iată Dumnezeu vine în ajutorul sufletului meu.

5. întoarce răul asupra vrăjmașilor mei și după cuvântul tău pierd-i pe ei!

6. Jertfe din toată inima îți voi aduce și voi da slavă numelui tău, că este bun,

7. Că din tot necazul m'ai izbăvit și ochiul meu fără teamă a privit spre vrăjmașii mei.

PSALMUL 54.

Al lui David.

54 1. Auzi, Dumnezeule, rugăciunea mea și nu trece cu vederea cererea mea!

2. Ia aminte la mine și ascultă, că grijile m'au turburat.

3. Turburatu-m'am de

larma vrăjmașului și de apăsarea celui păcătos! »

4. Că mă învinovătesc de nedreptate și pe nedrept mă urmăresc cu mânie.

5. Turburatu-s'a inima mea întru mine și groaza morții a căzut asupra mea și m'au cuprins toate spaimile.

6. Frică și cutremur au venit asupra mea.

7. Zis-am: «Cine-mi va da aripi ca porumbicului, ca să șor undeva să mă odihnesc?»

8. Căci aș fugi departe și m'as sălăslui în pastie.

9. Grăbi-m'as cât de iute și aș scăpa de vifor și de furtună.

10. Răsipește-i, Doamne, și împarte limbile lor, că nu se vede în cetate decât silnicie și desbinare.

11. Acestea ziua și noaptea ocolesc zidurile ei, iar în mijlocul ei e răutate și nedreptate.

12. Ticăloșiile stau în mijlocul ei și de pe ulițele ei nu lipsesc înșelătoria și minciuna.

13. Nu vrăjmașul mă jigănește, căci aș răbda, nici cel ce mă urăște mă amenință, căci m'as ascunde de el.

14. Ci tu, cel socotit deopotrivă cu mine, prietenul meu și sfetnicul meu,

15. Cu care trăiam în cea mai strânsă legătură și cu care împreună umblam în casa lui Dumnezeu!

16. Să vină dar moartea peste ei și să se coboare la iad de vii, că viclesug e în locașurile lor și în ei.

17. Iar eu voi striga către Dumnezeu și Domnul mă va auzi.

18. Scara și dimineata și la amiazi mă voi ruga și voi striga și el va auzi glasul meu.

19. Și va izbăvi sufletul meu de cei ce se scoală asupra mea, că mulți sunt acesția.

20. Auzi-va Dumnezeu, cel ce este mai înainte de veci și-i va smeri pe ei, că nu le este cu putință să se schimbe și de Dumnezeu nu se tem.

21. Că își ridică mâinile asupra prietenilor lor și își calcă legătura ce au făcut cu ei.

22. Cuvintele lor sunt mai dulci ca mierea, dar inima le este plină de răutate, buzele lor sunt mai moi ca uleiul, dar taie ca niște săbii ascuțite.

23. Lasă soarta ta în seama Domnului și el te va sprijini, în veac nu va îngădui sdruncinarea dreptului.

24. Arunca-i-vei, Dumnezeule, în prăpastia pieirii! Oamenii dormici de sânge și vicleni nu-și vor trăi nici pe jumătate vieața, iară eu, Doamne, voi nădăjdui în tine!

PSALMUL 55.

Al lui David.

55 1. Miluește-mă, Dumnezeule, că omul vrea să mă înghită! Toată ziua tabără asupra mea și mă necăjește.

2. Vrajmașii mei neconștient se luptă cu mine și mulți se ridică asupra mea, Preainalt!

3. În ziua când mă tem, la tine îmi este nădejdea.

4. Cu Dumnezeu mă voi lăuda și cu cuvântul lui. Nădăjdui-voi în Dumnezeu și nu mă voi teme, căci ce pot să-mi facă mie oamenii?

5. Toată ziua răstălmăcesc cuvintele mele și numai cum să-mi facă rău se gândesc.

6. Se adună împreună și spionează, pândesc mereu pașii mei, ca să vâneze sufletul meu.

7. Se poate oare să scape ei de plata nedreptății lor? Doboară, Doamne, în mânia ta, gloatele acestea!

8. Pribegiile mele sunt numărate de tine, Dumnezeule! Pune lacrimile mele în vasul tău! Ori poate nu sunt ele scrise în cartea ta?

9. Vrajmașii mei sunt biruiți, în orice zi te chem, din aceasta cunosc că Dumnezeu e cu mine.

10. Cu Dumnezeu mă voi lăuda și cu cuvântul lui. Cu

Dumnezeu mă voi lăuda și cu făgăduința lui.

11. Nădăjdui-voi în Dumnezeu și de nimic nu mă voi teme, căci ce pot să-mi facă mie oamenii?

12. Dator sunt, Dumnezeule, să împlinesc făgăduințele mele, jertfă de laudă îți voi aduce.

13. Că tu ai scăpat sufletul meu de moarte, scăpat-ai ochii mei de lacrimi și picioarele mele de alunecare.

14. Ca să umblu înaintea Domnului, în lumina celor vii.

PSALMUL 56.

Al lui David.

56 1. Miluește-mă, Dumnezeule, miluește-mă, că în tine nădăjduiesc sufletul meu!

2. Și în umbra aripilor tale mă voi adăposti, până ce va trece dela mine năpasta.

3. Striga-voi către Dumnezeu cel preainalt, către Dumnezeu cel ce mi-a făcut bine voi striga.

4. Și el va trimite din cer și mă va mântui și va acoperi cu rușine pe cei ce caută să mă înghită.

5. Trimite-va Dumnezeu mila sa și adevărul său și-mi va izbăvi sufletul din mijlocul miilor de lei.

6. Că zac în mijlocul celor ce varsă foc, în mijlocul fiilor omenești, ai că-

ror dinți sunt săgeți și lancei și limba cărora e sabie ascuțită.

7. Înaltă-te mai presus de ceruri, Dumnezeule, și peste tot pământul fie slava ta.

8. Aceia au întins cursă picioarelor mele și sufletul mi l-au împilat.

9. Groapă au săpat înaintea mea, dar au căzut ei în ea.

10. Gata este inima mea, Dumnezeule, gata este inima mea, cânta-voi și voi lăuda mărirca ta.

11. Deșteaptă-te, slava mea, deșteaptă-te, alăută și psaltire și voi deștepta zorile.

12. Slăvi-te-voi printre popoare, Dumnezeule, și printre neamuri te voi cânta.

13. Că dreptatea ta s'a înălțat până la nori și mila ta până la ceruri a ajuns.

14. Înaltă-te mai presus de ceruri, Dumnezeule, și peste tot pământul fie slava ta!

PSALMUL 57.

Al lui David.

57 1. Oare drept judecați voi, judecătorilor? Fiii oamenilor, drept judecați voi oare?

2. Nedreptatea din țară se făurește în inimile voastre și mâinile voastre împletesc strâmbătatea.

3. Necredincioșii dela ne

ștere sunt abătuti, chiar din pânțele mamei lor ră-tăcesc cei ce spun minciună.

4. Veninul lor e ca veninul de șarpe, ca de aspidă surdă, ce-și astupă urechile.

5. Ca să nu audă glasul descântătorului, glasul celui iscusit în descânțete.

6. Dumnezeu, zdrobește-le dinții în gură! Smulge, Doamne, fălcile puilor de lei!

7. Să se scurgă ca apa și ca ea să piară!

8. Când vor întinde arcul, să se rupă. Să piară ca meleul ce se topește în mers și ca stărpitura să nu vadă scările!

9. Ca spinii ce se mistue cum îi atinge focul — verzi sau uscați — să-i spulbere vâlătaia!

10. Atunci dreptul se va bucura văzând izbânda și își va muia tălpile în sângele păcătoșilor.

11. Zice-se-va atunci: «Cu adevărat este plată pentru drept! Cu adevărat este un Dumnezeu, care judecă pământul».

PSALMUL 58.

Al lui David.

58 1. Scoate-mă dela vrăjmașii mei, Dumnezeu, și de cei ce se ridică împotriva mea apără-mă.

2. Izbăvește-mă de făcători de rele și de oamenii

doritori de sânge mă scapă!

3. Că iată pândesc sufletul meu și cei puternici se ridică asupra mea.

4. Fără să le fi păcătuit, Doamne, și fără să le fi greșit cu ceva, fără să le fiu vinovat, se strâng și se înarmează împotriva mea.

5. Doamne, Dumnezeul Puterilor, Dumnezeul lui Israel, scoală, de-mi vino în ajutor și vezi.

6. Scoală, de cercetează toate neamurile și nu cruța pe niciunul din acești nelegiuți!

7. Ei vin în fiecare seară, urlă ca niște câini, dând mercu târcoale cetății!

8. Din gurile lor țâgnesc numai hule, buzele lor sunt săbii ascuțite, și zic mereu: «Cine aude?»

9. Dar tu, Doamne, îți răzi de el și disprețuești toate gloatele acestea.

10. Tari vor fi ei, dar eu nădăjduesc în tine, că tu, Dumnezeule, ești apărătorul meu.

11. Întâmpina-mă-va Dumnezeul meu, cel ce mă miluește, și-mi va da să privesc fără teamă la vrăjmașii mei.

12. Dar nu-i pierde cu totul, ca să nu te uite poporul meu, ci risipește-i cu puterea ta și-i doboară, Dumnezeule, apărătorul meu!

13. Tot cuvântul gurii lor e nelegiuire. Să fie dară vânați de mândria lor, că grăiesc numai blestem și minciună.

14. Risipește-i cu mânia ta! Pierde-i, să nu mai fie, ca să se știe până la marginile pământului, că Dumnezeu domnește peste Iacov.

15. Lasă să vină în fiecare seară, să urle ca niște câini flămânzi și să dea mereu târcoale cetății!

16. Umble să găsească pradă pentru gura lor, în-vărtească-se toată noaptea flămânzi!

17. Eu însă voi lauda puterea ta și disdedimineață voi preamări îndurarea ta.

18. Că ai fost apărătorul meu și scăparea mea la vreme de necaz.

19. Tăria mea, pe tine te voi lauda, că tu ești, Dumnezeu, cel ce mă sprijinești, tu ești, Dumnezeule, cel ce mă miluești!

PSALMUL 59.

Al lui David.

59 1. Lepădatu-ne-ai, Dumnezeu, și ne-ai risipit, mâniau-te-ai pe noi, dar întoarce-te.

2. Clătit-ai pământul și l-ai sguduit, dar vindecă adruncăniile lui, că se clatină!

3. Tu ai dat poporului tău să guste asprimea și ne-ai adăpat cu vinul ne-bunici.

4. Dărnește semn celor ce se tem de tine, ca să-l înalțe în apărarea adevărului.

5. Pentru ca să se mântuiască cei iubiți ai tăi. Auzi-mă, Dumnezeule, și mă mântuește cu dreapta ta!

6. Zis-a Dumnezeu în locașul cel sfânt al său: «Birui-voi și voi împărți Sichemul și valea Sihot o voi măsura».

7. Al meu este Galaad și Manase e al meu, Efraim este coiful meu și sceptrul meu Iuda.

8. Moab este vasul meu de spălat, spre Idumeia voi arunca încălțăminte mea.

9. Strigă-mi «Ura!» țară a Filistinelor!

10. Cine mă va duce la cetatea cea tare? Sau cine mă va povățui până la Idumeia?

11. Au nu tu, Dumnezeule, cel ce ne-ai lepădat? Și nu ești tu oare cu oștirile noastre?

12. Dă-ne, Doamne, ajutor la vreme de necaz, că ajutorul omenesc e amăgitor!

13. Cu Dumnezeu vom avea izbândă, că el va doborî pe vrăjmașii noștri!

PSALMUL 60.

Al lui David.

60 1. Auzi, Dumnezeule, cererea mea! Ia aminte la rugăciunea mea!

2. În necazul inimii mele, dela marginea pământului, am strigat către tine, urcă-mă pe stâncă, pe care nu mă pot sui!

3. Că tu ești limanul meu și turn tare împotriva vrăjmașului meu.

4. Fă să locuiesc pururea în locașul tău și să mă adăpostesc în umbra aripilor tale!

5. Că tu, Dumnezeule, ai auzit făgăduințele mele și mi-ai dăruit moștenirea celor ce se tem de tine.

6. Adaugă regelui zile peste zile și prelungeste anii lui din neam în neam!

7. Ca să locuiască el mereu înaintea feței lui Dumnezeu, mila și adevărul tău să-l păzească!

8. Atunci voi lauda mereu numele tău și zi cu zi voi împlini făgăduințele mele.

PSALMUL 61.

Al lui David.

61 1. Numai în Dumnezeu e liniștit sufletul meu, că dela el vine mântuirea mea.

2. Numai el e cetatea și scăparea mea, el este sprijinitorul meu și nu mă voiu clăti.

3. Până când veți tăbări pe un om, ca să-l doborâți cu toții la pământ,

4. Ca pe un zid povărnit, ca pe un gard putregăit?

5. Sfătuitu-s-au să-l doboare dela înălțime și au alergat la minciună, cu buzele binecuvintează și eu inima blestemă.

6. Suflete al meu, caută-ți pacea în Dumnezeu, căci numai în el nădăjduesc eu! El este cetatea mea și mântuirea mea. El e sprijinitorul meu și nu mă voiu clăti.

7. Dumnezeu e mântuirea și slava mea, Dumnezeu este ajutorul meu. Nădejdea mea e în Dumnezeu.

8. Nădăjduiți, fii ai poporului meu, mereu în Dumnezeu, deschideți inimile înaintea lui și ziceți: «Dumnezeu este scăparea noastră!»

9. Deșertăciune sunt fiii oamenilor! Mincinoși sunt fiii oamenilor! În cumpănă de-i pui pe toți, sunt mai ușori ca nimicul!

10. Nu vă nădăjduiți în prăzi și pe răpiri nu vă bizuiți! De curge bogăția pârâu, nu vă lipiți inima de eal.

11. Odată a grăit Dumnezeu și iată două lucruri am auzit: că puterea este a lui Dumnezeu și bună-tatea o a ta, Doamne, că tu dai fiecăruia după faptele sale.

PSALMUL 62.

Al lui David.

62 1. Dumnezeule, tu ești Dumnezeul meu, la tine alerg disdedimineață.

2. De tine însetează sufletul meu și trupul meu după tine tânjește, ca un pământ pustiu, sec și fără apă,

3. Ca să văd puterea ta și slava ta, cum te-am văzut în locașul tău cel sfânt.

4. Că mai bună e mila ta decât vicața, buzele mele te vor lauda.

5. Așa te voi binecuvânta toată vicața mea, și în numele tău voi ridica mâinile mele,

6. Că din sen și din grăsimi se va sătura sufletul meu și cu glas de bucurie te va lauda gura mea,

7. Și în așternutul meu mi-aduc aminte de tine și la tine cuget până dimineața,

8. Că tu ești ajutorul meu și în umbra aripilor tale mă voi bucura.

9. Lipitu-s-a sufletul meu de tine și dreapta ta mă sprijinește,

10. Iară ei în zadar caută sufletul meu cobori-se-vor în cele mai de jos ale pământului,

11. Secera-se-vor de puterea săbiei și pradă vulpilor vor fi,

12. Iară regele se va vesele de Dumnezeu și tot

cel ce se jură pe el se va bucura, că se va astupa gura celor ce grăiesc nedreptate.

PSALMUL 63.

Al lui David.

63 1. Auzi, Dumnezeule, glasul meu, când mă rog ție și apără vicața mea de vrăjmașul de caro mă tem.

2. Adăpostește-mă de mulțimile celor vicleni și de turma răzvrătită a făcătorilor de rele,

3. Care și-au ascuțit limbile ca niște săbii și ca niște săgeți aruncă vorbele lor veninoase,

4. Ca să lovească pe ascuns în cel nevinovat. Fără de veste și fără teamă trag asupra lui.

5. Întărita-s-au în gândurile lor cele rele,

6. Pus-au la cale fără-de lege și iscodiri peste iscodiri au făcut,

7. Ca să pătrundă înăuntrul omului și în ascunzișurile inimii lui;

8. Dar Dumnezeu îi va lovi cu săgata, și fără de veste îi va răni,

9. Că ei singuri se vor răni cu limbile lor și toți cei ce vor vedea, se vor despărta de ei.

10. Teme-se-vor toți oamenii și vor vesti lucrurile lui Dumnezeu, pricepând că el a făcut aceasta,

11. Iar dreptii se vor bucura și vor nădăjdui în Domnul. Lăuda-se vor toți cei drepti la inimă.

PSALMUL 64.

Al lui David.

64 1. Ție se cuvine lauda, Dumnezeule, în Sion și în Ierusalim ți se vor împlini juruințele.

2. La tine va alerga tot trupul, că tu ascuți rugăciunea.

3. Faptele nelegiuite ne doboară, dar tu ne vei curăți de nelegiurile noastre.

4. Ferice de cel ce l-ai ales și l-ai primit să locuiască în curțile tale.

5. Sătura-ne vom de bunătățile casei tale și de sfințenia bisericii tale.

6. Infrișatule judecător, cel ce ești încins cu putere și cu tăria ai așezat munții,

7. Cel ce liniștești mugurii mării și potolești furia valurilor și răzvrătirile popoarelor,

8. Auzi-ne, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor ce sunt pe mare departe!

9. Teme-se vor de semnele tale cei ce locuiesc la marginile lumii, deștepta-i vei dimineața și seara, ca să te slăvească pe tine.

10. Când cercetozii tu pământul, potolești setea lui

și verși peste el belșug de bogăție.

11. Adâncurile tale, Doamne, sunt pline de apă, cu care faci roditor pământul și pregătești hrana vietăților.

12. Pentru aceasta însă pregătești ogorul și notezești bulgării lui, apoi îi dai cu picăturile de ploaie și binecuvintezi roadele lui.

13. Așa încununezi anul cu bunătățile tale, câmpiile izvorăsc belșug și pe urmele tale curge grășime,

14. Dealurile se încing cu bucurie, pășunile se îmbracă cu turme de oi și văile se acoper cu holde de grâu. Toate se bucură și cântă.

PSALMUL 65.

Al lui David.

65 1. Strigați către Dumnezeu, toți locuitorii pământului. Cântați slava numelui său! Aduceți-i slavă și lauda!

2. Ziceți lui Dumnezeu: «Cât de infrișate sunt lucrurile tale! Pentru puterea ta cea multă ți se supun și vrăjmașii tăi.

3. Tot pământul să se închine și să-ți cânte ție! Să cânte numele tău, Preaînalt!»

4. Veniți și vedeți lucrurile Domnului și judecățile

lui cele infrișate asupra fiilor oamenilor!

5. Că el a prefăcut marea în uscat și râul l-am trecut cu piciorul, veselitune-am acolo de dânsul.

6. Că el prin puterea sa domnește în veac și ochii lui privesc peste popoare, să nu se înalte răzvrătitori!

7. Binecuvântați, popoare, pe Dumnezeul nostru și faceți să răsună văzduhul de laudele lui!

8. Că el ne-a păstrat viu sufletul și n'a lăsat să șovăiască picioarele noastre.

9. Cerceta-ne-ai, Dumnezeule, și ne-ai lămurit, cum se lămurește argintul prin foc.

10. Prinsu-ne-ai pe noi în laț și sarcină grea ai pus pe umerii noștri.

11. Pus-ai oameni pe capul nostru și am trecut prin foc și prin apă, dar ne-ai scos pe noi la odihnă.

12. Intra-voiu dară în casa ta cu ardere de tot și-mi voi împlini juruințele mele,

13. Pe care le-au rostit buzele mele și le-a grăit gura mea în necazul meu.

14. Aduce-ți-voiu ardere de tot grase, grășime de berbeci voiu arde pe jertfelnic și-ți voiu înjunghia boi și țapi.

15. Veniți și ascultați toți cei ce vă temți de Domnul, că voiu să vă

spun ce-a făcut el pentru sufletul meu!

16. Cu gura mea am strigat către dânsul și l-am înălțat cu limba mea.

17. De-aș fi avut nedreptate în inima mea, nu m'ar fi ascultat Domnul,

18. Dar iată Dumnezeu m'a ascultat și a luat aminte la cererea mea.

19. Binecuvântat fie Dumnezeu cel ce n'a pădat ruga mea, nici n'a depărtat mila lui dela mine.

PSALMUL 66.

Al lui David.

66 1. Dumnezeule, milostivește-te spre noi și ne binecuvintează! Fă să strălucească fața ta peste noi și ne miluește!

2. Ca să cunoaștem pe pământ calea ta și între toate popoarele ajutorul tău.

3. Preamărească-te popoarele, Dumnezeule, preamărească-te popoarele toate și neamurile să se veselească și să se bucure!

4. Pentru că tu judeci popoarele cu dreptate și le povățuiești pe pământ.

5. Proslăvească-te popoarele, Dumnezeule, proslăvească-te popoarele toate, că pământul și-a dat runda sa!

6. Binecuvintează-ne pe noi, Dumnezeule, Dumne-

zeul nostru! Dumnezeu să ne binecuvinteze și să se teamă de el toate marginile pământului!

PSALMUL 67.

Al lui David.

67 1. Să se scoale Dumnezeu, să se risipească vrăjmașii lui și să fugă dela fața lui cei ce-l urăsc pe dânsul.

2. Cum se stinge fumul, așa să se stingă, cum se topește ceara de fața focului, așa să piară păcătoșii dela fața lui Dumnezeu.

3. Iar dreptii să se bucore și să se veselască, să salte de bucurie înaintea lui Dumnezeu.

4. Cântați Dumnezeului nostru! Cântați numelui lui! Preamăriți pe cel ce străbate cerurile! Domnul este numele lui.

5. Bucurați-vă înaintea lui, înaintea Dumnezeului ce locuiește în locașul său cel sfânt!

6. Că el e tatăl orfanilor și apărătorul văduvelor!

7. Domnul dă casă celor părăsiți. El scoate pe cei din cătușă la fericire, iar pe cei neascultători îi lasă în pustii arzătoare.

8. Dumnezeule, când ai ieșit tu în fruntea poporului tău, când ai trecut tu în pustie,

9. Pământul s'a cutre-

murat și cerurile s'au topit de fața ta, Dumnezeule, și Sinaiul acesta s'a cutremurat la vederea lui Dumnezeu, la vederea Dumnezeului lui Israel.

10. Ploaie din belșug ai vărsat, Dumnezeule, peste moștenirea ta și moștenirea ta cea istovită ai întărit-o.

11. Poporul tău locuiește într'însa, în pământul pe care, după bunătatea ta, l-ai pregătit săracului, Dumnezeule.

12. Când Domnul spune un cuvânt, vestitorii cei buni sunt mulțime nenumărată.

13. Împărații cu oștirile lor fug și pier, iar cea care sedea acasă împarte prăzi.

14. Când v'ați așezat în hotarele voastre, ați ajuns ca o porumbiță cu aripi de argint, ca o porumbiță cu penele de aur curat.

15. Când Cel Preaînalt a împrăștiat pe regii din țara aceasta, ajuns-a ea albă ca zăpada de pe Selmon.

16. Muntele Vasanului este muntele lui Dumnezeu! Muntele Vasanului este munte înalt!

17. Munți înalți, ce priviți cu pismă la muntele, unde a binevoit Dumnezeu să locuiască și unde va locui Domnul în veac?

18. Carele lui Dumnezeu sunt întunecate de întune-

rece, mii de mii, Domnul e în mijlocul lor, pe Sinai, în locașul său cel sfânt.

19. Suiu-te-ai la înălțime, făcut-ai robi și daruri ai luat pentru oameni, așa ca și din protivnici să locuiască la Domnul Dumnezeu.

20. Binecuvântat fie Domnul în toate zilele, că oamenii de ne apasă, Dumnezeu ne mântuiește.

21. Dumnezeul nostru e Dumnezeu mântuitor și porțile morții sunt în stăpânirea Domnului atotputernicului.

22. Cu adevărat Dumnezeu zdrobește capul vrăjmașilor săi și creștetul cel pârșos al celor învechiți în zile rele.

23. Zis-a Domnul: «Din Vasan îi voi întoarce, întoarce-voi pe vrăjmașii tăi din adâncurile mării,

24. Ca să cufunde piciorul tău în sângele lor și limba câinilor tăi să-și ia partea din vrăjmașii tăi.

25. Văzut-am, Dumnezeule, intrarea ta, văzut-am intrarea Dumnezeului și împăratului meu în locașul cel sfânt;

26. Înainte mergeau cei ce cântau din gură, în urmă veneau cei ce cântau din organe, iar la mijloc fecioarele din timpane ziceau:

27. «În adunări binecu-

vântați pe Dumnezeu! Binecuvântați pe Domnul, cel din neamul lui Israel!»

28. Acolo erau: Veniamin cel mai tânăr, domnul lor, domnii lui Iuda și ceața lor, boierii din seminția lui Zebulon și boierii din seminția lui Neftali și ziceau:

29. «Dumnezeule, arată-ți puterea ta! Desăvârșește, Dumnezeule, cele ce ai făcut pentru noi.

30. Pentru templul tău din Ierusalim, împărații îți vor aduce daruri.

31. Îngrozește fiara stufigurilor, mulțimile popoarelor care se înfurie ca o turmă de tauri și de viței, împotriva celor lămurii ca argintul, risipește neamurile care voiesc războaie!».

32. Veni-vor soli din Egipt, și Etiopia își va întinde mâinile către Dumnezeu, zicând:

33. «Cântați Domnului, împărații ale pământului, și dați laudă lui Dumnezeu,

34. Celui ce de vracuri se poartă peste cerurile cerurilor, că iată face să se audă glasul său, glas plin de putere.

35. Dați slavă lui Dumnezeu în locașul cel sfânt! Dumnezeu lui Israel dă putere și tărie poporului său. Binecuvântat fie Dumnezeu!»!

PSALMUL 68.

Al lui David.

68 1. Mântuește-mă, Dumnezeu, că apele amenință vicața mea.

2. Afundatu-m'am în noroi adânc și nu am pe ce mă sprijini.

3. Ajuns-am la adâncurile mării și năvala valurilor mă potopește.

4. Ostenit-am strigând și gâtjeul mi-a amorțit, păienjenitu-mi-s'au ochii căutând spre Dumnezeul meu.

5. Cei ce mă urăsc fără vină, sunt mai mulți ca perii capului meu.

6. Vrajmașii, cei ce mă prigonesc pe nedrept, întăritu-s'au cu mult mai mult decât mine și trebuie să dau ceea ce n'am răpit.

7. Dumnezeu, tu cunoști rățăcirile mele și greșalele mele nu sunt ascunse de tine.

8. Să nu se rușineze pentru mine cei ce nădăjduesc în tine, Doamne, Dumnezeul puterilor!

9. Nici să nu fie umiliți din pricina mea cei ce te caută pe tine, Dumnezeul lui Israel!

10. Că pentru tine sufăr ocară, și rușinea acopere obrazul meu.

11. Străin am ajuns pentru frații mei și necunoscut pentru fiii mamei mele.

12. Că răvna pentru casa ta mă mistue și ocările

vrajmașilor tăi au căzut asupra mea.

13. Plâng și-mi umilesc sufletul meu cu post, dar și pentru aceasta mă defaimă.

14. De mă îmbrac cu sac, în loc de haine, sunt pentru dâșii pricină de răs.

15. De mine grăiesc cei ce se adună pe la porți și pe socoteala mea fac glumă, cei ce beau vin.

16. Iar eu la tine alerg cu rugăciunea mea, în casa îndurărilor tale, Doamne!

17. Auzi-mă, Dumnezeu, după mare mila ta, și cu adevărul tău măntuiește-mă!

18. Scoate-mă din noroi, ca să nu mă mai afund! Izbăvește-mă de vrajmașii mei și de apele cele adânci.

19. Ca să nu fiu luat de puterea valurilor și să nu mă înghită adâncul, nici să se închidă groapa peste mine.

20. Auzi-mă, Doamne, că bună este mila ta, caută spre mine, după mulțimea îndurărilor tale!

21. Să nu-ți întorei fața ta dela sluga ta! De grab auzi-mă, că sunt în necaz!

22. Apropie-te de sufletul meu și-i izbăvește! Izbăvește-mă de vrajmașii mei!

23. Oă tu cunoști smerenia mea, înfruntarea mea și rușinarea mea și toți

vrajmașii mei sunt înaintea ta.

24. Ocară apasă inima mea și mă istovește, așteptat-am milă, dar în zădar, mângâietori am căutat, dar n'am aflat.

25. Fiere mi-au dat să mănânc și în setea mea m'au adăpat cu oțet.

26. Masa lor să fie cursă înaintea lor și liniștea lor un laț.

27. Intunece-se ochii lor, ca să nu vadă, și spinarea lor să fie pururea garbovă!

28. Varsă peste dâșii mânia ta și para urgiei tale să-i acopere!

29. Casele lor să fie pustii și în sălașurile lor să nu fie locuitorii!

30. Că pe care tu l-ai bătut, ei l-au prigonit, și au sporit durerile celor răniți de tine.

31. Adaugă-le lor păcat peste păcat și să nu aibă parte de dreptatea ta!

32. Șteargă-se din cartea celor vii și printre cei drepti să nu fie scrișii!

33. Iar pe mine, cel sărac și necăjit, să mă sprijinească ajutorul tău, Dumnezeu!

34. Și voi lauda numele Dumnezeului meu cu cântare, cu laude îl voi prea-mări.

35. Și acestea mai plăcut vor fi Domnului, decât

vițelul tânăr, căruia abia-i răsar coarne și unghii.

36. Vedea-vor aceasta cei necăjiți și se vor bucura și inima celor ce caută pe Domnul se va înviora.

37. Că aude Domnul cu bunăvoință pe cei necăjiți și nu trece cu vederea pe robii săi.

38. Să-l laude dar cernurile și pământul, marea și toate cele ce se mișcă într'insule!

39. Că Dumnezeu va mântui Sionul și va zidi iarăși cetățile Iudei. Și se vor așeza acolo aleșii lui și-l vor moșteni.

40. Și neamul robilor lui Dumnezeu se va întări într'insul și se vor așeza într'insul cei ce iubesc numele lui.

PSALMUL 69.

Al lui David.

69 1. Grăbește-te, Dumnezeu, de-mi ajută! Doamne, vino de grab în ajutorul meu!

2. Umiliți și rușinați să fie cei ce caută sufletul meu!

3. Cei ce se bucură de necazul meu să fie înfrânți și acoperiți de rușine!

4. Și cei ce zic: Lasă, lasă! cu ocară să fie puși pe fugă,

5. Iar toți cei ce te caută pe tine, Dumnezeule,

să se bucure și să se veselească de tine!

6. Cei ce iubesc mântuirea ta să zică pururea: Slavă lui Dumnezeu!

7. Dar eu sunt necăjit și sărac, Dumnezeule, vino de grab în ajutorul meu! Nu zăbovi, Doamne, că tu ești scutul și izbăvitorul meu.

PSALMUL 70.

Al lui David.

70 1. Doamne, tu ești nădejdea mea, să nu fiu rușinat în veac!

2. Apără-mă după dreptatea ta și mă izbăvește! Pleacă urechea ta spre mine și mă mântuește!

3. Fii pentru mine cetațe taro, unde să mă adăpostesc pururea, că tu ești întărirea mea și scăparea mea!

4. Dumnezeuul meu, izbăvește-mă din mâna păcătosului, din mâna călcătorului de lege și a celui ce face strâmbătate!

5. Că tu ești nădejdea mea, Doamne Dumnezeul meu, și în tine am nădăjduit din tinerețele mele.

6. Pe tine m'am bizuit din pantecele maicii mele, dela sânul maicii mele tu ești ocrotitorul meu și cu tine mă laud pururea.

7. Ca o arătare am fost pentru mulți, dar tu

ești nădejdea mea cea tare.

8. Să se umple gura mea de lauda ta, ca să laud toată ziua slava și mărirea ta.

9. În vremea bătrânețelor mele să nu mă lepezi, să nu mă părăsești când vor slăbi puterile mele!

10. Că vrăjmașii mei grăiesc împotriva mea, și cei ce pândesc sufletul meu se sfătuiesc și zic:

11. «Părăsindu-l Dumnezeu, urmăriți-l și-l prindeți, că n'are cine să-l izbăvească!»

12. Nu te depărta de mine, Dumnezeule meu! Dumnezeul meu, vino de grab în ajutorul meu!

13. Să se rușineze și să piară cei ce dușmănesc sufletul meu! Cei ce-mi voiesc răul să se îmbrace în ocară!

14. Iară cu pururea voiu nădăjdui în tine și-ți voiu aduce tot felul de laude.

15. Gura mea va vesti dreptatea ta, toată ziua va spune facerile tale de bine, al căror număr nu-l mai țin minte.

16. Cânta-voiu să pătrund puterile tale, Doamne Dumnezeule, și-mi voiu aduce aminte de dreptatea ta.

17. Dumnezeule, din tinerețele mele tu m'ai povățuit și eu și astăzi vestesc minunile tale.

18. Să nu mă părăsești nici la bătrânețele mele.

19. Ca să vestesc tăria ta neamului acestuia și puterea ta la toți cei ce au să vină.

20. Dreptatea ta, Dumnezeule, se înalță până la ceruri, că lucruri minunate ai făcut; cine este asemenea ție, Dumnezeule!

21. Multe neazuri ai trimis asupra mea, dar iarăși m'ai însuflețit și din fundul pământului m'ai scos.

22. Înalță-mă și mă mângâie și acum, scoate-mă din adâncurile pământului!

23. Și te voiu lauda în psaltire pentru dreptatea ta, Dumnezeule meu. Cânta-voiu ție din alăută, sfântul lui Israel!

24. Cânta-voiu ție și se vor bucura buzele mele și sufletul meu cel mântuit de tine.

25. Ba încă și limba mea toată ziua va vesti dreptatea ta, că ai rușinat și ai umplut de ocară pe cei ce-mi voiesc răul.

PSALMUL 71.

Al lui David.

71 1. Dumnezeule, judecata ta dă-o regelui, și dreptatea ta fiului regelui.

2. Ca să judece drept pe poporul tău și pe săracii tăi la judecată,

3. Încât munții să aducă oamenilor pace și dealurile dreptate,

4. Ca să judece pe săracii poporului și să mântuiască pe fiii celor nevoiași, iar pe apăsător să-l amerească.

5. Și se vor teme de tine oamenii din neam în neam, cât va fi soarele și va lumina luna,

6. Ca să se coboare dreptatea ca ploaia pe câmpul cosit și ca picătura ce face să rodească pământul,

7. Ca să înflorească dreptatea în zilele lui și să fie belșug de pace cât va sta luna pe cer,

8. Ca să domnească el dela o mare până la alta, și dela râu până la marginile pământului,

9. Ca să-și plece locuitorii pustului genunchii înaintea lui și vrăjmașii lui să lingă țărâna,

10. Ca să-i plătească bir regii Tarsului și ai ostroavelor, și regii Arabiei și ai Sabei să-i aducă daruri,

11. Ca să se închine înaintea lui toți regii și toate popoarele să-i slujească lui,

12. Pentrucă va izbăvi pe cel sărac de cel puternic și pe cel lipsit și fără niciun ajutor.

13. Va avea milă de cel sărac și lipsit și va mântui sufletele celor amăriți.

14. Izbăvi-va sufletele lor de împilare și silnicie, și sângele lor va fi scump înaintea lui.

15. Viu va fi și i se va da aurul Arabiei și rugăciuni necontenit se vor face pentru el și în toate zilele îl vor binecuvânta.

16. În țară va fi belșug de pâine până și pe vârurile munților și holdele se vor pleca sub bătaia vântului, ca pădurea Libanului.

17. Și prin cetăți oamenii vor înflori, cum înfloreste iarba țarinilor.

18. Binecuvântat va fi numele lui în veac și va dura cât va fi soarele.

19. Prin el se vor binecuvânta toate națiile pământului și toate popoarele îl vor ferici.

20. Binecuvântat fie Domnul Dumnezeu lui Israel, singurul care face minuni!

21. Binecuvântată să fie mărirea numelui său, în veac și în veacul veacului!

22. Și slava lui să umple tot pământul! Amin! Amin!

PSALMUL 72.

Al lui Asaf.

72 1. Cât de bun este Dumnezeu pentru Israel, pentru cei cu inima curată!

2. Iar mie puțin de nu mi-au șovăit picioarele, pu-

țin de nu mi-au alunecat pașii,

3. Pentrucă am râvnit soarta necredincioșilor, văzând propășirea păcătoșilor,

4. Că n'au nicio suferință până la moarte și sunt plini de sănătate.

5. Cu oamenii la ostenele nu iau parte și nu sunt supuși la necazuri, ca ceilalți oameni.

6. De aceea se înfășoară cu mândria ca cu o podoabă și ca și cu un veșmânt se îmbracă cu trufia.

7. Obrazul le e umflat de grăsime și poftele le furnică prin inimă.

8. Răd de toată lumea și clevesc cu răutate și grăiesc do sus.

9. Până la cer își ridică fălcile și cu limba mătură pământul.

10. De aceea poporul necontenit se ia după ei și bca nelegiuirea din plin, ca apa

11. Și zice: «Știe oare Dumnezeu? Cel Preaînalt are oare cunoștință?»

12. Și iată necredincioșii huzuresc în lumea aceasta și-și adună mereu bogății.

13. Zis-am: «Oare, nu în zadar mi-am curățit inima și mi-am spălat mâinile în nevinovăție?»

14. Oare, nu în zadar am fost chinuit în fiecare zi și în fiecare dimineată supus la ocări?»

15. De aş zice: «Aşa voi socoti», aş fi foarte vinovat înaintea neamului fiilor tăi.

16. Gânditu-m'am: «Cum aş putea oare să pricep aceasta?» Dar aceasta s'a părut tare greu pentru mine,

17. Până ce am intrat la altarul lui Dumnezeu și am înțeles sfârșitul păcătoșilor.

18. Pentru vicleșugul lor dară, îi pui pe căi alunecoase și-i lași să cadă în prăpastie!

19. Cât de repede au ajuns la pustiire, s'au stins deodată pentru fără-de-legele lor.

20. Ca visul după deșteptare, așa, Doamne, deșteptându-te, pierzi planurile lor!

21. Când fierbea inima mea și lăuntru meu mă chinuia,

22. Prost eram înaintea ta,

23. Dar eu pururea sunt cu tine și tu mă ții de dreapta mea,

24. Cu sfatul tău mă vei povățui și mă vei primi în slava ta,

25. Căci afară de tine pe cine mai am în cer? Și cu tine ce-mi mai lipsește pe pământ?

26. De-mi slăbește trupul și inima, Dumnezeu este tăria inimii mele și partea mea în veci.

27. Că iată, cei ce se deparțează dela tine pier, pierde-vei pe toți cei ce se abat dela tine la necredință,

28. Iar pentru mine bine e să mă lipesc de Dumnezeu! Să-mi pun nădejdea în Domnul Dumnezeu meu, ca să vestesc toate laudele lui în porțile fiicei Sionului.

CARTEA A TREIA

PSALMUL 73.

73 1. Pentru ce ne-ai lepădat cu totul, Dumnezeu, și fumegă mânia ta asupra oilor păstoriei tale?

2. Adu-ți aminte de adunarea ce din vechime ți-ai câștigat-o și de sceptrul moștenirii tale, pe care l-ai răscumpărat, de mun-

tele Sionului, pe care ai locuit!

3. Indreaptă-ți pașii spre aceste dărâmături de veacuri, că vrăjmașul a sfărâmat toate în locașul tău cel sfânt.

4. Vrăjmașii tăi mugesc în vremea sărbătorilor tale și în locul steagurilor noastre au pus steagurile lor.

5. Intrat-au în locașul

tău, ca cei ce intră cu topoarele în pădure

6. Și iată cu securi și cu ciocane au stricat fără cruțare toate podoabele lui.

7. Ars-au cu foc biserica ta, și locașul numelui tău l-au făcut una cu pământul.

8. Și ziceau în inima lor: «Să dărâmăm toate!» Și au ars toate locașurile lui Dumnezeu din țară.

9. Semne noi nu mai vedem, nici prooroc nu se mai află printre noi și nici-meni nu știe până când vor fi toate acestea?

10. Până când, Dumnezeule, ne va ocări vrăjmașul, și protivnicul va huli meru numele tău?

11. Pentru ce îți tragi mâna ta și dreapta ta? Scoate-le din sânu-ți și-i lovește!

12. Dumnezeule, împăratul nostru, de veacuri ne lucrezi mântuire în mijlocul pământului!

13. Tu ai despărțit cu puterea ta marea și ai sfărâmat capetele șerpilor în apă.

14. Tu ai sfărâmat capul balaurului și l-ai dat spre mâncare locuitorilor pustiuului.

15. Tu ai scos izvoare și râuri din stâncă și ai scos râurile cele mari.

16. A ta este ziua și a ta este noaptea, tu ai făcut lumina și soarele.

17. Tu ai așezat toate hotarele pământului, vara și iarna tu le-ai rânduit.

18. Adu-ți aminte, că vrăjmașul necinstește pe Domnul, și poporul cel smintit hulește numele tău!

19. Să nu dai fiarelor sufletul ce te mărturisește, și vieța săracilor tăi n'o uita mereu!

20. Caută la așezământul tău, că s'au umplut de sălaşurile nelegimirii toate ascunzișurile țării!

21. Cel împilat să nu se întoarcă rușinat, săracul și cel necăjit să dea slavă numelui tău.

22. Scoală, Dumnezeule, și apără lucrul tău! Adu-ți aminte de ocara cu care mereu te ocărăște cel fără de minte!

23. Nu uita strigătele vrăjmașilor tăi și răzvrătirea protivnicilor tăi, care mereu se ridică împotriva ta!

PSALMUL 74.

Al lui Asaf.

74 1. Slăvi-te-vom, Dumnezeule, slăvi-te-vom! Chema-vom numele lui! Vom vesti toate minunile tale!

2. Căci tu ai zis: «La timpul hotărât, voi judeca cu dreptate».

3. Atunci pământul se va cutremura cu toți cei ce trăiesc pe dânsul, dar eu voi întări stâlpii lui.

4. Celor mândri le voi zice: Nu vă mândriți! Și celor răi le voi spune: Nu vă ridicați capul!

5. Nu vă ridicați dar fruntea și nu grăiți cu trufie împotriva Domnului!

6. Căci nu dela răsărit sau dela apus, nu din pustie sau din munți vine ajutorul.

7. Ci Dumnezeu singur este judecător și el pe unul înalță și pe altul smerește.

8. Domnul ține în mână paharul, în care spumegă vin plin de amestecătură.

9. Și când îl varsă el și îl deșartă până la fund, becu din el toți păcătoșii pământului.

10. Iară eu voi vesti puterea aceste lucruri și voi lauda pe Dumnezeu lui Iacov.

11. Sfărâma-voiu fruntea celor răi, iar fruntea drepților se va înalța.

PSALMUL 75.

Al lui Asaf.

75 1. Cunoscut este Dumnezeu în Iuda, în Israel mare este numele lui! 2. Cortul lui a fost în Salim, și locuința sa este în Sion.

3. Acolo a sfărâmat el săgețile și arcu, pavăza și sabia și armele de războiu.

4. Strălucit și puternic te-ai arătat tu, în acești munți ai războinicilor.

5. Pradă au ajuns ace-

știa, nu s'au putut apăra și au adormit somnul de veci.

6. De certarea ta, Dumnezeu lui Iacov, au încremenit și călăreți și cai.

7. Infrișcat ești tu și cine-ți poate sta împotriva, când te mânia?

8. Din cer ai vestit judecata, pământul s'a îngrozit și a amuțit.

9. Când s'a sculat Dumnezeu la judecată, ca să mântuiască pe cei necăjiți de pe pământ.

10. Chiar mânia omului se prelăce spre lauda ta, când te îmbraci în toată urgia ta.

11. Faceți juruințe Domnului Dumnezeului vostru și le împliniți! Toți cei dimprejurul lui să aducă daruri Dumnezeului celui infrișcat!

12. Că el domolește mânia domnitorilor și e infrișcat pentru regii pământului.

PSALMUL 76.

Al lui Asaf.

76 1. Cu glasul meu cătro Domnul am strigat, glasul meu către Dumnezeu l-am înălțat și el m'a auzit.

2. În ziua necazului meu am căutat pe Dumnezeu, noaptea mi-am întins mâinile meru spre el și sufletul meu nu vrea să se mângâie.

3. Adusu-mi-am aminte

săturat, căci li se dase după dorirea lor,

30. Dar nu le trecuse încă pofta și mâncarea era încă în gura lor,

31. Când se aprinse asupra lor mânia lui Dumnezeu și a ucis pe cei mai tari dintre ei, doborât-a pe cei mai de seamă din tinerii lui Israel;

32. Dar ei tot au mai păcătuit și n'au crezut în minunile lui,

33. Atunci el le-a stins zilele ca o suflare și anii printr'un sfârșit neașteptat.

34. Și când îi lovea cu moartea, îl căutau și se grăbeau să se întoarcă la Dumnezeu,

35. Iși aduceau aminte că Dumnezeu este scăparea lor și izbăvitorul lor este Cel de sus,

36. Dar îl înșelau cu buzele lor și cu limba lor îl mințeau,

37. Căci inima lor nu era dreaptă înaintea lui și ei nu erau credincioși așeză-mântului lui.

38. Dar el, Cel pururea milostiv, care iartă nedreptatea și nu zdrobește îndată pe păcătos, n'a încetat a-și potoli mânia și nu s'a lăsat stăpânit de urgia sa,

39. Ci și-a adus aminte că trup erau, suflare ce trece și nu se mai întoarce.

40. De câte ori l-au amă-

rit în pustie și l-au mâniat în țara cea neclocită!

41. N'au conștient de a is-piti pe Dumnezeu și de a în-tărăta pe Sfântul lui Israel,

42. Căci uitaseră puterea brațului lui și ziua în care-i scosese din robie,

43. Uitaseră de semnele pe care le făcuse în Egipt și de minunile lui cele din câmpul Toan,

44. Când prefăcuse râurile vrăjmașului în sânge, ca să nu poată bea apă,

45. Când trimisese asupra acelor muște ca să-i întepce și broaște ca să-i piardă,

46. Le dăduse roadele la omizi și holdele muncite de ei la lăcuste,

47. Bătuse viile lor cu hărmă și pomii lor cu grindină,

48. Cu grindină le uciseese turmele și vitele lor cu fulgere,

49. Trimisese asupra lor para mănii sale, iuțime, urgie și prăpădenie, solie de îngeri răi,

50. Dăduse drum slobod mănii sale, nemântuindu-le suflotele dela moarte, nici vitele lor dela ciurmă.

51. Lovise pe toți întâii născuți în Egipt, pârga puterii din corturile lui Ham de noată,

52. Și ridicase pe poporul său, ca pe niște oi, și-l povățuise ca pe o turmă în pustie,

53. Il povățuise nepri-

mejdut și fără teamă, iar pe vrăjmași îi înghițise marea

54. Și i-a adus în țara sa cea sfântă, la muntele acesta pe care l-a dobândit cu dreapta sa.

55. A alungat națiile dinaintea lor, cu furie le-a împărțit moștenirea acelor și în corturile lor a așezat semințiile lui Israel,

56. Dar ei tot s'au răzvrătit împotriva Celui de sus și l-au mâniat, nepă-zind poruncile lui,

57. S'au abătut și au fost necredincioși ca și pă-rinții lor, abătutu-s'au ca un arc înșelător.

58. Întărit-au mânia lui Dumnezeu cu înălțimile lor și cu idoli lor au așă-tat răvnia lor.

59. Auzit-a Dumnezeu și s'a aprins și a urgisit foarte pe Israel,

60. A părăsit locuința din Silo, cortul unde locuia el între oameni

61. A dat în robie mărirea sa și mândria sa în mâinile vrăjmașilor.

62. Dat-a pe poporul său săbiei și s'a mâniat pe moștenirea sa.

63. Focul a mâncat pe tinerii lor și fecioarelor lor nu li s'a cântat cântarea de nuntă,

64. Preoții lor au căzut de sabie și văduvele lor nu i-au bocit.

65. Apoi s'a deșteptat

Domnul ca din somn, ca un viteaz după beție,

66. Și a lovit pe vrăjmașii săi în fugă, acoperindu-i cu ocară veșnică.

67. Totuși a lepădat cortul lui Iosif și seminția lui Efraim n'a ales,

68. Ci a ales seminția lui Iuda, muntele Sionului, pe care l-a iubit

69. Și a zidit templul său măreț ca cerul și trainic pe vecie ca pământul

70. Și a făcut să se aleagă David, pe care l-a luat dela turmele de oi.

71. Din mijlocul oilor l-a adus, ca să pască pe Iacov, poporul său, și pe Israel, moștenirea sa

72. Și David i-a păstorit cu inimă înțeleaptă și cu mână pricepută i-a povățuit.

PSALMUL 78.

Al lui Asaf.

78 1. Dumnezeu, păgă-nii au năvălit în moștenirea ta, pângărit-au bis-erica ta cea sfântă și Ie-rusalimul l-au prefăcut în-tr'o movilă de moloz.

2. Dat-au trupurile sluji-torilor tăi să le mănânce pasările cerului și cărnurile cuvioșilor tăi le-au dat fiarelor pământului.

3. Vărsat-au sângele lor ca apa împrejurul Ierusalimului și nu era cine să-i în-groape.

4. Ajuns-am ocară veci-

de Dumnezeu și m'am cutremurat, gânditu-m'am la el și sufletu-mi se istovește.

4. Nu pot nici ochii să-i închid, de neliniște nu pot grăi.

5. Cugetat-am la zilele cele de demult, la anii vracurilor trecute m'am gândit.

6. Mă gândeam noaptea în inima mea, socoteam și sufletul meu se întreba:

7. «Au doară m'a lepădat Domnul pe vecie? Au nu-și va mai arăta bunăvoința sa?»

8. Au doară tăiatu-mi-a mila pe totdeauna și cuvântul și l-a curmat pe vecii vecilor?

9. Uitat-a oare Dumnezeu să miluiască și în mânia sa și-a închis oare îndurarea?

10. Zis-am atunci: «Aceasta este durerea mea, că dreapta celui de sus nu-mi mai e ocrotitoare.

11. De-mi aduc aminte de lucrurile Domnului, de-mi aduc aminte, Dumnezeule, de minunile tale cele de demult,

12. De cuget la toate lucrurile tale și de pătrund faptele tale cele mari,

13. Văd că sfântă este calea ta! Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru? Tu ești, Dumnezeule, cel ce faci minuni!

14. Cunoscută ai făcut puterea ta prin popoare și ai mântuit cu brațul tău

pe poporul tău, pe fiii lui Iacov și ai lui Iosif.

15. Văzutu-te-au apele, Dumnezeule, văzutu-te-au apele și s'au temut, cutremuratu-s'au adâncurile.

16. Norii au vărsat ape, dat-au norii glas, și săgețile tale au sburat.

17. Glasul tunetului tău a răsunat în bolta cerească, fulgerele au luminat lumea și pământul s'a clătuit și s'a cutremurat.

18. Fost-a calea ta prin mare și cărările tale prin apele cele mari și urmele tale nu s'au cunoscut.

19. Povățuit-ai ca o turmă pe poporul tău, prin mâna lui Moise și a lui Aaron.

PSALMUL 77.

Al lui Asaf.

77 1. Ia aminte, poporul meu, la legea mea, plăcă-ți urechea la cuvintele gurii mele,

2. Că am să rostesc pilde cu gura mea și am să vestesc cuvinte adânci din trecut.

3. Câte am auzit și am aflat și câte părinții noștri ne-au povestit,

4. Nu le vom ascunde de copiii lor, ei vom vesti neamului ce vine slava și puterea Domnului și faptele lui cele minunate,

5. Căci el a ridicat mărurie în Iacov și lege a pus în Israil și a poruncit pă-

rinților noștri să le vestească copiii lor,

6. Ca să le știe neamul ce vine și copiii ce se vor naște să le povestească copiilor lor,

7. Ca să-și pună în Dumnezeu nădejdea lor și să nu uite lucrurile lui Dumnezeu, ei să păzească poruncile lui.

8. Să nu fie, ca părinții lor, neam răzvrătit și îndărătnic, neam cu inimă nestatornică și cu suflet necredincios lui Dumnezeu.

9. Fiii lui Efreim, înarmați cu arcuri, au întors spatule la vreme de războiu

10. Și n'au păzit așezământul lui Dumnezeu și legea lui n'au vrut s'o urmeze,

11. Ci au uitat facerile de bine ale lui și minunile ce le-a arătat el,

12. Căci el făcuse minuni înaintea părinților lor, în pământul Egiptului, în câmpul Toan.

13. Desfăcuse marea și le deschisese drum, făcuse apele perete la dreapta și la stânga lor

14. Și-i povățuise zina cu nor și toată noaptea cu lumină de foc.

15. Apoi în pustie despicasă stâncă și-i adăpase ca dintr'un adânc mare,

16. Din stâncă făcuse să țâșnească pâraie și apele se vărsaseră ca niște râuri

17. Și au adăus ei a pă-

cătui și a mânia pe Cel de sus în pustie.

18. Ispitit-au pe Dumnezeu în inima lor, cerând mâncare după pofta lor,

19. Cărtit-au împotriva lui Dumnezeu și au zis: «Putea-va oare Dumnezeu să gătească masă în pustie?

20. Iată a lovit stâncă și a curs apă și s'a vărsat ca niște râuri, putea-va el oare să ne dea și pâine, sau să gătească și carne popoului său?»

21. Auzit-a Domnul aceasta și s'a umplut de mânie, foc s'a aprins asupra lui Iacov și s'a stărnit urgie asupra lui Israil,

22. Pentru că nu s'au încrezut în Dumnezeu, nici n'au nădăjdut în ajutorul lui.

23. Și a poruncit el norilor de sus și a deschis porțile cerului

24. Și le-a plouat mană să mănânce, dat-a popoului său pâine cerească,

25. Pâine îngerească a mâncat omul și le-a trimis bucate până la sațiu,

26. Căci a stărnit sub cer vânt dela răsărit, cu puterea lui a adus vântul de miazăzi

27. Și a plouat peste ei carne ca pulberea și pasări sburătoare ca nisipul mării

28. A făcut să cadă în mijlocul taberei și împrurul colibelor lor.

29. Și au mâncat și s'au

nilor noștri, batjocura și râsul celor dimprejurul nostru!

5. Până când, Doamne, vei fi tot mânios? Până când va arde ca focul mânia ta?

6. Varsă-ți mânia peste neamurilo, care nu te cunosc și peste împărățiile, care nu cheamă numele tău!

7. Că acelea au mâncat pe Iacov și au pustiit locuința lui.

8. Nu ne socoti nouă păcatele părinților noștri, ci de grab să ne întâmpine îndurările tale, că suntem peste măsură umiliți.

9. Ajută-ne, Dumnezeu, mântuitorul nostru, pentru slava numelui tău! Izbăvește-ne și ne iartă păcatele pentru numele tău!

10. La ce să zică păgânii: «Unde este Dumnezeul lor?» Sub ochii noștri să se facă cunoscută întro păgân răzbunarea sângelui vărsat al robilor tăi!

11. Suspinele celor încetușăți să ajungă până la tine și păzește cu brațul tău cel puternic pe cei rănduiți la moarte!

12. Întoarce înșeptit, în sânul vecinilor noștri, batjocurile ce ți le-au aruncat ție, Doamne!

13. Iară noi, poporul tău și oile pășunii tale, te vom mări purtarea pe tine și vom vesti lauda ta din neam în neam.

PSALMUL 79.

Al lui Asaf.

79 1. Păstorul lui Israil, pleacă-ți urechea! Cel ce paști pe ai lui Iosif, ca pe o turmă, arată-te!

2. Cel ce șezi pe heruvimi, deșteptă puterea ta, înaintea lui Efraim și a lui Vniamin și a lui Manase și vino, ca să ne mântuești pe noi!

3. Ridică-te iar, Dumnezeu, arată-ne fața ta și ne vom mântui!

4. Doamne, Dumnezeul oștirilor, până când te vei mânia pe rugăciunea poporului tău?

5. Că ne hrănești cu pâine de lacrimi și cu lacrimi ne adăpi din belșug!

6. Lăsatu-ne-ai să fim nedreptățiți de vecinii noștri și vrăjmașii noștri își bat joc de noi.

7. Dumnezeul oștirilor, ridică-ne iar, arată-ne fața ta și ne vom mântui!

8. Din Egipt ai mutat via aceasta și ai isgonit neamuri, ca să o sădești.

9. Pregătit-ai pentru ea loc și ai înfipt rădăcinile ei și ca a umplut țara aceasta.

10. Acoperit-a munții umbra ei și vitele ei erau ca cedrii lui Dumnezeu.

11. Intinsu-și-a ea coarcele până la mare și lăstarii ei până la râul Eufra-
tului.

12. Pentru ce ai surpat gardul ei, de o fură toți cei ce trec pe cale,

13. De o rămă mistrețul din pădure și fiarele cele din câmpie o pasc?

14. Dumnezeul oștirilor, întoarce-te dar și caută din cer și vezi și cercetează via aceasta,

15. Pe care a sădit-o dreapta ta și o desăvârșește pe ea și vlăstarul pe care l-ai ales.

16. Că e arșă cu foc și e tăiată și de certarea feței tale pierie toată.

17. Măna ta să sprijinească pe omul dreptei tale și pe fiul omului pe care l-ai ales

18. Și nu ne vom mai despărta dela tine! Dă-ne viața și vom chema numele tău!

19. Doamne, Dumnezeul oștirilor, ridică-ne iar! Arată-ne fața ta și ne vom mântui!

PSALMUL 80.

Al lui Asaf.

80 1. Cântați cu bucurie lui Dumnezeu, tărâ noastră! Înălțați strigăte de bucurie Dumnezeului lui Iacov!

2. Cântați cântece! Bateți tobal! Luați harfa și alăuta cea dulce la viers!

3. Sunați din trâmbiță la lună nouă, la lună plină, la ziua cea vestită a sărbătorii noastre!

4. Că pentru Israil aceasta e lege și poruncă a Dumnezeului lui Iacov.

5. Aceasta a așezat-o el mărturie pentru Iosif, când a ieșit acesta din pământul Egiptului, unde a auzit graiu în limbă necunoscută:

6. «Iată ți-am luat povara din spinare și mâinile îți sunt scutite de cărat cu coșul.

7. În necazul tău m'ai chemat și te-am izbăvit, din mijlocul tunetelor te-am auzit și te-am cercat la apa Meriba.

8. Ascultă, poporul meu, și te voi sfătu! O, de m'ai asculta, Israil!

9. Să nu ai Dumnezeu străin, nici să nu te închini la alți dumnezei!

10. Că eu sunt Domnul Dumnezeuul tău cel ce te-am scos din pământul Egiptului, deschide-ți gura și o voi umplea,

11. Dar poporul meu n'a ascultat glasul meu și Israil nu mi s'a supus.

12. De aceea i-am lăsat în îndărătnicia inimii lor, ca să umble în cugetele inimii lor.

13. De m'ar fi ascultat poporul meu și de ar fi umblat Israil în căile mele,

14. Curând aş fi smerit pe vrăjmașii lor și mi-aş fi îndreptat mâna mea asupra celor ce-i necăjesc.

15. Cei ce urăsc pe Dom-

nul s'ar fi gudurat înaintea lor, iar fericirea lor ar fost veșnică.

16. I-ași fi hrănit cu grăsimi de grâu și cu miere din stâncă i-aș fi săturat.

PSALMUL 81.

Al lui Asaf.

81 1. Stătu-a Dumnezeu în adunarea judecătorilor și în mijlocul lor judecă pe judecători și zice:

2. «Până când veți judeca nedrept, și veți părtini pe cei răi?

3. Dați dreptate orfanului și celui slab, săracului și celui necăjit faceți-le dreptate!

4. Ishăviți pe cel lipsit și pe nevoiași și-i scăpați din mâna păcătosului!»

5. Dară ei nu vor să știe, nici să priceapă, ci băjbăe prin întunerece și de aceea se sdruncină toate rândurilele în țară!

6. Eu am zis: «Sunteți dumnezei, toți sunteți fiii Celui de sus,

7. Iar voi ca niște oameni muriți și cădeți ca oricare din boierii!»

8. Scoală, Doamne, de judecă pământul, că toate popoarele sunt ale tale!

PSALMUL 82.

Al lui Asaf.

82 1. Dumnezeule, nu tăcea! Nu tăcea nici te odihni, Dumnezeule!

2. Că iată vrăjmașii tăi

s'au întăritat și cei ce te urăse și-au ridicat capul.

3. Urzesc planuri împotriva poporului tău și se sfătesc asupra celor ocrotiți de tine.

4. Zis-au: «Veniți să-i stărpim dintre popoare și să nu se mai pomenească numele de Israill!»

5. Sfătuitu-s'au cu toții împreună și s'au unit împotriva ta:

6. Corturile lui Edom și Ismailiții, Moab și Agareniții,

7. Ghebal și Amon și Amalec, Filistenii cu locuitorii Tirului.

8. Asur încă s'a unit cu ei și și-a dat mâna cu fiii lui Lot.

9. Fă cu dănașii cum ai făcut cu Madiam, cu Sise- ra și Iabir la râul Kișon,

10. Care, pierduți fiind în En-Dor, au ajuns îngrășăminte pământului.

11. Fă cu mai-marii lor, cum ai făcut cu Oreb și cu Zeeb și cu povățuitorii lor, ca și cu Zeban și cu Salmun,

12. Căci aceștia au zis cândva: «Să punem stăpânire pe locașurile lui Dumnezeu!»

13. Dumnezeu meu, fă-i ca praful în vânt, ca pleava înaintea viforului!

14. Cum arde focul pădurea, cum dogorește parjolul munții,

15. Așa să-i urmărești cu

viforul tău, și cu vijelia mâniei tale să-i umpli de groază!

16. Acopere fața lor cu ocări, ca să caute numele tău, Doamne!

17. Să se rușineze și să piară!

18. Și să cunoască ei că Domnul e numele tău și că numai tu ești Cel Preaînalt peste tot pământul.

PSALMUL 83.

Al fiilor lui Core.

83 1. Cât sunt de dorite locașurile tale, Doamne al puterilor!

2. Sufletul meu suspină și tânjește după curțile Domnului. Inima mea și carnea mea se istovesc de dorul Dumnezeului celui viu.

3. Pasărea și-a găsit și casă și rândunica cuib pe-rua puii săi,

4. La altarele tale, Doamne al puterilor, împăratul meu și Dumnezeuul meu!

5. Ferice de cei ce locuiesc în casa ta, căci ne- conținut te pot lăuda!

6. Ferice de omul pe care-l ajuți tu și de cei ce cunosc căările tale!

7. Căci când străbat ei valca pustie, o prefac în loc plin de izvoare și ploaia o acopere de binecuvântare

8. Și trecând din putere în putere, se înfățișează la Dumnezeu în Sion.

9. Doamne, Dumnezeul puterilor, ascultă rugăciu-

nea mea! Pleacă-ți urechea, Dumnezeul lui Iacov!

10. Dumnezeule, apărătorul nostru, pleacă-te, și caută la fața unsului tău!

11. Căci mai bine o zi în curțile tale, decât mii între străini; voiesc mai bine să fiu lepădat la pragul casei

lui Dumnezeu, decât să locuiesc în locașurile păcătoșilor,

12. Căci soare și scut e Dumnezeu. Domnul dă har și mărire, și pe cei ce umblă în neprihănire nu-i lipsește de niciun bine.

13. Doamne, Dumnezeul puterilor, ferice de omul ce nădăjduiește în tine!

Al fiilor lui Core.

PSALMUL 84.

84 1. Milostivitu-te-ai, Doamne, spre țara ta și ai întors din robie pe ai lui Iacov.

2. Nedreptățile poporului tău le-ai iertat și ai acoperit toate păcatele lui.

3. Potolitu-ți-ai toată mânia ta, și aprinderea urgiei tale ai abătut-o.

4. Ridică-ne iar, Dumnezeule mântuirii noastre, și-ți abate mânia ta dela noi!

5. Au doară pururea vei fi mânios pe noi? Sau vei întinde mânia ta dela neam la neam?

6. Nu ne vei dărui oare iarăși viața, ca poporul tău să se bucură de tine?

7. Arată-ne, Doamne, mila

ta, și mântuirea ta dăne-o!

8. Asculta-voi cu-mi va spune Domnul Dumnezeu, ei va vesti pace peste poporul său

9. Și peste slugile sale credincioase, dar să nu se mai întoarcă la nebunia lor.

10. Aproape este mântuirea de cei ce se tem de dânsul și slava sa se va sălăslui în țara noastră.

11. Mila și adevărul se vor întâmpina, dreptatea pacea se vor săruta.

12. Adevărul din pământ va răsări și dreptatea din cer va privi.

13. Domnul va revărsa bunătața sa și pământul nostru roada-și va da.

14. Dreptatea va merge înaintea lui și va găti calea pentru pașii săi.

PSALMUL 85.

O rugăciune a lui David.

85 1. Pleacă, Doamne, urechea ta și mă auzi, că sărac și necăjit sunt eu!

2. Păzește sufletul meu, că sunt credincios înaintea ta, mântuește, Dumnezeu, pe robul tău, cel ce nădăjduiește în tine!

3. Ai milă de mine, Doamne, căci către tine strig toată ziua!

4. Veselește sufletul robului tău, căci către tine, Doamne, înalță sufletul meu!

5. Că bun și milostiv ești tu, Doamne, și mult

îndurat către toți cei ce te chiamă pe tine.

6. Ascultă, Doamne, rugăciunea mea și ia aminte la glasul cererii mele!

7. La vreme de necaz către tine am strigat și m'ai auzit, Dumnezeu!

8. Nu este alt Dumnezeu ca tine, Doamne, nici lucruri ca lucrurile tale!

9. Toate națiunile câte ai făcut vor veni și se vor închina înaintea ta, Doamne, și vor slăvi numele tău.

10. Că mare ești tu și faci minuni și numai tu singur ești Dumnezeu!

11. Învață-mă, Doamne, căile tale și voi merge în adevărul tău! Întărește în sufletul meu frica de numele tău!

12. Doamne, Dumnezeul meu, lăuda-te-voi din toată puterea mea și pururea voi da slavă numelui tău!

13. Că mare este mila ta spre mine, că ai izbăvit sufletul meu din fundurile iadului!

14. Dumnezeu, sculatu-s'au cei mândri asupra mea și cei răzvrățiți caută sufletul meu, fără să se uite la tine!

15. Dar tu, Doamne, Dumnezeul îndurării, cel milostiv, îndelung răbdător, bun și adevărat,

16. Caută spre mine și mă miluește! Dă slugii tale tăria ta și mântuește pe fiul slujnicii tale!

17. Arată-mi semnul bunăvoinței tale, ca să vadă cei ce mă urăsc și să se rușineze, că tu, Doamne, mi-ai ajutat și m'ai mângâiat.

PSALMUL 86.

Al fiilor lui Core.

86 1. Temeliile Ierusalimului sunt asezate pe muntele cel sfânt. Domnul iubește porțile Sionului mai mult decât toate locurile lui Iacov.

2. Lucruri slăvite se spun despre tine, cetatea lui Dumnezeu.

3. Pomeni-vei printre cei ce te cunosc de Raav și Babilonul, iată Filistenii și Tirul cu Etiopia vor zice: «Cutare s'a născut acolo».

4. Iar de Sion se va zice: «Cutare bărbat s'a născut într'insul, că însuși Cel de sus l-a întărit pe dânsul».

5. Domnul scrie în cartea popoarelor: «Cutare s'a născut acolo».

6. Cei ce cântă și cei ce dăntuesc strigă: «În tine sunt toate izvoarele bucuriei mele!»

PSALMUL 87.

Al fiilor lui Core.

87 1. Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua și noaptea strig înaintea ta.

2. Să pătrundă rugăciunea mea până la tine! Pleacă urechea ta la ruga mea!

3. Căci s'a săturat de necazuri sufletul meu și viața mea s'a apropiat de iad.

4. Socotit sunt cu cei ce se coboară în mormânt și am ajuns ca un om fără putere, aruncat laolaltă cu cei morți.

5. Ajuns-am ca uciziți ce zac în morminte, care au fost lepădați de mâna ta și de care nu-ți mai aduci aminte.

6. Aruncatu-m'ai în groapa iadului, într'întunec și în umbra morții.

7. Apăsata mânia ta asupra mea și toate valurile tale le-ai adus asupra mea.

8. Depărtat-ai pe cunoștinții mei dela mine și urât m'ai făcut înaintea lor.

9. Strămtorat sunt și nu văd nicio scăpare, ochii mei au slăbit de suferință.

10. Strigat-am către tine, Doamne, toată ziua și am întins către tine mâinile mele.

11. Oare pentru cei morți vei face minuni, sau morții se vor scula și te vor lăuda?

12. Povesti-se-va oare în mormânt mila ta și dreptatea ta în locul stricăciunii?

13. Cunoaște-se-va oare minunile tale într'întunec și adevărul tău în pământul uitării?

14. Dar eu, Doamne, către tine am strigat și rugăciunea mea disdedimineață te va întâmpina!

15. Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu și-ți întorci fața ta dela mine?

16. Nechăjit și chinuit sunt eu din tinerețile mele, apăsător de bătăile tale și turburat.

17. Trecut-au peste mine urgiile tale și amenințările tale mă istovesc.

18. Toată ziua mă impresară ele ca apa și toate mă potopesc deodată.

19. Depărtat-ai dela mine pe prietenii și pe cunoșcuții mei și cei de aproape ai mei s'au făcut nevăzuți.

PSALMUL 88.

O învârtitură a lui Etam Ezrahiteanul.

88 1. Milele tale, Doamne, în veac le voi lauda, vesti-voiu adevărul tău cu gura mea din neam în neam.

2. Că pe veci ai întemeiat mila și ai așezat în ceruri adevărul tău, când ai zis:

3. «Încheiat-am așezământ cu alesul meu și m'am jurat robului meu David, zicând:

4. Neamul tău îl voiu întări pe veci și voiu întări scaunul tău din neam în neam».

5. Cerurile mărturisesc minunile tale, Doamne, și adunarea sfinților mărturisește adevărul tău.

6. Că în ceruri cine e asemenea Domnului, sau

printre fiii lui Dumnezeu cine se va asemăna lui?

7. Dumnezeu e preamărit în sfatul sfinților, mare și înfricoșat este peste toți cei dimprejurul lui!

8. Doamne, Dumnezeul puterilor, cine e asemenea ție? Tare ești, Doamne, și adevărul tău e împrejurul tău!

9. Tu înfricoșezi sălbătăcia mării, când se ridică valurile ei, tu le potolești.

10. Tu ai bătut Egiptul ca pe un neputincios și cu brațul tău cel tare ai risipit pe vrăjmașii tăi.

11. Ale tale sunt cerurile și pământul este al tău, tu ai întemeiat lumea împreună cu toate cele dintr'însa.

12. Tu ai făcut miez de noapte și amiază. Taborul și Ermonul se bucură în numele tău.

13. Brațul tău e puternic, tare e mâna ta și dreapta ta ridicată.

14. Judecata și dreptatea sunt temelile tronului tău, mila și adevărul merg înaintea ta.

15. Ferice de poporul care cunoaște glasul trâmbitei și umblă întru lumina feței tale, Doamne.

16. Căci se va bucura mereu întru numele tău și cu dreapta ta se va lauda.

17. Că tu ești podoaba puterii lui și prin bunăvoința ta se va înălța fruntea noastră.

18. Domnul este scutul nostru și regele nostru este sfântul lui Israel.

19. Grăit-ai oarecând în vedenie unui sfânt al tău, zicând: «Eu am dat ajutor viteazului și am înălțat pe alesul poporului meu.

20. Aflat-am pe robul meu David și cu mirul meu cel sfânt l-am uns.

21. Fi-va mâna mea cu dânsul și brațul meu îl va întări.

22. Vrăjmașul nu-l va birui, nici cel rău nu-l va apăsa.

23. Sfărâma-voiu înaintea lui pe vrăjmașii lui și voi bate pe cei ce-l urăsc.

24. Adevărul meu și mila mea vor fi cu dânsul și fruntea lui se va înălța prin numele meu.

25. Pune-voiu mâna lui peste mare și peste râuri dreapta lui.

26. El îmi va zice: Tu ești tatăl meu, Dumnezeuul meu și cetatea mea de mântuire!

27. Iar eu îl voi face întâiul născut al meu și cel mai înalt dintre regii pământului.

28. Păstra-i-voiu pe totdeauna mila mea și așezământul încheiat cu el va fi neschimbat.

29. Prelungi-voiu în veac seminția lui și tronul lui va dura cât zilele cerului.

30. De vor părăsi fiii lui legea mea și nu vor umbla după poruncile mele,

31. De vor călca așezământul meu și nu vor păzi poruncile mele,

32. Le voi pedepsi fărădelegile cu toiagul și nea dreptatea lor cu bătai,

33. Iar mila mea nu o voi lua dela dânsul, nici nu-mi voi schimba credincioșia mea.

34. Așezământul meu nu-l voi rupe, nici nu voi schimba ceea ce a ieșit din gura mea.

35. Odată ce m'am jurat pe sfîntenia mea, minți-voiu eu care lui David?

36. Seminția lui va rămănea în veac și scaunul lui va fi înaintea mea ca soarele.

37. Avea-va tărie deapureri ca luna și în ceruri mărturie credincioasă.

38. Dar acum ai lepădat și ai urgisit pe unsul tău, pentrucă te-ai mâniat pe dânsul.

39. Nesocotit-ai așezământul încheiat cu robul tău și ai aruncat la pământ coroana lui.

40. Toate zidurile lui le-ai sfărâmat și ai prefăcut în ruină toate cetățile lui.

41. Și toți cei ce trec pe cale îl jefuiesc, ajunsa de răsul vecinilor săi.

42. Înălțat-ai dreapta vrăjmașilor lui și pe toți protivnicii lui i-ai bucurat.

43. Așcutișul săbiei lui l-ai tămpit și în război nu l-ai întărit.

44. Luat-ai dela dânsul strălucirea și tronul lui l-ai doborât la pământ.

45. Zilele veacului lui le-ai scurtat și l-ai acoperit de rușine.

46. Până când, Doamne, te vei tot ascunde? Până când va arde ca focul mânia ta?

47. Adu-ți aminte, ce este veacul meu. Oare în deșert ai zidit pe toți fiii oamenilor?

48. Care din oameni a trăit și n'a văzut moartea? Cine și-a izbăvit sufletul din mâna iadului?

49. Unde sunt, Doamne, îndurările tale de altădată, pe care le-ai jurat lui David într-un adevărul tău?

50. Adu-ți aminte, Doamne, de înjosirea robilor tăi, pe care o port în sânul meu, și de ocările multor neamuri!

51. Vezi, Doamne, cum ocărăsc vrăjmașii tăi și cum batjocoresc urmele unsului tău.

52. Binecuvântat fie Domnul în veac. Amin. Amin.

PSALMUL 89.

O rugăciune a lui Moise, omul lui Dumnezeu.

89. 1. Doamne, tu ai fost scăparea noastră din neam în neam.

2. Mai înainte de a se naște munții și de a se zidi

di pământul și lumca, din veșnicia veșnicilor, tu ești Dumnezeu.

3. Tu întoreai pe muritori în țărână și zici: «Întoarceți-vă, fiii oamenilor, în nimicul de unde ați ieșit!»

4. Căci înaintea ochilor tăi mia de ani e ca ziua de ieri ce a trecut și ca o strajă de noapte,

5. Ca un șuvoiu îi iei și viața lor e ca un vis, ca iarba, ce răsare dimineața,

6. Ce răsare dimineața și înflorește, iar seara se taie și se usucă.

7. Așa ne mistuim și noi de mânia ta și pierim în fața urgiei tale,

8. Când pui fără-de-legile noastre înaintea ta și cele tănuite ale noastre sub lumina feței tale.

9. Toate zilele noastre s-au scurs în mânia ta și anii ni se pierd ca un sunet.

10. Zilele vieții noastre sunt șaptezecii de ani, iar pentru cei mai tari optzeci de ani, iar ce este mai mult nu-i decât osteneală și durere.

11. Așa trece viața noastră, iute și sburâm cum zboară pasărea în văzduh.

12. Cine știe puterea mâniei tale și cine sucește urgia ta după teama datorită ție?

13. Învață-ne dară așa să socotim zilele noastre, ca să dobândim inimă înțeleaptă.

14. Întoarce-te, Doamne! Până când te vei mânia? Milostivește-te spre robii tăi!

15. Umple-ne dimineața de mila ta și ne vom bucura, veseli-ne-vom în toate zilele vieții noastre.

16. Veselește-ne pentru zilele cele de umilință, pen-

tru anii în care am suferit necazurile!

17. Caută spre robii tăi, spre lucrurile tale și îndreptează pe fiii lor!

18. Doamne, Dumnezeu al nostru, să fie binecuvântarea ta peste noi! Povățuește mâinile noastre la lucru și desăvârșește lucrul mâinilor noastre!

CARTEA A PATRA

PSALMUL 90.

O cântare de laudă a lui David.

90. 1. Cel ce locuiești sub acoperământul Celui Preaînalt și odihnești sub umbra celui atotputernic,

2. Zi către Domnul: «Tu ești scăparea mea, tu ești apărătorul și Dumnezeuul meu în care nădăjduesc eu!»

3. Că el te izbăvește de lațul vânătorului și de moțima ucigătoare,

4. Cu penele sale te umbrește și sub aripile lui ești scutit de primejdia, că adevărul lui e scut și pavăză.

5. Nu te vei teme de năluca noptea, de săgeata ce zboară ziua,

6. De chimă ce se încuibază în negură și de moțima ce bântuie la miazăzi.

7. Cândă-vor mii la stănga ta și la dreapta ta zeci de mii, iar de tine moarte nu se va apropia,

8. Ci vei căuta eu ochii tăi și pedepsirea păcătoșilor vei vedea,

9. Pentru că ai zis: «Doamne, tu ești scăparea mea», și ți-ai ales de liman pe Cel Preaînalt.

10. De aceea niciun rău nu te va ajunge și hoala nu se va apropia de casa ta,

11. Că el a poruncit îngurilor săi să te păzească în toate căile tale

12. Și pe mâini te vor ridica, ca să nu se lovească de piatră piciorul tău.

13. Peste aspidă și vasilisc vei păși și vei călea peste lei și peste balauri.

14. «Pentru că m'a iubit, îl voi izbăvi», zice Domnul despre tine. «Apără-l-voiu, că a cunoscut numele meu.

15. Când va striga către mine, îl voi auzi și la vreme de necaz voi fi eu dânsul, mântui-l-voiu și-l voi preamări.

16. Încărea-l-voin de zile multe și-i voi arăta lui mântuirea mea».

PSALMUL 91.

Alcătuît pe vremea lui Ezechia.

91 1. Bine este a lăuda pe Domnul și a cânta numele tău, Procinalte,

2. A vesti dimineața mila ta și adevărul tău în toată noaptea,

3. Cu psaltirea cu zece strune și cu cântare din a-lăută,

4. Că m'ai veselit, Doamne, prin fapturile tale și lucrurile mâinilor tale mă minunează.

5. Cât de mari sunt lucrurile tale, Doamne, și cugetele tale cât de adânci sunt!

6. Omul întunecat nu le cunoaște și cel neluminat nu-și dă seama de ele.

7. Cei răi răsar ca iarba și călcătorii de lege înfloresc, ca să piară pentru vecii vecilor,

8. Iară tu, Doamne, pururea ești prealalt!

9. Că iată vrăjmașii tăi, Doamne, iată vrăjmașii tăi vor pieri și toți cei ce fac rele se vor risipi,

10. Iar fruntea mea o vei înălța ca și cornul inorogului și cu untdelemn proaspăt mă vei unge.

11. Ochiul meu va vedea căderea vrăjmașilor mei și urechea mea va auzi de

pedeapsa celor ce se scoală asupra mea.

12. Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul din Liban se va înălța.

13. Cei răsădiți în casa Domnului înflori-vor în curțile Dumnezeului nostru.

14. Aceștia și la bătrânețe vor înmuguri și vor fi verzi și plini de vlagă,

15. Ca să dea de veste că Domnul, țaria mea, e drept, și nu se află într'însul nedreptate.

PSALMUL 92.

Al lui David.

92 1. Domnul împărătește și e îmbrăcat cu slavă, îmbrăcatu-s'a Domnul cu slavă și s'a încins cu puterea.

2. Întărit-a lumea care nu se va clăti.

3. Scaunul tău e întemeiat din veșnicie, că din veșnicie ești tu, Doamne!

4. Ridică-și râurile, Doamne! Ridică-și râurile glasurile lor, ridică-și valurile lor.

5. Înfricoșat e mugotul apelor mării, înfricoșate sunt valurile mării, dar mai înfricoșat e Domnul sus în ceruri.

6. Legea ta, Doamne, este nestrămutată și casa ta sfântă pentru toate timpurile.

PSALMUL 93.

Al lui David.

93 1. Dumnezeule al răz-

Dumnezeul răzbnării, arată-te întru slava ta!

2. Scoală-te, judecătorele al pământului, și dă celor mândri după faptele lor!

3. Până când păcătoșii, Doamne, până când păcătoșii vor propăși?

4. Până când vor arunca ei vorbe nedrepte și se vor fâli cei ce lucrează fără-ae-lege?

5. Aceștia, Doamne, apasă pe poporul tău și împilează moștenirea ta,

6. Pe văduvă și pe străin îi mănâncă, iar pe cel orfan îl ucid.

7. Și zic: «Nu va vedea Domnul, Dumnezeul lui Iacov nu va lua aminte».

8. Înțelepțiți-vă dar, nepricepuților! Nebunilor, când veți pricepe voi oare?

9. Cel ce a făcut urechea, nu aude oare? Și nu vede oare, cel ce a făcut ochiul?

10. Sau nu va pedepsi cel ce pedepsește popoarele și cel, ce învață pe om minte?

11. Cunoaște Domnul cugetele omului și știe că deșarte sunt.

12. Ferice de omul pe care-l certă tu, Doamne, și-l înveți legea ta,

13. Ca să-i dai liniște la vreme de neceaz, până se va săpa groapa celui rău.

14. Că nu va lepăda Domnul pe poporul său și

moștenirea sa nu o va părăsi.

15. Că judecata iarăși va fi cu dreptate și o vor urma toți cei drepti la inimă.

16. Cine se va scula pentru mine împotriva făcătorilor de rele, sau cine se va pune pentru mine împotriva celor nelegiuți?

17. De n'ar fi fost Domnul sprijinitorul meu, de mult sufletul meu s'ar fi sălăsluit în iad.

18. Când zic: «Iată se elatină picioarele mele», atunci mă sprijinește mihata, Doamne.

19. Și când se înmulțesc amărăciunile în inima mea, mângâierile tale îndulcesc sufletul meu.

20. Putea-va oare să stea în preajma ta scaunul pierzătorilor și al celor ce uneltesc nelegiuiri împotriva legii?

21. Aceștia tabără asupra sufletului celui drept și osândesc sânge nevino-vat.

22. Domnul însă este scăparea mea și Dumnezeu e limanul meu cel tare.

23. El va întoarce fără-de-legea lor asupra lor și prin răntatea lor îi va pierde, pierde-i va pe ei Domnul, Dumnezeul nostru.

PSALMUL 94.

Al lui David.

94 1. Veniți să cântăm cu veselie Domnului

și să strigăm cu bucurie către Dumnezeu, stâncă noastră de scăpare,

2. Să ieșim întru înfrumusețarea lui cu laude și cu cântările noastre să-l preamărim,

3. Că Domnul este Dumnezeu mare și mare împărat peste toți dumnezeii,

4. În mâna lui sunt adâncurile pământului și înălțimile munților sunt ale lui,

5. A lui este marea, că el a făcut-o și pământul e al lui, pentru că el l-a zidit,

6. Veniți să închinăm Domnului, să plecăm genunchii înaintea Păcătorului nostru!

7. Pentru că el este Dumnezeu nostru, iar noi poporul păstoririi lui și turma cea păstorită de mâna lui. O! de i-ați auzi astăzi glasul care zice:

8. «Nu vă învârtosiți inima ca la Meriba, ca în ziua ispitirii în pustie,

9. Unde m'au ispitit părinții voștri și m'au pus la încercări, deși văzuseră lucrurile mele.

10. Patruzeci de ani am fost supărat pe neamul acesta și am zis: Acest popor are inimă rătică și n'a priceput căile mele.

11. De aceea m'am jurat în inima mea, să nu intre în odihna mea».

PSALMUL 95.

Al lui David.

95 1. Cântați Domnului cântare nouă! Cântați Domnului tot pământul!

2. Cântați Domnului! Binecuvântați numele lui și vestiți din zi în zi mântuirea lui.

3. Vestiți slava lui printre popoare! Spuneți minunile lui la toate neamurile!

4. Că mare este Domnul și vrednic de laudă și mai înfricoșat e decât toți dumnezeii!

5. Căci toți dumnezeii păgânilor sunt idoli, iară Domnul a făcut cerurile.

6. Slava și mărirea o înaintea lui, puterea și strălucirea e în locașul lui cel sfânt.

7. Dați Domnului, popoare păgâne, dați Domnului slavă și cinste!

8. Dați Domnului slavă pentru numele lui! Aduceți-i daruri și intrați în curțile lui!

9. Închinați-vă înaintea Domnului în podobe sfinte. Tot pământul să tremure înaintea lui!

10. Spuneți popoarelor: Domnul împărătește, că a întemeiat lumea și nu se va clădi. El va judeca popoarele cu dreptate.

11. Să se veselească cerurile și pământul să se bucure! Să dea glas ma-

rea și toate cele dintr'însa!

12. Să se bucure câmpia și toate cele dintr'însa. Toți arborii pădurii să scotească strigăte de bucurie înaintea Domnului!

13. Că iată-l, vine să judece pământul, să cârmuiască lumea cu dreptate și popoarele cu adevărul său!

PSALMUL 96.

Al lui David.

96 1. Domnul împărătește, să se bucure pământul și mulțimea ostravelor să se veselească!

2. Negură și nori sunt împrejurul lui și temelile tronului său sunt judecata și dreptatea.

3. Foc merge înaintea lui și arde împrejur pe vrăjmașii lui.

4. Fulgerele sale luminează lumea și pământul se cutremură la vederea lui.

5. Munții se tocesc ca ceara înaintea Domnului, înaintea stăpânului a tot pământul.

6. Cerurile vestesc dreptatea lui și slava lui o văd toate popoarele.

7. Să se rușineze toți cei ce se închină la chipuri copleșite și cei ce se laudă cu idoli lor! Toți dumnezeii să se închine înaintea lui!

8. Audă Sionul și să se bucure de aceasta și fiicele lui Iuda să se veselească de judecățile tale, Doamne!

9. Că tu, Doamne, ești

înălțat peste tot pământul și mai presus decât toți dumnezeii.

10. Cei ce iubiți pe Domnul, urși răutății! Domnul păzește sufletele cuviorilor săi și le izbăvește din mâinile păcătoșilor.

11. Lumina răsare el pentru cei drepti și bucurie pentru cei cu inimă dreaptă.

12. Bucurați-vă, drepti, în Domnul și slăviți pomelirea lui cea sfântă!

PSALMUL 97.

Al lui David.

97 1. Cântați Domnului cântare nouă, că minuni a făcut Domnul. Biruit a cu dreapta sa și cu brațul său cel sfânt.

2. Arătat-a Domnul mântuirea sa și dreptatea sa a descoprit-o înaintea neamurilor.

3. Adusu-și-a aminte de mila sa cea către Iacov și de credințioșia sa către casa lui Israel și toate marginile lumii au văzut mântuirea Dumnezeului nostru.

4. Strigați către Dumnezeu toți cei de pe pământ, prăznuiți, veseliți-vă și cântați!

5. Cântați Domnului din alăută! Cântați-i cântece din harfă și din gură!

6. Sunați din trâmbiță și din corn și secateți strigăte de bucurie înaintea Domnului împărat!

7. Să freacă marea și toate cele dintr'însa, lumea și toți cei ce o locuiesc!

8. Răurile să bată din palme și munții să se veselească împreună înaintea Domnului,

9. Că iată-l vine, vine să judece pământul, să cărmuiască lumea cu dreptate și popoarele cu credincioșie.

PSALMUL 98.

Al lui David.

98 1. Domnul împărătește, să tremure popoarele! Domnul s'a suit pe heruvimi, să se cutremure pământul!

2. Mare este Domnul în Sion și preînălțat peste toate popoarele!

3. Să dea slavă numelui său celui mare și înfricoșat, că sfânt este!

4. Puterea împăratului stă în iubirea dreptății, tu ai întemeiat dreptatea și tu faci judecată și dreptate în Iacov.

5. Lăudați pe Domnul, Dumnezeuul nostru, și vă închinați la așternutul picioarelor lui, că sfânt este!

6. Moise și Aaron dintre preoții lui și Samuil dintre cei ce chiamă numele lui strigat-au către Domnul și el i-a auzit pe dânsii.

7. Din stâlpul de nor le-a grăit, căci ei păzeau poruncile lui și legea ce le-o dăduse el.

8. Auzitu-i-ai, Doamne, Dumnezeuul nostru, și ai fost pentru dânsii nu numai Dumnezeuul iertător, dar și pedepsitor al păcatelor lor.

9. Înălțați pe Domnul, Dumnezeuul nostru, și vă închinați în muntele cel sfânt al lui, că sfânt este Domnul, Dumnezeuul nostru!

PSALMUL 99.

Al lui David.

99 1. Strigați către Domnul toți cei de pe pământ! Slujiți Domnului cu veselie și cu bucurie ieșiți întru întâmpinarea lui.

2. Cunoașteți că Domnul este Dumnezeuul nostru pentru că el ne-a făcut și ai lui suntem. Suntem poporul lui și oile pășunii lui.

3. Intrați pe porțile lui cu laudă! Cu cântări intrați în curțile lui! Slăviți-l și lăudați numele lui!

4. Că bun este Domnul. Mila lui rămâne din veac în veac și credinșia lui din neam în neam.

PSALMUL 100.

Al lui David.

100 1. Cânta-voin mila și dreptatea! Pe tine, Doamne, te vou cânta!

2. Calea neprihănită vou păzi. Când oare vei veni la mine? În casa mea, cu inimă curată mă vou purta.

3. Înaintea ochilor mei nu vou suferi nicio faptă petrebnică, purtarea nelegiuită o vou urî și nu se va lipi de mine.

giuită o vou urî și nu se va lipi de mine.

4. Inima îndărătnică va fi depărtată dela mine și pe cel rău nu vreau să-l cunosc.

5. Pe cel ce clevește în ascuns pe vecinul său, pe acela îl vou pierde. Pe cel ce are ochiu mândru și inimă semeșă, pe acela nu-l vou suferi.

6. Ochii mei vor fi peste credinșii pământului, ca să vadă aceia împreună cu mine. Cel ce umblă în cale neprihănită, acela va sluji mie,

7. Iar cel ce umblă cu viclesug, nu va locui înăuntrul casei mele, nici nu va sta în preajma ochilor mei cel ce spune minciună.

8. În toată dimineața vou pierde pe toți ticăloșii din țară, ca să stărpese din cetatea Domnului pe toți cei ce fac fără-de-lege.

PSALMUL 101.

Rugăciunea unui necăjit.

101 1. Doamne, auzi rugăciunea mea și strigarea mea să ajungă la tine!

2. Să nu-ți întorei fața dela mine! În zi de necaz pleacă spre mine urechea ta!

3. În orice zi te vou chema, de grab mă auzi!

4. Că se sting ca fumul zilele mele și oasele mele sunt arse ca tăciunele.

5. Inima îmi este rănită și ca iarba se usucă, uitat-am să-mi mănânc pâinea.

6. Din pricina suspinelor mele, mi s'au lipit oasele de piele.

7. Asemănatu-m'am cu pelicanul din pustie și am ajuns ca bufnița din zidurile părăsite.

8. De dormit nu dorm, ci stau ca pasărea singuratică de pe acoperișuri.

9. Vrajnașii mei mă defaimă toată ziua și cei ce mă urăse au jurat să mă piardă.

10. În loc de pâine, ce-nușă am mâncat și băutura mea cu lacrimi am amestecat-o.

11. Aceasta pentru urgia ta și pentru mânia ta, căci tu m'ai înălțat și m'ai aruncat.

12. Zilele mele trec ca umbra și eu ca iarba mă usuc,

13. Iar tu, Doamne, în veac rămâi și pomenirea ta ține din neam în neam.

14. Tu, milostivindu-te, vei mântui Sionul, că a venit vremea lui, venit-a vremea să-l mântuești,

15. Că slugile tale au înbit pietrele lui și de țărâna lui le e milă.

16. Teme-se-vor popoarele de numele Domnului și toți împărații pământului de slava ta,

17. Că va zidi Domnul

Sionul și se va arăta în slava sa.

18. Rugăciunea celor fără de ajutor va asculta și cererea lor nu o va trece cu vederea.

19. Să se scrie aceasta pentru neamul ce vine și poporul ce are să se nască va lăuda pe Domnul,

20. Că el privește din înălțimea cea sfântă a sa, din cer se uită Domnul peste pământ,

21. Ca să audă gemetele celor din robie și să deslege pe cei rânduiți la moarte,

22. Ca aceștia să vestească în Sion numele Domnului,

23. Când se vor aduna popoarele împreună și împărățiile să slujească Domnului.

24. Sfărâmatu-mi-a el puterea în cale și a scurtat zilele mele.

25. Zis-am: «Nu mă răpi la mijlocul zilelor mele! Anii tăi sunt veacurile veacurilor.

26. De mult ai întemeiat tu pământul și cerurile sunt lucrul mâinilor tale.

27. Acelea vor pieri, iar tu vei rămânea, toate ca o haină se vor învechi, ca pe un veșmânt le vei schimba și schimbate vor fi,

28. Iar tu același ești și anii tăi nu se vor sfârși!

29. Trăi-vor fiii robilor tăi și urmașii lor se vor înălța înaintea feței tale».

PSALMUL 102.

Al lui David.

102 1. Binecuvintează, suflăto al meu, pe Domnul și toate cele din lăuntrul meu să binecuvinteze numele cel sfânt al lui!

2. Binecuvintează, suflăto al meu, pe Domnul și nu uita toate binefacerile lui!

3. Căci el iartă toate fără-de-legile tale și toate boalele tale le vindecă.

4. El izbăvește de morământ viața ta, el te încununează cu milă și cu îndurări.

5. El umple de bunătăți dorirea ta, înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale.

6. Domnul face judecată și dă dreptate tuturor celor ce li se face strâmbătate.

7. Arătat-a căile sale lui Moise, fiilor lui Israel le-a arătat minunile sale.

8. Îndurat și milostiv este Domnul, îndelung răbdător și mult iubitor.

9. Nu pentru totdeauna se va mânia, nici în veac va îngrozi.

10. Nu după păcatele noastre ne-a făcut nouă, nici după fără-de-legile noastre ne-a răsplătit,

11. Căci, cât e de sus cerul deasupra pământului, atât de mare e bunătatea sa spre cei ce se tem de dânsul.

PSALMUL 103.

Al lui David.

12. Cât de departe e rășaritul de apus, atât a de pârțat el de noi fără-de-legile noastre.

13. Cum miluește un tată pe copiii săi, așa miluește Domnul pe cei ce se tem de dânsul,

14. Căci el cunoaște făptura noastră și-și aduce aminte că țărână suntem.

15. Omul! Ca iarba sunt zilele lui, înflorirea lui ca floarea câmpului!

16. Un vânt trece peste ea și nu mai este, nici locul nu i se mai găsește,

17. Iară mila Domnului veșnic e peste cei ce se tem de dânsul și dreptatea lui e peste fiii și nepoții lor,

18. Cei ce păzesc așezământul lui și-și aduc aminte de poruncile lui, ca să le facă pe ele.

19. Domnul în cer și-a pus scaunul său și împărăția lui pe toți stăpânește.

20. Binecuvântați pe Domnul toți îngerii lui cei tari în virtute, care împliniți poruncile lui și ascultați glasul cuvintelor lui.

21. Binecuvântați pe Domnul toate oștile lui, slugile lui, care faceți voia lui!

22. Binecuvântați pe Domnul, toate lucrurile lui, în tot locul stăpânirii lui, binecuvintează, suflăto al meu, pe Domnul!

103 1. Binecuvintează, suflăto al meu, pe Domnul! Doamne, Dumnezeu meu, mare și minunat ești tu, cu slavă și cu strălucire împodobit!

2. Tu te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, tu întinzi cerul ca un cort.

3. Tu din ape îți faci locașurile cele de sus, norii sunt carul tău și te porți pe aripile vânturilor.

4. Tu faci vânturile trimișii tăi și flăcările focului sunt slugile tale.

5. Tu ai așezat pământul pe temeliiile lui și nu se va povârni în veacul veacului.

6. Cu adâncul ca și cu un veșmânt l-ai îmbrăcat și apele acopereau înălțimile lui.

7. La porunca ta ele au fugit, la glasul tunetului tău repede au curs.

8. S'au ridicat munți, s'au coborât văi, la locul ce tu le-ai rânduit.

9. Pus-ai hotar apelor, peste care nu vor trece, nici se vor întoarce, ca să acopere pământul.

10. Tu ai trimis izvoare în văi, printre munți curg ape.

11. Din ele s'adapă fiarele câmpului, asinii sălbateci setea și potolese.

12. Peste acelea locuiesc

pasările cerului, de prin ramuri răsună glasul lor.

13. Tu adăpi munții din înălțimile tale, din roada lucrurilor tale se satură pământul.

14. Tu faci să răsară iarbă pentru dobitoace și verdeață pentru trebuința omului, tu scoți hrana din pământ:

15. Pâinea, care întărește inima omului, untdelemnul, care-i luminează fața și vinul, care veselește inima omului.

16. Sătura-se vor copacii dumbrăvii și cedrii Libanului cei sădiți de mâna ta.

17. Într'înșii pasările și fac cuiburi, chiparoșii sunt locuința cocostărcului.

18. Munții cei înalți sunt sălașul câprioarelor și stâncile scorburoase adăpost fiintelor fricoase.

19. Făcut ai luna, ca să arate timpurile și scările, care-și cunoaște apusul său.

20. Tu presari întunerecul și se face noapte, în care mișună toate fiarele pădurii.

21. Lei mugesc după pradă și-și cer mâncare dela Dumnezeu.

22. Dar răsare soarele și ei fug, în culcușurile lor se ascund.

23. Atunci iese omul la lucrul său și la munca sa până seara.

24. Cât de minunate sunt lucrurile tale, Doamne, toa-

te cu înțelepciune le-ai făcut și e plin pământul de făptura ta!

25. Iată, maroa aceasta e întinsă și largă, într'înșă sunt tăritoare nenumărate, victăți miei cu mari.

26. Pe dansa plutesc corăbiile, acolo-i balaurul, ce l-ai făcut să se joace într'înșă.

27. Toate dela tine așteaptă, să le dai hrană la vreme.

28. De le-o dai, ele-o primesc, de-ți deschizi tu mâna, toate se umplu de bunătați.

29. Iar de-ți întoreci tu fața, se ofilesc; de le iei duhul, mor și în țărână se prefac.

30. De privești pământul, el tremură; de te atingi de munți, ei fumează.

31. Când trimiți tu însă Duhul tău, toate iarăși se zidesc și înnoiesc fața pământului.

32. Fie Domnul în veci slăvit! Veselească-se Domnul de lucrurile sale!

33. Toată viața mea Domnului voi cânta, cânta-voiu Dumnezeului meu cât voi trăi!

34. Plăcută să-i fie lui cântarea mea și cu mă voi veselii de Domnul.

35. Piară păcătoșii de pe pământ și neleginiți să nu mai fie! Binecuvintează, suflète al meu, pe Domnul.

Aliluia.

PSALMUL 104.

104 1. Lăudați pe Domnul și chemați numele lui.

Vestiți între neamuri lucrurile lui!

2. Cântați, cântați în cinstea lui!

Spuneți toate minunile lui!

3. Lăudați-vă cu numele lui cel sfânt, bucura-se inima celor ce-l caută pe dansul.

4. Alergați la Domnul și la ajutorul lui. Cântați pururea fața lui!

5. Neamul lui Avraam, sluga lui, fiii lui Iacov, aleși lui.

6. Aduceți-vă aminte de minunile ce-a făcut el, de semnele și de judecățile gurii lui.

7. Căci Domnul este Dumnezeuul nostru și dreptatea lui e peste tot pământul!

8. El pururea își aduce aminte de așezământul său de făgăduință dată pentru o mie de neamuri.

9. De legătura făcută cu Avraam și de jurământul său către Isaac,

10. Jurământ pus ca o lege pentru Iacov și ca o legătură veșnică pentru Israel.

11. Zicând: «Ție îți voi da pământul Canaan ca partea ta de moștenire».

12. Ei atunci erau puțini la număr și străini în țara aceasta.

13. Și treceau dela popor la popor și dela o împărăție la altă împărăție,

14. Dar el n'a lăsat pe nimeni să-i apese și a pedepsit regi pentru ei, zicând:

15. «Nu vă atingeți de unșii mei și prorociilor mei nu le faceți rău!»

16. Chemat-a foametea pe pământ și a stărpit tot paiul de grâu.

17. Trimis-a înaintea lor un om, pe Iosif care a fost vândut ca rob.

18. Strâns-a în cătuși picioarele lui, în lanțuri a fost pus.

19. Până s'a împlinit cuvântul Domnului, cuvântul Domnului care l-a cercat.

20. Atunci a trimis regele să-l deslege, datu-i-a slobozenie stăpânul țării.

21. Și l-a pus domn peste casa sa și cărmuitor peste toate câte avea.

22. Ca să învețe pe boerii lui după voia sa și bătrânilor lui să le arate înțelepciunea.

23. Atunci a intrat Israel în Egipt, strămutatu-l-a Iacov în pământul lui Ham.

24. Și a famulțit Dumnezeu foarte pe poporul său.

25. Stărnit-a în inima lor ură asupra poporului său, ca să urzească vicleșug asupra slugilor lui.

26. Dar a trimis pe Mo-

se, sluga sa și pe Aaron, alesul său,

27. Caro cu puterea cuvântului lui făcură semne în mijlocul lor. Minuni făcură în pământul lui Ham.

28. Trimis-a întuneric și s'au întunecat, pentru că se împotrivise cuvântului său.

29. Apele lor în sânge le-a prefăcut și a omorât toți pestii lor.

30. Broaște mișunau în toată țara lor până și în cârmările regilor.

31. Zis-a și-au venit muște veninoase, muște rele în toată țara lor.

32. În loc de ploaie, le-a dat grindină și flăcări de foc în țara lor.

33. Și-a bătut vîile și smochinii lor și-a stricat toți pomii în ținutul lor.

34. La porunca sa a venit lăcustă și omidă multă fără număr,

35. Care au mâncat toată iarba țării și toată roada din câmpurile lor.

36. Ucis-a pe toți întâii născuți în țara lor, toată pârğa puterii lor

37. Și a scos pe ai săi cu argint și aur, și în seminiile lor un bolnav nu era.

38. Bucuratu-s'a Egiptul de plecarea lor, căci frică mare căzuse peste el.

39. Trimis-a nor să-i umbrească și foc să lumineze noaptea.

40. Cerut-au și le-a trimis

prepelește și cu pâine cerească i-a hrănit.

41. Despicaț-a stânca și au țâguit ape și s'au vărsat în pustie ca un râu.

42. Căci și-a amintit de cuvântul său sfânt și de Avraam, sluga sa

43. Și a scos pe poporul său cu veselie. Scos-a pe aleșii săi în strigăte de bucurie

44. Și le-a dat țările păgânilor și au moștenit ei rodul muncii străinilor,

45. Ca să păzească poruncile lui și legile lui să le fie. Aliluia!

PSALMUL 105.

105 1. Lăudați pe Domnul că este bun, că în veac este mila lui!

2. Puterile Domnului cine le va spune și cine va vesti toate laudele lui?

3. Ferice de cei ce păzesc legea și fac dreptate în toată vremea!

4. Adu-ți aminte de mine, Doamne, din bunăvoință, și mă cercetează cu ajutorul tău, pentru poporul tău!

5. Ca să văd fericirea aleșilor tăi, să mă bucur de bucuria poporului tău și să mă laud cu moștenirea ta!

6. Greșit-am ca și părinții noștri, făcut-am nelegiuire și strâmbătate.

7. Părinții noștri în Egipt n'au luat aminte la minunile tale și de mulțimea binofacerilor tale nu

și-au adus aminte, ci s'au răzvrătit când se suiau la Marea Roșie,

8. Dar el i-a mântuit pentru numele său, ca să-și arate puterea sa.

9. Certat-a Marea Roșie și a secat și i-a trecut prin adâncuri, ca pe uscat.

10. Izbăvit-u-i-a din mână apăsătorului, din mână vrăjmașului i-a scăpat.

11. Apele au acoperit pe protivnicii lor și niciunul din ei n'a scăpat.

12. Atunci au crezut în cuvintele lui și au cântat lauda lui,

13. Dar curând au nitat lucrurile lui și n'au așteptat împlinirea hotărîrii lui.

14. Cuprinși au fost de poftă în pustie și-au ispitit pe Domnul în locuri fără de apă

15. Și el le-a împlinit cererea lor, dar a trimis boala în trupurile lor.

16. Zavistuit-au în tabără pe Moise și pe Aaron, sfântul Domnului.

17. Atunci s'a deschis pământul și a înghițit pe Datan, și ceata lui Aviron a mâncat-o adâncul.

18. Focul le-a ars ceata și para focului a mistuit pe cei răi.

19. La Horeb au făcut un vițel și s'au închinat la chip cioplit.

20. Au schimbat pe cel ce era slava lor cu chipul unui bou ce paște iarba

21. Și au uitat pe Dumnezeu, mântuitorul lor, care făcuse lucruri mari în Egipt,

22. Minuni în pământul lui Ham și semne la Marea Roșie.

23. Atunci a fost zis să-i piardă, însă Moise, alesul său, a stătut înaintea lui la gura peșterii și i-a abătut mânia, ca să nu-i piardă,

24. Ei însă au disprețuit țara sfântă și n'au crezut în cuvântul lui.

25. Cărit-au prin corturile lor și n'au ascultat de glasul Domnului.

26. Atunci el și-a ridicat mâna asupra lor și s'a jurat să-i piardă în pustie,

27. Să arunce neamul lor printre popoare și să-i risipească prin alte țări.

28. Lăpitu-s'au ei de Bal-Peor și au mâncat din jertfele morților,

29. Mâniat-au pe Domnul prin faptele lor și bieți au venit asupra lor.

30. Atunci sculându-se Finees, a făcut dreptate și îndată a conținut bătaia.

31. Accasta i s'a socotit lui dreptate, din neam în neam până în veac.

32. Și iar au mâniat pe Domnul la apele Meriba și a suferit și Moise din pricina lor,

33. Căci i-au amărit duhul lui și el a greșit cu buzele sale.

34. Apoi n'au stărpit po-

poarele, pe care zisese Domnul să le piardă.

35. Ci s'au amestecat cu păgânii și s'au deprins cu faptele lor.

36. Și au slujit idolilor lor, care s'au făcut cursă pentru ei.

37. Au jertfit pe feciorii lor și pe fetele lor la idoli.

38. Și au vărsat sânge nevinovat, sângele feciorilor și fetelor lor, pe care i-au jertfit idolilor din Canaan și au spureat țara cu sânge.

39. Ba și ei s'au spureat cu faptele lor și cu izvodirile lor s'au desfrânat.

40. Atunci se aprinse mânia lui Dumnezeu asupra poporului său și a urgisit moștenirea sa.

41. Datu-i-a în mâna păgânilor și le-au ajuns stăpâni cei ce-i urau.

42. Vrajmașii lor i-au împilat și au fost umiliți sub mâna lor.

43. De multe ori îi izbăvise Domnul, dar ei îl amărau prin purtarea lor și prin nelegiuirile lor cădeau.

44. Când vedea strâmtorarea lor și când auzea strigătele lor,

45. Își aducea aminte de așezământul său și din bunătațe se milostivea spre ei.

46. Și stârnea milă către dâșii, în cei ce-i dusese în robie.

47. Mântuiește-ne, Doamne, Dumnezeuul nostru, și

ne adună de prin popoare, ca să slăvim numele tău cel sfânt și să ne fălim cu slava ta!

48. Binecuvântat fie Domnul, Dumnezeuul lui Israel, în veacurile veacurilor tot poporul să zică. Amin!

PSALMUL 106.

106 1. Lăudați pe Domnul, că este bun, căci în veac este mila lui!

2. Așa să zică cei răscumpărați de Domnul, pe care i-a izbăvit din mâna vrăjmașilor.

3. Și din toate țările i-a adunat, dela răsărituri, dela apusuri, dela miazănoapte și dela mare,

4. Căci rățeau prin pustie fără apă, negăsind cetate pentru locuit,

5. Sufereau de foame și de sete și li se istovea sufletul într'îngiș,

6. Dar în strâmtorarea lor au chemat pe Domnul și el i-a izbăvit din necazurile lor.

7. Și i-a povățuit pe calea cea dreaptă, ca să ajungă la cetatea cea de locuit.

8. Să laude dară pe Domnul pentru milele lui și pentru minunile ce-a făcut el pentru fiii oamenilor!

9. Căci el a saturat sufletul însetat, sufletul flămând l-a umplut de bunătați.

10. Cei ce ședeau în întunerec și în umbra morții, ferecați cu întristare și cu lanțuri,

11. Pentrucă nu se supuseseră poruncilor Domnului și disprețuiseră sfatul Celui Preaînalt.

12. Și de aceea le smerise inima cu suferințe și cădeau și n'avea cine să-i ridice,

13. În strâmtorarea lor au chemat pe Domnul, și el i-a izbăvit din necazurile lor,

14. Scosu-i-a din întunerec și din umbra morții și a rupt lanțurile lor.

15. Să laude dară pe Domnul pentru milele lui, pentru minunile ce-a făcut el pentru fiii oamenilor!

16. Căci el a sfărâmat porțile de aramă și zăvoarele de fier le-a rupt.

17. Nepriceputii, prin purtarea lor vinovată și prin nedreptățile lor, au ajuns iarăși la necaz.

18. Sufletul le era desgustat de orice hrană și ajunsese până la porțile morții,

19. Dar în strâmtorarea lor au chemat pe Domnul și el i-a izbăvit din necazurile lor,

20. Trimis-a cuvântul său să-i vindece și i-a smuls chiar din morminte.

21. Să laude dară pe Domnul pentru milele lui și pentru minunile ce a fă-

cuit el pentru fiii oamenilor!

22. Să-i aducă jertfă de mulțumire și cu bucurie să vestească lucrurile lui!

23. Cei ce umblă cu corăbiile pe mare și lucrează pe apele cele mari,

24. Aceia văd lucrurile Domnului și minunile lui în sâmurile adâncului.

25. El zice și se stărnește furtuna, care ridică valurile mării.

26. Și ei se înalță până la cer, până în adâncuri se coboară și sufletul lor încremenește de groază.

27. Ca omul beat se clatină când umblă și toată înțelepciunea le pier.

28. Dar în strâmtorarea lor chiamă pe Domnul și el îi izbăvește din necazurile lor,

29. Oprește furtuna și se face liniște și valurile se potolesc înte.

30. Toți se bucură că s'a făcut liniște și-i va duce Domnul la limanul dorit.

31. Să laude dară pe Domnul pentru milele lui, și pentru minunile ce-a făcut el pentru fiii oamenilor.

32. Să-l laude în adunarea popoarelor și în sfatul bătrânilor să-l preamărească!

33. El prefăce râurile în pustiu, izvoarele de apă în pământ sterp.

34. Și țara roditoare în

sărătură, pentru răutățile locuitorilor ei.

35. El face din pustiu iezor de apă, în izvoare preface pământul sec.

36. Și așează acolo pe cei flămânzi, ca să-și zidească cetate de locuit.

37. Să semene ogoare și să sădească vie, de unde adună roade din belșug.

38. El îi binecuvintează să se înmulțească și vitele lor nu se împuținează.

39. Impuținați fuseseră

și apăsați de împilare, de necazuri și de suferințe,

40. Se vărsase urgia peste boierii lor și-i făcuse să rătăcească în pustiu fără drumuri.

41. Dar el ridică pe cel sărac din necaz și înmulțește neamul lui ca o turmă.

42. Văzând acestea dreptii se veselesc, iar cei răi gura își astupă.

43. Cine-i înțelept să la seama la toate și să priceapă mila Domnului!

CARTEA A CINCIA

PSALMUL 107.

Al lui David.

107 1. Gata este inima mea, Dumnezeule, gata este inima mea!

2. Cânta-voiu și voi face să sbârâne coardele, că aceasta-i lauda mea.

3. Desteptați-vă, harfă și alăută, și zorile să tresară!

4. Lăuda-te voi printre popoare, Doamne, în mijlocul neamurilor te voi cânta,

5. Căci bunătatea ta se înalță până la ceruri și credincioșia ta până la nori.

6. Înalță-te peste ceruri, Dumnezeule, și slava ta să lucească peste tot pământul,

7. Ca să se izbăvească cei iubiți de tine! Auzi-ne

și ne mântuește cu dreapta ta.

8. Zis-a Dumnezeu în locașul său: «Voiu birui! Impărți-voiu Sihemul și valea Sohot voi măsura,

9. Al meu este Galaad și Manase al meu. Efraim îmi este coif și Iuda e toiagul meu,

10. Moab e vasul meu de spălat, spre Idumeia îmi îndrept sandalele și asupra Filistenilor scot strigăte de bucurie.

11. Cine mă va povățui până în valea Petra? Sau cine mă va călăuzi la Idumeia?

12. Au nu tu, Dumnezeule, care ne lepădaseși? Au nu tu, Dumnezeule, care nu mai ioseai cu oștile noastre?

13. Dă-mi ajutor la vre-

me de necaz, căci ajutorul omenesc e deșertăciune.

14. Cu Dumnezeu vom face lucruri mari, căci el va zdrobi pe vrajmașii noștri.

PSALMUL 108.

108 1. Dumnezeu-lauda mele, nu tăcea, că s'au deschis asupra mea buze necredincioase, buze viclene și limbă mincinoasă îmi vorbesc!

2. Cuvinte de ură mă împroweșă din toate părțile și fără pricină se războiesc asupra mea.

3. În schimbul dragostei mele mă dușmănesc, iar cu mă rog pentru ei.

4. Pentru bine îmi plătesc eu rău și pentru iubire eu ură.

5. Pune peste el pe cel necredincios și diavolul să stea la dreapta lui!

6. De va intra la judecată, să iasă osândit, și rugăciunea lui să se profacă în păcat.

7. Puține să fie zilele lui și dregătoria lui să o ia altul!

8. Copiii lui să ajungă orfani și femeia lui văduvă!

9. Să rătăcească copiii lui și să corsească, să ceară departe de casa lor dărămată!

10. Datornicul să pună mâna pe toate ale lui și străinii să jefuiască rodul muncii lui!

11. Nimănu-i să nu-i fie jale de dănsul, nici milă de orfanii lui.

12. Urmășii lui meniți să fie pieirii și într'un neam să se stingă numele lor!

13. Să se pomenească la Domnul nedreptatea părinților lui și păcatul mamei lui să nu se șteargă!

14. Să fie pururea înaintea Domnului și să piară de pe pământ pomenirea lui,

15. Pentru că nu și-a adus aminte să facă milă, ci a prigonit pe cel nevoiaș și sărac.

16. Și pe cel cu inima intristată, ca să-l omoare.

17. A iubit blestemul. Să cadă dar asupra lui. N'a iubit binecuvântarea.

Să se depărteze dar de el.

18. Să se îmbrace cu blestemul ca și cu haina lui și să pătrundă ca apa în-lăuntrul lui și ca untdelemnul în oasele lui!

19. Să-i fie ca un veșmânt, cu care se îmbrace și ca un brâu, cu care pururea se încinge!

20. Aceasta să fie plata prigonitorilor mei și a celor ce mă grăiesc de rău!

21. Iar tu, Doamne Dumnezeule, fă-mi bine pentru numele tău! Că mare este bunătatea ta, mântuiește-mă!

22. Că necăjit și sărac sunt eu și inima mea e rănită înăuntrul meu.

23. Pier ca umbra trecă-

toare și ca lăcusta sunt alungat.

24. Genunchii mei sunt slăbiți de post și trupul meu e istovit de lipsa untdelemnului.

25. De oară am ajuns înaintea lor și ei mă priveșe și dau din cap.

26. Ajută-mi, Doamne, Dumnezeu! Miluește-mă cu bunătatea ta!

27. Ca să cunoască ei că aceasta-i mâna ta și că tu, Doamne, ai făcut aceasta.

28. De blestemă ei, tu binecuvintează, de se scoală, să fie acoperiți de rușine și aluga ta se va bucura.

29. Să se îmbrace prigonitorii mei cu necinste și ca și cu o manta să se acopere cu rușinea lor.

30. Lăuda-voi foarte pe Domnul cu gura mea, în mijlocul mulțimii îi voi da laudă,

31. Pentrucă stă de-a dreapta celui sărac, ca să-l izbăvească de cei ce osândesc sufletul lui.

PSALMUL 109.

Al lui David.

109 1. Zis-a Domnul Domnului meu: Sezi de-a dreapta mea, până voi pune pe vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale!
2. Toiagul puterii ți-l va trimite Domnul din Sion. Domnește în mijlocul vrăjmașilor tăi!

3. În ziua biruinței tale, poporul tău va fi cu tine, împodobit cu sfințenie, din pânțele mai înainte de luceafăr te-am născut.

4. Juratu-s'a Domnul și nu-i va părea rău. Tu ești preot în veac, după rânduiala lui Melhisedec.

5. Domnul, la dreapta ta, va sfărâma împărați, în ziua mâniei sale.

6. Judeca-va neamurile și va umplea pământul de coi căzuți.

7. Sdobi-va în multa țări capetele vrăjmașilor săi. În cale va bea din pârâu, pentru aceea va înălța capul.

PSALMUL 110.

*Scris pe vremea lui
Neemia.*

110 1. Cu toată inima mea voi lauda pe Domnul, în adunarea și în sfatul dreptilor.

2. Mari sunt lucrurile Domnului și dorite sunt de toți cei ce fac voile lui!

3. Lucrul lui e slavă și frumusețe și dreptatea lui rămâne în veacul veacului.

4. Vestite a făcut minunile sale, înduratul și milostivul Dumnezeu.

5. Cel ce dă hrană celor ce se tem de dânsul și pururea își aduce aminte de așezământul său.

6. Arătat-a poporului său puterea lucrurilor sale, ca

să-i dea moștenirea păgânilor.

7. Adevărul și dreptatea sunt lucrul mâinilor sale, toate poruncile sale sunt numai adevăr.

8. Pe adevăr și pe dreptate întemeiate și întărite pe veci și pe vecii vecilor.

9. El a trimis izbăvire poporului său și așezământul său l-a întemeiat pe vecie, înfricoșat și sfânt este numele lui!

10. Tomerea de Domnul este începutul înțelepciunii, înțelepciunea partea celor ce caută poruncile lui, slava lui dăinuiește în veacul veacului.

PSALMUL 111.

*Scris pe vremea lui
Neemia.*

111 1. Ferice de omul, care se teme de Domnul și dorește să păzească poruncile lui!

2. Neamul lui va fi puternic pe pământ, că neamul celor drepti se binecuvintează.

3. Bogăție și belșug va fi în casa lui și dreptatea lui va dăinui în veac.

4. Celui drept lumină îi răsare în întunec, că-i bun și milostiv și îndurat.

5. Omul bun se îndură și împrumută și cu judecată își rânduește vorbele.

6. Veșnică va fi pomenirea dreptului și în veac nu se va clăti.

7. Grăit de rău fiind, nu se va teme, că inima lui e întărită cu nădejdea în Domnul.

8. Întărită e inima lui și de nimic nu se va teme, până va vedea pe vrăjmașii săi rușinați.

9. Imparte, dă la săraci în dreapta și în stânga, dreptatea lui dăinuiește în veacul veacului și fruntea se înalță cu slavă.

10. Păcătosul vede și se mânie, scrășnește cu dinții și tânjește, dar pofta lui nu se împlinește. Aliluia!

PSALMUL 112.

Aliluia.

112 1. Lăudați, slugi, pe Domnul! Lăudați numele Domnului!

2. Fie numele Domnului binecuvântat, de acum și până în veac.

3. Dela răsăriturile soarelui până la apusuri, laudat fie numele Domnului!

4. Înalt este Domnul peste toate popoarele și slava lui e mai presus de ceruri!

5. Cine este ca Domnul Dumnezeu nostru, cel ce locuiește întru cele înalte?

6. El spre cele amărute privește, în cer și pe pământ.

7. El ridică pe cel necăjit din pulbere și din gunoieră scoală pe cel sărac, ca să-l așeze cu boierii poporului său.

8. El dă casă ca să locuiască ceea ce mai înainte era steapă, ca mamă ce se bucură de copiii săi. *Aliluia.*

PSALMUL 113.

Aliluia.

113 1. Când a ieșit Israel din Egipt și casa lui Iacov dintre cei de alt neam,

2. Făcutu-s'a Iuda locaș sfințit al lui și Israel a ajuns moștenirea lui.

3. Văzut-a marea și a fugit, Iordanul s'a întors înapoi,

4. Munții au săltat ca berbecii și dealurile ca niște miei.

5. Ce ai, mare, de ai fugit, și tu, Iordane, de te-ai întors înapoi?

6. Ce aveți, munți, de săltați ca berbecii și voi, dealuri, de săriți ca niște miei?

7. Clătitu-s'a pământul de fața Domnului, de fața Dumnezeului lui Iacov,

8. Cel ce a prefăcut pământul în iezer și stâncă în izvor de apă curgătoare.

9. Nu nouă, Doamne, nu nouă, ci numelui tău dă slavă, pentru bunătatea și pentru dreptatea ta!

10. De ce să zică neamurile: Unde este Dumnezeul lor?

11. Dumnezeul nostru în

cer și pe pământ, răndu-este toate câte vrea,

12. Iar idolii lor sunt argint și aur, lucruri de mână omenească.

13. Gură au, dar nu grăiesc, ochi au, dar nu văd,

14. Urechi au, dar nu aud, nări au, dar nu pot mirosi,

15. Măini au, dar nu pipăesc, picioare au, dar nu umblă, nici nu glăsuiesc cu gâtiele lor.

16. Asemenea lor să fie cei ce-i fac și toți cei ce nădăjduesc într'înșii!

17. Casa lui Israel, nădăjduește în Domnul, că el e ajutorul și ocrotitorul nostru!

18. Casa lui Aaron nădăjduește în Domnul, că el e ajutorul și ocrotitorul nostru!

19. Toți cei ce vă temeți de Domnul, nădăjduiți în Domnul, că el e ajutorul și ocrotitorul nostru!

20. Aduce-și-va aminte de noi Domnul și ne va binecuvânta, binecuvânta-va casa lui Israel, binecuvânta-va casa lui Aaron.

21. Binecuvânta-va pe cei ce se tem de Domnul, pe cei miei și pe cei mari.

22. Domnul să vă umple de bunătăți pe voi, pe voi și pe fiii voștri!

23. Binecuvântați să fiți de Domnul, cel ce a făcut cerul și pământul!

24. Cerurile! Cerurile sunt ale Domnului, iar pământul

mântul l-a dat fiilor oamenilor!

25. Morții nu te vor lăuda, Doamne, nici toți cei ce se coboară în mormânt,

26. Ci noi cei vii vom binecuvânta pe Domnul, de acum și până în veac. *Aliluia!*

PSALMUL 114.

Aliluia.

114 1. Mă bucur că auzit Domnul glasul meu și rugăciunea mea,

2. Că a plecat spre mine urchea sa. Toată viața mea îl voi chema.

3. Legăturile morții mă înfășuraseră, mă cuprinseseră chinurile iadului și eram pradă întristării și durerii,

4. Dar am chemat numele Domnului, zicând: «Rogu-te, Doamne, mântuește sufletul meu!»

5. Milostiv și drept este Domnul, Dumnezeul nostru este îndurat!

6. Și Domnul, cel ce păzește pe cei fără de răutate, m'a izbăvit din necaz.

7. Întoarce-te, suflete al meu, la odihna ta, că a făcut Domnul bunătate cu tine!

8. A izbăvit sufletul meu de moarte, scăpat-a ochii mei de lacrimi și picioarele mele de cădere.

9. De aceea cu dreptate voi umbla înaintea Domnului, în pământul celor vii. *Aliluia!*

PSALMUL 115.

Aliluia.

115 1. Crezut-am, pentru aceea am și grăit. Necăjit sunt peste măsura!

2. Și în turburarea mea ziceam: Tot omul este mincinos!

3. Dar cu ce voi răsplăti Domnului, pentru toate câte mi-a făcut mie?

4. Paharul mântuirii voi lua și numele Domnului voi chema.

5. Împlini-voiu făgăduințele date Domnului, înaintea a tot poporul lui.

6. Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor lui.

7. Sluga ta sunt, Doamne, sluga ta și fiul slujnicii tale, că tu ai rupt cătușele mele!

8. Aduce-ți-voiu jertfă de laudă și numele Domnului voi chema.

9. Împlini-voiu făgăduințele date Domnului, înaintea întregului său popor,

10. În curțile casei Domnului, în mijlocul tău, Ierusalime. *Aliluia!*

PSALMUL 116.

Aliluia.

116 1. Lăudați pe Domnul toate neamurile! Lăudați-l pe el toate popoarele!

2. Că mare este mila lui spre noi și adevărul Dom-

nului rămâne în veac. Aliluia!

PSALMUL 117.

Aliluia.

117 1. Lăudați pe Domnul, că este bun, că în veac este mila lui!

2. Zică dar casa lui I-srail, că este bun, că în veac este mila lui!

3. Zică dar casa lui Aaron, că este bun, că în veac este mila lui!

4. Zică dar toți cei ce se tem de Domnul că este bun, că în veac este mila lui.

5. Din strâmtoare am chemat pe Domnul, auzitu-m'a și m'a scos la larg.

6. Domnul esto cu mine și de nimic nu mă voi teme, că ce poate să-mi facă mie omul?

7. Domnul este ajutorul meu și fără teamă voi privi pe vrăjmașii mei.

8. Mai bine este a nădăidui în Domnul, decât a nădăidui în oamenii!

9. Mai bine este a nădăidui în Domnul, decât a nădăidui în boierii!

10. Toate neamurile m'au împresurat, dar în numele Domnului le-am înfrânt.

11. Împresuratu-m'au și m'au înconjurat, dar în numele Domnului le-am doborât.

12. Împresuratu-m'au ca albinele fagurul și m'au pârjolit ca focul spinii, dar

în numele Domnului le-am biruit.

13. Izbitu-m'au cu putere, ca să cad, dar Domnul m'a sprijinit.

14. Domnul este tăria și lauda mea, făcutu-s'a el mântuitorul meu.

15. Strigăte de bucurie și de biruință răsună în corturile dreptilor, zicând: Dreapta Domnului și-a acătut puterea!

16. Dreapta Domnului s'a proamărit! Dreapta Domnului și-a arătat puterea!

17. De aceea nu voi muri, ei voi trăi și voi povesti lucrurile Domnului.

18. De certat m'a certat Domnul, dar morții nu m'a lat.

19. Deschideți-mi porțile treptății și intrând, voi lauda pe Domnul.

20. Aceasta este poarta Domnului, prin aceasta vor intra cei drepti.

21. Slăvescu-te, Doamne, că m'ai auzit și te-ai făcut izbăvitorul meu!

22. Piatra, pe care n'au socotit-o ziditorii, a ajuns în capul unghiului.

23. Dela Domnul s'a făcut aceasta și este minunată întru ochii noștri.

24. Aceasta este ziua, pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim într'însa!

25. O, Doamne, mântu-este! O, Doamne, dă belșug!

26. Binecuvântat fie cel ce vine în numele Domnului! Binecuvântămu-vă pe voi din casa Domnului.

27. Dumnezeu este Domnul și s'a arătat nouă! Aduceți jertfele voastre! Aduceți-le până la coarnele altarului!

28. Tu ești Dumnezeul meu și te voi lauda, Dumnezeul meu ești și te voi preainălța!

29. Lăudați pe Domnul că este bun, că în veac este mila lui! Aliluia!

PSALMUL 118.

Aliluia.

A.

118 1. Ferice de cei ce-și păzesc neprihănită calea, care urmează legea Domnului!

2. Ferice de cei ce păzesc învățăturile lui și de cei ce-l caută cu toată inima,

3. Că aceia nu fac fărăde-lege, ci umblă în căile lui.

4. Tu ai poruncit ca legiunile tale să fie păzite cu sfințenie.

5. O, de s'ar îndrepta căile mele, spre paza legiunilor tale!

6. Atunci nu m'as rușina în fața oricăreia din poruncile tale,

7. Ci te-as lauda cu inimă credincioasă, învățând judecățile tale cele drepte.

8. Legiunilor tale voi fi credincios, nu mă părăsi pentru totdeauna!

B.

9. Cum va păstra un tânăr curată calea sa? Așa, povățuindu-se de cuvântul tău.

10. Cu toată inima mea te-am căutat, nu mă lăsa să mă abat dela poruncile tale!

11. Primit-am cuvântul tău în inima mea, ca să nu greșesc înaintea ta.

12. Binecuvântat ești, Doamne, învăță-mă legiunile tale!

13. Cu buzele mele am vestit toate hotărârile gurii tale,

14. Căci, păzirea hotărârilor tale îmi dă mai multă desfătare decât toată bogăția.

15. În poruncile tale pătrunde cugetul meu și ochii mei urmăresc cărările tale.

16. La legile tale voi cugeta și nu voi uita cuvintele tale.

C.

17. Arată milă robului tău și voi trăi și cuvintele tale le voi păzi!

18. Deschide ochii mei, ca să văd minunile din legea ta!

19. Nemernic sunt eu pe pământ, nu ascunde de mine poruncile tale!

20. Istovit este sufletul meu pururea de dorul judecăților tale.

21. Certat-ai pe mândrii cei blestemați, care se abat dela poruncile tale.

22. Ia de pe mine ocara și defăimarea, că învățăturile tale le-am păzit.

23. Zadarnic stau boierii și mă clovetesc, că robul tău se îndeletnicește cu învățăturile tale.

24. Desfătare îmi sunt învățăturile tale și poruncile tale sunt povățuitorii mei.

D.

25. Sufletul meu e aruncat la pământ, ridică-mă după făgăduința ta!

26. Căile mele ți-am mărturisit și m'ai auzit, învăță-mă poruncile tale.

27. Fă-mă să pricep calea legiunilor tale și la minunile tale voi eugeta.

28. Intristarea istovește sufletul meu, întărește-mă după cuvântul tău!

29. Depărtează dela mine calea minciunii și dăruiește-mi să urmez legea ta!

30. Calea adevărului mi-am ales și judecățile tale nu le-am uitat.

31. Lipitu-m'am de învățăturile tale, nu lăsa, Doamne, să fiu rușinat!

32. Pe calea poruncilor tale voi eu alerga, că prin ele ai desfătat inima mea.

E.

33. Învăță-mă, Doamne, calca legilor tale și mă voi ține pururea de dânsa.

34. Dă-mi pricepere să înțeleg legea ta și o voi păzi cu toată inima mea.

35. Povățuiește-mă pe cărarea poruncilor tale, că aceasta e dorirea mea.

36. Placă inima mea la învățăturile tale, iară nu la dorința de câștig.

37. Abate ochii mei dela deșertăciuni și mă înviorază în căile tale!

38. Împlinește făgăduința dată robului tău, pentru frica ce o am înaintea ta.

39. Depărtează dela mine ocara ce mă întristează, că judecățile tale sunt bune.

40. Iată am dorit să împlinesc poruncile tale, înviorază-mă cu dreptatea ta!

F.

41. Să vie peste mine mila ta, Doamne și mântuirea ta după făgăduința ta.

42. Și voi eu da răspuns celor ce mă ocărăsc, că nădădușe în cuvântul tău.

43. Nu lua de tot cuvântul adevărului din gura mea, că judecățile tale sunt nădejdea mea.

44. Păzi-voiu legea ta pururea, în veac și în veacul veacului.

45. Umbla-voiu întru lărgime, că poruncile tale le-am căutat.

46. Înaintea regilor voi eu spune învățătura ta și nu mă voi rușina.

47. Desfăta-mă-voiu întru poruncile tale, pentru că foarte, foarte îmi sunt iubite.

48. Ridica-voiu mâinile mele la poruncile tale, pe care le iubesc și la legile tale voi eugeta.

G.

49. Adu-ți aminte de cuvântul dat robului tău, în care mi-ai poruncit să nădădușe.

50. Aceasta mă mângăie la vreme de necaz, că cuvântul tău îmi dă viață.

51. Cei mândri m'au batjocorit peste măsură, dar dela legea ta nu m'au abătut.

52. Adusu-mi-am aminte de judecățile tale cele din veac și m'am mângăiat, Doamne!

53. Măhnirea mă cuprinde când văd pe cei răi, care părăsesc legea ta!

54. Învățăturile tale erau cântecul meu prin locurile pribegiei mele.

55. Și noaptea mi-adușeam aminte de numele tău și păzeam legea ta, Doamne!

56. Aceasta se petrecea cu mine, pentru că păzeam poruncile tale.

H.

57. Zis-am: Partea mea, Doamne, o să păzesc cuvintele tale.

58. Din toată inima mă rog feței tale, miluiește-mă după cuvântul tău!

59. Cercetatu-mi-am cărările mele și mi-am îndreptat pașii spre învățăturile tale.

60. Grăbitu-m'am și n'am pregetat, să împlinesc poruncile tale.

61. Lanțurile celor răi m'au vânat, dar legea ta n'am uitat.

62. În miezul nopții m'am sculat să te slăvesc, pentru judecățile tale cele drepte.

63. Părtaș sunt eu toți cei ce se tem de tine și eu cei ce păzesc poruncile tale.

64. De mila ta, Doamne, e plin pământul, învăță-mă să păzesc poruncile tale.

I.

65. Făcut-ai bine robului tău, după făgăduința ta, Doamne!

66. Învăță-mă buna pricepere și înțelepciunea, căci cred în poruncile tale.

67. Înainte de a suferi am păcătuit, dar acum păzesc cuvântul tău.

68. Bun și binefacător ești Doamne, învăță-mă legile tale.

69. Trufașii născocesc

mînciuni împotriva mea, eu însă cu toată inima păzesc poruncile tale.

70. Inima lor e nesimțitoare ca seul, iar eu mă mîngăiu cu legea ta.

71. Bine e că m'ai smurit, căci am învățat să păzesc legea ta.

72. Mai scumpă-mi este legea gurii tale, decât mii de comori de aur și de argint.

J.

73. Măinile tale m'au făcut și m'au zidit, înțelepțește-mă și voi învăța poruncile tale!

74. Cei ce se tem de tine se bucură când mă văd, căci în făgăduințele tale nădăjduesc.

75. Cunoscute-am, Doamne, că judecățile tale sunt drepte și că după dreptate m'ai pedepsit.

76. Fie dar mila ta mîngăierea mea, precum ai făgăduit robului tău.

77. Să vie peste mine îndurările tale și voi trăi, căci legea ta este mîngăierea mea.

78. Rușinați să fie trușii ce fără vină mă apasă, căci învățăturile tale le cercetez.

79. Să se întorcă la mine cei ce se tem de tine și cei ce cunosc învățăturile tale.

80. Fie inima mea fără

prihană sub povăța poruncilor tale, ca să nu fiu rușinat.

K.

81. Sufletul mi se istovește în așteptarea ajutorului tău, dar în făgăduința ta nădăjduesc mereu.

82. Păienjenitu-mi s'au ochii așteptând făgăduința ta, și-nu zic: Când oare mă voi mîncăia?

83. Ajuns-am ca o picie pusă la fum, dar legile tale nu le-am uitat.

84. Câte sunt oare zilele robului tău și când vei oșândi oare pe prigonitorii mei?

85. Spusu-mi-au călătorii de lege bărfeli, dar nu sunt ca legea ta, Doamne!

86. Toate poruncile tale sunt adevăr. Ajută-mi, că pe nedrept sunt prigonit!

87. Puțin de nu m'au șters de pe pământ, dar poruncile tale nu le-am părăsit.

88. Dăruiește-mi viață după mila ta și învățăturile tale voi păzi.

L.

89. Pentru voce, Doamne, cuvântul tău a întărit cerurile.

90. Tu ai întemciat pământul și rămâne, adevărul tău rămâne din neam în neam.

91. Prin porunca ta până azi toate se țin, că toate sunt slugile tale.

92. De n'ar fi fost legea ta mîngăierea mea, ași fi pierit în necazurile mele.

93. Niciodată nu voi uita povețele tale, căci prin ele îmi dai viață.

94. Al tău sunt eu, mîntuiește-mă, că poruncile tale am căutat.

95. Necredincioșii mă pândesc să mă piardă, iar eu cercetez învățăturile tale.

96. La toată desăvârșirea am văzut sfârșire, numai porunca ta sfârșit nu are.

M.

97. Cât am iubit legea ta, Doamne! toată ziua ea e gândirea mea.

98. Căci mă face mai înțelept decât vrăjmașii mei și niciodată nu mă părăsesc.

99. Ajuns-am mai învățat decât toți învățătorii mei, pentru că învățăturile tale sunt gândirea mea.

100. Mai priceput decât cei bătrâni am ajuns, pentru că păzesc poruncile tale.

101. Dela toată calea rea am oprit picioarele mele, ca să urmez cuvintele tale.

102. Dela judecățile tale nu m'am abătut, că tu ești învățătorul meu.

103. Cât de dulci sunt cuvintele tale pentru gât-

lejul meu! Pentru gura mea ele sunt mai dulci ca mierea!

104. Poruncile tale mă fac priceput, pentru aceea am urit toată calea cea mincinoasă.

N.

105. Cuvântul tău e făclie picioarelor mele și lumină pentru cărările mele.

106. Jurat-am să păzesc judecățile tale cele drepte și mă voi ține de jurământul meu.

107. Intristat sunt peste măsură, Doamne, viază-mă după cuvântul tău!

108. Binevoiește, Doamne, a primi jertfa de bună voie a gurii mele și mă învăță judecățile tale!

109. Sufletul îmi e pururea în primejdie, dar legea ta n'am uitat.

110. Cei nelegiuți curse mi-au întins, dar dela poruncile tale n'am rătăcit.

111. Moștenit-am pe vecie învățăturile tale, că ele sunt bucuria inimii mele.

112. Pus-am gând în inima mea să păzesc poruncile tale, că aceasta aduce răsplata veșnică.

O.

113. Născocirile omenesci le urăsc, iar legea ta o iubesc.

114. Tu ești adăpostul și

ascutul meu și în cuvântul
tău nădăjducesc eu.

115. Depărtați-vă dela
mine cei nelegiuți, că voi
păzi poruncile Dumnezeului
meu.

116. Sprijinește-mă după
cuvântul tău, ca să trăiesc
și nu lăsa să fiu rușinat în
nădejdea mea.

117. Ajută-mi și mă voi
mântui și pururea voi lua
aminte la legile tale.

118. Disprețuit-ai pe toți
cei ce se depărtează de le-
gea ta, că născocirile lor
sunt mincinoase.

119. Ca sigură ai măturat
pe cei răi de pe pământ,
de aceea am iubit învăță-
turile tale.

120. De frica ta mi se
înfioară carnea și mă tem
de judecățile tale.

P.

121. Făcut-am judecată
și dreptate, nu mă da celor
ce-mi fac strâmbătate!

122. Ia sub ocrotirea ta
binele robului tău, ca să nu
mă nedreptățească cei mân-
dri.

123. Ochii mi se sting,
așteptând mântuirea ta și
dreptatea ce mi-ai făgă-
duit.

124. Fă milă cu robul
tău după bunătatea ta și
mă învață legiunile tale!

125. Robul tău sunt eu,
înțelepțesc-mă, ca să pri-
ncep învățăturile tale!

126. Venit-a vremea să
lucreze Domnul, că oamenii
au stricat legea ta.

127. Eu însă am iubit
poruncile tale, mai mult de-
cât aurul și pietrele scum-
pe.

128. De aceea la învăță-
turile tale am alergat și
toată calea nedreaptă am
urît.

R.

129. Minunate sunt învă-
țăturile tale! De aceea le
cercetează sufletul meu.

130. Descoperirea cuvîn-
telor tale luminează și dă
înțelepciune celor nevinova-
ți.

131. Gura mea am des-
chis și am suspinat, că de
poruncile tale sunt înse-
tat.

132. Caută spre mine și
mă miluește, cum cauți spre
cei ce iubesc numele tău.

133. Întărește pașii mei
să urmez cuvântul tău și
să nu mă stăpânească nici-
o fără-de-lege.

134. Izbăvește-mă de cle-
vetirea oamenilor și voi
păzi poruncile tale.

135. Fă să strălucească
fața ta peste robul tău și
mă învață legiunile tale.

136. Râuri de apă varsă
ochii mei, pentru că nu se
păzește legea ta.

S.

137. Drept ești tu, Doam-

ne, și drepte sunt judecă-
țile tale!

138. Învățăturile date de
tine sunt drepte și întru
totul prea adevărate.

139. Topitu-m'am de
răvnire, văzând că vrăjma-
șii tăi nesocotesc învățatu-
rile tale.

140. Cuvântul tău e lă-
murit și curat și robul tău
l-a iubit și l-a prețuit.

141. Mic și neluat în sea-
mă am fost, dar legile tale
nu le-am uitat.

142. Dreptatea ta e drep-
tate în veac și legea ta e
adevărul curat.

143. Necazuri și nevoi de
mă împresoară, poruncile
tale sunt mângâierea mea.

144. Dreptatea învățătu-
rilor tale e veșnică, dă-mi
înțelepciunea și voi trăi.

T.

145. Chematu-te-am din
toată inima mea, auzi-mă
Doamne, și voi păzi așe-
zămintele tale.

146. Către tine am stri-
gat, mântuește-mă și voi
urma legiunile tale.

147. Până nu răsar zo-
rile te chem, căci în cuvân-
tul tău nădăjducesc.

148. Înainte de straja
dimineții deschid ochii mei,
ca să-i adâncesc în învăță-
turile tale.

149. Auzi, Doamne, gla-
sul meu, după bunătatea ta,

și după voința ta dăruie-
ște-mi viață.

150. Apropiatu-s'au cei
ce cugetă vicleșuguri și
dela legea ta s'au depăr-
tat.

151. Aproape ești și tu,
Doamne, și toate poruncile
tale sunt adevăr.

152. Dela început învă-
țăturile tale le-am cunoscut,
că pentru totdeauna le-ai
intemeiat.

U.

153. Vezi strâmtorarea
mea și mă izbăvește, că le-
gea ta n'am uitat.

154. Ia-mi partea și mă
apără, după cuvântul tău
mă înviorează.

155. Departe este mân-
tuirea de cei păcătoși, că
povețele tale n'au căutat.

156. Multe sunt îndurări-
le tale, Doamne, dăruie-
ște-mi viață, după făgădu-
ințele tale.

157. Mulți sunt cei ce mă
prigonesc și mă necăjesc,
dar dela învățăturile tale
nu m'am abătut.

158. Văzut-am pe vânză-
torii ticăloși și m'am scăr-
bit, că ei cuvintele tale nu
le păzesc.

159. Vezi cât iubesc po-
vețele tale, Doamne, viază-
mă după bunătatea ta.

160. Adevărul e temelie
cuvintelor tale și toată ho-
tărirea judecăților tale e
veșnică.

V.

161. Boierii mă prigonesc în zadar, că numai de judecățile tale mă tem.

162. Bucuratu-m'am de cuvintele tale, că unul ce dă de avuție multă.

163. Minciuna o urăsc și o disprețuiesc, iar legea ta o iubesc.

164. De șapte ori în zi te laud, Doamne, pentru judecățile tale cele drepte.

165. Cei ce iubesc legea ta de multă pace se vor bucura și nimic nu-i va împiedeca.

166. În ajutorul tău, Doamne, nădăjduiesc și poruncile tale le împlinesc.

167. Sufletul meu urmează învățăturile tale și le iubeste mai presus de toate.

168. Păzit-am, Doamne, poruncile și legile tale și toate căile mele sunt înaintea ta.

Z.

169. Rugăciunea mea, Doamne, ajungă la tine, înțelepțește-mă după înțelepciunea ta.

170. La tine să străbată cererea mea și mă izbăvește după cuvântul tău.

171. Laudă îți vor rosti buzele mele, că m'ai învățat poruncile tale.

172. Limba mea va vesti

cuvântul tău, că toate poruncile tale sunt drepte.

173. Să-mi vie mâna ta Doamne, în ajutor, că poruncile tale am ales.

174. Dorit-am, Doamne, mântuirea ta și legea ta e desfătarea mea.

175. Viu va fi sufletul meu și te va lauda și judecățile tale vor ajuta mie.

176. Bătăcit-am ca o onie pierdută, caută pe robul tău, că poruncile tale nu le-am uitat.

PSALMUL 119.

O cântare a treptelor.

119 1. Către Domnul, când eram necăjit, am strigat și m'a auzit.

2. Izbăvește, Doamne, și acum sufletul meu de buze mincinoase și de limba vicleană!

3. Ce-ți va aduce, vrăjmașule, ce-ți va da limba cea vicleană a ta?

4. Săgoți ascuțite dela cel puternic și cărbuni aprinși de ienuper.

5. Vai de mine, că stau la Mesce și locuiesc în corturile lui Cedar!

6. De mult nemernicește sufletul meu printre cei ce urăsc pacea!

7. Iubitor de pace sunt, dar un cuvânt și ei sunt gata de război!

PSALMUL 120.

O cântare a treptelor.

120 1. Ridicat-am ochii mei la munți, de unde vine ajutorul meu.

2. Ajutorul meu vine dela Domnul, cel ce a făcut cerul și pământul.

3. El nu va lăsa să șovăiască piciorul tău și cel ce te păzește nu va dormita.

4. Iată, nu va dormita, nici nu va adormi cel ce păzește pe poporul său.

5. Domnul este ocrotitorul tău, Domnul te va umbri din dreapta ta.

6. Și zina soarele nu te va arde, nici luna noaptea.

7. Domnul te va păzi de tot răul, păzi-va sufletul tău Domnul.

8. Domnul va păzi intrarea ta și ieșirea ta, de acum și până în veac.

PSALMUL 121.

O cântare a treptelor.

121 1. Bucuratu-m'am când mi s'a zis: «Să mergem în casa Domnului!»

2. Și iată picioarele noastre pășesc pragurile tale, Ierusalime.

3. Ierusalimul se înalță ca o cetate și e strâns unit laolaltă.

4. Acolo se sue semințiile, semințiile Domnului,

5. Ca să laude numele Domnului, după legea poporului său.

6. Că acolo sunt puse scaunele de judecată, scaunele casei lui David.

7. Urați pace Ierusalimului și ziceți: «Cei ce te iubesc să se bucure de liniște!»

8. Pacea să domnească între zidurile tale și în casele tale propășirea!

9. Din partea fraților și prietenilor mei îți zic: Pacea ție!

10. Pentru casa Domnului Dumnezeului nostru, îți doresc tot binele!»

PSALMUL 122.

O cântare a treptelor.

122 1. Spre tine îmi ridică ochii mei, cel ce locuiești în ceruri.

2. Iată precum ochii slugilor caută spre mâinile stăpânilor,

3. Precum ochii slujnicilor caută spre mâinile stăpânelor,

4. Așa caută ochii noștri spre Domnul Dumnezeul nostru, până ce se va milostivi spre noi.

5. Miluște-ne, Doamne, miluște-ne, că ne-am săturat de ocară.

6. Sufletul ne o sătul pește măsură de hula celor trufași și de defăimarea celor mândri!

PSALMUL 123.

O cântare a treptelor.

123 1. De n'ar fi fost Domnul cu noi — să zică adică poporul Domnului —

2. De n'ar fi fost Domnul cu noi, când s'au ridicat oamenii asupra noastră,

3. Ne-ar fi înghițit pe toți de vii, când s'a aprins mânia lor asupra noastră.

4. Atunci ne-ar fi potopit ca niște ape, ca niște șuvoaie ar fi trecut peste sufletul nostru.

5. Atunci ar fi trecut peste sufletul nostru, ca niște valuri înspăimântătoare.

6. Binecuvântat fie Domnul, că nu ne-a dat pradă dinților lor.

7. Sufletul nostru a scăpat, cum scapă pasărea din cursa vânătorului. Cursa s'a sfârșit și noi ne-am izbăvit.

8. Ajutorul nostru e în numele Domnului, cel ce a făcut cerul și pământul.

PSALMUL 124.

O cântare a treptelor.

124 1. Cei ce nădăjduesc în Domnul nu se vor clăti în veac, ca muntele Sionului cel pe veci întemeiat.

2. Cum ocerotese munții Ierusalimul, așa va oceroti Domnul poporul său, de acum și până în veac.

3. Că nu va lăsa Domnul toiagul păcătoșilor peste soarta dreptilor, ca să nu-și întindă dreptii la fărâ-de-legi mâinile lor.

4. Fă bine, Doamne, celor buni și celor drepti la inimă!

5. Iar pe cei ce se abat la căi strâmbo, pedepsi-i va Domnul, ca pe făcătorii de rele. Pace peste poporul Domnului!

PSALMUL 125.

O cântare a treptelor.

125 1. Când a întors Domnul robimea Sionului, păruți-ni-s'a că vișam!

2. Atunci gura noastră s'a umplut de râs și limba noastră de cântare veselă. Atunci se zicea printre popoare: «Minuni a făcut Domnul cu danșii!»

3. Cu adevărat minuni a făcut Domnul cu noi și suntem plini de veselie.

4. Întoarce, Doamne, pe toți robii noștri, ca râurile dela miazăzi!

5. Cei ce au semănat cu lacrimi, cu bucurie vor secera.

6. Cei ce mergea și se mâna plângând, cântând se întorcea, aducându-și anopii săi.

PSALMUL 126.

O cântare a treptelor.

126 1. De n'ar zidi Domnul casa, în zadar s'ar osteni ziditorii; de n'ar păzi Domnul cetaten, în zadar ar veghea păzitorii.

2. În zadar vă sculați disdedimineată, în zadar se-deți până târziu și mâncați pâinea necăjită, dacă nu v'ar da Domnul pacea iubitelui său.

3. Iată copiii sunt o moștenire dela Domnul și roada pântecelui o răsplătire.

4. Ceea ce sunt săgoșile pentru un oștean aceea sunt pentru un tată copiii din tinerețe.

5. Ferice de omul, care și-a umplut casa de oi! Că nu va roși când va grăi vrăjmașilor în porți.

PSALMUL 127.

O cântare a treptelor.

127 1. Ferice de tine, cel ce te temi de Domnul, care umbli în căile lui!

2. Că te vei bucura de munca mâinilor tale, fericit vei fi și bine-ți va merge.

3. Femeia ta va fi ca o viță rodită înăuntrul casei tale și copiii tăi vor fi ca niște mlădițe tinere de măsline înprejurul mesei tale.

4. Așa se binecuvintază

omul, care se teme de Domnul.

5. Binecuvânta-te va Domnul din Sion și vei vedea fericirea Ierusalimului în toate zilele vieții tale.

6. Vedea-voi pe fiii fiilor tăi. Pace peste poporul Domnului!

PSALMUL 128.

O cântare a treptelor.

128 1. Din tinerețele mele se luptă cu mine, să zică poporul Domnului de vrăjmașii săi.

2. Din tinerețele mele se luptă cu mine, dar nu m'au biruit.

3. Arat-au pe spinarea mea și brazde lungi au tras.

4. Dar Domnul este drept și a rupt funiile păcătoșilor.

5. Rușinați și înfrânți să fie toți cei ce urăsc Sionul!

6. Să fie ca iarba de pe acoperișuri, care se usucă înainte de smulgere,

7. Din care secerătorul nu-și umple mâna, nici brațul său cel ce leagă snopi.

8. Și trecătorii nu vor zice: «Binecuvântarea Domnului fie peste voi!» sau: «Vă binecuvântăm în numele Domnului!»

PSALMUL 129.

O cântare a treptelor.

129 1. Din adâncuri strig către tine,

Doamne, auzi glasul meu!

2. Fie urechile tale cu luare aminte la glasul rugăciunii mele.

3. De-ai ține seamă de păcate, Doamne, Doamne, cine ar mai rămânea?

4. Dar la tine este iertarea, toți să se închine înaintea ta!

5. La Domnul îmi e nădejdea și în el nădăjduiește sufletul meu.

6. Sufletul meu așteaptă pe Domnul, mai mult decât străjerii zorilor.

7. Să nădăjduiască Israel în Domnul, că dela Domnul este îndurarea.

8. Milostivire multă e la el și el va izbăvi pe Israel de toate fără-de-legile lui.

PSALMUL 130.

O cântare a treptelor.

130 1. Doamne, inima mea nu s'a mândrit, nici ochii mei nu s'au semețit. După lucruri prea mari n'am umblat, nici după cele peste puterile mele.

2. N'am avut eu oare sufletul blând și smerit, ca un prunc înfărcat dela sânul mamei sale? Așa a fost sufletul meu înăuntrul meu, ca un prunc înfărcat dela sânul mamei sale.

3. Să nădăjduiască poporul Domnului în Domnul de acum și până în veac!

PSALMUL 131.

O cântare a treptelor.

131 1. Adu-ți aminte, Doamne, de David și de toate blândetele lui,

2. Care s'a jurat Domnului și făgăduință a dat Puternicului lui Iacov, zicând:

3. «Nu voi intra în cortul meu, nici în patul meu nu mă voi sui,

4. Nu voi da soma ochilor mei, nici genelor mele ațipire,

5. Până nu voi găsi loc pentru Domnul, o locuință pentru Puternicul lui Iacov!»

6. Iată am auzit de cort în Efrata și l-am găsit la țarina lui Iaar.

7. Să mergem dar la așternutul picioarelor lui,

8. Zicând: «Seacă Doamne, și vino la odihna ta, tu și arca mării tale!

9. Preoții tăi cu dreptatea se vor îmbrăca și credincioșii tăi vor scoate strigăte de bucurie.

10. Pentru David, sluga ta, nu-l lepăda pe unsul tău!»

11. Jurat-a Domnul credinciosie lui David și nu se va lepăda de jurământul său. «Pe tronul tău — a zis el — voi pune un rod al pântecelui tău.

12. Dacă fiii tăi vor păzi așezământul meu și poruncile pe care le dau eu, a-

tunci și fiii lor vor ședea totdeauna pe tronul tău».

13. Căci Domnul a ales Sionul și a voit să-i fie locuință, zicând:

14. «Acolo e pe veci locul meu de odihnă, acolo voi locui, că l-am voit.

15. Rodele lui le voi binecuvânta și pe săracii lui îi voi satura de pâine.

16. Pe preoții lui îi voi îmbrăca cu mantoare și slugile lui vor scoate strigăte de bucurie.

17. Înălța-voi acolo puterea lui David și acolo voi găti făclia unsului meu.

18. Pe vrăjmașii lui îi voi îmbrăca cu rușine și asupra lui va străluci sfințenia mea».

PSALMUL 132.

O cântare a treptelor.

132 1. Cât este de bine și cât e de frumos, să locuiască frații în unire!

2. Aceasta este ca o mireasmă frumoasă pe cap, ca mirul ce s'a turnat pe barba lui Aaron, ce s'a coborât pe marginea veșmintelor lui.

3. Aceasta este ca roua Ermonului, ca roua ce se coboară pe munții Sionului. Că, unde e unire, Domnul trimite viață și binecuvântări nesfârșite.

PSALMUL 133.

O cântare a treptelor.

133 1. Iată acum binecuvântați pe Domnul, toate slugile Domnului, care stați în casa Domnului, în curțile casei Dumnezeului nostru!

2. Ridicați și noaptea mâinile spre locul sfânt și binecuvântați pe Domnul!

3. Și te va binecuvânta din Sion Domnul, cel ce a făcut cerul și pământul.

PSALMUL 134.

Alitua.

134 1. Lăudați numele Domnului, lăudați-l, slugile Domnului,

2. Care stați în casa Domnului, în curțile casei Dumnezeului nostru!

3. Lăudați pe Domnul, că este bun! Dați slavă numelui lui, că este bun!

4. Că Domnul și-a ales pe Iacov de moștenire, pe Israel și l-a ales să fie al lui.

5. Cunoscut-am că este mare Domnul și Domnul nostru este peste toți dumnezeii.

6. Toate câte a vrut Domnul a făcut, în cer și pe pământ, în mare și în toate adâncurile.

7. El ridică norii dela marginile pământului, el aduce ploaia și fulgerole,

el scoate vânturile din viștierile sale.

8. El a lovit pe întâi-născuții Egiptului, dela om până la dobitoac.

9. Trimis-a serme și minuni în mijlocul tău, Egipte, împotriva lui Faraon și a slugilor lui.

10. El a bătut neamuri multe și a ucis împărați tari:

11. Pe Sihon, împăratul Vasanului și toate împărățiile Canaanecilor.

12. Iar țările lor le-a dat moștenire lui Israel, poporului său.

13. Doamne, numele tău e veșnic și pomenirea ta este din neam în neam!

14. Domnul face dreptate poporului său și spre slugile sale se milostivește.

15. Idoli necamurilor sunt argint și aur, lucruri de mână omenească,

16. Gură au și nu vorbesc; ochi au și nu văd,

17. Urechi au și nu aud, căci nu este suflare în gura lor.

18. Ca ei să fie cei ce-i fac și toți cei ce nădăjduesc într'înșii!

19. Casa lui Israel binecuvintează pe Domnul! Casa lui Aaron, binecuvintează pe Domnul!

20. Casa lui Levi, binecuvintează pe Domnul! Cei ce vă temeți de Domnul, binecuvântați pe Domnul!

21. Binecuvântat este

Domnul din Sion, cel ce locuiește în Ierusalim! Aliluia.

PSALMUL 135.

Aliluia.

135 1. Lăudați pe Domnul, că este bun, că în veac este mila lui!

2. Lăudați pe Dumnezeuul Dumnezeilor, că în veac este mila lui!

3. Lăudați pe Domnul domnilor, că în veac este mila lui!

4. Că numai el a făcut minuni mari, că în veac este mila lui!

5. El a făcut cerurile cu înțelepciune, că în veac este mila lui!

6. El a așezat pământul pe ape, că în veac este mila lui!

7. El a făcut luminători mari, că în veac este mila lui!

8. Soarele ca să lumineze ziua, că în veac este mila lui!

9. Luna și stelele, ca să lumineze noaptea, că în veac este mila lui!

10. El a bătut Egiptul cu întâi-născuții lui, că în veac este mila lui!

11. Și a scos pe poporul său din mijlocul lor, că în veac este mila lui!

12. Cu mână tare și cu braț înalt, că în veac este mila lui!

PSALMUL 136.

Aliluia.

136 1. La râurile Babilonului am șezut și am plâns, când ne-am adus aminte de Sion!

2. În sălcii, pe malurile lor, am spânzurat harpele noastre,

3. Că acolo cei ce ne ro-biscă ne cereau să le cântăm și apăsătorii noștri ne ziceau: «Cântați-ne și nouă din cântările Sionului!»

4. Cum vom cânta cântarea Domnului în pământ străin?

5. De te voi uita, Ierusalime, uitată să fie creapta mea!

6. Să mi se lipească limba de gâtlee, de nu mă voi gândi la tine, de nu voi pune Ierusalimul începutură a bucuriei mele!

7. Adu-ți aminte, Doamne, de fiii lui Edom, care ziceau în ziua euceririi Ierusalimului: Stricați-l, stricați-l până în temelii!

8. Fieca Babilonului, dor-nică de pustiire, ferică de cel ce-ți va plăti după fapta ce ne-ai făcut tu nouă, ferică de cel ce va lua și va lovi de piatră pruncii tăi.

PSALMUL 137.

Al lui David.

137 1. Slăvi-te-vou, Doamne, din toată

13. El a despărțit Marea Roșie în două, că în veac este mila lui!

14. Și a trecut pe poporul său prin mijlocul ei, că în veac este mila lui!

15. Iar pe Faraon și oștirea lui i-a aruncat în Marea Roșie, că în veac este mila lui!

16. El a povățuit pe poporul său în pustie, că în veac este mila lui!

17. El a bătut împărați tari, că în veac este mila lui!

18. El a ucis împărați mari, că în veac este mila lui!

19. Pe Sihon, împăratul Amoreilor, că în veac este mila lui!

20. Și pe Og, împăratul Vasanului, că în veac este mila lui!

21. El a dat țările acelorora de moștenire, că în veac este mila lui!

22. De moștenire lui Israel, slugii sale, că în veac este mila lui!

23. El și-a adus aminte de noi în necazul nostru, că în veac este mila lui!

24. Și ne-a izbăvit de apăsătorii noștri, că în veac este mila lui!

25. El dă hrană la tot trupul, că în veac este mila lui!

26. Lăudați pe Dumnezeuul cerurilor, că în veac este mila lui!

inima mea și înaintea îngerilor te voi cânta, că ai ascultat toate graiurile gurii mele.

2. Închina-mă-voiu la biserică ta cea sfântă și voi slăvi numele tău, pentru mila și credincioșia ta, că ți-ai preamărit peste tot numele tău.

3. În orice zi to-am chemat, de grab m'ai auzit și ai sporit puterea sufletului meu.

4. Toți împărații pământului te vor slăvi, Doamne, când vor auzi toate graiurile gurii tale.

5. Căile Domnului vor lăuda, că mare este slava lui.

6. Înalt este Domnul și la cei smeriți privește și pe cei mândri de departe-i cunoaște.

7. De ajung la necaz, tu mă înviiorezi, îți lași mâinile peste urgia vrăjmașilor mei și dreapta ta mă izbăvește de ei.

8. Tu, Doamne, răsplătește pentru mine! Doamne, mila ta e veșnică, lucrurile mâinilor tale nu le trece cu vederea!

PSALMUL 138.

Al lui David.

138

1. Cercatu-m'ai, Doamne, și mă cunoști. Tu știi când sed și când mă scol și gândurile mele de departe le pricepi.

2. Tu știi când merg și când mă odihnesc și toate căile mele dinainte le cunoști.

3. Nu apucă cuvântul s'ajungă pe limba mea și tu, Doamne, îl știi deplin.

4. Din toate părțile mă impresori și-ți pui peste mine mâna ta.

5. Minunată este atotștiința ta pentru mine, înaltă este și n'o pot pătrunde!

6. Unde mă voi duce dela duhul tău și dela fața ta unde voi fugi?

7. De mă voi sui în cer, acolo ești, de mă voi coborî în iad și acolo ești!

8. De voi sbura pe aripile zorilor și mă voi muta la marginile mării,

9. Și acolo mă va povățui mâna ta și dreapta ta mă va sprijini.

10. Zis-am: «Poate întunerecul mă va ascunde și lumina dimprejur se va face noapte!»

11. Dar înaintea ta nici întunerecul nu e întunecos și noaptea ca ziua strălucește.

12. Înaintea ta, cum e lumina, așa e și întunerecul.

13. Tu ai făcut cele dinăuntru ale mele și m'ai țesut în pânțele maicii mele.

14. Slăvescu-te că sunt minunat întocmit, minunate sunt lucrurile tale și re-

cunoaște acensta sufletul meu.

15. Oasele mele nu-ți erau ascunse, când mă urzeam în taină și mă țeseam în adâncurile pântecelui.

16. Văzut-au ochii tăi sămburele din care am răsarit și în cartea ta se scriese toate zilele sortite mie, înainte de-a fi fost vreuna din ele.

17. Cât de înalte sunt pentru mine cugetele tale și cât de multe sunt ele, Dumnezeuule!

18. Să le număr oare? Dar sunt mai multe ca nisipul! Treaz de sunt înaintea ta, tot îmi pare că vi-sez.

19. Dumnezeuule, de-ai lovi pe cel necredincios! În lături dela mine cei dori-tori de sânge!

20. Aceștia te grăiesc de rău, Doamne, și vrăjmașii îți hulesc numele.

21. Cum să nu-î urăsc, Dumnezeuule, pe cei ce te urăsc? Și cum să nu disprefuesc pe cei ce se ridică împotriva ta?

22. Cu ură desăvârșită îi urăsc și vrăjmași îmi sunt!

23. Cearcă-mă, Dumnezeuule, și cunoaște inima mea! Cercetează-mă și află cugetele mele!

24. Vezi de nu mă aflu pe cale greșită și mă îndreptează pe calea cea veșnică!

PSALMUL 139.

Al lui David.

139 1. Scapă-mă, Doamne, de omul viclean și de bărbatul nedrept mă izbăvește!

2. Aceștia plânuesc nedreptate în inima lor și pururea se găsesc de războiu.

3. Ca șerpii își ascut limbile și pe buze au venin de scorpie.

4. Păzește-mă, Doamne, de mâna nelegiuitului și mă ferește de oamenii nedrepti, care gândesc să împiedece pașii mei!

5. Cei mândri mi-au întins curse și lațuri, mreje au întins picioarelor mele și pe lângă cărare mi-au pus capcane.

6. Zis-am către Domnul: «Tu ești Dumnezeul meu! Ascultă, Doamne, glasul rugăciunii mele!»

7. Doamne, Dumnezeule, tăria și măntuirea mea, cei ce mi-ai apărut capul în vreme de războiu,

8. Nu împlini, Doamne, dorința celui rău și să nu izbutească gândul lui, că se va trufii!

9. Asupra capului celor ce mă impresară să vie răutatea plănuită de inșeși buzele lor!

10. Să cadă asupra lor cărbuni aprinși! Aruncă-i în para focului și din prăpastie să nu mai iasă!

11. Clevetitorul nu se va întemeia pe pământ, pe omul nedrept răutatea îl va duce la pierd.

12. Știu că Domnul va apăra pricina săracilor și va face dreptate celui năpăstuit.

13. Și așa dreptii vor da slavă numelui tău și cei nevinovați vor locui înaintea ta.

PSALMUL 140.

Al lui David.

140 1. Doamne, strigat-am către tine, auzi-mă! la aminte la glasul rugăciunii mele, când strig către tine!

2. Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămâia înaintea ta, ridicarea mâinilor mele ca jertfa de seara!

3. Pune, Doamne, strajă gurii mele și ușă de stăpânire asupra buzelor mele!

4. Nu lăsa inima mea să se abată la cuvinte viclene, ca să apăr faptele cele păcătoase.

5. Cu oamenii cei ce lucrează fără-de-lege nu mă voi însoți la desfătările lor.

6. Certă-mă-va dreptul și milă va fi pentru mine, mustrarea lui ca untdelemnul va unge capul meu.

7. Dar rugăciunea mea e împotriva celor răi, prăbusească-se de pe stâncă

povățuitorii lor! Auzi-se vor atunci graiurile mele, că sunt dulci.

8. Ca o brazdă ce se taie din pământ, să se risipească oasele lor lângă iad!

9. Că spre tine sunt, Doamne, ochii mei. Doamne, la tine am nădăjduit, să nu îmi sufletul meu!

10. Păzește-mă de cursa ce mi s'a întins și de lațurile celor ce fac fără-de-lege.

11. Să cadă păcătoșii în mreaja lor, iară eu ferit să fiu până ce voi în trece.

PSALMUL 141.

O rugăciune a lui David.

141 1. Cu glasul meu strigat, cu glasul meu către Domnul m'am rugat, către Domnul m'am rugat.

2. Vărsat-am înaintea lui rugăciunea mea, necazul meu înaintea lui l-am spus.

3. Când se istovea în mine duhul meu, tu ai cunoscut cărările mele!

4. În calea pe care umblam, pe ascuns capcană mi s'a întins.

5. Cântat-am la dreapta și am privit și iată nu era cine să mă cunoască.

6. Pierise orice scăpare pentru mine și n'avea cine să îngrijească de sufletul meu.

7. Strigat-am către tine, Doamne, și am zis: Tu ești scăparea mea, tu ești par-

tea mea în pământul celor vii!

8. Ia aminte la rugăciunea mea, că necăjit sunt foarte!

9. Izbăvește-mă de cei ce mă prigonesc, că s'au întărit mai mult decât mine.

10. Scoate din temniță sufletul meu, ca să proslăvească numele tău.

11. Aduna-se-vor dreptii împrejurul meu, când îmi vei arăta tu bunătatea ta.

PSALMUL 142.

Al lui David.

142 1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea în credincioșia ta, auzi-mă întru dreptatea ta!

2. Să nu intri în judecată cu robul tău, că nimeni din cei vii nu este drept înaintea ta!

3. Văjmașul prigonește sufletul meu și vieța mea o calcă în picioare, făcându-m'a să locuiesc la întunec, ca cei de veacuri morți!

4. Măhnit e duhul meu în mine și inima înveremnită înăuntrul meu.

5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult, cugetat-am la toate lucrurile tale, la faptele mâinilor tale m'am gândit.

6. Intins-am către tine mâinile mele și sufletul

meu ca un pământ însetat.

7. De grab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu! Nu-ți întoarce fața dela mine, ca să nu seamăn celor ce se coboară în mormânt!

8. Fă să aud dimineata mila ta, că la tine îmi este nădejdea! Arată-mi calea pe care să merg, că spre tine-mi ridie sufletul meu!

9. Scapă-mă de vrăjmașii mei, că la tine alerg, Doamne!

10. Învață-mă să fac voia ta, că tu ești Dumnezeu! Duhul tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății!

11. Pentru numele tău, Doamne, dăruiește-mi vicața! Întru dreptatea ta scoate din necaz sufletul meu!

12. Fă bunătate de stărpește pe vrăjmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul tău!

PSALMUL 143.

Al lui David.

143 1. Binecuvântat fie Domnul, tăria mea, cel ce deprinde mâinile mele la luptă și degetele mele la războiu.

2. Mila și întărirea mea, cetatea mea și izbăvitorul meu, scutul în care nădăjduesc eu, care mi-a supus pe poporul meu!

3. Doamne, ce este omul, ca să ții seamă de el, sau fiul omului, ca să-l socotești!

4. Omul e ca o suflare! Zilele lui trecătoare ca umbra!

5. Doamne, pleacă-ți cerurile și te coboară! Atinge-te de munți, ca să fumege!

6. Aruncă fulgere și îngrozește pe vrăjmași! Sloboade săgotile tale și-i pune pe fugă!

7. Întinde-ți mâna dintru înălțime și mă izbăvește din apele cele mari, scapă-mă din mâna celor de alt neam!

8. A căror gură grăiește minciună și dreapta căroră e dreapta strâmbătății.

9. Cântare nouă îți voi cânta, Dumnezeu! În psaltire cu zece strune te voi lauda.

10. Că tu dai mântuire împăraților și izbăvești pe David, sluga ta, de sabie cumplicată.

11. Scapă-mă și mă izbăvește din mâna celor de alt neam, a căror gură grăiește minciună și dreapta căroră e dreapta strâmbătăților!

12. Feciorii noștri să fie ca plantele, care au crescut bine în tinerețea lor! Fetele noastre să fie ca stâlpii sculptați, care fac poada palatelor bogate!

13. Iambarele noastre

să fie pline și încărcate de tot felul de roade! Oile noastre să se înmulțească cu miile și cu zecile de mii în pășunile noastre!

14. Vacile noastre să fie fătătoare și boii noștri grași să fie! Să nu fie în zidurile noastre crăpătură sau spărtură și nici plânset pe ulițele noastre!

15. Ferice de poporul, la care sunt toate acestea! Ferice de poporul, căruia Domnul este Dumnezeu!

PSALMUL 144.

O laudă a lui David.

144 1. Înălța-te voi, Dumnezeu! meu, împăratul meu, și voi binecuvânta numele tău în veac și în veacul veacului!

2. În toate zilele te voi binecuvânta și voi lauda numele tău în veac și în veacul veacului!

3. Mare este Domnul și mult laudat și mărirea lui nu se poate încerca.

4. Neam după neam vor lauda lucrurile tale și neputernicia ta vor vesti.

5. Strălucirea slăvită a măririi tale vor grăi și lucrurile tale cele minunate vor povesti.

6. Puterea lucrurilor tale celor înfricoșate vor spune și vor povesti mărirea ta.

7. Pomenirea mulțimii

bunătății tale vor vesti și dreptatea ta vor cânta.

8. Indurat și milostiv este Domnul, îndelung răbdător și mult milostiv.

9. Bun este Domnul pentru toți și mila lui e peste toate faptele lui.

10. Slăvească-te, Doamne, toate lucrurile tale și toți sfinții tăi să te binecuvinteze!

11. Slava împărăției tale să propovăduiască și să povestească puterea ta!

12. Ca să facă fiilor omenesci cunoscute minunile tale și slava cea strălucită a împărăției tale.

13. Împărăția ta o împărăția tuturor veacurilor și stăpânirea ta este peste toate neamurile.

14. Credincios este Domnul în toate cuvintele sale și sfânt în toate lucrurile sale.

15. Sprijinește Domnul pe cei ce se poticnesc și pe toți cei ce cad îi ridică.

16. Ochii tuturor spre tine caută, Doamne, și tu le dai hrană la vreme.

17. De-ți deschizi tu mâna ta, sature de bunătăți tot ce e viu.

18. Drept este Domnul în toate căile sale și sfânt în toate lucrurile sale.

19. Aproape este Domnul de toți cei ce-l chiamă, de toți cei ce-l chiamă cu inimă curată.

20. Dorința celor ce se

tem de el va împlini, asculta-va plângerile lor și-i va mântui.

21. Domnul păzește pe toți cei ce-l iubesc, iar pe cei nelegiuți îi va pierdo.

22. Lauda Domnului va grăi gura mea și să binecuvinteze tot trupul numelui cel sfânt al lui, în veac și în veacul veacului.

PSALMUL 145.

Al lui Agheu și Zaharia.

145 1. Laudă, suflăte al meu, pe Domnul! Laudă-voi pe Domnul în viața mea. Cântă-voi Dumnezeului meu cât voi trăi!

2. Nu vă nădăjdniți în boieri, în fiii oamenilor, la care nu este mântuire!

3. Își-va duhul lor și în pământ se vor întoarce!

4. În zina aceea vor pie-ri toate gândurile lor!

5. Ferice de cel ce are într'ajutor pe Domnul Dumnezeu! lui Iacov, de cel ce își pune nădejdea în Domnul Dumnezeu!

6. Care a făcut cele ce sunt într'însele.

7. Care păzește adevărul în veac, care face dreptate celor năpăstuiți, care dă hrană celor flămânzi.

8. Domnul deslășă pe cei fercați în obezi, Domnul deschide ochii orbilor, Domnul ridică pe cei căzuți, Domnul iubeste pe

cei drepti, Domnul păzește pe cei pribegi.

9. Pe săracul și pe văduva va sprijini și gândurile păcătoșilor va zădărnici.

10. Impărăți-va Domnul în veac, Dumnezeuul tău, Sioane, va domni din neam în neam.

PSALMUL 146.

Al lui Agheu și Zaharia.

146 1. Lăudați pe Domnul, că bine este a cânta Dumnezeului nostru! Plăcut o și se cuvino să-l lăudăm.

2. Domnul iarăși va zidi Ierusalimul și va aduna pe cei risipiți ai poporului său.

3. El vindecă pe cei cu inima zdrobită și tămăduiește rănilor lor.

4. El hotărăște numărul stelelor și la toate le dă nume.

5. Mare este Domnul nostru și mare este puterea lui și înțelepciunea lui e nemăsurată!

6. Domnul înalță pe cei smeriți și pe păcătoși smereste până la pământ.

7. Cântați Domnului cântare de mulțumire! Cântați Dumnezeului nostru din alăută!

8. Căci el îmbracă cerul cu nori, el trimite pământului ploaie, el face să răsară iarba în munți și ver-

deața pentru trebuințele oamenilor.

9. El dă hrană dobitoacelor și puilor de corb ce strigă către dânsul.

10. El nu se uită la puterea calului, nici nu caută cu drag la omul sprinten la picior.

11. Ci bunăvoința Domnului o spre cei ce se tem de dânsul, spre cei ce nădăjduesc în bunătața lui.

PSALMUL 147.

Al lui Agheu și Zaharia.

147 1. Laudă, Ierusalime, pe Domnul! Laudă pe Dumnezeul tău, Sioane!

2. Că el a întărit zăvoarele porților tale și a binecuvântat pe fiii tăi înăuntrul tău.

3. El pune pace în hotarele tale și cu grăsimi de grân te satură.

4. El trimite pământului poruncele sale și cuvântul său inte aleargă.

5. El face să cadă zăpada ca lăna și cu cenușa presară bruma.

6. El aruncă ghiata sa în bucați și fața gerului său cine poate s'o înfrunte?

7. Dar la porunca lui toate se topeșe, la suflarea vântului său apele curg.

8. El a vestit cuvântul său lui Iacov, lui Israel a

apoi poruncile și legile sale.

9. Cu niciunul din popoare n'a făcut așa și ele n'au cunoscut judecățile lui.

PSALMUL 148.

Al lui Agheu și Zaharia.

148 1. Lăudați pe Domnul cei din ceruri! Lăudați-l cei din înălțime!

2. Lăudați-l toți îngerii lui! Lăudați-l toate oștirile lui!

3. Lăudați-l, soare și lună! Lăudați-l toate stelele cele luminoase!

4. Lăudați-l, ceruri ale cerurilor! Și apele cele mai presus de ceruri, lăudați numele Domnului!

5. Că el a zis și toate s'au făcut, el a poruncit și toate s'au zidit.

6. Intemeiatu-le-a pe veci și pe vecii vecilor. Lege le-a pus și nu o vor călca.

7. Lăudați pe Domnul, cele de pe pământ, pești cei mari și toate adâncurile,

8. Focul și grindina, zăpada și bruma, vântul și furtuna, care faceți poruncile lui.

9. Munții și toate dealurile, pomii cei roditori și toți cedrii,

10. Fiarele și toate dobitoacele, târtoarele și pasările sburătoare,

11. Regii pământului și toate popoarele, domnii și toți judecătorii pământului.

12. Tinerii și fecioarele, bătrânii și copiii.

13. Toate să laude numele Domnului, că singur numele lui e preamărit și slava lui e în cer și pe pământ!

14. El a înălțat fruntea poporului său, pentru care îl laudă toți evvioșii lui, fiii credincioși, poporul cel de aproape al său.

PSALMUL 149.

Al lui Agheu.

149 1. Cântați Domnului cântare nouă, cântați laudele lui în adunarea credincioșilor!

2. Să se bucure Israel de cel ce l-a făcut, fiii Sionului să se vescească de împăratul lor!

3. Să laude numele lui cu jocuri, în timpane și psaltire să-i cânte!

4. Că Domnul iubeste pe poporul său și cu mântuirea îmbracă pe cei smeriți.

5. Dreptii să se bucure de izbânda lor și să cânte cu bucurie în așternuturile lor!

6. În gură să aibă lauda lui Dumnezeu și sabie cu două tăișuri în mâinile lor!

7. Ca să-și răzbune au-

pra păgânilor și să pedepsească pe cei necredincioși,

8. Ca să lege pe împărații lor cu lanțuri și pe domnitorii lor cu cătușe de fier,

9. Ca să facă între ei judecată, cum e scris. Acca-stă slavă e a tuturor credincioșilor săi.

PSALMUL 150.

Aleluia.

150 1. Lăudați pe Domnul în locașul său cel sfânt! Lăudați-l sub boltă cerească, pe care strălucește puterea lui!

2. Lăudați-l după faptele lui cele mari! Lăudați-l după mulțimea măririi lui!

3. Lăudați-l în sunete de trâmbițe! Lăudați-l cu lira și cu harpa!

4. Lăudați-l cu tobe și jocuri! Lăudați-l cu cântări din strune și din flaut!

5. Lăudați-l cu țimbale armonioase! Lăudați-l cu

țimbale răsunătoare! Toată suflarea să laude pe Domnul!

PSALMUL 151.

151 1. Cel mai mic între frații mei eram, eram cel mai tânăr în casa părintească și păzeam oile tatălui meu.

2. Măinile mele au făcut flautul și degetele mele au întocmit psaltirea.

3. Cine oare m'a vesit Domnului meu? Domnul singur m'a auzit.

4. Trimis-a pe slujitorul său și m'a luat dela oile tatălui meu și m'a miruit cu mirul cel sfânt al său.

5. Frații mei erau frumoși și mari, dar Domnul n'a binevoit să-i aleagă pe ei.

6. Ieșit-am eu întru întâmpinarea străinului și acela m'a blestemat cu îndolii lui.

7. Dar eu, smulgându-i sabia, i-am tăiat capul și am spălat rușinea poporului meu.